

ناسنامەى كتيب

ناونيشان: سووك و پساوكراوهكان

نووسەر: فيودور دوستويشكى

بابەت: رومانى روسى - سەدەى ۱۹ م

وەرگيرانى: كەيوان ھەورامى

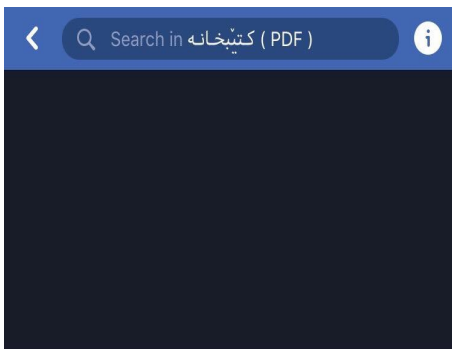
پیداچوونەوه: سەرور جەبار

سەرچاوه:

فئودور داستايفسكى

مترجم: پرويز شھيدى

نشر بەسخن

كتيبخانه (PDF)

Closed Group · 149K Members

جوینی گرووپهكهمان، له فهيسبووك

About Discussion Chats Photos Events

بەرگی یه کهم

بهشی یه ک ...

بهشی دوو

بەرگی دووهم

بهشی یه ک ...

بهشی دوو

پاشبهند

دواهمین یادگار ییه کان

دۆستوئىشكى دواى ئەوۋى كە چوۋار ساڭا ئە تەمەنى خۇي بە زىندانى و شەش سائى دېش بە دەستبەسەرى بەسەر دەبات، دواجار دەگەرپتەۋە بۇ پايتهخت <<پرسبورگ>>. دواى ماۋەيەك و ئە سائى ۱۸۶۱م، يەككىك ئە رۇمانە ھەرە باش و سەرنجراگېشەكانى خۇي بە ناۋى <<يادگارپېشەكانى يانەى مردووان>> ئە گوڧارى <<زەمەن>> دا بلاۋ دەكاتەۋە و ۋەك دەزانين دەنگدانەۋەيەكى گەۋرە درووست دەكات و ۋەسەف و ستايشىكى زۆرى خويئەر، نووسەر و رەخنەگران بۇ خۇي دەستەبەر دەكات. نووسەر، ھاۋكات سەرقائى نووسىنى رۇمانىكى دىكە دەبىت كە ھەر ئە ھەمان ساڭا و ئە ھەمان گوڧاردا بلاۋى دەكاتەۋە. ناۋىشانى رۇمانەكەش <<سووك و رسواكراۋەكان>> ئە و ئە لايەن خويئەرەنەۋە پېشۋازىيەكى گەرمى لى دەكرىت و دۆستوئىشكىش ئە ستايشى ئەم بەرھەمە تازەيەيدا دەئىت:

((بېرۋەكى رۇمانەكە تايىتە و سەر ئەنۋى دەمخاتەۋە سەر زاران)) لام وايە ئەم چەند دېرە بۇ بەرچاۋروۋنى و ئاشنايىەكى سەرەتايى بەم بەرھەمە نوئىيە بەس بېت و دواتر خويئەر بەخۇي رۇمانەكە دەخويئىتەۋە و بە پىيى ئاستى تىگەيشتى خۇي داۋەرىي ئەسەر دەكات و لىيەۋە فېر دەبىت. دواجار مەن ئەگەل باسكردنى ناۋەرۋكى رۇمان و كەسايەتتايەكانى نىم و لام وايە ئەزەتى دەقەكە دەكوژى و خويئەرىش بە ئاراستەيەكى ديارىكراۋدا دەبات. بەم پىيە، تەنيا چەند قەسەيەكى دىمان سەبارەت بە ۋەرگېرانى كىتتەكە دەمىنئىتەۋە: مەن چەند سائىك ئەمەۋبەر ئەم كىتتەي بەر دەستتەم بە ۋەرگېرانى <<فەھىمە جەسارەكى>> و ئەژىر ناۋىشانى <<آزردگان – نازاردراۋان>> خويئەدەۋە و ھەر ئەۋكاتە، دەمودەست بېرىارى ۋەرگېرانىم دا. بەس ھەر ئە دەستپىكى ۋەرگېرانەكەدا، چاۋم بە ۋەرگېرانىكى ھەمان كىتتەي دۆستوئىشكى كەۋت كە كارى گەۋرەۋەرگېرى فارس <<پەرويز شەھدى>> بوۋ، پېشتەر ئەۋ كارانەيەم دىبوۋن كە ئەسەر دۆستوئىشكى كىرەبوۋنى و دەمزانى چەندە بە ئەمانەتدارى، خەمخۇرى و عەشقەۋە كارى ئەسەر دەكات، بۇيە ھەرچۇنئىك بوۋ، ۋەرگېرانەكەى ئەۋم دەست خست، ئەۋ ھەشتا لا پەرەيەم سېپىەۋە كە ۋەرم گېراۋو و سەرلەنۋى دەستبەكار بوۋمەۋە. بە شىۋەيەكى سەرەكى پىشتم بە ۋەرگېرانەكەى پەرويز شەھدى <<تحقير و توهين شەھا – سووك و رسواكراۋەكان>> بەستوۋە، كە بەلامەۋە ۋەرد و باۋەرپىكراۋتر بوۋ، بەس ئە ھەندىك شوئىندا و بۇ دنىابوۋنەۋەى خۇم، بە ۋەرگېرانەكەى فەھىمە جەسارەكىم بەراۋر كىردوۋە و سوودم ئەۋىش ۋەرگرتوۋە. بە ھەمان شىۋەى ۋەرگېرى فارس، بۇ ئەۋەى كەسايەتتايەكانى نىۋ رۇمانەكە زوۋتر و ئاسانتر بە خويئەر ئاشنا بىن، ئە زۇر شوئىندا تەنيا ناۋە بچوۋكەكەيانم ھېناۋە، چۈنكە ھەر بەۋ جۆرەى كە دەزانين، گوگردنى ناۋى رۋوسى كەمىك دژۋارە، چۈنكە ناۋى بچوۋك، ناۋى باوك و ھى بىنەمانەشى بەدوادا دىت. دواجار دواى دوۋ ۋەرز خەرىكبوۋن بە ۋەرگېرانى ئەم رۇمانە و ژيان ئەنىۋ كەسايەتتايە <<سووك و رسواكراۋەكان>> يدا، ھىوادارم تۋانئىبىتەم كارىكى باش بىخەمە بەر دەستى خويئەران و ۋەرگېرانەكە ئە ئاست چاۋەرۋانئىياندا بىت.

بیاره / ۲۰۱۷/۱/۱۷

که یوان هه ورامی

بەرگی یه کهم

ئە بەروارى بېستودووى مانگى ئادارى سالى پار، بووداويكى ئىجگار ھەژىنەرم بۇ ھاتە پېش. تەواوى ئەو رۇژە، بە نيازى پەيدا كىردنى ئە پارتمانىك ھەموو شارم كىردبوو. ئەو ئە پارتمانەى كە پىشتىر تىيدا نىشتە جى بووم، شىدار بوو و تووشى كۆكە يەكى توندى كىردبووم. ئە پايىزى سالى رابردووهو بىپارى بار كىردنم دابوو، وەلى جىبە جى كىردنى ئەو بىپارە ھە تا بە ھارى سالى داھاتوو درىژەى كىشا. ھەموو ئەو رۇژە ئە گە راندا بووم و نە متوانى ئە پارتمانىكى گونجاو پەيدا بىكەم، چونكە بەر ئە ھەموو شتىك من ئە پارتمانىكى سەربە خوم دەويست نەك ھاوبەش و دراوسىدار، دواى ئەو ھىش تاقە ژوورىك بۇ من بەس بوو، وەلى بەو مەرجەى كە مىك بەرىن و ھەروەھا كىكە ھىشى ھەرزان بى. بىروام واىە ئە ئە پارتمانى بچووك و تەنگدا، فكىرى مرقىش سنووردار دەبى. ھەمىشە بەو ھاھاتووم كە ئە گەل بىر كىردنەو ئەو چىرۆكانەى كە دەبىت ئە داھاتوودا بىئاننوسم، بە ژوورە كەمدا پىاسە بىكەم. ھەر بەراست، من بەراورد بە نووسىنى ئەو بەر ھەمانەى كە كارىان ئەسەر دەكەم، زىاتىر چىژ ئەو دەبەم كە بىرىان لىبىكە مەو و ئە جىھانى خەيالىدا زىاتىر سەرنجم ئەسەر نەخشە كانىان چىر بىكە مەو. ئە راستىشدا ئەم خووم بە بۇنەى تەمبە لىبەو نىبە. ئەى داخۇ دەبى بە بۇنەى چىبەو بى؟

بە يانىبە كەى ھائىم ھىندە باش نەبوو و بۇ ئىوارە كەشى زۆر شەكەت بووم، تەننەت ھەستەم بەو دەكرد كە تام لى ھاوو، جگە ئەمەش تەواوى ئەو رۇژە بە شاردا سوورابوومەو و زۆر شەكەت بووم. دەمەو ئىوارە، بەر ئە تارىك داھاتنى ھەوا، بە شەقامى ئاسانسىيۇن دا رادەبووردىم. زۆر كە يىفم بە خۇرە تاوى مانگى ئادارى پىترسبورگ دى، بە تايبەت ئە كاتى خۇرناو بووندا، ھەئبەتە گەر ھەوا سارد و ئاسمان سامال و بى ھەور بى. ئە پىر سەرتاسەرى كۆلان غەرقى رۇشنايىبەكى بىرىسكە دار دەبى. ئە چاوتىروكانىكدا ھەموو خانووەكان دەكەونە درەوشانەو. ئە چىركە ساتىكدا رەنگە زەرد و خۇنەمىشى و سەوزە تارىكە كانىان بارى ناشىرىن و ناكلۆكارى خۇيان ئە دەست دەدەن،

ئەو ساتەدا رۇخى مەۋقۇ ئېۋرېژى رۇوناكى دەبى، يان ۋەك ئەۋەى كە كەسىك بە ئەنىشكى سېخورمەت تى بژەنىت، ئە پىر بە بېنىنى ئەو دېمەنە رادەچەنىت. نېگايەكى نۇى ۋ فەرگەلى نۇى ئە مەۋقۇدا سەۋز دەبى... ئەو كارىگەرىيەى كە تاقە تېشكىكى خۇر ئە ئادەمىزادا بە جىيى دەھىلى ئە راستىدا ھەژەندەىە)

بەس تېشكى خۇر بە دەرەۋە نەبۇو، سەرمايش بەتاوتر بۇبۇو و نۇوكى نۇوتە تەزىبۇو، ھەرۋەھا تا دەھات تارىكىيش قۇۋتەر دەبۇۋە. لامپە گازسۇۋتېنەكانى بەر دەرگەى فەۋشگە و دۇكانۇكەكان دەدەرەۋەشەۋە. كە گەىشتە بەردەم شىرىنى فەۋشىى مۇلەر، بە چەشنى جۇۋلەم لېپرا كە دەتگوت بزماركوت كراوم و چاوم ئەۋبەرى كۇلانەكە بىرى، ۋەك بلىيى پېشېبىنى ئەۋەم دەكرد كە رۇوداۋىكى كتۇپىر و ئاناسايىم دېتە رى. ھەر ئەو ساتە و ئە پىادەرىكەى بەرانبەر، پىرەمىردىكەم بەرچاۋ كەۋت كە سەگىكىشى ئەگەل بۇو. زۇر بە باشى ئەبىرەمە كە ۋەك بلىيى كارەساتىكى دتەزىن رۇویدابىت، ئەژىر كارىگەرىى ھەستىكى ئىجگار نەرەتەكەردا دتەم بە سەختى گۇشرا، بەھىچ شىۋەىەكىش ئەۋە تېنەگەىشتەم كە ئەم ھەستە چۇن چۇنى ئە مندا چى بۇۋە.

من كەسىكى سۇقى مەشەب نېم و باۋەرىكى ئەۋتۇىشم بە غەبىگۇيى يان ھەستى بەر ئە رۇودانى كارەسات نېبە، ئەگەل ھەمۇ ئەمانەش ، ھەرۋەك زۇرىك ئە مەۋقانى دى، ئە ژىانمدا رۇوداۋگەلىكى ۋەسەف ھەئەنگەر رۇویدانداۋە. ھەر بۇۋىنە بېنىنى ئەم پىرەمىردە. بۇچى بە بېنىنى ئەۋ، ئە پىر ۋام ھەستەكرد كە ئەۋ شەۋە رۇوداۋىكى ئاناسايىم دېتە رى، جىيا ئەمە، ئە خۇش بۇوم و ئە ۋەھا حالەتېكىشدا ھەمىشە ھەستى ئە خۇشانە فرىودەرە.

پىرەمىردەكە، بە ھەنگاۋى ھېۋر و نادنىاۋە، بەۋ لاقانەۋەى كە كەم تا زۇر ئە ئەژنۇۋە نەدەچەمىنەۋە، بە پىشتى كۇۋرەۋە، ئەگەل ئەۋەى كە بە ھېۋاشى گۇچانەكەى دەستى بە بەردفەرشى پىادەرىكەدا دەكىشا، ھىدى ھىدى بەرەۋ شىرىنى فەۋشىبەكەى مۇلەر دەبۇۋە. ئە تەمەنمدا سىمايەكى ئەۋەندە سەپىر و ئاناسايىم نەدېبۇو. ئە رابردوۋىشدا، ھەر كات كە ئە فەۋشگەكەى مۇلەر تۇۋشى يەكلى دەھاتىن، ھەستىكى ئازاردەر ئە مندا چى دەبۇو. بالاي بەرزى، پىشتى چەماۋەى، رۇوخسارى بى حالەتى ھەشتا سائەى، پائتۇ كۇنەكەى كە ئە ھەندى شۇنەۋە درزەكانى بە تەۋاۋى لېك جىيا بېۋنەۋە، كالاۋە پۇۋاۋ و دارزىۋەكەى كە ماۋەى بېست سائىك دەبۇو ئەۋ سەرە رۇۋتاۋەى پى دادەپۇشى، ھەئەتە بى ئەۋ ئەگرىجەبەى كە ئەجىي سېى، بەئەك و رەنگ زەرد بۇو و ئەژىر كالاۋەكەۋە ھاتبۇۋە دەرى، ھەرۋەھا جۇۋلەكانى، كە خالى بۇون ئە مانا و ھەر دەتگوت ئە رىيى ئىسپىرنگىكەۋە ئە نجام دەدرىن، ھەمۇ ئەمانە ھەر كەسىكى دىكە شىيان ۋاق و ۋر دەكرد كە يەكەمىن جارى بېت چاۋى بەۋ كابرايە بکەۋى. ئە راستىدا بېنىنى ئەم پىرەمىردە بەۋ سەرۋسىمايەۋە، بەۋ تەمەنە زۇرەۋە، كە تەنبا و بى ياۋەر بۇو، بە تايبەت ئەبەر ئەۋەى كە ئە دىۋانەبەك دەچۇۋ ئە نەخۇشخانەى دەروۋنى رايكردبېت، ھەمۇ كەسىكى سەراسىمە دەكرد.

نەوێی که زیاتر له هەر شتیێک منی سهراسیمه کرد، لاوازییه نانا ساییه که ی بوو. کهم تا زۆر ئیدی هیج قه لافه تیکی بو نه مابوووه. هەر دهنگوت چنگی پیست و چوار چل ئیسقانه! چاوه کهم سو ماییه کانی که نه تهیه کی کهوه دهوریانی دابوو، هه می شه له به رانه ریان رامابوون و هه رگیز به هیج لایه کدا نه ده چه رخان، که رچی واق و ور ئیست راده ما و راسته و راست به ره و رووت ده هات، به س دهنگوت فه زای به رانه بری خالییه و دننیام که هیج شتیێک یان هیج جیییه کی نه ده دیت. چه ندین جار نه م حاله ته ی نه وم دیوه. زۆر به ده گه من له شیرینی فرۆشییه که ی مۆله ردا سه ر و سیمای ده رده که وت، هیج که سیێک نه ییده زانی له کوپوه دی و هه می شه ی خودایش سه گه که ی له گه ل بوو. هیج کام له مشتهریانی شیرینی فرۆشییه که سه ری قسه یان له گه ل نه و نه ده کرده وه، خودی نه ویش هه رگیز هیج که سیکی نه ده واند.

هەر له و ساته ی که له و به ری شه قامه که وه را وه ستابوو و چاوم له دووی پیره می رده که بوو، له خۆم پرسی: ((بوچی سهردانی شیرینی فرۆشیی مۆله ر ده کا و چ ئیشیکی به وئ هه یه؟)) سه راسه ری بوونم به رقیکی سه رچاوه گرتوو له ماندوو بوون و نه خوشییه وه که وت بووه له رزه. دیسان به خۆم گوت: ((نه م پیره می رده چیی له سه ر دایه، تو بلیی بیر له بابه تیکی تاییه تی بکاته وه؟ روو خساری ساردوسپی هەر له روو خساری مردوو ان ده چی و له راستیدا هیج هه ستیێک به یان ناکات. ئه ی نه م سه گه قیزه ونه ی له کوئ هی ناوه که هه رگیز لیی جیا نابیته وه؟ هەر ده ئی جی جووتیکی لیێک جیا نه بووه ون و زۆریش له خوی ده چی.))

پیده چوو سه گه به سته زمانه که شی هه شتا سائیێک بی، به ئی، بیگومان هەر ده بوو وا بیست. به ر له هه موو شتیێک به سه روسیمایدا له هه موو سه گیکی دیکه پیرتر دیار بوو و پاشانی ش که بو یه که من جار که وته به رچاوم نه م فکره م به می شکدا هات که نه م سه گه له هیج سه گیکی دی ناچیت، سه گیکی نانا ساییه و ده بی شتیکی نامۆ و جادوویی له ودا بوونی هه بی، بویشی هه یه رۆحیکی به دقه ر و شه یتان سیفه ت بی که شیوه ی سه گیکی وه رگرتوو و چاره نووسی به داوگه لیکی ته لیسمای و نامۆ به چاره نووسی خاوه نه که یه وه گری دراوه. به بینینی سه روشکلی، هیج گومانیکت نه وه نه ده ما که بیست سائیێک تیپه ریوه به سه ر نه و کاته ی که بو دوا هه من جار شتیکی خواردوو. نه وه نده له ر بوو که هەر دهنگوت چوارچیوه یه که، یان باشتر وایه بلیین که نه م باره یه وه کتومت له خاوه نه که ی ده چوو. کهم تا زۆر هه موو تووکی، به تووکی کلکیشییه وه هه ئه ری بوو. هه می شه کلکی به ره پ و ره قییبه وه هه روه ک داره ده ستیێک ده خسته ناوگه ئی. هه می شه به شیوه یه کی غه مگینانه سه ری به و جووته گویی ته پیوانه یه وه کز کردبوو. هه رگیز له هه موو ته مه نندا سه گیکی نه وه نده قیزه ونم نه دیووو. وه ختیێک به کۆلانه که دا راده بووردن، پیره می رده که پی شده که وت و سه گه که ش به دوایدا ریی ده کرد و قه پۆزی به به شی خواره وی پانتۆی پیره می رده که وه ده نووساند. به جووتنه و سه روشکل و هه نگاوانانیدا وای ده نواند که قه پۆزی به پانتۆی پیره می رده که وه دوورابیت. جا دهنگوت له گه ل هەر هه نگاوانانیکدا بیکه وه هاوار ده که ن: ((نیمه پیرین، ئای خوا یه گیان، نیمه چه نده پیرین!))

بیرم دی جاریکیان وام به میسکدا هات که پیره میبرد و سه گه که ی وینه ی نیو یه کیک له و چیرۆکه وینه دارانه ی هوفمانی که گاورنی نیگارکانی کیشاون، لام وابوو له بهینی لا پهره کاندایا هاتوونه ته ده ری و نیستاکه ش وهک بانگه وازیکی بزۆک بو چاپی یه کیک له و کتیبانه به کۆلانه کاندایا ده سوورینه وه. له شه قامه که پهریمه وه و به دوا ی کابرای پیره میرددا خۆم به شیرینی فرۆشییه که دا کرد.

پیره میرده که رهفتاریکی نیجگار نانسایی و سهیری له شیرینی فرۆشییه که دا هه بوو. مۆلهر له پشت پيشخوانه که وه راوه ستابوو، له م دوا بیانه به بینینی پیره میبرد و سه گه که ی که خویان به فرۆشگه که دا ده کرد، ده م و نووتی ده دا به یه که دا، چونکه بو له وه له سردانی که ریکی بیزار که ره به وه لاوه هیچی دی نه بوو. له م سردانی که ره سهیره هه رگیز داوا ی هیج شتیکی نه ده کرد. هه موو جاریک یه که سه ره ده چوو له سه ره له وه کورسییه داده نیشت که له لای کوانوو که وه دانرابوو. گهر کورسییه که که سیکی دیی له سه ره دانیشت بوو، بو ساتیک به باریکی بریار نه ده رانه ی گه مژانه وه له به رده م له وه کابرایه دا راده وه ستا که شوینه که ی داگیر کرد بوو، جا پاشان وهک له وه ی که تووشی سه ره گیژه هات بیت به ره وه لایه کی دیکه ی نزیک په نجه ره هه نگاوی ده نا. له وئ به شینه یی له سه ره کورسییه کی دی داده نیشت، کلاوه که ی له ته ک خۆیه وه ده خسته سه ره زه وی و پاشان گۆچانه که شی داده نایه هه مان شوین، دواتر پائی به کورسییه که وه ده دا و بو سی چوار کاتر میریک به بن جووت هه ره له م دوخه دا ده مایه وه. هه رگیز به مه به ستی خویند نه وه وه ده ستی بو هیج رۆژنامه یه که نه ده برد، نه قسه یه کی ده کرد و نه ورته یه کی نیوه ده هات. هه ره له مه نده ی به س بوو که بن جووت هه دابنیشی، جا به چه شنیک به ونیگا ویل و خالی له هه ره نیشانه یه کی ژیانیه وه چاوی ده برییه به رانه ری، که مروق ده که وته گومانه وه له وه ی که هیج ده نگیکی ده ور به ری بیستی، یان هیج شتیکی بیینی. به س سه گه که، دوا ی له وه ی که دوو سن جاریک به ده وری خۆیدا ده خولا یه وه، به باریکی په ریشان و خه مینه وه له سه ره زه وییه که وه رده که وت، لموزی ده نایه نیو پووته کانی خاوه نه که ی، هه ناسه یه کی قووتی هه ئده کیشا و دوا ی له وه ی به سه ره روه ی زه وییه که وه به ته واوی خۆی پان ده کرد وه، ته واوی له وه نیواره یه وهک له وه ی که له دوخی گیانه لا دابن، جووت هه ی لی ده بران. ده کرا پیاو هیج گومانیکی له وه نه مینئ که له وه دووانه سه رتاسه ری رۆژ له شوینی کدا وهک مردوو مت ده بن و هه ره له گه ن خورناوا بوونیشدا له ناکا و زیندوو ده بنه وه و بو به جی هینانی رپوره سمیکی ته لی سماوی که هیج که سیکی لیی به ناگا نییه، قیت ده بنه وه و خویان به فرۆشگه که ی مۆلهر دا ده که ن. پیره میرده که دوا ی له وه ی که سن چوار کاتر میر هه ره به و باره بن جووت هه یه وه ده مایه وه، سه ره نجام هه ئده ستا، کلاو و گۆچانه که ی هه ئده گرت و به ره م مائی به ری ده که وت. سه گه که ش به سه ریکی کز کردوو، کلکی بهینی لاقه کانی و به هه نگاوی هیواشه وه، خونه ویستانه دوا ی پیره میرده که ده که وت. له م دوا بیانه دا مشت هریانی شیرینی فرۆشییه که ی مۆلهر به هه موو شیوه یه که خویان له پیره میبرد و سه گه که ی به دوور ده گرت و ته نانه ت ناماده ش نه بوون له ته کیه وه دابنیش، وهک بلیی بووبیته مایه ی بیزاری و مووی نووتیان، وه لی خۆی به هیج شیوه یه که ده رکی به م شتانه نه ده کرد.

وہک ہمیشہ مشتہریانی شیرینی فرۆشییہکە ئەئمانی و نیشتەجیی دەوروبەری شەقامی ئاسانسیۆن بوون، ھەریەکەو خاوەن پێشەییەکی جیاوازی بوون: قوفلساز، نانەوا، بۆیاخچی، کلاودروو، زینساز و ھاوکاتیش بە تەواوی مانای وشە درۆژەپێدەری داب و نەریتی باووباپیرانی ئەئمانییەکان بوون. ئە فرۆشگەکە ی مۆلەریشدا رەچاوی ھەموو ئەم داب و نەریتانە دەرکرا. خاوەنی فرۆشگەکە بە شیۆیەکی ئاسایی مشتەرییە ھەمیشەیی و ئاشناکانی بەسەر دەرکەندەو، ئە پشەت مێزەکانیانەو دادەنیشت و لێوانیک خواردنەوی ئەگەل دەنۆشین. مندائەکانی مۆلەریش دەھاتنە لای ئەم مشتەریانە و ئەوانیش مندائەکان و ھەرەھا سەگانیشیان دەلاواندەو. ھەمووان ناسیای یەکدی بوون و رۆژیان لێک دەنا. ئە درۆژە ی ئەو ماوەیەدا کە مشتەرییەکان سەرگەرمی رۆژنامە خویندەو بوون، ئە پشەت دەرگەییەکەو کە دەچوو سەر ئە پارتمانی خاوەن فرۆشگەکە، ئەوای پیاوئەیک دەھاتە گوئ کە ژەنیارەکە ی کچەکە ی مۆلەر بوو و ئاھەنگی: «ماین ئی ییر ئۆگستین» (ئۆگستینی ئازیزی من) ی دەژەنی. کچۆلەییکی وردیلە ی قژ زەرد بوو کە پیکچوونیک زۆری ئەگەل مشکیکی سپیدا ھەبوو. مشتەرییەکان بە حەزەو گوئیان بۆ ئاھەنگەکە شل دەرکەند. مینیش ئە رۆژانی سەرەتای ھەر مانگیکدا، بۆ خویندەو رۆژنامە رووسیەکان سەردانی شیرینی فرۆشییەکە ی مۆلەر دەکەرد.

وختیک چووم نیو فرۆشگەکە، سەیرم کرد پیرەمێدەکە ئەسەر کورسییەکی لای پەنجەرەکە دانیشتبوو و سەگەکەشی ھەرەک جاری جارن ئەبەر پێیەکانیدا وەرکەوتبوو. بئ ئەوی ھیچ قسەییەک بەکەم چوومە گۆشەییەک و ئە پشەت مێزیکەو دانیشتم و ئە دندا ئەم پرسیارەم ئە خۆم کرد: ((من کە ھیچ کاریکم لێرە نییە و سەرباری ئەویش نەخۆشەم، کەواتە لێرە چی دەکەم؟ باشتر وایە بگەریمەو مائی و پیاوئەیک چای بخۆمەو و بۆی بنووم. تۆ بلیی ھەر بە تەنیا بۆبیینی ئەو ھاتبە ئەم شیرینی فرۆشییە؟)) ئە خۆم توورە بووم و ئەگەل ئەوی کە بیرم ئەو ھەستە ناخۆشە دەرکەندەو کە ببیینی پیرەمێرد ئە کۆلانەکەدا خستتە دئەمەو، بە خۆم گوت: ((بۆچی من خۆم بەم پیرەمێدەو سەرقال بەکەم؟ یان چ ئیشیک بەم ئەئمانییە ئیسک گرانانە ھەییە؟ بۆچی ھەر ئەخۆو وەرزی دیارم؟ ھەر بەو جوړە کە رەخنەگریک ئە شیکردنەوئەییەکی توورانەیدا سەبارت بە دواھەمین رۆمانم گوتبووی، بۆچی بەبئ ھۆکار نیگەرانی کارگەلیکی نەفامانە بم و نابئ دیدیکی رۆشنم بۆ ژیان ھەبئ؟)) بەس ھەر بەو دوودلی و نارەحەتیانەو، ئە شوینی خۆم دانیشتبوو و سات بە سات نارەحەتیم تاوی دەسەند، جا وام بە مێشکدا ھات کە ئەم دۆخەدا جیھیشتنی ئەم شوینە گەرم و گورە کاریکی ژیرانە نییە. رۆژنامەییەکی ھوائیی فرانکفورتیم ھەنگرت و ھیشتا دوو دیرم ئە بابەتەکە ی نەخویندبووئەو کە خەو بردمەو. ئەئمانییەکان بیزاریان نەدەکردم. ئەوان رۆژنامەیان دەخویندەو، جگەرەیان دەکیشا و جار جاریش، ھەر نیو کاتریم جاریک، بە دەنگیکی ھیمن و بە شیۆیەکی پەئە پەل یەکتریان دەواند، قسەکانیشیان یا سەبارت بە ھەوائەکانی رۆژنامە ی فرانکفورت بوون یا باسیکی گائتەئامیزانە بوو ئەبارە ی حەنەک نووسیکی بەناوبانگی ئەئمانیی سافیر ناو، پاشان بە ھەستیکی نووتبەرزانی زیاد ئە رادە نەتەو پەرستانەو، درۆژەیان بە خویندەو رۆژنامە دەدا. نزیکی نیو کاتریمیریک

وەنەوزم دا و کتوپر بەھۆی لەرزێکی توندووە بەناگا هاتم. دەبوو دەمۆدەست ڕێگەى مائى بگرمە بەر. بەس ئەم ساتەدا دیمەنیک ئە فرۆشگەکەدا هاتبوووە ئارا کە ئەم کارە پاشگەزى کردمەووە. پێشتر باسى ئەووم کرد کە پیرەمێردەکە ئەو شۆینەى کە دادەنیشت، چاوى ئە خائىكى بەرانبەرى دەبەرى و تەواوى ئەو ئیوارەى چاوى ئى لانه دەدا. ئەو جۆرە حالەتانه بۆ منیش هاتبوو ئە پێش کە بکەومە ژێر کارىگەرى ئەو نىگا مكوپ و بى مانایەو، نىگایەك کە هیچ شتىكى نەدەبینى، حالەتێكى ئىجگار بىزارکەرى هەبوو و تەنانەت دەكرى بشلین بەرگەگرتنى دژوار بوو و منیش وەك هەمیشە ئەو کاتانەدا دەمۆدەست شۆینەكەم دەگوێرێ. ئىستاکە ئە ئمانىبەكى كۆلەبالاى خریلە و ئىجگار پاك و خاوین ببوو ئەمانجى تىرى نىگای پیرەمێردەکە، کابرا یەخەیهكى ساف و رەپ و رەق و رووخسارىكى سوورى هەبوو. مشتەرىبەكى هەمیشەى نەبوو، ناوى ئادام ئىشانوڤىچ شۆلتز (کە ئەمەودوا ئاوها ناوى دەبەین) و بازرگانىكى خەئكى رىگا بوو، هاوڕى نىكى مۆلەر بوو و هیشتا نە پیرەمێردەكەى دەناسى و نە زۆرەى ئەو کەسانەش کە مشتەرى هەمیشەى شىرىنى فرۆشیبەكە بوون. بە حەزەووە خەرىكى خۆیندەوێ رۆژنامەى دۆرف باربىه بوو و جار جاریش گەروویەكى تەر دەکرد، وەختىك کە سەرى هەئەرى، ئە ناکا و نىگای پیرەمێردەكەى كەوتە بەرچا و واق و وړ لى رابوو. ئەم بابەتە بە تەواوى بەر چاوى ئەوى رەش کرد. ئادام ئىشانوڤىچ، هەروەك هەموو ئە ئمانىبە <<خانەدانهكان>> پىاوێكى ئىجگار هەستىار و دئاسك بوو. بە شتىكى سەیر و تەنانەت سووكایەتى ئامىزىش ئەوى لىك دەداىووە کە كەسىك ئاوها بە نىگایەكى مكوپ و سارد و سڕانەووە لى رابمىنیت. ئەگەل ئەوى كە هەولێ دەدا بەر بە تۆرەبوونى خۆى بگرت، نىگای ئەسەر مشتەرىبە بى ئەزاکەتەكە گواستەووە و چاوى ئە شۆینىكى دىكە برى، ئە ژىر لىووە پرتە و بۆلەیهكى لىووە هات و بى ئەوى هیچ بلن، ئە پشت رۆژنامەكەووە رووخسارى خۆى شاردهووە. بەس خۆى پىرانهگىرا و دواى چەند خولەكىك، ئە پشت رۆژنامەكەووە نىگایەكى بەدگومانانەى گرتە پیرەمێردەكە: دىسان چاوى بە هەمان نىگای پىداگرانە و هەمان لىرامانى بىمانا كەوتەووە. ئادام ئىشانوڤىچ ئەم جارەشيان هىچى نەگوت. بەس كاتىك بۆ سىبەمىن جار کە بىنى هەم دىسان هەمان تاسە و هەمان حەمامە، ئىدى خۆى پى رانهگىرا و بە ئەركى خۆى زانى کە بەرگى ئە حورمەتى خۆى بكا و لىنەگەرئى بە بەرچاوى كەسانى نەجىبىزادەى خەئكى شارى جوانى رىگاوە کە خۆى بە نوینەرى دەزانى، سووكایەتى پى بكرى. بە جوولەیهكى بى سەبرانهووە، رۆژنامەكەى خستە سەر مېزەكە، جا بە توندى ئەو تەختە بارىكەى كە رۆژنامەكەى بە دەورا دەپىچرا، بە زەویەكەدا كىشا و ئە بارىكدا كە ئە ژىر كارىگەرى هەئچوون و ئەو خواردنەوویە كە نۆشیبوو، بى رادە سوور هەنگەرابوو، چاوه بچوو كە پر ئە گرى رقهكەى، ئە چاوانى هەراسانكەرى پیرەمێردەكە برى. دەتگوت كابرانى ئە ئمانى و ركبەرهكەى گەرەکیانە بە هىزى موگناتىسى نىگایان یەكترى ببهزىن و چاوهزىن تا بزائن كامەیان زووتر نىگای لا دەدا. دەنگى بەر زەوى كەوتنى تەختەى رۆژنامەكە و بارى دەهرىبووانەى ئادام ئىشانوڤىچ، سەرنجى هەموو كرىارهكانى راکىشا. ئە چركەساتىكدا هەر هەمووان وازیان ئە ئىشەكانى خۆیان هینا و بە كوئىكۆلېبەووە، جددىانە و بىدەنگانە چاویان ئەم دوو ركبەره برى. دیمەنەكە ئىجگار پىكەنىناوى بوو. وەلى هىزى كىشکردنى چاوه بچووك و سوور هەنگەراووەكانى ئادام ئىشانوڤىچ هىچ

کاریگه‌رییه‌کی نه‌بوو. پیره‌میرد به‌بی چاوتروکاندن، هر ناوها روودارانه له به‌ریز شۆلتز رامابوو و نه‌ویش له رقاندا هینده‌ی نه‌مابوو هار بیی و بیگومان ناگای له‌وه‌ش نه‌بوو که سهرنجی هه‌موو ناماده‌بووانی به‌ره‌و خوی راکیشاوه. دیمه‌نیکی نیجگار کپ بوو و هه‌ر ده‌تگوت شوینی رووداوه‌که سهر مانگه نه‌وه‌ک سهر رووی زه‌وی. سهره‌نجام نادام ئیشانوقیج کاسه‌ی سه‌بری لیوریژ بوو و زیاد له‌مه‌ خوی پی رانه‌گیرا و به‌ زمانی نه‌ئمانی، به‌ شیوه‌یه‌کی توند و تووره و به‌ سه‌روسیمایه‌کی هه‌ره‌شه‌ نامیزه‌وه‌ هاواری کرد: ((بۆچی ئاوا واق و ور لیم راماویت؟))

وه‌لی رکا‌به‌ره‌که‌ی نه‌قی ئیوه‌ نه‌هات، پیده‌چوو پرسیاره‌که‌ی نه‌وی نه‌بیستبیت و نه‌سله‌ن هه‌ر نه‌شزانی چیی گوتوه. نادام ئیشانوقیج بریاری دا به‌ زمانی رووسی قسه‌بکا و به‌ رقیکی تۆقینه‌ره‌وه‌ گوتی: ((له‌ ئیوه‌ پرسیم بۆ ئاوا به‌ مکورییه‌وه‌ سه‌یر کرد؟)) 'پاشان له‌ جیگه‌که‌ی هه‌ستا و له‌سه‌ری رۆیشت: ((من له‌ ده‌ریار که‌سیکی ناسراو، به‌س هیج که‌سی ئیوه‌ نه‌ناسی.))

به‌س پیره‌میرده‌که‌ ته‌نانه‌ت چاویشی نه‌تروکاند. پرته و بۆله‌یه‌کی تیکه‌ل به‌ رق له‌نیو نه‌ئمانیانی نیو شیرینی فرۆشییه‌که‌ به‌رز بووه‌وه. ته‌نانه‌ت خاوه‌ن فرۆشگه‌که‌ش، که‌ نه‌م ده‌نگ و هه‌رایه‌ سهرنجی راکیشابوو، خوی گه‌یاند هه‌ر نه‌وی. به‌س هه‌ر له‌گه‌ل زانیی به‌سه‌ره‌ته‌که‌دا به‌ خوی گوت بیگومان نه‌م پیره‌میرده‌ یان که‌ره‌ یان گویی گرانه‌، هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ ده‌می برده‌ نزیك گویی نه‌و و له‌ دۆخیکدا که‌ له‌ چاوانی پیره‌میرده‌که‌ رامابوو، به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

-به‌ریز شۆلتز له‌ ئیوه‌ داوای کرد، به‌م شیوه‌یه‌ سه‌یر نه‌کرد.

پیره‌میرده‌که‌ نیگایه‌کی خۆنه‌ویستانه‌ی مۆله‌ری کرد و له‌ پر رووخساری، که‌ تا نه‌و ساته‌ بی‌ حاله‌ت بوو حاله‌تیکی شپرزانه‌ی وه‌رگرت. که‌وته‌ جموجوول و به‌ نرکه و ناوه‌ به‌ره‌و لای کلاو و گۆچانه‌که‌ی چه‌مییه‌وه‌ و خیرا له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ هه‌ ئیگرته‌وه‌، له‌ جیگه‌که‌ی هه‌ستا و به‌ بزیه‌کی به‌زه‌یی بزۆینه‌وه‌، به‌ بزهی که‌سیکی رسواکراوی ده‌رکراو له‌ شوینییکدا که‌ به‌ هه‌له‌ لیبی دانیشتوه‌، خوی ناماده‌ کرد تا له‌ شیرینی فرۆشییه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وی. په‌له‌ په‌ئکرده‌ خاکی و ملکه‌چانه‌که‌ی پیره‌میرده‌ له‌رزۆک و داماوه‌که‌، به‌ چه‌شنیک به‌زه‌ییی ناماده‌بووان و ته‌نانه‌ت نادام ئیشانوقیج شی بزواند که‌ ده‌موده‌ست له‌ دیویکی دیکه‌وه‌ سه‌یری رووداوه‌که‌یان کرد. نه‌وه‌ زۆر روون بوو که‌ پیره‌میرده‌که‌ نه‌ک هه‌ر به‌ ته‌نیا نه‌یده‌توانی دلی که‌س بره‌نجینی، به‌ئکه‌ ترسی نه‌وه‌یشی هه‌بوو که‌ له‌ هه‌ر ساتیکدا وه‌ک شرو‌له‌یه‌کی بی‌نه‌وا له‌و ناوه‌ تازی بنین.

مۆله‌ر پیاویکی دنه‌رم و به‌ به‌زه‌یی بوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که‌ به‌ هیواشی ده‌ستی به‌سه‌ر شانی پیره‌میرده‌که‌دا ده‌کیشا گوتی:

۱. خۆنه‌ر ده‌بیت ناگاداری نه‌وه‌ بیت که‌ هه‌رسی که‌سایه‌تی: (مۆله‌ر، نادام ئیشانوقیج و فیودۆر کارلوقیج) له‌به‌ر نه‌وه‌ی زمانی دایکیان نه‌ئمانیه‌، به‌ روسیه‌کی شق و شر ده‌دوین و به‌ به‌مه‌به‌ست قسه‌کانیان به‌و جوهره‌ وه‌رگیراون.

- نا، نا، نايوه دانيش، بهريز شولتز له نايوه تكا كرد ناوها زهق ته ماشاي نه كرد. نهو يه كيک له نه نداماني ناسراوي دهر باره.

بهس پيره ميږدي داماو سهری له قسه کانی نهو دهر نه چوو، زياتر که و ته جموجول و خوی چه مانده وه و ملبیچه رهنګ سوور و شر و وره کهي، که به کلاوه که وه که و تبووه خورای، هه لگرته وه و جا بانگی سه که کهي کرد که بی جوونه به سهر رووی زهویی فروشگه که وه و هر که و تبوو. سه که که به دوو په نجه قه پوزی شار دبووه وه و پیده چوو نوقمی خه ویکی قوول بی.

پيره ميږده که به دهنگی که له رزوک و گيراووه گوتی: ((نازورکار، نازورکار)) جا به گوچانه که ی ته کانیکی پیدا، وه لی سه که که له جیگه ی خوی نه بزوا و ههر له هه مان باری خویدا مایه وه.

گوچان له دهستی پيره ميږده که که و ته خورای، چه مبیه وه، نه ژنوی دادایه سهر زهوی و به هه ردوو دهست سهری ناژه له بینه واکه ی به رز کرده وه. نازورکاری به سته زمان توپی بوو. بی نه وهی قرووسکه یه کی لیوه بی له بهر پیی خاوه نه که پیدا گیانی دابوو. رهنګه به هو ی برسیه تی یان پیریبه وه توپی بیت. پیره ميږد بو ساتیک به گیژی و ماتیبه وه چاوی له ناژه که بری، پیده چوو برپا به وه نه کات که نازورکار توپیوه، پاشان به شینه یی به ره و لای دؤسته دیرینه که ی که ته مه نیک خزمه تی نه وی کردبوو. چه مبیه وه و رووخساره رهنګ په ریوه که ی به سهری بی جوولهی ناژه که وه گوشی. بیده نگی بو ساتیک بالی به سهر نه و ناوه دا کیشا. هه موومان که و تبووینه ژیر کاریگه ری رووداوه که ... سهره نجام پیره ميږده بینه واکه هه ستایه سهر پی. رهنگی به رووه وه نه مابوو و پیده چوو تای لی هاتبی و سهر پای ده له رزی. مؤلهر دئسوزانه و له گهل نه وهی که ده یویست دنه وای پیره ميږده که بکا، گوتی: ((ده کری نه و به کا پر بکه یته وه. زور به باشی توانین به م شیوه یه بیه یلیته وه، فیودور کارلوفیچ له م کاره دا شاره یه.)) پاشانیش گوچانی پیره ميږده که ی له سهر زهویبه که هه لگرته وه و دایه دهستی.

فیودور کارلوفیچ هه نګاویک هاته پیشی و به شیوه یه کی خا که رایانه گوتی: ((به لی، من باش ده توانی به کا لاشه ی پر کرده وه.)) نه ویش نه لمانیبه کی پاریزکاری لاواز و به سالچووی قز سوور بوو، که چاویلکه یه که به سهر نووته چه ماوه که یه وه بوو.

مؤلهر نه م فکره وروژا ندبووی و گوتی: ((فیودور کارلوفیچ هونه رمه ندیکی گوره یه، توانیت به کا هه موو ناژه لیک پر بکاته وه.))

فیودور کارلوفیچ بو پالپشتی کردنی قسه کانی نه و، به سیمایه کی به خشن دانه وه گوتی: ((به لی، من توانایه کی تاییه ت بو پر کردنه وهی ههر ناژه لیک به کا هه یه، هه روه ها ناماده م ناژه که ی نايوه به خورایی پر کرده وه.))

شۆلتز له دوڤخیدا که زیاتر له جاری پېشوو سوور هه لگه رابوو، دهیویست دهست و دل کراوهی خوی پیشان بدات و جا له بهر نهوهی لهم رووداوهدا ههستی به تاوانباریی خوی دهکرد گوتی: ((نا، پارهکه له سه ر من.))

کابرای پیره میرد به رووئهت گویی بو قسه کانی نهوان دهگرت و بی نهوهی هیج شتیکیان لی حالی ببی هه ر ناوها به پیوه ده له رزی.

مۆله ر کاتیك که بینیی پیره میرده که نیازی رویشتنی هه یه گوتی:

- په له نه کرد، خراپ نییه که میک کۆنیاک خواردهوه.

پیره میرده که به نه رزه نه رزهوه لیوانه که ی له دهستی نهو وه رگرت و بهر لهوهی بیگه یه نیته سه ر لیوه کانی، نیوهی به جله کانیدا رشت و بی نهوهی دئوپیکی لی بخواتهوه خستییه وه سه ر پیشخوانه که. پاشانیش به بزیه کی هه ژینه روه که به هیج شیوه یه ک له گه ل نهو هه لومه رجه دا نه ده گونجا، به هه نگاوی خیرا و نه رزۆکه وه فرۆشگه که ی جیهیشت و لاشی سه گه که ی نهوینده ری به جیهیشت. تهواوی مشتهرییه کان له سه رسامیاندان له جیگه ی خویاندان وشک ببوون. نه ئمانییه کان واق و ور له یه کتریان دهروانی و هاوکاتیش به یه ک دهنگ گوتیان: ((نه فرهت له شهیتان، ئای لهم به سه رها ته سه یه.))

من به خیراییه وه له فرۆشگه که چوومه ده ری و دوا ی پیره میرده که که وتم. له چه ند هه نگاویک دوورتر و له لای راسته وه، کۆلانیکی ته سک و باریکی به ریزه بینایه کی به رزه وه لییه. له وه دنییا بووم که پیره میرده که خوی به م کۆلانه دا کردوه. دووه مین خانووی دهسته راست نیوه کار و سه رپای به داربه س دا پۆشرا بوو. په رژی نیك به چواردهوری بیناکه دا کیشرا بوو که که م تا زۆر هه تا ناوه راستی کۆلانه که دههات. له پشت لهم په رژی نه وه، بو رابووردنی ریپواران پیاده رییه کی ته خته یی دروست کرابوو. له گۆشه یه کی تاریکی بیناکه دا پیره میرده که م دۆزییه وه. له رۆخی پیاده رییه که دانیشتبوو، نه نیشکه کانی خستبوونه سه ر نه ژنۆی و سه ری نابوو نیوان هه ر دوو دهستییه وه. رویشتم و له ته نیشتییه وه دانیشتم، له باریکدا که نه مده زانی چون چونی سه ری قسه ی له گه ل بکه مه وه گوتم:

- گوئیگرن، هینده خه فهت له نازورکار مه خون، وهرن، نیوه ده گه یینمه وه مائی. نارامین، هه ر نیسته گالیسکه یه ک بانگ ده که م. مالتان له کوئییه؟

پیره میرده که وه لای نه دایه وه. نه مده زانی چ بریاریک بدهم. هیج ریپواریک لهو ناوه نه ده بینرا. له ناکاو پیره میرده که دهستی گرت و به دهنگیکی گیراوه وه که به ئاسته م ده بیسترا گوتی: خه ریکه ده خنکیم، خه ریکه ده خنکیم؟

هه ستامه سه ر پی و له گه ل نهوهی که به دژواری هه وئی هه ستاندن هه ویم ده دا گوتم:

((با بچینهوه مائی. لهوی پیاښه یهك چا دهخونهوه و پاشانیش دهنون... هەر نیسته به گالیسكه نیوه دهگه یینم. پزیشك ناگادار دهگه مهوه... پزیشكیك دهنام.))

ئیدی له بیرم نییه چیم پپی گوت. پیره میرده كه ههولئ دهدا ههستیتهوه، بهس له باریکدا كه له بهرخووه ورته ورتیکی دهکرد دهمودهست كهوته سهر لیواری پیاده پیکه. ههر به هه مان دهنگی دوو ئاواز و پر له خیسه خیسهوه خهریکی قسه کردن بوو. كه میك زیاتر خوم به سه ریدا چه ماندهوه و گویم شل کرد هه تا بزانهم ناخو چی دهئی.

پیره میزد به دهنگیکی گیراوهوه دهیگوت: ((گهره کی قاسیلی ئوستروف، کولانی شه شه م، کولانی شه شه م.))

پاشان بیدهنگ بوو.

- نیوه نیشته جیی گهره کی قاسیلی ئوستروفن، وهئی ریگه كه تان لی تیکچوووه، ده بوو به لای چه پدا بسوو ریتهوه، نهك به لای راستدا. ههر نیسته ده تانبه م بو نهوی...

پیره میزد جوو ئه ی لی برا. دهستیم گرت، بهس به چه شنی دهستیکی بی گیان كهوته خواری. سهیری رووخساریم کرد، دهستم لیدا، وهئی مردبوو. هه موو نه م دیمه نه م وهك خهویك دههاته بهرچاو. نه م رووداوه کاتیکی زوری گرتیم و له بهرانبهر نه مه شدا خو به خو تاكه م نه ما. ماله كه ییم دوزییه وه. له کولانی قاسیلی ئوستروف نه بوو. به ئكه كه میك دوورتر له شوینی مردنه كه ی و له نهومی چواره می نه پارتمانیکدا بوو كه خانوووه كه ی پیکهاتبوو له ژوواریکی گه و ره و سه سه رایه کی بچووک، بنمیچیکی نیجگار نزمی هه بوو له گه ل سی ده ریچه له جیی په نجه ره، ژیانیکی نه دارانه ی هه بوو. هه موو ناوماه كه ی ته نیا میزیک و دوو کورسی و قه نه فه یه کی دارزیوی نیجگار کونه و شق و شر بوو، كه له ره قیدا جیاوازییه کی ئاوه ای له گه ل به رددا نه بوو، نه م ناوماه ش هی خاوه ن خانوووه كه بوو و پیره میرده كه به خوی هیج شتیکی نه بوو. پیده چوو کوانوووه كه شی ده میك بی دانه گیرسابیت، ژوووه كه ش هیج رووناككه ره وه یه کی تیدا نه بوو. نیستا له وه بیگومانم كه كابرای پیره میزد ته نیا له بهر نه وه ده ریشته شیرینی فروشییه كه ی موله ر هه تا هه ندهك چاوی به رۆشایی بكه وی و كه میكیش خوی گهرم بكاته وه. به سه ر میزه كه وه سوراحییه کی بچووکی گلین و چه ند پارچه نانیکی په زیره بوو بهرچاو ده كه وت. ماله كه ی ته نانه ت پووئیکی قه ئیبیشی تیدا نه بوو. ته نانه ت جلی ژیره وه شی نه بوو هه تا له جیی كفن له بهری بکه ن، بو نه م مه به سته ش یه كیک له دراوسیكان جلی خه وه كه ی خوی پیدا. هیج گومانیک له وه دا نه بوو كه نه و نه یه توانیوه ئاوا به م شیوه یه و به ته نیایی ژیان به سه ر به ری. به دنیا ییه وه كه سیک، ته نانه ت گهر جار جار یكیش بوویت سه ریکی لی داوه. له چه كه مه جه ی میزه كه یدا ناسنامه كه یان بینیییه وه. پیره میرده كه ناوی ژرمی نه سمیت، نیشته جیی رووسیا و بهس به ره چه ئهك بیانی بوو، میکانیکیکی هه فتاوه هشت سا له بوو. دوو کتیب به سه ر میزه كه وه بوون: پوخته یهك له جوگرافیا له گه ل ئینجیلیك به زمانی رووسی، كه به قه نه م په راویزگه لیکی له سه ر نووسرابوون و شوین په نجه ش به قه راخ لاپه ره كانه وه ده بینرا. نه م دوو کتیبه م کرین. هه وائی نه ویان له خاوه ن مال و دراوسیكان پرسی، وهئی هیج كه سیک شتیکی

ئەوتۆى لەبارەى ئەو ئەدەزانى. خەلکانىكى زۆر لەو بىنايەدا نىشتەجى بوون، كەم تا زۆر ھەمووان پىشەوەر يان ئەلمانى و خزمەتكارانىكى ژن بوون كە كاروبارى ناومالانىان ئە نجام دەدا. بەرپۆبەرى بىناكەش كە كەسىكى خانەدان بوو، ھىچ شتىكى دەربارەى كرىچىبەكەى پىشووى ئەدەزانى، بى ئەوھى كە كرىى مائەكە مانگى شەش رۆبلى بوو، پىرەمپىردەكەش چوار مانگ لەویندەرى نىشتەجى بوو و بۆ كرىى دوو مانگى رابردوو تەنانەت يەك كۆپىكى نەداو و ئەویش ھاتوووتە سەر ئەو رىبەى كە ئىدى وەدەرى نى. ھەوائى ئەوھىيان پىرسى كە داخۆ ھىچ كەسىك سەردانى دەكرد، وەلى كەس نەيتوانى وەلامىكى قايلەكەر بەداتەو. بىناكە گەورە بوو. كەسانىكى زۆر ھاتوچۆى ئەم كەشتىي نوحەيان دەكرد. ھىچ كەسىك نەيدەتوانى شىوھى ھەموويان بناسىتەو. دەرگەوانەكە، كە ئە چوار پىنج سالى رابردووو ئەو بىنايەدا خزمەتى دەكرد و بۆى ھەبوو ھەرچۆنىك بوو بتوانى تەنانەت زانىارىبەكى كەمىشمان لەبارەى پىرەمپىردەكەو بەختە بەردەست، ماوھى پارزە رۆژىك بوو كە وەك پشوو ئەوئى جىھىشتبوو و گەرابووو بۆ ولاتەكەى خۆى و خوشكەزاكەى خۆى، كە كورپىكى لاو بوو و ھىشتا نىوھى كرىچىبەكەى نەدەناسىن، ئە جىگەى خۆى دانابوو. نازانم دواجار ئەم بەدواداچوونانە بە كوئى گەيشتن، ھەر ئەوھندە دەزانم كە سەرەنجام پىرەمپىردەكە بە خاك سپىردا. ئە ماوھى ئەم رۆژانەدا، سەرەراى كاروبارى دىكەم، سەرىكىشم ئە كۆلانى شەشەمى گەرەكى قاسىلى ئۆستۆف دا و كە گەيشتە ئەوئى پىكەنىنم بەو كارەى خۆم ھات، چونكە بىجگە ئە كۆمەئە خانوويكى ئاسايى ھىچ شتىكى دىكەم بەرچا و نەكەوت. ئەى بۆچى لام وابوو كە پىرەمپىردەكە ئە سەرەمەرگدا قسەى ئە كۆلانى شەشەمى گەرەكى قاسىلى ئۆستۆف دەكرد؟ ئايا تووشى ورنەكەردن ببوو؟

سەرىكى ژوورەكەى ئە سمىتم كەرد و بەلامەو گونجاو بوو. ئەویندەرىم بەكرى گرت. بى ئەو بنمىچە نزمەى كە ئە سەرەتاو و ام بە خەيالىدا دەھات كە بۆى ھەيە ئە ئان و ساتىكدا سەرم بەرى بكەوئى، ھىچ تايبە تەندىبەكى ئەوتۆى دىكەى نەبوو. وەلى زۆر زوو خووم بەم بنمىچە نزمەو گرت. ھىچ شوئىنىكى ئەمە باشترم دەست نەدەكەوت كە كرىكەى تەنبا مانگى شەش رۆبلى بىت. وام ھەست دەكرد كە ئىدى ئە مالى خۆمدام، تەنبا دەبوو خەمىكى ژنە خزمەتكارەكان بخۆم، چونكە بەبى يارىدەى ئەوان ژيان ئەو ناوہ دژوار بوو. قاپچى ئە سەرەتاو بەئىنى دامى لايەنى كەم ھەموو رۆژى سەرىكەم لىبدا و نىشەكانم جىبەجى بكا. بە خۆم دەگوت كى چووزانى، ئەوانەيە رۆژىك ئە رۆژان كەسىك دەربكەوئى و ھەوائى كابرەى پىرەمپىرد پىرسىت. وئىراى ئەمەش، پىنج رۆژىك بەسەر مەرگى ئەو دا رابرد و ھىچ كەسىك ھەوائى نە پىرسى.

ئەو سەردەمە، بۇ سائىك دەچوو كە ئەرپى نووسىنى كورته وتارەوۋە كارم بۇ چەند گۆقارايك دەكرد و زۆر ھىواردار بووم كە بتوانم ئە داھاتوودا ئىشىكى گەورە و بە پىز پىشكەش بكەم. ئەو رۇژانەدا بە نووسىنى رۇمانىكى گەورەوۋە سەرقال بووم، ئە نجامەكەشى ئەوۋە بوو كە كىشكرامە نە خوشخانە و كەو تەمە جىگە و ئەگەرىكى زۆرى ھەبوو كە ھەر ئەوئىندەرى گيانم ئەدەست بەدەم. پىم وابوو كە ياداشتكردى يادەوۋەرىيەكانى رۇژانەم ئەوۋە ناھىئى كە گيانمى ئە پىناو دانىم.

ئەگەل ھەموو ئەمانەشدا، سەرانسەرى ئەم يەك سائە دژوار و پىر ئە مەينەتییەى ژيانم، بەردەوام ئە يادگەمدا زىندوو دەبووۋە. ئىستاكەش بىرپارم وایە كە ھەموو شتىك ياداشت بكەم و گەر ئەم سەرگەرمىيەش بۇ خۇم دەستەبەر نەكەم، ئەوا بىگومان ئە وەرزىاندا دىق دەكەم. ئەم يادەوۋەرىيە پىر ئە چەرمەسەرىيانەى رابردووم بوونەتە مایەى نازارى گيانم. وەختىك كە دەشيان خەمە سەر كاغەز، دئىياكەرەوۋەتر و رىكويپىكتەر دەبن و لام وایە كەمتر ئە ورنەگۆبى و پەرىشانى رۇحى دەچن. نووسىن بايەخى تايىەتیی خۇى ھەيە، سوكنايىم دەداتى، پەرىشانىيەكانم دەپەوئىنئەوۋە، گيان بەبەر خوۋە دىرىنەكانى نووسىنمدا دەكاتەوۋە و خەيال و يادگارىيەكانم دەكاتە كارىكى پىشەيى... بەئى، دەست دانە نووسىن فكرەيەكى باش بوو. لایەنى كەم دەتوانم نووسراوۋەكانم پىشكەشى يارىدەدەرى بەرپەوۋەبەرى رۇژنامە بكەم تا زستانان ئە كاتى گرتنى درزى پە نچەرەكاندا، بە شوۋەكانىانەوۋە بلكىئى، با واز ئەمە بىنن... ئەوجا نازانم بۇ ئە ناوۋەراستەوۋە دەستم بە نووسىنى چىرۇكەكەم كرد. گەر ھەر بەراستى بەمەوئى ھەموو شتىك شى بكەمەوۋە، ئەوا دەبئى ئە سەرەتاوۋە دەست پىبكەم. كەواتە باشتەر وایە ھەر ئە سەرەتاوۋە دەست بە شىكردەنەوۋە بكەم، ئەوجا كە ژياننامەشم ھىندە دوور و درىژ نىيە.

من ئەدايكبووى ئەم شارە نىم، باژىرى <<...ن>> شوئىنى ئەدايكبوونى منە. تا ئەو جىيەى كە ئاگادارم دايك و بابم كەسانىكى ئاۋرۋودار بوونە، بەس ھەر بە مندائى ئەوانم ئە دەست داوۋە و ھەتتىو كەوتووم. نىكۆلاى سىرگەشچى ئىخمىنەف كە خاۋەن موئكىكى كەم دەرامەت بوو، ئە راى خوداى ئەمنى ھىناوۋەتە ژىر ساىەى خۇى و گەورەى كردووم. تاقە كچىكى بەناۋى ناتاشا وە ھەبوو كە سى سال ئە من بچوۋكتر بوو. من و ئەو وەك خوشك و برا پىكەوۋە گەورە بووین. ناھ ئەى ژيانى شىرىنى سەردەمى مندائى! بە بىستوپىنچ سال تەمەنەوۋە و ئە دەمى مەرگدا، ئە ساتىكدا كە ھىچ يادەوۋەرىيەكى دىخوشكەرت نىيە ھەتا خەفەتى بۇ بخۆیت، ئاى كە ھەسەرەتكىشان بۇ تەمەنى سەردەمى مندائى چەندە گەمژانەيە! خۇرەتاۋى ئەو سەردەمە چەندىن درەوشاۋەتر و چەندە ئە خۇرەتاۋى پترسبورگ جىاۋارتەر بوو. دلەكانمان چەندە بە ھەز و تاسەوۋە دەترپان. دەروۋبەرمان ھەمووى جەنگەل و مەزرا بوو كە چى ئىستە ھەمووى چىنە بەردى بىگيان و دلگرە. ئاى كە باخى فراوانى فاسىلىيۇسكۆئىيە كە نىكۆلاى سىرگەشچى بەردەست و بەرپەوۋەبەرى بوو، چەندە خۇش و دلرپىن بوو. من و ناتاشا بەو باخەدا پىياسەمان دەكرد و داۋى ئەوئىش جەنگەلئىكى بەرىن و

شیدار هه‌بوو که رۆژێک له رۆژانی سهردهمی مندائی تییدا ون بووین... یادی به‌خیر ئەم تهمهنه به‌نرخ و پر له شکویه. سهرتا ژیا نمان وهك شتیکی ئیجگار پر له رهمز و راز و سهرنجراکیش ده‌هاته به‌رچاو و تیکه‌لبوونی ئیجگار دێپه‌سهند بوو. ده‌نگوت پشت ههر دره‌ختیک یان بنه‌گیایه‌ک که‌سیکی غه‌واره و ته‌لیسماوی لیبیه، ئەم دونیا خه‌یالییه تیکه‌ئی دونیای راسته‌قینه ده‌بوو و کاتیکی که له دۆله قووله‌کاندا په‌رده‌گه‌لی ته‌می شه‌وانه چر و خه‌ست ده‌بووه‌وه و وهك چینه به‌فری سپیی لی ده‌هات، ئیتر به‌ره به‌ره به داوینی تاشه‌به‌ردی نه‌ستیله‌که‌مانه‌وه ده‌لکان، جا من و ناتاشا، ده‌ستمان ده‌نایه ناو ده‌ستی به‌کدی و له قه‌راخ نه‌ستیله‌که راده‌وه‌ستاین، کونجکۆلانه و له هه‌مان کاتدا به ترسه‌وه چاومان له قوولاییه‌که‌ی ده‌برێ، چاوه‌رپێی نه‌وه بووین که له‌ناکاو سه‌روشکلی که‌سیک له قوولاییه‌که‌یه‌وه ده‌ریکه‌وی، یان له بنی نه‌ستیل و ناوه‌راستی ته‌مه چره‌که‌وه که‌سیک بانگمان بکا هه‌تا نه‌و چیرۆکانه‌ی که خزمه‌تکاره به‌سالا‌چووه‌که بو‌مانی ده‌گی‌پرایه‌وه، دواجار شیوه‌ی حه‌قیقه‌ت وه‌ریگرن. جارێکیان، سالانیک دواتر، نه‌وم بیری ناتاشا هینایه‌وه که رۆژیکیان رۆژنامه‌یه‌کی په‌روه‌ده‌یی و سه‌رگه‌رمکه‌ری تایه‌ت به مندالا نمان په‌یدا کرد و خیرا چووینه نیو‌باخه‌که، له‌نزیک گو‌ماوه‌که‌وه، له‌سه‌ر نیمکۆته له‌به‌ر دلانه‌که‌مان و ژیر دره‌ختیکی ئافرای پیر دانیشترین و ده‌ستمان به‌ خویندنه‌وه‌ی چیرۆکی خه‌یال‌بزوینی « ئالفونز و دالیند » کرد. ئیستاش که نه‌و چیرۆکه‌م بیر دیته‌وه په‌ژاره‌یه‌کی سه‌یر دامه‌گه‌ری و کاتیکیش که دوا‌ی سانیکی و له‌و رۆژه‌دا، دوو دی‌ری سه‌ره‌تای نه‌و چیرۆکه‌م بیری ناتاشا هینایه‌وه: ((ئالفونز پالنه‌وانی چیرۆکه‌که‌م، له‌ پرته‌قائدا له‌دایک بوو: باوکی دون رامیر...)) هینده‌ی نه‌مابوو ده‌ست به‌ گریان بکه‌م. ده‌بی ئەم ئیشه‌م زۆر گائته‌جارانه بووبیت و به نه‌گه‌ریکی زۆریش ههر له‌به‌ر نه‌مه بوو که ناتاشا له به‌رانبه‌ر ده‌برینی هه‌یه‌جانی مندا، بزیه‌کی سه‌یری گرت. نه‌وجا که زۆر زوو به‌سه‌ر خۆیدا زال بوو (به‌ ته‌واوی له‌ یادمه) و بۆ نه‌وه‌ی دهنه‌وااییم بکات، به‌ خوی ده‌ستی کرده قسه و باس سه‌باره‌ت به‌ رۆژانی رابردوو. خودی نه‌ویش ده‌موده‌ست که‌وته ژیر کاریگه‌ری و خه‌م دایگرت. ئیواره‌یه‌کی دێرفین بوو و ته‌واوی رۆژه‌که‌مان به‌ باسی نه‌و سه‌رده‌مه‌وه به‌سه‌ر برد. جا نه‌و رۆژه‌ش که منیان بۆ خویندنگه‌ی شه‌وانه‌رۆژی ناره‌ ناوه‌ندی پارێزگا (خواجه گیان، نه‌و داماره‌ چهنده‌ گریا!). نه‌وکاته‌ش که بۆ دوا‌هه‌مین جار و بۆ هه‌میشه مائنا‌وااییم له بنه‌مائه‌ی نیکۆلای سپرگه‌قیج کرد، به هه‌مان نه‌ندازه جوداییه‌که‌مان دێرووشین و خه‌مگین بوو. سه‌رده‌می ناماده‌یی شه‌وانه‌م ته‌واو کردبوو و بۆ دێرژه‌دان به‌ خویندن ده‌بوو به‌ره‌و پترسبورگ ملی ریگه‌ بگه‌مه به‌ر. له‌و سه‌رده‌مه‌ من هه‌قده‌ سالان بووم و ناتاشایش پازده سالان. ناتاشا ده‌لی نه‌وسا شیوه‌ی من هینده‌ ناشرین و گائته‌جارانه بوو که خه‌کی وه‌ختیک ده‌یان‌بینیم نه‌یان‌ده‌توانی به‌ر به‌ پیکه‌نینی خویان بگرن. کاتی مائنا‌واای، نه‌وم هینایه‌ که‌ناریکه‌وه هه‌تا بابه‌تیکی ئیجگار گرنگی پی‌ بلیم. به‌س له‌ نا‌کاو زمانم له‌ ده‌مدا شکا و شه‌رزه‌ بووم. ناتاشا نه‌وه‌ی له‌ بیره که زۆر شیوا‌بووم. هه‌ج گه‌فتوگۆیه‌ک له‌ نیوا‌نماندا نه‌ نجام نه‌درا. نه‌مه‌زانی ده‌بی چی بلیم. پێده‌چوو نه‌ویش له‌ مه‌به‌ستم حالی نه‌بووبیت. جا دامه‌ پرمه‌ی گریان و بی نه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌م له‌ دم ده‌ریجیت به‌ره‌و پترسبورگ وه‌رێ که‌وتم. دوو سال دواتر، نیکۆلای سپرگه‌قیچی به‌سالا‌چوو بۆ به‌شداریکردن له‌ دادگاییه‌که‌یدا هاتبووه پترسبورگ و منیش تازه به‌ تازه هه‌نگام نابوووه دونیای نه‌ده‌بیاته‌وه.

نيكۆلاي سېرگه قىچ سەر بە بنەمائەيەكى شەرىف و ئاوروومەند بوو، وەئى ئە سەردەمانىكى زووهو تووشى ھەژارى و كەمدەستى ببوو، ئەگەئ ھەموو ئەمانەيشدا، داوى مردنى داىك و بابى موئكىكى گەورە و ئاوەدان و سەدوپە نجا رەعيەتتى وەك مىرات بۇ بەجىما. ئە بىستويەك سائىدا ئە دەستەى سوارەى سەربازى خۆى ناوئوس كرد. ھەموو شتىك بە باشى بەرپۆە دەچوو، بەس داوى شەش ساٲ خزمەت، تەواوى دار و نەدارى ئە يارىيەكى قوماردا دۇراند. ئەو شەو خەو نەچووە چاوى. بۇ سبەى شەو ديسان چوووه نيو قومارخانە و ئەسپەكەى كە تاقە دارايى بوو، ئە گرىو دانا. گرىو كەى دواترىشى بردەو و پاشان يەككى دىكە و پاش نيو كاترئمير يەككى ئە موئكە گچكەكانى بە ناوى ئىخامىنئوكاوه كە ئە دواھەمىن سەرئميرىدا پە نجا سەر رەعيەتى ھەبوو ديسان بەدەست ھىنايەو. دەستى ئە يارىيەكە ھەنگرت و بەيانىي ئەو شەو داواى خانەنشين بوونى پېشكەش كرد. بەس بۇ تاهەتا سەد سەر رەعيەتى ئەدەست دابوو. بۇ دوو مانگ دواتر بە پلەى فەرماندە خانەنشين كرا و بەرەو موئكەكەى خۆى گەرايەو. ئەوودوا ئىدى بە ھىچ شىوہيەك ھىچ قسەيەكى ئە بارەى دۇرانى ئە قومارەكەدا نەكرد و سەرەراى ئەوہى كە دئىكى پاكىشى ھەبوو، گەر كەسنىك ئە ھاورپىيانى زاتى بگردبا و ئامازەيەكى بەم بابەتە بگردبا، ئەوا پەيوەندىي ئەگەئدا دەچراند. تەواوى خەم و خەفەتى بووہ پېراگەيشتن و سەروركارى كردنى موئكەكەى و ئە تەمەنى سيوپىنج سائىدا ئەگەئ كچىكى گەنج و رەسەن زادەى دەست كورتدا كە ناوى ئاندريؤنا بوو و ھىچ شەكرىتتىكى نەبوو، بەس ئە خوئندنگەيەكى شەوانەرؤژيى ديارى ناوہندى پارىزگادا خوئندبووى و پەرورەدە كرابوو زەماوہندى كرد. ئانا ئە سەرانسەرى تەمەنىدا شانازى بە مامؤستاكەيەوہ دەكرد كە كۆچەريكى خەئكى مۆن دوش بوو، گەرچى ھىچ كەسيكيش ئەوہ حالى نەبوو كە داخۇ پەرورەدە و فيرکردنەكەى ئەسەر چ بنەمايەك بووہ. نيكۆلاي بەرپۆەبەر و كارپا پەرىنيكى ئىجگار باش بوو و دراوسىكان ئەوہوہ فيرى شىواى بەرپۆەبردنى موئكەكانيان دەبوون. ھەر بەم شىوہيە سالانىك تىپەرىن، تا ئەوكاتەى كە خاوەن موئكى زەوييەكى دراوسىي ئە لادىي قاسىليؤسكؤئىە كە نؤسەد رەعيەتى ھەبوو و ناوى شازادە ئالىكساندرؤقيچ قالكؤفسكى بوو ئە مۆسكؤرا سەردانى موئكەكەى خۆى كرد. سەردانەكەى ئەو

کاریگه‌رییه‌کی زۆری نه و شوینه‌دا به‌جیه‌یشت. شازاده گه‌رچی شوق و زهوقی رۆژانی لایمی نه‌ده‌ست دابوو، به‌س هیشتا پیاویکی گه‌نج بوو. نه سوپادا پله‌یه‌کی به‌رز و په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکه‌ی له‌گه‌ل که‌سایه‌تیگه‌ لیکی ده‌ست‌رۆیشتوو و ناو‌داردا هه‌بوو، پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و قۆز و نه‌سه‌رووی هه‌مووشیان‌ه‌وه ژنه‌که‌ی نه‌ده‌ستدا بوو، نه‌م باب‌ه‌ته‌یش به‌ تاییه‌ت بووه جیی سه‌رنجی ژنان و کچانی عازهبی نه‌و ده‌وربه‌ره. له‌باره‌ی نه‌و پێشوازییه‌ شایه‌نی باسه‌یش که‌ نه‌لایه‌ن فه‌رمانداره‌وه، که‌ خزمایه‌تییه‌کی تا راده‌یه‌ک دووری له‌گه‌لدا هه‌بوو، نه‌ شازاده کرا، حه‌کایه‌ت گه‌لێک نه‌سه‌ر زاران بوون. ده‌یانگوت به‌ سۆز و خوشه‌ویستی خۆی سه‌رنجی هه‌موو ژنانی به‌لای خۆیدا راکێشاوه. به‌ کورتییه‌که‌ی نه‌و یه‌کیک بوو نه‌ نوینه‌رانی به‌رجه‌سته‌ی چینی خانه‌دانی پترسبورگ که‌ زۆر به‌ که‌می نه‌ شارستانه‌کاندا سه‌روشکیان ده‌رده‌که‌وی و کاتیکیش که‌ هه‌نگاو ده‌نینه‌ نه‌و شوینه‌نه‌وه کاریگه‌رییه‌کی نه‌ راده‌به‌ده‌ر به‌جی ده‌هیلن. به‌س جیا له‌مانه‌یش شازاده پیاویکی میهره‌بان نه‌بوو، به‌تاییه‌ت له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئیسی پێیان نه‌ده‌که‌وت و نه‌ رووی پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، ته‌نانه‌ت گه‌ر که‌میکیش بی‌ت، نه‌وانی نه‌ خۆی به‌ نزمتر ده‌زانی. جا به‌ پێی نه‌مه‌ ناماده‌ نه‌بوو له‌گه‌ل خاوه‌ن موککه‌ دراوسی‌کانی ناشنا بی، نه‌مه‌ش بووه هۆی نه‌وه‌ی که‌ که‌سانیکی زۆر قینی لی هه‌لگیرن. هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه کاتیکی که‌ دیداریکی له‌گه‌ل نیکۆلای سیرگه‌فیج سازدا، هه‌مووانی سه‌رسام کرد. هه‌لته‌ته‌ ده‌بی نه‌وه‌ش بلیین که‌ نیکۆلای سیرگه‌فیج به‌ یه‌کیک له‌نزیکتین دراوسی‌کانی نه‌و داده‌نرا. شازاده له‌ مائی نیکۆلایدا دره‌وشایه‌وه. هه‌ر له‌ هه‌مان ساتی چوونه‌ ژووره‌وه‌یدا ژن و میرده‌که‌ی شه‌یدای خۆی کرد، به‌ تاییه‌ت ئانا که‌ جۆش و خرۆشیک زۆری تیگه‌رابوو. هیشتا چهند خوله‌کیک به‌سه‌ر هاتنه‌ ژووره‌وه‌یدا رانه‌بردبوو که‌ وه‌ک یه‌کیک له‌ دۆسته‌ نزیکه‌کانیانی لی‌هات. له‌وه‌ودوا هه‌موو رۆژیک ده‌چووه دیداریان، داوه‌تی مائه‌وه‌ی ده‌کردن، حه‌کایه‌تی خوش خوشی بۆ ده‌گیرانه‌وه، به‌ پێانو شه‌قوشه‌که‌یان ناوازی ده‌ژهنی و هاوکاتیش گۆرانیی بۆ ده‌گوتن. نیکۆلای و ژنه‌که‌ی باوه‌ریان به‌وه نه‌ده‌کرد که‌ چۆن خه‌لکی ده‌توانن پیاویکی نه‌مه‌نده‌ میهره‌بان و خوشکه‌یف، به‌ ئووتبه‌رز، وشک و خۆپه‌سه‌ند بزانی، نه‌مه‌ نه‌و شیوازه‌ تیگه‌یشتنه‌ بوو که‌ هه‌موو دراوسی‌کان سه‌باره‌ت به‌وه هه‌یانبوو. ده‌بوو باوه‌ر به‌وه بکه‌یت نیکۆلای که‌ پیاویکی دروست کردار، ساده‌دل، بی‌ته‌ماح و په‌سه‌ن بوو، هه‌ر به‌راستی بووه مایه‌ی دلخۆشیی شازاده. نه‌و جاهیلنده‌ی نه‌برد هۆکاری نه‌م په‌یوه‌ندییه‌ گه‌رموگوره‌ روون بووه‌وه. شازاده به‌م بۆنه‌یه‌وه گه‌رابوووه بۆ فاسیلییوسکوئیه‌ هه‌تا به‌رده‌سته‌که‌ی، که‌ نه‌ئمانییه‌کی خوشبویر، چاوله‌دوو و نه‌ هه‌مان کاتدا جوتیاریکی شاره‌زا بوو، وه‌ده‌ربنی. به‌رده‌سته‌که‌ی سه‌ریکی سپی و ئووتیکی چه‌ماوه‌ی هه‌بوو که‌ چاویلکه‌یه‌کی ده‌خسته‌ سه‌ر و گه‌رچی نه‌ کاری خۆیدا شاره‌زا و لی‌زان بوو، به‌س بی‌شه‌رمانه‌ و نه‌ راست و چه‌په‌وه‌ شازاده‌ی ده‌دۆشی، سه‌ره‌رای هه‌موو نه‌مانه‌یش به‌ تیلاکارییه‌ بی‌ره‌حمانه‌کانی چهند که‌سیک له‌ سه‌پانه‌کانی پرۆکاندبوون. شازاده دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌م باب‌ه‌ته‌ی زانی، وی‌رای نه‌و پیاوه‌لدا‌نانه‌ی که‌ کابرا له‌باره‌ی سه‌راستی و پاکیی خۆیه‌وه‌ ده‌یکردن، به‌وه‌په‌ری سووکایه‌تییه‌وه نه‌وی ده‌رکردبوو. هه‌نووکه‌ شازاده بۆ به‌رپه‌وه‌بردنی موککه‌که‌ی پێویستی به‌ پێشکاریک بوو، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ نیکۆلای له‌م بواره‌دا هه‌ئسوورپینه‌ریکی که‌م وینه‌ و شه‌ره‌فمه‌ندترین که‌سی نه‌و شوینه‌ بوو و هیج که‌سیکیش گومانی نه‌ لی‌زانی و سه‌راستییه‌که‌ی نه‌بوو، سه‌رنجی

شازادهی به لای خویدا راکیشا. هه ئه به ته شازاده وای پێ باش بوو که نیکۆلای به خۆی وهها پێشنیاریک بۆ ئه و بکات، بهس ئه مه رووی نه دا، سه ره نجام رۆژئیکیان شازاده خۆی به شیوهیهکی مه حره مانه و دۆستانه پێشنیاری ئه وهی بۆ کرد که به رپوه بردنی موئکه کهی له ئه ستۆ بگریت. سه ره تا نیکۆلای ئه م پێشنیاره ی په سه ند نه کرد، بهس ئه و مووچه به رچاوگره ی که له به رانه به ر ئه م ئیشه دا وه ری ده گرت، به ته واوی ئه وی ته فره دا. پێداگریه کانی ئانا و ده برینی سۆز و خۆشه ویستییه له راده به ده ره کانی شازاده یه سه ره نجام دوا هه مین دوو دلبییه کانی ئه ویان له نیو برد. شازاده به ئامانج گه یشت. ده بی دان به وه دا بنیین که ئه و ئینسان ناسیکی به ئه زموون بوو. له ماوه ی ئه و په یوه ندییه کورته ی نیوان ئه و و نیکۆلای و هاوسه ره که ی، زۆر به باشی ئه وه تیگه یشتبوو که ته نیا له ریگه ی سۆز و خۆشه ویستییه وه ده توانی ئه وان به ره و خۆی رابکیشی و له دله وه وابه سته ی خۆیانی بکا، گه رنا له م نیوه نده دا پاره ناتوانی رۆئیکی به رچاو بگری. بی له مه یه سه ئه و پێویستی به وه بوو که به چاوبه سترای موئکه که ی بسپی ریته ده سته که سیکی باوه رپیکراو هه تا هه ر به و جو ره ی که خۆی به نیازی بوو ئیدی پێ نه خاته فاسیلیۆسکوئیه. به چه شنیک نیکۆلای شه یدا ی خۆی کرد، که ئیدی ئه و له ناخه وه به ر وای به دۆستایه تی هینابوو. نیکۆلای سیرگه فیج پیاوئیکی بیوئنه و به شیوه یه کی ساده دلانه هه ستیار بوو. ئه م چه شنه مرو فانه له رووسیای ئیمه دا ژماره یان زۆر، جا هینده دلپاک و میهره بانن _ گویم ئی نییه که سانی دی چی ده ئین _ که هه ر ئه وه نده ی حسیبه که سیکیان بچیته دله وه و بینه ئه ئقه له گوئی (هه ندی کات ته نیا خودا ده زانی له به ر چی)، ئیدی به ته واوی بوونیا نه وه له به رانه ریاندا وه فادار ده بن و جار جار یکیش ئه م دلبه سته یه یان ده گه ییننه جیبه ک که لایه نیکی گائته جارانه په ییدا ده کات.

سالانیك تیپه رین. موئکه که ی شازاده رۆژ دوا ی رۆژ ئاوه دانتر ده بووه. په یوه ندی نیوان خاوه ن موئک و پێشکاره که ی به بی بوونی بچوو کترین نا کوکی هه ر به هه مان حالته ی دۆستانه وه درێژه ی کیشا و نیکۆلای راپورتی کاره ئه نجام درا وه کانی له ریگه ی چه ند نامه یه که وه به ده سته خاوه ن کاره که ی ده گه یاندا. گه رچی شازاده هه رگیز بۆ چۆنیه تی به رپوه بردنی موئکه که ی خۆی له کاروباری نیکۆلایدا هه ئنه ده قورتاندا، بهس جار جار هه ندیک سه رنجی ده دایه ئه و که له رووی پوخته یی و کردارییه وه نیکۆلایی سه رسام ده کرد. ئه م سه رنجانه نه ک هه ر به ته نیا نیشانده ری ئه وه بوون که شازاده که یفی به هه ئه خه رجی و په خشان و ته خشان کردن نای، به ئکه نیشانده ری ئه وه ش بوون که شه رزاییه کی زۆر باشیشی له چۆنیه تی پاره په ییدا کردندا هه یه. پینج شه ش سال دوا ی هاتنی بۆ فاسیلیۆسکوئیه وه کاله تنامه یه کی بۆ کرینی موئکی ئاوه دان، به پیت و چوار سه د سه ر سه پانی بۆ نیکۆلای نارد. نیکۆلای زۆر خۆشجال بوو. موو به موو په یه رووی له ده ستووره کانی شازاده ده کرد، ئه وه نده ی له زه ت له سه رکه وتن و پێشکه وتنه کانی شازاده ده برد که له تو وابوو هه ر به راستی برایه تی. بهس له وه خته دا خۆشجالییه کانی گه یشتنه ترۆپک که شازاده ئه و په ری متمانه پیکردنی خۆی به و به خشی. به سه ره اته که ش به م شیوه یه ... بهس به ر له وه ی

بچینه سەر ئه و باسه، وای به پبویست دهزانم که روونکردنه وهیهک له باره ی تاییه تمه ندییه کانی شازاده فالکوفسکی که به یه کییک له که سایه تییه سهره کییه کانی چیرۆکه که م داده نریت، بجه مه بهر دیدی خوینه ران .

٤

پیشتر نه وه مان راگه یاندا که هاوسهره که ی مردبوو. نه و له ههره تی لاویدا زه ماوه ندی کرد و هوکاری زه ماوه نده که شی ته نیا پاره بوو. له لایهن دایک و بابیه وه که له موسکو مایه پووج ببوون و ته واوی مال و سامانه که یان له دهست دابوو، هیچ شتیکی بو به جی نه ما. موئکی قاسیلیو سکونییه چه ندین جار خرابووو گریوه وه و قهرزیکی زوری به سهره وه که نه که ببوو. شازاده ناچار بوو له تمه نی بیستووو سائیدا ببیته کارمه ندی یه کییک له وه زاره تخانه کان و له هه لومه رجیکدا هه نگاوی نایه ژیا نی کومه لایه تییه وه که << که سیکی دهستکورتی سهر به بنه مائه یه کی ره سن و دیرین >> بوو، جا زه ماوه ندردن له گه ل کچه ده و له مه ندیکی خاوه ن مه زرا که تا راده یه ک به ته مه ن بوو، نه جاتی دا. هه ئبه ته خه زووری له باره ی شه کریتی کچه که وه نه وی خه ئه تاندبوو. سهره رای نه مه ش به یارمه تی پاره ی هاوسهره که یی توانی موئکی باوانی له گریو ده ربینی و دیسان ببیته وه خاوه نی. نه و کچه خاوه ن مه زرایه ی که به نسیبی ببوو، نه خویندنه وه ی ده زانی و نه نووسین، نه ده شیتوانی رسته یه کی دروست ریکبخت و ده ری به ری، سهرباری نه مه ناشیرینیش بوو، ته نیا یه ک تاییه تمه ندی گرنگی هه بوو: دئپاک و له سه رخو بوو. شازاده ییش دریغی لی نه کرد و نه و په ری سوودی له م تاییه تمه ندییه ی نه و وه رگرت، دوا ی تییه ربینی سائیک به سه ر ژیا نی ژن و میردایه تیاندا، هاوسهره که ی به خوی و نه و منداله ی که بوی هیئابووو دونیا ناردوه لای باوکی و به خویشی بو خزمه ت چووو پاریزگای << نیکس >>، نه و شوینه ی که به تومه ت تاشینیکی زور و به پشتیوانی خزمیکی ناواری نیشه جیی پترسبورگی توانی پله یه کی نیجگار باش به ده ست بهینی. رۆحی تینووی ناوده رکردن، پیشکه وتن، نیش و پیگه یه کی دیار بوو. له بهر نه وه ی ده زانی که به بونه ی هاوسهره که یه وه ناتوانیت نه له موسکو و نه له پترسبورگدا ژیا ن به سه ر به ری، وای به باشزانی که له شارسانه وه ده ست به چالاکییه کانی بکا. ده یانگیزایه وه که

هر له سهرهتای یه که مین سائی هاوسه رگریه که یاندا به رهفتاری شه رهنگیزانه و ناپه سهندانه ی خوی هینده ی نه ماوه هاوسه ره که ی رهوانه ی نه و دونیا بکا. هه میشه نه م دهنگویه نیکولای ده هری ده کرد، به رگری له شازاده ده کرد و جه ختی له سهر نه وه ده کرده وه که شازاده که سیك نیبه بچیته ژیر باری نه م کاره چه په لانه وه. هاوسه ره که ی شازاده دوا ی جهوت هه شت سائیگ گیانی له ده ستدا و شازاده ییش ده موده ست گه رایه وه بو پترسبورگ و له وی نیشته جی بوو. له ویش سهرنجی هه مووانی به ره و خوی راکیشا. له بهر نه وه ی که گه نج و قوز بوو، هه روه ها خاوه نی سهروت و سامان و خه سله تگه لی به رجه سته و رچیکی شاد و چالاک و خوش سه لبقه بوو، هه م بیباک و بیمنه ت خوی ده نواند و هه میش به دوا ی خوشبه ختی و به ده سته یانی پشتیوانی که سانی به ده سه لاته وه بوو. هه مووان پییان وابوو مروقیکی جادوو گهره، به هییز و پیگه ویست بوو. به توندی که وته بهر سهرنجی شوخه ژنان و به دروستکردنی په یوه ندی له گه ل یه کیک له و ژنانه ی که سهر به بنه مائه یه کی دیار بوو، سهرکه وتن و ناوبانگیکی گه وه ی وده ست هیئا. گه رچی هه ر به سروشت که سیکی نه وه ندده دست پیوه گر و حسیبکه ره بوو که هه ندی کات تا ناستی قرچوکی ده رویشته، که چی له کاتی پیویست به راست و چه پدا پاره ی خهرج ده کرد و له هه ندی وه ختیشدا، بی نه وه ی ناوچا و ترش بکات بریکی زه وه ندی له قوماردا ده دوراند. بهس نه و بو سه یران و خوشی نه هاتبووه پترسبورگ، نامانجی نه وه بوو که له ژیانیدا بو هه میشه جی پییه کی پته و بو خوی په یدا بکات و پیگه یه کی دیار به ده ست به یئی. نامانجه که شی به دی هات. خزمیکی ده سترویشتوو و دیاری به ناوی کونت نائینسکی هه بوو که نه گهر وه که هه ژاریکی برسی و بینه وا خوی به و ناساندبوو به نه و به ناسته میش ناوری لی نه ده دایه وه، بهس کونت که به توندی که وتبووه ژیر کاریگه ری سهرکه وتنه کانی نه و له کومه لگه ی ده ره به گایه تیدا، به و نه نجامه گه یشته که نه گهر نه و بخاته ژیر سایه ی خوی و پشتیوانییه کی تاییه تی لی بکات، نه و نه که هه ر نابیته مایه ی سه رشوری، به لکه سوودیکی زور باشیشی بو ی ده بی، هه ر به م بو نه یه وه نه وه ی په سه ند کرد که کوره جهوت سالانه که ی شازاده له مائه که یدا بگریته خو و په روه ره کردنی له نه ستو بگری. هه ر له م روژانه دا بوو که شازاده سهردانی مو لکه که ی خوی له فاسیلیوسکونییه کرد و به نیکولای ناشنا بوو و په یوه ندییه کی دوستانه ی له گه لدا پیکه یئا. سهره نجمامیش دوا ی نه وه ی که له ری ده سه لاتی کونته وه پوستیکی گرنگی له یه کیک له گه وره ترین سه فاره تخانه کان به ده ست هیئا، گه شتی به ره و ده ره وه ی ولات کرد. پاشانیش له و باره یه وه چه ند دهنگویه کی ناروون که وتبوونه سهر زاران؛ باسیان له وه ده کرد که له ده ره وه ی ولات رووداویکی ناخوشی هاتووته ری، بهس هیج که سیك نه ییتوانی ده ریخات که داخو نه و رووداوه چی بوو. هه ر به ته نیا نه وه ندیه یان ده زانی که هه ر به و جو ره ی پیشتر باسمان کرد، مو لکیکی به چوارسه د سهر سه پانه وه کریوه. چه ند سائیگ دواتر له ده ره وه گه رایه وه و له پترسبورگدا کاریکی گرنگی به ده ست هیئا. له نیخمینو کا دهنگوی نه وه هه بوو که به ته مایه له گه ل کچی بنه مائه یه کی ده وله مهنه ند، ناودار و به ده سه لاتدا زه ماوه ند بکا. نیکولای سیرگه فیج خوشحالانه ده سته کانی لیك ده خشاندن و ده یگوت؛ ((نه و که سیکی نیجگار مه زنه)) له و سهرده مه دا من له زانکوی پترسبورگ خه ریکی خویندن بووم و له بیرمه که نیکولای نامه یه کی به تاییه ت بو ناردم و تییدا داوا ی لیکردم که به دوا داچوونیك بکه م و بزنام که داخو دهنگوی نه م زه ماوه ندده راسته یان نا. هه روه ها نامه یه کی بو

شازادەيش نووسى و داواى لىكرد كه چاويكى له من بى و پشتيوانيم بكا، بهس شازاده وهلامى نامهكەى ئەوى ئەدايهوه. ئەو بارهيهوه هەر ئەوهندەم دەستكەوت كه كۆرەكەى سەرەتا له مائى كۆنت گەورە و پەرورەدە كراوه و پاشانيش چووہ بۇ خویندنى نامادەيى، ئەو كاتەدا تەمەنى نۆزدە سال بوو و بەشى زانستى تەواو كەردبوو. ئەم بابەتەم بۇ نىكۆلاى نووسى و ئەوئەشم بۇ زیاد كەرد كه شازاده كۆرەكەى خۆى زۆر خوشدەوى، زۆر گەنگىي دەداتى و هەر ئە ئىستەوه ئە فەكرى داهاوتوى دايه. هەموو ئەم زانىارىانەم ئە هاوپۆلان و هاوپۆلانى شازادەى لاوهوه دەستكەوت. هەر ئەو وهختانەدا بوو كه بەيانىيەكيان نامەيهكى شازاده گەيشتە دەستى نىكۆلاى و واق و ورى كەرد...

شازاده كه تا ئەو وهختەش هەر بەتەنيا لەبارەى بابەتى مائى و بارودۆخى موئكەكەيهوه نامەگە ليكى وشكى ئەگەل نىكۆلايى دەگۆرپيهوه، ئەمجارەيان بە شىوازيكى دۆستانە و بە تىروتهسەنى ئەبارەى بارودۆخى ژيان و بنەمائەكەيهوه دەردە دئى ئەگەل ئەودا كەردبوو. گازاندى ئە كۆرەكەى دەكەرد، دەيگوت بە رەفتارە نابەجىكانى زۆرى بىتاقەت كەردوو، هەئەتە هەشتاكە نابى سەربزىوى و رەفتارە نەفامانەكانى بەتايبەت ئەم تەمەنەدا هەندەش بەهەند وەرەگيرين (بە روونى هەوئى ئەوهى دەدا كه تا رادەيهك پاكانەى بۇ بكات)، بەس بۇ ترساند و تەمبى كەردنى بىرپارى داوه بۇ ماوهيهك رەوانەى لادىي بكات و بىخاتە ژىر چاودىرى و سەرهپەرشتي نىكۆلاى سىرگەقىچەوه. ئە نامەكەيدا ئەوهشى بۇ زیاد كەردبوو كه مەمانەيهكى زۆرى بە نىيازپاكى و رەفتارى ئاقلانەى نىكۆلاى و بەتايبەت ئانا ئاندرىوناي هاوسەرى هەيه و داواى لىكەردبوون كه باوش بۇ كۆرە گەنج و سەرەپۆكە بكەنەوه و دوور ئە هاوپۆلانى خراپ بىهيننەوه هوش خۆى. تا چەندە پىيان دەكرى خوشيان بوى و بەتايبەت فەكر و رەفتارى نابەجى ئە مەشكيدا دەربكەن و بە كەمىك سەختگرييهوه، ئە خلاق و نەزمى پىويستى ئەبارەى ژيانەوه فەيربكەن.

هەئەتە نىكۆلايى بەسالچوو و هاوسەرەكەى بە حەزەوه ئەم داخوازىيەيان بەجى هەينا و هەرەك كۆرى خۆيان پىشوازيان ئە شازادەى لاو كەرد. هەشتا ماوهكى وهەى بەسەردا نەچووبوو كه نىكۆلاى هەرەك ناتاشاى كچى خوى پىوه گەرت. تەنانەت پاشانيش، داواى ئەوهى كه بە يەكجارەكى پەيوەندىي ئەگەل شازادەدا پىچراند، هەر بە خوشەويستىيەوه يادى ئەوى دەكەردوه و هەميشە بە <<ئالپوشاى من>> ناوى دەبەرد. ئە راستيشدا شازادەى لاو كۆرپكى ئەبەردلان بوو، رووخسارى دنگر، لاواز و بە چەشنى كچىكى لاو هەستىيار بوو، بەس شاد و سادەدل و خاوەن رۇحىكى بەخشنە و جوامىرانە بوو، هەرەها داراى هەستگە ليكى ئىجگار شەرىفانە و دئىكى مېهرەبان، بى ئەمانەيش راستگۆ و بەئەمەگ بوو. ئە مائى نىكۆلايدا هەمووان هەرەكو بت ئەويان دەپەرست. گەرچى تەمەنى نۆزدە سال بوو، وهئى هەشتا هەر حسيبى مندائىكى بۇ دەكرا. تىگەيشتن ئە هۆكارى دوورخستنهوهى ئەم كۆرە كارىكى سەخت بوو و ئەدەكرا پەى بەوه بەبەيت داخۆ باوكىك كه خوشەويستىيەكى زۆرى بۇ كۆرەكەى هەيه، چۆن دئى دى رەوانەى لادىي بكات. دەيانگوت كۆرەكە ئە پەترسبورگ ژيانىكى بەرەلايانە و سووكەسەرەنەى هەبووه، حەزى ئە ئىشكەردن نەبووه و بەم رەفتارەشى باوكىي رەنجاندوو. نىكۆلاى سىرگەقىچ بەم بارهيهوه هەچ پىسپارىكى ئە شازادە

نەکرد، چونكە باوكىشى ئە نامەكەدا ھېچ نامازھىيەكى بەم ھۆكارەى ئەم نەكردبۇو. ئە لايەكى دىكەوۋە خەئكى قسەوباسىيان ئە رەقتارى گۆينەدەرانەى شازدەى لاو دەكرد، بۇ نەموونە پەيۋەندىي ئەگەل ژنىك، ھەنگىرساندىنى دۇئىلىك، ھەرۋەھا دۇراندنى برە پارىيەكى خەيالى ئە قوماردا، تەنانەت نامازھىيان بە خەرچكردن و دۇراندنى پارەى كەسىكى دى دەكرد كە ئەبەر دەستىدا بوو. دەنگوباسى ئەوۋەش ھەبوو كە شازادە ئەك ئەبەر ئەم رەقتارە ھەلانە بەئكە بە بۇنەى ھەندىك رەقتارى ئىجگار خۇپەسەندانەوۋە ئە شارى دوور خستوۋەتەوۋە. نىكۆلاى سىرگەقىچ بە توورەيىيەوۋە تەواوى ئەم قسەوقسەئۆكانەى رەد دەكردنەوۋە، بەتايىبەت ئەبەر ئەوۋەى كە ئالىيۇشا، گەرچى ئە ھەموو تەمەنى مندالى و نەوھائىدا باوكى نەدىبوو و پىيى ئاشنا نەببوو، بەس ھىندە بە جۇش و خرۇشەوۋە باسى ئەوى دەكرد كە بە روونى ئەوۋە دىاربوو كە زۇر بە توندى ئەزىر كارىگەرىي ئەودايە. ھەئبەتە جار جارىك ئەبارەى كۆنتىسىكەوۋە كە ھەم ئەم و ھەم باوكىشى بە دەوروبەرىدا سوپاونەتەوۋە و ھەولئى بەدەستەينانى دىيان داو، قسەگەلىكى دەكرد و ئەمەشى بۇ زياد دەكرد كە ئەبەر ئەوۋەى ئەو ئەم نىۋەندەدا تۋانىۋىتەى دئى ژنەى لاو بەدەستەينىت، باوكى رەقىكى توندى لىي ھەنگرتوۋە. ھەمىشە بە شانازى، دئسافىيەكى مندالانە و پىكەنىيىكى شاد و پر ئە دەنگەوۋە ئەم باسەى دەگىرپايەوۋە. بەس نىكۆلاى سىرگەقىچ دەمودەست قسەى پى دەبرى. ئالىيۇشا ئەو دەنگۆيەى پىشتراست دەكردەوۋە كە گوايە باوكى دىسان نىيازى زەماوۋەند كەردنەوۋەى ھەيە.

بۇ سائىك دەچوو كە بە دوورخراۋەيى دەژيا، ئە چەند كاتىكى دىارىكراۋدا نامەگەلىكى ژىرانە و بەرپزانەى بۇ باوكى دەنوۋسى و سەرەنجام ئە لادىدا رەقتارى ھىندە ژىرانە و رىزدارانە بووبوو كە كاتىك باوكى ئە ھاویندا سەردانى ئەوۋى كەرد (پىشتەر بە نىكۆلاى سىرگەقىچى راگەياندبوو كە دىت)، خودى ئالىيۇشا داۋاى ئە باوكى كەرد كە تا چەند دەكرئ مۆلەتى ئەوۋەى بداتئ كە ئە قاسىلىۋسكۆئىيەدا بەمىنىتەوۋە و ئەوى دئىيا كەردەوۋە كە ئەو بۇ ژىانى لادئ دروست كراۋە و زۇر ئەگەل سروسىتەدا تەبايە. تەواوى برىيار و رەقتارەكانى ئالىيۇشا ئە ھەستىارىي ناساسىي دەمارى، دئى پر ئە جۇش و خۇش و لاسارىيەوۋە سەرچاۋەيان دەگرت و ھەندئ كات دەگەيشتە ئاستىك كە ئاگاي ئە خۇى نەدەما. تايىبە تەمەندىيە رۇحى و ئەخلاقىيەكانى دەبوونە ھۇى ئەوۋەى كە بكەوۋىتە ژىر كارىگەرىي ھەموو ھىزىكى دەرهكىيەوۋە و بەخۇى ھېچ ئىرادەيەكى نەبئ. شازادە كە گۆيى ئە داۋاى كورەكەى گرت ئىكەدانەوۋەيەكى بەدبىنانە و گوماناۋيانەى بۇ قسەكانى ھەبوو.... نىكۆلاى سىرگەقىچ زۇر بە سەختى دەيتوانى ناسەۋارى ئەو <<دۆستە>> دىرىنەى ئەم كەسەدا بدۆزىتەوۋە كە داۋاى رابردنى سالانىك سەردانى كەردوۋە. شازادە پىۋتەر ئالىكساندرۇقىچ بەگشتى گۇرابوو. ئە پر نىكۆلايى دايە بەر رەخنە، بە چاۋچنۇكى و قەرچۇكى و دئپىسى و بئمتەنانەيىيەكى ئەقل نەبەرەوۋە دەستى دايە حسىب و كتىب كەردن. ئەم رەقتارەى، بە توندى نىكۆلاى خەمگىن و خەمۇك كەرد، بۇ ماۋەيەكى زۇر ھەولئىدا كە ئەم گۇرانى رەقتارەى بەھەند وەرنەگىرئ. ئەم جارەيان بە پىچەۋانەى سەرەتا رۇژەكانى يەكترىبىنن و ئاشنايىيان، بە گشتى رەقتارى شازادە دەرھەق بە نىكۆلاى ھېچ گەرموگورى و ھاودئىيەكى پىۋە دىار نەبوو، دەستى بە ھاتوچۇى دراۋسى دەۋلەتەمەند و دەسەلاتدارەكان كەرد، بىگومان ئىدى سەرى

له نیکۆلای سیرگه قیچ نه ددهدا و به چەشنی کەسیکی ژێردەستە و مووچە خۆر رەفتاری لەگەڵ دەکرد. لەناکاو
 رووداویکی چاوه‌روان نه‌کراو روویدا: بەبی هیچ هۆکاریکی دیاریکراو و ناشکرا پەییوهندیی نیوان شازادە و نیکۆلای
 سیرگه قیچ پچرا. قسەگەئیکی رەق و سووکایەتی نامیز له نیوانیاندا ئاڤوگۆر کرا. نیکۆلای بهو ئومێدەوهی که
 کیشەکه ئەمە زیاتر گەوره نه‌بی، به تووره‌بییه‌وه موئکی فاسیلیۆسکوئیهی جیه‌یشت. بهس له پەر هەموو جیه‌یکی نهو
 دەوریه‌ره پەر بوو له واته‌وات و له نیوان خەئکیدا قسەوقسەئوکیکی ناراست و رسواکەرانه دەستی پیکرد، ده‌یانگوت
 له‌به‌ر نه‌وهی نیکۆلای به‌باشی شاره‌زای سروشت و نه‌خلاقى ئالیوشا بووه، جا به له‌به‌رچاوغرتنی خاله لاوازه‌کانی
 نهو ویستویه‌تی له به‌رژوه‌ندی خۆیدا به‌کاری به‌یئیت، هه‌روه‌ها ناتاشای کچیشی (که نهو کاته‌دا حه‌قده سالان
 بوو) له دلی کوره لاوه‌که‌دا، که ته‌مه‌نی بیست و سێ سال بوو جیی خوی کردووه‌ته‌وه و دایک و باوکیشی ئەم
 پەییوهندیه‌ی ناشقانه‌یهی نیوان نهو دووانه پته‌و و گه‌رموگۆرتەر ده‌که‌ن و له هه‌مان کاتیشدا وای ده‌نوینن که له‌م
 بابته‌ به‌ ناگان، ناتاشای مه‌کربازو <<به‌دناکار>> به‌ ته‌واوی کوره لاوه‌که‌ی گه‌رۆده‌ی خوی کردووه و له ماوه‌ی نهو
 یه‌ک ساله‌دا لینه‌گه‌راوه هاتوچۆی کچانی عازهبی سه‌ر به‌ بنه‌مانه‌ ریزداره‌کان و خاوه‌ن موئکانی به‌شه‌ره‌فی نهو
 دەوریه‌ره بکات و پێیان ناشنا ببی. دواجاریش ده‌نگوباسیک هه‌بوو که بریاری نه‌وه‌یان داوه له لادیی گریگۆریۆف که
 پاژه کیلۆمەتریک له فاسیلیۆسکوئیه‌وه دوور بوو، به‌ نه‌ینی و بیپرسی دایک و باوکی ناتاشا، که له هه‌مان کاتدا
 ناگیان له سیر تا پیازی ئەم بابته‌ هه‌یه و هه‌ر ئەم باره‌یه‌شه‌وه رپی نانه‌خلاقانه‌یان نیشانی کچه‌که‌یان ده‌ده‌ن،
 زه‌ماوه‌ند بکه‌ن. به‌ کورتیه‌که‌ی، نهو قسەوقسەئوئک و بوختانانه‌ی که دراوسیکانی نهو ناوه، بۆ ئەم خانه‌واده‌یه و
 کچه‌که‌یان هه‌لبه‌ستبوون هینده زۆر بوون که ته‌نانه‌ت له کتیبیکیشدا جیه‌که‌یان نه‌ده‌بووه‌وه. به‌س له هه‌مووی
 سه‌یرتر نه‌وه بوو که شازاده‌ برۆای به‌ ته‌واوی ئەم ده‌نگۆیانه‌ کردبوو و وای به‌ ده‌ست گه‌یشتنی نامه‌یه‌کی بی واژۆ،
 هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه ده‌مۆده‌ست له پترسبورگه‌وه به‌ره‌و فاسیلیۆسکوئیه‌ به‌ری کەوتبوو. هه‌لبه‌ته‌ ته‌نانه‌ت نهو
 که‌سانه‌ش که شتیکی که‌میان له‌سه‌ر نیکۆلای سیرگه قیچ ده‌زانی، باوه‌ریان به‌ یه‌ک وشه‌ی نهو توهمه‌تانه‌ش نه‌بوو که
 بۆی هه‌لده‌به‌ستران، ویرای ئەمه‌ش، هه‌ر هه‌موویان له‌مه‌ر ئەم ده‌نگۆیانه‌ کاردانه‌وه‌یان نیشاندان، ده‌ستیان به‌ فات و
 فیت و رەخنه‌گرتن کرد، هه‌موویان سه‌ریان له‌قاند و... بی چەند و چوون تاوانباریان کرد. نیکۆلای زۆر له‌وه‌ ئووت
 به‌رزتر بوو که له به‌رانبه‌ر کۆمه‌لی خه‌ئکدا به‌رگری له کچه‌که‌ی بکات و هه‌روه‌ها نه‌وه‌شی له ژنه‌که‌ی قه‌ده‌غه کرد
 که ئەم باره‌یه‌وه هیچ قسەیه‌ک له‌گه‌ڵ دراوسیکان بکات. به‌س ناتاشا که ئەم هه‌موو بوختانانه‌ی بۆ هه‌لبه‌سترا
 بوو، هه‌تا وای تیپه‌رینی سائیک به‌سه‌ر ئەم به‌سه‌ره‌تانه‌دا هیچ زانیاریه‌کی له‌باره‌ی ئەم ده‌نگۆیانه‌وه
 پێنه‌گه‌یشت، دایک و باوکی هه‌موو شتیکیان له‌و شارده‌بووه‌وه و نه‌ویش هه‌روه‌ک مندالیکی دواژه‌ سالانه ژینیکی
 خۆش و بیخه‌مانه‌ ده‌ژیا.

ئەم ماوه‌یه‌دا گێره و کیشه‌ی نیوان هه‌ردوو لایان کۆتایی پێنه‌هات. بوختانچیان و فاتوفیت که‌ران ده‌ستیان
 هه‌لنه‌گرت. هینده درێژه‌یان به‌ ده‌گۆییه‌کانیان دا و نه‌وه‌نده‌یان به‌نگه و شایه‌تی سه‌باره‌ت به‌ ماوه‌ی درێژی

به پړيوه بردنی موټکه که ی شازاده له لایه ن نیکولایه وه خسته بهر دهست، که سهره نجام توانیان شازاده بهیننه سهر نه و بر وایه ی که نیکولای نه ک هر به ته نیا دهسپاک نه بووه، به لکه دزیشی لی کردووه. خرا پتر له مهیش: سی سال بهر نه نیسته له کاتی فروشتنی دره ختی لیره واریکی بچوو کدا، نیکولای سیرگه قبیج دوازه هزار رپولی له بهر کی خوی ناوه و نامادش بوون که به لکه و شایه تیی جی باوهری دادگه بخه نه بهر دهستی دادوهر، جا به تاییه تیش نه و بو فروشتنی نه م دره ختانه هیج وه کاله تنامه یه کی له لایه ن شازاده وه نه بووه و سهر به خو نیسه که ی نه نجام داوه. ته نیا دوا ی ته و او بوونی مامه له که رهامه ندیی شازاده ی بو فروشتنی دره خته کان له بهر انبه ر به پاره یه کی نیجگار که متردا به دهست هیناوه. بیگومان نه مانه ته نیا کومه له تومه تیکی بی بنه ما بوون که دوا ی تیچوونی نیوانی شازاده و نیکولای، به دخوازان ه لیان به ستن، بهس شازاده بروای به قسه کانیان کرد و له بهر چاوی نه وانی دیکه به دز و کلاوچی ناوی برد. نیکولای بهرگه ی نه م تومه ت و سووکایه تیبیه ی نه گرت و هر به به همان شیواز و به قسه ی رهق وه لای شازاده ی دایه وه. به خیرایی دادگاییه ک بو روونکردنه وه ی نه م بابه ته پیکهینرا. نیکولای له بهر نه بوونی به لکه و شاهید و بی نه زموونیی بو چونبیه تی بهرگری له خوکردن له م جوهره کارانه، له دادگه تاوانبار کرا و موټکه که ی دهستی به سهردا گیرا. پیره میرده که له تاو نائومی دیاندا وازی له هه موو شتی ک هینا، به خه یائی دوزینه وه ی نیش و کاریکی دی له وی گیرسایه وه و که سیکی به نه زموون و بروا پیکراوی بو په رزانه سهر کاره کانی شارسانی له جیگه ی خوی دانا. شازاده زور زوو دنیا بووه وه له وه ی که له خوړا سووکایه تیی به پیشکاره که ی کردووه و تومه تبارکردنه که ی ناروا بووه. بهس گیره و کیشه و سووکایه تی پیکردنه کانی نیوانیان هینده تاویان سهندبوو که نیدی جیگه ی هیج جوهره گه رانه وه و پیکهاتنه وه یه ک نه مابوووه و شازاده ته وای دهسه لاتی خسته گه ر هه تا نه نجامی دادگاییه که له بهر ژه ونندی نه ودابی و ههروه ها نه و دوا هه مین تیکه نانه ش له پیشکاره که ی پیشووی بستیننی که بوی مابوووه.

۵

نیکولای سیرگه قبیج و هاوسهر و کچه که ی به م بونه یه وه هاتن بو پترسبورگ و له وی نیشته جی بوون. پیم وانبیه پیویست به وه بکا که دوا ی نه و ماوه دوور و دریژه، هیج روونکردنه وه یه ک سه باره ت به دیداری تازه ی نیوان خوم و ناتاشا بدهم. له ماوه ی نه م چوار سانه دا هه رگیز نه وم له یاد نه کردبوو. هه لبه ته کتومت نه وم له یاد نییه که هر ساتی نه وم بیر دههاته وه چ هه ستیکم بهر انبهری هه بوو، بهس نه و وه خته ی که دیسان چاومان به یه کتری که وته وه، خیرا هه ستم به وه کرد که چاره نووسمان پیکه وه گری دراوه. سهره تا، دوا ی تیپه رینی روظانی ک به سهر دیداری

تازهماندا، وام هاته بهرچاو که به دريژايی ئەم چەند سائە هيچ نەگۆراوه و هەر هەمان ئەو کچۆلەيهيه که به مندائی دەمناسی. بەس پاشان، هەر پۆژە و رەفتاريک و رپووخساريکی تازەم لەودا که دۆزيبهوه به تهواوی بۆ من نامۆ بوو و پيڤدهچوو به قەستی له منی شارديبتهوه. ئەم دەرک پيکەردن و هەستپيکەردنە نوپيانەم بەلاوه شتانيکی زۆر دڤهسەند بوون. نيکۆلای سيڤرگه فيچي بەسالاچوو له سەرەتا رۆژەکانی نيشته جي بوونی له پترسبورگدا توورە و مۆن دەرەکهوت. کارەکانی به باشی رايی نەدەبوون؛ هەلەدەچوو، دەهری دەبوو، دۆسيەکانی ژيڤر و ژوور دەکردن و هيچ دەرەفتيکی بۆ پەرژانە سەر ئيمە نەبوو. بەس ئانای هاوسەری هيڤندە پەشيوحال بوو که له سەرەتاوه تەنانەت توانای بيرکردنەوهشی نەدەست دابوو. له پترسبورگ دەترسا. بەردەوام ئاهی هەلەدەکيشا، هەلەدەلەرزى و بۆ ژيانى رابردووی له ئيخمينۆکا، هەر وهه چاره نووسی کچه عازەبه کهی که کاتی شووکردنی گەيشتەبوو و کەسيکی شيماوی بۆ نەدەهاته پيشی فرميسکی دەرشت، جا لەبەر ئەوهی کەسيکی متمانه پيکراوتر و نزيکتر له منی دەست نەدەکهوت، ئەگەل مندا تهواوی دەرەدە ئەکانی خوێ دەکردن و لای من سفرەى دئی والا دەکرد.

رڤيک له هەمان ئەو کاتە و کەميک دواي هاتنە پترسبورگيان بوو که من له نووسيني به کەمەين رۆمانم بوومەوه، ئەو رۆمانەى که بۆ چالاکيبه ئەدەببیه کانم به دەسپيکيکی باش دەهاته ئەژمار. جا لەبەر ئەوهی تازەکار بووم، نەمەزانی که داخۆ بۆ ئەچاپدانى دەبى بۆ کوی بچم و سەردانی چ کەسيک بەکم. هەرگيز هيچ قسەيه کم لهو بارهيهوه ئەگەل نيکۆلای و هاوسەرەکهيدا نەکردبوو. جا لەبەر ئەوهی بى ئيش بووم و بەدواي هيچ نيشيکيشدا نەدەگەرام، نيوانيان ئەگەلما ئاۆز ببوو. پيرەميڤد، هەلەبەتە به بۆنەى ئەو خۆشەويستيبه باوکانهيهوه که بەرانبەر من هەيبوو، بەسەرمدا دەيبۆلاند و تەنانەت قسەى زبيريشى پى دەگوتم. منيش زۆرم بەلاوه شەرم بوو پييان رابگەيبينم که خۆم به چ کاریکهوه خەريک کردوو. جا چون دەمتوانی له بەردەم ئەوان دان بەوهدا بنيم که بيچگە له نووسين ناتوانم هيچ نيشيکی ديکە هەلبريڤم؟ هەر بەم بۆنەيهوه درۆم بۆ دەکردن و وام دەنواند که تا ئيسته هيچ کەسيک نامادە نەبووه ئيشم پى بدات، بەس بۆ بە دەستهيانانى هەروا له راکەرک دامە. بيگومان ئەو دەرەفتى نەبوو ئەم بارهيهوه بەدواداچوون بکات و بزانی که داخۆ درۆ دەکمە يان راست. ناتاشا رۆژيکيان به شيويهکی ناراستەوخۆ قسە و مشتومرەکانمانى بيستبوو، بە سيمايهکی تەليسماوی و چاو بە فرميسکەوه منى برده کەناريکەوه و ئيم پارايهوه که بير له داها تووم بەکمەوه، هەندیک پرسيارى ليکردم، دەيويست هەر بەراستی ئەوه بزانی که من خەريکی چ ئيشيکم و چون چۆنى کاتم بەسەر دەبەم و جا لەبەر ئەوهی نەينيبه کهی خۆم لای ئەو نەدرکاند، سویندی دام که ژيان و داها تووم به تەمبەلئى و بيکارى زا به نەکمە. ئەگەرچى لای ئەو به هيچ شيويهکە دانم بەوهدا نەنا که سەرقائى چ کاریکم، بەس بيرم دئ که پاشان، گەر بچووکتريڤ پياھەلدان و وشەى هاندەرانهم سەبارەت به يەکەمەين رۆمانى ئەچاپدراوم ئەوهوه ببيستبا، ئەوا يەکسەر باسى بۆچوونى پر ئە ستايشى رەخنەگرەکانم لەبارەى کتیبەکه مەوه، ئەگەل ئەو دەخستە بەر باس. کتیبەکه م، ماوهيهکی زۆر بەر له

بلاو بوونەوهی، ئە دونیای ئە دەبدا دەنگی دابوووه و «ب» ی رەخنەگری بە ناوبانگ بە خویندەوهی دەستنووسەکم هەر وەکو منداڵ ئە خوشحالیاندا خرۆشابوو. بە ئی! خوشحالیی راستەقینە ی من ئە سەرەتا خولەکەکانی سەرکەوتنە سەر مەستکەرەکمدا نەبوو، بە ئەکە ئەو ساتەنەدا بوو کە هیشتا ئە دەستنووسەکم نیشانی کەس دابوو و ئە بۆ هیچ کەسیکیشم خویندبووهوه، یانی ئە ماوهی ئەو شەوانە ی کە پەر بووم ئە حەز و تاسە بۆ کاری نووسین، ئەو شەوه پەر ئە ئومید و جۆش و خرۆشانە ی کە لیوریز بووم ئە خەون و خەیاڵ و ئەوپەری خوشحالییدا دەژیام، ئەو دەمانە ی کە ئەگەل ئەو کە سایەتییانە دەژیام کە خۆم دروستم کردبوون و هیندەم خوشدەویستن کە دەنگوت کە سوکاری خۆم و مرقوفانیکی راستەقینە نەک خەیاڵی، بە خوشحالییان دلم دەکرایهوه و وختیکیش کە تووشی چەر مەسەریبەک دەبوون من بە چەشنیک خەم دای دەگرتم، کە هەندیک سات ئە ناخهوه بۆیان دەگریام.

نیکۆلای و هاوسەرەکە ی بە چەشنیک هەوائی سەرکەوتنەکە ی من خوشحالی کردبوون کە ئە وەسف بە دەره و من توانای باسکردنیم نییه. سەرەتا واق و وەر ببوون: ئەم بابەتە یان وەک شتیکی ئەقلنە بەر دەهاتە بەرچاوا! بۆ نمونە ئانا ئاندریۆنا نەیدەتوانی باوەر بەوه بکات ئەم نووسەرە لاوهی کە هەر هەمووان پێیدا هەڵدەدەن، هەر هەمان قانیاکە ی خویانە و بە ناباوەریبەوه سەری با دەدا. نیکۆلای بە سالآچوو ئە رۆژانی ئەو ئەدا دەرکی بەوه نەدەکرد کە بۆ من ئەمە رۆوداویکی چەندە هەژینەرە و سەرەتا کەمیک ترسابوو. نەرەزا بوو ئەوهی کە نەببوومە کارمەندی دەوڵەت و باسی ئە ژیاڵی بی سەرۆبەری نووسەران دەکرد. بەس دەرپرینی رایە نوێکان و ئەو گوتارانە ی کە ئە رۆژنامە و گۆقارەکاندا بلاو دەبوونەوه و بیستنی قسەگە ئیکی ستایشنامیز ئە زاری کەسانیکی ناودارەوه کە نیکۆلای باوەری پێیان هەبوو، دواجار بۆچوونی ئەویان ئەم بارەبەوه گۆری. سەرەنجامیش بە بینینی ئەو پارە زەوه نەدی کە بە دەستم هینا بوو، هەر وەها بە تیگە یشتن ئەوهی کە دەرکری نووسەر ئەم رێبەوه پارەبەکی باشی دەست بکەوی، دواهەمین دڕدۆنگییەکانی ئەبەین چوون. ئە ماوهبەکی کورتدا هەموو دڕدۆنگی و گومانەکانی سەبارەت بە من و پێشە ی نووسەریم، گۆرانیاڵ بەسەردا هات و بوونە باوەرپێکی راستەقینە و خرۆش و هەبەجانیکی رەها، ئەگەل ئەوهی کە بە بۆنە ی خوشبەختی و سەرکەوتنەوه هەر وەکو منداڵان شاگەشکە ببوو، بۆ داها تووی من، دلی بە ئومید و خەون و خەیاڵگە ئیکی شیتانە سپارد. هەر رۆژەو پێشبینی سەر دەمی ئیشیکی بە شکۆتری بۆ دەکردم و نەخشەگە ئیکی تازەتری دەخستە بەر دەستم کە ئەنیویاندا چەندین خەیاڵات خویان مات دابوو! تەنانەت ئە پەر ریز و حورمەتیکی وەهای لێنام کە تا ئەو کاتە پێشینی نەبوو. ئەگەل هەموو ئەمانەشدا بیرم دی کە جار جار ئەو گومان و دڕدۆنگیانە ی تیدا سەوز دەبوونەوه و ئە گەر مە ی خەیاڵە خرۆشینەرەکاندا، دیسان نا ئومیدی رۆوی تێدە کردەوه.

١. مەبەست ئە بەکەمێن رۆمانی خودی نووسەرە، یانی «هەژاران» کە سەرئەجی نگراسفی نووسەر و بلینسکی گەوره و رەخنەگری راکیشا و دۆستۆیفسکی برده نیو دونیای ئە دەبیات. (و. ف)

به خوی دهگوت: ((نووسه‌ری، شاعیری... پیشه‌یه‌کی چهنده سهیره... شاعیره‌کان که‌ی بوونه‌ته خاوه‌ن شت، نایا ههرگیز نه کومه‌نگه‌دا پیگه‌یه‌کیان به‌ده‌ست هیناوه؛ نه‌مانه کومه‌ئی که‌سی پر نه گه‌نگه‌شه و به‌خوه‌لدر و بی‌نیشن.)) نه‌وه ناگادار بوووممه‌وه که زۆره‌ی کات دهمه‌و ئیواران نه‌م پرسیاره گه‌زنه‌ندانه‌ی به‌میشکدا دین (زۆر به‌باشی ههموو ورده‌کاریه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه پیرۆز و ئیورپژ نه‌ خوشیه‌م بیرماوه). که‌ شه‌و داده‌هات هاورئ به‌سالآچوو‌ه‌که‌مان ههمیشه تووره‌تر، هه‌ستیارتر و به‌دگومانتر ده‌بوو. من و ناتاشا به‌م بابته‌مان زانیبوو و ههمیشه به‌ر نه‌ ده‌سپییکی گفتوگۆکان تیر به‌به‌دگومانیه‌کانی پیده‌که‌نین. بیرمدئ که‌ نه‌رپی گیرانه‌وه‌ی هه‌ندی سه‌ربوورده‌وه، بو‌نموونه وه‌ک چیرۆکی سوماروکف که‌ پله‌ی جه‌نه‌رانی وه‌رگرتبوو، به‌سه‌رهاتی درجاقین که‌ بریک سکه‌ی ئالتوونی به‌هه‌دیه پیدرابوو، هه‌روه‌ها هه‌ندی به‌سه‌رهات له‌باره‌ی دیداری نیوان شازن و لومونوسف، پووشکین، گوگۆل و دیتراوه‌هه‌وه‌ی نه‌وه‌ی ده‌دا سه‌رگه‌رمی بکه‌م و وه‌ی به‌رز بکه‌مه‌وه.

گه‌رچی بۆی هه‌بوو که‌ پیره‌می‌رده‌که‌ نه‌مه‌یه‌که‌مین جاری بی‌ نه‌م چیرۆکانه‌ بیستی، به‌س نه‌ وه‌لامدا ده‌یگوت: ((ده‌زانم، ده‌زانم براکه‌م! نه‌م! گوئیگره‌ قانیا، ده‌زانیت، زۆر نه‌وه خوشحالم که‌ شیعرت نه‌نووسیوه. کوره‌که‌م شیعر نه‌ ورینه‌گۆبیه‌ک به‌ولاوه‌هیچی دی نییه‌ و مرۆف ناتوانیت نه‌و رپیه‌وه‌ سکی خوی تیر بکات، قسه‌ی منی پیره‌می‌رد نه‌ گوی بگره، من چاکه‌ی تۆم ده‌ویت، شیعر ته‌نیا قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌ق و ورینه‌ هونینه‌وه‌یه، پیشه‌یه‌کی بی‌ ده‌سکه‌وته، شیعر نووسین بو‌مندالانی مه‌کتبه‌باشه... به‌س نیوه‌ی لاوان په‌لکیشی نیو نه‌خوشخانه‌ی ده‌روونی ده‌کات... با‌وای دابنیه‌ن که‌ پووشکین که‌سیکی گه‌وره‌یه، باشه، نه‌ی دوا‌ی نه‌وه؛ نه‌و شیعر نووسیوه، نه‌ک شتیکی دی، شیعر شتیکی راگوزه‌ره و زوو به‌سه‌رده‌چی... گه‌رچی من نه‌و باره‌یه‌وه شتیکی ئاوه‌اشم نه‌خویندوو‌ه‌ته‌وه... به‌س په‌خشان شتیکی دیکه‌یه! نووسه‌ر له‌رپه‌گه‌ی په‌خشانه‌وه‌ ده‌توانی خوینه‌ر فی‌ری شتگه‌لیکی باش بکات، له‌باره‌ی خوشه‌ویستی بو‌نیشتمان و سیفه‌تگه‌لیکی باشی دیکه‌وه قسه‌ بکات... به‌ئێ! به‌باشی ناتوانم مه‌به‌سته‌که‌م بگه‌یی‌نم و حالیت بکه‌م، هاورپیکه‌م، به‌س تۆ باش ده‌زانیت که‌ ده‌مه‌وی چی بلیم: خوشم ده‌ویت بویه نه‌م قسانه‌ت بو‌ ده‌که‌م.))

سه‌ره‌نجام دوا‌ی چا خوارده‌وه‌ کتیه‌که‌مه‌م هینا و نه‌ ده‌ور می‌زیکی گه‌وره‌ دانیشتن، جا به‌ سیمایه‌که‌وه که‌ هه‌ندیک پیشتیوانی پیره‌ دیار بوو گوتی: ((زۆر باشه، زۆر باشه، نیستاکه‌ نه‌وه‌مان بو‌ بخوینه‌ره‌وه که‌ له‌وی نووسیوته، قسه‌وباسیکی زۆرت له‌باره‌وه‌ ده‌که‌ن! نیسته‌ ده‌رده‌که‌وی، نیسته‌ ده‌رده‌که‌وی!))

کتیه‌که‌م والا کرد و ناماده‌ی خویندنه‌وه‌ بووم. ئیواره‌ی نه‌و رۆژه کتیه‌که‌م بلاو کرابوو‌ه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو دانه‌یه‌که‌م ده‌ستخست و په‌له‌په‌ل گه‌رامه‌وه‌ بو‌ مائی نیکۆلای سیرگه‌قیچ هه‌تا به‌ره‌مه‌که‌میان بو‌ بخوینه‌مه‌وه.

زۆر نه‌وه دنگران و ناره‌حه‌ت بووم که‌ به‌ر نه‌وه‌ی ده‌ستنووسه‌که‌م بده‌مه‌ ده‌زگای چاپ بو‌ نه‌وانم نه‌خویندبوو‌ه‌وه. نیستاکه‌ ناتاشا هینده‌ ناره‌حه‌ت بوو که‌ ده‌ستی به‌گریان کردبوو، پیمدا هه‌نده‌شاخا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ که‌سانی دی

بەر له و کتیبه که میان خویندبووه و ناوهرۆکه که یان زانیبوو سه رکۆنه ی ده کردم... وهلی ئیسته، وا به دوری میزیکدا کو ببووینه وه. نیکۆلای سیرگه فیچی به سالآچوو شیوهیه کی ئیجگار جددی و ره خنه گرانه ی به خو به خشیبوو. به ته مابوو داوه ریبه کی زور سه ختگرانه له باره ی کتیبه که مه وه بکا. << تیگه یشتن و بوچوونی تاییه تی خوی هه بی>> هاوسه ره که شی سیمایه کی سه نگین و نانسای هه بوو. ته نانه ت لام وایه بو ئه م مه راسیمه شه وکلایکیشی له سه ر نابوو. ده میک بوو ده یزانی که من له زوو وه به نیگایه کی ناشقانه وه له ناتاشای نازیزی ده روانم، به بینینی ئه و رۆحم گر ده گریت، کاتیکیش له گه ل ئه و ده دویم، نیگام مات و ور ده بی و ده شیویم و ناتاشایش به شیوه یه کی سۆزدارانه تر له رابردوو سه یری من ده کات. به ئی! دواجار ئه و ساته تاییه ته، له وه ختیکی ئیوریز له سه ره که وتن و هیوای دره وشاوه و ئه و په ری خوشبه ختیدا هاتبووه پیش. هه موو شتیک پیکه وه، له یه ک سات و یه ک شویندا ده سه به ر ببوو. ئانایش هه ستی به وه کردبوو که میرده که ی به زیاده ره وییه وه ستایشی من ده کات و پیمدا هه لده دا و به نیگایه کی تاییه تیشه وه من و کچه که ی هه لده سه نگین... هه روه ها له ناکاو ترسی ئی نیشتبوو؛ له گه ل هه موو ئه مانه شدا، من نه کوری گه وه ره پیاویک بووم، نه سازاده یه ک و ته نانه ت نه راویژکاریکی زانکوی به شی ماف، ته نیا لایکی قوز بووم که تازه به تازه ناوم ده رکردبوو. ئانا ئاندریونا که یفی به دۆخی نیوه و نیوه چل و نادئینیا نه ده هات و هه ر ئاوها به ساده یی سه ری نه ده هینایه راسته.

سه باره ت به من له دئی خودا ده یگوت: ((خه لکی بی ئه وه ی به خوشیان هۆکاره که ی بزائن، هه ر له خورا وه سف و ستایشی که سانی دی ده که ن. نووسه ر، شاعیر... وهلی ئاخه له که یه وه نووسینیش بووه به کار و کاسبی؟))

به یه ک دانیشتن له به رگه وه بو به رگ کتیبه که م بو خویندنه وه. دوا ی چا خواردنه وه یه کسه ر ده ستم به خویندنه وه ی کردبوو و هه تا دووی نیوه شه و دریزه ی کیشا. له سه ره تاوه نیکۆلای برۆکانی هینابوونه وه یه ک، چاوه ری شتیکی نانسایی و ناوازه ی ده کرد، شتیک که ئه و توانای ده رکپی کردنی نه بیته، به س بیگومان پر بایه خ و نایاب بیته، به س له جیی ئه وه کۆمه له رووداویکی رۆژانه یی ده بیست که به ته واوی ناشنا بوون و هه ر رۆژه له ده ور به ری ئیمه دا

دوو باره دهنه وه. چاوه رپی نه وه بوو که پالنه وانی چیرۆکه که که سیکی بهرجه سته یان که سایه تیبیه کی میژوویی وه ک «رۆژ لاولف» یان «نیگور میلوسلافسکی» بی، بهس له جیبی نه وه، به زمان و شیوازیکی نیجگار ساده، زمانی بازاری هه موو خه لکانی ناساییه وه کارمه ندیکی زهین کویر و شروئه و ته نانه ت که میک هه پۆلی پی ناسیندرا که قوچه کانی یونیفورمه که ی لی ببوونه وه... سهیر بوو! نانا نیگاگه لیک پرسیار نامیزی دهگرت هه میرده که ی، ته نانه ت که میکیش ناوچاوی تال کردبوو، دهنگوت بابته کی کتیبه که دلی نیشاندوو. که له سیمایت دهرانی نه مه ت تیدا ده خویندنه وه: ((هر به راست... نایا نه مه بابته گه مزانه و سه رپیپانه شیوا ی له چاپدان و بیستن و سه رباری نه وه ش، له به رانه بریاندرا پاره ده درتته نو سه ره کانیان!)) ناتاشا به پیچه وانه وه سه راپای ببووه وه سه رنج، به هیمنیه وه گوئی شل کردبوو و ته نانه ت بو چرکه ساتیکیش چاوی له سه رم هه نه دهگرت. له لیوه کانه رامابوو و نه وه ورد بووه وه که چون هه ر وشه یه ک و هه ر رسته یه ک ده رده برم، نه و جا به هیواشی و نانا گاییه وه دوو باره ی ده کردنه وه. جا باوه ر ده که ن؟ که بهر نه وه ی بگه مه نیوه ی رومانه که م، فرمیسک به چاوی هه موو گوینگره کانه مدها هاتبووه خواری. نانا له ناخی دله وه ده گریا و به زه یی به حالی پالنه وانی کتیبه که مدها هاته وه، به هه موو بوونیه وه ده یویست یارمه تی نه و بدا، ته نانه ت گه ر نه و یارمه تیبیه قیچۆکه ک له چاره ره شیبه کانی نه و که م بکاته وه (به نا ه و نا ه و ده برینی هاو ده ر دیبه کانی نه مه بابته م زانی). نیکولای سه بارت به ناوازیی چیرۆکه که و بهرجه سته یی که سایه تیبیه کانی نا ئومیدی دایگرتبوو. ده یگوت: ((هر له سه ره تاوه دیاره که روو داوه کان کۆتاییه کی باشیان نابن، ژیان نامه یه کی ساده و ناساییه، بهس سه رنج راده کیشی، مروف فیری نه وه ده کات و بیری ده هینیته وه که له ده ور به رماندا چ ده گوزرئی، دوا ی خویندنه وه ی ده رک به وه ده که یه ت که که سانی ره ش و رووت هه رچه نده هه ژار و بینه وایش بن، له هه مان کاتدا نه وانیش ئینسانن و خوشک و برای ئیمهن.)) ناتاشا گوئی دهگرت، فرمیسکی ده رشت و به دزیبه وه له ژیر میزه که به توندی ده ستمی ده گوشی. خویندنه وه ی کتیبه که کۆتایی پی هات. ناتاشا هه ستایه سه ر پی، روومه تی داگیرسابوو و چاوانیشی فرمیسیان لی ده هات. له پر ده ستمی گرت، به ره و لیوه کانی برد و ماچی کرد، جا به راکه راک ژووره که ی جیه یشت، دایک و بابی نیگایه کیان له گه ل یه کدی نا ئوگور کرد.

نیکولای که رهفتاری که چه که ی نیجگار سه رسامی کردبوو گوتی: ((سهیره! کاریگه ریبه کی زور سه ختی له سه ر داناوه، هیچ نیبه، قهیدی چیه، شتیکی باشیشه.)) پاشان سهیریکی ژنه که ی کرد و پیده چوو هه ز بکا ناتاشا بیتاوان نیشان بدات و له هه مان کاتیشدا له بهر هوکاریکی نه زانراو بهرگری له منیش بکات، جا له ژیر لیوه وه گوتی: ((له دلپاکیاندا نه مه رهفتاران هه ده نوینی، کچیکی باش و میهره بانه.))

نانا، گه رچی له و کاته دا که رومانه که م بو ده خویندنه وه که میک خه مبار ببوو، بهس ئیستا که سیمایه کی به خشیبوووه خوی که دهنگوت دهیه وی بلی: ((بیگومان نه سه که ندهری مه کدونی پالنه وانی هه کایه ته که بوو، بهس نازانه بوچی شیشه کانی ده شکاند!))

ناتاشا زوو گەراپەووە و کاتیك كە بە بەردەم دا رابرد، بى ئەوەى هیچ قسەيەك بکات بە ھېواشى دەستى گۆشى. نیکۆلای دەیویست ھەئسەنگاندنیکی جددی بۆ رۆمانەكەم بکات، بەس نەیدەتوانی بەر بە خوشحالی خوی بگری و گۆتى: ((باشە، فانیایا، ھاوړیکەم، شتیکی نیجگار باشە، چیرۆی پی گەیاندم. تا رادەیه کیش چاوەرپی وەھا شتیك نەبووم. ھەئبەتە رۆمانیکی بژاردە و ناوازیەش نییە، ئەو زۆر روونە... رۆژنامەى <<مۆسکۆی نازاد>> م لایە، نووسەرى گوتارەكە، ھاوړیکەم، ھەر ئە یەكەمین دیرەووە تۆی وەك ھەئویەك وینا کردوووە كە ترۆپکی گرتوووە... بەس دەزانیت فانیایا، پینووسەكەى تۆ رەوانە و تیگە یشتنیشى ئاسانترە. ھەر ئە بەر ئەو ھەشە كە كەیفم پینی ھاتوو، چونكە مەروۇف باشتر تییدەگات. بە دەربەرینیکی دی زۆر ئاشنایە، وەك ئەو وایە كە تەواوی ئەم رەوداوانە بەسەر خودی خۆمدا ھاتین. بى ئەمەش، نازانم ئەو بابەتە ئاژۆزانەى كە مەروۇف سەریان ئى دەرناکات، بە كەئكى چی دین؟ بەس من پیموایە دەبى شیوازەكەت بگۆریت... دەزانیت، پیرۆزباییت ئى دەكەم، بەس من ھەقم بەسەر قسەى ئەوانى دیکەووە نییە، شیوازی نووسینەكەت زۆر بەرز نییە... ئیدی ئیستە كیشە نییە، زۆر درەنگ بووە، كتیبەكە ئە چاپدراو. با بۆ چاپی دوووم. ھەئبەتە ئەگەر دووبارە ئە چاپ بدریتەووە، ئەرى؟ پارەیهكى باشتریش دەست دەكەوئ... ئم!)

ئانا پرسیی: ((تۆ بلییت پارەیهكى زۆرت بدریتئ، ئیشان پتروۇقیج؟ كە سەیرت دەكەم دووری بۆ دەچم. ئا، ئەى خودایە! خەئكى ئەمرو پارەکانیان ئە چ شتیكدا سەرف دەكەن!))

نیکۆلای ئەسەر قسەكانى بەردەوام بوو: ((دەزانیت، فانیایا؟ ھەئبەتە ئەمە نە پیشەیهكە و نە پۆستیکی ئیداریش، ئەگەئ ھەموو ئەمانەشدا بۆ خوی کاریكە. گەرە پیاوان كتیبەكەت دەخویننەووە. بەراست باسى ئەووت دەكرد كە گریبەستیکی سالانەبیان ئەگەئ گۆگۆل مۆر کردوووە و ئەویان بۆ دەرهووی ولات ناردوووە. شتیکی زۆر باشە گەر ھەمان کاریش بۆ تۆ بکەن، ئەرى؟ كەواتە بنووسە برالە، بى راولەستان دەست بە نووسینی رۆمانگەئییكى دی بکە! ھەر بە تەنیا بەم شانازی و سەرکەوتنەى كە پیتبراوہ قایل مەبە و خوو بە تەمبەئى و بى کاریبەووە مەگرە.))

بە سیمایەكى ھیندە ئەخۆ دنیایا و نیەتیکی ئەوئەندە پاكەووە ئەم قسانەى دەردەبرین كە من دئم نەھات راییگرم و بەر بە خەیاڵپلاویبەكانى بگرم.

- یان ئەوانەیه بۆ نموونە سندووقیك ئالتوونت وەك ھەدیە بدەنئ... دووری بۆ دەچیت؟ بۆ چاكەكردن دەرھەق بە كەسانى جیاواز یاسا و ریئسای تاییەتى ھەیه. دەیانەوئ ھانت بدەن.

پاشانیش بە سیمایەكى جددی، ئەگەئ ئەوہى كە چاوی چە پی دەتروكاند ئەسەرى رۆیشت: ((كئ چوزانى، بۆیشی ھەیه داوہتى دەربارت بکەن. یان نا، ئەوانەیه جارئ وەختى ئەم كارە نەھاتییت.))

ئانا بە شیوہیەكى مەیلەو شەرانیگیزانە گۆتى: ((بۆ دەربارا؟))

من له باریکدا که له ناخی دلهوه پیډه که نیم گوتم: ((گهروا بروا دواي که میکی دی پلهی جه نه پرا لیشم دده نئی.))
پیره میږده که نه گه ل من که و ته پیکه نین. زور رازی و دلخوش بوو.

ناتاشا که له م ماوه یه دا خه ریکی ناماده کردنی خوانی نیواره بوو، به زور زانی و روودارییه وه هاواری کرد:
((پایه بهرز، خوان ناماده یه، ته شریف بهیننه سهر میز.))

هر له کاتی خویندنه وهی رومانه که دا نه و خوانه که ی ناماده کرد بوو. پاشان به ره و باوکی پرتاویکی کرد، به گور و
تینیکی زوره وه نه وی له نیو باسکه کانیدا گوشي و گوتی:

- باوکه گیان، باوکه نازیزه خنجیلانه که م!

نیکولای خه م دا یگرت و گوتی:

- باشه نیتر، به سیکه، به سیکه. دوزانیت من به بی تی فکرین نه م قسانه م کردن. قانیا ببیته جه نه رال یان نا، باشتر
وايه بچین نانه که مان بخوین.

پاشان دهستیکی به روومه ته داگیر ساوه که ی ناتاشادا هینا، هه میسه له بیانوویکی بچووک ده گه را هه تا دهست به
گونایدا بهینئ، پاشان دریزه ی دایه گوته کانی: ((نای که مندائیکی چه نده هه ستیاریت. دوزانیت قانیا، من له
خوشه ویستیته وه نه م هه موو وه سف و ستایشه م کردیت. گه رچی تو جه نه رال نییت (که هه لبه ته شایسته یی نه وه شت
هه یه!)) بهس تو که سایه تیبیه کی دیاریت، دانه ریکی راسته قینه ییت!))

- باوکه نه مرؤکه به م جوړه که سانه ده لین نووسهر.

- نیدی پیمان نالین دانه ر؟ سهیره، نه مده زانی که ده بی بلین نووسهر، هه لبه ته مه بهستی منیش هه ر نه مه بوو.
بیگومان هه ر له بهر نه وه ی که رومانیکت نووسیوه پیت نالین پیشخزمه تی تاییه تی نیمپراتور، نه سلن هه ر نابی
به ته مای شتی ناو هاش بیت، بهس ریگه ی پیشکه وتن و سرکه وتن له به رده متدا ناوه لایه: بو نمونه ده توانی له
بالویزخانه دا پیگه یه که به دهست بهینیت. بو هه یه بتنیرنه دهره وه ی ولات، بو نمونه بتنیرن بو نیتالیا هه تا
وزت تازه ببیته وه و ته ندروستیت به دهست بهینیته وه، یان به ره و شوینیکی دی بو دریزه دان به خویندن، کی
چوزانی، یارمه تی ماددیت دده ن. هه لبه ته تویش له لایه ن خوته وه ده بیت پیاوانه ره قنار بکه ییت و نه و پاره و
شانازیانه ی که پیت دهری به بونه ی نیشیکی راسته قینه ی نه نجامدراوه وه بیت، نه که له بهر پشتگیری کردنی نه م و
نه و یارمه تیت بده ن....

نانا ناندیریونا به پیکه نینه وه گوتی: ((زوریش له خوت بایي نه بیت.))

ناتاشایش هه ئیدایی:

- باشتروایه تا زووه مه‌دالیا و نیشانه‌شی بدهنی، باوکه ژیکه‌ئه و نازیزه‌که‌م، بیگه‌ی بائویزخانه به که‌ئکی چی دی؟

جاریکی دی ده‌ستی گۆشی.

پیره‌میرده‌که سه‌یریکی ئووتبه‌رزانه‌ی روومه‌تی ناتاشای کرد که هیشتا داگیرسابوو و چاوه‌کانیشی له شادیاندا به چه‌شنی ئه‌ستیره‌ده‌ده‌وشانه‌وه، جا پاشان به خه‌نده‌وه گۆتی: ((هه‌میشه‌ سه‌ر ده‌خاته‌ سه‌رم، له‌وانه‌شه‌ که‌مێک زیاده‌رویییم کردبیت مندا‌ئه‌ خوشه‌ویسته‌کانم، من هه‌میشه‌ ئاوها بوومه... به‌س ده‌زانیت، قانیا، هه‌ر کات که‌ ئیته‌ ده‌روانم، وه‌ک که‌سیکی ئیجگار پاک و دلساف دبیته‌ به‌رچاوم...))

ناتاشا گۆتی: ((ئاه باوکه‌ گیان، مه‌گه‌ر بی له‌مه‌ چاوه‌پیی چی ئی ده‌کریت؟))

- نا، مه‌به‌ستم ئه‌م نه‌بوو. له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا، قانیا، به‌ هیج شیوه‌یه‌که‌ رووخسارت له‌ رووخساری شاعیریکی ناچی... ده‌زانیت، ده‌ئین گوایه‌ شاعیره‌کان ره‌نگ هه‌لبزرکان، قژیان درێژه و حائه‌تیکی تایبه‌تی له‌ نیگیاندا هه‌یه. وه‌ک گۆته‌ و هاوشیوه‌ی ئه‌و. من ئه‌م بابته‌م له‌ چیرۆکی شاعیرانه‌ی «ئابادۆن» دا خویندوووه‌ته‌وه‌ که‌ به‌ره‌می پۆلی و ئیوی نووسه‌ر و رۆژنامه‌نووسه... باشه، بۆ مه‌گه‌ر ئیسته‌ چی بووه؟ دیسان قسه‌ی بیجی و نه‌فامانه‌م کرد؟ سه‌یرکه‌ن، بزانی چۆن ئه‌م کچۆله‌یه‌ قه‌شمه‌ری به‌ منی پیره‌میرد ده‌کا! نازیزانم، من خاوه‌ن بڕوانامه‌ نیم، به‌س ده‌توانم هه‌ست بکه‌م. باشه‌ ئیدی، به‌سه، با ئیدی له‌باره‌ی رووخساره‌وه‌ نه‌دوین، جیا له‌مه‌ روومه‌تی زه‌رد و هه‌لبزرکاو نیشانه‌ی مه‌ینه‌تی و به‌دبه‌ختی نییه. به‌لای منه‌وه‌ سیمای تو ئیجگار له‌به‌ردلان و جوانه... مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نه‌بوو... قانیا ته‌نیا مرۆقیکی نه‌جیب و راستگۆبه، نه‌جیبی و راستگۆیی له‌ پیش هه‌موو شته‌کانی دیکه‌وه‌ن. شه‌ره‌فمه‌ندانه‌ بژی و خۆت ئی نه‌گۆری. وه‌ک پیویست ریگه‌ی به‌رده‌مت کراوه‌یه. به‌ راستگۆیه‌وه‌ ئیشی خۆت ئه‌ نجام بده، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی من له‌ هه‌موو ئه‌و قسانه‌دا هه‌ر به‌ ته‌نیا ئه‌مه‌ بوو، رێک ئه‌مه‌ هه‌مان ئه‌و شته‌ بوو که‌ ده‌مویست بیلیم!

سه‌رده‌میکی زۆر دنگه‌شین بوو، ته‌واوی کاته‌کانی بیکاری و هه‌موو شه‌وه‌کانم له‌ مائی ئه‌واندا به‌سه‌ر ده‌برد. هه‌وا‌له‌کانی دونیای ئه‌ده‌بیات و ته‌نانه‌ت ده‌نگوباسی نووسه‌رانیشم بۆ ده‌هینا و جا نازانم چۆن ئاوها له‌کتوپرێکدا به‌و گه‌رموگۆرییه‌وه‌ هۆگریان ببوو، ته‌نانه‌ت ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ی وتاره‌کانی «ب» ی ره‌خنه‌گر کردبوو که‌ له‌باره‌یه‌وه‌ قسه‌یه‌کی زۆرم له‌گه‌ل ئه‌ودا کردبوو، گه‌رچی ئه‌و بابته‌تانه‌ی که‌ ده‌ینووسین ئه‌و به‌ ته‌واوی تییان نه‌ده‌گه‌یشت، که‌چی به‌ تین و تاویکی زۆره‌وه‌ ستایشی ده‌کرد و به‌ توندی هێرشی ده‌کرده‌ سه‌ر نه‌یاره‌کانی که‌ له‌ گۆقاری «بۆردۆن دو نۆرد» دا دژی ئه‌و ده‌یاننوسی. ئانا ئاندریوئا، دوو چاوی دیکه‌ی قه‌رز کردبوو و به‌رده‌وام

چاودیریی من و ناتاشای دهکرد، بهس نهیتوانیبوو هیچ خائیکی لاواز نه رهفتارماندا بدوزیتتهوه. تا نهو کاته تهنیا یهك وشه نه نیوا نماندا ئاؤگۆر کرابوو، ناتاشا به لیوی نیوه کراوه و نه باریکدا که سهری دانهواندبوو، به دهنگیکی ئیجگار هیواشهوه <<نهری>> ی بو کردبووم. بهس دایک و بابیشی دهرکیان بهم بابته کردبوو، یان نه راستیدا سۆسهیان کردبوو یان وهها شتیک به زهنیاندا رابردبوو. ئانا ئاندریونا تا ماوهیهکی دوور و دریز، وهك دهبرینی نارهزایی ههر سهری با دها. نهه بابتههی وهك شتیکي نانسایی و تهنانهت ترسناکیش دههاته بهرچاو. متمانهی به من نهبوو. دهیگوت:

- نه نیستهدا هیچ کیشهیهکت نییه، ئیشان پترۆقیج، سهرکهوتوو بوویت، بهس نهگهر کتوپر سهرکهوتنهکتهت نهکیس بچی، یان رووداویکی دیکته بو بیتته پیش، نهوسا چی دهکتهیت؟ گهر لایهنی کهه نه جییهک دادهمهزرایت! ... باوکی ناتاشا دواي نهوهی که ماوهیهک بیری نهه بابته کردهوه گوتی:

- قانیا، نهوهی که دهمهوی پیتهی بلیم نههیه: به چاوانی خۆم دیومه، یان ناگاداری بوومه و دهبی دانیشی پیدا بنیم که تهنانهت بهوهش خوشحالم که تو و ناتاشا... پیم وانیه نهه کاره هیچ عهییکیشی تیدابی! دهزانیت قانیا، نیوه هیشتا زۆر لاون و ئانا ئاندریونای من لهسهه ههقه. راسته که تو مروقیکی بههرهدار و بهتوانایت، تهنانهت بههره و توانایهکی بهرچاو... ههتهته ههر بهو جوهری که نهوانی دی گوتیان، نهه توانایه به بلیمهتی دانانری، بهئکه توانایهکی زۆر سادهیه (دوینی خهریکی خویندنهوهی وتاریک بووم نه گوشاری <<بۆردۆن>> دا سهبارته به تو که هیرشیان کردبووه سهرت، وهلی باشه، نهه گوشاره و نووسینهکانی به توون!) باشه، بهم پییه، دهزانیت که بههرهداربوون مانای نهوه نییه که مروق پارهییهکی زۆری پاشهکوت کردبیت و نیوه ههردووک دهستان خائیهه. با ساڻ و نیویک یان تهنانهت سائیک دان به خۆماندا بگرین: گهر ههموو شتیک جییه جی بوو، گهر تو جی پیی خۆت نهو پیشهیهدا پتهو کرد، نهوا ناتاشا هی خۆته، بهس نهگهر سهرکهوتوو نهبوویت، نهوا خۆت و ویزدانته! تو مروقیکی سهرراست و شهرفمه ندیت، باشتر نهه بابته تاووتوی بکه...

ئیرانهدا قسهکانیان کۆتایی پی هات. رووداوهکانی سالی داهاتوش نهمانه بوون:

به ئی، کهه تا زۆر سائیک رابوورد! نه نیوارهی رۆژیکی دترفینی مانگی نهیلوول، به دئشکاو و نه خوشیهوه چووم بو مانی دوسته بهسالا چوووهکانم و نیوه بیهوشانه لهسهه کورسییهک پالم دایهوه. نهو داماوانه که منیان بهو حالهوه بینی زیرهی مهرگیان کرد، بهس نهگهر ژوورهکه به بهر چاوانهوه دهخولایهوه، گهر هینده دئشکاو بووم که تا ده جار هاتبوومه بهر دهرگاکیان و ده جاریش بی نهوهی چوومه ژووری گه رابوومهوه، له بهر نهوه نهبوو که هیشتا نه کارهکه مدا سهرکهوتنم به دست نههینابوو یان ناوم دهرنه کردبوو و پارهییهکم نههاتبووه دست، یان له بهر نهوهی که هیشتا نهبووومه <<نهندامی بائویزخانه>> و هیچ کهسیکیش بو جیگیربوونی تهندروستیم رهوانهی ئیتانیای نه کردبووم، بهئکه له بهر نهوه بوو که دهشی مروق سائیکی لی بیته ده ساڻ و دهنگوت ماوهی ده ساڻه ناتاشام

نەدىيە و يەك دونيا ماوه كەوتبۇوۋە نىۋانمان... باشە، ئىستە زۆر بە باشى لەبىرمە: لە بەرانبەر نىكۆلايى بەسالآچوودا دانىشتىبۇوم، بىدەنگانە و ناناگايانە لىۋارى كالاۋە كۆنەكەم دەگوشى. دانىشتىبۇوم و ناشزانم بۇچى چاۋەرىيى ئەوۋە بۇوم كە ناتاشا لە پىر خۇي بە ژوورىدا بىكات. بە جەلە كۆنە و شىرەكانمەۋە ناشىرىن دەردەكەۋتەم، رۇوخسارم و ھەموو ئەندامانى لاشەم لاۋاز بىۋون، رەنگم زەرد بۇوبۇو و لەم بارەشدا، كىتومت شىۋەي شاعىرانم ۋەرگرتبۇو، بەس نىگام ئەو بارى شان و شكۆيەي تىدا نەبۇو كە لە رابردوودا نىكۆلايى مېھرەبانى قەئس كىردبۇو. نانا بە ھەستىكى ھاۋەردانەي راستەقىنەۋە لىم ورد دەبوۋەۋە و بىگومان لە دلى خۇيدا دەيگوت:

- جا باش نەبۇو كە سائى رابردوۋە نەبۇو دەزگىرانى ناتاشا. خوا بمان پارىزى و بمانخاتە ژىر ساىەي خۇي!

بە شىۋەيەكى دىسۇزانە كە ھىشتا لە گوئما دەنگ دەداتەۋە، گوتى: ((باشە، نىشان پىترۇقىچ، نارەزۋى پىئالەيەك چا ناكەيتا؟ (سەماۋەرەكەي بەسەر مېزەكەۋە ھاتبۇۋە قوئە قول). حالت چۇنە، نازىزم، پىدەچى نەخۇش بىت.))

ۋەك ئەۋە وايە كە ھەر ئىستە بە بەرچاۋمەۋە ئەم قسانە بىكات، دلى بۇم دەسوۋتا، بەس حالتى نىگاي نىگەرانبىيەكى دىكەي پىۋە دىيار بۇو، ھەمان ئەۋە حالتەش لە چاۋانى مېردە بەسالآچوۋەكەيدا شە پۇلى دەدا. ئەۋە لە بەرانبەر فەنجانە چايەكدا كە ئىدى خەرىك بۇو سارد دەبوۋەۋە، بە بارىكى دىپەرتانەۋە لە فەكردا رۇچۇوبۇو. بىستىبۇوم كە ئەۋە ناكۆكىيەي لەگەل شازادە فاكۆفسىكىدا ھەيانبۇو و لە دادگەدا خرابۇۋە بەر باس، بە بەرژەۋەندىيى ئەۋان كۆتايى نەھاتوۋە و زۆرى نىگەرەن كىردوون، ھەرۋەھا نىگەرانبىيەكى دىكەشىان بۇ پىشھاتبۇو كە نىكۆلاي سىرگەقىچى خىستبۇۋە حالى نەخۇشى و ھەراسانبىيەۋە. شازادەي لاۋ كە لە بنەرەتەۋە ھەموو كىشە و ناكۆكىيەكان لەسەر ئەۋە بۇون، پىنج يان شەش مانگىك لەمەۋبەر سەرادانىكى نىكۆلاي و ھاۋسەرەكەي دەكات. نىكۆلاي كە ئالىۋشاي نازىزى ھەرۋەك رۇئەي خۇي خۇش دەۋىست و ھەمىشەي خۇدا ناۋى ئەۋە ۋىردى سەر زمانى بۇو، بە رۇوخۇشى و شادمانىيەۋە بەخىرھاتنى دەكات. ئاناي داماۋىش كە چاۋى بەۋە دەكەۋى، ئەۋە رۇژانەي بىر دىتەۋە كە لە فاسىلىۋسكۆنىيە ژيانىكى خۇشيان بەسەر دەبرد و گىريان دەيگىرىت. ئالىۋشا ئەۋەۋەدوا ئىدى بە دىزىي باۋكىيەۋە زۇربەي كات سەردانى دەكردن. نىكۆلاي سەراست و نەجىب و شەرىف، بەھىچ شىۋەيەك ھەۋلى ئەۋەي ئەدا كە ئەم دىدارانە بە نەينى بىمىنەۋە و لەم بارەيەۋە ھىچ پارىزىكى نەكرد. بە بۇنەي غرور و نەجىبىيەكەيەۋە تەنانەت نامادە نەبۇو بىر ئەۋە بىكاتەۋە كە داخۇگەر شازادە بەم دىدارانە بزائى و ئەۋە گادار بىيئەۋە كە كورەكەي دىسان سەردانى مائى ئەۋان دەكات، چ كاردانەۋەيەكى دەبى و لە دلى خۇيدا ھەموو ئەم بەدگومانىيە بىيەۋەدەنەي ئىدانە دەكردن. بەس پىرەمېردە مەينەتتىيەكە نەيدەزانى كە داخۇ ئىدى بەرگەي سەركۇنە و سوۋكايەتى پىكردنى تازە دەگرى يان نا. شازادەي لاۋ كەم تا زۆر ھەموو رۇژىك دەھاتە دىداريان. نىكۆلاي و ھاۋسەرەكەي ساتگەلىكى خۇش و پىر شادمانىيان لەگەل ئەۋە بەسەر دەبرد. ھەئبەتە سەرەنجام شازادە بەم بابەتەي زانى. چەندان قسە و قسەئۇكى ناخۇشيش كەۋتتە سەر زاران. شازادە بە ھەمان شىۋازى زېرى رابردوۋەۋە نامەيەكى رساۋەرانەي بۇ نىكۆلايى نوۋسى

و ئەو ھەشی ئە كۆرەكەى قەدەغە كرد كە ئىدى سەر بە مائى ئەواندا بكات. ئەم بەسەرھاتە پازدە پۆژ بەر ئە دیدارى نىوان مەن و ئەوان پىوى دابوو. نىكۆلاىى بىنەوا بە سەختى خەمىن و نارەحەت بىوو. يانى چى! دىسان دەبى ناوى ناتاشا بىگوناخ و نەجىبەكەى بەم بوختانە نارەوا و بەم چە پەئكارىانە ئەكەدار بىرئىتەو. ئە نامەى ئەو پىاوەدا كە سووكايەتتىى بەو كىردبوو، بە شىوہىيەكى بىشەرمانە ناوى ھىنرانىوو... پىاوەى بىچارە بى ئەوہى بتوانىت بانگەشەى شەرەف بۆ خۆى بكات، دەبوو بەرگەى ھەموو ئەم جوین و ھەياچوونە بگرىت. ئە پۆژانى سەرەتا ئەتاو نائومىدىاندا كەوتە جىگە. مەن ھەموو شتىكەم دەزانى. گەرچى ئەم دواىيانەدا، يانى نىزىكەى سى ھەفتە ئەوہوہەر، نەخۆش و خەمۆك ئە مائەوہدا كەوتبوو ھەم سەر جىگە و سەردانى ئەوانم نەكىردبوو، وەئى بە تەواوى وردەكارىيەوہ بەسەرھاتەكەم بەر گوى كەوتبوو. ھەرەھا ئەوہشم دەزانى... نا! سۆسەيم كىردبوو، دەمزانى جىا ئەم بەسەرھاتە بابەتتىكى دىكەش ئە نارادايە كە دەبى زىاتر ئە ھەر شتىك نىگەرانى كىردبەن و مەيش بە دىپەرۆشپىيەكى پىر ئە ئەشكە نەجەوہ بىرم ئە چارەنووسىيان دەكردەوہ. بەئى، ئە ئەشكە نەجەدا بووم، ترسم ئى نىشتبوو و نەمدەوئىرا مەسە ئەكەيان ئى بىرسەم و ئە زارى خۆيانەوہ بىيىستەم، ترس ئە دنىابوونەوہ و ھەرەھا بە تەواوى تەوانامەوہ دەكۆشام خۆم ئە ساتى شوومى پىوہەپىوہوونەوہى ھەقىقەت بەدووور بگرم. ئەگەئ ھەموو ئەمانەشدا ھەر بۆ پىوہەپىوہوونەوہى ئەم بابەتە سەردانى مائىانم كىردبوو. ئەو شەوہ نائاگايانە و بى وىست بەرەو مائى ئەوان پەئكىش كىرەبووم!

پىدەچوو نىكۆلاى ئە پىر ھۆشى ھاتبىتەوہ سەر خۆى و ئە مەنى پىرسى: ((بەئى، قانىيا، پىدەچى نەخۆش بووبىت؟ بۆچى ئەم ماوہىيە سەردانت نەكىردووين؟ مەن بەرانبەر بە تۆزۆر كەمتەرخەم بوومە: دەمىك بوو بەنىياز بووم سەرىكت ئى بدەم، وەئى ھەمىشە گىرقتىك دەھاتە پىش و دەبووہ پىگرم...)) دواى ئەم قسانە دىسان ئە فەكرا پۆچوو.

وہلامە دايەوہ: ((بەئى، نەخۆش بوومە.))

پىرەمىرد دواى چەند ساتىك پىدەنگى گوتى: ((ئەم! نەخۆش. ئەم بابەتەم بەلاوہ سەير نىيە! ئەو پۆژە بە تۆم گوت، ئاگادارم كىردىيەوہ، بەس تۆ گوتت بە قسەكانم ئەدا! ئەم، نا، قانىياى نازىز، بىگومان فرىشتەى ئىلھامبەخش ئەو مائەدا ھەگبەكەى خائى بووئەوہ و قۆرەى سكى دىت و ھەر وايش دەبى. ھە! بەئى!))

نا، ئە راستىدا پىرەمىردەكە بارى خۆش نەبوو. گەر بەسەرھاتى نىوان خۆى و شازادە دئى پىر نەكىردبووبا، ئەوا ئەبارەى فرىشتەى ئىلھامبەخشەوہ كە ئە زەنمدا قۆرەى سكى دى، قسەى بۆ نەدەكردم. پىووخسارىم ھەئسەنگاند: پەنگ زەرد بوو، ئە نىگايىدا ھائەتتىكى وەك گومان و دوودئى دەبىنرا، يان وەك بلىي پىسپارىك فەكرى ئائۆز كىردبوو و وەلامەكەى بۆ نەدەدۆزرايەوہ. بە پىچەوانەى ئاكارى تايبەتى و ھەمىشەى خۆيەوہ، ئىستاكە بەدئاكارتر و گىرژ و مۆنتر بىوو. ھاوسەرەكەى بە نىگەرانىيەوہ ئىي نىز دەبووہوہ و سەرى با دەدا. پىرەمىرد ئە پىر خەيائى ھاتەوہ سەر

خۆى، ژنه كەى نەينىيانە بە ناماژەى سەر سەرنجى بەرەو ئەو راكيشا. بە دئپەرۆشيبه وه ئە ئانا ئاندرىوم پرسى :
((ناتاشا حالى چۆنە؟ ئىستە ئە مائەوهيه؟))

پيدەچوو پرسىيارەكەم ئاناي شپرزە كوردبىت و وه لامي دايه وه: ((بە ئى، هە ئبەتە، هاورپى ئازيز! ئىستا دىت! بە دەم خۆشه، ئەوا بۆ سى حەفتە دەچىت كە يەكدىتان نەديووه. جا رەفتارىشى زۆر گۆراوه، مرقۇف نازانىت كە ئايا نە خۆشه يان تەندروست، خوا رەحمى پىبكات!))

پاشان بە شەرم و كەم پووويه وه سەيرىكى مېردەكەى كرد.

نىكۆلاى بە شپوهيه كى رقاوى و پىچەوانەى حەزى خۆيه وه گوتى:

- ئى، يانى چى؟ هيچى نيبه. حالى زۆر باشه. كچان كە گەوره دەبن تووشى ئەم حالەتانه دىن، خو ئەو ئيدى مندال نيبه، تەواو و برايه وه. ئايا كەس دەتوانى سەر ئە خەم و خەفتە و كە ئكە ئە بازى و بىبارى كچان دەربكات؟

ئانا ئاندرىونا بە دەنگىكى زويرانه وه گوتى: ((كە ئكە ئە بازى؟))

پيرە مېردەكە خۆى ئى كر كرد و پە نجه كانى ئە سەر مېزەكە بوون و تە پلى پى ئى دەدا.

من بە بارىكى ترس ئىنئىشتوانه وه ئە خۆم پرسى: ((ئەى خودايە! تۆ بلىيت شتىكيان ئى نە قەومابى؟))

نىكۆلاى درىژەى بە قسەكانى دا و پرسى: ((باشه، دەنگ و باسى تۆ چۆنە؟ بەرپىز <<...ب>> هيشتا هەر بە رەخنەى ئە دەبىيه وه سەرقائە؟))

وه لامم دايه وه: بە ئى.

پيرە مېرد خەمساردانە گوتى: ((ئاي، قانيا، قانيا! بەس بزنام رەخنە سوودى چيبه؟))

ئەم ساتەدا دەرگەى هۆدەكە كرايه وه و ناتاشا دەركەوت.

کلاوهکه‌ی به دهسته‌وه گرتبوو و کاتیکیش که هاته ژووری له‌سه‌ر میزی پیانوکه‌ی دانا، پاشان هاته لای من و به بیده‌نگییه‌وه دهستی به‌ره‌و لام دریژ کرد. لیوه‌کانی به شینه‌یی ده‌جوولانه‌وه، بیده‌چوو گه‌ره‌کی بی به‌خیره‌هاتنم بکا، به‌س هیج قسه‌یه‌کی نه‌کرد.

بو‌سی حفته‌ده‌چوو که یه‌کدیمان نه‌دیتبوو. به ترس و نیگه‌رانیه‌وه له‌رووخساری ورد ده‌بوومه‌وه. له‌ماوه‌ی نهم سی حفته‌یه‌دا ژور گورا بوو. به بینینی گونای ره‌نگ په‌ریو و داکه‌وتووی، لیوی وشکی که بیده‌چوو تای لی هاتبی و سه‌ره‌نجام چاوه‌کانی، که له‌ژیر برژانگه دریژه‌کانیه‌وه له‌تاو ناگریکی سووتینه‌ر و جوړه برپاریکی رقاویدا ده‌دره‌وشانه‌وه، دلم ته‌نگ بوو.

وه‌لی نای خودایه گیان، چه‌نده دتर्फین ببوو! نه له رابردوو و نه له داهاتوودا، هه‌رگیز نهم به‌و جوانی و دتर्फینه‌یی نه‌و روزه شوومه‌وه نه‌دیتبوو. نایا نه‌و هه‌مان ناتاشاکه‌ی رابردوو بوو، هه‌مان نه‌و کچه ژورزانه‌ی که سانیک له‌مه‌وبه‌ر، له کاتی گویگرتن له خویندنه‌وه‌ی رومانه‌که‌م بی نه‌وه‌ی چاو له‌سه‌ر من هه‌لبگری هاوکات له‌گه‌ل مندا لیوه‌کانی ده‌جوولاندنه‌وه، هه‌مان نه‌و کچه‌ی که به شادمانی و ناسووده‌بیه‌وه، له کاتی خوانی نیواره‌دا گاتته‌ی له‌گه‌ل من و باوکیدا ده‌کرد؟ نایا هه‌مان نه‌و ناتاشایه بوو که نه‌و شه‌وه، هه‌ر له‌م ژووره و له باریکدا که سه‌ری داخستبوو و له شه‌رماندا سوور هه‌نده‌گه‌را، وه‌لامی «نه‌ری» ی به من دابوو؟ ده‌نگی دووری زه‌نگیک باوه‌ردارانی بانگه‌یسی نویژ کرد. ناتاشا ته‌زوویه‌ک به له‌شه‌یدا هات، دایکی خاچیکی به‌سه‌ر سنگییه‌وه کیشا و گوتی:

- به‌ته‌ما بوویت بچیته کلیسا و نویژ بکه‌یت. نیستاکه وه‌ختیه‌تی، برؤ نازیزم، برؤ دوعا بکه، خوشبه‌ختانه کلیساکه‌ش نه‌وه‌نده دوور نییه. ده‌توانیت پیاسه‌یه‌ک بکه‌یت و هه‌وایه‌کیش هه‌ل مژیت! بوچی خوت له مائی به‌ند ده‌که‌یت؟ بروانه که چون ره‌نگت په‌ریوه، ده‌لیی به‌چاویان بردوویت.

ناتاشا به ده‌نگیکی نزم و هیواشه‌وه گوتی: ((له‌وانه‌یه نه‌مرو نه‌چم بو نویژ کردن، حالم باش نییه.)) به ده‌برینی نهم قسانه ره‌نگی سپی سپی بوو.

نانا ناندریونا وه‌ک نه‌وه‌ی له کچه‌که‌ی بترسی، شه‌رمانه و به باریکی هانده‌رانه‌وه گوتی:

- وا باشتره بچیت، ناتاشا، برؤ له خوداوه‌ند بپاریوه که ته‌ندروستیت بو بگه‌رینیته‌وه، هه‌ر له‌م چه‌ند ساته‌ی رابردوودا ده‌تویست بچیته ده‌ری، هه‌ر به‌و نیازه‌شه‌وه کلاوه‌که‌تت هه‌نگرت.

باوکیشی له باریکدا که به نیگه‌رانیه‌وه له‌رووخساری کچه‌که‌ی رامابوو، گوتی:

- به‌لی، برؤ، ناتاشا، باشتر وایه که‌میک له مال بچیته ده‌ری و هه‌وایه‌ک هه‌لبمژیت. دایکت راست ده‌کات. قانیایش له‌گه‌ت دی.

وام ههست کرد که ئیوهکانی ناتاشا زهرده خه نه یه کی تالیان له سهر نیشته. چوووه نزیك پیا نوکە، کلاوه که ی هه نگرته و له سهری نا. دهستهکانی دهله زین. دهتگوت ته وای جووئهکانی ناخودناگیانەن، دهتگوت به خویشی نازانی خه ریکی چیه. دایک و باوکی به په ریشانییه وه چاویان به دوا ی جووئهکانییه وه بوو.

ناتاشا به دهنگیکه وه که به ناسته م ده بیسترا گوتی: مائناوا.

نانا گوتی: ((بۆچی مائناوایی ده که یته، فریشته ی من؟ خو تۆ ناته وئ بچیته جیه کی دوور! له گه ل نه وه دا هه وایه کیش هه لده مژیت، بروانه که چون رهنگت په ریوه. ناها! خه ریکبوو له بیرم بچی (هه میسه شته بیر ده چیته وه) کیسه بچکوئه که تم ته واو کردوه، دوعایه کیشم خستۆته ناوی، فریشته ی من. سائی رابردوو یه کی که له راهیبهکانی کی یف فیرمی کرد، دوعایه کی ئیجگار کاریگه ره، چه ند ساتیک له مه و بهر خسته ئیو کیسه که. وهره بیگره با پیته بی. با هیواخو زین که خودا وهند ته ندروستیت بو بگه رینیته وه. تۆ هه موو که سی ئیمه یته.))

نانا پاشان رویشته و له چه که مه جه ی میزی کاره که یدا خاچه که ی ناتاشای دهره ینا. شریتیکی پیوه شو ر ببوووه و کیسه یه کیشی پیوه دوورابوو.

خاچه که ی دایه کچه که ی و له گه ل نه وه ی که له هه وادا خاچی بو ده کیشا، نه مه شی بو قسهکانی زیاد کرد:

- با نه مه ت پییی، بو سه لامه تیت باشه. پیشته هه موو شه ویک بهر له نووستنت هه میسه به م شیویه خاچه بو ده کیشایت، دوعایه کیشم ده خویند که تۆ له گه لندا دووباره ت ده کرده وه. بهس ئیستاکه گوراویت و خودا وهند ئاسووده ی رۆحیتی لی سه ندوویته وه. ناها! ناتاشا، ناتاشا! ئیستاکه ته نانه ت دوعاکانی دایکیشت سوکنایت پی نابه خشن.

جا پاشان پیره ژنه که دهستی به گریان کرد.

ناتاشا بی نه وه ی هیج قسه یه ک بکا، دهستی ماچ کرد و هه نگاویکی به ره و ده رگا که نا، بهس کتوپر لای کرده وه و به ره و لای باوکی چوو. له هه سه ره تاندا سه رتا پای هه لده له رزی. به دهنگیکی پر له په ژاره وه گوتی:

- باوکه گیان، ئیوهش خاچ بو کچه که تان بکیشن.

پاشان له به رده میدا که وته سه ر نه ژنو.

هه موومان به نیگه رانی و ناره حه تییه وه له تاو نه م جووئه ئیجگار شکومه ندانه و چاوه پروان نه کراوه دا واق و ور ببووین. باوکی بو چه ند ساتیک به باریکی بی ئوقرانه وه نه وی هه ئسه نگاندا، پاشان به هاواره وه گوتی: ((ناتاشای من، کچه خوشه ویسته که م، نازیزه که م، چیت لی قه و ماوه؟)) به گوتنی نه م قسانه چه ند دلۆپه

فرمیسکیك به روومه تیدا شوپوونه وه و به گریانه وه دریزه دی؛ ((بوچی نه مه نده نه شکه نجهی خوت ددهیت؟ بوچی شه و روژ فرمیسك دهریزیت؟ دهزانیته، من هه موو نه وه ده بینم و دهرکی پیده کهم. شه وانه خه وم لی دهرزی، دیمه پشت دهرگه ی ژوره کهت و گوئ هه نده خه م! ... هه رچی نه دلتدایه به منی بلی، متمانه به من و دایکی به سالآ چووت بکه و خه می دلت بو نیمه هه لبریزه. نیمه ...))

قسه که ی پی ته واو نه کرا و باوه شی به ناتاشادا کرد. کچه ی لاو به باریکی شپرزانه وه خوی به سنگی باوکییه وه گوش و رووخساری خسته سهر شانی نه و. پاشان نه دوخیکدا که هه ولی شاردنه وه ی فرمیسکه کانی ددها، به دهنگیکی له رزوک و پچر پچر گوتی:

- هیج نییه، هیج نییه، ته نیا که میك بیتاقت و ناساغم...

باوکی گوتی: ((خودا ناگادارت بیته، دوعات بو ده کهم، کچه نازداره کهم، کچه خوشه ویسته کهم. خودا بو هه همیشه نارامیی رو حیت بو بگه پینینه وه و له هه ر خرا په یه ک دوورت بخاته وه.)) پاشان رووی کرده ژنه که ی و دریزه ی دای؛ ((تویش له گه ل من دوعا بکه، به شکوم دوعای به نده یه کی گونا حکاری وه ک من گیرا ببی.))

نانایش به گریانه وه گوتی: ((منیش پیروزت ده کهم، فریشته ی من.))

ناتاشا به چر په گوتی: ((مائناوا.))

که گه یشته بهر دهرگه که، راوه ستا، بو دوا هه مین جار سه یریکی دایک و باوکی کرد، گه ره کیی بوو شتیک بلی، به س نه ی توانی و خیرا ژوره که ی جیی هیشت. من دلم خه بهری دابوو که نه هه مه تیبه ک به ریوه یه، له بهر نه وه به په له په ل دوا ی که وتم.

ناتاشا به سه‌ریکی کزکردو و بی نه‌وهی لا نه من بکاته‌وه، بی‌ده‌نگانه ری‌ی ده‌کرد. به‌س که گه‌یشته سه‌ری کۆلان و چووه سه‌ر شه‌قامه به‌ستینییه‌که، کتوپر راوه‌ستا، ده‌ستی گرت و به ده‌نگیکی هی‌واش گوتی:

- هه‌ناسه‌م بۆ نادی، ته‌نگه‌تاو بوومه... خه‌ریکه ده‌خنکیه!

من ترساوانه هاوارم کرد: بگه‌ریوه ناتاشا!

به په‌ژاره‌یه‌کی وه‌سف هه‌نه‌گره‌وه تی‌م راما و گوتی: ((نایا نازانیت فانیایا که بۆ هه‌میشه نه‌وانم جیه‌یشتووه و ئیدی هه‌رگیز ناشگه‌ریمه‌وه؟))

بۆ ساتیک دلم نه‌ ترپه‌ که‌وت. گه‌رچی وه‌ختیک که بۆ سه‌ردانکردنیان به‌ریوه‌بووم، به‌ شیوه‌یه‌کی ناروون و ته‌ماوی، یان نه‌وانه‌یه به‌ شیوه‌یه‌کی که‌میک روونتر پیشبینی نه‌م بابه‌ته‌م ده‌کرد، که‌چی نه‌و ساته‌دا قسه‌کانی هه‌روه‌ک بروسکه دایان به‌سه‌رم دا.

خه‌مینانه به‌ شه‌قامه به‌ستینه‌یه‌که‌دا خه‌ریکی ریکردن بووین. نه‌مه‌زانی چی بلییم، لای خۆمه‌وه سو‌سه‌ی شتگه‌لیکم ده‌کرد، نه‌ فکرا رۆده‌چووم و هه‌ستم ده‌کرد که ته‌واو هازم لی‌پراوه. سه‌رم ده‌سوورا. نه‌م رووداوه‌م وه‌ک شتیکی نی‌جگار شه‌یتان سیفه‌تانه و نه‌قلنه‌ب‌ر ده‌هاته به‌رچاو.

دو‌جار هاته‌ گۆ و گوتی: ((به‌ گونا‌حبارم ده‌زانیت فانیایا؟))

- نا، وه‌لی... باوه‌ر به‌ وه‌ها شتیک ناکه‌م، ری‌ی تی‌ناچی.

نه‌م قسانه‌م به‌ بی‌ناگاییه‌وه کردن.

- بۆچی قانیا، له راستیدا بریارم وایه! ئەوانم وەلا ناوه و ناشزانم تووشی چ بە لایەك دین... هەروەها نازانم که به خۆشم چ چاره‌نوسێك چاوه‌ڕێم دەکات.

- بۆلای «ئەو» دەچیت ناتاشا، وانیه؟

وەلامی دایه‌وه: به‌ئێ.

به باریکی شپۆزانه‌وه هاوارم کرد: ((وه‌ئێ نه‌کرده‌یه، تۆ به‌خۆت باش ده‌یزانیت ئە‌ی ناتاشای بینه‌وام که ئە‌مه کاریکی نه‌کرده‌یه! شیتیه‌کی ره‌هایه. دیقی مه‌رگیان پێ ده‌که‌یت و خۆشت ده‌فه‌وتییت. ده‌رک به‌مه ناکه‌یت، ناتاشا!))

به شیوه‌یه‌کی ناو‌می‌دانه، که ژان و نه‌شکه نه‌جه له قسه‌کانیدا هه‌ست پێ‌ده‌کرا گوتی:

- ده‌زانم، وه‌ئێ چیم له ده‌ست دیت؟ ئیدی نازاد نیم.

به تکاوه گۆتم: ((تا ئیدی ته‌واو دیری نه‌کردوه، بگه‌ڕێوه.)) له سه‌ره‌تاوه تا چه‌نده پێ‌داگرانه‌تر و به‌گۆر و تینیکی فره‌تره‌وه تکام لێی ده‌کرد، زیاتر هه‌ستم به‌ بیه‌ووده‌یی تکا و داواکانم ده‌کرد. دیسان گۆتم: ((نایا ده‌زانیت ناتاشا که به‌ته‌مایت باوکت تووشی چ چه‌رمه‌سه‌رییه‌ک بکه‌یت؟ بیرت ئە‌م باب‌ه‌ته کردووه‌ته‌وه؟ باش ده‌زانیت که «باوکی» نه‌یاری باوکی تۆیه. ده‌زانیت که شازاده سووکایه‌تی به‌ باوکت کردوه، ئە‌و تۆمه‌ته‌ی داوه‌ته پال باوکت که پاره‌کانی ئە‌وی چه‌ په‌لووش کردوون، به‌وی گۆتووه دز، کلاوچی... ده‌زانیت که ئیشیان گه‌یشتووه‌ته دادگه... ئە‌وجا، هه‌شتاکه ئە‌مه بچووکتزین ناره‌حه‌تی و نیگه‌رانیه‌ی، به‌س نایا ده‌زانیت، ناتاشا... (ناه! ئە‌ی خودای گه‌وره، تۆ به‌خۆت باشتر ئە‌م شتانه ده‌زانیت!) ئە‌ی نازانیت که شازاده ئە‌و تۆمه‌ته‌ی داوه‌ته پال دایک و باوکت گوايه وه‌ختێک که ئالیو‌شا له گوندی له‌گه‌ڵ ئیوه‌ ده‌ژیا، رێگه‌یان بۆ دروستبوونی په‌یوه‌ندی نیوان تۆ و ئە‌و خۆشکردووه؟ باش بیری لێ‌بکه‌ره‌وه، به‌یه‌ینه به‌ر چاو که داخو باوکت به‌ بۆنه‌ی ئە‌م بوختانه‌وه چ نازاریکی کێ‌شاهه. له‌ ماوه‌ی ئە‌م دوو ساڵه‌دا ته‌واوی تووکی سه‌ری سه‌پی بووه، سه‌یرت کردووه! هه‌روه‌ها به‌ تابه‌ت... به‌س خۆت ئە‌م شتانه باشتر ده‌زانیت ناتاشا. نای خوايه! من هه‌یج له‌و باره‌یه‌وه ناییم که به‌ له‌ده‌ستدانی تاهه‌تایی تۆ به‌سه‌ر ئە‌واندا دی. تۆ گه‌نجینه‌ی ئە‌وانیت، ته‌نیا شتیکیه‌ک که له‌ سه‌رده‌می پیریدا بۆیان مابێته‌وه. ته‌نانه‌ت نامه‌وی هه‌یجی له‌باره‌وه بلێم، تۆ ده‌بی خۆت باشتر بزانیته‌: بیرت نه‌چیت که باوکت برۆی وایه تۆ به‌ شیوه‌یه‌کی ناره‌وا بوختانت پێ‌کراوه، ئە‌م مروفه‌ لووتبه‌رز و خۆوستانه‌ بی‌ ئە‌وه‌ی تۆ‌له‌یان لێ‌ بسیندریته‌وه، سووکایه‌تیان به‌ تۆ کردووه! جا ئیسته، ئیسته به‌ شیوه‌یه‌کی بیه‌وێژدانانه دیسان هه‌موو شتیکی که‌وتووه‌ته‌وه سه‌رزاران، به‌ بۆنه‌ی میوانداری کردنی ئالیو‌شا له‌لایه‌ن ئیوه‌وه دیسان هه‌موو رقی و دژمنیه‌ی کۆنه‌کان زیندوو بوونه‌ته‌وه. شازاده جاریکی دیکه‌ش باوکتی رسواکردووه، باوکه‌ پیر و به‌سته‌زمانه‌که‌ت به‌ده‌ست ئە‌م سووکایه‌تی پیکردانانه‌وه نازاریکی زۆر

دهكيشيت، جا بهم پييه، له پر هموو نه مانه، هموو نه بوختانانه راست دهرده چن! هموو نهو كه سانه ي كه نه م هه وانه يان پي دهگات، وا بير دهكه نه وه كه شازاده له سهر هه قه و تو و باوكت خه تابار دهكهن. نه م بابه ته نه و دهكوژي، نه م شهرم و شووره پييه حه ياي دهبا، جا له ريگه ي چ كه سيكيشه وه؟ له ريگه ي تووه، كچه كه ي، مندا له تاقانه و خوشه ويسته كه ي. نه ي دا يكت؟ نه و يش به دوا ي مي رده كه يدا ده فه وتي... ناتاشا، ناتاشا! خه ريكي چي يت؟ بگه رپوه! ژير به.))

ناتاشا، خو ي كر كر دبوو، سهره نجام نيگايه كي سهرزه نش باري تيگر تم، نه م نيگايه هي نده تال بوو و نه وه نده ژان و نازاري تي دا حه شار درابوو كه ده موده ست له وه تيگه يش تم كه له و ساهه دا، بي نه وه ي هيچ گرنغي به كه به قسه كاني من بدات، دل ه ره نجا وه كه ي له ژير باري چ نه شكه نجه يه كدا يه. زانيويه تي نه و برياره ي كه داويه به چ به هايه كه بو ي ته واو ده بي و منيش به و قسه نا وه خت و بي هوودانه ي خو م تا چ راده يه كه نازاري ده دم، ده رك م به هموو نه مانه ده كرد و كه چي، نه مده تواني جله وي زمانم بگرم، له بهر نه وه دريژم پيدا :

- وي راي نه مه ش، هه ر نه م چه ند ساه ي رابردوودا به دا يكت گوت <<له وانه يه>> نه چي ت بو نو يژي شيوان... به پي ي نه مه ني ازت وا بووه بميني ته وه، ياني هي شتا به ته واوي لي نه بر او يت، وا ني به ؟

له جي ي هه ر وه لاميك، خه نده يه كي تال ني شته سهر لي واني. من بو چي نه م پرسيارانه م لي كرد؟ ده كرا له وه تي بيگه م كه ده مي كه نه م برياره نه گو رهي دا وه. به س منيش هو شم لاي خو م نه بوو. له بار يكد ا كه خه ري ك بووم به دل يكي ته نگه وه لي يم ده رواني و به دژواري ده متواني ده رك به وه بكه م كه بو چي وه ها پرسيار يكي لي ده كه م، به ها واره وه گوت م: ((ياني رپي تي ده چي كه تو به م راده يه نه وت خوش بو ي؟))

به هه مان بزدي تاله وه هاته وه لام: ((چون وه لامت بده مه وه، قانيا؟ ده بينيت: نه و داواي لي كر دووم بي م بو ني ره، منيش هاتوومه و ني رانه چا وه رپي ده كه م.)) من جاري كي دي به تكا وه و وه كه نه وه ي كه ناسني سارد بكو تم گوت م: ((وه لي گو ي له قسه كانم بگه ر، لايه ني كه م گو ي بگه ر بزانه گه ره كه م چي بلي م، هي شتا كاتي چاره سه ركردني نه م گرفته به سه رنه چو وه، هي شتا ده كر ي به شي وه يه كي دي كو تايي به م مه سه له يه به ني نت، به شي وه يه كي ته واو جيا وا ز! هه ر نه وه نده به سه كه ماله وه جي نه هيليت. پي ت ده لي م كه ده بي چي بكه يت، ناتاشا ي بچكوله و نازيزم. خو م هموو شتيك ري ك ده خه م، واده ي ژوان و هموو شتيكي دي... ته نيا مالي جي مه هيله. نامه كان تان ناو گو ر ده كه م، جا بو ني كه م؟ نه مه زور له و پيشه اته باشتره كه ني سته خه ري كه رووده دا. ده زانم ده بي چي بكه م، خزمه تي هه ردو وكتان ده كه م، ده بينيت... نه وسا تو يش وه كي ني سته حه يات نا چي ت، ناتاشا ي نازيزم... چونكه به بو نه ي نه و ني شه وه ي كه ني سته ته ماي كر دنيت هه يه به ته واوي له ناوده چي ت، به ته واوي. په سه ندي بكه ناتاشا: هموو شتيك به شادي و باشي دواي دي و ني وه ش هه تا خودا حه ز بكا به س ده توانن يه كتر يتان خوش بو ي... جا وه ختي كيش كه گي ره وكي شه ي نيوان باو كه كان تان دواي پيه ات (چونكه بيگومان ده ست له شه ركردن هه نده گرن، نه و كاته...)) له بار يكد ا كه به

توندى دەستى دەگوشى و بە چاوى فرمىسكاوييەو زەردەخەنەى دەگرد گوتى: ((بەسيكە، قانیا، بیدەنگبە، قانیاى مېهرەبان و دىپاك! تۆ مرقىكى خە مخور و شەرفەندىت! تاقە وشەيەكيش لەبارەى خۆتەو نالېيت، ئەوە من بووم كە پشتەم لە تۆ كرد و كە چى تۆ لە ھەموو گوناحەكانم خوش بوويت، تۆ جگە لە خوشبەختى من بىر لە ھىچ شتىكى دى ناكەيتەو...))

دەستى كرده گريان و دريژەى بە قسەكانى دا:

- قانیا من دەزانم كە چەندت خوشويستووم و ئىستەيش چەندت خوش دەويم، لە ھەموو ئەم ماوھىدەدا نە لۆمەت كرددوم و نە قسەيەكى ناخۆشت بەرانبەر كرددوم. جا من، من!... ئەى خوايە، گوناحىكى چەندە گەورەم لە بەرانبەر كرددويت. بىرتدى، قانیا! ئەو سەردەمەت بىردى كە پىكەو بەسەرمان برد؟ ناھ! ئەى خۆزگە ئەوم نەناسىبا، ھەرگىز چاوم پىي نەكەو تبا!... دەبوو لەگەل تۆ ژيان بەسەربەم، قانیا، لەگەل تۆ، ئەى ھاوپىي زور زور خوشەويستەم!... نا، من شايسەى تۆ نىم! خۆ چاوت لىيە كە چ جۆرە مرقىكم، لەم ساتەدا خەرىكم باسى خوشبەختى رابردوومانەت بۆ دەكەم و بەم قسانەش زياتر نازارت دەدەم! ماوھى سى حەقتەيە كە سەردانەت نەكردووين: سویندت بۆ دەخۆم قانیا كە تەنانەت يەك جارىش وام بە خەيالىدا نەھاتووە كە تۆ پشتت تىكردبم يان رقت لە من ھەنگرتبىت. دەمزانى بۆچى نايىيتە لامان، نەتدەويست بىزارمان بكەيت، نەتدەويست ببىتە ماىەى لۆمە و نازارى ويژدانمان. دەبى بىينى نىمە چ نازارىكت پى بگەيىنى! زۆرم چاوەروانى كردىت. قانیا، ئاى كە چەندە چاوەرپىت بووم. گوئيگرە قانیا، گەر شىتانە و ھەرەك مرقىكى بى ناوەز نالېوشام خوش دەويت، ئەوا بزائە كە ھەك ھاوپىيەك تۆم زياتر لە ئەو خوش دەوى، تەنانەت ھەستى پىدەكەم و دەشزانم كە بەبى تۆ تواناي ژيانم نىە، تۆ بۆ من پىويستىت، پىويستەم بە رۆح و دلى پاكە... جەخار، قانیا. نىمە لە سەردەمىكى چەندە تال و پىر نازاردا دەژيىن!

لەگەل گوتنى ئەم قسانەدا ھەروا خەرىكى فرمىسك رشتن بوو. زۆرى ھەست بە بەدبەختى دەگرد!

دواى ئەوھى كە بەرى بە فرمىسكەكانى گرت گوتى: ((ناھ! چەندە تامەزرۆى دیدارى تۆ بووم. زور لاواز بوويتە، پىدەچى نەخوش بىت، رەنگت بە رۆوھە نەماو! ھەر بەراست نەخوش بوويت، قانیا! كە چى منىش لە خەمتدا نەبووم! ھەر لەبارەى خۆمەو دەويم، باشە، باسى رۆژنامەنووسانم بۆ بكە، باسى رۆمانە نوپكەت، باش بەرەو پىش دەچى؟))

- كەى ئىستە وەختى قسە و باسى رۆمانەكانى منە، ناتاشا! نىشەكانى من چ گرنگىيەكيان ھەيە! نە لە بارىكى باش دان و نە خراپ! چش لە ھەموويان! بلى بزائەم ناتاشا: خودى ئەو داواى لە تۆ كرددووە بىيت بۆ نىرە؟

- نا، ئەمە ھەر بە تەنیا داواى ئەو نەبوو، بەئەنكە من پېشتەر ئەو بېرىارەم دا... گۆيىگرە، ھاورپكەم، ئىستاكە ھەموو شتىكت بۇ باس دەكەم: كچىكى خانەدان و خاوەن پىگەيەكى باشى كۆمەلايەتتېيان بۇ ئەو دۆزىووتەو. باوكى ھەر بەراستى دەيەوئ ئەو ئەگەل ئەم كچەدا زەماوەند بكات و وەك خۇشت دەزانىت، باوكى پىاويكى كەنتگېرە، كەين و بەينى ئەگەل ھەموواندا ھەيە، ئە ماوەى دە سائدا، ھەم بوووتە خاوەن سامان و ھەم پلە و پاىە. ھەر بەو جۆرەى كە باس دەكرىت ئەم كچە خاوەنى بېروانامەيە و ئىجگار جوان و ئىھاتوو، ئە ھەموو لايەنكەو ئەبار و شايستەيە، ئالىووشايش كەوتووتە ژېر كارىگەرىي جوانى و ئىھاتووئىيەكەيەو. بى ئەمانەيش باوكى تەماى وايە ھەتا زوو ئەو ئە كۆلى خۆى بكاتەو، چونكە بە نيازە دووبارە زەماند بكاتەو، ھەر ئەبەر ئەوئەش بەئىنى بە خۆى داو كە بەھەر نرخیك بوو پەيوەندىي نىوان ئىمە تىك بدات. ترسى ئە من و دەسەلاتم بەسەر ئالىووشادا ھەيە...

من سەرسامانە قسەكانىم پى بېرى و پىرسىم: ((بزانم، شازادە ئاگای ئە كەين و بەينى عاشقانەى نىوان ئىو ھەيە؟ ئەكا ھەر بە تەنیا گومانى بردبىت و بە تەواوى دئنيا نەبىت.))

- دەزانى، ئاگای ئە ھەموو شتىك ھەيە.

- كى ئەم بابەتەى بۇ باس كىردوو؟

- ئالىووشا ئەم دوایيانەدا بە خۆى ھەموو شتىكى بۇ باس كىردوو. خۆى بە منى گوت كە ھەموو شتىكى بە باوكى گوتوو.

- ئەى خوايە! ئەمە يانى چى. يانى ئە ھەنومەرچىكى ئاوادا ھەئدەستى و ھەموو شتىك بۇ باوكى باس دەكات؟

ناتاشا ھەئىدائى و گوتى:

- تاوانبارى مەكە قانىا، ناھەقىي ئەبارەو مەئى! نابىت وەك كەسانى دى داومرى ئەبارەو بکەيت. وىژدانى ھەبى. ئەو وەك من و تۆ نىيە. بە تەواوى مانای وشە مندائىكە: ئەويان بە شىوہەكى شىاو و گونجاو پەرورەدە نەكردوو. پىت وايە خۆيشى دەزانى كە خەرىكە چى دەكات؟ بچووكتىن كارىگەرى و دزەتیکردنى كەسىكى بىگانە، دەتوانى واى لى بكات ھەموو ئەو بەئىن و پەيمانەى كە ئە چەند ساتى رابردوودا سوئىندى خواردوو بىانباتە سەر، بە ئاسانى ئەبىر بكات. گەر منىش بەردەوام ئە لای نەبم ئەوا ئە بىرم دەكات. ئىدى ئەو، ئىنسانىكى ئاوايە!

- ناھ! ناتاشا، ئەوانەيە ھەموو ئەمانە درۆبن، تەنیا ھەندىك قسە و قسەئوك بن و بەس. يانى رپى تىدەچى ئەگەل ئەو كچە زەماوەند بكات، خۆ ئەو ھىشتا مندائە.

- خۆ پىم گوتىت، باوكى ئەو بە وردى ھەموو شتىك ھەئدەسەنگىنى و ھەر ئەو بېرىارى بۇ دەدات و زۆرىش ئەسەر قسەى خۆى سوورە.

- تۆ چۆن دەرزانیت که دەرگیرانه پېشنیاری بۆ کراوه که هی کچیکی جوانه و سهرنجی ئالیوشای راکیشاوه؟

- به خوی پیمی گوت.

- یانی چی! خوی پیتی گوت که شهیدای کچیکی دی بووه و له گه ل نه وه شدا دهیه وی تۆ فیداکارییه کی ئاوه ای له پیناودا بکه ییت؟

- نا، قانیا، نا! تۆ نه و نانسیت. نه وه نده چاوت پیمی نه که وتووه، بهر له وهی داوه ری له باره وه بکه ییت ده بی باشتر نه و بنایست. له م دونیا یه دا هیج دلیک نادوزیته وه که به وینه ی دلی نه و پاک و ساف بییت. بهس به که لکی چی دیت؟ خۆزگه ئاوها نه بوویا. نه وه راسته که شهیدای کچیکی دی بووه، راسته و ههر به ته نیا نه وه نده ش بهسه که من یه ک حهفته نه بیینم هه تا جله وی خوی بداته دهستی نه وانی دیکه و بۆ ههر کوئ که دهیانه وی کیشی بکه ن و هه موو شتییک له یاد بکات و عاشقی که سیکی دی ببییت، بهس ههر له گه ل نه وهی که دیسان منی بیینییه وه، دیسان خوی ده خاته وه بهر پیم. نا! من به وه دنجوشم که نه و هیج شتییکم لی نشاریته وه، گه رنا به دگومانی منی ده کوشت به لی، قانیا! من بریاری خۆم داوه: << گه ر به رده وام له لای نه بم، نه وای بۆی هه یه له ههر ئان و ساتیکدا له بیرم بکات، ئیدی خۆشی نه وییم وازم لی بهینی. >> نه و مروقیکی ئاوه ایه. هه موو که سییک ده توانی ئاراسته ی بکات و به و رییه ی دا ببات که خوی پیمی خۆشه. نه ی نه وسا من چیم بهسه ر دی؟ من ده مر... مردن چ بایه خیکی هه یه. هه نوو که ش ناماده ی مردنم. ناتوانم بزیم بی نه و! نه مه له مردن خراپتره، له هه موو نه شکه نه یه ک خراپتره! نه! قانیا، قانیا! جیا له مهش، پشتکردنه دایک و باوکم له بهر خاتری نه و، کاریکی نه وه نده ئاسان و بی بایه خ نییه. وانه ی نه خلاقم پی مه ئیره وه. بریاری خۆم داوه. نه و ده بییت له هه موو کات و ساتیکدا له ته ک من بی. هه ز ناکه م بگه رییه وه بۆ رابردوو. ده شانم که به م کاره م هه م خۆم و هه م که سانیکی دیکه ش ده فه وتینم...

پاشان دایه پر مه ی گریان و سه رتا پای که وته له رزین. به هاواره وه گوتی: ((نه! قانیا، نه ی نه گه ر ههر به راستی خۆشی نه وییم؟ نه ی نه گه ر نه و قسانه ی که چه ند ساتیک له مه وه بهر کردتن راست ده ریچن (من نه و باره یه وه هیج قسه یه کم نه کردبوو)، نه ی نه گه ر خیانه ت له من بکات و به روا ته ت وای بنوینی که سه رراست و راستگۆیه، نه ی گه ر له ناخدا مروقیکی به دگه وه هه ر و خۆویست بییت؟ نیستاکه، هه ر له م ساته ی که من له به رانه ر تۆدا خه ریکی به رگری لی کردنیم، ده شی نه و له ته ک کچیکی دیکه وه له دلا به من پیبکه نی و من، منی سووک و بی ئاو روویش، پشتم له هه موو شتییک و هه موو که سییک کردوو و له م کۆلانه به دوایدا ویلم... نه، قانیا.))

نا نه یه کی نه وه نده پر نازاری له سگه وه هاته ده ر که بۆ ساتیک له تاو را چه نیندا دتم وه ستا. زانیم که ناتاشا به ته وای کۆنترۆلی خوی له ده ست داوه. نه و ته نیا به بۆ نه ی ئیره بییه کی کویرانه و شیتانه وه ناچار بوو بوو وها بریاریک بدات. ئیره یی له منیشدا بزوابوو و سه راپامی ده سووتاند. له وه زیاتر خۆم پی رانه گیرا، هه ستیکی بی شه رمانه جله ومی له ده ست رفاند و گوتم:

- ناتاشا، بابەتیک ھەيە کە سەری لی دەرناکەم: چۆن دەتوانیت دوای ئەو قسانەى کە چەند ساتیک پێشتر لەبارەى ئەووەو بۆمنت کردن، ھېشتا ھەر خۆشەویستیت بۆی ھەبیت؟ تۆ خۆشت ناویت، تەنانەت باوەر بە عەشقی ئەویش ناکەیت، کەچی وێرای ئەووش خۆت دەکەیتە قوربانى و بەم کارەشت ئیە دەفەوتینیت. ئەم کارە مانای چیبە؟ ئەو تەمەنت پەر لە نازار دەکات و تۆیش ژيانى ئەو تال دەکەیت. لە راستیدا تۆ زیاد لە رادە ئەوت خۆش دەوی، ناتاشا، زیاد لە پێویست خۆشت دەویت. سەرم لەم جۆرە عەشقە دەرناییت.

ناتاشا وەک ئەووی کە بە دەست نازاریکی توندی جەستەییەووە بتلیتەووە، رەنگی پەرى و گوتى: ((راستە، ئەوم زیاد لە رادە خۆش دەوی. ھەرگیز تۆم بەم جۆرە خۆش نەویستوو، قانیا. باش ئەووش دەزانم کە ئەقلم لە دەست داووە و ئەوم بە شێوھەیکى شیاو خۆش ناویت... برۆانە قانیا: تۆ پێشتریش دەترانى، تەنانەت ئەو سەردەمە پەر لە خۆشى و شادمانییەى رابردوو شماندا دەترانى، دەترانى کە ھەستیکی دەروونی بە من دەتیت ئەم پەيوەندییە بى ئە نازار و مەینەتى ھېج شتیکی دی بۆ من ناهینیت. بەس چی بکەم گەر ئەو مەینەتى و نازارانەش کە بە بۆنەى ئەووەو تووشیان دێم، بۆ من جۆریک بن لە خۆشەختی؟ ئایا ئەوم لەبەر شادی و خۆشگوزەرانى دەوی؟ ئایا لە پێشدا نازانم گەر لەگەل ئەو ژيان بەسەربەرم تووشی چ ناپەرەتییەک دێم، نازانم چ مەینەتییەکم بۆ ساز دەکات؟ دەزانیت، سویندی خواردوووە خۆشى بوى، بە ھەموو شێوھەیک بەئینى بە من داووە، وەلى من بە ھېج شێوھەیک برۆام بە بەئینەکانى نییە، متمانەم پێیان نییە و ھەرگیزیش متمانەم پێیان نەبوو، لەگەل ئەووشدا دەزانم کە درۆم لەگەل ناکات، ناشتوانى درۆ بکات. ئاخەر بەخۆم پێم گوتوووە کە بە ھېج شێوھەیک ھەز ناکەم لە رۆوى ناچارییەووە پى بەندى من بیت. وا باشە بەم جۆرە رەفتارى لەگەل بکەم: ھېج کەسى پى خۆش نییە پى بەندى کەسیکی دی بیت، من بەخۆم ئەووەئین کەسم. وێرای ئەووش من بوونە بەندى ئەوم بەلاووە خۆشەختییە، بە ویست و ئارەزووى خۆم دەبەم بەندى و ئامادەشم بەرگەى ھەموو ئەو مەینەتییانە بگرم کە ئەلایەن ئەووەو تووشم دین، تەنیا بەو مەرجەى کە ئەو لەلای من بى، تەنیا بەو مەرجەى کە ئەو بۆ خۆم گل بەدەمەووە! تەنانەت بۆی ھەيە لە ھەمان کاتدا کەسیکی دیکەى خۆشبووى، کیشە نییە، ھەر ئەووەندە بەسە کە من لەلای ئەو بم و ئەویش لەلای من بیت... ئایا ئەمە سووک و چرووکی نییە، قانیا؟))

لە کاتى دەربیرینی ئەم قسانەدا، لە پەر نیگا بلیسەدارەکەى لە من پرى. بۆ ساتیک وام گومان برد کە خەریکی ورینە کردنە. پاشان درێژەى بە گوتەکانى دا:

- سووکییە گەر مەرف ئارەزوویکی ئەو جۆرە ھەبیت و بکەویتە ھەلومەرجیکی ئاواو، ئەرى؟ قەیدى چیبە؟ بەخۆم دەئیم سووکییە و تەنانەت گەر پشتم تیبکات و ئیم ھەئى، ئەوا تا ئەوپەرى دنیا شوینی دەکەوم. باشە، ئیستا کە تۆ ھانم دەدەیت بگەرپیمەووە، بەس ئە نجامەکەى چی دەبیت؟ دەگەرپیمەووە، بەس دیسان سبەینى رادەکەمەووە بۆ لای، ئەو فەرمانم پى دەکات و منیش ملکەچى دەبم. گەر تیشم ھەئىدا، گەر وەک سەگیک

هه ئسوكه وتم له گه ل بکات، دیسان هه ر دوای ده که و مه وه... مهینه تی؟ من باکم له هیج یه ک له و مهینه تیانه نییه که به هوی نه وه وه تووشیان دیم. هه ر نه وه نده به سه که بزانه «له بهر نه و» مهینه تی ده کیشم... نه، به س خو تو نه م قسانه بو هیج که سیك ناگیریته وه، قانیا! وانیه؟

له دلدا گوتم: نهی دایک و باوکت چی؟ پیده چی ئیدی نه وانه به لاهه گرنگ نه بن.

- وهک من بیستبیتم له گه ل تو زه ماوه ند ناکات، ناتاشا، وانیه؟

- وهلی به ئینی به من داوه. به ئینی هه موو شتیکی به من داوه. هه ر له بهر نه وه ش ئیسته بانگی کردووم هه تا سه بی به نه ئینی، له لادنییه کی دووره ده ستدا زه ماوه ند بکه ین، وهلی نه و به خووشی نازانی خه ریکی چیه، یان له داها توو ده بیته چ جو ره میردیک؟ له راستیدا زور سهیره. گه ر زه ماوه ندیش بکات به ده به خت ده بیته، ده ست به سه رکونه کردنی من ده کات... هه رگیز هه ز ناکه م سه رکونه م بکات. هه موو شتیکی له رییدا به خت ده که م و له به رانه ریشدا چاوه ریی هیج شتیکی لی ناکه م. مادام پیی وایه گه ر من ببه هه هاوسه ری خو شبه خت ده بیته، که واته بو چی به ده به ختی بکه م؟

- وهلی ناتاشا، هه موو نه مانه له خه ون و خه یانیك به ولاره هیچی دیکه نین. باشه، ئیسته ده ته وی بچیت بو لای یه کسه ر؟

نا، به ئینی به من داوه بیته ئیرانه و من له گه ل خویدا بیا، ناوها ریکه که وتووین.

سهیریکی پرکیشانه ی دووره ده ستی کرد، وهلی هیج که سیك دیار نه بوو.

من به تووره بیه وه هاوارم کرد: ((وهلی نه و هیشتا نه ها تووه، ته نیا تو لی رهیت.))

پیده چوو ناتاشا به هوی نه م قسه رقاوی و سه رکونه که رانه ی منه وه نازار بکیشی و له ناره حه تیاندا روو خساری گرژ کرد.

به خه نده یه کی کورتی تاله وه هاته وه لام: ((له وانه شه هه رگیز نه بیته. پیری له نامه یه کدا بوی نوو سیبووم گه ر به ئینی هاتنی پی نه دم، نه و ناچار ده بیته که له هه موو نه و قسانه ی له به ره ی هاتن بو ئیره و به ئینی زه ماوه نده وه کردوونی پاشگه ز بیته وه، ئیدی نه وسا باوکی، نه و ده بات بو مائی ده زگیرانه پیشنیار بو کراوه که ی. نه و هینده به ساده یی و ناسانییه وه نه م قسانه ی له نامه که یدا نوو سیبوون، که وهک بلئی هیج بابه تیکی گرنگ له نارادا نه بیته... وهلی گه ر بو هه میشه ببیته هی «نه و» نه وسا چی ده بی، قانیا!))

وه لام نه دایه وه. به توندی ده ستی گوسی و چاوه کانی که وتنه دره وشانه وه. پاشان به ده نگیکی که م تا زور هه ست پینه کراوه وه گوتی:

- چووه بۆلای <<ئەو>>. خوا خوای بووه من نەیییم هەتا بچی بۆلای دەزگیرانە پیشنیار بۆ کراوەکە ی و دواتریش پییم بلی خۆ پیشتەر ئەوی ناگادار کردوو مەتەووە کە گەر نەیییم چی دەکا، بەم پییە ئەو ئەسەر هەقە. ئەو ئەدەست من ماندوووە و وازم ئی دەهینییت... ئەه! خوایە گیان! من شیتیم! بەس دواوە مین جار بە منی گوت ئییم وەرزه... کەواتە من چاوەرپی چیم؟

ئەناکا و سەرم هە ئبری و بینیم وا ئە دوورەووە کورپیکی لاو بەرەو روومان دی. بە هاوارەووە گوتیم: وا هات!

ناتاشا راچەنی، هاواری دەکرد و ئە ئالیوشای دەروانی کە خەریک بوو نزیك دەکەوتەووە، پاشان ئە پەر دەستمی بەردا و بە راکردن بە پیر ئالیوشاوە چوو. ئالیوشایش هەنگاوەکانی خیراتر کردن و بۆ خولەکیک دواتر ناتاشای ئە باوەشدا بوو. ئە ئیمە زیاتر کەس ئە کۆلانی کەدا نەبوو. دەستیان بە دەم و چاوی یەکتزیدا دەهینا، پییدەکەنین، ناتاشا هاوکات هەم دەگریا و هەم پییدەکەنی، دەنگوت جیاییهکی نەبراوە کەوتوو تە نیوانیان و ئە پەر دیسان پییک کە یشتوو نەتەووە. گۆنا رەنگ پەریوەکانی سوور هەنگە رابوون، بە روونی ئەوێ پیوہ دیار بوو کە تەواو گۆراوہ...

ئالیوشا چاوی بە من کەوت و دەمۆدەست بەرەو لام هات.

گەرچی پېشتريش چەند جارېك ئەوم بېنى بوو، بەس ئەم ساتەدا بە سەرنجەوہ لېی ورد دەبوومەوہ. ئە چاوەکانی رامابووم و وا دەرەدەكەوت كە چاوانی توانای رەواندەنەوہی ھەموو گومان و دوودئیبەکانی منیان ھەبە، ھەرودەھا ئەوہشم پېشان بەدن كە ئەم كورپزگەبە چۆن توانیبوہتە بەم چەشنە ناتاشا گېرۇدەى خۆى بكات، عەشقیكى ئەوہندە شیتانەى بخاتە دئەوہ كە ببیتە ھۆى ئەوہى بەكەمین ئەركى خۆى پشتگۆى بخات و ھەموو ئەو شتانەشى ئە پېناودا بەخت بكات كە تا ئەو ساتە ئەلای پېرۆز بوون. ئالیوشا ھەردوو دەستى گرت، بە توندی گوشینی و نیگای ھېمن و نیانی ھەتا ناخی دئەم کاریگەریی ئەسەر دانام.

ھەستم كرد تەنیا ئەبەر ئەوہ بە ھەئە داوہریم ئەبارەبەوہ كردوہ كە ئەیار و ھاوچاومە. نا، خوشم ئەدەدەویست و دەبى دانیشی پېدا بئیم كە ئەنیو ھەموو ئەو كەسانەى كە ئەویان دەناسى، من تەنیا كەسم كە ھەرگیز خوشم ئەویستوہ. كەیفەم بە زۆرىك ئە سیفەتەكانی ئەدەھات، تەنانت بە جەلە شیکەكانیشی، زیاتريش ئەبەر ئەوہى كە زۆر شیک و جوان دووراو بوون. پاشان دەرکەم بەوہ كرد كە ئەم بارەبەشەوہ بېلایەنە داوہریم ئەكردوہ. بەلا بەرز و قەلافتە جوان بوو، رووخسارە شېوہ ھېلكەبېبەكەى ھەمیشە رەنگى پەرى بوو، قزى ئالتوونى بوو، چاوەكانیشی گەورە و شین، كە نیگایەكى ھېمن و تیفكرانەیان ھەبوو جار جارېك ئە پەر بریقەبەكى شادمانانەى مندالانە و بېمەرامانەیان تېدا دەرەوشابەوہ. لېوہ ناسكەكانى رەنگىكى سوورى كائیان ھەبوو و ئە شېوہى خونچەبەكدا وئىك ھاتبوونەوہ. ھەر بەم بۇنەبەوہ ئەو بزەبەى كە كتوپر دەكەوتە سەر لېوہەكانى ئەوہندە چاوەروان ئەكراو، جددى، سادەدلانە و بېمەراپیانە بوو كە مرۆقى ناچار دەكرد گەر ئە ھەر ھەلومەرجیکیشدا بېت، ئەوا بە ھەمان شېوہى ئەو بە ھەمان بزەوہ وەلامى بەداتەوہ. ئە پۆشینى جلوبەرگدا ئەوہندە رازا ئەبوو، بەس ھەمیشە بە جلی شیاو و رازاوەوہ دەرەدەكەوت و دیاریش بوو كە ئەم شیکپۆشیبەى ئەوہندە بەلاوہ گرنگ نبیە و زۆرىش خۆى پېوہ ماندوو ناکا، بەلكە ئەم سەلیقەى جل پۆشینە ئە ئەودا شتیكى خودیبە. ھەئەتە ئەم راستیەش ئە ئارادایە كە ئەو ھەندى رەفتارى ناجوریشی ھەبوو، ھەندى خووی جیگەى داخ؛ ھەرزەبى، خوویستی، رووداریبەكى خاكەراپیانە. بەس ئەوہندە سادە و بى مەرام بوو، كە خۆى بەر ئە ھەموو كەسېك نامازەى بە ھەئە و خووە خراپەكانى خۆى دەكرد و بە پېكەنبینەوہ دانى پېدادەنان. گومانم ئەوہ نبیە كە ئەم مندالە تەنانت گەر بۆگالتەیش بى ناتوانیت درۆ ئەگەل كەسدا بكات و گەر درۆشى بكدبا ئەوا ھەر بەراستی پېی وانەبوو كاریكى خراپى كردوہ. تەنانت خوویستیەكەشى سەرنجراكیش بوو، ئەوانەبە ھۆكارى ئەمەش راستگۆبى و قسە ئەروویبەكەى بووبى. ئەو ھېج شتیكى شاراوہى

نەبوو. لاواز، زووباوەر و كەمپروو بوو، خۇي ھېچ ئىرادەيەكى نەبوو. سووكايەتى كردن و فرىودانى ئەو، ئە رووى ئاسانى و نابەجىيەو ھەك سووكايەتى پىكردن و فرىودانى مندائىك ھەھا بوو. ئەچاۋ تەمەنىدا زۇر مندائىك دەردەكەوت و كەم تا زۇر ھېچ شتىكى لەبارەى ژيانى راستەقىنەو ھەدەزانى، پىدەچو ھەتا تەمەنى چل سائىش فىرى ھېچ شتىك نەبىت. ئەم جۇرە مروققانە بە جۇرىك ئە جۇرەكان بەو ھەكومەن كە تاھەتا ئە دۇخى مندائىدا بەمىنەو. پىم وايە ھېچ كەسىك نەيدەتوانى خۇشى نەو، بە وىنەى مندائىك خۇشەويست و لەبەردلان بوو. ناتاشا راستى دەكرد: گەر بەكەوتبا ژىر گۇشار و زۇرلىكردنىكى توند ئەوا بۇى ھەبوو تووشى كرددەو ھەكى دزىو ببى، بەس دواى ئەو ھەكى كە دەركى بە حەقىقەتەكە دەكرد، ئە شەرم و پەشيماناندا نامادەى مردن بوو. ناتاشا بە شىو ھەكى ناخودناگا ھەستى بەو دەكرد كە دەسەلاتى بەسەرىدا دەشكى، دەتوانىت ھەروەك قوربانىيەك ئەو بەخاتە ژىر چىنگى خۇيەو. ئەو خۇي ئە پىشدا لەزەتى ئە ئەشكە نەدان و خۇشويستنىكى شىتانەى كەسى بەرانبەر ھەردەگرت، ھەر ئەبەر ئەمەش ئەو پەلەى بوو كە ھەك يەكەمىن كەس ھەرجى زووتر ئە پىناو ئەودا ببىتە قوربانى. بەس گرى عەشق ئە چاوانى كورەى لاويشدا بلىسەى دەھات، ئەويش بە تاسە و تامەرزۇيەو چاوى ئە ناتاشا دەبرى. ناتاشا سەرىكى سەركەوتوانەى كردم. ئەو ساتەدا ھەموو شتىكى لەبىر كرددو: دايك و باوكى، وازھىنان و بەدگومانىيەكانى... ئىستە خۇشەخت بوو. بە ھاوارەو بە منى گوت:

- قانىا، من ئە بەرانبەر ئەودا گوناحبارم و پىشم خۇش نىيە بەم جۇرە بەم. گومانم وابوو كە تۇ نايىت، ئالىوشا. گوى بەم فكرەم مەدە و ئەدنى مەگرە.

پاشان ئە بارىكدا كە بە عەشقىكى بىكۇتاو ئە كورەى لاوى دەروانى ئەمەشى بۇ زیاد كرد: ((قەرەبووى دەكەمەو)) ئالىوشا بزەيەك نىشتە سەر لىوى، دەستى ئەوى ماچ كرد و بى ئەو ھەرى بەدى بەت، رووى كرددە من و گوتى:

- من بە خەمسارد و گوينەدەر مەزانە. دەمىكە ئارەزوومە ھەك براىەك باوھشت پىدابكەم، ناتاشا ئەبارەى تۇو قسەى زۇرى بۇ كرددوم! تا ئىستە ھەك پىويست يەكەدىمان نەناسىو و باش ئە يەكەدى تىنەگەشىتووين. ئەمەودا دەبىنە ھاورىيى يەكەدى و...

ئە بارىكدا كە كەمىك سوور ھەنگەرا و بە بزەيەكى شىرىنەو كە من نەمتوانى ئە ناخى دئەو ھەلامى نەدەمەو، بۇى زیاد كرد: ((داواى لىبورەن دەكەم.))

ناتاشا بۇ پاپىشتى كردنى قسەكانى ئەو، گوتى: ((بەلى، بەلى، ئالىوشا، ئەو يەكەكە ئە نىمە، ئەو برامانە، ھەر ئىستاش لىمان خۇشبوو و بەبى ئەو ناتوانىن خۇشەخت بىن. من پىشتەر بە تۇم گوت... ئە! نىمە كەسانىكى دئەقەن، ئالىوشا! بەس ھەرسىكەمان پىكەو دەژىن...)) لىوكانى كەوتنە لەرزىن و درىژەى بە قسەكانى دا: ((قانىا، ئىستە تۇ دەگەپىتەو بۇ لاى <<ئەوان>>، بۇ مائەمان، تۇ ئەوئەندە خەمخور و دىپاكىت كە تەنانت گەر

ئىمەيش نەبەخىن، وختىك كە دەبىنن تۆ ئىمەت بەخشىو، ئەوا ئەوانەيە كەمىك نەرمتر بىن. ھەموو شتىكىيان بۇ باس بىكە، ھەموو شتىك، بەو قسانەي كە ئە ناخى دلتەو دەيانكەيت، بەدوای وشەي گونجاودا بگەرئ... بەرگرى ئە من بىكە، نە جاتم بدە. باسى ھەموو ھۆكارەكانى منيان بۇ بىكە، ھەموو ئەو شتانەي كە دەركت پىكردوون. دەزانىت قانىا، گەر ئەمرو تۆ نەھاتبووبایت بۇ مائمان و ئەگەل مندا نەبووبایت، بۇي ھەبوو من ئەم <<بىرپار>> نە دەم. ئەو تۆ بوويت كە نە جاتت دام، دەمودەست ئەو ئومىدەم لا دروست بوو كە تۆ دەزانىت بە چ شىوئەيەك بابەتەكە بۇ ئەوان شى دەكەيتەو، يان لايەنى كەم دەتوانىت ئەو شوکەيان ئەسەر سووك بىكەيت كە تووشى دىن. ئەا! خوايە گيان، خوايە گيان... قانىا ئە لايەن مەنەو پىيان بلى كە دەزانم ھەنووكە بەخشىنى من بۇ ئەوان كارىكى دژوارە، تەننەت گەر دواترىش بىمبەخىن، ئەوا خودا ھەر نامبەخىن. بەس تەننەت گەر حاشايشم لى بىكەن، ئەوا من ھەر حورمەتتەن دەگرم و بە ھەموو تەمەنم دوعايان بۇ دەكەم. تەواوى بوونى من لاي ئەوانە. ئەا! بۇچى ناكىت ئىمە ئەگەل يەكدى بژىن و ئە ھەمان كاتىشدا خوشبەخت بىن، بۇچى؟...)) ئە پەر وەك ئەوئەي ھاتبىتەو سەرخۇي و ئە بارىكدا كە سەراپاي ئە ترساندا دەلەرزى، بە دەستەكانى رووخسارىي دا پۇشى و بە ھاوارەو گوتى: ((ئەي خوايە! بۇمەگەر من چىم كردووه...)) ئالىۇشا باوئەشى پىداكرد و بى ئەوئەي ھىچ قسەيەك بىكات ئەوئەي بە سنگىەو گوشى. چەند ساتىك بە دەم بىدەنگىيەو رابورد.

من بە نىگايەكى ئومەكەرەنە ئە كورەي لاو رامام و گوتەم: ((ئىو چۇن تەوانىتان داواي فىداكارىيەكى ئەم شىوئەيەي لى بىكەن؟))

- من بە تەوانبار مەزانن. دنىياتان دەكەمە كە ھەموو ئەم نەپەھەتتەن، گەرچى بەرگەگرتىشىيان دژوار بىت، ئە ماوئەيەكى كەمدا داوييان دىت. ھىچ گومانىكەم ئەو نىيە. ھەر ئەوئەندە بەسە كە بە بىروايەكى پتەوئەو ئەم ساتانە تىپپەرىنن، ناتاشايش ھەر ئەم قسەيەي بۇ كردووم. دەزانن: ھۆكارى ھەموو ئەم كەسەرەنە، ئەم دەمەقائى بى بىنەمايانە و ئە سەرووى ھەمووشىيانەو ئەم دادگايە، تەنبا بىنەمائە پەرسىتەيە! بەس... (باوئەت ھەبىت كە ماوئەيەكى زۇر بىرم ئەم بابەتە كردووتەو) دەبىت ھەموو ئەمانە داوييان پى بىت. جارىكى دى ھەموومان ئە دەورى يەكدى كۆ دەبىنەو و گشتەن بە تەواوى خوشبەخت دەبىن. دايك و باوكانمان كە ئىمە پىكەو دەبىنن، ئەوسا ئەوانىش ئەگەل يەكدى پىكەنەو. كى چوزانى، ئەوانەيە زەماوئەندەكەي ئىمە رىگە بۇ ئەم پىكەتتەوئەيە خوش بىكات، دنىيام كە ھەر واش دەبىت، ئەي ئىو چۇن بۇ دەچن؟

سەيرىكى ناتاشام كرد و گوتەم: ((ئىو قسە ئەسەر زەماوئەند دەكەن، باشە ئەم زەماوئەندە كەينى ئە نجام دەدەيت؟))

- سەي، يان دووسەي، بە دنىيايەو ئەوپەرى تا دووسەي دەخايەنن. دەزانن ھىشتا يەكلايى نىم، راستىيەكەي ئەوئەيە كە ھىشتا ھىچ بىرپارىكەم نەداو. پىم وانەبوو ناتاشا ئەمرو بىت بۇ ژوان. جگە ئەمەش، ئەمرو باوكم ئەسەر

ئەو سوور بوو كە بمبات بۇ مائى دەزگىرانە پېشنىيار بۇ كراوھكەم (بېگومان ئاگات ئەو ھەيە كە كچىكىيان بۇ من دىيارى كىرەوۋە تا ھاوسەرگىرىيى ئەگەل بىكەم: ناتاشا ئەم بابەتەي بە ئىۋە گوتوۋە، ئەرى؟ بەس من نايمە ژىر بارى وھا ھاوسەرگىرىيەكەو). بى ئەو ھەش ھىشتا ئەمتوانىۋە بە شىۋەيەكى باش خۇم نامادە بىكەم. سەرەراي ھەموو ئەمانەش، ئىمە دووسبەي زەماۋەندەكەين. يان لايەنى كەم من وام داناۋە، چۈنكە ھەر دەبىت بەم شىۋەيە بىت. ھەر ئەم بەيانىيە ئە شەقامى پىسكۇفەو بەرپى دەكەوين. ھاۋرىيەكى سەردەمى نامادەبىم ھەيە كە كورپىكى ئىجگار باشە و مائى ئە لادىيەكى نىزىك دايە. ئەوانەيە ئىۋە بەو بناسىنم. ئە لادىكەيدا قەشەيەك ھەيە، وپراي ئەو ھەش نازانم كە داخۇ ئەو لادىيە قەشەي تىدايە يان نا، دەبوو پىشەكى زانىارىيەكەم ئەم بارەيەو ۋەرىگرتبا، بەس من بۇم نەرخسا... ئەگەل ھەموو ئەمانەشدا، تەواۋى ئەم شتانه گىرتى بى بايەخ و لاۋەكىن، بەتايىت بۇ دوو كەس كە برىيارى خۇيان دابىت و ئەسەر زەماۋەندەكەين سوور بن. دەتوانىن بانگەيشتى قەشەي لادىكەي تەنىشت بىكەين، بۇچوۋنى ئىۋە چىيە؟ چۈنكە ئەو دەورۋەرانەدا لادىي دىكەشى ئىيە. تەنبا بابەتى جىگەي داخ ئەو ھەيە كە تا ئىستە بۇم ئەلۋاۋە نامەيەك بۇ ھاۋرىيەكەم بنووسم، دەبىت ئاگادارى بىكەمەو. ئەوانەيە ھەنوۋە ھاۋرىيەكەم ئەوئى نەبىت... بەس ئەمەش بايەخىكى ئەوتۋى ئىيە. كاتىك مروۋ برىيارى ئە نجامدانى كارى خىر دەدات، ھەموو شتىك رىك دەكەۋى، وانىيە؟ تا سبەي، يان ئەوانەيە دووسبەي، ناتاشا ئە مائى مندا دەمىنىتەو. ئە پارتمانىكى سەرەبە خۇم بەكرى گرتوۋە كە داۋى زەماۋەندە و گەرەنەۋەمان ئەوئى دەژىن. من ئىدى نابىت ئە مائى باۋكەم ژىيان بەسەر بىم، ئەي وانىيە؟ ئىۋە دىن بۇ لامان، ئە پارتمانىكەم زۆر بە باشى رازاندوۋەتەو. ھاۋرىيانى نامادەبىشم دىنە لامان، ئەو ھەندە شەۋنشىنى رىكەدەخەين كە نەبىتەو...

من بە دوۋىتى و پەرىشانىيەو چاۋم ئىي برى. ناتاشا بە نىگا نىكاي ئى دەكردم كە سەختىرانە داۋەرىي ئەبارەو ھەكەم و ئەخۇبردوۋ بىم. بە بزەيەكى غەمگىنەنەۋە گوئى ئە قەسەكانى ئەو دەگرت و ھاۋكاتىش پىدەچوو، ۋەك چۈن كەسەكەم ھەز بە گوئرتن ئە قەسە شىرىن و خۇشى مندانىكى جوانكىلە بىكا كە ھاۋكات ھىچ مانايەكىيان ئىيە و ھەموۋى قەسەي بى ناۋەرۋەكەن، ناتاشايش بە ھەمان جۇر قەسەكانى ئەو بە لاۋە شىرىن بن و ھەز بىكات گوئىيان ئى بىگرت. من بە نىگايەكى ئۆمەكەرانەۋە ئالىۋشام ھەندەسەنگاند. بەرە بەرە ئىدى خەرىك بوو ھەراسان دەبووم و خۇم پى رانەدەگىرا. ئەوم پرسى:

- ۋەئى باۋكتان چى؟ ئايا بە تەواۋى ئەو دىنبايت كە ئىتان دەبوۋرى؟

- بېگومان، ئەي بى ئەمە چ كارىكى دىي ئەدەست دىت؟ يانى بە دىنبايەو سەرەتا ئىم ئوتە لا دەبىت، ئەم بابەتە دىنبايم. ئەو مروۋقىكى ناۋايە، ئەگەل مەنشىدا زۆر جەدى و سەختىرە. ئەوانەيە ئىم قەئس بىن و كۆسپم بۇ ساز بىكات: بە كورتىيەكەي تەواۋى دەسەلاتە باۋكانەكەي دەخاتە گەر... بەس ئەم كارانە ھىچ كامبان جەدى نابىن.

خۆشەوېستىيەكى شېتانەى بۇ من ھەيە ، سەرەتا ھەلدەچى، وەلى دواجار لېم دەبوورى. ئىدى ئەوسا دەست دەئىنە نېو دەستى يەكدى و پېكدېنەو و خۆشەخت دەبىن، باوكى ناتاشايش ھەر ھەمان رەقتارى دەبېت.

- بەس ئەى ئەگەر باوكتان نەتانى بەخى؟ بېرت ئەم گىرقتە كر دوووتەو؟

- بېگومان دەمبەخى، بەس ئەوانەيە كەمېك درەنگىز و ماوھەيەكى بەسەردا بېچېت. پېى نېشان دەدەم كە منېش خاوەنى كەسېتى و ھېزى وېستەم. ھەمېشە ئەبەر ئەوھى كە سووكەسەرم و خاوەن بېرورايەكى نەگۆر نېم، دەمەقائېم ئەگەل دەكات. ئېستە بە چاوى خۇى دەيېنى كە ئايا من سووكەسەرم يان نا... خۇ پېكھېنانى خېزان و ھەنگرتنى بەرپىسارىيەتى فشە نېيە، ئەوسا ئىدى من كورپىزگەكەى جارن نابەم... يانى... مەبەستەم ئەوھەيە كە منېش دەبەمە يەكېك ئەوانى دى، يان ئە راستىدا وەك ئەو كەسانەم لى دېت كە خاوەن مال و خېزان. نېش دەكەم و خەرجىي ژيانمان دەردەھېنەم. ناتاشا دەئېت ئەمە زۆر ئەو بەشترە كە مرقۇق بېيىتە سەربارى كەسانى دى، يانى ھەمان ئەو دۇخەى كە ئېستە ئېمەى تېداينە. گەر بزانت چ قسەگە لېكى باش و بەنرخى بۇ من كر دوو؟ من ھېچ كات ئەم جۆرە فكرانەم بە مېشكدا نايېن، من بەم فكرانە گۆش نەكراوم، منيان بەم شېوھەيە پەرورەدە نەكر دوو. ئەو ھەمە راستە كە من كەسېكى سووكەسەرم و بە كەلكى ھېچ ئېشېك نايېم، بەس دەزانن، دوئىنى فكريكى نايابەم بە مېشكدا ھات. ھەر ئېستە بە ئېوھى رادەگەيەنەم، گەرچى ئەوانەيە ئېستە كاتى ئەو ھەبى، بەس پېوېستە ناتاشايش بېبېستى و ئېوھېش رېنمايېم بەكەن. بابەتەكە ئەمەيە : دەمەوئى كورتنە چىرۇك بنووسەم و ھەر وەك ئېوھ بە گۆقارەكانى بفرۆشەم. ئېوھە من بە رۆژنامە نووسەكان دەناسېنن، وانېيە؟ پېشتم بە ئېوھ بەستوو، دوئىنى شەو ھەر ئاواھا و بۇ تاقىكرەدەو، ئە زەينى خۇمدا چىرۇكېكەم دارشت. ئەوانەيە چىرۇكېكى باش و خۇشى لى دەبېچېت. ئېلھامى ناوەرۇكەكەيېم ئە نەمەيشنامەيەكى پېكەنېناوېيەو كە بەرھەمى ئەسكرىبە، وەرگرتوو... بەس دواتر باسى ئەوھەتان بۇ دەكەم! گىرنگ ئەوھەيە كە لېمى بەكەن... ئېوھ پەرەيەكى باش بۇ نووسېنەكانتان وەر دەگىرن، ئەرى؟

نەمتوانى بەر بە پېكەنېنەم بەگىرم.

ئەوېش ئەلەيەن خۇيەو زەردەخە گىرتى و گوتى: ((پېكەنېنتان بە قسەكانەم دېت.)) پاشان بە ساوېلكەيەكى ئەقل نەبەرەو گوتى: ((نا، گويىگىرن، من بەو جۆرەيش ناشى نېم كە ئېوھ بېرى لى دەكەنەو، بۇچى تاقىي نەكەينەو؟ ئەوانەيە بە ئە نجامېك بەگەين... جيا ئەمەيش، بېگومان ئېوھ ئەسەر ھەقن، من شتېكى ئەوتۇ ئەسەر ژيانى راستەقېنە نازانەم، ناتاشايش ھەر وام پى دەئى، ئەوجا ھەمووان ھەر وام پى دەئېن، گەر وابى داخۇ من دەبى چ نووسەرىكەم لى دەبېچېت؟ پېكەنەن، پېكەنەن، رېنمايېم بەكەن، گەر ئەبەر خاترى ناتاشايش بېت ئېوھ يارمەتېم دەدەن، چونكە خۇشتان دەوېت. ئېستە راستىيەكەى بە ئېوھ دەئېم: من شىاوى ئەو نېم، ھەست بەمە دەكەم، ئەم بابەتە زۆر نازارم دەدات و سەر ئەو دەرناكەم كە ئەو ئەپاى چى بەم رادەيە منى خۇشەدوېت. ئەو دەزانەم كە نامادەم گيانى ئە پېناودا بەخت بەكەم! ھەر بەراست، ھەتا ئەم ساتەش ترسەم ئە ھېچ شتېك نەبوو وەلى

ئىستە دەترسم: ئەي خودايە، ئىمە دەمانەوئى چى بەسەر خۇماندا بەينىن. يانى كارىكى ئاقلانەيە كە پىاو بەرپىسارىيەتتى ئەرکىك ئە ئەستۆ بنى كە هيز و تواناي ئە نجامدانىي نەبىت؟ ئىو ئەي ھاوړىكەمان، لايەنى كەم، يارمەتيمان بدەن. ئىو تەنيا ھاوړىن كە ئىمە شكى ببەين. من بە تەنيا دەرەقەتى هيج كارىك ناييم، بمبەخشن كە ئەمەندە پشتتان پى دەبەستم، من ئىو بە مروقيكى ئىجگار شەريف دەزانم، زور ئە من باشترن. بەس دنىابن كە گۇرانكارى ئە خۇمدا دەرەم و دەبە شايەنى ھەردووكتان.))

دوای ئەم قسانە، ديسان دەستى گوشى و ئە چاوانيدا ھەستىكى باش و جواميرانە پەيدا بوو. بەوپەرى متمانەو دەستى دەخستە نىو دەستم و بروای وابوو كە ئىدى من نزيكترين ھاوړى ئەوم.

ئە دريژەي قسەكانيدا گوتى: ((ناتاشا يارمەتتى من دەدات ھەتا چاكسازى ئە خۇمدا بكەم. ئەوجا، بۇچوونىكى خراپتان ئەبارەي ئىمەو نەبىت و ئەوئەندەش بىتاقەت مەبن. من سەرەراي ھەموو كىشەكان، ئومىدىكى زورم ھەيە و ئە ھەموو كىشەيەكى مادديش ئەجاتمان دەبىت. ھەر بۇ نمونە گەر چىرۆكەكەم سەرگەوتوو نەبىت (ئە راستيدا ئىستاكە پىم وايە كە نووسىنى ئەم چىرۆكە ئە ئىشكى گەمزانە بەولاولە ھىچى دىكە نىبە و تەنيا ئەبەر ئەوئەش قسەم ئەبارەيەو كەرد ھەتا بۇچوونى ئىو بزەنم)، گەر چىرۆكەكەم سەرگەتوو ئەبو ئەوا دەتوانم وانەي مۇسقىنا بلىمەو. ئىو ئەتانزانيو كە من شارەزاييم ئە ژەنينا ھەيە؟ شەرم پى نايى كە ئەم رىگەيەو خەرجىي ژيانم دابىن بكەم، ئەم بارەيەو فەرى زور جياوازم ھەيە. جيا ئەمانەيش، كە ئوپەلى رازاندەوئەي بەنرخ و كەرەستەي جوانكارىي زورم ھەيە، ئىستاكە ھىچ سودىكيان بۇ من نىبە. ھەموو ئەوانە دەرۆش و دەتوانىن بە پارەكانيان تا ماويەكى زور بى خەم بژين. سەرەنجام گەر بشكەوينە نالەبارترين دۇخەو، ئەوا ئەوسا دەتوانم ئە فەرمانگەيەك دابەزىم. ئەم بارەيەو باوكم خوشحائىش دەبىت، ھەمىشە سوورە ئەسەر ئەوئەي كە ئە فەرمانگەيەكدا ئىشكى بۇ خۇم پەيدا بكەم و منىش بەردەوام بىانوو دەھىنەو و بۇ خۇدزىنەو دەئىم من بەكەكى ئەم كارە ناييم. (جا ئەم رۆزانە ئە جىبەكدا خۇم ناو نوس كەرد). بەس وختى كە باوكم سەير دەكا ھاوسەرگىرى منى كەردوو بە پىاو، ئاقلتر بوومە و بە جەدى دەستم بە ئىش كەردوو، خوشحال دەبىت و دەمبەخشى.))

- وەلى ئالىكىسى پتوقىچ، ئايا بىرتان ئەو كىشە و ناكوكىيە كەردووئەو كە ئە نىوان باوكى ئىو و باوكى ناتاشادا ھەيە؟ پىتان وايە ئەمشەو ئە مالى ئەواندا چى روودەدات؟

بەدەم دەرپىنى ئەم قسانەو ئەماژم بە ناتاشا كەرد و ئەوئەش بە بىستنى قسەكانم رەنگى ھەرەكە مردوو پەرى. ئەم قسانەم بەبى پارىز و بىبەزەبىانە كەردن. وەلامى دايەو:

- بەئى، بەئى، ئىو ئەسەر ھەقن، تۆقىنەرە! پىشترىش بىرم ئەم بابەتە كەردووئەو و پىي ناپەرەت بووم... وەلى چارمان چىبە؟ ئىو ئەسەر ھەقن: خۆزگە لايەنى كەم دايك و بابى ئەو ئىمان خوش دەبوون. ئىو نازانن كە چەندم خوش دەوين. ئەوان رۆئى دايك و باوكىكيان بۇ گىراوم و ئىستا منىش بەم شىوئەي پاداشتى چاكەكانيان

دهدمهوه! نا! هاوار لهدهست ئەم ناژاوه و دادگاییه! باوهر ناکەن که ئەم بابەتە بۆ ئییمە چەندە نازاردەر و تاقەتپرووکیڤه. بۆچی ئەوان لەگەڵ یەکدی بەشەر دین؟ ئییمە بەم رادەیه یەکدیمان خۆشدهوی و کهچی ئە هەمان کاتیشدا شەرمان ئەنیواندایه! دەبی ناشت ببینهوه و ئیدی هەر بیریشی ئی ئەکەینهوه! ئە راستیدا گەر من ئەجیبی ئەوان بووبام بەم شیوهیه رەفتارم دەکرد... ئەوهی که ئیوه باسی دەکەن من دەتوقینتی. ناتاشا، ئەو پلانە ی که من و تۆ دامانرشتوو ترسینهره. پیشتریش هەر پیم گوتوویت... ئەوه تۆیت که پیداکری دەکەیت. بەس گویگرن ئیشان پتروقچ، ئەوانەیه هەموو ئەم کیشە و ناکۆکیانە بە شیوهیهکی دۆستانە چارهسەر بکریڤ، راتان چیبه؟ دواجار ئەگەڵ یەک ناشت دەبنهوه، ئە ی وانیبه؟ ئەوه ئییمەین که ناشتیاڤ دەکەینهوه. بیگومان هەر وا دەبیت، ئەوان ئە بەرانبەر عەشقی ئییمەدا خویان پی راناگری... گەر بەمانخەنە بەر نەفرەت و پشتیشمان تیبکەن، دیسان هەر خۆشمان دەویڤ. خویان پی راناگری. باوهر ناکەن که هەندئ جار باوکم چەندە نەرم و نیانە! ئەو تەنیا بە رووالەتە خوی ناوها نشان دەدات، بەس دەزانن، ئە هەلومەرجی دیکەدا ئیجگار ژیر و تیگەیشتوو. گەر بزانی ئەمرو چەندە مېهرەبانانە ئەگەلم دەدوا و چ نامۆزگارییهکی باشمی کرد! کهچی منیش هەر ئەمرو، وا خەریکم بە پیچەوانە ی ویستی ئەو رەفتار دەکەم. ئەم بابەتە زۆر نازارم دەدات. هەموو ئەمانە تەنیا ئەبەر ئەم دەمارگیرییه نابه جیبانەیه! زۆر روونە که تەواوی ئەم کیشانە تەنیا ئە شیتیهوه سەرچاوه دەگرن. گەر تەنیا بۆ یەک جار بە باشی ناتاشای هەلەسه نگانە و تەنیا گەر بۆ نیو کاتژمېر ئەگەڵ ئەو دەدوا، ئەوا دەمودەست ئەو پەری رەزامەندی خوی بە ئییمە رادەگەیانە.

ئالیوشا دوا ی ئەم قسانە سەیریکی پر ئە سۆز و ئیجگار عاشقانە ی ناتاشای کرد و پاشان درێژە ی بە زۆر بلیبیهکانی دا:

- هەزاران جار بە ناواتهوه ئەووم ئە خەیا ئی خۆمدا وینا کردووہ که هەر ئەگەڵ ئەوهی ناتاشا دەناسیت، دەمودەست ئەوی دەچیتە ئەوه و ناتاشا دئ هەمووان بە دەست دەهینتی. هۆکارەکەشی ئەوهیه که هیچ یەک ئەوان تا نیستە وەها کچیکیان ئەدیوه. باوکم زۆر بە سادەیی پی وایه که ئەو ئە داوچنیک بەولاهه هیچی دی نیبه. ئەمە ئەرکی منە که دئپاکي و بیمەرایي ئەو بسەلینم و ئەم کارەش هەر دەکەم. نا! ناتاشا هەمووان خۆشیاڤ دەوییت، هەموو خەئکی. هیچ کەسیک ناتوانئ خۆشتی نەویت. گەرچی من بە هیچ شیوهیهک شایەنی تۆ نیم، بەس خۆشت بویم ناتاشا، هەر وەها من... من دەناسیت! بۆ دەستە بەر بوونی خۆشبه ختیماڤ، نیازمان بە شتگە لیکي زۆر نیبه. نا، من دنیام که ئەمشهوه خۆشبه ختی و ناشتی، ناسوودەیی و سازان ئەگەڵ خۆیدا بۆ هەموومان دەهینیت. پیرۆزی ئەم شەوه رووناکە ی که ئە پیشمانە! ئە ی وانیبه، ناتاشا! بەس تۆ چیتە، خوايه گیان، چ بە لایهکت بەسەر هاتووہ؟

ناتاشا رەنگی بە رووهوه نەمابوو و هەر ئە مردوو دەچوو. تەواوی ئەو ماوهیه ی که ئالیوشا خەریکی چەنە بازی بوو، واق و ور ئەو رامابوو، بەس زیاتر ئە جاران نیگای مات و جوولە لیپراو بوو و سات دوا ی سات رەنگی رووی زیاتر

ده پېرى. وای بۇچووم که قسه کانی نهم دواييانهی نالیوشا نابيستی و هوشی له لایه کی ديه. نيگه رانبوونی نالیوشا
 نهوی به ناگا هینایه وه. سهیریکی دهوروبه ری کرد، خوی کونترول کرد و له ناكاو پرتاویکی به ره و من کرد.
 به خیرایی، وهك نه وهی که زور په لهی بیت، نامه یه کی له گیرفانی دهرهینا و دایه دهستم. بهرواری نامه که هی
 دوینی بوو و بۇ دایک و باوکی نووسرابوو. کاتی پیدانی نامه که مکورانه نیمی دهروانی، وهك بلیی بهم سهیرکردنه
 بیهویت نیم بپاریتته وه. نانو میدی له نیگایدا شه پۆلانی بوو. هه رگیز نهم نیگا ترساووم بیر ناچیتته وه. ترسه که ی
 نه و دزه ی کرده نیو منیش. زانیم که نهم ساته دا خه ریکه به ته واوی دهرک به نا قیبه تی ناله بار و پر نازاری
 کاره که ی خوی ده کات. هه وئیدا شتیک به من بلی، ته نانه ت دهستی به قسه کرد، وه لی کتوپر له هوش چوو. له کاتی
 خویدا پیراگه یستم نه مهیشت بکه وی. نالیوشا له ترساندا رهنگی سپی ببوو. لاجانگه کانی کچه ی لاوی ده مائین،
 دهسته کانیی ماچ ده کردن. بۇ دوو یان سی خوله کیک دواتر ناتاشا هوشی هاته وه. نه و گالیسکه یه ی که نالیوشای
 له گه ن خویدا هینابوو، نه و ناوه راوه ستابوو، بانگی کابرای گالیسکه وانی کرد. ناتاشا وه ختیک که له
 گالیسکه که دا دانیشته وهك شیت پری دایه دهستم و گرتی، چاوانی ته ر ببوون و دتویه فرمیسیکی گهرم که وته سر
 په نجه کانم. گالیسکه که به ری که وت. تا ماوه یه کی زور هه ر ناوها له جیی خوم مامه وه و به نیگا په یجوریم کردن.
 له و ساته دا به شیوه یه کی پر نازار ههستم ده کرد که نیدی خوشبه ختیم به با چوووه و ژیانم شیواوه. به هه نگاوی
 خاو و خلیچکه وه بۇ لای دایک و باوکی ناتاشا گه رامه وه. نه مده زانی ده بی چیبیان پی بلیم یان به چ شیوه یه ک بچمه
 ژووری. میشکم سر ببوو، لاقم به رگه ی کیشی له شمی نه ده گرت. نهمه پوخته ی باسی سه ربوورده ی خوشبه ختی من
 بوو، عه شته که م بهم شیوه یه کوتای پیه ات و به با چوو. نیسته دیسان ده چمه وه سر نه و به شهی حه کایه ته که م که
 له جیبه کدا به ناته واوی وازم لی هینابوو.

پېنج يان شەش رۇژىك دواى كۆچى دوايى ئەسمىت، چوومە ئە پارتمانەكەى و ئەوى نىشتە جى بووم. تەواوى ئەو رۇژە ئەگەل خەم و پەژارەيەكى بەرگەنەگردا دەستەويە خە بووم. هەوا سارد و ئاسمان هەورى بوو. بەفرىكى تەرى تىكەل بە باران دەبارى. دەمەو ئىوارە سووچىكى ئاسمان ساف بوو و تىشكگە لىكى كزى خۇریش، بە كونجكۆلىيەو خۇيان بە ژورەكەمدا كرد. بەرە بەرە خەرىك بوو ئەو پەشیمان دەبوومەو كە بارم كردوو. وپراى ئەوئەى كە ئە پارتمانەكەم تەنیا ژورىكى گەورەى بنمىچ نزمى دووكە لگرتوو بوو، هەواكەشى بۆنى كۆنەى دەدا و جا ئەبەر ئەوئەى ناوماللىكى كەمى تىدا بوو، خالپە تىببەكەى ئىجگار دلتەنگكەر بوو. هەر ئەو ساتەو بە خۆم گوت: ئەم ئە پارتمانەدا ئەو قىچۆكە وزەيش ئە دەست دەدەم كە بۆم ماوئەتەو و سەرە نجام هەروايش دەرچوو.

بەيانىيەكەى خەرىكى رىكوپىك كردنى كاغەزەكانم بووم، بە دەستە دەستە جىام دەگردنەو و رىكەم دەخستن. جا ئەبەر ئەوئەى كىفەم ئەبوو، هەموويانم ئاخىبوو نىو بەرگە پىشتىيەكەو و هینابوومنە ئىرانە، هەموويان تىكە ئوپىكەل ببوون. دواى ئەم كارانە بە نیازى نووسىنەو بۆى دانىشتم. ئەو سەردەمە هېشتا بە نووسىنى رۆمانە گەورەكەمەو خەرىك بووم، بەس دەست و دلم ئىشى نەدەگرت، رۇحم بە بۆنەى هەندى كەكە ئەى دىكەو شپرزە ببوو.

خامەكەم خستە سەر مېزەكە، رۇيشتەم و ئەبەردەم يەكئ ئە پە نجرەكان دانىشتم. بەرە بەرە هەوا تارىكتەر دەبوو و منىش تا دەهات زياتر خەمگىن دەبووم. فەكرگە لىكى ناروون و تارىك پە لامارى مېشكىمان دەدا. هەمىشە پىم وایە كە سەرە نجام ئە پترسبورگدا دەمرم. بە هار نزيك دەبوو، پىم وابوو گەر هەوا خۇش بكات و ئەم ژورە وەدەر بکەوم و ئە كەشكى كراو پىاسەيەك بە نىو بەرامەى پاك و دنگەشینی مەززا و دەوئەكاندا بکەم، ئەوا دیمەو سەر خۆم و تەندروستىم باش دەبیتەو. دەمىك بوو ئەو شتانە بېبەش بووم! ... بىرمدى كە جارىكىان وام بە خەيالدا هات كە شتىكى چەندە باش بوو گەر ئەژىر كارىگەرى سحر يان پەرچوويەك، تەواوى بە سەرھاتەكانى ئەم سالانەى دوايىم بىر بچىتەو، ئەوسا ئىدى زەنم نازاد دەبوو و سەر ئەنوى بە وزەيەكى تازەو دەستەم بە ژيان دەگردەو. ئەم فەكر و خەيالانەدا رۇچووبووم و هیواى زىندوو بوونەو دەبوو. سەرە نجام ئەم بىرپارەم دا: ((خراب نىبە گەر ئە كاتى پىووستدا سەردانىكى نە خوشخانەى دەروونى بکەم، هەتا هەموو ئەو شتانەم ئە مېشكدا بشونەو كە تىم پەستاو، زەنم بەسیتەو و لاشە و رۇحم سارپژ بکرىن.)) تىنوو ژيان بووم. بىروام پىی هەبوو... بەس بىرم دى كە هەر ئە هەمان كات دامە فاقاى پىكەنن! ((ئەى دواى ئەوئەى كە ئە نە خوشخانەى دەروونى گەرامەو چى بکەم؟ ئایا خەرىكى رۆمانوسىن بەم؟))

بەم شېۋەيە بە جېھانى خەيالاتدا گەشتم دەکرد، پەژارە داڭگرتبوم و كاتىش لە رابردن دابوو. شەو داھات. ئەو شەو بېرپار بوو چاوم بە ناتاشا بکەوئ. دوئىنى كورته نامەيەكى بۇ ناردم و تىييدا پىداگىرىي كردبوو كە دىدەنىي بکەم. لە جىگەكەم ھەستام و خۆم گورج كردهو. جا بەلامەو ڭرنگ نەبوو كە بۇ ژىر باران دەچم يان بۇ ناو بەفرى قوراوى، تەنيا حەزم وابوو ھەر چۆنىك بوو ھەرچى زووتر لە فەزاي ئەم ئە پارتمانە ھەئىيەم.

ھەوا تا تارىكتەر دەبوو، ژوورەكەش بە ھەمان رادە گەورەتر دەھاتە بەرچا و پانتايىيەكەى زياتر دەبوو. ھەموو شەوئىك بە خەيال ئەسمىتم لە ھەموو كونج و قورئىيىكىدا وئنا دەکرد، وەك چۆن ئەو رۆژە لە شىرىنى فرۆشپىيەكەدا لە ئادام ئىشانوئىچ رامابوو، بە ھەمان شېۋە لە سووچىكا دانىشتوو و چاوى لە من بېرپو و ئازوركارىش لەبەر پىيدا وەرکەوتوو. رېك لە ھەمان ئەو ساتەدا پىشھاتىك روويدا كە بە سەختى ھەژاندىم. دەبىت لە ھەموو روويەكەو رووړاست بەم. ئەوانەيە ئەم بابەتە لە شپرزەيىي زەينى و ھەستە نوئىكانى نيو ئە پارتمانە تازەكەم و ئەم دواھەمىن نارەحەتپىيەمەو ھەرچاوى گرتبى. بەس دەمەو ئىواران و زۆرەى كاتىش لە وەختى شەوان تووشى ئەم بارە رۆحىيە دىم. بە تايبەت لە ئىستەدا كە نەخۆشم وئەم نەخۆشپەشم ناو ناو «ترسى شاراو»، ئەمە ترسىيەكى وەسف ھەئەڭر و ئىجگار تاقەتپروكئ و پر ئەشكە نەجەيە، مەترسىيەكى دەرك پىنەكراو و ناروونى نيو ئەم جېھانى بوونەيە، ئەوجا بۇى ھەيە ھەر ئەم ساتەدا بە شېۋەيەكى سامناك و درندانە يەخەم پى بگري، مەترسىيەكە ھەروەك كارەساتىك كە نەتوانىت خوتى ئى لادەھىت و درندانە و دىوئاسا و وازنەھىن، وەك ئەوئى كە پىكەنىنى بە ھەموو جۆرە بەئڭگە و مەنتىقەك بىت، دىتە سەر وەختەم و روو بە رووم دەووستى. ئەم ترسە بە شېۋەيەكى ئاسايى و بە پىچەوانەى ھەر جۆرە شىكردنەو و ئىكدانەو ھەيەكى ھزرىيەو سات دواى سات ھىندە بەتئىنتر دەبىت، كە سەرئە نجام زەن تەنانەت گەر ئەو ساتانەشدا رۆشنتر و ھىمنترىش بىت، ئەوا تواناى بەرگەگرتنى نامىنى و لە كار دەكەوئ، تا دىت ترس و دئەراوئى كەسى تووشبوو روو ئە زيادبوون دەكات. پىم وايە ئەمە ئە ترس و توئىنى ساتى گيانەلا دەچىت. بەس لە كاتى تووشبوون بەم ترس و دئەخورپەيە، ئەوئى كە زياتر پەرە بەم ئەشكە نەجە رۆحىانە دەدا، نااشنايى و ناموئى ئەم مەترسىيەيە.

بىرمىت كە پىشتم لە دەرگەكە بوو و خەرىك بووم كلاًو ھەمەم لەسەر مېزەكە ھەئەگرت، جا لە پر ئەو ھەكرەم بە مېشكدا ھات كە ئەگەر رېك ئەو ساتەدا ئاور بدەمەو، بى چەندوچوون چاوم بە ئەسمىت دەكەوئ. سەرەتا زۆر بە شتىيەي دەرگەكە والا دەكات، لە ئاسانەى دەرگەكە رادەووستى، سەيرىكى ژوورەكە دەكات، پاشان بە سەرى نەوييەو، ھەنگاو دەئىتە ژوورەكە، ئەبەردەم مندا رادەووستى، نىگاي پەرىشانىم ئى دەبىرئ و پاشان لە قاقاي پىكەنىن دەدات، پىكەنىيەك كە لە دەمىكى بى ددانەو دىتەدەر و بۇ ماوئەيەكى زۆر سەراپاي دەئەرزىيەت. ئەم دەركەوتنە بە شېۋەيەكى ئىجگار نااسايى و روون و وردەكارانە لە زەندا وئنا بووئو و ھاوكتىش بە شېۋەيەكى بنجەرانە و رەھا ئەو بېرايەم ئەلا دروست بوو كە ئەم پىشھاتە ھەر روودەدات يان ھەر ئەو ساتەدا روويداو و بەس من ناىيىنم، چوئە من پىشتم لە دەرگەكەيە و ئەوانەيە ھەر ئىستە دەرگەكە كرابىتەو. خىرا ئاورپىكەم لە دەرگەكە

دایه‌وه: رېك به هه‌مان نه‌و شپوه‌بیهی که خوله‌کېک له‌مه‌وبهر له جیهانی خه‌یالدا وینام کړدبوو. هر به‌راستی دهرگه‌که به هیواشی و شینه‌یی خه‌ریک بوو ده‌کرایه‌وه. هاواریکم لی هه‌ستا. ماوه‌یه‌کی پیچوو و که‌س دهرنه‌که‌وت، ده‌تگوت دهرگه‌که خوبه‌خو کراوه‌ته‌وه، کتوپر قه‌لافه‌تی مروقیکی هه‌ژینه‌ر له ناسانه‌ی دهرگه‌که دهرکه‌وت: تا چهند ده‌کرا له‌و تاریکییه‌دا لیی ورد بوومه‌وه، به شپوه‌بیه‌کی مکوران‌ه و واق و ور چاوی لی بریبووم. ته‌واوی لاشه‌م سارد بووه‌وه. له‌و ساته‌ سامناکه‌ و‌ه‌سف هه‌ننه‌گرده‌ا که ورد ده‌بمه‌وه مندالیک ده‌بینم، ته‌ماشا ده‌که‌م کچوله‌یه‌که و ته‌نانه‌ت گهر خودی نه‌سمیت دهریکه‌وتبا، نه‌وا هینده‌ی دهرکه‌وتنی نه‌م کچوله‌یه‌ نه‌م نان و ساته‌دا زیره‌ی پی نه‌ده‌کردم. باس‌م کرد که دهرگه‌که‌ی زور له‌سه‌رخو و به شینه‌یی کرده‌وه، ده‌تگوت زاتی هاتنه‌ ژورده‌وی نیه. دوا‌ی نه‌وه‌ی که خو‌ی نیشان‌دا، سه‌رسامانه‌ له ناسانه‌ی دهرگه‌که‌ راوه‌ستا و بو ماوه‌یه‌کی زور لیم‌ راما، سه‌رته‌ نجام بی نه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکات دوو هه‌نگاوی هاوینشت و له‌به‌رده‌م مندا راوه‌ستا. من له‌نزیکه‌وه لیی وردبوومه‌وه، کچوله‌یه‌کی دوازده‌ یان سی‌زده‌ سالانی بالا کول بوو، هینده‌ لاواز و بی رهنگ بوو که ده‌تگوت هر نیسته‌ نه‌ده‌ست نه‌ خوشییه‌کی کوشنده‌ نه‌جاتی بووه. چاوه‌ گه‌وره و قه‌ترانییه‌کانی به شپوه‌بیه‌کی هه‌ژینه‌ر ده‌ده‌وشانه‌وه. به‌ ده‌سته‌ چه‌ پی ملیچیک‌ی کونه‌ و درای به سنگییه‌وه نووساندبوو و هیشتا لاشه‌ی له‌ تاو سه‌رمای ده‌روه هه‌لده‌له‌رزی. جله‌کانی به‌ری شروور بوون، قزه‌ ره‌شه‌ پر و شانه‌ نه‌کراوه‌کانی به سه‌ر روو‌خساریدا شه‌مزابوون. بو ماوه‌ی دوو سی خوله‌کېک هر به‌م چه‌شنه‌ روو به رووی یه‌ک راوه‌ستاین و له یه‌کتری وردبووینه‌وه. سه‌ره‌ نجام به‌ ده‌نگیک‌ی گیراوه‌وه که به ناسته‌م ده‌بیسترا و ده‌تگوت گه‌رو یان سنگی ژان ده‌کات، گوتی:

- با‌پیره‌ له‌ کوئییه‌؟

ته‌واوی نه‌و ترس و توقینه‌ راز‌ناکه‌م به‌م پرسیاره‌ ره‌وییه‌وه. هه‌والی نه‌سمیتی ده‌پرسی.

گه‌رچی خوم بو وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌م پرسیاره‌ ناماده‌ نه‌کړدبوو، که‌چی به‌بی بیرکړدنه‌وه هاتمه‌ وه‌لام: ((با‌پیره‌ت؟ نه‌و مردوه‌)) و ده‌ستبه‌جی یش نه‌م گوته‌یه‌م په‌شیمان بوومه‌وه. بو ماوه‌ی دوو خوله‌ک هر له هه‌مان حاله‌تدا به پیوه‌ مایه‌وه و له‌ناکاو وه‌ک نه‌وه‌ی دوو‌چاری هه‌لمه‌تی ده‌ماری بووبیت، سه‌را پای که‌وته‌ له‌رزی. من ژیر با‌لیم‌ گرت و نه‌مه‌یشت بکه‌وی. دوا‌ی چهند ساتیک‌ که‌می‌ک حالی باشت‌ر بوو و سه‌یر ده‌که‌م به هه‌وتیک‌ی به‌ده‌ر له‌ توانای مروقه‌وه، هه‌ول ده‌دات په‌شپوه‌بیه‌که‌ی له‌ من بشاریته‌وه. گوتم:

- داوا‌ی لی‌بوردن ده‌که‌م، داوا‌ی لی‌بوردن ده‌که‌م، کچوله‌که‌م، زور به‌ کتوپری و گوینه‌ده‌رانه‌ نه‌م هه‌وا‌نه‌م پی راگه‌یان‌دیت، یان له‌وانه‌شه‌ نه‌مه‌ به‌ بونه‌ی هه‌وا‌نه‌که‌وه‌ نه‌بیت، به‌راست له‌دووی کی ده‌گه‌ریت؟ هه‌والی نه‌و پیره‌میره‌ ده‌پرسیت که‌ لی‌ره‌ ده‌ژیا؟

له‌ باریک‌دا که‌ شپرزانه‌ لی‌می ده‌روانی، به‌ چر په‌ گوتی: به‌لی.

- ناوی نه سمیت بوو؟

- به ئی، به ئی.

- باشه، كهواته خوځیه تی... خودی نه وه كه مردوو... وه ئی خه مگین مه به، كچوله كه م. بۆچی زووتر هه وائیت نه پرسی؟ دوینی به خاكیان سپارد، زور به كتوپړی و بی ناگا مرد... تو نه وهی نه ویت؟

كچوله كه وه لامي پرسپاره به په له و نارېكوپېكه كانی منی نه دایه وه. بی نه وهی ورتی لېوه بی پاشه كشیی كرد و بیده نگانه به ره و درئ هه نكاوی نا. من هینده تاسا بووم كه ته نانه ت رېم ئی نه گرت و ئیدی هیچ پرسپاریكیشم ئی نه كرد. جاریکی دی له ناسانهی درگه كه راوه ستا، نیوه لایه کی ئیی كرده وه و ئیی پرسیم:

- نازوركاریش تویی؟

وه لامه دایه وه: ((به ئی، نازوركاریش تویی.)) نه م پرسپاره ی نه وم به لاهه سه یر بوو. دهنگوت هیچ گومانیکي نه وه نه بوو كه ده بیت نازوریش بی چند و چوون هاوكات له گه ل خاوه نه كه یدا گیانی درچوبیت. كچوله كه دواي بیستنی وه لامي من بیده نگانه له ژووره كه چووهر و به پاریزه وه درگه كه ی پیوه دا.

خوله كيك دواتر و له بارېكدا كه نه فرتم له خوم ده كرد كه بۆچی هیشتوومه به م شیوه یه بروت، به راکردن دواي كه وتم. نه وه هینده بی تر په رۆیشت كه ته نانه ت من دهنگی کرانه وه و پیوه درانی درگه ی دووه می سه ر بادا كه كه شم نه بیست. وام به فكردا هات كه هیشتا له پلیكانه كاندایه، به م پییه له سه رسه راکه گویم رادیرا. به س هه موو جییه ك هیمن بوو و هیچ دهنگیک نه ده بیسترا. ته نیا له نهومی خواره وه درگه یه ك پیوه درا و پاشانیش بیده نگی بائی به سه ر هه موو لایه كدا كیشا. به هه له داوان چوو مه خوارئ، پلیكانه كانی نیوان نهومی پینجه م و چوارم به شیوه ی ماریچ بوون. له نهومی چواره میشه وه به ره و خوار رېك بوون. پلیكانه كان، هه روه ك پلیکانی هه موو بینا كانی پایته خت كه به سه ر چند نه پارتمانیکدا دابه ش ده بوون، تاریك و پیسو پوخل بوون. له و ساته و به تاییه تیش له بهر تاریك داهاتنی هه وا، پلیكانه كان له تاریکییه کی ره ادا نغو ببوون. كتوكویرانه هه تا نهومی چوارم دابه زیم و له وئ راوه ستام. له ناکاو هه ستم به وه كرد كه كه سیك له م نهومه و له بادا كه كه دا خوی ئی شاردوومه وه. به دهسته كانم كه وتمه پشکینی ده ورو به رم، كچوله كه له وئ و رېك له سووچیکي بادا كه كه دا بوو. روو به رووی دیواره كه راوه ستابوو و ده گریا. پیم گوت:

- گوی بگره، له چی ده ترسیت؟ یانی ئیم ترساویت؟ نه مه به هو ی منه وه یه؟ با پیره ت له کاتی گیانه لادا سه باره ت به تو قسه ی ده كرد، نه مه دوا هه مین گوته كانی بوون... چ کتیبیکیشی لای من، بیگومان به تو ده برین. ناوت چییه؟ مالت له کوپیه؟ به منی گوت له کولانی شه شه مدا نیشته جییت...

بهس هیشتا قسه کهم ته‌واو نه‌کردبوو که هاواریکی به‌رزی کرد و وهک بلیت ترسی نه‌وهی لی نیشتبیت که من به شوینی نیشته‌جی بوونه‌که‌یم زانیبیت، به‌دهسته لاوازه‌کانی به‌ره‌و دوا رایدام و به‌ه‌ه‌ه‌داوان به‌پلیکانه‌کاندا چووه خواری. منیش دوا‌ی که‌وتم، هیشتا ده‌نگی پییه‌کانیم نه‌خواره‌وه ده‌بیست. نه‌پر ده‌نگه‌کان پچران... کاتی که‌گه‌یشمه کولانه‌که، نییدی نه‌و دیار نه‌ما‌بوو. دوا‌ی نه‌وهی که‌ه‌تا شه‌قامی ناسانسیون رامکرد، نه‌وه تیگه‌یشتم که‌نییدی گه‌ران بیسووده: کچه‌که‌نه‌چاو ون ببوو. به‌خومم گوت بو‌ی هه‌یه‌نه‌کاتی دابه‌زین به‌پلیکانه‌کاندا نه‌جییه‌ک خو‌ی شاردبیت‌وه.

بەس ئەگەل ئەوئى پېم نايە سەر پىادەرى پىس و پۆخلەكەى سەر شەقام، ئە پرتووشى رېپوارىك هاتم كە ئە فكردا رۇچووبوو، بە سەرىكى ئەوى و هەنگاوكەلى خىراوئى دەكرد. بە و پەرى سەرسامبىيەو سەىر دەكەم ئەمە نىكۆلايى بەسالا چووئ. ئەو شەوئ بۇ مەن شەوى دىدەنىيە چاوەروان ئەكراوئەكان بوو. دەمزانى كە پىرەمپىردەكە سى رۇژ ئەمەو بەر تووشى ئە خۇشبىيەكى سەخت بووئ و ئىستاكەش ئەم كۆلانئ و ئە وەها هەوايەكى شىداردا بە هەكەوت تووشى بوومە. جىا ئەمەش، ئەو وەختەوئى كە ناتاشا ئەوانى جىيەشتىبوو، شەوانئ ئە ماڻ ئەدەهاتە دەرى، يانى ئە شەش مانگى رابردووئەو خانەنشین ببوو. بە بارى كەسبەوئە كە دواجار تووشى هاورىيەك بووئ كە دەتوانىت فكر و خەيالئەكانى ئەگەل ئەو بختە بەر باس، زۆر كەبىفى بە بىنىنى مەن هات، دەستى گرت و بە گەرموگورپىيەو گۆشى و بەبى ئەوئى ئىم بىرسى نىيازى كۆپم هەيە، مەنى بەرەو ئەو شۆينە كىشكرد كە بۆى دەچوو. دىاربوو كە ئە شتىك نىگەرانئە و قەئس و بە هەئپە بوو. ئە خۆم پەرسى : ((بۆ كۆئ چووئ؟)) بى سوود بوو وەها پەرسىارىك ئەو بكمە، ئەو نىجگار بە گومان و بەدبىن بووبوو و هەندىك جار وەبىرەينانەوئى شتىك يان پەرسىار لىكردنىكى زۆر سادەى وەك سووكايەتى پىكردنىك لىك دەدایەوئ.

بە لاچا و لىئى ورد بوومەوئە : بە رووخسارىدا ئەخۇش دىار بوو، ئەم دوايىانئە زۆر لاواز ببوو، بۆ چەند حەفتەيەك دەچوو كە ردىنى ئەتراشى بوو. قژە سى و درىژەكەى ئەژىر كۆلۆوئەيەوئە هاتبووئە دەرى و ئە شىوئى ئەگرىجەيەكى درىژدا كەوتبوونئە سەرىيەخەى پالتۆكەى. ماوئەيەك بوو هەستەم بەوئە كردبوو كە ئە هەندىك ساتدا، هۆشى ئەسەر خۆى نىيە : هەر بۆ نمونئە ئەوئى ئەبىر دەچوو كە ئە ژوورەكەياندا كەسىكى دىكەشى ئەگەلئەدایە، ئەگەل خۆى دەدوا و ئە هەوادا دەستەكانىئى تەكان دەدان. ئە پاستىدا نازارىكى زۆرم دەچەشت وەختىك كە بەو حائەوئە دەمبىنى.

ئەگەلئەم كەوتە قسە : ((باشە قانىيا، دەنگوباس؟ بە تەماى كۆئ بووئت؟ مەن بە مەبەستى ئە نجامدانى هەندى كارەوئە ما ئىم جىيەشتووئە. تۆ حائت باشە؟))

- ئىوئە چۆنئ، تا ماوئەيەك ئەمەو بەر هىشتا هەر ئەخۇش بوون و كەچى ئەگەل ئەمەشدا هاتوونئەتە دەرى!

پىرەمپىردەكە وەلامى ئەدامەوئە، دەتگوت قسەكەمى ئەبىستووئە.

پەرسىم :

- نانا چۆنئ؟

باشە، باشە... گەرچى ئەوئىش كەمىك ئەخۇشە. نازانم چىيەتى، غەم داىگرتووئە... زۆرەيى كات باسى تۆ دەكا! بۆچى سەرمان لى نادەئت؟ ئەوانئەشە هاتبى بۆ مائمان، قانىيا، ئەرى؟ رەنگە كاتم گرتبىت و نىيازى شۆينىكت هەبى؟

ئەم قسانەى ئە بارىڭدا دەکردن كە بە نىگايەكى گوماناوى و بەدبىنانەوہ ھەئى دەسەنگاندم. پىرەمپىردەكە ئەم دوايىبانەدا ھېندە دئناسك و ھەستىيار بووبوو كە ئەگەر بەگوتبا نىيازى ھاتنە مائى ئەوانم نىبە، بىگومان ئىم زویر دەبوو و بىدەنگانە جىبى دەھىشتەم. پەلە پەل گوتەم بەتەما بووم بىمە مائى ئىوہ و چاوم بە ئانا بەكەوى (سوور دەشمزانى درەنگم پى بووہ و ئەوانەيە ئىدى دەرفەتى چوون بۆ مائى ناتاشام بۆ نە ئوئەت).

پىرەمپىردەكە بەم وەلامەى من گومانەكەى رەويبەوہ و گوتى: ((زۆر باشە، زۆر باشە...)) پاشانىش ئە پر بىدەنگ بوو و ئەفكارا رۆچوو، بىدەچوو نەيەوى درىژە بە قسە ناتەواوہكەى بدات.

بۆ چوار پىنج خولەكەىك دواتر، وەك ئەوہى ئە خەويكى قوول ھايىبى بوويىتەوہ، خۇنەويستانە دووبارەى كردهوہ: ((بەئى، زۆر باشە. ئەم... دەزانىت قانىيا، تۆ ھەمىشە وەك كورپى ئىمە وا بوويت. خودا كورپى بە ئىمە نەبە خشيوہ، بە ئانا و بە من، ھەمىشە پىم و ابووہ ھەر بەم بۆنەيەوہ تۆى بۆمان ناردووہ. ھەر وەھا ئانائىش... بەئى! تۆ ھەمىشە ئەگەل ئىمە نەرمونيان بوويتە و رىزت گرتووين، رىك ھەر وەك كورپىكى بەئەمەگ. خودا وەندە بتپارىزى، قانىيا، ئىمە ھەمىشە دوەى خىرمان بۆ كروويىت و خۇشمان دەويىت... بەئى!))

دەنگى كەوتە لەرزىن، بۆ خولەكەىك ئىستى كرد و پاشان پرسىي:

- بەئى، باشە. نە خۇش بوويت؟ بۆچى ئەم ماوہ دوور و درىژەدا سەرىكت لى نەداوين؟

ھەموو بەسەرھاتەكەى ئىوان خۆم و ئە سمىتەم بۆ گىراپىوہ و سەبارەت بەوہى كە نەمتوانىوہ سەردانى بەكەم، داواى ئىبوردنەم لى كرد و گوتەم حال و مەسەلەيەكى ئاوا سەرقالى كروبووم، سەرەراى ئەوہش تەندروستىم ھېندە باش نەبوو. جا ھەر لەبەر ئەم پىشھاتانە دەرفەتى ئەوہم نەبووہ بچمە قاسىلى ئۆستروف و سەردانىيان بەكەم. (مائىيان ئەوى بوو). خەرىك بوو ئە دەم دەرىچى و بلىم سەرەراى ھەموو ئەمانەش دەرفەتى سەردانكردنىكى ناتاشام بۆ رەخساوہ، بەس ئە كاتى خۇيدا قسەكەم قوتداوہ.

بەسەرھاتەكەى ئە سمىت زۆر سەرنجى پىرەمپىردەكەى راکىشا. بە سەرنجىكى زىاترەوہ گوئى ئە قسەكانم گرت. كاتىك كە زانىشى ئە پارتمانە نوئىكەم شىدارە و ئە ھىنەكەى پىشوووم خراپترە و وىراى ئەمانەش كرىكەى شەش رۆبىل گرانترە، زۆر قەئس بوو. بە شىوہيەكى گشتى زۆر توورە و بى ئوقرە ببوو. تەنبا ئانا دەيتوانى جار جارىك ئەو ساتانانەدا نارامى بەكاتەوہ.

بە ئاوازىكى كەم تا زۆر خەمىنەوہ گوتى: ((ھەم... ئەمە ھەموو خىروبيرى نووسەرىبە، قانىيا! كىشى كروويىتە نىو ئەنبارىكى بنمىچ ئىژ، پەلكىشى نىو گۆرستانى كروويىت. وەختى خوى پىم گوتبوويت، پىشبنىم كروبوو!... ئەى <<ب>> خەرىكى چىبە؟ ھەر بە نووسىنى وتارى رەخنەيەوہ خەرىكە؟))

- نه و به هوی نه خوشی سیله وه کچی دوا بی کرد، باش نه مه دزانیته، لام وایه پیم گوتبوویت.

- یانی نه و مردووه، هم... مردووه! باشه، ناساییه. نایا هیج میراتییه کی بو ژن و مندانه کی جیهیشتووه؟ چونکه بیته گوتبوو ژنی هیه. باشه نه م جوړه مروغانه بوچی ژن دهینن؟

وه لامه دایه وه: ((نا، هیج شتیکی بو نه وان جی نه هیشتووه.))

هینده به رقه وه گوتی: ((به ئی، هه روا ده بیته!)) که وه ک بللی بابه ته که په یوه ندی به خویه وه هه بووه یان <<ب>> برای خوی بووه. پاشان له سهری رویشته: ((هیج شتیکی، نه راستیدا هیج شتیکی. دزانیته قانیا، هه ره له وه خته وهی که تو وه سف و ستایشته ده کرد، من پیشینی نه وه م ده کرد که ناقیبه تیکی له م جوړه دیته، بیرت دی؟ هیج شتیکی جی نه هیشتووه: ناخر به دم خوشه؟ نم...، نه و شیای نوبانگ و ستایش بووه، نه وانه شه نوبانگ و ستایشیکی تاهه تایی، به س نوبانگ سکی ناده میزاد تیر ناکات. هه ره له وه خته وه ش پیشینی چاره نووسیکی له و جوړه شم بو توش ده کرد. که واته <<ب>> مردووه. بوچی ده بیته نینسان به ری؟ ژیان جوانه و... نیره ش جیهی کی خوشه...، سه یرکه!))

به جوړه هی خیرا و خونه ویستانه دی دهستی، کولانیکی ته مگرتوو که چنه د فانوسیکی کز و پرته پرتکه ره شنیان ده کرده وه، خانووه لیکلی چلکن، به رد فهرشی شیدار و بریسکه دار، ناسمانی ره شی پترسبورگ که ده تگوت به مرکه ب ره ش کراوه، ریواری خه موك و مون و هه تا سه ریستان خووسای نیشان دام. گه یشتینه بازار، نه تاریکی به رانبه رماندا، په یکه ری نیکولایی یه که م که له خواره وه به لامپی گازسووتین رووناک کرابووه وه به رچاو ده که وت، کلیسای سن نیرک یش که میک له دوورتره وه بوو که له فه زای ته ماوی ژیر ناسمانی تاریکدا به ناسته م ده بینرا.

کتوپر چاوی به مندانیکی سوانکه ره که وت و له ناکاو گوتی: ((به منت گوتبوو <<ب>> پیایکی دلپاک و خه مخور، خوشه ویست و به رزه هیمه ته و خاوه نی هه سته لیکلی مروقدوستانه یه. نه م مروقه خه مخور و میهره بانانه، نایا ناتوانن نه و هه مو مندانه نه خه نه وه هه تا دواتر هه تیو نه که ون! نم... پیم وایه به وه دلخوش بووه که له سهر مرکه! هه، هه! خوشحال بووه به وهی که نیره به جی دهیلنی و روو له جیهی کی دی ده نیته، جا هه ره جیهی کی بیته، خوا ده کا سیریش...)) پاشان رووی کرده کچوله ره شوپووته که و پرسیی: ((چیت ده وی، خنجیلانه که م؟))

کچوله یه کی لاوازی ته مه ن حه وت یان هه شت سالان بوو، جلیکی شر و ورو چلکنی له به ردابوو، گوره ویی له پی نه بوو و پووته کانیشی کون کون و دراو بوون. هه وئی ده دا لاشه بچووک و له رزوکه که ی به که وایه کی کونه و دراو که ده میک بوو گچکه ببووه وه و نیدی بوی نه ده شیا، دابپوشی. رووه بچکوله و چه ق و لاواز و بی ره نگه که ی له نیمه کردبوو، بی نه وهی قسه بکات، به شه رمه وه لیمانی ده روانی و به و ترسه وهی که نه کا هیچی نه دریتی، ده سته له رزوکه که ی به ره و

ئېمە دريژ کرد. پيرهميرده که به بينيني ئەم ديمەنه لەرزى ئى ھات و ھىندە کتوپر و بە پرتا و لى چووہ پيش که کچۆلە که ترسا. راجەنى و ئە پيرهميرده که دوورکەوتەوہ.

نيکۆلاى دووبارەى کردەوہ: ((چيت دەوى، کچۆلە کەم؟ خيەرت پى بکەم؟ بەئى، وەرە، ھا بگرە، بۆ خۆت.)) جا ئە بارىکدا که ئە خەفەتان ھەلەلەرزى، دەستى کردە پشکىنى گىرفانەکانى و دوو يان سى سگەى زيوى تيدا دەرھىنان. بەس ئەم بەرەى بەلاوہ کەم بوو. دەستى کردە پشکىنى کيفەکەى، ئەسکەناسىکى يەک رۆبلى تيدا دەرھىنا (کە دار و نەدارى بوو)، ھەمووى خستە دەستى کچۆلەى سوانکەرەوہ و گوتى: ((مەسح ناگادارت بىت، کچۆلە کەم، رۆلە کەم؟ فرىشتەى پاسەوانت ھەميشە چاوى لىت بىت.))

بە دەستى لەرزۆکەوہ چەند جارێک بەرەو کچەى سوانکەر خاچى کيشا، ئەناکاو بەخۆ ھاتەوہ و زانىى من ئە تەکيبەوہم، جا سەيرىکى کرد، برۆکانى ويک ھىنانەوہ و بە ھەنگاوى خيەراوہ بەرپى کەوت. دواى بىدەنگيبەکى دريژخايەن، بە رڤەوہ گوتى:

- دەبينيت قانيا، ناتوانم بەرگەى بينيني ئەم بوونەوەرە بىگونناخانە بگرم کہ ئەو سەرمايەدا ھەلەلەرزى... ئەمەش ھەمووى خەتاي دايک و باوکە نەفرەتیبەکانیانە. جيا ئەمەيش چ دايکىک ھەيە گەر خۆى چارەپەش نەبووبىت، مندالە بچکۆلانەکەى ناچار بە وھا کارىکى تۆقینەر بکات!... بىگومان ئەو کە لاوہيەى کە تىيدا دەژين چەند مندالە ھەتیبووىکى دیکەى ھەيە و ئەمەيان گەورەى ھەموويانە و دايکەکەش نەخۆشە، ئەم... خۆ ئەمانە شازادە نين؟ سەر زەوى پرە ئەم جۆرە مندالانە، قانيا! ئەم!

بۆ چەند ساتيک وەک ئەووى کە تووشى کيشەيەک بووبىت، ورتەى ئى برا. پاشان ئە بارىکدا کە تا رادەيەک تىکەل و پىکەل قسەى دەکرد دريژەى دايى:

- دەزانيت قانيا، بەئىنم بە ئانا داوہ، بەئى بەئىنم پىداوہ... يانى پىکەوہ ئەسەر ئەوہ رىک کەوتووين کہ کچۆلەيەکى ھەتیبو لای خۆمان رابگرين و وەک رۆلەى خۆمان بەخىوى بکەين... ھەر وا، جا ھەر کچۆلەيەک بىت، بەس ھەلەتە تەمەنى کەم و دەستکورتىش بىت، بە يەکجارى ئەو بەينينە لای خۆمان و ئەگەل ئىمە ژيان بەسەر بەسەر ببات، حالى دەبىت؟ گەرنا ئىمەى بەسالاچوو ئە تەنياياندا وەرژ دەبين، ئەم... بەس دەزانيت: ئانا تا رادەيەک ئەگەل ئەم کارەدا نىبە و سەر ناھىينىتە راستە، جا ئەبەر ئەوہ قسەى ئەگەلدا بکە، بەس ئەک ئەلایەن مەوہ، بە شىوہيەک بىدوینە کە وەک بلىيت ئەم فکریە بە زەنى خۆتدا ھاتبىت... پاساوى بۆ بەينەرەوہ... خۆ دەزانيت چى دەئىم؟ دەمیکە بە تەمام نکات ئى بکەم کہ قايلیبکەيت و بەم کارە رازى بىت، چونکە خۆم بەوہ نارەحەت دەبم کہ داوايەکى ئەو جۆرەى ئى بکەم... وەئى باشە، ئىدى فکرى گەمزانە بەسە. من چىم داوہ ئە مندال؟ ھىچ پىوئىستىبەکەم پىى نىبە، تەنيا بۆ سەرگەرەيم دەوى... حەزەدەکەم ئە مائەوہ گويم ئە دەنگى مندال بىت... وەئى سەرەراى ھەموو ئەمانەش، گەر راستىبەکەيت دەوئىت، تەنيا ئەبەر خاترى ئانايە کە دەمەوى وھا

كارىك نە نجام بدەم، دەزانىت، پېم وايە نە جىيى من وا باشترە نە گەل مندائىكدا ژيان بە سەر ببات. وەلى ئەمە ھەموو قسەى بە لاشە! بېروانە قانیا، گەر بمانەوئ ھەر بە پى برۆين ئەوا ھەرگىز ناگەينە مائى، وا باشترە سواری گالىسكە بىين. نابىت زۆرمان پى بچى، ئانا چاوەرپمانە...

كاترمىر ھەوت و نىو نە مائى ئەواندا بووين.

۱۲

ژن و مېردە بە ساللاچووەكە زۆر يەكدييان خوش دەويست. پەيوەندى و ژيانى ھاوبەشى دريژخايەن، ئەوانى بە شېوہيەكى پتەو وابەستەى يەكدى کردبوو. ويپراى ئەمەش نىكۆلاى ئەم دواييانە و تەنانەت نە دەورانى خوشبەختىي رابردوویشدا، ھىندە گوئي بە ئانا نەدەدا و تەنانەت ھەندى کات نە بەرانبەر کەسانى دىكە بە رەقيبەو ھەئسوکەوتى نەگەل دەکرد. ھەندىك جار ئەو کەسانەى کە سروشتىكى ھەستيار، ناسك و نەرمونيانيان ھەيە، حالەتتىكى مکورانە و جۆرىك نە پاريزکردن و خۇبەدوورگرتن نە دەرپرینی ئەوين و ھەستوسۇزيان تيدا

به دی دهکری، تهنانهت بهرانبهه به کهسه خوشهویستهکانیشیان رهفتاریان ههر وا وشک و زبره، وانهبی که نهم حالته تهنیا له بهر چاوی نهوانی دیدا شیوه بگری، به لکه تهنانهت لهو ساتانهشدا که ههر به تهنیا خویانن، زور به دهگهمن ههست و سوز بویه کدی دهرده برن و بگره لهوکاتانهدا پتر خویان له وهها کاریک به دوور دهگرن، تهنیا له هندیک وهختی دهگهمندا به کدی دهلاویننه وه و جا له بهر نهوهی بویه ماوهیه کی زور خویان لهم کاره به دوور گرتوه، لهو وهخته دهگهمنانهدا سوز و نهوینه که یان نیجگار به تین و بلیسه داره. نیکولای ههر له سهردهمی لایه تیبه وه بهم جوړه له گهل هاوسه ره که یدا هه نسوکه وتی دهکرد. پیزی لهو دهگرت و بیکووتا خوشی دهویست، نانی دپاک و نهرم و نیانیش، بی له خوشویستنی لهو هیچ کاریکی دیی له دهست نه دههات. نیکولای هندیک سات که هاوسه ره ساده دله که ی زیاد له راده سوز و نهوینی بویه دهرده بری له بهرانبهه ردا زور نیگه ران و قه نس ده بوو. بهس دوی رویشتنی ناتاشا، له گهل به کدی نهرمونیا نتر بیوون، به شیوهیه کی نیجگار نازارده رانه ههستیان به وه دهکرد که لهم دونیا به دا تهنیا ماوه ته وه، نیکولای کهرچی هندیک سات زور مۆن و پرووگرژ بوو، بهس دوی دوو کاتر میریک خهم و په ژاره دایده گرت و به بی هاوسه ره که ی نهیده توانی هه لیکا. ههر دوو کیان له سه ره نهوه ریکه و تیبوون که له بهاری ناتاشا وه یهک وشه نه لین و وای بنوینن که نه سلن لهو ههر بوونی نه بووه. نانا کهرچی زوری به لاهه سهخت بوو، بهس تهنانهت زاتی نهوهشی نه بوو که له بهر دهه میرده که یدا ناماژیه کی ناشکرایانه به کهچه که ی بکات. لهو هه همیشه دلی لای کهچه که ی بوو و له میژه نهوی له دلی خویدا به خشیبوو. من و لهو قه رارمان وابوو که ههر کات سهردانی کهچه نازیزه که یم کرد، هه وائی نهوی بویه بهینم.

گهر بویه ماوهیه کی زور هه وائی نهوی پی نه گهیشبا، نهوا نه خوش دهکوت و کاتیکیش که من هه وائیم بویه دهینا، دیویست هه موو شتی که له بهاری ناتاشا و ژیانیه وه بزانیته، به په روشی و کونجکولیه وه دهیدامه بهر پرسیار، جا دوی بیستنی قسه کانم نیدی بی خهم ده بوو. پوژیکیان ناتاشا نه خوش کهوتبوو، که دایکه به دبه خته که ی نه مهی بیست هیندی نه ما بوو سهکته بکات، تهنانهت خهریک بوو خوی گورج بکاته وه و هه تا لای لهو نهوهستیت. بهس نه مه کاریکی ناستهم بوو. سهره تا له بهر دهه مندا تهنانهت ریگه ی به خوی نه ده دا که بلی حز به دیتنی کهچه که ی دهکات و کهم تا زور هه همیشه دوی گفتوگوکانمان، یانی دوی بیستنی هه موو لهو زانیاریانه ی که من له بهاری کهچه که یه وه پیم ده دا، لهو فکره ی به میشکدا دههات که نیدی به جوړیک له جوړه کان خوی له دیداری من بدزیتته وه، جا کهرچی له راده به دهر هوگری کهچه که ی بوو، بهس دهیویست باوهر به خوی بهینیت که ناتاشا کهچی که نه وهنده سپله و گوناجباره که هیچ که سیک ناتوانی لیی خوش بییت. بهس هه موو نه مانه روالته سازی بوون. هندیک جار نه وهنده خهمی چاره نووسی نهوی لیی ده نیشته که له تو وابوو ههر نیسته ده مریت، له بهر دهه مندا دهگریا و به سوزدارترین وشه کهچه که ی دهلاوانده وه، سکالای توندی له نیکولای دهکرد و جارو باریش به پاریزه وه له بهر ده میدا ناماژیه به به سهرهاتی ناتاشا دهکرد، باسه که ی دهرده وه سهر دله قیقی مروقه کان و خوویستیان، نهوهی که گوایه نیمه له بهرانبهه لهو بیجورمه تیانه ی که پیمان دهکرین ناتوانین له خوبردوو و به خشنده بین و خوداوه ندیش

هەرگیز ئەو کەسانە نابووینت کە گیانیکی ئەخۆبەردووانەیان نییە. بەس زاتی ئەبوو ئە بەردەم نیکۆلایدا زۆر ئەسەر ئەم گلهیی و گازەندە کردنانه برۆات. پیرەمپێردەکە ئەم کاتانەدا یەکسەر قەئس دەبوو، توورەیی بە رووخسارییەوه دەردەکەوت، ناوچاوی تال دەبوو و ورتە ی ئەخۆی دەبەری، یان بە دەنگیکی بەرز و زۆر ناشیانە بابەتەکە دەگۆری، یان سەرەنجام بۆ ئەوەی ئانا ئەو دەرفەتە ی بۆ بەرەخسیت کە خەم و خەفەتی دلی بە فرمیسکرشتن و ئەم جوړە گلهیی و گازاندانە خالی بکاتەوه، ئە مال دەچوو دەری و ئیمە ی بە تەنیا جی دەهیشت. هەر کاتیکی کە سەردانی ئەوانم دەکرد، دوا ی سلاو و چاک و چۆنییەکی کورت ژووڕەکە ی جی دەهیشت و گەرەکی بوو ئەم رپییەوه دەرفەتیک بۆ ئانا بلوینی هەتا هەموو هەوائیکی تازە ی کچەکە ی ئە زمانی منەوه ببیستیت. ئەو رۆژەش هەر هەمان کاری کرد.

هەرکە چوو ژووڕی بە ئانای گوت: من سەراپام خووساوه، تۆ قانیا، ئیرە بێنەرەوه، وا دیارە ئە ئە پارتمانە نووییەکەیدا گرتی تووش بووه، بۆی باس بکە. من هەر نیستە دەگەریمەوه...

پاشان بە خیرایی ژووڕەکە ی جییهیشت و هەوئیدا تەنانەت بە لاچاویش ئیمان نەروانی، دەتگوت خەجانەت دەیگری ئەوەی کە ئیمە بە تەنیا جیدیلی. ئەم وەختانەدا و بەتایبەت کاتیکی کە دەگەراییەوه بۆ لامان، هەمیشە توورە و رووگرژ خۆی بە من و ئانا نیشان دەدا و تەنانەت تانە و توانجیشی دەوهشاندا، دەتگوت ئە خۆی توورە و ناپاراییە و بە بۆنە ی نەرمی نواندن و ئەبەرچاوەنگرتنی ئەم بابەتە رقی ئە خۆی دەبیتهوه.

ئانا کە تەنیا ماینەوه یەکسەر گوتی:

- دەبینیت رەوشتی چۆن گۆراوه، ئەم دوااییانەدا وای دەنوینی کە ئەسلەن منی بە فکر و خەیاڵدا ناییت و هیچ سۆزیک ی بۆم نەماوه، هەمیشە بەم جوړە هەئسوکهوتم ئەگەل دەکات، کەچی زۆر باشیش ناگاداره کە من دەزانم هەموو ئەمانە تەنیا روائەت سازی و فر و فیلن! کەواتە بۆچی ئەگەل مندا ئەوهندە مپرومۆنە، ئایا من بە بیگانە دەزانیت؟ ئەگەل کچەکەشیدا هەر ناوها بوو. دەزانیت، دەتوانی ئەو ببەخسیت، ئەوانە یە هەر ئە دڵەوهش ئارەزووی بەخشینی ئەوی هەبیت. هەر خودا خۆی دەزانیت. شەوانە دەنگی گریانیم بیستوو. بەس بە روائەت دەیشاریتهوه. نووتبەرز ی شیتی کردوو... قانیا ی نازیم، بۆی باسبکە: بۆ کوی چو بوو؟

- مەبەستت نیکۆلایە؟ نازانم: من دەمویست پرسیار ئە نیوه بکەم.

- وەختیک کە دیم بە ئەخۆشی و ئەم هەوا تووش و شەوه تاریکەدا تەمای چووونە دەری هەیه، زێرەم کرد و بە خۆم گوت دەبی بەدوا ی کاریکی گرنگەوه بییت: جا چ کاریکیش ئەو بەسەرھاتە گرنگترە کە تۆ دەیزانیت؟ ئەمەم تەنیا ئە دلی خۆمدا گوت، زاتم ئەبوو ئەوی پیرسم. ئیستاکەش ناویرم هیچی لی پیرسم. ئە ی خوایه، ئیدی بەدەست ئەو و ناتاشاوه ژیانم شیواوه. بە خۆم گوت تۆ بلیی بۆ دیدەنی ئەو چوو بیت و دوا جار بریاری دابیت لیی ببووری؟ ناخر

ئاڭاي ئە ھەموو شتىك ھەيە، ھەموو ھەوائىكى پەيوەست بە ناتاشاى لايە، تەنانەت نوپتيرين ھەوائىش. دئىيام كە ھەموو شتىك دەزانىت، گەرچى سەرم ئەو دەرنانچى كە ئەم ھەوالانەى ئە كوئو پىدەگات. ئە دوئىنى شەووە تا ئەمرو زور نىگەرانە. بەس بۇچى تۆ نقتە لى براو! قسە بکە ھاوپىكەم، ديسان چى قەوماو؟ بەدەم چاوپروانىتەو چاۋ ئە دەرگە دانىشتبووم و دەتگوت چاۋەپى دابەزىنى مەسىح دەكەم. باشە، يانى ئەو ھەرچى و پەرچىبە دەيەوى واز ئە ناتاشا بەينى؟

دەموەست ھەرچىم دەزانى ھەموویم بۇ ئانا باسکرد. ھەمىشە ھىچ شتىك ئەو نەشاردووەتەو. بەوم راگەياندا كە ئەوۋى راستىبى ناتاشا و ئاليۇشا بە تەمان ئە يەكدى جيا ببنەو و بابەتەكەش زور جدىبى، تەنانەت ئە جياپوونەو كەى رابردوۋى ئەگەل ئيوەدا جدىتەر، دوئىنى ناتاشا كورته نامەيەكى بۇ ناردووم و تىكاي كردوۋە كە ئەمشەو كاترمىر نۇ بچم بۇ لاي، جا ئەبەر ئەو بە تەما نەبووم بىم بۇ لاي ئيوە: نىكۆلاى منى پەلكىشى ئيرە كرد. پاشان بۇم گىرايەو و بەوپەرى وردەكارىبەو بۇم پوونكردەو كە پەيوەندىي نىوانيان روۋى ئە نالەبارىبە، باۋكى ئاليۇشا نىكەى پازدە رۇژىك ئەمەوبەر گەرپاۋتەو، بە ھىچ شيوەيەك گوئى بە قسەكانى ئەو نەداو و بە توندى دابەزىو تە سەرى، بەس ئە ھەموۋى خراپتر ئەوۋى كە ئاليۇشا بە ھىچ شيوەيەك ھىچ بەرھەستىبەكى ئە بارەى پىشنىبارى زەماۋەندكردن ئەگەل ئەو كچەدا نىشان نەداو و بەو جۆرەيش كە باسى دەكەن تەنانەت عاشقىشى بوو. ھەرۋەھا ئەو شەم بۇ زياد كرد كە من بە خوئىندەوۋى نامەكە دەرگە بەو كرد كە ئە ھەلومەرجىكى دژوار و ئازار بەخشا نووسراو، ئە نامەكەيدا نووسىبوۋى دەبىت ئەمشەو برپار ئەسەر ھەموو شتىك بدات و داھاتوۋى يەكلايى بىتتەو، بەس جۆرى بابەتەكەى ديارى نەكردبوو، ھەرۋەھا ئەو شەم بەلاو سەيرە كە ئە نامەكەى دوئىنىدا داۋاى لىكردووم ھەر ئەمشەو ئە كاترمىرىكى ديارىكراۋا: كاترمىر نۇ، سەردانى بکەم. جا ئەبەر ئەو بەيگومان دەبىت بچم بۇ لاي.

ئانا بە پەشۋكانەو گوتى: ((برۇ، برۇ، ئازىزم، ھەتا زوۋ، ھەر كە نىكۆلاى گەرپايەو پىئالەيەك چا بخۆرەو. ئاھ! سەماۋەرەكەى نەھىناۋە! ماترىۋنا! ئەرى سەماۋەرەكە بوو بە چى؟ نەرەسەن... ھەر ئەوۋى كە گوتەم، پىئالەيەك چا بخۆرەو و پاشان بىانوۋىەكى قايلكەر دابتاشە و برۇ. بەيانش بىگومان وەرە بۇ لام و ھەموو شتىك بۇ بگىرەو، كەمىك زووتر وەرە. ئەى خوداى من، نەكا پىشھاتىكى خراپتر ئەوۋى رابردوۋ بەرپوۋەبىت؟ دەزانىت، نىكۆلاى ئاڭاي ئە ھەموو شتىكە، دئەم خەبەرى داو. ماترىۋنا ھەوالگە ئىكى زۇرى بۇ ھىناوم، ئەوئىش ئە ئاڭاۋە دەيانبىستى و ئاڭاتا زىكچى ماریا قاسىلىيۇنا يە و ئەوئىش ئە مائى شازادە دەژى... بەس خوت باشتەر ئەم شتانە دەزانىت. نىكۆلايە داموۋەكەى من ئەمرو زور پەست بوو. حائى منىش، ھەر ئەوۋى كە دەبىبىت، كەمىك قىروھورى بەسەردا كرد، بەس پاشان پەشيمان بووۋە و گوتى ئىدى رۇبلىكى ئە گىرفاندا نەماۋە! وەك بلىي ئەبەر بى پارەيى لىم توۋرە بوو و ھاۋارى بەسەردا كردووم. بەس تۆ، خوت ئاڭاتا ئە ھەلومەرجى ژيانى ئىمە ھەيە. داۋاى نانى نيوپۇ بە نىيازى خەوتنەو چوۋە ژوورەكەى. ئە درزى دەرگەكەو سەيرىكى ژوورەووم كرد (دەرگەكە درزىكى

تېدايه و ئهو پېي نەزانيوه): نەبەردەم ئهو دۆلابەدا كە وئېنە پېرۇزەكانى بەسەرەوهن چۆكى دادابوو و دوعاى دەكرد. كاتېك كە چاوم بەم دېمەنە كەوت خەرىك بوو نەهۇش بچەم. چايەكەى نەخواردەوه، سەرخەوهكەى پاش نېوهرۇيانى نەشكاند، كالاوهكەى هەنگرت و مائىي جېهېشت. كاتزىمېر پېنج بوو. تەنەنەت زاتم نەكرد هېچ پرسیارىكى ئى بکەم. گەر پرسیارم بکردبا ئهوا هاوارمى بەسەردا دەكرد. خووى بە قېرۆهورهوه گرتووه، زۆرەى كات بە سەر ماترىونا و تەنەنەت منېشدا دەقېرىنېت، هەركە دەست بە قېرۆهور دەكات پېيەكانم وشك دەبن و دەئېت دئم نە سنگهوه دەردەهېتن. هەئەتە دەزانم نەم توورەبوونانەى كاتىن، بەس نەگەل نەوهشدا هەر ترسناكە. كاتېك كە نە مال چوو دەرى، بو ماوهى كاتزىمېرىك نە خودا پارامهوه كە رەحمى پى بكات و يارمەتېى بدات. بەس بزاتم، كوا نامەكەى ناتاشا؟

نامەكەم نېشاندا. دەمزانى حەز و نارەزووى شاراوى ئانا نەوهيه كە، ئهو ئالىوشايەى كە هەندى جار بە هەرچى و پەرچى و مندالى گەمزە و بى هەست ناوى دەبرد، سەرەنجام نەگەل ناتاشا زەماوهند بكات و باوكېشى، شازادە پېوتەر ئالىكساندرۇقىچ بەم كارە قايل بېئ. تەنەنەت لای من دانى بەم نارەزووشدا نابوو. بەس پاشان نە قسەكەى پاشگەز بووهوه. وهلى بە هېچ شېوهيهك نامادە نەبوو نەگەل مېردەكەى باسى ئومېد و نارەزووهكانى بكات، گەرچى نەوهشى دەزانى كە پېرەمېردەكە تا رادەيهك بەمەى زانيوه و تەنەنەت هەر بەم بۆنەيهشەوه چەند جارېك ئهوى سەرکۆنە کردوو. پېم وايە نەگەر هېچ گومانىكى نە سەرگرتنى نەم زەماوهنده نەدەما، ئهوا بى نەم لا و ئهو لا ناتاشاى بە نەفرت دەكرد و بو هەمېشە نە دلى خۇيدا دەيسرېيهوه. نەو كاتانەدا هەموومان هەر نە خەمى نەم بابەتەدا بووين. ئهو بە هەموو بوونيهوه هېواى گەرانهوهى كچەكەى دەخواست، بەس بە تەنبايى و پەشيمانى و بەو مەرجهى كە بو هەمېشە فكري ئالىوشاى نە مېشكى خوى دەرکردبېت. نەمە تاقە مەرچى لېخوشبوونى بوو، نە راستيدا ئهو هەرگېز باسى وهها مەرچىكى نەكرد، بەس دەرکرا لېى بروانى و نە سېمايدا دەرک بەمە بکەيت.

ئانا دېسان گوتى: ((نەم كورە خوېرېلەيه كەسايەتېى نېيه، نە كەسايەتى و نە هەست، من هەمېشە نەمەم گوتووه. تەنەنەت نەيانتوانيوه نەم كەلە پووتە بە باشى پەرورەدە بکەن. باوكى بە بۆنەى نەو عەشقەوه پىشتى تى کردوو. ئهى خوايه، نەم كچە داماهى من چېى بەسەر دېت؟ من نازاتم چ شتېك نەو كچەدايه كە نەم كورە خوېرېلەيهى شەيدا کردوو، سەرم ئاوساوه!))

من گوتم: ((بېستوومە كە نەم كچە سەرنجكېش و نەبەردلانە، جيا نەمە ناتاشايش هەر وا دەلى...))

ئانا هەئېدايى و گوتى: ((باوهرت نەبېت! سەرنجكېش! هەر كچېك ناز و نووك بو ئيوهى لاوانى سووكەسەر بكات، ئهوا بەلاتانەوه سەرنجكېشە، گەر ناتاشايش بە شان و بائيدا هەئەدا، ئهوا تەنيا نەبەر دئپاكى و بەخشنەيى خوېهتې. نازانى چۆن جلهوى ئالىوشا بكات. چاو نە هەموو خرا پەكانى دەپوشى و بەم بۆنەيهشەوه نازار دەچېزى. نەم خوېرېلەيه بى هەستە چەندان جار خيانەتى لى کردوو و هەئېخەئەتاندوو. قانبا، من ترسى نەم دۆخەم لى

نيشتوو. دهماربه رزی هموویانی کویر کردوو. نای که شتیکی چهند باش بوو گهر نهم پیره میرده کچه نازهنینه که می ببه خشیا و بیگه رانداوه مائی. دهمتوانی لیی بروانم، ماچی بکه م! لاواز بووه؟)

- بهئی، نانا ناندریونا.

- ناه! نهی هاوریکم، بیگومان به لایه کم به سهردا دیت، قانیا، له دوینی شهووه هه تا نهمرو ههر خهریکی گریانم... بهس دواتر باسی نهمهت بو ده کم! چهن دین جار به تانه و توانج تیمگه یاندوو و پییم گوتوو له کچه که مان ببوریت! زات ناکم راسته وخو نهمه ی پی بلیم، جا له بهر نهوه به ناراسته وخو و له ریگهی دیکه وه قسم له گهل کردوو. هیشتا حاشای له و نه کردوو... زیرم کردوو و دهرسیم دوا جار نهم کاره بکات... نهوسا چیمان به سهر دیت؟ گهر پیاویک حاشا له کچه که ی بکات، خودایش سزای دهدات. رۆژگاری من پر بووه له ترس و دلهراوکی و همهمیشه ی خودا له رزم لی نیشتوو. بهس تو قانیا، ده بی تویش خه جائهت بکیشیت، تو له مائی نیهمه دا گه وره بوویته و وهک رۆله ی خومان خوشمان ویستوویت، که چی نیسته ییش به و کچه ده بییت دلرفین. وه لی هیچ که سیک له ماریا قاسیلیونا باشتر نازانی. بهس تو چیت به سهر هاتوو، بوچی پیتوایه نه و له بهر دلانه؟ (من له م باره یه وه توو شی گوناحیک بووم، چونکه رۆژیکیان که نیکولای له مال نه بوو ماریام داوه تی نیره کرد هه تا فنجانیک قاووم له گهل بخواته وه.) نه و هموو به سهرهاته که ی بو گپرامه وه. باوکی نالیوشا سه روکاری له گهل کونتیسیکدا هه یه. ده لین کونتیس لیی په سته چونکه نه و زهماوهندی له گهل نه کردوو، بهس نه یه یشتوو په یوه ندیی له گهل نه ودا بیچری. نهم کونتیس له و سهرده مانه ییشدا که میرده که ی زیندوو بووه به ره قناره جلفانه کانی ناوی خوی له که دار کردوو. وه ختی که میرده که ی - میرده که ی خاوهن کیلگه بووه و خواردنه وه ی به ره هم هیناوه - دهریت، لیی دهدا بو دهره وه ولات و له وی له گهل نیتانی و فهره نسبییه کان ده ست به رابواردن و که یف و سه فا ده کات! به بارونیک ناشنا ده بییت و ههر له ویش بوو که سازاده ی خسته داو. له م ماوه یه دا زر کچه که ی، که له میرده نه وه ئینه که ی بوو، گه وره ده بییت. کونتیسیش به پاره ی میرده که ی به رده وام خهریکی خوشبویری و هه له خهرجی ده بییت. نه و دوو ملیونه ییش که له میردی یه که میبه وه به میرات بو کچه که ی ماوه ته وه، به سوو ده یداته ریکخراویکی ره نی و سال دوا ی سال پاره ی زیاتری دیته سهر. ده لین نیسته نه و پاره یه بووه به سی ملیون. سازاده ش دهموده ست به خوی ده لی: ((چی له وه باشتر که نهم هه له بقوزمه وه و کچه که ی له نالیوشا ماره بکه م.)) (نه و نهم کارانه دا ده ستیکی بالای هه یه و دهرفته ی له کیس ناچی!) کونتیکی خرمیشی هه یه، که پیاویکی ده سه لاتدار و خاوهن پله یه کی به رزه، خو ده زانیت که په یوه ندیشی له گهل دهرباریشدا هه یه، جا نه و کونته نه ویش بو نهم بابته هاوراپه تی: خو سی ملیون سهره وت گائته نییه! کونت به سازاده ده لی: ((نهمه دهرفته یکی باشه، رهمانه ندیی کونتیسیش به ده ست بهینن.)) سازاده ش داوا که ی به کونتیس راده گه یینی و ده یخاته بهر باس. کونتیس هه لومه رجه که به دهرفته یکی باش ده زانی بو گه یشتنه نامانجی خوی، ژنیکی به ره لا و بی ساحب و هه روه ها ده لین روودامانراوه. ته نانه ت که سانیک ناماده نین داوه تی ماله وه ی بکه ن. نه ویش به سازاده ی گوتوو: ((نا، سازاده، تو ده توانیت له گهل من زهماوند بکه یت، بهس

زېر كچه كه م نابېته ژنی ناليوښا.)) جا هر به و جوړه كې ده بېگېر نه وه، نه م كچه نه لقه له گوڼې زېر دايكېبه تي، پزېښكي زوړې بۇ داده نې و هه رچې نه و بېلې نه م جېبه جېي ده كات. گوايه كچېكي ئيجگار پاك و بېگه رده و هه ر ده لېي فريشته يه! شازاده ش كه ده زانېت چوڼ خائي لاوازي نه و بۇ به رژه و ونديي خوي به كار بېيني، پېي ده لې: ((خه مت نه بې، كوڼتيس تۇ هه موو سامانه كه تت خه رج كرده و دونيا يه ك پاره يش قه رزاريت. به س گه ر زېر كچه كه ت له گه ل ناليوښا زه ماوه ند بكات، ده بنه ژن و ميړديكي شياو بۇ يه كدي: نه و كچېكي پاكه، زماني له ده مدا نيبه و ناليوښاى منيش كه ريكه ناو ليل ناكات! نه وان ده خه ينه زير كوڼترو لې خو مانه وه و ده بينه سه روه سيه تيان، له م نيوه نده دا توپش پاره يه كي باشت چنگ ده كه وې، كه واته چ پېويست به وه ده كا زه ماوه ند له گه ل من بكه يت؟)) پياوړي ته له كه بازه، فه رمه سوڼي كه بۇ خوي! تا ماوه ي شه ش مانگيش كوڼتيس هه ر سه ري نه ده هېنا يه راسته و لېنه برابوو، به س ده لېن ئيستا كه دووقو لې رويشتوون بۇ ورشو و له وې ريكه و توون. نه مه هه مان نه و شته يه كه ماري ا بوي گېر ا مه وه، نه و يش نه م باسه ي له كه سيكي باوه ر پيكر ا وه وه بيستوه. نه سلې مه سه له كه مليونه پاره بوو، نه و جا توپش باسي جواني و سه رنجرا كيشي نه وم بۇ ده كه يت!

حه كايه ته كه ي نا نا ته واو سه رسامې كرده. ريك هه مان نه و حه كايه ته بوو كه ماوه يه ك پېشتر ناليوښا بوي گېر ا مه وه، به س له كاتي گېر ا نه وه بيدا سوڼدي شي خوراد كه هه رگيز ناماده نيبه له گه ل هيج كه سيك له پېناو پاره دا زه ماوه ند بكات. به س نه م كچه ش كه كاترين ي ناوه، كاريگه ري به كي قوونې له سه ر نه و جېه يشت بوو. ناليوښا ش هه ر وه اي به من گوت كه له وان ه يه باوكي ديسان زه ماوه ند بكا ته وه، به س خوي نكو لې نه م با به ته ده كات و به رده كرده وي نه م ده نگو يانه ده يه وي كوڼتيسي لي نه ر نه جي. من گوتم: ((ناليوښا باوكي زور خوشده وي: پييدا هه لده دا و شانازي پيوه ده كات، له هه مان كاتيشدا باوه ريكي پته ي به و هه يه.))

نا نا وه ك كار دانه وه به رانه ر به وه سف و ستاييشي من بۇ ده زگيرانه پېشنيار بۇ كراوه كه ي ناليوښا، گوتي:

باشه، نه م كچه دلرفين و له به ر دلانه ي تو كه سه ر به بنه مائه يه كي خانه دانېشه، هه رگيز شان له شاني ناتاشا نادات. باوكي نه م كچه كي لگه داريكي به ره مه پيڼي خوراد نه وه بوو، كه چي ناتاشا سه ر به بنه مائه يه كي دپرين و ره سه نه. دوڼي نيكولا ي (بېرم چوو بوو بو ت باس بكه م)، سه ندوو قچه ناسنينه كه ي كرده وه، ده زانېت؟ جا هه موو شه وه كه به نيشان دان و سه ير كرده ي به لگه و سه نه ده كاني بنه مائه كه يه وه خهريك بوو. سيماي زور جددې بوو. من سه ر قالي چيني گوره وي بووم و زاتم نه بوو نه وه نده ته ماشاي بكه م. بېده نكي به كه م تووره ي كرده، پاشانېش ده ستې به خوڼنده وه ي ره گه زنامه ي بنه مائه يي و ناوي نه ژدادي بۇ من كرده و هه تا دره نگانېكي شه و دريژه ي كيشا. ده ركه وت كه بنه مائه ي ئيخمېنف له سه رده مي ئيشاني سامناك دا سه ر به چيني خانه دانه كان بوونه. بنه مائه ي منيش كه ناوي

¹ فه راماسون: نه ندامې ريكخراوي فه راماسونيري كه توپريكي پان و به ريني نه پنيه له سه رانه سه ري دونيادا، كه خويان پيڼان وايه بر وايان به كتبي ناسماني، ملكه چي ياساي ولات، براي ته جي هاني، نازادي بيرو بوچون هه يه. به لام له به ر نه وه ي ناويان به شوفار ده رچو له زوريه ي ولاتاني دونيادا به دزيو و چه په ل ناو ده برين. (و، ك)

شوميلف بووه له سهردهمی ئەلیکسی میخائیلوڤیچ، یانی سەر زنجیره‌ی رومانۆفەکان خاوەن پینگە و ناوبانگیکی تایبەتی بووه. ئەم باره‌یه‌وه بەنگە و سەندیشمان هه‌یه، کارمازین له کتێبه‌ دوازدە بەرگییه‌که‌یدا که ناوی ((مێژووی ئیمپراتۆریه‌تی روسیا)) یه ناوی بنه‌مائە‌که‌ی من ده‌هێنێ. بەم پێه‌یش ده‌بینیت نازیزه‌که‌م که ئیهمه‌یش شتیکی ناوه‌مان له ناودار و خانه‌دانه‌کان که‌م نییه. که نیکۆلای ئەم شتانه‌ی بۆ روونکردمه‌وه، ده‌مۆده‌ست زانیم بێر له چی ده‌کاته‌وه. ئەویش نازار ده‌چێژێ به‌وه‌ی که ناتاشا رسوا بکه‌ن و به‌ چاویکی سووکه‌وه ئی بڕوانن. ئەوان بێ له سه‌روه‌ته‌که‌یان هیچ شتیکی دیکه‌یان نییه که له به‌رانبه‌ر ئیهمه‌دا خۆیانی پێوه هه‌لبکێشن. ئیستاکه‌ش ئەو شازاده‌ چه‌ته‌یه‌ی که بۆ به‌ده‌سته‌ینانی مال و موک ئەو هه‌موو په‌له‌قاژیه‌ ده‌کات، هه‌مووان ده‌زانن که مروڤیکی چاوبرسی و ببه‌زه‌یه‌یه. ده‌ئین گوایه له ورشو به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌یانی چووه‌ته‌ ریزی ژرویتیه‌کانه‌وه¹، وایه؟

گه‌رچی من ده‌باره‌ی ئەم هه‌موو ده‌نگۆیانه‌ی که له‌باره‌ی شازاده‌وه‌ بلاو ببوونه‌وه کونجکۆل بووبووم، که‌چی له هه‌مان کاتدا گوتم: ((ئهمانه هه‌مووی هه‌ئیت و په‌ئیت.)) به‌س بیستنی ئەو بابته‌ی که نیکۆلای به‌نگه و سەنده‌ بنه‌مائە‌یه‌کانی ده‌هینان و چاوی پێداخشان‌دوون، به‌لای منه‌وه سه‌رنج‌اکێش بوو. له رابردوودا هه‌رگیز شانازی به‌ بنه‌مائە‌که‌یه‌وه نه‌ده‌کرد و لافی پێوه ئینه‌ده‌دا. ئانا درێژه‌ی دایه‌ گوته‌کانی: ((ئهمانه هه‌موویان هه‌رچی و په‌رچی و مروڤانیکی بێ هه‌ستن، به‌س هه‌ر به‌راست ناتاشای من، کوتره‌که‌ی من چی ده‌کات، ئایا خه‌مگینه و هه‌میشه خه‌ریکی گریانه؟ ئاه! ئیدی کاتی ئەوه هاتوووه که سه‌ردانی بکه‌یت! ماتریونا، ماتریونا، ده‌ستچاڵک! بزانه‌م، خۆ سووکایه‌تییان به‌ ناتاشا نه‌کردوووه، ها؟ قسه‌ بکه‌ قانیا.))

نه‌مه‌توانی هیچ وه‌لامیکی بده‌مه‌وه. پیره‌ژنه‌که‌ دایه‌ پرمه‌ی گریان. ئیهم پرسی چ شتیکی دی له ئارادایه‌ که بۆی باس نه‌کردیم.

- ئاه! کوره‌ نازیزه‌که‌م، هه‌ر به‌ ته‌نیا خه‌م و خه‌فته‌ به‌س نییه، ئیهمه هه‌شتاکه‌ دوا چۆری جامی به‌لامان هه‌نه‌قۆراندوووه. هاوڕی نازیز بیرت دیت که من گه‌ردانه‌یه‌کی زیڕینم هه‌بوو که چوارچیوه‌یه‌کی گچکه‌ی پێوه‌بوو، جا منیش وینه‌یه‌کی سهرده‌می مندایی ناتاشام خستبووه‌ ناو چوارچیوه‌که‌، کچۆله‌که‌م له‌وه سهرده‌مه‌دا هه‌شت سالان بوو. وینه‌کیشیکی گه‌رۆک وینه‌که‌ی بۆ کیشام، به‌س ده‌بینم بیرت نایی، وینه‌کیشیکی لیهاتوو بوو وینه‌ی ناتاشای له شیوه‌ی فریشته‌ی عه‌شقا کیشا. له‌وه سهرده‌مانه‌دا قه‌زه‌کانی نوول و نالتوونی بوون، وینه‌کیشه‌که‌ نه‌وی له جلیکی موسلینیدا کیشابوو که په‌یکه‌ره‌ بچکۆلانه‌که‌ی وه‌درده‌خست. هه‌نده‌ جوانکیلانه‌ بوو که چاو له‌ بینینی تیر نه‌ده‌بوو. داوام له وینه‌کیشه‌که‌ کرد هه‌تا دوو بائی بچکۆله‌ش به‌سه‌ر شانه‌کانییه‌وه بکیشی، به‌س قایل نه‌بوو. جا هاوڕیکه‌م، هه‌روا بیته‌وه، دواي ئەم هه‌موو به‌دگویی و سووکایه‌تیانه‌، ئەو گه‌ردانه‌یه‌م له سه‌ندوووه‌ چکۆلانه‌که‌م ده‌هینا و کردمه‌ مله‌م، به‌رده‌وامیش ترسی ئەوهم هه‌بوو که نیکۆلای پێی بزانی. چونکه‌ گوته‌بووی هه‌موو که‌لوپه‌ل و

¹ شۆن که‌وتوانی رییازی کاتۆلیک.

پیداویستییه کانی ناتاشا توور بدەم یان بیانسووتینم هەتا ئیدی ئەومان وەبیر نەهیننەو. بەس من پێویستیم بەو بوو کە جار جار وینەکە ی ببینم، بە بینینی فرمیسک بە چاواندا دەهاتە خوار و ئەم کارەش سووکنای پێ دەبەخشیم، ئەو کاتانەشدا کە تەنیا بووم، وینەکە ییم ماچ باران دەکرد، ئای کە چەندم حەز دەکرد بە خۆی لێرەبێ یەک دنیا ماچی بکەم، جا بە چەندین ناوی ئەویندارانەو بە بانگم دەکرد و کە شەویش دادەهات خاچم بۆ دەکیشا. ئە کاتەکانی تەنیا ییمدا بە دەنگی بەرز قسەم ئەگەڵ دەکرد، شتگە لێکم ئەو دەپرسی و بە خەیاڵیش دەمەینایە بەرچاوی خۆم کەوا خەریکە وەلامم دەداتەو. ئاە! قانیای ئازیز، تەنانەت بە گێرپانەوێ ئەم قسانەش دێم دەشکی. بە کورتیەکە ی خوشحال بووم بەوێ کە نیکۆلای ئاگای ئەم بابەتە نییە و بە گەردانەکە ی نەزانێو. بەس دوینی سەیر دەکەم ئیدی گەردانەکە دیار نییە. تەنیا زنجیرەکە ی بە گەردنەوێ شۆر بوو تەو. هەبێ و نەبێ ئەقە ی چوارچێوێ وینەکە ئە جیبە کدا شکاوه و دیار نەماوه. خەریک بوو شیت دەبووم، چەندان جار بە هەموو کون و قوژنی کدا گەراوم. دیار نەماوو، نەمدەزانی کە وتووتە کو؟ ئە بەرخواوە گۆتم بێگومان دەبیت ئە جی خەو کەم دا لێم کە وتبیت، جیبە و کەم ژێر و ژوور کرد و هەر نەمدۆزییەو. گەر زنجیرەکە پسابیت و لێ جیا بوو بیتەو، ئەوا دەبێ کە وتبیتە دەستی چ کە سیک؟ «ئەو» یان ماتریونا؟ خەمی ماتریونا نییە، ئەو زۆر بە وەفایە بۆ من... هێی ماتریونا، ئەری ئەو سەماوەرە دەهینیت یان نا؟ بە خۆم گۆت گەر نیکۆلای ئەوی دۆزیبیتەو ئەوا دەبیت چی بقەومی؟ ئیدی من دەستم هیچ کاریک ناگری و هەر خەریکی فرمیسک رشتنم. ئیستاکە نیکۆلای زیاتر ئە رابردوو ئەگەم نەرمونیانە، بە بینینم خەمگین دەبیت، وەک بلیی سۆسە ی ئەوێ کردوو کە بۆچی من دايمە خەریکی گریانم. ئە دلی خۆمدا دەلیم؛ چۆنی زانیو؟ ئەوانە یە وینەکە ی دۆزیبیتەو و تووری دابی. ئەم کارانە ی ئی دەو شیتەو، ئەوی توورداوه و ئیستەش داخپەتی، فریدانی وینەکە خەمباری کردوو. پاشان ئەگەڵ ماتریونا چوومە حەوشە و بە هەموو جیبە کدا گەرام و هەر نەمدۆزییەو. دەبینم ئیدی شەوانە ناتوانم خاچ بۆ وینەکە ی بکیشم. ئای ئەم بەدبەختییە گەورە یە، ئای ئەم ئاقیبەتە ناخۆشە، قانیا، هەموو ئەمانە نیشانە گە لیکێ خراپن. ئەوا یەک رۆژی تەواوه کە من بەردەوام خەریکی فرمیسک رشتنم. بە چە شنیک چاوەروانیم دەکردیت کە وەک بلییت بە تاییەت ئەلایەن خوداوه بۆ من رەوانە کرابیت هەتا کە میک سووکناییم پێ ببەخشیت.

پیرەژنەکە پاشان دەستی کردە فرمیسک رشتن و بە کۆل دەگریا.

ئە پێر بە خوشحالییەو گۆتی: «ئاە! بەراست بیرم چوو پیت بلیم، سەبارەت بە راگرتن و بەخیوکردنی کچە هەتیویک، هیچی بە تۆ نەوتوو؟»

- بە ئی ئانا، گۆتی ماوێهەکی زۆر بە باشی بیرتان ئەم بابەتە کردووتەو و لەسەر ئەوێ ریککەوتوون کە کچۆلە یەکی بێ دایک و باوک بکەن بە رۆلە ی خۆتان. راستە؟

- من هرگیز بیرم لهم بابه ته نه کردوووتهوه، هاوریکهم، تهنانهت نهمهم به خه یالیشدا نه هاتوو. هیج کچولیه کی هه تیویشم ناوی. نهو چاره رشی و به دبه ختیبه کانی خومانمان بیر ده خاته وه. بی له ناتاشا هیج که سیکم ناوی. من هر به ته نیا یه کچم هه بووه و ناشه وی کچیکی دیکهم هه بیته. داخوچ شتیکی که نکه نهی هیئانی کچولیه کی دیکه ی خستیته سهری، تو لهم باره یه وه چی ده بیته، فانیایا نه بهر نه وه یه که نییدی حز ناکات من بگرم و ده یه وی دننه واییم بکات، یان به نیازه یادی کچه که ی له یادگه یدا بسریته وه و به رولیه کی دیکه وه هوگر بیی؟ له باره ی منه وه چیی به تو گوت؟ وه ختی باسکردنی لهم بابه ته، تووره و قه نس نه بووه؟ بیده نگا! وا هات. دواتر هه موو شتیکم بو باسبکه، نازیم، دواتر... بیرت نه چی سبه نیی بیته بلام...

۱۳

نیکولای هاته ژور، به کونجکولیه وه لیمان ورد بووه وه و وهک نه وه ی له باره ی شتیکه وه خه جائهت بکیشی، ناوچاوی تال کرد، نزیکی میزه که بووه وه و پرسیی: ((هیشتا سه ماوره که ناماده نه بووه؟))

نانا به شیرزه یه وه گوتی: ((هر نیسته ده بیته، هاکا هاوردی، هاورپی من، نه وه ش سه ماور.))

هر له گه ل هاتنی نیکولایدا، ماتریونا به خوی و سه ماوره که یه وه سه روشکی به دیار که وت، ده تگوت چاوه پیی هاتنی گوره که ی بووه هه تا نه ویش یه کسه ره سه ماوره که بهینی و بیخاته سهر میزه که. پیره خزمه تکاریکی نه زان و وه فادار بوو، بهس نیجگار به پرته و بوله و مه زاجی بوو، خزمه تکاریکی که لله ره ق و سه رسه خت بوو. له نیکولای ده ترسا و له به ردهم نه ودا زمانی خوی ده گرت. بهس هه قی نهمه ی له نانای داماو ده کرده وه، بو نه نجامدانی هر کاریک پرته و بوله ی به سه ردا ده کرد و به ناشکرای ده یویست به سه ر خانمه که یدا زانیته، له هه مان کاتیشدا خوشه ویستیبه کی زوری بو نه و و نیکولای هه بوو. من ده میک بوو که شاره زای خوو و ره وشتی ماتریونا بووم.

نیکولای به ده نگیکی هیواش و ورته ورته وه گوتی: ((زور ناخوشه پیواو جلی ته پی له بهر دابیت، به تاییهت له دؤخیکدا که که سیک نه بی چایه کت بو دهم بکات.))

نانا ده سته جی سهیریکی منی کرد. نیکولای که یفی بهم سه بیرکردنه نهینیانه نه ده هات و گهرچی له و ساته دا هه وئی ده دا سهیری نیمه نه کات، بهس ده کرا له پیی ده موچاویه وه سو سه ی نه وه بکه یته که سه یر کردنه نهینیبه که ی نانای دیووه و زانیویه تی په یوه ندی به وه وه هه یه.

کتوپر پروی کرده من و گوتی: ((بۆ رایبکردنی ئیش و کارهکانم چوو بوومه دهری، قانیا. پیلانیکی گلاو له باری جیبه جیکردنایه. به تۆم گوتبوو که من له دادگه دا به تهواوی تاوانبار کراوم؟ من هیچ به لگه و شایه تیکم نییه، هیچ سه نه دیکم له بهرده ستدا نییه و لیکۆلینه وهش به شیوهیه کی ناداد پهروه رانه به ریوه دهچیت... هم...))

باسی نهو دهمه قانییهی نیوان خووی و سازادهی دهکرد که نه دادگه دا روویدا بوو، نه م دادگاییه تا دههات دریزتر دبووهوه، بهس رۆژ دواي رۆژ زیاتر و زیاتر به سهر نیکۆلایدا دهشکایه وه. من ئیی کر بوو بووم و نه مدهزانی چون وهلامی بدمه وه. نهویش به نیگاگه ئیکی شک نامیز و گومانایه وه له منی دهروانی.

جا پاشان وهک نهوهی که له بیدهنگیی من و هاوسه ره کهی قه ئس بوویت، هاواری کرد: ((جا خهم! چی ده بییت با بییت، نه م دادگاییه نه فره تییبه هه تا زووتر دوايي بییت باشتره. ته نانه ت گهر ناچار به بژاردنی پاره شم بکه، نهوا ههر ناتوانن به مروقیکی دهستپیس و سووک و چرووکم نیشان بدن. خو من ویزدانم ناسوودهیه، به جه هه نهم با ههر تاوانبارم بکه؟ خو لایه نی کهم نه م مه سه له یه ده بریته وه، من تا پلووچ و مایه پووچ دهکن، بهس له به رانه بهر نه مده دا وازم لیده هیئن... واز له هه موو شتیك ده هیئنم به ره و سیریا به ری دهکه وم.))

نانا خووی پی رانه گیرا و گوتی: ((بۆ سیریا، نهی خودای من، بۆ نه و بنی دونیایه؟))

نیکۆلای به ناوازیکی رقاوییه وه، وهک نهوهی بیهوی به م شیوه قسه کردنه که میک ناره حه تییبه کهی سووک بکا گوتی:

- لییره له چییبه وه نزیکن؟

نانا گوتی: ((له م هه موو... خه لکه...)) جا پاشان سه یریکی منی کرد.

نیکۆلای له باریکدا که به نوره جاریک له من و جاریک لهوی دهروانی، گوتی: ((کامه خه لک؟ باسی کی دهکه ییت؟ نه م دزانه، نه م بوختانچی و نا پاکانه؟ خه مت نه بییت چه م بی چه قه ل نابی و نه م جو ره مروقانه ش له هه موو جیبه ک پهیدا ده بن. له سیریا ش ههر نوو تمان بهر نووتیان دهکه وی. گهر تو ناته وی له گه ل من بییت، نهوا ناچارت ناکه م و بو ت هه یه لی ره به مینیته وه.))

نانای داماو به ناله وه گوتی: ((نیکۆلای، هاوده می من، من بی تو به تاقی ته نیا لی ره چی بکه م؟ خو ت باش ده زانیت که من جگه له تو له م دونیایه دا هیچ که سیکم نییه، هیچ که س...))

به جه په سان و سه رسورمانه وه بیدهنگ بوو و به نیگایه کی هه راسانه وه پروی له من کرد، پیده چوو بیهویت من قسه یه ک له سه ر بابه ته که بکه م و خیرا یارمه تییبه کی بده م. نیکۆلای تووره بوو. بیانوی به هه موو شتیك دهگرت، نه دهکرا بۆ چوونیکی پیچه وانه ی بۆ چوونی نه و ده بریت. گوتم:

- خەمت نەبىت، ئانا، ژيان كىردن ئە سىبىريا بە و رادەيەش سەخت نىبە كە باسى دەكەن. گەر رەوشەكە نالە بار بىت و بە زيان بە سەرتاندا بشكىتەو، دەتوانن مولىكەتەن بفرۇشن، بەرنامەى نىكۆلای قسە ھە ئناگرى. دەتوانن ئە سىبىريا جىگەيەكى باش پەيدا بکەن و ئەوسا...

نىكۆلای گوتى: ((ئاھ! ئە دەست تۆيش نىشان، زۆر جدى قسە دەكەيت. مە ھەموو شتەم بەراندووتەو، واز ئە گشت شتىك دەھىنەم و دەرۇم.))

ئانا ئە بارىكدا كە بە نارەھەتتەو دەستەكانى لىك دەخشاندا گوتى: ((باشە، وەلى مە چاوەرپى بىستنى قسەيەكى ئاوا ھە بووم، قسەكانى تۆيش وەك ھىكانى ئەون قانىيا، چاوەرپى ئەم قسانەم لى ئە دەكرد... تۆبى ئە سۆز و خۆشەويستى ھىچ شتىكى دىت تا نىستە ئە نىمەو ئەدىو ھە نىستاكەش...))

نىكۆلای گوتى: ((ھا! ھا! ھا! ئەى بە تەماى چىپتە؟ سامانەكەمان بە با چووە، خەرىكى خەر جىردنى داوھەمىن كۆپىكەمانىن، ئەوانەيە بتەوى پىم بلىت بچەم بۆ لای شازادە، لىي بپارىمەو ھە داواى لى بووردنى لى بکەم؟))
بە بىستنى ناوى شازادە سەراپاى ئانا كەوتە ئەرزىن. كەوچكى چايەكەى ئە دەست كەوتە سەر ژىرفىجانەكە و دەنگىكى بەرزى لىو ھەت.

نىكۆلای بە شادىيەكى لاسارنە و نىشانەرى ناجىسىيەو دىرژى داىە قسەكانى: ((بۆچوونى تۆ چىبە، قانىيا، دەبىت بچىن بۆ سىبىريا، ئەرى؟ يان و باشترە بەيانى جلىكى رىكوپىك بپوشم، قزەكانم داھىنەم، خۆم بەر زىنمەو: ئانا پۆشاكىكى تازەم بۆ نامادە دەكات (پىاو دەبىت بەم شىوہىە بچىتە بەردەم ئەو پىاو پايە بەر زە!) جوتىك دەسكىشيش دەكەم ھەتا شىاو دەرىكەوم و دەچمە بەردەم پايە بلند و نىژم: << پايە بلند، ئەى بەخشنە، نانبدەى مە، باوكەكەم! لىم ببوورە، بەزەبىت بە مندا بىتەو، پارو ھە نانىكەم پى بە، مە ژنە ھەيە و مندا ئەم وردە!... >> ئەى وانىيە، ئانا؟ تۆ ئەمەت دەوى؟))

- مە ھىچ شتىكەم ناوى، ھىچ شتىك دۆستى ئازىز! ھەر ئەخۆو قسەم كىرد، ئە گەمژەبىياندا. لىم ببوورە گەر نارەھەتم كىردىت، تەنبا ھاوار مەكە.

ئەم قسانەى ئە بارىكدا كىردن كە سەراپاى كەوتتەو ئەرزىن.

مە دنىام كە نىكۆلای ئەو ساتەدا، بە بىنىنى ھاوسەرە بەدبەختەكەى كە ئە ترس و نارەھەتتەياندا فرمىسكى دەرشت، دنى ئەرم بوو و سەراپاى بوو سۆز. گومانم ئەو ھەدا نىبە كە ئە ھاوسەرەكەى زىاتر ئازارى دەچەشت، بەس ئەيدەتوانى بەر بەخوى بگرىت. مرقۇقە ئاكار بەرز و ھەستىيارەكان جار جار تووشى و ھەا ھالەتەك دىن، سەرەراى دىپاكىيان، ئە خەم و توورەبىياندا مۆلەتى ئەو بە خۆيان دەدەن كە چىژ ئە ئازاردانى ئەوانى دىكە وەر بگرن،

حه زده کهن به هر نرخیک بیټ، تهنانهت لهړپې سووکایه تی کردن به کهسانی بیگوناحیشهوه، بهتاییه ت سووکایه تی کردن به کهسانی که زیاتر لهوانهوه نریکن، داخی دلپان هه لپریژن. بو نمونه جاری وا هه یه ژنیک لای وایه که پیویسته خوئی به سووکایه تی پیکراو و چاره‌پهش ههست پی بکات، تهنانهت گهر سووکایه تی پیکردن یان چاره‌پهشیه کیش له نارادا نه بیټ. پیاوانیکی زوری هه که لهم باره یهوه له ژنان دهچن، تهنانهت نهو پیاوانه به هیج شیوه یه که لاواز یان ژنرهنگیش نین. نیکولابیش گهرچی خوئی بهر له هه موو که سیک نازاری به کاریکی لهو جوړه دهچهشت، بهس وای ههست دهکرد که پیویستی به دهمه قریبه که هه یه.

بیرم دیت که لهو ساته دا فکریکم به میشکدا هات: نایا پیشر، هه بهو جوړه ی که نانا به گومان بوئی چوو بوو، دهستی به جیبه جیکردنی نهو کاره نه کردبوو؟ کی چوو زانی؟ لهوانه یه خودا نهو فکری خستبیته سه ریبه وه که بجیت بو لای ناتاشا، بهس لهوانه یه له ریگه دا رای گورابیت یان گرتیکی بو هاتبیته پیش و له بریاره که ی پاشگهزی کردبیته وه (نه گهزی زوره)، جا نهوسا شهرمه زارانه، به توورپه یی و سه رشوریبه وه گه راوه ته وه و نهوه ی به میشکدا هاتووه که نهو رقه ی له «لاوازیبه که ی» هوه سه رچاوه ی گرتووه به سه ر که سیکدا خالی بکاته وه، به وردیشه وه که سیک ی بو نه م کاره دیاری کردووه که هه مان ههست و ویستی نهوی هه یه. لهوانه شه له بهر نهوه ی که هزی کردووه ناتاشا ببه خشیت، شادی و که یف و خویشی نانی داموای هیناوه ته بهر چاوی خوئی و له بهر نهوه ییش له جیبه جیکردنی نه م بریاره دا شکستی خواردووه، «بیگومان» ده بیټ هه ر نانی بی نهوا باجه که ی بدات. پیره میرد که هاوسه ره که ی بهو دوخه پر له ترس و له رزه وه بینی، خه م دایگرت. پیده چوو شهرم له رهفتاری خوئی بکات و بو چه ند ساتیک به سه ر خویدا زال بوو. هه موومان پیده نگ بووین، من هه ولما لپی نه روانم. بهس نه م چه ند ساته دنگره زوری نه خایاند. نیکولای دهیویست به هه ر نرخیک بووه قینی دلئ هه لپریژئی، جا لهړپې خو توورپه کردن و قیر و هوورپه وه بیټ یان له عنهت و نه فرهت کردن. له پر به منی گوت:

- ده زانیت قانیا، نه م دوخه نازارم ده دات، نه ده بوو هیج بلیم، بهس نیدی کاتی نهوه هاتووه که بی پیچ و په نا قسه ی دلئ خوم بکه م، بی نه م لا و نهو لا، به راشکاوی، وهک مروقیکی به شهره ف... خو تیم ده گه ی، قانیا؟ خوشحالم که لی ره ییت و دهمه وی هه موو نهوه ی که له دلما په نگی خواردووه ته وه به روونی ده رپریم هه تا «دیتران» ییش بزنان، بزنان که نه م هه موو قوریات و ناه هه لکیشان و به دبه ختیبه، نیدی کاسه ی سه بری لیورپژ کردووم. دهمه وی بزنان نهو که سه ی که جگه ر خوینی کردووم و له دلما دهرم کردووه، نیدی پی ناخاته وه دلئ. به ئی، هه ر وا ده که م. مه به ستم نهو رووداوه یه که شه ش مانگ له مه وه بهر روویداوه، تیم ده گه ی، قانیا؟

پاشان له دوخیکدا که به نیگایه کی بلپسه داره وه لیم ورد ده بووه وه و به روونی خوئی له سه یرکردنی هاوسه ره تو قیبه که ی به دوور ده گرت، له سه ری رویش:

- بۆيە ئاوها رېك و راست قسه دهكەم، هەتا باش ئە مانای قسهكانم حالى ببیت و لیکدانەوهیهکی هەئەیان بۆ نەكەیت. دووبارە دەكەمەوه: ئیدی نامەوئیت ئەم فلتە فلتانە بیستم. ئەوهی که زیاتر ئە هەر شتیکی دی من دەهری دەکات ئەوهیه که <<ئەوانی دی>> لایان وایه که منیش ئەو هەسته سووک و چروکانەم هەیه، وەك بلیت من دەبەنگترین و کەموکورتترین مەرفەم... لایان وایه ئەتاو خەم و خەفەتدا شیت بوومە... ئەمانە هەمووی قوریاتن! من هەموو هەستهکانی رابردووم ئە دلتا سرپونەتەوه و فەرامۆشم کردوون! ئیدی هیچ یادگارییهکم ئە زهندا نییه... نا، نا، نا!...

ئە پەرەستایە سەر پی و مستیکی بە میزەکەدا کیشا و فەجانەکان کەوتنە زرنگە زرنگ.

منلە باریکدا که ئیدی زیاد ئەوه خۆم پی رانەدەگیرا و کەم تا زۆر بە توورەبیەوه لئی رامابووم، گوتم: ((نیکولای سیرگەقیج، ئیوه دلتان بۆ ئانا ناسووی؟ بەزەبیستان نییه؟ سەیرکەن چیتان بەسەر هیناوه!)) بەس ئەم قسانەکی من وەك ئەوه وابوو که رۆن بەسەر ئاگردا بکەیت.

سەرا پای کەوتە لەرزە و بە دەنگیکی بەرز گوتی: ((من بەزەبییم نییه، بەزەبییم نییه، چونکە هیچ کەسێک دئی بە من ناسووتی! بەزەبییم نییه، چونکە هەر ئە مائەکەکی خۆمدا پیلان ئە دژ دەگیرن، ئە دژی منێک که ئەبەر کچه بیجەیاکەکی که شیای خرا پترین سزا و نەعلەت و نەفرەتە، ئاورووم ئەدەست داوه!))

ئانا بە هاوارەوه گوتی: ((نیکولای سیرگەقیج، دوستی من، نەفرەتی ئی مەکە، هەرچیت پی خوشە بیکە، بەس نەفرەت و نەعلەت ئە کچهکەت مەکە، حاشای ئی مەکە.))

پیرەمیژدەکه دیسان بە دەنگیکی بەرزترەوه گوتی: ((شیربەحەرامی دەکەم، بە نەفرەتی دەکەم، چونکە دەتانهوئێ منیکی ئاورووورژاو و سووکایەتی پیکراو، بچم بۆ لای ئەم نەفرەتییه و داوای ئیپوردنی ئی بکەم! بەئێ، بەئێ، ئەمەتان دەوئیت. هەمیشە، شەو و رۆژ بەم مەسەلەیه ئازارم دەدن، بە فرمیسک رشتن و ئاه و ئالە و توانجی گەمژانە دەتانهوئێ نەرمم بکەن.)) پاشان بە خیرایی و بە دەستیکی لەرزۆکەوه دەسته کاغەزیکی ئە گیرفانی دەرهینا و روو بە من درێژە دای: ((بڕوانە، قانیا، ئەمە پوختەکی دۆسییەکی دادگاییەکەمانە. ئەویدا من حوکمی دز و تەئەکه چیبەکم بەسەردا دراوه که مال و موئکی کەسیکی چاکە خوارم خیت کردووه!... ئەم کچه حەیاکی بردووم، رسوای کردوم! بڕوانە، سەیرکە، سەیرکە.))

پاشان بە گیرفانە جوړاو جوړەکانیدا دەستی کردە گەران و دەرهینانی کاغەزگەلیک و یەك بەداوای یەك خستنییه سەر میژەکه و بە شپەزەبییهوه بۆ کاغەزێک دەگەرا هەتا بەمنی نیشان بدات، بەس ئەو کاغەزەکی دەست نەکەوت که مەبەستی بوو. بە شپەزەبی و بی نارامییەوه، بە گیرفانەکانیدا دەستی کردبووه گەران و هەرچیبی بە دەستەوه دەهات

هه ئی دهرشته سهر میزه که و نه پر، شتیکی قورس که و ته سهر میزه که و دهنگیکی به رزی لیوهات... ئانا هاواریکی لی هه ستا. شته که چوارچیوهی هه مان نه وینه بچووکه بوو که لی ون ببوو.

به زحمهت دهمتوانی برپا به و دیمه نهی بهر چاوم بکه م. خوین شالوی هیئایه سهر رووخساری پیره میرده که و روومه ته کانی سوور هه لگه راندن، جا سهر پای که و ته هه لهرزین. ئانا دهست له سهر سنگ راوه ستابوو و به نیگایه کی مه یله و پارانه ووه لهوی دهروانی. رووخساری به هیوایه کی کتوپرانه گه شابوو بوو. نه م چه په سان و سوور هه لگه رانهی پیره میرده که له به رده م نیه دا... نا، ئانا به هه لهدا نه چوو بوو، نیستا له وه ده گه یشت که چون چونی چوارچیوهی گهر دانه که ی گوم بووه!

تیگه یشت که میرده که ی نهوی دوزیوه ته وه و زوریش خوشحال بووه، یان له وانه شه له خوشیاندنا سهر پای که و تیبتته لهرزین، جا به خنجیلانه نهوی هه شارداوه و له خه ئوته دا و به نه وینیکی لیوان لیوه وه، بی نه وهی هه رگیز تاسه ی بشکی، ههر به سهر کردنی رووخساری چکوئهی کچه که یه وه خهریک بووه، له وانه شه وه ک هاوسهره داماره که ی، بو نه وهی له گه ل ناتاشای نازیزیدا راز و نیاز بکات دهرگه ی ژوره که ی پیوه دابیت و لهوی خوی به ند کردبیت، به خه یال نهوی هیئاو ته بهر چاوی خویی و وه لامی هه موو پرسیاره کانی داوه ته وه، چه ندان جار وینه جوانکیلانه که ی ماچ کردوو و نه و که سه ی که له به رانه بر نه وانی دیدا به نه فره تی کردوو و گوتویه تی نایه ویت چاوی پیی بکه وی، له و خه ئوته دا نه ک ههر به ته نیا لییشی خوش بووه، به لکه له خوداش پاراوه ته وه که لی ببوو ری و خوشبه ختی بکا.

ئانا که ئیدی نه دیده توانی له به رانه بر نه م باوکه سهر سه خته ی که خوله کیک له مه و بهر کچه که ی به نه فره ت دهر کرد خوی رابگری، به هاواروه گوتی: ((که واته تو نازیزم، هیشتا که نهوت خوش دهوی!))

بهس نیکولای به بیستنی هاواری هاوسهره که ی، ههروه کو شیت هه لچوو و چاوانی پر له بلیسه ی رق بوون، وینه چوارچیوه داره که ی له سهر میزه که هه لگرت، جا به زه ویددا کیشا و به رق و قینه وه دهستی کرده پامال کردنی. له و دؤخی هه ناسه سوارییهدا به دهنگیکی وه که نه ره وه گوتی: ((نه فره تی خودای لی بیت، بو تاهه تا، بو تاهه تا!))

ئانا به نک و ناله وه گوتی: ((نه و، نه و، ناتاشای نازیزم. رووخساره خنجیلانه که ی... خهریکه پامالی دهکات! پامالی دهکات! زالم، خوپه رستی بی هه ست، بی به زهی!))

نیکولای به بیستنی ناله و شیوه نی ژنه که ی، هوشی هاته وه سهر خوی، نیستیکی کرد، تاسا و له جیوه وشک بوو. له پر وینه که ی له سهر زهوی هه لگرت وه و ویستی خیرا بچیتته دهری، بهس هیشتا چه ند هه نگاویکی نه نابوو که نه ژنوی دادا، دهسته کانی خستنه سهر قه نه فه که ی، جا به بی هازی و شه که تیبه وه سهری خسته سهر قه نه فه که.

ههروهك مندائيك، وهك ژنيك، دهستی کرده هه نسكدان و گريان. له بهر هه نسكدان هينده تهنگه نه فسهس بووبوو كه دهنگوت هه ر ئيسته سڼگي دهته قيته وه. پيره ميڤرده سامناكه كه له ماوهي خوئه كيكداء وهك مندائيكى بيده سه لاتي ليهاتبوو. ئاه! ئيدي ئيسته تواناي نه فته تكدني نه بوو. ئيدي شهرمي پي نه دههات له بهرانبهر هيچ يهك له ئيمه دا بگريي. نهوجا به باريكي وروژاوي سه رچاوه گرتوو له نهوينيكي بي كوتاوه، به بهرچاوي ئيمه وه نهو وينه يه ي دايه بهر ماچ، هه مان نهو وينه يه ي كه كه ميك له مه و بهر پامالي ده كرد. دهنگوت ئيدي ناتواني زياد له مه نه موه موو نهو وينه خهفه بكات و بهرگه ي پهنگخواردنه وه ي بگرييت، هه نوو كه ههست و سوزي ته قيه وه ته وه و به وزه يه كي نه وهنده بهرگه نه گيراوه وه هه لده چيت كه سه رتا پاي خستوه ته له رزه.

ئانا به سه ري دا چه مييه وه و له گه ل نه وه ي كه ماچي ده كرد به ئاه و ناله وه گوتي: ((نهو ببه خشه، ببيبه خشه، بيهينه ره وه بو مالي خو ي هاوده مه كه م، خودا وه ند له قيامه تدا ئه م دلگه وره يي و له خو بردوو بيه تي بيرنا چيت.))

نيكولاي به دهنگيكي گيراو و شه رانييه وه هاواري كرد: ((نا، نا، به هيچ شي وه يهك، هه رگيز! هه رگيز!))

د رهنگانيكي نزيكه ي كاتر ميڤ ده بوو، كه گه يشتمه مالي ناتاشا. له و كاته دا نهو له نهومي سييه مي كه چه بينا كه ي كولوتوشكيني بازگاندا ده ژيا، كه ده كه وته فوتانكا و له نزيك پردي سمنوفسكي يه وه بوو. پيشتر كه له گه ل

ئاليۇشا دەڭيا، ئە نھۆمى دووھى ئە پارتمانىكى گچكە و خۇشى بەرانبەر بە *لئىتئائىيا* دا نىشتە جى بوو. بەس شازادەى بچووك زۇر زوو پارەى لى برا و گىرفانى خالى بووھو. ئەببووھ مامۇستاي مۇسقىقا و دەستى دابووه قەرز و قۇلە كردن و كەوتبووھ ژىر بارى قەرزىكى زۇرھو. پارەكانى ئە رازاندنەھى ئە پارتمانەكە و بە كرىنى ھەدىگە لىك بۇ ناتاشا خەرج كىردبوو، بەس ناتاشا بە دەست ئەم ھە ئە خەرجىانەيەھو، بۇلە بۇلى بە سەردا دەكرد، نارەزايى نىشان دەدا و دەگىيا. ئاليۇشايىش كە گە نجىكى ھەستىيار و بى كار بوو، ھەندىك جار بە ھەفتە ئە فكىرى ئەودا بوو داخۇ بۇ دىخۇشكردنى ناتاشا دەبىت چ دىيارىيەكى بۇ بىكرى. بۇ پىشكەشكردنى ئەو دىيارىيەش ئاھەنگىكى ساز دەكرد و پىشتىش بە جۇش و خرۇشكىكى زۇرھوھ منى ئەم بابەتە ئاگادار دەكردھو. ئە بەرانبەر لۇمە و فرمىسك رشتەكانى ناتاشادا بە چەشنىك خەمبار و بىتاقەت دەبوو كە پىياو بەزەيى پىيدا دەھاتەھو. دواتر ئەم ھەدىانە، بوونە مايەى سەركۇنەكردن و دەمەقائى و خەم و پەژارە بۇيان. وىراى ئەوھش ئاليۇشا بە دزىى ناتاشاھە پارەيەكى زۇرى خەرج دەكرد، دەكەوتە گەل ھەندىك ھاورپى كلاوچى كە دەيانبەردە مالى ئەم كچ و ئەو كچەھو، كە چى ئەگەل ھەموو ئەمانەشدا ناتاشاى زۇر خۇش دەويست. خۇشەويستىيەكەى بە رادەيەك بوو كە ببووھە مايەى نازارى گىيانى. زۇرەى كات بە خەمگىنى و خەمۇكىيەھو دەگەرايەھو مالى و دەيگوت تەنانەت نرخی پە نچە بچووكەكەى ناتاشاشى نىيە، خوپرى و شەيتان سىفەتە، ناتوانىت ھەست بە حالى ئەو بكات و شايەنى ئەو ھەموو ئەوينە نىيە. تا رادەيەك ئەسەر ھەق بوو، جىاوازييەكى بەرچاويان ئە نيواندا ھەبوو، ھەمىشە ئە بەرانبەر ناتاشادا خۇى وەك مندائىك دەھاتە بەرچاوا. بە چاوى فرمىسكاوييەھو باسى پەيوەندىى نيوان خۇى و ژۇرفىنى بۇ من دەكرد و ھاوكات تكاشى لى دەكردم كە ئەم بارەيەھو ھىچ شتىك بە ناتاشا نەئىم؛ دواى ئەم پىھاتنەش، كاتىك كە ئەگەل من دەگەرايەھو بۇ مال (دەبوو منىش ئەو كاتانەدا لەوى بەم، چونكە دەيگوت دواى توشبوون بەم گوناحە زاتى ئەھى نىيە چاوا ئە چاوى ناتاشا بېرى و منىش تەنيا كەسىكم كە دەتوانم ھىز و ھىواى پى بەخشم)، ناتاشا ھەر بە يەكەمىن نىگا بە مەسە ئەكەى دەزانى. كچىكى ئىجگار خانەگومان بوو، بەس سەرم ئەھو ئاوساھە كە چۇن چاوپۇشىى ئە ھەرزەگەرىيەكانى ئەو دەكرد. وەك ھەمىشە مەسە ئەكە بەم جۇرە بوو؛ ئاليۇشا ئەگەل من دەھاتەھو مالى، شەرمەزارانە ئەگەل ناتاشا دەدوا و بە مېھرەبانى و شېرزەيىھو لىى ورد دەبووھو. ناتاشاىش دەمودەست سۇسەى ئەھى دەكرد كە توشى گوناحىك بوو، بەس بەرووى خۇيدا نەدەھىنا، ھەرگىز بۇ قسەكردن ئەم بارەيەھو دەستى پىش نەدەخست و ھىچ پرسىيارىكى ئەو نەدەكرد؛ بەئكە بە پىچەوانەھو، زىاتر دەيلاواندەھو، زىاتر ئە جاران خۇى مېھرەبان و خۇشحال دەنواند، ئەم كارەشى ئە يارى كردن و ئە فرۇفيل بوو. نا، ئەم بوونەھەرە زەرىفەى كە شىاوى پىاھەلدانە، چىزىكى زۇرى ئە لىبوردن وەردەگرت و پىى شاگەشكە دەبوو. ھەئبەتە ئەو وەختەدا بى ئە ژۇرفىن باسى ھىچ كچىكى دىكە ئە ئارادا نەبوو. ئاليۇشا كە ئەو ھەموو مېھرەبانى و دنگەورەيىھى ناتاشاى دەدەيت، نەيدەتوانى دان بە خۇيدا بگىرى و بى ئەھى پرسىيارىكىشى لى كرابىت، بۇ ئەھى دلى بسرەويىت، بە خۇى دانى بە ھەموو شتىكدا دەنا. دواى ئەھى كە ناتاشا چاوپۇشىى لى دەكرد، ئە خۇشياندا پىى عاردى نەدەگرت، تەنانەت ھەندىك جار دەگىيا، ئەھى دەگرتە باوھش و ماچى دەكرد. پاشانىش بە ساويلكەيى و خۇشچائىيەكى مندالانەھو،

به هه موو ورده كارى به كه وه دهستی به باسکردنى په یوه ندى نیوان خوی و ژورفین ده كرد، قا قا پیدهنی، دهستی به وه سف و ستایش و پیاوه لدانى ناتاشا ده كرد و ئیدی شهو، بهم چه شنه، به شادی و خوشیبه وه دهگوزمرا. كاتیک پاره ی لی برا، دهستی به فروشتنه وهی كه لوپه له كانی جوانكارى كرد. به پیداكړی ناتاشا مایكى گچكه و هه زانی له فونتانكادا به كړی گرت. هه به هه مان شیوه له سه ر فروشتنى نه و كه لوپه لانه به رده وهام بوو، ته نانه ت كار گه یشته نه وهی كه ناتاشا جله كانی بفروشی و له دووی كارىك بگهړی، وه ختیكیش كه نالیوشا به موی زانی، تووشی ناو میدیبه کی سه خت بوو، دهستی كرده جویندان و سووكایه تی كردن به خوی، بهس بو باشتر كړدى بارودوخیان هیچ ههنگاو یكى نه نا. له و كاتانه دا هه موو پاشه كه وه ته كه یان ته واو ببوو، تاقه ریگه ی نه جات ته نیا ئیشكردن بوو، نه ویش له به رانه بر پاره یبه کی ئیجگار كه مدا. سه رته، كاتیک كه هیشتا پیکه وه ده زیان، نالیوشا له گه ل باوكی ده مه قهری ببوو. له و كاتهدا زه ماوه ندى كړدى نالیوشا له گه ل كاترى زړ كچی كوئیس، به لای شازاده وه ته نیا نه خشه یه ك بوو، بهس شازاده له سه ر نه و بابه ته سوور بوو، له گه ل خویدا نالیوشای دهرده مای ده زگیرانى داهاتووی، هه لی دنا به چه شنیك خوی بنوینى كه بچیته دلی كچه لاه كه وه، به سه ختگرى و به لگه و مه نتیق هه ولى قایل كړدى ددا، بهس نه م نه خشه یه به بونه ی سه سه ختی و رازی نه بوونی كوئیسسه وه سه رى نه گرت. له و كاتانه دا شازاده حسییكى نه وتوی بو په یوه ندى نیوان كوره كه ی و ناتاشا نه كړدبوو، هه موو شتیكى سپاردووه دهستی تیپه رینى زه مهن و له بهر نه وهی دهیزانى كوره كه ی چه نده كه مته رخم و گوینه دهره، پى و ابو له ماوه یبه کی كه مدا كړی نه م عه شقه داده مریته وه. ته نانه ت نه م دواپانه دا هیچ نیگه رانیبه کی له باره ی نه گه رى سه رنه گرتنى زه ماوه ندى نیوان كوره كه ی و ناتاشاوه نه بوو. به خوی به رنامه ی دروستكردنى په یوه ندى نیوان نالیوشا و ماشوقه كانی دارشتمبوو، دهیویست نه م ریبه وه به گشتی دۇخه هه نوو كه یبه كه بگوړی. هه روه ها له لایه کی دیکه یشه وه، ئیدی ناتاشا هیچ پیداكړیبه کی له باره ی هاوسه رگیریه وه نه ده كرد. نالیوشا لای من دانی به وه دا نا كه باوكی به گشتی سه باره ت بهم دۇخه هیچ لاریبه کی نیبه، نه وهی كه نه م نیوه نده دا ببوو مایه ی دلخوشی شازاده، رسوا بوونی به كجاره کی نیکولای بوو. وپرای نه م هیش، هه ر بو روا له تبارى، له به رده م كوره كه یدا وای ده نواند كه له په یوه ندى نیوان نه و و ناتاشا نیگه رانه. تا دههات زیاتر و زیاتر نه و بره پاره یبه ی له كوره كه ی ده گرتنه وه كه وهك خه رجی پى ددا (له به رانه برى نه و زور ده ست نوقاو ببوو) هه روه ها هه ره شه ی نه وه شی لی ده كرد كه به ته وای نه و پاره یبه ی لی ده گریته وه و له هه موو شتیك بیبه شی ده كات. بهس دواى ماوه یبه کی كه م به بونه ی هه ندیك كاروه له گه ل كوئیس گه شتیكى به ره و وار شو كرد. هه میسه به دواى نه و نه خشانه وه بوو كه بو دارایبه كه ی زړ كچی كوئیس دایر شتمبوون. راسته كه جارى نالیوشا كاتى ژنه یانى نه بوو، بهس ده زگیرانه پینشیار بو كراوه كه ی نه وه نده ده و نه م نه د بوو كه نه ده كرا نه م هه له نه قوزریته وه و چاوپوشی لی بكریت. سه ره نجام شازاده به نامانجی خوی گه یشت. هه وانه م پیگه یشت كه دوا جار له گه ل كوئیس له سه ر نه نجامدانى هاوسه رگیریه كه ریكه ووتوون. دوا جار شازاده گه رایه وه بو پترسبورگ، به ره فتاریكى گه رموگورانده وه رووبه رووی كوره كه ی بووه وه، بهس كاتیک بینى هیشتا كه په یوه ندى له گه ل ناتاشادا هه ر وا به پته وى ماوه ته وه، چاوی په ریبه ته وقی سه رى. به ره به ره تووشی

گومان بوو. به شیوهیهکی داخوازانه و جددی داوای له و کرد کۆتایی بهم په یوه نډیبه بهینى، بهس خیرا فکریکی باشتى به میښکدا هات و نالیوشای بو لای کۆنتیس برد. گەرچی زر کچه کهی هیشتا منداډ دهاته بهرچاو، بهس جوانیبهکی بیراده و دلیکی پاک و رۆحیکى بیگهردی هه بوو، ههروهها به که یف و خوشبویر و میهره بان بوو. شازاده وای بیر ده کرده وه که رابووردنى ئەم شەش مانگه کارى خۆى کردوو و ئیدی ناتاشا به هه مان شیوهی پېشوو به بهرچاوی نالیوشاوه جوان سه رنجراکیش نیبه و نیسته به چاویکی دیکه ی جیا له شەش مانگ له مه وه بهر وه لیى دروانییت. هه ئه به ته سو سه کردنه که ی تا راده یه ک راست ده رچوو... له راستیدا نالیوشا شه یدای زر کچه که ی کۆنتیس بوو. هه ئه به ته ده بی نه وه شی بو زیاد بکه م که شازاده له پر گۆرانکاریبه کی له هه ئه سو که وتی خۆیدا کرد و میهره بان نیبه کی تایه تی به رانه ر به نالیوشا ده نواند (هه ئه به ته هه ر به هه مان شیوه ی جاران یارمه تی ماددی لی گرتبووه وه). نالیوشا هه ستی کرد ئەم میهره بان نیبه کتوپرانه یه، بریاریکی به کلا که ره وه ی له پشته. بهس له بهر نه وه ی هه موو رۆژیک دیدهنی کاترینی ده کرد، ئەم به دگومان نیبه ریشه یه کی نه وتوی له وا دانه کوتی. ده مزانی که نالیوشا ماوه ی چار رۆژه سه ردانی ناتاشای نه کردوو و دوای نه وه ی که نیکولای و هاوسه ره که ییم جیهیشت، به دپه رۆشیبه وه له خۆم ده پرسى داخۆ به ته مایه چ با به تیکم له گه ئدا باس بکات؟ له دووره وه چاوم به رووناکیی په نجه ره که ی که وت. ده میک بوو که قه رارمان وابوو گه ر خواستی بینینی منی هه بوو، ئەوا مۆمیکی داگیرساو بخاته بهر په نجه ره ی ژووره که ی، له بهر نه وه ی گه ر رینگه م که وته نه و ده رو به رانه (هه موو شه ویکیش به ویدا راده بردم) ئەوا له رپی ئەم رووناکییبه ناساییه وه بزانه م که چاوه رپمه و پیویستی به من هه یه. ئەم دوا بیانه دا، زۆریه ی کات مۆمیکی داگیرساوی ده خسته بهر په نجه ره که ی.

ناتاشا به تهنیا بوو. دست له سهر سنگ، به ژووره کهیدا پیاسه ی دهکرد. فکر و خه یال دایگرتبوو. سه ماوه ریکی کوژاوه له سهر میزه که بوو و له میژه چاوه ری می دهکرد. نیو به خه ندانه، بی نه وه ی قسه بکات، ته و قه ی له گه ل کردم. رهنگی هه لبر کابوو و ناسه واری نازار و ژان به روو خسارییه وه ده بینرا. خه ندکه ی سهر نیوی، نیشاندهری باریکی مهینه ت دیتوانه و خویه دهسته وه دان بوو. رهنگی چاوه کانی، که شینیکی روشن بوو، تاریکتر و ههروه ها قرژه کانی شی پرتر دههاتنه بهرچاو، هه موو نه مانه ش به بونه ی لاوازی و نه خوشکه وتنییه وه بوون.

دوای ته و قه کردن گوتی: ((پییم و ابوو نیدی نایییت، ته نانه ت نیازم بوو ماورا به دواتدا بنیرم هه تا هه وائیکتیم بو بهینی، له بهر خومه وه گوتیم نه کا دیسان نه خوشکه وتییت.))

- نا، دیریان پی کردم، بو ت باس ده که م. وه لی تو چیت به سهر هاتوو، ناتاشا؟ چی قه و ماوه؟

به سیمایه کی سه رسامانه وه گوتی: ((هیج نه قه و ماوه، بوچی؟))

- بهس بو منت نووسی بوو... بو مت نووسی بوو که نه مشه و له کاتر میزیک دیاریکراودا بییم بو لات، نه مه ش مانای وایه ریک له کاتی خویدا بییم. نه م بابه ته تا رایه ک جیگه ی پرسیاره.

- نا، به لی، له بهر نه وه ی دوینی چاوه ری نه و بووم.

- نه و هیشتا نه هاتوو بو لات؟

دوای نیستییک گوتی: ((نا، وام پی باشبوو که نه م هه نومهرجه دا وتوو یژیک له گه ل تو دا بکه م.))

- نه مشه ویش چاوه ری بوویت؟

نا، نه مشه و نه و ((له وی)) یه.

- پیتوایه نیدی هه رگیز ناگه ریته وه بو لات؟

به سیمایه کی ته و او جدیدییه وه سهیری کردم و گوتی: ((نا، به هیج شیوه یه ک وه ها بابه تییک له نارادا نییه. هه ر دیته وه.))

له وه بی تافته ت بوو که دابوومه بهر پرسیار، هه ردوو کمان بیدهنگ بووین و به ژووره که دا که وتینه پیاسه کردن.

ديسان به ليو خندانده و گوتى: ((ده ميکه چاوه پيتم، قانيا، ده زانيت له م ماوه يه دا خه ريکى چى بووم؟ به ژووره که دا پياسم ده کرد و شيعرم ده خوینده وه. شيعرى زهنگوله و ريگه ي به فرگرتوت بيرت ديت: ((سه ماوه ره که م به سهر ميژه دار به پرووييه که وه قوله قوليته تى...))

دووباره بيکه وه ده ستمان به خویندنه وه ي کرد:

زيانه که خه واندوويه، مانگ شگودارانه نه دره وشيته وه،

شه و به مليونه ها چاوى كزه وه نه ديمه نه که پاماوه...

دريژه مان پيدا:

کتوپر دهنگي مهرانگردووي

تيکه ل به دهنگي زهنگوله که م هاته گوى:

((روتيك دى که نه وينداره که م

سهر ده خاته سهر سنگم؟

نه مانه که ي منا نارامى بائى به سهر هه موو شتيکدا کيشاوه؟

بهره بهره ده مه و به يان

نه گه ل به فرى سهر په نجه ره که م ده که ويته يارى.

سه ماوه به سهر ميژه دار به پرووييه که وه قوله قوليته تى،

کوانووه که م تاوى سه ندووه و نه سووچيکا

ته خته خه وى ژير پهرده گونداره که پرووناک ده کاته وه...))

- چه نده جوانه، قانيا، شيعريکى چه نده دنگره! ناي له و تابلو خه يائى و بيکوتايه! هه ره ده لپى پارچه يه که و نه خشى له سهر کيشراوه، توپش به رهنگى دلخوازى خوت ده توانيت گولدوزي له سهر بکه يت. دوو هه ستى تيدايه: نه وه لپن و دوا هه مين. نه م سه ماوه ره و نه م پهرده که تانه، زور ناشنا دينه بهرچاوان... خانووى لادیکه مانم دينيته وه

یاد، تهنانت وهك نهوه وایه كه ههر نیسته بیبینم: داره تازهکانی بنمیچهکهی و پروپوشه دارییه بهکار نه خراوهکهیم له بهر چاودان... دواي نهوهش دیمه نیکی دی دیت:

پاشان دهنگیکی غه مگینی وهك زایه نهی زهنگونه

ديسان دیتته گوی:

((هاورې دیرینه کهم له کوئییه؟ نه ترسم نه گه ریته وه و

ماچبارانم نه کا!)

وای له م ژيانه! ژووری مائه کهم

نیوه تاریک و مونه، با هه لدهکا...

گیلاسی بهر په نجره کهم، که تافه درهختی نهوئییه

له بهر سه هوئبه ندان و به فر دیار نییه

له وانه شه ههر له زووه وه وشك بووبیت

نه مه چ ژيانیکه که من هه مه؟ په رده که کون بووه،

هیلاک و نه خوشم، سهرم لی شیواوه و نییدی

دایک و باوکم نانا سمه وه،

که سیك نییه پرته و بوئهم بکا: نییدی بی هاوریم.

بی له پیره ژنیکی بوئه بوئکه...

ناتاشا گوتی: ((منیش نه خوش و سهرنی شیواوم... وشه ی «نه خوش» ی نه م به شه زور له جیگهی خویدا به کار

هاتووه! «که سیك نییه پرته و بوئهم بکات» نه م شیعره پره له دلتتهنگی، میهره بانای و نازاری یاده وهری، ژان و

نازاریک که خودی مروف دهیورووژینی و چیرزی لی ده بات... خواجه گیان، نه م شیعره چهنده جوانه! چهنده هه قیقه ت

بینانه یه!))

بیدەنگ بوو، دەتگوت دەیهوئ بەسەر ئەو خەفەتەدا زال بێت که بەر گەرووی گرتوو. ساتیک دواتر گوتی: ((قانیای نازیم)) بەس دیسان بیدەنگ بوو، وەک بلیی ئەژیر کاریگەری هەستیکی کتوپرانه و خۆرسکدا، بیری چوو بێت که دەیویست چی بلی، یان بی بیرکردنەوه ئەم قسەیهی کردبیت.

بە ژووڕەکهدا هەر خەریکی پیاسە بووین. ئەبەردەم کۆتەئی مەسیح چرایەکی چکۆتە هەنکرا بوو، ناتاشا ئەم دواییانەدا زیاتر ئە جارێ رووی ئە بیروباوەرە مەزەهەبیبەکان کردبوو، حەزیشی نەدەکرد هیچ کەسیک ئەم بارەیهوه قسە ی ئەگەل بکات.

ئەوم پرسى: ((بۆ ئەبەردەم کۆتەئی پیروزدا چرات داگیرساندوو، سبەینى جەژنە؟))

- نا، بۆ دانانیشیت قانیا، ئەوانەیه ماندوو بیت. فەجانیك چات بۆ بێنم؟ هیشتا هیچت نە خواردوو تەوه.

- نا، با دانیشین ناتاشا، بێشتر خواردوو تەوه.

- بێشتر ئە کوئ بوویت؟

- لای ئەوان (ئەگەل ئەو بەم شیوهیه ناوی دایک و باوکیمان دەبرد.)

- لای ئەوان؟ چۆن بۆت رەخسا؟ خۆت رۆشیت یان داوەتیاں کردیت؟

منی دایە بەر پرسیار، ئە خەفەتەدا رەنگی بە روووه نەما بوو. هەر ئەو شوینەوهی که تووشی باوکی بووم دەستم کرد بە گێرانیوه بۆی و هەموو گفتوگۆکانی نیوان خۆم و دایکی و بەسەرھاتی وینەکەشم بە هەموو وردەکارییهکەوه بۆ گێراییهوه. هەرگیز هیچ شتیکم ئەو نەدەشاردەوه. بە تاسەوه گوئی بۆ قسەکانم دەگرت و هەئى دەنووشین. چاوانی پر ببوون ئە ئاو. زۆری خەفەت ئە بەسەرھاتی وینەکە خوارد. بەردەوام قسەکانمی دەبێ و دەگوت: ((بۆهسته، بۆهسته، قانیا. تا دەکریت وردەکاری زیاترم بدەئى، زۆر سەرپێیانه دەگێریتەوه!...))

بۆ دووهمین و سێهەمین جار بەسەرھاتەکەم بۆ گێراییهوه و روونم کردەوه، هەر خەریکی وەلامدانەوهی پرسیارە بۆ کۆتاکانی بووم.

- بێت وایە هەر بەراستی ویستوو یەتی سەردانم بکات؟

- نازانم، ناتاشا، تەنانەت ناتوانم بیر ئەو بابەتەش بکەمەوه. بێگومانم که پیاویری تۆ نازاری دەدات و خوشەویستییهکی قوونى بۆتۆ هەیه، بەس نازانم داخۆ بەتەما بووه بۆ لات یان نا.

پەڕییه نیو قسەکانم و پرسیی: ((وینەکە ی ماچ دەکرد؟ ئە کاتی ماچکردنیدا چیی دەگوت؟))

- قسه گه ليكي شپرزانه و بي سهرابه، به وشه گه ليكي پر له سۆز و خوشه ويستيبه وه بانگتي ده کرد.

- بانگمي ده کرد؟

- به ئي.

بيدهنگانه دهستی به گريان کرد و گوتی: ((هه ی داماوینه)) بهس دواي كه ميگ بيدهنگي گوتی: ((سهير نييه گهر ناگاي له هه موو شتيك هه بيت، بيگومان قسه ی زوريشي له باره ی باوكي ناليوشاوه بيدهنگات.))

به كه مرووييه وه گوتم: ((ناتاشا، نامادهيت بچينه ديده نييان؟))

به شيويهكي هه ستپينه كراو له سهر كورسييه كه ی هه ستا و له باريكدا كه زياتر رهنگي رووي پهري بوو گوتی: ((كه ی؟)) لای وابوو ده ئيم ههر ئيسته.

دهسته كاني خستنه سهر هه ردوو شانم و به ناوازيكي غه ميگينه وه دريژه ی دايي: ((نا، قانيا، نا، هاوريكه م... ههر ده بييه يته وه سهر ئه م باسه... ئيدي ئه و باسه م له گه ئدا مه كه ره وه، وا باشتره.))

به خه ميگينييه وه گوتم: ((ياني ئه م گيره وكي شه يه هه رگيز دوايي ناييت؟ ياني ئه وه نده له خوباييت كه ناته وي ده ستپيشخه ري بكه يت؟ ئه وه تویت كه ده بيت ببه ته سه رمه شتي ئه وان... له وان به باوكت، بو ئه وه ی ئيت خوشبئي ته نيا چاوه ري ئه م هه نگاوه ی تو بيت... ئه و باوكي تو به و ئه وه تویت كه ئه وان تازار داوه. ريز له غرووري بگه ره، ئه م غرووره ره و و ئاساييه! تو ده بيت ئه م ئيشه بكه يت. هه و ئي خوت بده... به بي هيچ به ندوبه ستيك ئيت ده بووي.))

- به بي هيچ به ندوبه ستيك! ئه قل ناييري، سه ركۆنه م كه، قانيا، سوودي نييه. بيرم ئه م با به ته كه ردوو ته وه. شه و روژ بيري ئي ده كه مه وه. ئه و كاته وه ی كه جي م هيشتون، هه ميشه بيرم ئه م با به ته ده كه مه وه. قسه ی زورمان له م باره ييه وه كه ردوو. خوت باشتر ده زانيت كه ئه مه دژواره!

- هه و ئيده!

- نا، هاوريكه م، ناتوانم. گه ره وها كارليك بكه م، ئه و زياتر ئه و له خوم ئه ديويتم و فره تر نار هه ته ده كه م. ئه و ريگه يه ی كه گرتو مه ته به ر گه رانه وه ی تيدا نييه، خوت باش ده زانيت كه ئه م ريگه يه گه رانه وه ی تيدا نييه! ناكري ديسان ئه و روژه خوشانه زيندوو بيكه مه كه به مندائي له گه ل ئه واندا به سه رم بردوون.

ته نانه ت گه ر بشم به خشن ئيدي وهك جاران هه ئسو كه تم له گه ل ناكه ن. ئه و هيشتا ئه و روژه ی پيشووي، ئه و كچۆله يه ی جاران خوش ده ویت. ئه و وه ختيك كه ده يلا وانده وه و خوشه ويستيبه بو ده رده بریم، ته نيا مه به ستی ئه وه

بوو که ستایشی پاکیزه‌یی و داوینپاکیم بکات. ههروهک ههوت سائهبیم که له‌سه‌ر نه‌ژنۆی داده‌نیشتم و گۆرانیه مندالانه‌کانم بۆ ده‌گوت، دهستی به‌سه‌رمدا ده‌هینا. هه‌ر له مندالیمه‌وه هه‌تا ئهم دوا‌ییانه‌یش هه‌میشه ده‌هاته لای ته‌خته‌خه‌وه‌که‌م، جا وه‌ک شه‌وشادی خاچیکی بۆ ده‌کیشام. مانگیك به‌ر له روودانی ئهم به‌دبه‌ختیه، بی ئه‌وه‌ی ناگادارم بکاته‌وه (گه‌رچی خۆم به ته‌واوی ناگادار بووم) جوتیک گواهی بۆ سه‌ندم، کاتیك ئه‌وه‌ی ده‌هینایه به‌رچاوی خۆی که من به وه‌رگرتنی دیارییه‌که چه‌نده خۆشحال ده‌بم، هه‌روهک مندالان ده‌که‌وته شادی و کاتیکیش که زانیی من ده‌میکه زانیومه گواهی بۆ کریوم، به سه‌ختی له هه‌موومان و به تاییه‌تیش له من زویر بوو. سنی رۆژ به‌ر له‌وه‌ی نه‌وان جیهیلیم زانیبووی من بیتاقه‌تم، هینده خه‌فته‌ی ئهم بابته‌ته خوارد هه‌تا که‌وته جیه‌که، باوه‌ر ده‌که‌یت که به‌و حاله‌شه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رگه‌رمم بکات چوو بلیتی شانۆی بۆ کریم!... ده‌یویست له رپی ئهم کاره‌وه وه‌رزی و بیتاقه‌تیه‌که‌م بره‌وییته‌وه! دووباره ده‌یلیمه‌وه که ئه‌و هه‌مان ئه‌و کچۆله‌یه‌ی خۆشه‌وی که ئه‌وسا ده‌یناسی و ته‌نانه‌ت نه‌یده‌توانی بیر له‌وه‌ش بکاته‌وه که من رۆژی له رۆژان ده‌بمه‌ژن... هه‌رگیز نه‌یده‌هیشته‌وه‌ها فکریکی به‌میشکدا بیته. گه‌ر نیسته‌ بگه‌ریمه‌وه بۆ لای نه‌وان، ته‌نانه‌ت ئیدی ناشم ناسیته‌وه. با بلین ئیم ده‌بووری، به‌س نایا ئه‌و پیشوازی له چ که‌سیک ده‌کات؟ من ئیدی ئه‌و مروقه‌ی پیشتر نیم، ئه‌و کچۆله‌یه‌ی جارن نیم، من ته‌مه‌نیکم تیپه‌راندوو. ته‌نانه‌ت گه‌ر بشبه‌م مایه‌ی خۆشحالیی، ئه‌و هه‌ر خه‌فته بۆ خۆشه‌ختیی رابردوو ده‌خوات، به‌وه دته‌نگ ده‌بی که ئیدی من هه‌مان که‌سه‌که‌ی جارن نیم، هه‌مان ئه‌و که‌سه‌ی که رۆژیک له رۆژان مندال بوو و ئه‌و به ته‌واوی بوونییه‌وه خۆشی ده‌یویست. ئهم یادگارییه‌ تووشی چه‌رمه‌سه‌ریی ده‌کات. ئاه! رابردوو چه‌نده خۆش بوو، فانیا.

دوا‌ی ئهم قسانه‌ نا‌ه‌یه‌کی پرژان له قوولای سنگیه‌وه هاته‌ ده‌ری. من گوتم:

- ئهم شتانه‌ی که باسیان ده‌که‌یت هه‌موویان راستن، ناتاشا. به‌م پیه‌ له هه‌لوومه‌رجی هه‌نوکه‌ییدا ئه‌و ده‌بی پیشوازی له تو بکات و خۆشتیبوی. به‌خیره‌نت لی ده‌کات، بیگومان پاشانیش خۆشتی ده‌وی. نه‌کا لات وابیته‌ ئه‌و به‌و سروشته پاک و دئه‌ نهرم نیانه‌یه‌وه نه‌توانی به‌ده‌مه‌ته‌وه بی و بیته‌تینه‌گات!

- ئاه! فانیا، بیویژدان مه‌به! بۆ نمونه له چ باره‌یه‌که‌وه ئیم تیگیات! مه‌به‌ستم ئه‌وه نه‌بوو. بره‌وانه، هیشته‌نا بابته‌تیکی تر له ئارادایه: خۆشه‌ویستی باوکانه‌ش ئیره‌یی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه. ئه‌و شته‌ی که ئه‌و نازاری پیوه ده‌کیشی، ئه‌وه‌یه که هه‌موو ئهم گه‌یره و کیشه‌یه له‌سه‌ر ئالیوشا سازدراوه و منیش له‌نیوان باوکم و ئه‌ودا، ئه‌وم په‌سه‌ند کردوو، ئه‌مه‌ش له دۆخیکدایه که ئه‌و نه‌ ناگای لیبووه و نه‌ سۆسه‌ی هیج شتیکیشی کردوو. ئه‌و بیر له‌وه ده‌کاته‌وه که له پاکیی خۆیه‌وه هه‌رگیز پیشبینیی وه‌ها شتیکی نه‌کردوو، جا پشتکردنه‌ مال و عه‌شقم بۆ ئالیوشا وه‌ک ناپاکی و نه‌مک به‌ حه‌رامی لیك ده‌داته‌وه. چوونکه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه که عاشقی ئالیوشا بووم ئهم بابته‌تم له‌گه‌ل ئه‌ودا نه‌کردوو و پاشانیش لای ئه‌و دانم به‌وه‌دا نه‌نا که دئم چ گۆرانکارییه‌کی به‌سه‌ردا هاتوو، به‌ئکه به

پېچه وانده هه موو شتيگم له دلي خوډا هېشته وه، باوهر بکه قانيا، نهو نه م بابه ته وهك سووكايه تي پېگردنيكي خراپتر له درنه نجامي عه شقي من بو ناليوشا ليك ده داته وه، به تايه ت له بهر نه وه ي من هه ر به و بونه يه وه مال و حالي خو م جيهيشت و دواي ماشوقه كه م كه وتم. گريمان نه مړوكه به گهر م و گوري و خوشه ويستييه كي باوكانه وه پيشوازيي له من كرد، بهس خو داخي نه و دژمنايه تييه ي رابردووي هه ر له دلدا ده مينتي. بو سبه ي، يان دوو سبه ي دواي گه رانه وم، هه ستيا ري، سه ركونه كردن، شك و گومان ده ست پېده كه نه وه. ويپراي نه مانه ش، به بي پيش مه رج نامگريته وه خو. با دابنيين كه من له ناخي دلمه وه دانم به حه قيقه ته كه دا نا، گوتم ده زانم كه به م كارم گونا هيكې چهنده گه ورم ده رهق به و كردووه و چ حه يا چوونيگم خستووه ته شويني. بهس نه گه ر ده رك به وه نه كات كه نه م دوراني خوشه ختييه ي من له گه ل ناليوشادا به چ به هايه ك بو م ته واو بووه، چ نازاريگم كي شاوه و له مه ودوايش له ژير باري چ خه م و په ژاره يه كي به رگه نه گرام، نه وا نه م كاره له بهر چاوي نه ودا بايه خيكي نه وتوي نابيت. نه و داواي قه ره بوو كردنه وه شتيكي نه كردم لي ده كات: نه و ده يه وي من ويستي رابردووم و ناليوشا له بير بكه م و چاو له عه شقه كه م بپوشم و په شيماني ده ربېرم. نه و نه كرده ي له من ده وي ت: چاوه رپي نه وه يه رابردووي بو بگه رپنمه وه و نه م شه ش مانگه له ژياندا بسر مه وه و له بيري بكه م. بهس ناتوانم نه فره ت و نه عله ت له هيج كه سيك بكه م، ناتوانم په شيماني ده ربېرم... نه وه ي رووي داوه هه ر ده بوو روويدات... نا، قانيا، له نيسته دا نه مه كاريكي دژاره. هېشتا كاتي نه هاتووه.

- نه ي كه ي كاتي ديت؟

- نازانم، بو خوشه ختيي داهاتوومان، ده بيت هه تا كوتاي نازاريكي زور بچيژم و له و پيناوهدا به نارحه تييه كي تازه ي زوردا رابوورم. نازار و ژان هه موو شتيك پاك و بيگه رد ده كاته وه... نه! قانيا، نينسان تا كه ي ده بيت به م هه موو نازاره وه بژيي؟

بيدهنگ بووم به سيمايه كي تيفكرانه وه لي ي وردبوومه وه.

- بوچي ناوها ني م ده روانيت، ناليوشا.

جا كه زانيي هه نه ي كردووه به بزه وه گوتي: نا، قانيا.

- وا خه ريگم له بزه كه ت ده روانم، ناتاشا. به بونه ي چييه وه بوو؟ خه نده كاني پيشووت ناوها نه بوون.

- مه گه ر نه م بزه يه م چون بوو؟

- له راستیدا هه مان ساده بیه مندا لانه که ی جارانتی تیدا ده بینهی... به س که بزه ده تگریت مروفت وا هه ست ده کات که شتیگ نازاری دتت ده دات. زور لاواز بوویت، ناتاشا، قزه کانیشت پرتی دینه بهر چاوه... نه م جله ی بهرت کامه بیه؟ هه مان نه و جله نبیه که وه ختیگ لای دایک و باوکت بوویت له بهرت ده کرد؟

سهیریکی سوزدارانه ی کردم و گوتی: ((تو چهنده خوشه ویستیت، قانییا. باشه تو، تو ئیستا که به چیه وه خه ریکیت؟ کاره کت گه یشتو وه ته کوئی؟))

- هیج نه گوراوه، هیشتا هه ر خه ریکه نووسینی رومانه که م، به س ئیشیکی سه خته و به باشی رای ناکری. گیرفانم پووته^۱، گه ر گوئی به باری مادیم نه دم، نه و له وانیه بتوانم شتیکی ناوازه و سه رنجراکیش بخه مه بهر ده ست، به س حه یفه فکری باش به فیرو بدریت. نه مه به کیکه نه و خالانه یه ی که من هه میشه ره چاوی ده که م و بییه وه پابه ند، ده بی نه م کاره شم له ماوه یه کی دیاریکراودا ته واو بکه م و بیده مه گو قاریک تا بلاوی بکاته وه. ته نانه ت نه و فکرم له سه ردایه که رومانه که م به ناتوه ی جی بهیلم و ده ست به نووسینی کورته چیروکیک بکه م، شتیکی ئاسان و دلخوشکه ر، دوور له به سه رهاتی غه مگین و ناوژ، یانی شتیکی سه رگه رمکه ر و چیژبه خش.

- نه ی نووسه ری رۆژپری داماول^۲ به راست نه سمیت چیه به سه رهات؟

- خو نه سمیت مردووه.

- رۆحی نه هاتووه بولات؟ هه ر به جددی قسه ت له گه ل ده که م، قانییا: تو نه خوشیت، مه زاجت تیکچووه، سه رت پره له خه ون و خه یائی سه یر و سه مه ره. له و کاته وه ی که پیمت گوتووه نه پارتمانه که ی نه وت به کری گرتووه، ئاسه واری نه مه ت پیوه دیاره. نه پارتمانه که ت هیشتا که شتیدار و بی خزمه تگوزارییه؟

- به ئی، له م دوا یانه دا هه ندیک پیشهاتی دیکه ش هاتوونه ته رییم... دواتر بوئی ده گیرمه وه.

ئیدی گوئی به قسه کانم نه ده دا و له فکریکی قوولدا رۆچوو بوو.

به سیمایه که وه که ده تگوت چاوه ری بیستنی وه لام نبیه، گوتی:

- سه رم له وه ده رناچی که چون توانیم مالی باوانم جی بهیلم. نه و شه وه تا ئی هاتبوو.

گه ر له و ساته دا قسه م بو بکردبا، بیگومان نه ییده بیست.

^۱ - گیرفانم پووته: بی پارم یان پارم ئی براوه. به مانای هه ژاری و نه داری دی (فه رهنگی ئیدیوم له زمانی کوردیدا / ن و نا: عه بدولوه اب شیخانی).

^۲ - رۆژپر: کریی رۆژا و رۆژ، رۆژانه. (فه رهنگی هه مبانه بۆرینه)

به دهنگیکه وه که به زه حمه ت ده بیسترا دیسان گوتی :

- قانیا، بویه تکام لیگرد بوویت بییته دیده نیم، چوونکه ده بوو بابه تیکی گرنگت له گه ل بجه مه بهر باس.

- چ بابه تیگ؟

- دمه وئی واز لهو بهینم.

- دته وئی وازی لی بهینیت، یان هیناوته؟

- ده بییت کوتایی بهم جوړه ژیا نه بهینم. بویه داوام له تو کرد بییت بلام هه تا هه موو نهو شتانه ت بو باس بکه م که له دلمدا په نگیان خوار دووه ته وه و تا نیسته لیم شار دوو ویته وه.

هه ر کات گه ر بیوستبا نهینییه کی خویم له لا بدرکینی و بیخاته بهر باس، هه میشه بهم جوړه سه ری قسه ی ده کرده وه. هه میشه یش وا هه لده که وت که من ده میگ بوو نهو نهینییه م ده زانی، چوونکه خو ی پی گوت بووم.

- نه! ناتاشا، من سه د که ر هت نه م قسانه م له زاری تو وه بیستوون! زور ئاساییه گه ر نه توانی پیکه وه هه ل بکه ن: په یوه ندیی نیوان نیوه شتیکی سهیری تیدایه، هیج خائیگی هاو به شتان له نیواندا نییه. بهس ده توانیت بهر گه ی بگریت؟

- پیشتز ته نیا ته مای نه م کاره م هه بوو، قانیا، وه لی نیستاکه به ته واوی لی پراوم. به ته واوی بوونمه وه نهوم خوشده وئی، بهس له هه مان کاتدا هه سته ده کم که دژمنی سه ره کیی نهوم، چوونکه مه ترسی بو داهاتوی دروست ده کم. ده بییت سه رپشکی بکه م. نهو توانای زه ماوه ندرکونی له گه ل مندا نییه، ناتوانیت بهر انبه ر به باوکی بووه ستیته وه. هه روه ها نامه وئی پابه ندی بکه م. ته نانه ت گویم له وه ش نییه که عاشقی ده زگیرانه پیشنیار بو کراوه که ی بییت. نه مه وا ده کات ئاسانتر له بیرم بکات. ده بییت نه م کاره بکه م. نه مه نه رکی منه... گه ر به راستی نهوم خوشبو وئی، نهوا پیویسته عه شقی خو می بو بسه لییم و بهم پییه ش ده بییت هه موو شتیکی له پیناودا به خت بکه م، نه مه نه رکی منه! وا نییه؟

- وه لی ناتوانیت نهو بهم کاره قایل بکه یت.

- ده توانم قایی بکه م. هه ر وه ک ر ا بر دوو هه ل سوکه وتی له گه ل ده کم. هه ر کاتیگ هه زی لی بوو ده توانی سه ردانم بکات. وه لی ده بییت بیجه مه سه ر ریگه یه ک که به ئاسانی واز له من بهینی و دواتر تووشی په شیمانی نه بییت. نه مه هه مان نهو شته یه که من نازاری به ده سته وه ده کیشم، قانیا. یارمه تیم بده. راسپارده ی تو چیه؟

- تەنیا يەك رېگەت ئەبەردەم دايا: پشت ئەو بگەيت و پەيوەندى ئەگەل كەسىكى ديدا سازبەيت. بەس پېم وانىيە ئەمە رېي تىبچى. تۆ شارهزاي سرووشتى ئەويت. ئىستە پىنج رۆژە كە نەھاتووه بۆلات، واى دابنى كە ھەر بە يەكجارى دەستى ئى ھەنگرتوويت. ھەر ئەوئەندە بەسە بۆى بنووسيت كە وازى دەھىنيت، خىرا دەگەرپتەووه بۆلات.

- بۆچى ئەوت خوشناوى، قانیا؟

- من؟

- بەئى، تۆ، تۆ بە نېينى و بە ناشكرا دژمنايەتتى دەكەيت! تۆ ھەرگىز ناتوانيت رق ئە دلانە قسە ئەسەر ئەو نەكەيت. چەندان جار ئاگادارى ئەو بوومە كە چىژ ئە رسواكردن و ناشيرين نیشاندانى ئەو وەردەگريت! بەئى، ناشيرين نیشاندان، راستىيەكەى دەئېم!

- تۆ چەندان كەرەت ئەمەت پى گوتووم، ناتاشا، بەسىە. باقسە ئە بابەتتىكى دىكە بگەين.

دواى كەمىك بېدەنگى گوتى: ((دەمەوى بارىكەم بۆ ما ئىكى دى. بەس خوت قەئس مەكە، قانیا...))

- باشە ئەى دواتر؟ دى بۆ ما ئە تازەكەت؟ سوئند دەخۆم كە لىت قەئس نېم.

- عەشق زۆردارە، عەشقى تازە دەتوانى ئەو گىرۆدە بكات، گەر بىشگەرپتەووه بۆ لای من ئەوا ھەر تەنیا بۆ ساتىكى كوورته، رات چۆنە؟

- نازانم، ناتاشا، ئەو سەرىكە و ھەزار سەودا! گەرەككىيەتى ئەگەل ئەو كچە زەماون بكات و ئە ھەمان كاتىشدا تۆى خوشبووى. ئەو بە جورىك ئە جورەكان دەتوانى ھاوكات ھەموو ئەم كارنە ئە نجام بدات.

- گەر ئەو دەنیا بووام كە ئەوى خوشدەوى، ئەوا برىارىكەم دەدا، قانیا! ھىچ شتىك ئە من مەشارەوہ. ئايا ھىچ شتىك دەزانىت كە پىت خوشنەبى بە منى بلىيت؟

بە نىگايەكى شىرزانە و پرسىاركەرانەوہ ئېم رامما.

- من ھىچ شتىك نازانم، ھاورىكەم، بە ئىنى شەرەفت پى دەدەم. من ھەمىشە ئەگەل تۆ راستگو بوومە. ئەوجا من واى بۆدەچەم؛ ئەوانەيە بەوجۆرە دەرنەچىت كە ئىمە بىرى ئى دەكەينەوہ و بە ھىچ شىوہيەك عاشقى زىكچەكەى كۆنتىس ئەبووييت، ئەمە خەيائىكى بى ھوودەيە، بزائە...

- تۆ باوہرت وايا، قانیا؟ خوايە گيان، دەنیا بووم! ئاي كە چەندم حەز لىيەم ئەم ساتەدا ئەو بىينم، تەنیا سەيرىكى بگەم! ئەوسا دەتوانم ھەموو شتىك ئە رووخسارىدا بخوئىنمەوہ! بەس ئەو نايىت، نايىت!

- وهلی بزنام ناتاشا، ئایا تۆ چاوه پئی نهوویت؟

- نهو لای <<نهو کچه>> یه، نهمه دهزانم، کهسیکم ناردوووه و ههوائی بو هیناوم. ئای چهنده ههز دهکهم چاوم بهو کچهش بکهوئ!... گوئ بگره، قانیا، دهمهوئ قسهیهکی گهمزانته نه لای بکهم، هه رگیز ناتوانم نهو نه بینم و ئارام دابنیشم، دیداریکی نه گه ئدا ساز نهکهم. نه م بارهیهوه رات چیهه؟

به نیگه رانییهوه چاوه پئی وهلامی من بوو.

- هه ئبه ته دهکری چاوت پئی بکهوئ. بهس بینینی ئاسایی بی سووده.

- هه ر نهو نهده بهسه بیبینم، نهوسا خوم سۆسهی ههموو شتییک دهکهم. گوئ بگره: دهزانیت نه م رۆژانه دا زور حۆل بوومه، ته نیا دهزانم به ژووهر کهمدا سهرو خوار بکهم، دا یه می خوایش به ته نیام، ههموو کاته کانم به بیر کردنهوه به سه ر ده بهم، نه م کاره وهک گیجه ئووکه یهک بهر ده بیته سهرم و برستم ئی ده بریت! فکریه کیشم بو هات، قانیا، تۆ ناتوانیت ناشایی نه گه ئ نهو دروست بکهیت؟ بوچی کونتیس ستایشی رۆمانه که تی کردوووه؟ (به خوت نه مهت پی گوتم)، تۆ هه ندیک جار به شداریی شه ونشینیه کانی شازاده <<ر>> دهکیت، نهویش دیته نهوینده ری، کاریک بکه هه تا بهو کچه ت بناسین. رهنگه ئالیوشا خوی نه م کاره نه نجام بدات و بهوت بناسین. پاشان دیت و ههموو شتییک بو باس دهکیت.

- ناتاشا، هاوړیکهم دواپی قسه نه سه ر نه م بابته دهکین. وهلی بلی بزنام: دهتوانیت واز نهو بهینیت؟ سهیری خوت کردوووه؟ نه دئهوه نه م قسهیه ناکهیت.

به دهنگیکه که وه که به زه حمهت ده بیسترا گوتی: ((توانای نهووم ههیه. نه پیناو نهودا نامادهی نه نجامدانی ههموو کاریکم. بهس دهزانیت، قانیا، ناتوانم بهرگه ی نهووه بگرم که نیسته نهو نه م ساته دا لای نهو کچه بیته، منی له بیر کردوووه، نه ته کیه وه دانیشتوووه، قسه ی نه گه ئ دهکات و به ده مییه وه پیده که ئی، بیرت دیت، ههروهک نهو وه ختانه ی که لی ره بوو؟ نه چاوه کانی راده مینئ، نهو هه میشه ئاوهایه و هه رگیز نهو هشی به خه یالدا ناییت که منیش بوونم ههیه و لی ره م... نه گه ئ تۆ.))

قسه که ی ته واو نه کرد و سهیریکی نا ئومیدانه ی کردم.

- چی ده لییت، ناتاشا، بهس نیسته، نیسته به منت گوت...

بریه یه که نه چاوه کانیدا دره وشایه وه و گوتی: ((ههموومان پیکرا نه یه کدی جیا ده بینه وه. من دوعای بو دهکهم، بهس نه مه بو من زور سه خته، قانیا، نهو به کرداری منی له بیر کردوووه! نه قانیا، وای نه م نه شکه نه جیه! خوشم نه خوم تیناگهم، نه مه وهک بیر لی کردنه وه شتییکه و وهک کردار شتیکی دییه! من چیم به سه ر دیت!))

- بەسىكە ناتاشا، وەرە سەر خۆت!

- ئەوا يېنىچ رۆژە كە ھەر كاتژمىرىك، ھەر خولەككىك... چ خەوتىم و چ خەو نەبىنم، بەردەوام ئەوم ئەبەر چاواندايە. دەزانىت قانیا! بىمبە بۇ ئەوى!

- نارامبە، ناتاشا!

- ئەرى، با برۆين! ھەر ئەبەر ئەوش چاوەروانىتم دەکرد، قانیا. ماوى سى رۆژە بىر ئەم بابەتە دەكەمەو. ھەر بەم بۆنەيەو نامەم بۇ نووسىيت... دەبى بىمبەيت بۇ ئەوى و داواكەم جىبە جى بکەيت... چاوەرپىت بووم. سى رۆژى رەبەق چاوەرپىت بووم... ئەمشەو ئەو لەوئىيە... با برۆين!

پىم و ابوو خەرىكى وړىنە كړدنه. ئە ھۆنەكەو دەنگىك ھاتە گوى: پىدەچوو ماورا ئەگەل كەسىكدا دەمە قېرى بووبىت.

- بىبەرەو، ناتاشا. كى لەوئىيە؟ گوى بگرە.

- بە بزەيەكى برۋانەكەرانەو گوى ھەنخست و بەشپۆەيەكى ترسناك ئە پررەنگى پەرى.

بە دەنگىكى ئىجگار نزمەو دەيگوت: ((خوایەگيان! كى لەوئىيە؟))

ويستى بەر بە رۇيشتنم بگرى، بەس من ھەنگاوم بەرەو ھۆنەكە ناو و دەمويست بزەنم ماورا ئەگەل كى دەمەقېرى بوو. بەئى، خوئى بوو، ئالىيۇشا، پرسىيارى ئە ماورا دەکرد و ئەويش سەرەتا دەيويست رىگەى پى بگرى و ئىنەگەرئى بىتە ژوورى.

وہك ئەوہى خوئى خاوەن مال بىت دەيگوت: ((تا ئىستە ئە كوى بوويت؟ ھا؟ وئىل وئىلىك بەكوئىدا دەسوورايتهو؟ يەلا، برۆ عەرەبانەكەت راکىشە. ناتوانىت مەمكە مژەم ئە دەم بنىيت! برۆ ئىدى، بە چ روويەكەو ھاتوويتەو؟))

ئالىيۇشا بە كەمىك ھەلچوون و شپرزەيەو گوتى: ((من ئە ھىچ كەسىك ناترسم! ھەر ئىستە دەچمە ژوورى.))

- زۆر باشە، برۆ، تۆتەر نابىت!

- ھەر وا دەكەم.

كە چاوى بەمن كەوت گوتى: ((ئاه! ئىوہش لىرەن؟ زۆرم پى خوشە! باشە، ئەو مەنىش ھاتم، ئىستە چى بکەم؟))

سووك و ئاسان پىم گوتى: ((كەواتە وەرە ژورەو، ئە چى دەترسىيت؟))

به بروا به خوښوونیکې پروا له تیبه وه له بهر درگه که راوه ستا و گوتی :

- ترسم له هیج شتیک نیبه، بیخه م بن، خودا شاهیده که من هیج گوناحیکم نه کردووه. لاتان وایه گوینه دهر و گوناحبارم؟ نیسته به خوتان دهییبن، بوتان پروون دهکه مه. ناتاشا، ده توانم بیمه ژورئ؟

هیج که سینک وهلامی نه دایه وه.

نالیوشا به سیمایه کی په رۆشه وه پرسیی: چی فقه و ماوه؟

وهلام دایه وه: ((ناتاشا هه تا چهند ساتیک له مه به ریش ههر لیره بوو: نه کا...))

نالیوشا به پاریزه وه درگه ی ژوره که ی کرده وه و به شهرمه وه چاویکی پیدا گیرا. ژوره که هیج که سینکی تیدا نه بوو.

له ناکاو له سووچیکې بهینی په نجره و دولا به که دا ناتاشای که و ته بهرچاو. له وئ راوه ستابوو و هه وئ ددها خوی بشاریته وه، له نارحه تیاندا نه وه نده ی له مردوویه که ده چوو له مروقیکی زیندوو نه ده چوو. هه تا هم ریش ههر کات که بیر له و دیمه نه ده که مه وه، خوم پی راناگری و پیکه نین ده مگریت. نالیوشا به پاریز و شینه یی لئی نزیک بووه وه. له دؤخی که ترساوانه لئی دهروانی، به شهرمه زاریه وه گوتی: ((سلاو ناتاشا، حالت باشه؟))

ناتاشا که زور نیگه ران و خه مین ببوو، وه که نه و ی که خوی خه تبار بیت گوتی: ((چی بووه؟ نا، هیج... تو... چا ده خویته وه؟)) نالیوشا به و په ری ماتی و سه گه ردا نیبه وه گوتی: ((گوی بگره، ناتاشا. له وانه یه بیت و ابی من خه تبار بم... به س من، به هه موو شیویه که بیگوناخم. به خوت دهییبنیت، هه موو شتیکت بو باس ده که م.))

ناتاشا له و شونه ی که تیدا راوه ستا بوو هاته درئ، گوناکانی که میک رهنگیا تی گه را بووه وه و به ورته ورته وه گوتی:

- سوودی چیه؟ نا، نا، پیی ناویت. ده ستتم بهرئ و... وه که هه میشه، با وای دابنپین که هیج نه بووه.

چاوه کانیی له زهوی بری بوو و دهنگوت زاتی نیبه له ده موچاوی نالیوشا بروانئ.

نالیوشا به تامه زروییبه وه گوتی: ((ناه! خویه گیان! گهر من خه تبار بوویام نه و ا زاتم نه ده کرد سهیری ده موچاوت بکه م.)) پاشان پرووی کرده من و دریزه ی دایی: ((بروانن، بروانن: ده بیبن من به خه تبار ده زانی، هیج شتیک له بهرزه ونیدی مندا نیبه، به پروا له هه موو شتیک له دژئ منه! پینچ روزه نه هاتوومه ته نیرانه! بیستوویه تی که من لای ده زگیرانه پیشنیار بو کراوه که م، نه ری؟ له من ده بووریت و ده ئی: ((ده ستتم و بهرئ و با نیدی هیچی له باره وه نه ئین!)) ناتاشا، نازیم، فریشته ی من! نه وه بزانه که من تووشی هیج گوناحیکه بوومه. به هیج شیویه که کاریکی خراپم نه کردووه! به پیچه وانه وه! به پیچه وانه وه!

ناتاشا گوتی: ((بهس تۆ ده بیئت بچی بۆ <<ئەوی>>... داوہ تیان کردوویت... چی بووہ که هاتوویت بۆ ئییره؟ ... کاتژمییر چەندە؟))

- کاتژمییر دەونیوہ! ئەوی بووم... بەس گۆتم حائەم باش نییە و ئەویم بە جیہیشت. دوا ی پینج رۆژ ئەمە یە کہ مین جارمە کہ بتوانم لییان هە ئییم و خۆم ئازاد بکەم و بییم بۆ لای تۆ، ناتاشا. یانی پیشتیش دەمتوانی بییم بۆ لات، بەس بە قەستی نە هاتم! بۆ؟ نیستە دەیزانیت، بۆت روون دەکەمەوہ، بەس سویندت بۆ دەخۆم کہ ئەم جارە یان بە هیچ شیوہیەک، بە هیچ شیوہیەک خرا پەم بەرانبەر نە کردوویت!

ناتاشا سەری بەرز کردوہ و ئیی رامما... بەس نیگای ئالیوشا بە چەشنیک دپیاکی و راستگویی ئی دەباری، رووخساری ئەوہندە رۆشن و شادمان بوو کہ نە دەکرا مرۆف برۆا بە قسەکانی نە کات. وام بە خەیا ئندا هات کہ هەر وەک جاری جاران بە هاوارەوہ باوہش بە یە کدیدا دەکەن و ناشت دەبنەوہ. بەس ناتاشا کہ ئە خوشحالیاندا هەناسە ی بۆ نە دەدرا سەری ئەوی کرد و ئە ناکاؤ... بە بیدەنگییەوہ دەستی کردە گریان... ئالیو شایش زیاد ئەوہ خۆی پی رانەگیرا و خۆی خستە بەر پییەکانی، دەست و پیی ماچ کرد. دەتگوت ناگای ئە خۆی نە ماوہ. کورسییەکم بۆ ناتاشا برد و ئە سەری دانیشت. گەر دانە نیشتبا ئەوا ئە هۆش دەچوو و تەختی زەوی دەبوو.

بەشى دووهم

۱

بۇ خولەككە دواتر ھەموومان ھەروەكو شىت لە قاقاي پىكەننمان دابوو.

ئاليۇشا بە دەنگىكى بەرزەوہ كە دەيوست بەسەر دەنگى ئىمەدا زال بىت گوتى: ((وەلى دەرفەت بەدن، دەرفەت بەدن با بۇتان باس بكەم. ئەوان لايان وايە ھەموو شتىك وەك رابردووہ و من وەكو جاران تەنيا قسەى بى سەروپەر دەكەم... با پىتان بايم كە بابەتتىكى زور جى سەرنج لە ئارادايە. ئەرى كە دەبن يان نا؟

وەك دانەى سەر ساج ھەئەز و دابەزى بوو، ئوقرەى لى براپوو، گەرەكى بوو ھەرچى زووتر ھەكايەتەكەى بگىرپتەوہ. بە سىمايدا دياربوو كە ھەوائى گرنكى پىيە. بەس ئەو سىما جددىيەى كە گوايە ھەنگرى ھەوانگەلىكى گرنگە، زياتر ناتاشاى خستە ناسك بران. منىش بە پىچەوانەى مەيلى خۆمەوہ دەستم بە پىكەنن كرد. تا زياتر ئيمان پەست دەبوو، ئىمە زياتر پىكەنن دەيگرتين. ئەو قىن و ئانومىدييە مندالانەيەى كە ئاليۇشاى داگرت ئىمەى خستە بارىكەوہ كە ھەر بەتەنيا يەك ئامازە بەس بوو بۇ ئەوہى پىكەننەكەمان داوى پىيىت. ماورا موبەقەكەى جىھىشتبوو، ھاتبووہ بەر دەرگەى ژوورەكە و بە دەموچاويكى گرزەوہ لە ئىمە رامابوو، داخى ئەوہى بوو كە ناتاشا نەيتوانيوہ بەو جۇرەى كە دەشيا، ئاليۇشا تەمبى بكات، ئەو لە پىنج رۇژى رابردووہو چاوەرپى ئەم بابەتە بوو و كە چى ئىستە لە جىي ئەوہ، قاقا و پىكەننى ئىمەى دەيوست.

دوچار که ناتاشا بینیی به پیکه نین نالیوشامان زویر کردووه، وازی له پیکه نین هیئا و پرسیی: ((باشه، بلی بزنام، دتهوی چیمان بو باس بکهیت؟))

ماورا به بی هیچ ره چاوکردنیکی نه ته کیه تی قسه کردن، هه ئیدایی و نه بهیشت نالیوشا بیته گو و گوتی: ((نه ری دوچار سه ماوهره که بینم یان نا؟))

نالیوشا به ناماژی دهست موئه تی ماورای دا و گوتی: ((برو ماورا، برو))، پاشان پرووی کرده نیمه: ((نیسته هه موو شتیکتان بو ده گپرمه وه، هه موو نه و شتانه ی که پروویان داوه و پرووده دن، چونکه ناگام له هه موو شتیکی هه یه. ده بینم که نیوه ی هاوړیبانی نازیز چاوهریی نه وه ن که بزنان له پینج پوژی رابردوودا له کوئی بووم، له راستیدا منیش دمه وی باسی نه م بابه ته تان بو بکه م، بهس نیوه لیناگه رین. باشه: بهر له هه موو شتیکی ده بی بلیم که من به دریزایی نه م ماوه یه خیانه تم له تو کردووه، ناتاشا، به دریزایی نه م ماوه یه، ده میکه نه م بابه ته گرنگه له نارادایه.))

- خیانه ت له من کردووه؟

- به ئی، له مانگی رابردووه وه، بهر له هاتنه وه ی باوکیشم دهستم داوته نه م کاره: نیدی نیسته کاتی نه وه یه که قسه له پروو بم، مانگیک بهر له گه رانه وه ی نامه یه کی تیروته سه لم له لایه ن نه وه وه پیکه یشت که له و باره یه وه هیچم به نیوه نه گوتووه. له م نامه یه دا (به شیوه یه کی نیچگار جددی و ترسینه ر) نووسرابوو که هه موو ناماده کاریبه ک بو زه ماوه نده کی من کراوه، ده زگیرانه که م له هه موو پروویکه وه شیوا و له باره، هه ئبه ته من شایه نی نه و نیم، ویرای نه وه ش ده بیته زه ماوه ندی له گه ل بکه م. سه ره نجام خو م بو نه م کاره ناماده بکه م و واز له فکر و خه یایی ده به نگانه بینم، هه روها نازانم چی و چی... هه ئبه ته دیاره که مه بهستی له فکر و خه یایی ده به نگانه چییه. من نه م نامه یه م له نیوه شارده وه.

ناتاشا قسه ی پی بری و گوتی: ((به هیچ شیوه یه که نه تشاردووه ته وه، به خو ته وه مه نازه، له راستیدا به هه ئسوکه وت هه موو شتیکی بو باس کردووین. بیرم دی که له پریکدا ده سته مو و گویرایه ل ببوویت، نیدی جیت نه ده هیشتم، وا ده هاته بهرچاو که له باره ی شتیکه وه خو ت به خه تابار بزانیته و باسی هه موو ورده کاریبه کی نامه که ت بو کردین.))

- ری تیناچی، بیگومان ناوه روکی بابه ته که م باس نه کردووه. له وانه یه پیکه وه گومان تان بو هه ندیک شت چوو بیته، نه مه په یوه نندی به خو تانه وه هه یه، بهس من باسی هیچ شتیکم نه کردووه. بابه ته سه ره کیبه که م نیتان شارده وه ته وه و له م باره یه شه وه زور نارده تم.

من گوتم: ((له بیرمه که هه ندی جار باسی ناوه روکی نامه که ت ده رووژاند و راویژت به من ده کرد.)) پاشان سه یریکی ناتاشام کرد و بو م زیاد کرد: ((بهس به ناراسته وخو.))

ناتاشا بۇ پشتراستكردنەۋى قسەكانى من گوتى: ((تكا دهكەم، له خۆت بايى مەبه، ھەموو شتېكت بۇ باس كروووين. كەى تۆ تواناى قسە شاردنەۋەت ھەيە؟ ماورايش ناگاي له ھەموو شتېك ھەيە، وا نېيە، ماورا؟))

ماورا لاي دەرگەكەۋە مېلىكى درېژ كرد و ۋەلامى دايەۋە: ((بېگومان، ھەر له ماۋەى سى رۆژى سەرەتادا ھەموو شتېكت گېرايەۋە. تۆ قسەت له دەم ناۋەستىت!))

- ئاھ! ئېۋە چەندە پياۋ نارەحەت دەكەن. تۆ تەنيا بۇ تۆئەسەندەۋە وا دەكەيت، ناتاشا! جا تۆ، ماورا، تۆيش بەھە ئەدا دەچىت. بېرم دىت كە ئەۋ ۋەختانە ھەر له شىت دەچووم، له يادته، ماورا؟

- چۆن دەكرى ئىنسان ۋەھا شتېكى لەبىر بچىت! ئەمرويش ھەر له شىت دەچىت!

- نا، نا، مەبەستم ئەۋە نەبوو. بىرت دىت كە ئەۋ ۋەختانە ھېچ پارەيەكمان له بەركدا نەبوو، جا تۆيش رۆيشتت و پاكەتە زىۋىيەكەى جگەرەكانەت خستە گرو، بە تايبەت ئەمەم بىر ھېنايتەۋە، چونكە تۆ خۆت له گېلى دەدەيت، ناتاشا نامۇزگارىى كرووويت. ئىستە گرىمان كە پېشتر ھەموو ئەم شتانەم بۇ گېرايېنەۋە، (ئەھا... ئىستە بېرم ھاتەۋە)، راست دەكەن. بەس ئەى خۇ ناگاتان له شىۋازى دەرېپىنى نامەكە نېيە، باش دەزانن كە ئەۋ شىۋە دەرېپىنەى له نامەدا بەكار دەبرىت شتېكى ئىجگار گرنگە. دەمويست ئەم بابەتەتان بىر بەينەمەۋە.

ناتاشا پرسىيى: ((باشە، شىۋازى دەرېپىنى نامەكە چۆن بوو؟))

- گونېگرە، ناتاشا، پېدەچى تۆ بە گائتەۋە ئەم پرسىيارە له من بکەيت. گائتە مەكە. دئىبابە كە زۆر گرنگە. شىۋازى دەرېپىنەكە ئەۋەندە رەق بوو كە ۋەك برووسكە بەركەۋتوۋەكان وشكى كردم. باۋكم تا ئەۋ كاتە بە ۋەھا شىۋازىك قسەى لەگەل من نەكردبوو. گوتبووى: " گەر بە پېيى ويستى من نەجولېيىتەۋە، ئەۋا قىيامەت بەرپا دەبىت. " شىۋازى دەرېپىنەكەى بەم جۆرە بوو!

- زۆر باشە، ئادەى ئىستە پېمان بلى، بوچى دەبوو نامەكەمان لى بشارىتەۋە؟

- ئاھ! خوايە گيان! بۇ ئەۋەى نەتانترسىنەم. ھىوام وابوو خۇم ھەموو شتەكان رايى بکەم. بەم پېيە، دواى پېگەيشتنى نامەكە و ھەر لەگەل گەرەنەۋەى باۋكم، مەينەتى و نارەحەتییەكانم دەستيان پېكرد. خۇم نامادە كروبوو كە بە شىۋەيەكى روون و پتەۋ ۋەلامى بدەمەۋە، بەس ھەرگىز ئەۋ ھەلەم بۇ نەرەخسا. ئەۋ تەنانەت ھېچ پرسىيارىكىشى لى نەكردم: مرقىكى تەلەكەبازە! بە چەشنىك رەفتارى دەكرد كە ۋەك بلى ھەموو شتېك بربايىتەۋە و ھېچ ناكۆكى و ھەئە حالى بوونىكەمان له نىۋاندا نەبىت. تىدەگەيت، ۋەك بلىت ھەر جۆرە چەلەحانېيەك <<نەكردە>> يە. كەسىكى زۆر خۇويستە. جا زۆر دئەرمانە و خۇشەويستانە لەگەلەم دەجولايەۋە. ئەم بابەتە ھەژاندىمى. قانیا، گەر بزانيت مرقىكى چەندە زۆرزانە. ئەۋ دەستى ئېمەى خويندوۋەتەۋە، ھەموو شتېك دەزانىت،

گەر تەنیا بۆ يەك جار تووشى ئەو بېن، ھەموو فەكرتان وەك فەكرى خۆى دەخوینیتەو. بېگومان ھەر لەبەر ئەمەشە
كە دەلین ئەو ژۆزۆیتیکە بۆ خۆى. ناتاشا ھەز ناکات پېیدا ھەلېلېم. خۆت قەئس مەكە، ناتاشا... وەلى بەراست،
ئەھا ئە سەرەتاو پاری نەدەدامى، بەس دوینی پاری باشى دامى، ناتاشا، فریشتەكەم! باخە ئەمان گەرم بوووە!
وەرە، سەیركە. ئەھا ماوەى شەش مانگ بۆ ئەوئى تەمبېم بکات پاری لى گرتەو، دوینی بە يەك جار پاری ئەو
شەش مانگەى پى دامەو. ئادەى با بزانی كى دەزانیت چەندە؟ ھېشتا دەرفەتى ژماردنیم نەبوو. ماورا بېروانە، چاو
ئەو ھەموو پارەیهى! ئیستە ئیدی پېویست بەو ناکات چەنگال و کەوچكە چاکا ئەمان بخەینە گەرە.

دەستی بە گېرفانیدا کرد و سەفتە ئەسكەناسیكى كە ئە ھەزار و پینچ سەد رۆبل زیاتر دەبوو، دەرھینا و خستیه سەر
میزەكە. ماورا بە سەرسامبیهو روانییە سەفتە ئەسكەناسەكە و پېرۆزبایی ئە شازادە کرد. ناتاشا بە پېداگرییەو
داوای ئە ئالیوشا کرد دریزە بە قسەکانى بدات. ئالیوشا گوتى:

- جا لەبەر ئەو ئە خۆم دەپرسی كە داخو دەبى چى بکەم؟ بە پېچەوانەى ویستی ئەو بچوئیمەو؟ سوئندتان بۆ
دەخۆم كە ئەگەر رەفتارى ئەوئەندە نەرمونیان نەبوو، گەر بە بەدگەوھەرییەو رەوشیكى دئەقەنەى بگرتبەنەر،
ھەرگیز كاردانەوھەیهكى ئەو جۆرە ئە بەرانبەریدا نەدەبوو. راستەوخۆ پېم دەگوت كە من ناچمە ژیر بارى بەرنامەى
ئەو، ئیستە پیاویكەم بۆ خۆم و ئیدی مندال نیم و ئامادە نیم بە پېچەوانەى ئارەزووى خۆم ھەنگاوی بنیم. باوەر بکەن
كە زۆر بە توندی رووبەرۆوى دەبوومەو. بەس ئەو ھەلومەرچەدا چیم نەدەست دەھات؟ خەتابارم مەكەن. دەبېنم
واقت ورمەو، ناتاشا. بۆچى بە لاچاو سەیری یەكدى دەكەن؟ بېگومان ئیستە وا بېر دەكەئەو كە: كەواتە ئیدی،
تەواو كەریان کردوو و ھېچ ھەئۆستىكى نەبوو. ھەتا دل ھەزكا من بەھەئۆست و سەرسەختم، زۆر زیاتر
ئەوھیش كە ئیوہ بېرى لى دەكەئەو! بەنگەكەشى ئەوھیه كە بە پېچەوانەى بەرژەوئەندى و ھەلومەرچەكەمەو، بە
خۆم گوت: ((ئیدی ئەمە ئەرکی منە، دەبى ئەبەردەم باوكم دان بە ھەموو شتیكدا بنیم.)) ھەر بەم بۆنەیهو ئیدی
باسى ھەموو شتیكەم کرد و ئەویش تا كۆتا گوئی بۆ قسەكانم گرت.

ناتاشا بە سیمایەكى نېگەرانیو پرسی: ((وەلى باسى چیت بۆ کرد؟))

- گۆتم من دەزگېرانی دیکەم ناوئ، چونكە خۆم یەكیکم ھەیه: تۆ. ھەئەتە گەر راستییەكەیت بوئ ھېشتا بە
ئاشكرا ئەمەم پى نەگوتوو، وەلى ئەوم بۆ بیستنى ئەم قسەیه ئامادە کردوو و بەیانیش پى دەئیم، بە تەواوى
ئەسەرى سوورم. بەر ئە ھەموو شتیك بەوم گوت ھاوسەرگېرى ئە پیناوی پارەدا ئیشیكى سەرشۆرانە و شەرمەزارانەیه و
ئەو پەرى گەمژەبیه، بەتایبەت ئەبەر ئەوئى كە ئیمە پیمان وایە سەر بە چینی خانەدانانین (زۆر بە ئازادییەو
ئەگەلى دوام، چونكە وەك براهەك رەفتارى ئەگەل كردم). پاشان بەوم گوت من سەر بە چینی خواروئەى كۆمەنگەم و
ئەم بارەیهشەو شانازی بە خۆمەو دەكەم، ئەگەل ئینسانەکانى دى ھېچ جیاوازییەكى ئەوتۆم نبیە و ھەرگیز
ئاشمەوئى خۆمیان لى جیا بکەمەو. بە كورتییەكەى تەواوى ئەم فەكرە دروست و باشانەم ئەگەل ئەودا خستە بەر

باس... به گروتینیکی زۆرهوه لهگه‌ئێ ده‌وام. خۆشم سه‌رم سوور مابوو. جا بۆ كۆتایی هینان به‌م مه‌سه‌له‌یه، له دیدگه‌ی خۆیه‌وه قسه‌م له‌گه‌ئێ كرد... بی پێچ و په‌نا گۆتم: ((ئی‌مه‌ چ جۆره‌ شازاده‌یه‌کین؟ له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ سه‌ر به‌ بنه‌مائیه‌ی شازاده‌كانین به‌ به‌شیک له‌م چینه‌ ئه‌ژمار بکریین، وه‌ئێ له‌ راستیدا هیچ شتی‌کمان له‌ شازاده‌کان ناچیت. به‌ر له‌ هه‌موو شتی‌ک ئی‌مه‌ كه‌سانیکێ ساماندار نیین و سامانی‌ش له‌ هه‌موو شتی‌ک گرنگ‌تره‌. دیارترین شازاده‌ی سه‌رده‌می ئی‌مه‌ رۆچیلده‌، جیا له‌مه‌یش، ناوی ئی‌مه‌ ده‌میکه‌ له‌ دونیای خانه‌دانه‌کاندا کویر بووه‌ته‌وه، دوا‌هه‌مین كه‌سی ناو‌داری بنه‌مائیه‌که‌مان، سیمۆن قالكۆفسکی ی خائمه‌ كه‌ ئه‌ویش ته‌نیا له‌ مۆسکو‌دا ناسراو بووه. به‌س له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوا‌هه‌مین داریی خۆی، سیسه‌د سه‌پانه‌که‌ی له‌ده‌ستداوه، ئیدی هیچ كه‌سی‌ک لای ئی نه‌کردووه‌ته‌وه. گه‌ر با‌پیره‌یش بۆ خۆی كه‌می‌ک مال و مو‌لکی پێکه‌وه‌ نه‌ده‌نا، بیگومان ده‌بوو نه‌وه‌کانی خه‌ریکی زه‌وی کیلان بن، هه‌مان ئه‌و کاره‌ی كه‌ شازاده‌کانی دی ده‌یکه‌ن. به‌م پێیه‌ هۆکاری‌ک بۆ ئه‌وتبه‌رزی و به‌خۆه‌نازین له‌ ئارادا نییه‌. به‌گورتی‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ دله‌دا په‌نگی خواردبووه و ئازاری ده‌دا، به‌بی له‌روودامان و به‌ گروتینه‌وه هه‌موویم هه‌ترشت، له‌ درێژه‌ی قسه‌کاندا هه‌ندیک شتی دیکه‌شم گوت. ته‌نانه‌ت هیچ وه‌لامیکێ پی نه‌بوو، ته‌نیا سه‌باره‌ت به‌ ته‌رککردنی مالی کۆنت نائینسکی سه‌رکۆنه‌می کرد. پاشان ئه‌وه‌شی بۆ زیاد کرد كه‌ ده‌بی وه‌سف و ستایشی شازاده‌ «ك» ی دایه‌نم بکه‌م چونکه‌ گه‌ر ئه‌و پیشوا‌زیم ئی بکات و ده‌رگه‌ی مائه‌که‌یم به‌روودا ئاوه‌لا بکات، ئه‌وا له‌م رێیه‌وه‌ که‌سانی دیکه‌ش من په‌سه‌ند ده‌که‌ن و به‌مه‌یش داها‌تووم دا‌بین ده‌بی، جا پاشان له‌م باره‌یه‌وه هه‌ندیک قسه‌ی دیکه‌ی کرد. به‌رده‌وام ئاماژه‌ی به‌وه‌ ده‌کرد كه‌ له‌ پێناو تۆدا ناتاشا، پشتم له‌وه‌موو شتانه‌ کردووه و هه‌موویشی له‌ژێر کاریگه‌ری تۆدایه‌. به‌س بېرت نه‌چیت كه‌ هه‌رگیز به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له‌باره‌ی تۆوه‌ قسه‌ی له‌گه‌ئێ نه‌کردووم، ته‌نانه‌ت هه‌وئێ ده‌دا له‌ ئاماژه‌پێکردنی ناراسته‌وخۆیشت خۆی به‌دوور بگری. من و ئه‌و هه‌ردوو‌کمان فیل له‌ یه‌کدی ده‌که‌ین، چاومان له‌سه‌ر یه‌کدییه‌ و ده‌ره‌قه‌تی یه‌کدی دین، جا دنیابه‌ که‌ نۆره‌ی ئی‌مه‌یش دی.

- باشه، وه‌ئێ ئه‌ نجامه‌که‌ی چی بوو؟ چ بریاریکی دا؟ ئه‌م بابته‌ له‌ هه‌مووی گرنگ‌تره، ئینسانیکێ چهنده‌ زۆرپه‌وت ئالیوشا...

- ته‌نیا خودا ده‌زانئێ بریاری ئه‌و چیه‌، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک زۆرپه‌و نیم و به‌ جددی قسه‌ ده‌که‌م، هیچ بریاریکی نه‌داوه و ئه‌و کاته‌ش كه‌ قسه‌م بۆ ده‌کرد و به‌لگه‌ و مه‌نتیقم بۆ ده‌هینایه‌وه، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌ به‌زه‌ی پێدا بیته‌وه، بزهی ده‌هاتی. ده‌زانیت، هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م ره‌فتاره‌ی سووکایه‌تی پێکه‌رانه‌یه، به‌س به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری ناکه‌م. به‌ منی گوت: ((به‌ ته‌واوی هاوارتم، با بچین بۆ لای کۆنت نائینسکی، به‌س ئاگاداریه، له‌وئێ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ئه‌م جۆره‌ قسانه‌ت له‌ ده‌م ده‌رنه‌چی. من ئیت تیده‌گه‌م، به‌س ئه‌وان سه‌ر له‌م جۆره‌ بابته‌تانه‌ ده‌رناکه‌ن. بیستوومه‌ که‌ ئیدی پیشوا‌زییه‌کی ئه‌وتوی ئی ناکری، له‌ سه‌ر بابته‌تیک دێیان ئی ئیشاوه.)) به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ئیستا‌که‌ له‌گه‌ئێ باوکیشم دا ئه‌وه‌نده‌ روویان خۆش نییه‌ و ئی ئه‌وتنه‌لان. کۆنت هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه

نووتبه‌رزانه و به شیوه‌یه‌کی ساردوسرانه هه‌ئسوکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌کردم، وه‌ک بلیی بیری چووبیتته‌وه که من له مائی نه‌ودا گه‌وره بوومه، ته‌نانه‌ت بیری ده‌کرده‌وه هه‌تا له‌م باره‌یه‌وه شتیکی یاد بیتته‌وه! سووک و ئاسان له‌به‌ر سپله‌ییم گزاندی لی ده‌کردم، به‌س له‌ راستیدا من به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک به‌رانبه‌ر به‌و سپله‌ نه‌بوومه. پیاو له‌ مائی نه‌ودا زوو بیتاقه‌ت ده‌بیت و هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه ئه‌ویم جی هیشت و ئیدی سه‌رم پێدا نه‌کرده‌وه. ئه‌و ریزیکی ئه‌وتویشی له‌ باوکم نه‌نا. ره‌فتاری ئه‌وه‌نده ساردوسرانه بوو که سه‌رم له‌وه‌ دهرنه‌ده‌چوو داخۆ بۆچی باوکم سه‌ردانی ئه‌و ده‌کات. ئه‌م شتانه بریندارم ده‌که‌ن. باوکی داماو له‌ به‌رانبه‌ر نه‌ودا که‌م تا زۆر ده‌بی تا نیوه‌ بچه‌میتته‌وه، ده‌زانم که هه‌موو ئه‌م کارانه له‌ پیناو مندا ده‌کات، به‌س به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک پێویستم پێیان نییه‌. پاشانیش ویستم له‌م باره‌یه‌وه بۆچوونی خۆمی بۆ دهربرم، به‌س دانم به‌خۆمدا گرت. سوودی چیه‌! ناتوانم بیرورای بگۆرم، ده‌زانم ته‌نیا بیتاقه‌تتری ده‌که‌م، ئیستا که‌یش تا راده‌یه‌کی زۆر له‌و کارانه نیگه‌رانه که کردوومن. جا هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه به‌خۆم گوت ده‌بی فیلیک به‌کار به‌ینم، کلاو ده‌نیمه‌ سه‌ری هه‌موویان، کۆنت ناچار ده‌که‌م ریز له‌ من بگری، باوه‌رتان هه‌بیت ده‌موده‌ست به‌ ئامانج که‌یشتم. له‌ ماوه‌ی رۆژیکدا هه‌موو شتیکی گۆرا. کۆنت نائینسکی له‌گه‌ل من زۆر رووخۆش بووه. ئه‌م کاره‌شم هه‌ر به‌ ته‌نیا ئه‌نجامدا، به‌ فیلی و ته‌له‌که‌ی خۆم، باوکم باوه‌ر ناکات.

ناتاشا به‌بی ئوقره‌یه‌وه گوتی: ((گویگره، ئالیو‌شا، باشر وایه به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان بۆ بگێریتته‌وه. وامزانی ده‌ته‌ویت باسی ئه‌و بابته‌ به‌که‌یت که‌ ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه، به‌س تو هه‌ر چه‌نه ده‌ده‌یت و باسی به‌رزکردنه‌وه‌ی که‌سایه‌تی خۆتمان به‌ به‌رچاوی کۆنت نائینسکییه‌وه بۆ ده‌که‌یت. ملی ئه‌م کۆنته‌شت بشکی!))

- ده‌بیستن قانیا، ئه‌و کۆنت به‌هه‌ند وه‌رناگری، به‌س ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌ ئیره‌ دایه. ده‌بیینیت، ناتاشا، جا خۆشت واقت و‌رده‌مین. له‌ کۆتای گۆته‌کاندا هه‌موو شتیکی روون ده‌بیتته‌وه. ته‌نیا مۆله‌تم بده (با راستگۆیان به‌دویم)، با هه‌موو شتیکی بۆ باس بکه‌م... ده‌زانیت ناتاشا، ئیوه‌ش قانیا، له‌وانه‌یه‌ زۆر به‌ که‌می ئه‌وه‌ روویدات که‌ من ئاقلانه‌ بدویم. با بلیین ته‌نانه‌ت (روویشی داوه) که‌ گه‌مژانه‌ بدویم، هه‌ر ئه‌مه‌نده و به‌س. وه‌لی دنیابن که‌ له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا فیلی و ته‌له‌که‌یه‌کی زۆرم به‌کاره‌یناوه، به‌ئێ... هه‌روه‌ها زیره‌کییش، لام وابوو به‌وه‌ دنجۆش ده‌بن که‌ بزانی من له‌ هه‌موو کاتیکیدا... گه‌مژه‌ نیم.

ناتاشا گوتی: ((ئای! چی ده‌بیت ئالیو‌شا، ده‌گری بیده‌نگ بیت؟!))

ناتاشا به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌گرت که‌ ئه‌وانی دی وه‌ک گه‌مژه‌ و حۆل سه‌یری ئالیو‌شا بکه‌ن. زۆربه‌ی جار وه‌ختیک ئالیو‌شام ئه‌وه‌ ناگادار ده‌کرده‌وه که‌ ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجامی داوه گه‌مژانه‌یه، ناتاشا بی ئه‌وه‌ی له‌م باره‌یه‌وه هیچ شتیکی به‌ روودا بدات، ئیم نووته‌لا ده‌بوو. ئه‌و له‌م باره‌یه‌وه گه‌لیک هه‌ستیار بوو. هه‌روه‌ها به‌رگه‌ی ئه‌وه‌شی نه‌ده‌گرت که‌ به‌ چاوی سووکه‌وه له‌ ئالیو‌شا بروانری، گه‌ر خۆیشی وه‌ها کاریکی بکردبا ئه‌وا تا سنووریک دیاریکراو بوو. به‌س هه‌رگیز وه‌ها کاریکی به‌رانبه‌ر نه‌کردبوو، چونکه‌ ترسی له‌ شکانی حورمه‌تی ئه‌و هه‌بوو. به‌س ئالیو‌شا

لەو ساتانەدا زۆر زیتە ئە بوو و تەنانەت دەیتوانی سۆسەى هەستە شاراوەکانى ناتاشا بکات. ناتاشايش بەم بابەتەى دەزانى و توشى نازارىكى سەخت دەبوو، سۆزى بۆ دەردەبەرى و دەیلاواندەوه. جا هەر بەم بۆنەىهوه وهختىک که قسەکانى ئالیوشای بیست، نارهەتى داىگرت و دلى به ژان کەوت.

ناتاشا لەسەرى پۆیشت: ((واز لەم بابەتە بینه. تۆ تەنیا کەمىک گىژیت و خوئیت، بۆچى خۆت رسوا دەکەیت؟))

- زۆر باشە، بەس لیگەرین با بەسەرھاتەکە تەواو بکەم. دواى ئەوهى که چووم بۆ لای کۆنت، باوکم لیم قەئس بوو. بە خۆم گوت کەمىک سەبەرت هەبیت. پاشانىش چووین بۆ لای سازادە. وام بیستبوو کە بەهوى پیرییهوه تا رادەیهک یادگەى ئەدەست داوه. جگە ئەمە گویشى تەپ بووه و سەگى بچووکى گەلەك خوش دەوین. چەندین سەگى هەیه و شەیدایانە. ویرای ئەووش ئە کۆمەنگەى ئەرستوکراتیدا دەستپۆیشتوو و کۆنت نائینسكى، بەو هەموو لووتبەرزى و خۆبەزنانییهوه ئەبەردەم ئەودا تەنیا خزمەتکارىکە. بەم پێیه هەر بەدەم رپوه نەخشەىهەم بۆ هەنگاوهکانى داهاوووم دارشت، دەزانن نەخشەکە سەبارەت بە چى بوو؟ سەبارەت بە خوشەویستى خۆم بۆ سەگ، بەئى، ئەمە هەمان ئەو شتەیه کە دەبى پیتانى بلیم. زۆر بەباشى ئەوه تیگەیشوووم کە، یان هیژىکى راکیشانى موگناتیسى ئە مندا بوونى هەیه یان ئەوهیه کە منیش هەر بەراستى هەموو نازەلانم خوش دەوین. نازانم، هەر ئەوئەندە ئەزانم کە سەگەکان منیان خوش دەوى، هەر ئەمەندە و بەس. سەبارەت بە هیژى کیشکردنى موگناتیسىیهوه، هیچ شتىکەم بە تۆ نەگوتبوو ناتاشا. رۆژىکیان رۆحەم بانگ کرد. رۆژىکیان سەردانى کەسێکەم کردبوو کە ئەم بوارەدا شارەزا بوو، هەر بەراستى جیگەى سەرسامییه، ئیشان پتروقیچ، کارىگەرێهەكى قوونى ئەسەر دانام. بانگى رۆحى یۆلیۆس قەیسەرم کرد!

ناتاشا پیکەنین گرتى و گوتى: ((ئاه! خوايه گيان، ئیشت بە یۆلیۆس قەیسەرم چى بوو؟ هەر ئەمەمان کەم بوو.))

- وەلى بۆچى؟... ئایا من... بۆچى مافى بانگکردنى یۆلیۆس قەیسەرم نەبیت؟ ئەمە چ زیانىک بەو دەگەیهنى؟ دیسان دەستى بە پیکەنین کرد.

- هەئەتە هیچ زیانىک بەو ناگەیهنى نازیزم... باشە، یۆلیۆس قەیسەرم چى پى گوتیت؟

- هیچى نەگوت، تەنیا ئەو پینوسەى کە بە دەستەوه بوو خۆبەخۆ بەسەر کاغەزەکەدا جوولەى دەکرد و شتى دەنووسى. بە منیان گوت کە ئەوه یۆلیۆس قەیسەرم شت دەنووسى. بەس من باوەرم نەکرد.

- چى بۆ نووسییت؟

- شتىکى وهک «dip it in» بەو شیوهیهى کە ئەو نمایشنامەکەى گۆگۆل دا هاتوو... دەکرى پینەکەنیت!

١. بانگکردنى رۆح ئە روسیای سەردەمى دۆستویشکیدا زۆر باو بووه. لیۆ تۆلستۆیش، ئە «نانا کارینا» دا دیمەنىکى ئەو جوهرى هیناوه.

- با بچینهوه سهر باسه که ی شازاده!

- همیشه قسه م پی دهر بیت. هر که گه یشتینه مائی شازاده، یه کسهر دستم به لاواندنه وی میمی کرد. ئەم میمی به پیره ده ئیکی ناشیرینه، ویرای ئەوهی که قیزه ونه، در و قه پگریشه. شازاده زوری خوش دهوی، هر ده ئیی هاوتهمه نی یه کدین. قوئم لی هه ئمائی و نوقلیکم پییدا. جا له ماوهی ده خوله کی کدا فییری تهوقه کردنم کرد، ئەو به هه موو ته مهنی نه ییتوانیبوو فییری وها کاریکی بکات. شازاده له خوشحالیاندا بایی گرتبوو، هیئدهی نه مابوو له خوشییاندا بکه ویته گریان: ((میمی، میمی، میمی! تهوقه!)) که سیك هاته ژووره وه: ((میمی تهوقه له گه ل ئەم به پیزه دا بکه، زپ کوره کهم فییری تهوقه کردنی کرد!)) پاشان کوئت نائینسکی هاته ژووری، شازاده گوتی: ((میمی تهوقه له گه ل ئەودا بکه!)) له منی دهروانی و چاوه کانی پر ببوون له فرمیسی شادمانی. نای ژنه ی داماو! دئم بوی دسووتا. هه له کهم قوسته وه و دستم به زمانلووسی کرد. ئەلبوو میکی دهرهینا و وینه یه کی نزیکه ی شهست سال له موبه ری که کچیکی گه نج بووه، له بهینی ئەلبوو مه که وه که وته سهر زهوی، من وینه کهم هه لگرته وه و وه که ئەوهی که نه زانم وینه ی ئەوه گوتم: ((نای ئەم وینه جوانه! ئەم وینه یه له وپه ری جوانیدایه!)) جا به م قسه یه به تهواوی دئیم به دهست هیئا. ئەوجا زهوقی کرایه وه و دهستی به قسه و باس کرد. له منی پرسی: له کوی خویندوو مه، له مائی کئ داده نیشم، بو ئەوه نده قژه کانم جوان! ئیدی که وته سهر ئەم باس و خواسانه. منیش چه کایه تیکی بیکه نیناویم بو گیرایه وه و خسته م بیکه نین. ئەو چه زی ئەم جوړه چه کایه تانه یه، به ده م بیکه نینه وه په نه ی لی راده وه شاندم. وه ختیك ویستم به جیی بیلم، ماچی کردم، خاچی بو کیشام و به ئینی لی وه رگرتم که هه موو رۆژیک بچم بو لای و سهر گهرمی بکه م. کوئت به گهرمی دهستی گوشی. نیگای زور میهره بانانه بوو. بهس باوکم، جا برهوا به قسه م بکه ن یان نا، ویرای هه موو شت، که باشتترین، شه ریفتترین و سهر پاسترین مروقی سهر رووی زهوییه، له خوشییاندا که وتبوو گریان. وه ختیك بیکه وه گه راینه وه بو مال، منی ماچ کرد و دهرده ئی له گه ل کردم، هه روه ها قسه گه ئیکی سهیری له باره ی نیش و کار، په یوه ندیی کومه لایه تی، پاره و زه ماوه ند و هه ندیک قسه ی دیکه شی کرد که من سهر یان لی دهرناکه م. هه ر ئەو وه خته بوو که ئەم پارانه ی دامی. ئەم روودا وه بو دوینی ده گه ریته وه. سه یینی دیسان ده چه وه بو لای شازاده، بهس باوکم شه ریفتترین مروقه، به خراپی مه زانن. راسته هه ول ددهات من و تو ئیک جیا بکاته وه، بهس هوکاره که ی ئەوه یه که ته ماچ کویری کردوو، چونکه چاوی له سی ملیونه که ی کاتیایه و تویش وها سه روه تیکت نییه، وه لی ئەو هه موو ئەم شتانه له پیناو مندا ئە نجام ددها و له نه زانیی خو یه وه ئاوا بیویردانانه رهفتارت له گه ل دهکات. جیا له مه ییش چ باوکیک هه یه که چه ز به خوشبه ختی کوره که ی نه کات؟ ئەو بییتاوانه گه ر پیی وایه خوشبه ختی له ملیونه پارهدایه. هه موو باوکه کان به م جوړهن. ده بییت ئەم دیدگه یه وه ئەو بروانیت نه که له دیدگه یه کی دیکه وه، ئەوسا ئیدی ده ستبه جئ دهرک به وه ده که ییت که ئەو له سهر هه قه. ناتاشا، من په له پهل خوم گه یانده ئیره هه تا بتخه مه سهر ئەم بره وایه، چونکه ده زانم تو هیئده که یفت به و نایی، هه ئبه ته ئەم باره یه شه وه تو بییتاوانیت. بو ئەم بابته سه رکونه ت ناکه م.

ناتاشا پرسیی: ((کهواته تو له ریځه سهردانکردنی شازاده و بهدهستهینیانی دئی نهو، داهاتووتت دسته بهر کردووه، نه مه هموو فیل و ته له که که ت بوو؟))

- چی؟ چیت گوت؟ نه مه سهرتای کاره که یه... من بویه باسی شازادهم بو کردیت هه تا پیټ بلیم که له ریځه نهووه دهتوانم باوکم قایل بکه، تیده گهیت؟ بهس هیشتا بابه ته سهره کییه که م باس نه کردووه.

- کهواته هه تا زوه بوټمانی باس بکه.

- نه مرؤ پیشهاتیکی هه ژهنده دیکه م هاته ری. هیشتا کاریگه ری له سه م ماوه. ده بیټ نهووه بزنان که نه گه رچی باوکم و کونتیس سه بارت به زه ماوه ندرکردنی نیوان من و زر کچه که ی گه یشتوونه ته ریکه و تن، وهئی هیشتا هیچ شتی که نه ره سمییه و نه یه کلایی بووه ته وه. به بیټ هیچ کیسه و بگره و بهرده یه که ده توانین دوی زه ماوه نده که ده موده ست لی که جیا ببینه وه، ته نیا کونت ناینسکی به م بابه ته ی زانیوه، بهس نهو ته نیا حسییی خزمیکی بو ده کری و هینده خوئی له م بابه ته ناگه یه نی. جیا نه مه، گه رچی له ماوه ی نه م دوو حه فته ی دوا ییدا زوریه ی کات دیده نیی کاتیام کردووه، بهس هه تا عه سری دوی نیش، له باره ی داهاتوو، یانی له باره ی زه ماوه نده وه، هیچ قسه یه که مان نه کردبوو، نا... باشه... بهئی، هیچ قسه یه کی عاشقانه ییش. ویرای نه مه ش، هه ر له سهره تاوه بریار وابوو که به وه رگرتنی ره زامه ندیی شازاده <<ك>>... نه م زه ماوه نده یه کلایی بکریته وه، چونکه که سیکی نیجگار ده و له مه نده و پاره ی ری که ستنی نا هه نگ و نالتوون و نه م جوړه شتانه له سه ر نه وه. جا هیچ که سیکیش ناتوانیت قسه له قسه ییدا بکات، قسه ی نهو قسه ی هه مووانه، به تاییه ت له بهر نهو په یوه ندییانه ی که له گه ل نه م و نه ودا هه یه تی... هه مووان ده یانه ویت هه رچی زووتره پی بخره مه ژیانیکی کومه لایه تییه وه و له کومه لگه دا جی پی خوم پته و بکه م. بهس به زوری زردایکی کاتیا، یانی کونتیس له م باره یه وه پیداکری ده کات. کونتیس هه ندیک دوستی له ده ره وه ی ولات هه یه و له راستیشدا شازاده هه ر له بهر نه م هویه ریگه نادات نهو بیته مائه که ی و له وانه یسه نیدی نه وانی دیکه ش ده رگه ی ماییانی به روودا نه که نه وه، به هه رحال زه ماوه ندرکردنه که ی من ده رفه تیکی باشی بو ده ره خسینی هه تا له کومه لگه ی خانه داناندا جیگه ی خوئی بکاته وه. نهو کونتیس ه ی که له سهره تاوه به نه نجامدانی نه م زه ماوه نده قایل نه بوو، هه ر له بهر نه م هویه نه مرؤ زور له وه خوشحاله که توانیومه شازاده به لای خومدا رابکیشم، بهس با نه م بابه ته بخرینه لاه و بچینه سه ر بابه تیکی گرنه گتر: من له سالی رابردووه وه به کاترینا ناشنا بوومه، بهس نهو کاته ته نیا کوریزگه یه که بووم و سه رم له هیچ شتی که درنه ده چوو، هه ر به م بونه یه وه هیچ شتیکی تاییه ت و سه رنجکیشم له ودا نه ده دیت...

ناتاشا قسه که ی پی بری و گوتی: ((زور ناساییه، له بهر نهووه بووه که نهو کات خوشه ویستییه کی زیاترت بو من هه بووه، بهس نیستاکه...))

نالپوشا به هه ئچوونهوه هاواری کرد: ((بیرپهوه، ناتاشا، تو به تهواوی له هه ئهدایت و بهم قسانهشت وهک نهوه وایه جوینم پی بدیته!...تهنانهت نامهویته وهلامیشت بدهمهوه، نیسته گوی بو قسهکانم بگره، نهوجا له هه موو شتیك حالی دهبیته... نه! گهر تو کاتیات دهناسی، گهر دهترانی رۆحیکی چهنده پاک و بیگهردی ههیه. بهس تیدهگهیت. تهنیا تا کوتا گوی بو قسهکانم رادیره. پازده رۆژ لهمهوههر که کاتیا و زردایکهکهی گهرانهوه بو پترسبورگ و باوکم منی برده مائی نهوان، به سهرنجیکی زور لیی ورد بوومهوه. زانیم که نهویش چاوی لهسهر منه. نه مبابهته بووه هوی بزواندن کونجکۆلیم، تهنانهت هیج لهبارهی نهو تهمایهوه نالیم که بو باشر ناسینی نهو هه مبوو، نهو تهمایهیه که دواي بهدهست گهیشتنی نامه کاریگهرهکهی باوکم له مندا چی بوو. هیچی لهبارهوه نالیم، وهسف و ستایشی ناکهم، تهنیا ههر نهوهنده دهلیم، نهو بههیج شیوهیهکه له کهسانی دهووبهاری ناچی و نهوان جیباوزه. سروشتیکی نهوهنده بهرز و رۆحیهتیکی هینده بههیز و رووراستانهی ههیه - رۆحیک که به بونهی رووراستی و پاکیهکهیهوه بههیزه - که من له بهرانبهر نهودا تهنیا حسیبی ههرزهکاریکم بو دهکریت، وهک برا گچکهی نهو دهردهکهوم، گهرچی نهو تهمنهیشی تهنیا حهفده ساڵه. دهرکم به بابهتیکی دیکهش کرد، نهو له ناخهوه کهسیکی خه مگینه، وهک بلیی نهینیهکی له دلدایه، کهسیکی کهمدووه، له مائهوهیاندا، کهم تا زور هه میسه بیدهنگه، تهنانهت پیاو وای بو دهچی که رهنگه زاتی قسهکردنی نهبیته... یان فکری سهرقالی شتیك بیته. وا دهردهکهویته که سل له باوکم دهکاتهوه. سۆسهی نهوهم کرد که هیج خوشهویستییهکی بو زردایکهکهی نییه. به ئکه نهوه کۆنتیسه که به نیهتیکی تاییهتهوه وای دهنوینی که گوايه زرکچهکهی شهیدای نهوه، بهس نهمه هه مووی درویه. کاتیا نهوهنده کتوکویرانه گویرایه لیبی دهکات، که وهک بلیی سهبارته به بابهتیکی ریکهوتنیکی نهینییان له نیواندا بیته. چوار رۆژ لهمهوههر، دواي سهرنج و تاووتویکردنیکی زور، بریارمدا نه خسهکه م بخه مگهر، یانی هه مان نهو کارهی که نه مشه و کردم: تهمام وابوو که هه موو شتیك به کاتیا بلیم و دانی پیدا بنیم، نهویش بیئمه تهک خۆمان و پاشانیس له کتوپریکدا سهری نه م بابهته بنیمهوه.

ناتاشا به په رۆشهوه گوتی: ((چون؟ چی پی بلییته؟ دان به چ بابهتیکیدا بنییت؟))

- هه موو شتیك، له راستیدا هه موو شتیك. سوپاس بو خودا که نه م فکهری خسته سهرمهوه، بهس گوینگرن، گوینگرن! چوار رۆژ لهمهوههر بریارمدا تا ماوهیهکه له نیوه دووریم و بهتهنیا دوايي به هه موو شتیك بینم. گهر له گه ل نیوه بووبام، نهوا له هه موو نهو ماوهیهدا تووشی دوودلی دهبووم، گویم بو قسهکانی نیوه سل دهکرد و هیج بریاریکم نهدهدا. بهس کاتیك که تهنیا بووم، توانیم خۆم بخه مه هه لومه رجیکهوه کهوا برۆا به خۆم بهینم که دهبیته سهری نه م بابهته بنیمهوه، زاتم دایه بهر خۆم و کۆلم نهدا. به ئینم به خۆم دابوو که به بریاریکی بنجبرانهوه بگه رپهوه لاتان، نهوه نیستاکهش لیبراوانه به خزمهتتان گهیشتووم.

- یانی چی؟ چی بووه؟ زوو باسی بکه.

- زور سادهیه. بویرانه و راستگوئیانه چوومه دیدهنیی. بهس دهبیت بهر له هه موو شتیك نهو پیشهاته تان بو بگیرپمهوه که بهر له وه پرویدا و به توندی کاریگه ریی له سهر دانام. بهر له وهی له مال بچینه ده ری، باوکم نامه یه کی پی گه یشت. لهو ساته دا چوومه ژووری کاره که ی و له ناسانه ی ده رگه که راوه ستام. نهو منی نه ده بیینی. ناوه رۆکی نامه که نه وه نده ی چه سانده بو که به دهنگی بهرز و سه رسامییه وه که وتبووه قسه کردن، تووره بو بوو و به ژووره که دا هاتو چۆی ده کرد، سه ره نجام له باریکدا که نامه که ی به دهسته وه بوو، دهستی به پیکه نین کرد. من زاتم نه کرد بچمه ژووری. که میك خۆم راگرت و ئیدی پاشان قیروسیام لی کرد. باوکم زور که یفخوش بوو، به سه روسیمایه کی هه ژهنده وه له گه لم ده دوا، له کتوپرئیکدا کر بوو و جا پاشانیش، گه رچی هیشتا زور زوو بوو، ده موده ست فه رمانی پیدام خۆم گورج بکه موه و بچین بو شوینیك. نه مرۆ مائی نه وان بی له نیمه هیچ که سیکی دیکه ی لی نه بوو، هه ر خۆمان بووین و گه ر پیشت وایه خه ریکی ناههنگ گپران بووین نهوا به ته واوی له هه له دایت، ناتاشا، به هه له تیبان گه یاندوویت.

- ناه! له بابته که لا مه ده، ئایوشا، تکا ده کم، بلی بزانه چۆن هه موو شتیك بو کاتیا گپرایه وه.

- خوشبه ختانه من و نهو بو ماوه ی دوو کاتر میر به ته نیا ماینه وه. به وم کراگه یاند که گه رچی باوکم و زردایکی پیداکریه کی زور ده کن و گه له ک چه زیان به زه ماوه ندرکنی نیمه هه یه، بهس نه مه شتیکی نه کرده یه، من وهک هاو رپییه ک نهوم زور خوش دهوی و ته نیا نه ویش ده توانیت ده ریزم بکات. لهو کاته دا بوو که هه موو شتیکم بو ناشکرا کرد. تو بروانه، نهو به هیچ شیوه یه ک ناگای له که یین و به یینی نیمه نه بوو، ناتاشا! گه ر بزانیته دوا ی بیستنی نهو به سه رهاته چه نده خه مین بوو. ته نانه ت هه ر له سه ره تاوه خه م دایگرت. رهنگی پی نه ما. له نووکه وه بو نووک هه موو به سه رهاته که مانم بو گپرایه وه، گوتم تو له بهر من مائی خوتت جی هیشتوو و له دایک و باوکت جیا بوو یته وه و به ته نیا ده ژیت، له ژیر باری غه م و چه ره سه ریداین، ترسمان له هه موو شتیك هه یه و نیستاکه ش په نامان بو نهو بر دووه (ناوی تویشم بهو گوت، ناتاشا) تا بیته پانمان، ریک و راست به زردایکه که ی بلیت که نایه وی له گه ل من هاو سه رگری بکات، نه وه تاقه ریگه ی نه جاتمانه و نومیدمان به هیچ که سیکی دی نییه. به و په ری هاو خه می و کونجوتیییه وه گوئی بو قسه کانه رادیرا. جا چاوه کانی لهو ساته دا چه نده هه ژهنده بوون! دهنگوت ته واوی ههستی له چاوانیدا کوبووته وه. رهنگی چاوه کانی شینیکی ناسمانیییه. سه باره ت به وهی که متمانم پی کردوه سوپاسی منی کرد و به ئینی دا به و په ری توانایه وه یارمه تیمان بدات. دوا ی نه وه هه ندیک پرسیا ری له باره ی تووه لی کردم، گوئی زوری چه ز لییه بتناسی و هه روه ها پیتبلیم که خوشه ویستییه کی خوشکانه ی بو ت هه یه و ده بیت تویش حسیبی خوشکی خوتی بو بکه ییت، وهختیک زانیی ماوه ی پینج رۆژه چاوم به تو نه که وتوو، دهسته جی هانی دام بییم بو لات.

ناتاشا واقی ورمابوو.

نیگایه کی ئۆمهکه رانه ی گرتنه ئه و و گوتی: ((جا تویش له و کاته وه هه موو ئه مانته وه لا ناوه و ههر باسی سه رکه وتنه کانی لای شازاده تم بۆ ده که یته! ئاه! ئالیوشا، ئالیوشا! ئه ی کاتی چا؟ وه ختیگ تو ی ناره لای من شاد و به که یف بوو؟))

- به ئی، زۆر به وه دلخوش بوو که ده رفه تی جوو ئه یه کی شه ریفانه ی بۆ ره خساوه. هاوکاتیش ده گریا. چونکه ده زانیت ناتاشا، ئه ویش منی خو شده وئ. دانی به وه دا نا که به ره به ره منی که وتوووته به ردن، تا ئیسته تیکه ئی که سانی دی نه کردوو و ده میکه منی خو ش ده وئ. پپی وایه من له که سانی دیکه ناچم، چونکه هه موو که سانی ده ور به ره ی درۆن و کلاوچین و ئه و وه که سیکی راستگۆ و روو راست له من ده روانی. پاشان له جیگه که ی هه ستا و پپی گوتم: ((بۆ و ئه مانه تی خودابیت، ئالیکی پترۆقیچ، که چی من پیم وابوو...)) قسه که ی ته وا نه کرد و دایه پر مه ی گریان، پاشانیش ژوو ره که ی جی هیشت. بریارمان وایه که ههر ئه م به یانی به دایکی رابگه یینیته که نایه وئ له گه ل مندا زه ماوه ند بکات، منیش سه یینی چاونه ترسانه و ئیپراوانه ئه م بابه ته به باوکم راده گه یینم. جا له بهر ئه وه ی ده رنگ ئه م بابه ته م بۆ باس کردوو سه رکۆنه ی کردم: ((مروقی به شه ره ف نابئ له ه یج شتیگ بترسی!)) کچیکی زۆر پاک و نه جیبه! ئه ویش که یفی به باوکم ناییت، ده ئی پیاویکی ته ئه که بازه و هه میشه به دوای پاروه یه. بهرگرم له باوکم کرد: بهس ئه و باوه ری به قسه کانم نه کرد. گهر به یانی نه متوانی باوکم قایل بکه م و قسه ی خو م ببه سه ر (کاتی دنیایه که ناتوانم)، ئه و ئه ویش له سه ر ئه و رایه یه که په نا بۆ شازاده <<ک>> ببه م و داوای پشتیوانی ئی بکه م.... چونکه نه باوکم و نه زردایکی زاتی ئه وه یان نیبه قسه له قسه ی ئه ودا بکه ن. به ئینمان به یه کدی داوه که له مه ودوا له گه ل یه ک وه ک خوشک و برابین. ئاه! خۆزگه تو به سه ره اتی ژیا نی ئه وت ده بیست و ده ترانی چه نده کلۆئه! له نیشه ناشیرین و دژیوه کانی دایکی زۆر قه ئسه و چه ز ناکات له گه ل ئه و ژیا ن به سه ر ببات! هه ئبه ته ئه م بابه ته ی به شیوه یه کی راسته وخۆ پی نه گوتم، له وانه یه سل له منیش بکات، بهس من به هندیگ له قسه کانی دا سو سه ی ئه م بابه ته م کرد. ناتاشا، هاوړیکه م! داخو گهر چاوی به تو بکه وئ، ده بی چ ستایشیکت بکات! کچیکی چه نده دلپاکه! دیدار و هه ئسوکه وت له گه ل ئه و چه نده ئاسان و دلخوشکه ره! ئیوه ههر بۆ ئه وه کراون که ببه خوشکی یه ک و یه کدیتان خو ش بویت. هه میشه بیرم ئه م بابه ته کردوو ته وه. ههر به راست: ئیوه به یه کدی ده ناسینم، خو شم لاتانه وه داده نیشم لیتان ده روانم. مه هیله بیر خراپت به میشکدا بیته، ناتاشا، لیگه ری با باسی ئه وت بۆ بکه م. نیازم وایه له به ره ی ئه وه وه بدویم و هه رو هه له گه ل ئه ویشدا باسی تو بکه م. بهس ده زانیت که من تو م له هه موو که سیگ زیاتر خو شده وئ، زیاتر له ویش... تو هه موو شتیکی منیت!

ناتاشا بیدهنگ بوو، ئه ویندارانه و خه مبارانه چاوی له و بریوو. دهنگوت قسه کانی ئالیوشا هاوکات هه م ده یلاویننه وه و هه م ئه شکه نه جی ده دن.

- ماوهی پازده رۆژیک ده بیته که بۆچوونیکم له سهر کاتیا پهیدا کردوو. هه موو شهوئیک چوومه ته مائیان، وهختیک که دهگه رانهوه مائی، بیرم له ههردووکتان دهکردوهوه و پیکم بهراود دهکردن.

ناتاشا به بزوهه گوتی: کامان له سهرووی نهوی دیکهوه بوو؟

- جارئ توو جارئ نهو. بهس زۆریه جار توو له سهرووی نهوهوه بوویت. وهختیک له گهل نهو ده دویم، وا ههستده کهم که خۆم له سهرووی ههردووکتانهوه، بهس به شیوهیهکی شهرفانه تر و هوشیارانه تر. وهلی بهیانی، بهیانی هه موو شتیک یه کلائی ده بیتهوه.

- دلته بۆ ناسوتی؟ نهو خۆشتی دهوی، به خۆت باشت نه مه ده زانیت، گوتت خۆت ده رکت بهم بابه ته کردوو.

- نهی چۆن، دلته بۆ ده سووتی. بهس خۆ ده کریت ههرسیکمان یه کدیمان خۆشبوئ، نهوسا...

ناتاشا به چرپه و وهک نهوهی له بهرخۆوه قسه بکات گوتی: ((که واته ئیدی مائناوا!))

ئالیوشا به دوو ئیلیهوه ئی پاما.

بهس له ناکاو گفتوگۆکه مان به شیوهیهکی چارههوان نهکراو پچرا. له موبهقه کهدا، که نه هه مان کاتدا به سه ره رایش داده نرا، دهنگیکی هیواش بهر گوی کهوت، پیده چوو که سیک هاتیبته ژووری. ماورا ده رگه کهی کردهوه و به سهر ئامازهیهکی بۆ ئالیوشا کرد. هه موومان روومان لهو کرد.

ماورا به دهنگیکی ته لیسماوییهوه گوتی: ((کاریان به تویه، ده کری بیته؟))

ئالیوشا سهیریکی مه یلهوه سه رسامانهی ئیمه ی کرد و گوتی: ((بهم شهوه کی ئیشی به منه، وا هاتم))

پیشخزمه ته کهی شازاده له موبهقه کهدا چارهه ری بوو. زانیم که شازاده له کاتی گه رانهوهی به رهو مال، نه به ردهم مائه کهی ناتاشادا گالیسه کهه ی راگرتوو و پیشخزمه ته کهی نارده وه ته سه ری هه تا بزانیته داخو ئالیوشا له وئیه یان نا. پیشخزمه ت دوای گه یاندنی په یامی شازاده نهوئی به جیهیشت.

ئالیوشا به په شیوحائی و سه رسامیییهوه سه یریکمانی کرد << سهیره، باوگم هه تا ئیسته هه یج کاریکی لهم جوهری نه کردوو. ده بیته مانای نه م کاره ی چیینی؟ >>

ناتاشا به شپه زه ییهوه سه یمای ئالیوشای هه ئسه نگاند.

ماورا ده رگه کهی کردهوه و گوتی: ((شازاده وا دیت.)) و ده موده ست دیار نه ما.

ناتاشا رهنگی پهری و نه جیگه‌که‌ی هه‌ستا، خوی به‌سه‌ر میزه‌که‌دا دا و نه باریکدا که سه‌را پای که‌وتبووه نه‌رزین، چاوی نه‌ده‌رگه‌که‌بری که‌ده‌بوو هه‌ر نیسته میوانیکی ناوه‌ختی لیوه‌بیته ژوری. چاوه‌کانی بریقه‌یان ده‌هات.

ئالیوشا که‌هه‌م خه‌مگین و نه‌هه‌مان کاتیشدا که‌هه‌م خوی کونترۆل کردبوو، گوتی:

- ناتاشا، ترسی هیچت نه‌بی. ریگه‌ی پی‌ناده‌م سووکایه‌تی به‌تۆبکات.

ده‌رگه‌که‌کرایه‌وه و سه‌روشکی شازاده‌فالتۆفسکی نه‌ئاسانه‌ی ده‌رگه‌که‌دا ده‌رکه‌وت.

۲

به‌نیگایه‌کی وردبینه‌نه و خیراوه‌هه‌موومانی هه‌ئسه‌نگاند. باری نیگاکه‌ی نه‌ده‌خویندرایه‌وه و نه‌ده‌کرا نه‌وه تیبه‌گه‌یت که‌داخۆ وه‌ک دۆست هاتووته‌ئیره‌یان وه‌ک دژمن. به‌س هه‌ز ده‌که‌م وه‌سفی ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانی سه‌روسیمای بکه‌م. نه‌وشه‌وه‌به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت کاریگه‌ریی نه‌سه‌ر دانام. پیشتریش نه‌وم دیبوو، پیاویکی چل وپینج سالن بوو. نه‌ندامانی رووخساری ئیجگار گونجاو و جوان بوون، باری ده‌موچاوی نه‌کاتی قسه‌کردن و به‌پیی حالت، به‌شیوه‌یه‌کی زۆر خیرا و وه‌سف هه‌ئنه‌گرانه‌ده‌گۆرا، نه‌کتوپرئیکدا شیوه‌ی رووخساری نه‌رووخۆشی و میهره‌بانیه‌وه‌بو‌ناشادییه‌کی رووگرژانه‌ده‌گۆرا. رووخساره‌هیله‌کیی و که‌میک گه‌رمژه‌که‌ی، ددانه‌جوان و ریکه‌کانی، نووته‌ریکوییه‌که‌ی و ته‌ویلله‌به‌رزه‌که‌ی که‌هیشتا گچکه‌ترین چرچی تی‌نه‌که‌وتبوو، چاوه‌خۆنه‌میشی و تا راده‌یه‌ک گه‌وره‌کانی هه‌مووی پیکه‌وه‌پیاویکی قۆز و خوش قیافه‌یان نیشان ده‌دا. که‌چی نه‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا، باری رووخساری نه‌ده‌چوو ده‌وه. نه‌م رووخساره‌دنگر نه‌بوو، چونکه‌وا ده‌هاته‌به‌رچاو که‌باره‌که‌ی ساخته‌و ده‌ستکرده. به‌س هه‌میشه‌ی خودا ورد و سه‌ختگر و ساخته‌بوو و مروّف هیچ گومانیکی نه‌وه‌نه‌ده‌ما که‌ناتوانیت هیچ شتیکی بنجبرانه‌ی لی‌هه‌ئیکرینی. گه‌ر به‌مکۆری و وردیه‌وه‌رووخساریت هه‌ئسه‌نگاندبا، به‌ره‌به‌ره‌به‌وه‌ده‌گه‌یشتیته‌که‌نه‌ژیر نه‌م ده‌مامکه‌یه‌که‌رنگ و هه‌میشه‌یه‌وه، رووخساریکی ئیجگار نه‌خوبایی و فیلباز و مه‌ترسیدار خوی مه‌لاس داوه. کاتیکی که‌چاوه‌خۆنه‌میشی و جوانه‌کانی به‌ته‌واوی ده‌کرانه‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی

تایبته سهرنجی راده کیشایت. پیده چوو نه وان تاکه نه ندای لاشی بن که به ته واوی پهیرهوی نه ویستی نه و نه کن. ته نانهت گهر گهر کی بوویا به شیوه یه کی دوستانه و میهره بانانه هه نسوکه وتت له گه لدا بکات، چاوه کانی پرشن گدارتر ده بوون و نه نیو پرشن گه دوستانه و میهره بانانه کانیدا، پرشن گه لیکه دیکه ی خو په سهندانه و پشکنه رانه هه روه ها شهره نگیزانه و گومانره شان هه دره و شان هه. نه ندای لاشی گونجاو و بالای بهرز بوو، که میکیش لاواز بوو و له چاو ته مه نیدا زور گه نج دره ده که وت. له نیو قزه دریزه زهره کانیدا به زحمته چهند تالیکی سپی به دی ده کران. ده ست و پوز و پییه کانی زور چه یرانکه ر بوون و جوانییه کی نه رستو کراتیانه یان پی دهبه خشی. جله کانی گه لیک جوان دووراو و شیک بوون، رهفتاریکی زور لاوانه ی هه بوو که زوریشی لی ده هات. نه وه نده لاو دیار بوو که ده نگوت برا گه وری نالیوشایه. به هه رحال هیج که سیگ برویا به وه نه ده کرد که باوکی نه م کوره بیت.

راسته و راست به ره و لای ناتاشا چوو و به نیگایه کی سه نگی و بر وا به خو که ره وه به وی گوت:

- نه م سهر دانه م به م کاتی شه وه و به بی ناگادار کردنه وه یه کی پیشه و خته، له نه ریت و نه ده بی هه نسوکه و ته وه به دووره، به س هیوادارم هوکاری نه م جوو نه ناساییه م له بهر چاو بگرین. نه وه ش ده زانم که سه روکاریم له گه ل چ که سیگدا هه یه، هه روه ها نه وه ش ناگادارم که نیوه که سیکی به شه ره ف و سنگفراوانن. ته نیا ده خو له ک موئه تم بده نی، هیوادارم دوا ی نه وه خو تان له مه به ستم تیگه یشتن و هه قم پی بده ن.

نه م قسانه ی به شیوه یه کی ریز دارانه و هاوکات جدیدانه و فه رمانده رانه کردن.

ناتاشا هیشتا هه ر ناره حه ت و جو ره ترسیکی ده سپیکی دیداری پیوه دیار بوو، جارئ نه هات بووه وه سه ر خو ی و له گه ل نه وه شدا گوتی: دانیشن.

سه ریکی هیمنانه ی دانه واند و دانیشن.

ناماژیه کی بو نالیوشا کرد و گوتی: ((موئه تم بده نی پیشه کی چهند قسه یه ک له گه ل کوره که م بکه م.)) پاشان رووی کرده نه و گوتی: ((نالیوشا بی نه وه ی له سه رم رابوه ستیت و ته نانه ت مائناواییشم لی بکه یت، لی تدا و رویشیتیت. هاتن و هه واییان هینا که کاترینا فیودورنا حائی تیگچوووه. کونتیس په له په ل ویستی به ده مییه وه بچی، به س بهر نه وه خودی کاترینا به شپرزهی و په شیوحائی و به و په ری ناره حه تییه وه کتوپر خو ی به ژوره که دا کرد. ریکوراست به نیمه ی گوت نایه ویت زه ماوه نده ت له گه لدا بکات. پاشان گوتی به ته مایه بچی بو ده یر و هه روه ها تویش داوای یارمه تیت له و کردووه و پییت راگه یاندووه که ناتالیا نیکولونات خوش ده وی. نه م بریاره نه قلنه بره ی کاترینا له و ساته دا، بیگومان به بو نه ی نه و قسه سه یره مه رانه وه بووه که تو بو نه وت کردوون. نه و که م تا زور هو شی له سه ر خو ی نه بوو. ده زانیت که نه م بابه ته منی تووشی ترس و سه رسورمان کرد.)) دوا ی نه م قسانه رووی

کرده ناتاشا و دريژهي دايي: (کاتي که بيړه راډه بوردم بينيم که وا په نجره کانتان رووناکن، جا هر نه و فکري که ده ميکه ميشکي مني قال کردووه، به چه شنيک به سرمد را زال بوو که نه متواني بهري پيښگر و سره نجام رووم کرده ماله که تان. بوچي؟ نيسته به نيوي ده نييم. بهس پيشه کی تکاتان ليده که م نه شيوازي زبري روونکردنه وه کانم نارحمت نه بن. هه موو نه مانه به شيويه کی زور کتوپرانه روويان داوه...

ناتاشا به که ميک دوودنييه وه گوتي: ((هيوادارم نه مبه ستان حالي بيم. به شيويه کی شياو و گونجاو سرنج ده خمه سر گوته کانتان.))

شازاده سرنجي له سر نه و چر کردبووه وه، دهنگوت په له ي نه وه يه تي که هر چي زووتر و نه ماوه ي خوله کيکدا به ته واوي شاره زاي سروشت و هه موو تاييه تمه ندييه کاني نه و بييت. پاشان نه دوا به دواي قسه کانيدا گوتي:

- گومانم نه تواناي تيگه يشتن و در پيکردني نيوه دا نييه و گهر نه مشه و يمش مؤله تم به خوم داوه بييمه نيړه، نه بهر نه وه يه که ده زانم سر و کارم نه گهل چ که سيکدا يه. ده ميکه نيوه دناسم و نه گهل نه وه شدا بيويژدانانه ره فتارم به رانبر کردوون و نه م باره يه شه وه خه تابارم. گونيگرن: ناگادارن که نا کوکي و قينيکي کون نه به يني من و باوکتاندا بووني هه يه. نامه وي پاکانه بو خوم بکه م. له وانه يه به رانبر به و زور له وه زياتر خه تابار بم که خوم بيرم لي کردووه ته وه. بهس گهر به م جوړه بييت، نه وه هوکاره کی نه وه يه که من تا نيسته به هه نه داچوومه. دان به وده دا ده نييم که من مروفيکي به دگومانم. سروشم وهايه و وا راهاتووم که هه ميشه به ديديکي به دبينا نه وه له شته کان پروانم. نه مه تاييه تمه ندييه کی نازارده ري مروقه بييه سته کانه. بهس به وهش رانه هاتووم که عه يپ و عاره کانم بشارمه وه. باوهرم به هه موو نه و توهمت و بوختانانه ي که درانه پال باوکتان، کرد و نه و کاته يش که نه بهر ناليوشا دايک و باوکتان به جيپيشت، ترسي داهاتووي نه وم لي نيشت. بهس نه و وه خته نيوم به باشي نه ده ناسي. نه و زانياريانه ي که بهر بهر ليړه و له ويوه به ده ستم گه يشتن به ته واوي بيخه ميان کردم. به دگومان نييه کاني خوم نه بهر چاو گرت، به دوا داچوونم بو کردن و سره نجام به وه گه يشم که هيچ بنه مايه کيان نيي. هه وائم پيگه يش که نه خانه واده که تان دابراون، نه وهش ده زانم که باوکتان به ته واوي بوونييه وه نه وه نارازييه که نيوه زه ماوه ند نه گهل ناليوشادا بکه ن. ده مه وي سرنج بخه مه سر نه و خاله ي که گهر چي نيوه ده سه لات يان گهر بکريت بليم زورتان به سر ناليوشادا هه يه، بهس تا نيسته نه م ده سه لات ته تان به کار نه هي ناوه و ناچارتان نه کردووه زه ماوه نديان نه گهل دا بکات، نه م خاله يش سه لينه ري ژيري و نه فس به رزي نيويه. بهس ده بييت داني پيدا بينيم که نه گهل هه موو نه مانه شدا، به هه موو توانايه که مه وه نه به رانبر هه موو نه گه ريکي زه ماوه نديکردني نيوه نه گهل کوره که م راهه ستاومه ته وه. ده زانم زور رووراستانه ده ويوم و قسه کانيشم که ميک ره قن، بهس گهر تا کوتا گوي نه قسه کانم بگرن، نه وا به خوتان پشتراستيان ده که نه وه. ماوه يه کی دواي نه وه ي نيوه مائي باوانتان جيپيشت، من چووم بو پترسبورگ، بهس هيچ ترس و دلهر اوکييه کم له باره ي ناليوشاوه نه بوو. به لکه پشتم به حورمه ت و

نەفس بەرزى و شەرەفمەندى ئىۋە قايم بوو. زانىبووم كە ئىۋە لەسەر ئەو برۋايەن ھەتا ناكۆكئىيە
 بنەمائەبىيەكانمان نەبرىن بە بارىكدا، ئەوا نەبىنە ژىر بارى ئەم زەماۋەندە، ھەرۋەھا ناشتانهۋى ئىۋان من و
 ئالىۋشا تىك بدەن، چونكە ئە ۋەھا دۇخىكدا من ھەرگىز بە ھاوسەرگىرىيەكەتان قايل نەدەبووم و ھەرۋەھا ئەۋەشم
 دەزانى كە ئامانجى ئىۋە ئەم ھاوسەرگىرىيەدا ئەۋە نىيە كە بىنە بووكى بنەمائەئى شازادەيەك و ئەم رېيەشەۋە پىگە
 و ناوبانگىك بۇ خۇتان دەستەبەر بىكەن. بە پىچەۋانەۋە، تەنانەت ئەم بارەيەشەۋە بە چاۋىكى سووك ئە ئىمە
 دەروانن و ئەۋانەشە چاۋەرپى ئەۋە ساتە بووبن كە من بەخۇم بىم بۇ لاتان و داۋاتان لى بىكەم كە ئەۋە شانازىيەمان
 پى بىرەن و ئەگەل كۆرەكەم ھاوسەرگىرى بىكەن. ئە ھەمان كاتىشدا بە شىۋەيەكى مەكورانە ھەر دژايەتتەنم كەرد.
 نامەۋى پاكانە بۇ خۇم بىكەم، بەس ھۆكارەكانى ئەم جۆرە رەفتارانەشتان لى ناشارمەۋە. ھۆكارەكانم ئەمانەن:
 ئىۋە نە ناوبانگەتان ھەيە و نە سامان. راستە كە من ساماندارم، ۋەلى دەبىت دەستەم بە سامانىكى زۆر ئەۋە زىاتەر
 رابگات. بنەمائەكەئى ئىمە ناۋى ئە كۆلەكەئى تەردا نەماۋە. پىۋىستىم بەۋە ھەيە سامانىكى زۆر خىر بىكەمەۋە و ئە
 كۆمەنگەئى نەرسىۋىكراتىدا جى پىم قايم بىكەم. گەرچى زىكچەكەئى كۆنتىس پەيۋەندى بە كۆمەنگەئى
 نەرسىۋىكراتىيەۋە نىيە، بەس ئەۋە كەسىكى خاۋەن سامانە. گەر خاۋەخاۋى لى بىكەم، ئەۋە ھەلپەرسىكى دى پەيدا
 دەبىت و ئەم دەرفەتەمان ئە چىنگ دەردەھىنى. نابىت رىگە بە ئەدەستچوۋنى ۋەھا دەرفەتەك بدى و گەرچى
 ئالىۋشايش ھىشتا كاتى زەماۋەندى نىيە، بەس بىرپارم داۋە ژنى بۇ بەيىنم. خۇ دەبىنن كە ھىچ شتىك ئە ئىۋە
 ناشارمەۋە. ھەقى خۇتانە گەر ۋەھا باوكىك رسوا بىكەن كە ئەبەر چاۋبىرسىيىتى و دەمارگىرى دەيەۋى كۆرەكەئى ناچار
 بە ئە نجامدانى كارىكى چە پەلانە بىكات، چونكە ازەينان ئە كچىكى ژىر و دىپاك كە ئە پىناۋ كۆرەكەئى مندا پىشتى
 ئە ھەموو شتىك كەردوۋە، كارىكى ئىجگار دزىۋە. بەس من پاكانە بۇ خۇم ناكەم. دوۋەمىن ھۆكارم بۇ سەرگرتنى
 زەماۋەندى ئىۋان كۆرەكەم و زىكچەكەئى كۆنتىس ئەۋەيە كە ئەم كچە شايەنى ئەۋەپەرى رىز و خۇشەۋىستىيە.
 دىرپىنە، پەرەۋەردەيەكى باشى ھەيە و گەرچى ئە زۆر روۋەۋە ھىشا مندا ل دەنۋىنى، بەس خاۋەنى كەسايەتى و
 تىگەيشتىكى گەلىك بەرزە. ئالىۋشا بى كەسايەتتىيە، خۇلە، ھەتا بلىبىت كەم ئەقلە و ئە تەمەنى بىست و دوو
 سالىدا ھىشتا ھەر ئە مندا لىك دەچىت، بەس خاۋەنى دىكى پاك و نەفسىكى بەرزە، ئەمەيش بە ئەبەرچاۋگرتنى
 تاييە تەندىيە خۇدەيەكانى دىكەئى جىگەئى مەترسىيە. دەمىكە دەركم بەۋە كەردوۋە كە ئىدى كەمەتر دەسەلاتم
 بەسەرىدا دەشكى: كەۋتوۋتە ژىر كارىگەرى ھەۋا و ھەۋەس و ھەزى ھەرزەكارانەۋە و تەنانەت كۆپى ئە ناست
 ھەندىك بەرپىسارىيەتتىيەكانىدا خەۋاندىۋە. گەرچى ئەۋانەيە من خۇشەۋىستىيەكى زۆرم بۇ ھەبىت، بەس
 دىنيام كە بە تەنيا ناتوانم جەۋى بگرم. بەم پىيە پىۋىستە ھەمىشە ئەژىر كارىگەرى ھىزىكى نىيازپاكانە و
 خىرخوازانەئى ھەمىشەبىدا بىت. سىروشتىكى دەستەمۇ و لاۋاز و جلفى ھەيە و واى پى باشە ئە جىي فەرمان كەردن
 ھەمىشە فەرمان جىبەجى بىكات. تا كۆتاي تەمەنى ھەر بەم شىۋەيە دەمىنەتتەۋە. نازانن كە تا چ رادەيەك دىخۇش
 بووم ۋەختىك كە بە كاترىنا ئاشنا بووم و دەمۇدەست دەركم بەۋە كەرد كە ھاوسەرىكى گونجاوم بۇ كۆرەكەم
 دۆزىۋەتەۋە. بەس زۆر دىرى كەردبوو، ئەۋە پىشتەر كەۋتوۋتەۋە ژىر كارىگەرى كەسىكى دىكە: ژىر كارىگەرى ئىۋە.

مانگىك ئەمەۋبەر كە گەرامەۋە بۇ پىتسبورگ ئەۋم خىستە ژېر چاۋدىرىيەۋە ۋ بەۋپەرى سەرسامبىيەۋە دەبىنەم گۇرانيكى رېشەيى لەۋدا ھاتوۋەتە ئارا، كەم تا زۇر تايىبە تەمەندىيە مەندالانەكانى ۋەك خۇيان مابوۋنەۋە، بەس ھەندىك ئە سىفەتە بەرز ۋ شەرەفمەندانەكانى گەشەيان كەردبوۋ، ئىدى ھۇگىرى ھەرزەگەرى نەبوۋ ۋ بەدۋاى ھەندىك تايىبە تەمەندىيى بەرز ۋ شەرەفمەندانە ۋ نەجىبانەۋە بوۋ. راستە فەكرى سەير ۋ كاتى ۋ تەنانەت ھەندىك جار پوۋچىشى ئەسەر داىە. بەس ۋىستەكانى، ھەنچۈنەكانى ۋ نىيەتەكانى دى باشتر بوۋنە ۋ ئەمەش ئە ھەموۋ بابەتەك سەرەكىتەر، دەبىت دان بەۋەدا بىنەم كە ھەموۋ ئەم گۇرانكارىيە ئەرىنەنە ئە سايەى ئىۋەۋە بوۋە ۋ ئەم بارەيەۋە قەرزارى ئىۋەيە. ئىۋە سەرلەنۋى ئەۋت پەرۋەردە كەردوۋەتەۋە. دەبىت دان بەۋەشدا بىنەم كە ئەۋ فەكرەشم بە مېشكدا ھات كە ئىۋە ئە ھەر كەسىكى دى باشتر دەتۋانن خۇشەختى بىكەن. بەس دەمۋەست ئەم فەكرەم ئە خۇم دوۋرخىستەۋە ۋ سەپمەۋە. مە تەمام ۋابوۋە بە ھەر نەرخىك بىت ئەۋ ئە چىنگى ئىۋەدا دەربەينەم، ئەم بارەيەشەۋە دەست بەكار بوۋمە ۋ لايىشم ۋابوۋە كە بە نامانچ گەشىتۋوم. كاتزىمېرىك ئەمەۋبەر ۋام بىر دەكەدەۋە كە سەرەكەۋتن ھەر بۇ خۇمە. بەس ئەۋ رۋوداۋەى كە ئە مائى كۋنتىس رۋوى دا، ھەرەسى بە ھەموۋ گەرىمانەكانم ھىنا. بابەتەك مەنى خىستە ژېر كارىگەرىيەكى قوۋلەۋە، ئەۋ بابەتەش جەدى بوۋنى چاۋەرۋان نەكراۋى ئالىۋشا ۋ پتەۋبوۋنى خۇشەۋىستىيى بۇ ئىۋە ۋ ھەرۋەھا مانەۋەى گەرتىنى ئەم خۇشەۋىستىيەيە. دىسان دوۋبارەى دەكەمەۋە، ئىۋە بۇ ھەمىشە پەرۋەردەيەكى نۆيتان بەبەر ئەۋدا كەردەۋە. ھەر بە سەيركەندىك ئەۋە ھالى بوۋم كە ئەۋ گۇرانكارىيانەى ئەۋدا ھاتوۋنەتە ئارا، زۇر ئەۋە زىاترىش پەرە دەسپىن كە مەن چاۋەرپى دەكەم. ئەمەۋ ئەبەردەم مەندا ھەندىك رەفتارى كەردوۋە كە ھەموۋى نىشانەرى زىرەكى ۋ ھۇشيارىيى ئەۋن ۋ مەن ھەرگىز بە خەيائەمدا نەدەھات كە ئەۋ ۋەھا كارىكى ئى بۋەشىتەۋە ۋ ھاۋكاتىش بەرزە سەۋشتى ۋ ھىزى ۋىستىكى بى ۋىنەى خۇى سەلماندوۋە. ئەۋ بۇ خۇنە جاتدان ئەۋ ھەلۋمەرەجەى كە بە موۋى نوۋتى زانىۋە، باشترىن ۋ دىنباترىن رىگەى ھەنەزاردوۋە.

بۇ گەشىتن بە نامانجەكەشى، ھەستى بەخىشەندىيى ۋ ھاۋكارىيى ئە كەسىكدا بزۋاندوۋە ۋ ۋاى ئى كەردوۋە يارمەتىيى بەدات: يانى بزۋاندنى ھەستى چاكەكەردن ئە ۋەلامى خراپەدا. ئەۋ بەۋپەرى چىژەۋە خۇى رادەستى كەسىك كەردوۋە كە ئە رابەردوۋا بە كەم تەماشى دەكەرد ۋ ئىستاكەش پەنەى بۇ بەردوۋە ھەتا داۋاى يارمەتىيى ئى بەكات ۋ ھاۋخەمى بىت. لای ئەۋ دانى بە بوۋنى نەيارىكى ژندا ناۋە كە خۇشەۋىستى خۇيەتى ۋ ھاۋكات نەيەشىتۋە ھەستى ئەۋ بەشكى ۋ ۋاشى ئىكەردوۋە كە نەيارەكەى خۇش بویت، جا داۋجار داۋاى ئىبوردنى كەردە ۋ بەئىنى ھاۋرېيەتېيەكى خۇشك ۋ براىەنە ۋ خالى ئە ھەر چاۋەرەنېيەكى ئى ۋەرگرتوۋە. باسكەردنى ۋەھا بابەتەك ۋ رۋونكەردنەۋەيەكى ئەم چەشەنە ئەمەيش ئە بارىكدا كە نەھىلەت كەسى بەرانبەر ھەست بە سوۋكايەتى پىكەردن ۋ بىرەندارىبوۋنى ھەستى بەكات، كارىكە كە ھەندىك جار ئە پىۋانى ژىر ۋ ئىزانىش ناۋەشىۋەتەۋە، تەنبا كەسانىك ۋەھا ئىشىكىيان ئى دەۋەشىتەۋە كە دىكى پاك ۋ بى فر ۋ فىلىيان ھەيە ۋ بە راستەرپىدا دەرپۇن. مەن دىيام كە ئىۋە دەستتان ئەم كاردە نەبوۋە ۋ نە بە

قسه و نه به نامۆژگاری ئهوتان بۆ ئه نجامدانی وهها کاریک هان نه داوه، لهوانه شه ههر ئیسته بهم کارهیت زانیبیت. خۆ به هه ئه دا ناچم، نا؟

ناتاشا به رووخساریکی گه شاهوه، که له هه مان کاتدا چاوه کانی به بریقه یهکی هه ژینه ر ده دره وشانه وه و ههر دهنگوت ئیلهامی بۆ هاتوووه گوتی: ((نا، ئیوه به هه ئه دا نه چوون.)) قسه مه نتیقییه کانی شازاده خهریک بوو کاریگه ریی خۆیانیان ده کرد. ناتاشا له دوا به دوا ی قسه کانیدا گوتی: ((پینج رۆژه ئه وم نه دیوه. خوی وهها بریکی به میشکدا هاتوووه و کاری پیکردوووه.)) شازاده به پاپشتی کردنه وه گوتی: ((بیگومان ههر وایه، بهس ویرای ئه م قسانه، زیرهکی و دووربینیی چاوه پروان نه کراوی، شان دانه بهر ئه و بهر پر سیاریه تییهی که له ئه ستۆدایه و سه ره نجام ئه م قسه بردنه سه ره شه رفه ندانه یه ی، هه مووی له و ده سه لاته وه سه رچاوه ده گرن که ئیوه به سه ر ئه ودا هه تانه. من له م باره یه وه به بر وایهکی بنجبرانه گه یشتووم، وهختی گه رانه وم به ره و مال بیرم ئیی ده کرده وه و پاشانیش هیژم دایه بهر خۆم و ئه م بریاره م دا. ته واوی بهرنامه ی سه رگرتنی ئه م زه ماوه نده مان که وتوووته بهر مه ترسی و ناتوانی کاری له سه ر بکریت و ته نانه ت گه ر ئه مه ش ریی تیپچی، ئیدی هیج هو کاریکمان بۆ جیبه جی کردنی نییه. ئه ووی راستی بیته، من به م ئه نجامه گه یشتووم که ته نیا ئیوه ده توانی ژیانیکی خوشه ختانه ی بۆ ده سه بهر بکه ن، ئیوه باشترین رینوینیکه ری ئه ون و ههر له ئیسته وه زه مینه سازیتان بۆ خوشه ختبوونی ئه و کردوووه! من هیج شتیکم له ئیوه نه شارده وه، له مه ودوایش هیچتان ئی ناشارمه وه، من زۆر شه یدای ناویانگ، پیشکوهتن، پاره و ته نانه ت پله و پایه شم، دان به وده دا ده نییم که له م باره یه وه پیشداوهری و فکهری بی بنه مام له زهنمدا سه وز کردوووه، بهس من چه زم له م فکهر بی بنه مایانه یه و به هیج شیوه یه ک دلم پپوه نییه ده ستیان ئی هه ئبگرم. بهس جار جار به بۆنه ی هه ندیک هه ئومه رجه وه وا ده خوازی که ره چاوی چه ند تیپینییه کی دیکه بکه یته، هه ندیک هه ئومه رجه که نا کرئ پیاو ههر به هه مان پپوه ری پپشو وه ئسه نگاندنیان بۆ بکات... جیا له مه ش من خوشه ویستییه کی شیتانه م بۆ کوره که م هه یه. له یه ک رسته دا کورتی ده که مه وه: من به و ئه نجامه گه یشتووم که نابیت ئالیوشا واز له ئیوه به یئ، چونکه به بی ئیوه ئیدی کاری ته واوه. ئه م هه موو دان پی هاتنه بهس نییه؟ ماوه ی مانگیکه ئه م فکهره م به میشکدا هاتوووه، بهس ئه وه تازه به تازه ده زانم که بریاریکی دروستم داوه. هه ئبه ته بۆ راگه یاندنی ئه و بریاره ده کرا به یانی بییم و به م وهختی شه وه بیزارتان نه که م. له وانیه له رپی ئه م په له په لکرده مه وه له وه حا ئی بین که چه نده به جددی له خه می ئه م بابه ته دام. ئیدی من هه رزه کاریک نیم. له م ته مه نه دا ناتوانم بریاری ئه نجامدانی کاریک بده م که پیشوهخت سه نگ و سووکم نه کرد بیت. کاتی که پیم نایه مانه که ی ئیوه، لای خۆم به ته واوی هه موو شتیکم هه ئسه نگاندبوو و له و باره یه وه لیبرابووم. ده زانم پپووستیم به کاتیکی زۆره بۆ ئه ووی وا له ئیوه بکه م که بر وایه راستگۆیییه که م به یئن... وه ئی ههر به راستا! بۆتانی روون بکه مه وه که بۆچی هاتووومه ته ئیرانه؟ هاتوووم هه تا ئه رکی سه رشانی خۆم به شیوه یه کی فه رمی و ئه و په ری ریزه وه له به رانه ر ئیوه جیبه جی بکه م، به م پپیه داوا له ئیوه ده که م که شه ره فی بوونه هاوسه ری کوره که م پی ببه خشن و

خوشبختی بکن. ناه! پیټ وانه بئ که من باوکیکی سهرسه ختم و سهره نجام دهمهوی دواپی بهم بابه ته بهینم، هر بهم بونه یه شهوه له کوره کهم خوش بوومه و دلم بهوه خوش کردووه که دوا جار گه وره ییم نواندووه و به خوشبخت بوونی نیوه بازی بوومه. نا! نا! گهر بهم جوړه بیر له من بکنه وه نهوا تووشی شهرمه زاریم دهکن. ههروه ها وا نه زانن که گهر پیشتز سهرم نه هیناوه ته راسته نهوا له بهر نهوه بووه که چاوه ری فیذاکاریه کی دیکه شم له نیوه کردووه. من به خوم به که مین که سم که به دهنگی بهرز ده نیم نهو شایه نی تو نیبه و... (نهو سهر راست و ساده یه) خوم دان بهم راستیبه دا ده نیم. بهس هه موو مه سه له که ههر نه مه نده نیبه. ههر به ته نیا به بونه ی نهو بابه ته وه نیبه که بهم کاتی شهوه سهردانی نیرم کردووه... (جا به ریژ نواندنیکي تا راده یه ک فهرمیبه وه هه ستا)، له بهر نهوه هاتووم بو نیره هه تا په یوه نندیبه کی دوستانه تان له گه ل ساز بکه م! ده زانم به هیج شیوه یه ک وه ها مافیکیشم نیبه، به پیچه وانه وه! بهس ریگه بدن که شایه نی نهو مافه بم! مؤله ت بدن نهو هیوا یه م هه بیټ (...))

به ریژیکی زوره وه له بهر دم ناتاشادا سهری دانه واندا و چاوه ری وه لامی نهو بوو. له کاتی دهر برینی هه موو نه م قسانه دا من چاوم لی لانه ده دا و خویشی ناگاداری نه مه بوو.

نهو به سارد و سرپی و ته نانه ت خه مساردیبه وه دهوا، له هه ندیک شوینی شدا له ری پی پشتبه ستن به به لگه و مه نتیق نه م قسانه ی کردبوون. ناوازی دهنگی، له گه ل نهو پانه ره ی که له م کاته نه گونجاوه ی شهو و نهو هه لومه رجه دا که بو یه که مین دیدار په لکیشی لای نیمه ی کردبوو، یه کی نه ده گرتوه. به روونی نهوه به هه ندیک له قسه کانیبه وه دیار بوو که پیشتز ناماده ی کردوون. بو دهر برینی قسه دووردریژه کانی که به بونه ی دووردریژیانه وه هه ژینه ر ده یاننواند، هه وئی دابوو به سیمایه کی ساخته ی راستگویانه وه دهر بکه وی، ههروه ها به دهر برینی قسه ی ساف و نووس و گالته کردن و پیشان دانی نیه تپاکیبه وه، گهره کی بووه هه سته راسته قینه که ی ناخی بشاریته وه. بهس من دوا ی تیپه ری نی ماوه یه ک جا نه م شیکردنه وه و لیکدانه وانم بو قسه کانی کرد، لهو کاته دا مه سه له یه کی دی له نارادا بوو. نهوه نده هه ست ناسکانه، گهرم و گورانه و راستگویانه قسه کانی دهر دهر برین و وه ها ریژیکی له ناتاشا ده نا که دئی هه موومانی به لای خویدا راکیشا. بو ساتیک شتیکی هاوشیوه ی فرمیسکیش له چاوانیدا دره وشایه وه. بهو قسانه ی خوی دئه پاکه که ی ناتاشای دیل کردبوو. له سهر جیگه که ی هه ستا و بی نهوه ی هیج بلئ، به باریکی نیجگار سهر سامبووانه وه دهستی دریژ کرد. سازاده به ریژ و خوشه ویستیبه وه دهستی نهوی ماچ کرد. نالیوشایش هینده خوشحال بوو که له پیستی خویدا جیی نه ده بووه وه و به هاواره وه گوتی:

- چیم پی گوتیت، ناتاشا. تو باوه رت به قسه ی من نه بوو، باوه رت به وه نه بوو که نهو شهریفترین مروقی سهر رووی زهویبه! چاوت لیبه، چاوت لیبه...

خوی هاویشته کوشی باوکی و به جوش و خروشه وه ماچی کرد. باوکیشی نهوی ماچ کرد، بهس خیرا کوتاییی بهم دیه نه هه ستبزونه هینا، دهنگوت شهرمی به دهر برینی هه سته کانی دیت. کلاوه که ی هه لگرت و گوتی: ((باشه،

به سیه تی، ئیدی من دهرۆم.)) جا پاشان به بزیه کی کورته وه ئه مه شی خسته سر: ((داوای ده خولهك دهرفه تم ئی کردن و که چی کاتژمبیریک کاتم ئیتان گرت. بهس ده بیته ئیسته جیتان بهیلم و به و پهری حهز و تاسه وه هیوادارم هه چی زووتر چاوم پیتان بکه ویته وه. مۆلهت دهن که هه کات بۆم ره خسا بیمه دیدارتان؟))

ناتاشا وه لای دایه وه: ((به ئی، به ئی. هه کات پیتان خۆش بوو ده توانن بین! ئاره زومه هه چی زووتر...))
پاشان به شهرم و که مرووییه وه بوی زیاد کرد: ((خۆشه ویستیتان له دل بگرم...))

شازاده به بیستنی ئه م قسانه بزیه کی هاتی و گوتی: ((ئیوه زۆر خاکی و دپاکن. ته نانهت بۆ شارده وهی شهرمه که شتان هه و ئی دهر برینی بچووکتزین وشه ی ریزدارانه ییش نادهن. به ئی! هه ست ده که م پیویستم به کاتیکی زۆره هه تا بگه مه ئاستیک که شایسته ی ریزی ئیوه به.))

ناتاشا به هه مان په شیوخالییه وه چرپاندی: ((ئه مه چ قسه یه که ده یکه ن، ئه مه نده ستایشی من مه که ن، به سیه تی.))

جوانییه که ی ئه و ساته ی وینه ی نه بوو.

شازاده گوتی: ((باشه، وه ئی چهنده قسه یه کی دیم ماوه. ده بینن که من مروقیکی چهنده چاره ره شم؟ چونکه نه سه به یینی و نه دووسبه ش ناتوانم سهر دانتان بکه م. هه ره ئه مشه و نامه یه که م پی گه یشتوو و تیبیدا داوام لیکراوه که به زووترین کات به شداری له کۆبوونه وه کی گرنگدا بکه م. به یانی پترسبورگ جیده هیلم. جا تکاتان ئی ده که م وانه زانن که من نه بهر ئه وه به م دره نگه شه وه سهر دانم کردوون که نه سه به یینی و نه دووسبه ش نه مه ده توانی سهر دانتان بکه م، بیگومان وا بیرناکه نه وه، بهس ئه مه بچووکتزین نمونه ی سروشته گوماناییه که ی منه. بۆچی ده بیته و ابزانم که بی چهنده و چوون ئیوه وه ها فکریکتان به میشکدا هاتوو؟ به ئی ئه م به دگومانی و شکاوی بوونه م له ته مه نمدا تووشی کیشه ی زۆری کردووم و بوی هه یه هه ئه حانی بوون و ناکۆکیشم له گه ل خانه واده که ی ئیوه دا هه له م تاییه ته ندییه ئه خلاقیه نادرسته مه وه سهر چاوه ی گرتیبته!... ئه مرۆ سیشه مه بوو. چوارشه مه و پینجشه مه و هه یینی لییه نابم. هیوادارم بتوانم شه مه بگه ریمه وه و هه ره هه مان رۆژ سهر دانتان بکه م. بلین بزانه م، ئایا ده کری عه سری ئه و رۆژه له گه ل ئیوه به سه ربه رم؟))

ناتاشا به هه یه جانه وه گوتی: ((هه ئه ته، هه ئه ته، عه سری شه مه به بی سه برییه وه چاوه ریتانم!))

- ئاه! چهنده خۆشحالم. ئه مه ده بیته هۆی ئه وه ی که زیاتر ئیوه بناسم. باشه، ئیدی من ده بیته برۆم.

پاشان رووی کرده من و گوتی: ((بهس ناتوانم بی ئه وه ی ته وه قه م له گه ل ئیوه دا کردیبته، لییه به جی بیلم. داوای لیبوردنه هه یه، قسه کانم زۆر په رت و تیکه ل و پیکه ل بوون... پیشت چهنده جاریک شانازیی بینیتانم پیبراهه،

ته نانه ت پیکیش ناسیندراوین. ده بیت بهر له وهی ئیره به جی بهیلم رادهی خوشی و شادی خوم سه بارهت بهم دیداره تازهیه ده بریم.))

له باریکدا که دهستی به رهو لام دریز کردبوو و منیش ده مگوشی، گوتم: ((راسته، بیشتر به کدیمان دیوه، بهس داوای لیبوردن ده کم، من بریم نایی که به به کدی ناسینرابین.))

- با، سائی رابردوو، له مائی شازاده <<ر>> .

- بمبه خشن، بریم چوووو. دنیا بن که نه مجاریان ئیدی بریم ناچینه وه. یادگاریی نه مشهوم به شیوهیه کی تاییهت له زهدا ده مینیتته وه.

- به ئی، ئیوه راست ده کهن. لای منیش هر وا ده بیت. ده میک بوو ده مزانی که ئیوه هاورییه کی راسته قینه ن، هاورییه کی خه مخوری ناتالیا نیکولایونا و کورکه من. هیوادارم به خوم چواره مین هاوریی ئیوه بم.

رووی کرده ناتاشا و نه مهی بۆ زیاد کرد: ((نهی وانیهه؟))

ناتاشا به ههستیکی قووله وه وه لای دایه وه: ((به ئی، نهو دوستیکی راسته قینه یه و ده بیت هه موومان ده ست له ناو ده ست بین.))

داماوی وا، کاتیک که بینیی شازاده گه ره کییه تی له گه ل منیشدا په یوه ندییه کی دوستانه ساز بدات، له خوشییاندا رووخساری گه شایه وه. ئای که چه ندی خوش ده ویستم!

شازاده رووی له من کرد و له سه ر قسه کانی پویشت: ((دیداریکی زورم له گه ل هه وادارانی به ره مه کانتاندا هه بووه. ناشناییه کی نزیکم له گه ل دوو له خوینه ره جددییه کانی ئیوه دا هه یه. زور دلخوش ده بن گه ر له نزیکه وه ئیوه بناسن. نه م دووانه کونتییی باشتزین دوستی من و زر کچه که یین. هیوادارم نه م چاکه یه م له گه لدا بکه ن و مؤته ت بدن که به م دوو خانمه تان بناسینم.))

- نه مه بۆ من شانزاییه کی گه وره یه، گه رچی له نیسته دا په یوه ندییه کی نه وتوم له گه ل که سانی ده ورو به رم دا نییه ...

- به راست، ده کری ناو نیشانه که تانم بدهنی؟ مانتان له کوئییه؟ خوشحال ده بم ...

- من له مائه که مدا میوانداری له که س ناکه م، شازاده، یان لایه نی که م له نیسته دا نایکه م.

- سه ره پای نه مه ش، بوچی من وه ک که سیکی جیاواز نه م شه ره فهم پی نه بری، من ...

- مادام له سهري سوورن، نهوا به ديدارتان خوشحال دهين. من له بيناي كلوگن دا نيشته جيم كه له كولاني <<ن>> دا هه لکه وتوووه.

به دهنگيكي بهرز و باريكي سهرسورماوانهوه گوتي: ((له بيناي كلوگن! چون! ده ميکه لهوي نيشته جين؟))

خونه ويستانه كه ميک ليی ورد بوومهوه و گوتم: ((نا، ماوهيهكي زور نييه. ژماره ي نه پارتمانه كه م چل و چواره.))

- چل و چواره؟ به تهنيا ده زين؟

- به لي، به تاقی تهنيا.

- ناه! به لي! ناخر... لام وايه نهو بينايه پيددزانه. باشتر... بيگومان سهردانتان ده كه م، بيگومان. قسه و باسيكي فرهم له گهل نيوهدا هه يه و چاوهروانيههكي زورم ليتان هه يه. له زور رووهوه ده توانن من بخه نه ژير منه تي خوتان. ده بينن، هيشتا هيچ نه بووه كه بوومه مايه ي زحمه تتان. بهس جاري مائناوا. جاريكي ديكه ش ته و قه تان له گهل ده كه م.

له گهل من و ناليوشادا ته و قه ي كرد. جاريكي ديش دهسته ناسكه كه ي ناتاشاي ماچ كرد و جا بي نهوي داوا له كوره كه ي بكات له گهل ئيدا بروا، ژوره كه ي جي هيشت.

هه رسيگمان هه يران و مات بووين. تهواوي نه م رووداوانه به شيويههكي ئيجگار كتوپرانه و چاوهروان نه كراو رووياندا بوو. وامان هه سهت ده كرد كه له چاوتروكاننيكدا هه موو شتيك گوراوه و قوناغيكي تازه و نااشنا هاتووته پيش. ناليوشا به كړي له تهك ناتاشاوه دانيشت و دهستي ماچ كرد. جار جار سهيريكي نهوي ده كرد، ده تگوت چاوهرييه تا بزانييت نهو له م باره يهوه چي ده لي. سه ره نجام ناتاشا گوتي:

- ناليوشا، هاوريكه م، سه رله به ياني بچو بولاي كاتيا.

ناليوشا وهلامي دا يه وه: ((خوشم بيرم له وه ده كرده وه. بيگومان ده چم.))

- بهس له وانه يه بينينت نارحه تي بكات... چار چييه؟

ناليوشا نه يتواني بهر به خوي بگري و گوتي: ((نازانه، هاوريكه م. بيرم له م بابه ته نه كرده وه ته وه. بزانه چي ده بيت. دوا جار برپاريك ده دم. باشه، ناتاشا، ئيسته هه موو شتيك گوراوه.))

ناتاشا بزه يه ك گرتي و نيگايههكي نه ويندارانه ي له و كرد.

ئاليۇشا دريژەي بە قسەكانى دا: ((دەبىنىت مرقۇيىكى چەندە خاكى و تىگە يىشتوو! مائە ھەژارانەكەي تۆي بىنى و ھىچىشى بە رووى خۇيدا نەھىنا...))

- ئە چ روويىكەوھ؟

- ئە رووى بارکردن و گۆپىنى مال... يان ھەر شتىكى دى.

ئاليۇشا بە گوتنى ئەم قسانە سوور ھەنگەرا.

- دەكرى بىدەنگ بيت، ئاليۇشا. ئەم بابەتە چ پەيوەندىبەكى بە قسەكانى ئەووه ھەيە؟

- ھىچ، دەمويست بلىم مرقۇيىكى وردبىنە. وسف و ستايشىكى زورتى كرد! خۇ پىم گوتبوويت. بەئى ئەو كەسيكە ھەستيارە و دەتوانىت دەرك بە ھەموو شتىك بكات. بەس كە باسى منى كرد، دەنگوت قسە ئەسەر مندائىك دەكات! ھەقى خوشىھەتى، ئە راستيدا من ئە مندائىك بەولاولە ھىچى دىكە نىم.

- تۆ مندائىت، بەس ئە ھەموومان دىپاكتريت. تۆ زۆر باشىت، ئاليۇشا!

- ئەو گوتى پاكىي دلم زىانم پىدەگەيەنى. بوچى؟ سەرى لى دەرناكەم. تۆ ھۆكارەكەي دەزانىت، ناتاشا؟ بە بوچوونت وا باش نىبە كە ھەر ئىستە بچەم بۆلاي ئەو؟ سەر ئە بەيانش دىمەوہ بۆلات.

ناتاشا گوتى: ((بېرۇ، بېرۇ، ھاورپىكەم. فكرەيەكى باشە. يەكراست دەچىت بۆلاي، ئەرى؟ بەيانش ھەر كات بۆت رەخسا سەرىك ئىرە بدە.))

پاشان بە نىگايەكى لاوينەرانە و ئاوازيكى سەركۆنەكەرانەوہ ئەسەرى رۇيشت: ((ھىوادارم ئە مجارەشيان پىنج رۇژىك پىوار نەبيت.))

ھەموومان دىخۇش و بىخەم بووين. ئاليۇشا ئە بارىكدا كە خەرىكى چوونەدەرەوہ بوو بە منى گوت: ((ئەگە ئم دىيت، قانیا؟))

ناتاشا گوتى: ((نا، ھىشتا ھەندىك قسەمان ئەگەل يەكدى ماوہ و دەبى بىيانكەين. قەرارەكەمانت بىر نەچى، سەر ئە بەيانش.))

- باشە، خواخافىز ماورا.

ماورا ھەيەجان گرتبۈۋى، ئە پىشت دەرگەكەۋە تەۋاۋى قىسەكانى ئىمەي بېستىۋو، بەس زۆر ئەۋە زەينكۆيۈتر بوو كە ئە ماناكانەيان تىبگات. دەيوست سەر ئەم نەينىيە دەرىكا تو ھەندىك پىرسىيار بىكات. بەس ئەۋ كاتەدا سىمايەكى ئىچكار جىدى و تەنانت ئووتبەرزانهشى ھەبوو.

من و ناتاشا تەنيا ماینەۋە، دەستى گرت و ماۋەيەك بېدەنگ بوو، پېدەچوو بىر ئەۋ شتە بىكاتەۋە كە دەيەۋىت قىسە ئەسەر بىكات.

دوچار بە دەنگىكى ماندوۋانەۋە گوتى: ((ماندووم. گونىگرە: تۇ بەيانی دەچىت بۇ لای دايك و باۋكەم، ئەرى؟))

- بېگومان.

- بەسەرھاتى ئەمشەۋ بۇ دايكەم بىگرەرەۋە، بەس ھىچ شتىك بۇ <<ئەۋ>> باس مەكە.

- بە خوت باشت دەزانىت كە من بە ھىچ شىۋەيەك ئە لای ئەۋ باسى تۇ ناكەم.

- راستە: گەر باسى ھىچ شتىكى بۇ ئەكەيت، ئەۋ بە خۇي ئە ھەموو شتىك تېدەگات. بەس بە باشى قىسەكانى ئە گوى بگرە و بزانه چ كاردانەۋەيەكى دەبىت. ئەي خۋاي گەرە، قانىيا! تۇ بلىي ئەسەر ئەم زەماۋەندە حاشام ئى بىكات؟ نا، ئەقل ناپىرى؟

من خىرا گوتەم: ((پىۋىستە شازادە ھەموو ئەم كارانە بخاتەۋە راستە، ھەر چۈنىك بوۋە دەبىت ئەگەل باۋكت ناشت بىيئەۋە، پاشان ھەموو شتىك جىبە جى دەبىت.))

ناتاشا بە دەنگىكى ۋەك پارانەۋەۋە گوتى: ئە! خۋايە گيان! شتىكى چەندە باشە گەر ئەمە سەرىگىت...

- خەمت نەبى، ناتاشا، ھىچ كارىك نەكردە نىيە. بەس دەبىت ئە رىگەيەكى گونجاۋەۋە بۇي بچىن.

چاۋى تىپرىم و پىرسىي:

- قانىيا، بۇچوونت ئەسەر شازادە چۈنە؟

- گەر راستگۋىانە دوابىت، ئەۋا بە بۇچوونى من مروقىكى شەرىفە.

- گەر راستگۋىانە دوابىت؟ مەبەستت چىيە؟ بەس رېي تىناچى درۋى كىردىت.

- منىش ھەر ۋاي بۇ دەچەم.

بەس ئە دلى خۇمدا گوتەم: ((ناتاشا، شتىكى دىكەي ئەزىر سەردايە، بەس جارى من سەرى ئى دەرناكەم!))

تۆبه دريژاييى ئه و ماويه چاوت له سهري بوو...

- به ئى، كه ميگ سهير دههاته بهر چاوم.

- به لاي منيشه وه ههر وابوو. به شيويه كي تاييه ت له گه ل من ده دوا... هيژم تيا نه ماوه، هاوريكه م. ده زانيت؟
تويش برپوه بو مائى و به يانيش دواى نه وهى كه سهردانى دايك و باوكت كرد، ههر كات كه بوت لوا سه ريكم لى
بده. با نه مه ش بلييم: ئايا كاتيك كه به وم گوت منيش ئاره زومه ههرچى زووتر خوشه ويستىي ئه و له دل بگرم،
قسه كه م سووكايه تي ناميز بوو؟

- نا، بو ده بيت سووكايه تي ناميز بيت؟

- نه فامانه ش نه بوو؟ چونكه وا ليك ده دريته وه كه من هيشتا نه وم خوش ناويت.

- به پيچه وانه وه، نه م قسه ييه ت ساده و بي مه رمانه و له دئه وه بوو. جا له و وه خته دا چه نده دئرفين ببووينا! نه و
گه ر به و سروشته نه رستوكراتيانه ي خويه وه له ماناي قسه كه ت تينه گه يشتبيت نه و دياره زور گه مژه يه.

- قانيا، پيده چى خوشت لى نه ي! وه لى من مرؤفيكى چه نده به دگومان و خو په رستم! پيمه كه نه: باش ده زانيت كه
هيچ شتيكت لى ناشارمه وه. گه ر ديسان به دبه ختى رووم تى بكات، گه ر جاريكى ديش روزه ره ش بيمه وه، باش ده زانم
كه تو ههر جييم ناهيليت و له گه نم ده بيت، له وانه شه تو ته نيا كه سيك بيت كه له گه ل مندا ده مينيته وه! چون
ده توانم قه ره بووى نه م هه موو چاكانه ت بو بكه مه وه؟ هه رگيز پشت له من مه كه، قانيا!

كه گه يشتمه وه مائى، ده موده ست جله كانم داكه ندن و له جيخه وه كه مدا پالنه وتم. ژووره تاريك و شي داره كه م ههر
له نه شكه وتيك ده چوو. هه ستيكى خراپم هه بوو و فكر گه ليكى سه ير ميشكميان جه نجال ده كرد و تا ماويه كي
زوريش خه و مه چووو چاوم.

به س ههر له و كاته دا، پياويك به و په رى ناسووده ييه وه ده چيته جيخه وه كه ي، جا له به رخووه پيكه نيني به نيمه
ديت، هه ئبه ته گه ر به شايه ني نه وه شمان بزانيت كه پيمان پييكه نى.

كاترۇمىر نىزىكە دەي بەيانی بوو، من بەنياز بووم بچم بۇ لاي نىكۇلاي و ھاوسەرەكەي، جا پاشانىش سەرىك ئە ناشا بدم، ھەر ھەنگاوم بەرەو دەرەو دەي ئە پارتمانەكە ھەئەينا و كتوپر ئە بەردەرگەكەدا تووشى سەردانىكەرە بچكۇلەكەم، يانی ئەوئەكەي ئەسمیت بووم. ھاتبوو بۇ لام و منیش ھۇكارى ھاتنەكەيم ئەدەزانى. بەس بىرم دى ھەرکە چاوم پىي كەوت يەكسەر رووم گەشايەو. دوينى دەرەتم ئەبوو باش لىي بروانم، ئىستە ئەبەر رۇشنايى رۇژدا زياتر سەرنجى راکىشام. ئاستەم بوو مرۇق ئە ژيانيدا چاوى بە كەسىك بەكەويت كە ئەو ھەژنەتر و سەيروسەمەرەتر بىت. بەو ئەندامە ناسكانەي لاشەي، بەو چاوە رەشە دەرەوشاوانەيەو كە ئە چاوى رووسەكان ئەدەچوون، بەو قترە ئىجگار پىر و قەترانى و نىگا مكوپەيەو، بەو بىدەنگىيە تەلىسماوېيەيەو ئەدەكرا سەرنجى ھەموو كەسىك بەرەو خۇي رانەكىشى. بەتايبەت نىگاي زۇر كاريگەر بوو، كە نىشاندەرى زىتە ئەيى ئە پادەبەردەر و بەدگومانى و ھەرەھا بى متمانەيى ئەو بوو. ئىستە پۇشاكەكەي ئەبەر رۇشنايى رۇژدا، زياتر ئە دوينى شىر و ورتىر و كۇنەتر دەينواند. وام ھەستىكرد كە تووشى ئەخۇشپىيەكى كوشندە و بى دەرمان بوو كە پلە بە پلە و بى چەندوچوون پىكەتەي لاشەي ئەبەين دەبات. رووخسارە لاواز و رەنگپەرپىوئەكەي، رەنگىكى زەردى مەيلە و قاوويىي ھەبوو كە ئاناسايى دەرەكەوت. سەربارى ھەموو ئەم ناشىرىنيانەي رووخسارى كە گشتى ئە ھەژارى و كوپرەوئەيەو سەرچاوى گرتبوو، ناحەز ئەدەھاتە بەرچاو. برويەكى كەوانەيى جوان و تەويلىكى بەرز و قەشەنگ و لىويىكى زەرىفى ھەبوو. ھەرەھا رووخسارى مەخروورانە و بىرەنگ و تا رادەيەك بىشەرمانە بوو.

كە چاوم پىي كەوت گوتەم: ((ئاھ! ئەو تۆيت، ھەر زانىم سەردانم دەكەيتەو. وەرە ژوورى.))

وئەك دوينى بە ھەنگاوى ھىدبىيەو ھاتە ژوورى و سەيرىكى بەدگومانانەي دەوروبەرى كرد. بە وردىيەو چاويكى پشكەرانەي بەو ژوورەدا خشاندا كە باپىرەي تىيدا دەژيا، وئەك بلىي گەرەكى بىت بزانى كە داخۇ كرېچىيە تازەكە چ گۇرانكارىيەكى تىدا كروو. بە خۇم گوت: ((گيا ئەسەر بنجى خۇي دەرويتەو! وەھا باپىرەيەك ھەر دەبى ئەوئەكەي ئەم جوورەي ھەبىت. تۆ بلىي شىت ئەبى؟)) من ئە چاوەروانىدا بووم و ئەويش نەقى ئە خۇي برىبوو.

ئە بارىكدا كە چاوەكانى ئە زەوى برىبوون، بە ورتە ورتەو گوتى: ((ھاتووم بۇ كىتەكان.))

- ئاھ! بەئى! كىتەكان، بىانگەر، ئەوانم بە تايبەت لاي خۇم گىدا بوونەو ھەتا بىت بەدەمەو.

سەيرىكى كۈنچۈكلەنەي كىردىم ۋە چىچىكى سەير كەۋتە گۆشەي ئىۋەكانىيەۋە كە ۋەك بلىي نىشاندىرى جۇرىك ئە ناباۋەرى بوۋ. بەس خىرا ون بوۋ ۋە بە شىۋەيەكى كىتوپرئە جىگەي خۇي بە خىشىيە بارە جىدى ۋە مەتە ئئاساكەي رابردوۋى.

ئە بارىكدا كە بە نىگايەكى رەخنەگرانەۋە سەراپامى ھەئدەسەنگاند پرسىيى:

- با پىرەم ئە بارەي مەۋە ھىچى بە ئىۋە نەگوت؟

- نا، ھىچى ئە بارەي تۆۋە نەگوت، بەس ئەۋ...

پەرىيە نىۋ قسەكەم ۋە پرسىيى: ((ئەي چۇن دەترانى من دىم؟ كى ئەمەي بە تۆگوتبوۋ؟))

- چۈنكە لام ۋابوۋ رىي تىناچى كە ھىچ كەسىك ئە با پىرەتى نە پرسىيىتەۋە ۋ ئەۋ ھەر بەتەنيا ژىابىت. ئەۋ زۇر پىر ۋ پەككەۋتە بوۋ، ھەر ئەبەر ئەمەش ۋام بە خەيئالدا ھات كە كەسىك سەردانى دەكات. بگرە، ئەۋەش كىتەيەكانت. دەيا نىۋىيەتەۋە؟

- نا.

- ئەي بۇ چىتن؟

- پىشتەر كە دەھاتەمە لاي با پىرەم ۋانەي پى دەگوتەۋە.

- ئەۋ كاتەۋە ئىدى نەھاتوۋىت؟

ۋەك ئەۋەي بىۋەي پاكانە بۇ كىردەۋەكەي بكات گوتى: نا... چۈنكە نەخۇش بوۋم.

- خىزانت ھەيە؟ دايكىك، باوكىك؟

ئە پىر دەم ۋ ئوۋتى دا بەيەكدا ۋ بە ۋەرەزىيەۋە سەيرىكى كىردىم، پاشان سەرى دانەۋاند، چوۋە دوا ۋ بى ئەۋەي ھىچ قسەيەك بكات، بە ھەمان شىۋەي دوىنى ۋ بى ئەۋەي ۋەلامى پرسىيارەكەم بداتەۋە، بە شىنەيى ۋىستى ژوۋرەكە جى بەيلى. من ۋاق ۋ ۋر لىيەم دەروانى. بەس ئە ئاسانەي دەرگەكەدا راۋەستا، ۋەك چۇن دوىنى ئە كاتى چوۋنە دەرەۋەيىدا پرسىيارى ئازۇركارى كىردبوۋ، ھەر بەۋ ئاۋايە ۋ بە شىۋەيەكى ھەستىپىنەكراۋ بەرەۋ لام سوۋرايەۋە. جا پرسىيى: چۇن مرد؟

ئىي نىزىك بوۋمەۋە ۋ پەئە پەل روۋنكىردنەۋەيەكى كورت ۋ پوختەم پىدا. بە سەرىكى كىزكردوۋ پىشتى تى كىردبوۋم، دەنگى ئىۋە نەدەھات ۋ بە وردى گوىى بۇ قسەكانم رادىراۋو. ھەرۋەھا ئەۋەشم بۇ گىرايەۋە كە پىرەمىرد ئە كاتى

گیانه لادا، باسی کۆلانی شه شه می بو من کردبوو. پاشان بۆم زیاد کرد: ((بهو نه نجامه گه یستم که مائی نازیزیکی لهو کۆلانه دایه، ههر له بهر نه مه هیش چاوه ری بووم که سیك بیت و هه وائی پیرسی. به دننیا بیه وه تو ی زۆر خوشویستوو، چونکه له دوا هه مین ساته کاندایا تو ی ده کرد.))

کچۆله که به ورته یه کی حه سره ت نامیزه وه گو تی: نا، نهو منی خوش نه ده ویست.

گه لیک خه مین بوو. من له کاتی قسه کردن به سه رییدا چه میمه وه و له روو خساری رامام. ده رکم به وه کرد که له نووتبه رزیاندا گوشاریکی توند ده خاته سه ر خو ی هه تا خه م و په ژاره ی دئی له من بشاریته وه. رهنگی زیاتر په ری و گازیکی له لیوی ژیره وه ی گرت. بهس نه وه ی زیاتر له هه ر شتیك حه په ساندمی، تر په ی نانسایی دئی بوو. خیرایی لیدانای دئی سات به سات زیاتر و توندتر ده بوو و ته نانه ت له دوو سی هه نگاو دوور تریشیه وه ده کرا بیانیستی. پیما بوو هه ر لهو ساته دا وه ک دوینی ده داته پر مه ی گریان، بهس دانی به خویدا گرت.

- په رژیینه که له کوئییه؟

- کامه په رژین؟

- نهو په رژیینه ی که له ته نیشیییه وه مرد.

- که چووینه ده ری بیت نیشان ده دم. بهس گوئیگره: ناوت چییه؟

- گرنگ نییه.

- چی گرنگ نییه؟

له پر یکدا گو تی: ((هیج... من بی ناوم.)) پیده چوو مه زاجی تی کچوو بیت و جو له یه کی به ناراسته ی ده رگه که کرد. به رده میم گرت و پیم گوت:

- راوهسته، کچۆله یه کی چه نده سه ییریت! ده زانیت، من چاکه ی تو م ده وی. دوینی که له سووچیکی پلیکانه کاندایا ده گریایت، دئم بو ت پر بوو. ناتوانم ویلت بکه م... ویرای نه وهش با پیره ت له نیو باسکه کانی مندا مرد و کاتیك که له باره ی کۆلانی شه شه مه وه ده دا، بیگومان بی ری له تو ده کرده وه و به جو ریك له جو ره کان گه ره کی بووه تو م پی بسپی ری. ته نانه ت خه ویشی پیوه ده بینم... کتیبه کانم بو هه نگر توویت، بهس تو تووره ییت، پیده چی له من بترسیت. بیگومان تو زۆر هه ژاریت، له وانیه مندا له هه تیویك بیت و کهسانی دی به خیوت بکه ن، وایه؟

به گرو تی نه وه هه وئی ناسووده کردنی خه یائییم ده دا و به خوشم نازانم چ شتیك منی وابه سته ی نهو ده کرد. هه ستیکی خه مگینانه و تی که ل به به زه بییم به رانه بری هه بوو. نایا نه م هه سته به بۆنه ی ته لیسمی نه م دیداره وه بوو، یان

له بهر نه و کاریگه ریبیهی که نه سمیت له سهری دانابووم یان به هوی تاییه تمه ندیی خه یاپه روه رانه ی خوو و رهوشتی خوومه و بوو؟ نازانم، وهلی له بهر هه رچییه ک بوو من به شیوه یه کی بهر پینه گیراوانه وابه سته ی نه م کچوله یه بوو بووم. وام هه سترکد قسه کانم کاریگه ریبیان له سهری هه بووه، به نیگایه کی سهیره وه نیم رام، بهس نه ک سهر سه ختانه، به لکه به شیوه یه کی دریز خایه ن و نهرم و نیان نیمی روانی، دوا ی نه وه پیده چوو تووشی دوودنی بووبیت و چاوه کانی له زهوی برین.

له ناکاو بی پیشه کی و کهم تا زور به دهنگی کی هییدییه وه چر پاندی: نیلنا.

- یانی تو ناوت نیلنایه؟

- به لی...

- نیسته بلنی بزانه، دیسان سهر دانم ده که یته وه؟

دهنگوت له گه ل خویدا مملانی دهکات و به چر په وه گوتی: ((ناتوانم... نازانم... که دیم یان نا...))

له م ساته دا کاتزمیریک که وته زهنگ لیدان. به بیستنی دهنگی زهنگی کاتزمیره که راجه نی و به نیگه رانییه کی پر نازاری له بهین نه چوو وه سه یریکی منی کرد و پرسیی:

- کاتزمیر چه نده؟

- بیگومان ده و نیوه.

له ترساندا هاواریکی لی هه لسا و گوتی: ((نهی خویه گیان!)) جا ویستی ژوره که جی بیلیت. بهس من بو دووه مین جار له سهر سه رادا رامگرت و گوتم:

- لینا گه ریم ناوها لی ره برؤیت. له چی ده ترسییت؟ درهنگت پی بووه؟

له گه ل نه وهی که هه وئی ددها خوی له چنگی من را پسکینی، به دهنگی کی بهرزه وه گوتی:

- به لی، به لی، من به دزییه وه له مال هاتوومه دهر. لیگه رین با برؤم. گهرنا نه وژنه نیم ددها.

- که میک گوئیگره و هینده په له قازه مه که: تو دته وی بجیت بو قاسیلی ئوستروف و منیش ههر بو نه وی دهچم. من بو کولانی سیزده دهچم. منیش دیرم پی بووه و نیازمه به گالیسکه برؤم. پیتخوشه له گه لم بییت؟ له کولانی شه شم داتده به زینم، ناوها زووتر له پیارویی ده که یته وه مائی...

به ترسیکی له راده به دهره وه هاواری کرد: ((نابییت، نابییت بینه مائی من.)) له وه توقی بوو که من به شوینی نیشته جی بوونه که ی بزانه .

- وهئی خو پیم گوتیت که من بو کولانی سیزده دهچم، نهک بو مائی تو. له وی نیشم هه یه. په یجوریت ناکه م، به گالیسکه زوو دهگه ینه جی. یه لا، با برۆین.

به هه له داوان به پلیکانه کاندای چوینه خواری، هه که یه که مین گالیسکه دهرکه وت، که گالیسکه یه کی شق و شر بوو، من دستم لی راگرت. پیده چوو نیلنا زور په له ی بییت، چونکه ناماده بوو له گهل من سواری گالیسکه بیی. له هه مووشی سه یرتر نه وه بوو که من زاتم نه بوو هیچ پرسیاریکی لی بکه م. وه ختیگیش که لییم پرسی له کی دهرسی، نه وه نده به ترسه وه دسته کانی راوه شاندا که هینده ی نه ما بوو له گالیسکه که وه ته ختی زه وی بیی. له خومم پرسی: ((ده بی نه مه چ نه یییه ک بییت؟))

له گالیسکه که دا زور نانا سووده بوو، دسته کانی چلکن و لاواز بوون، له گهل هه رته کانیکی گالیسکه که دا، به دسته چه پی چنگی به پانتوکه ی مندا ده کرد. به دسته که ی دیکه شی کتییه کانی به خویه وه دهگوشین، دیار بوو که گه لیک نه م کتییه نه ی له لا به نرخن. له ساتیکدا که خه ریکی گورجکردنه وه ی جله کانی بوو، من به و په ری سه رسامییه وه سه یر ده که م ویرای نه وه ی که پیلا وه کانی کون کون که چی پییه کانی رووتن و گوره ویی له پیدا نییه. گه رچی بریارم دابوو نیدی پرسیار ی لی نه که م، به س خوم پی رانه گیرا و دیسان پرسیم:

- یانی چی؟ تو گوره ویی نییه؟ چون ده توانیت به م سه رماوسو له یه به پیی رووته وه له مال بییته دهر؟

به دهنگیکی پچر پچره وه گوتی: نا، گوره وییم نییه.

- نا! نه ی خودایه! به س تو لای که سیکی دی ژیان به سه ر ده به یت. ده توانیت داوای گوره ویی لی بکه یت، چونکه تو دییته دهری و دهره وه ش سارده.

- هه زم لی نییه گوره ویی له پی بکه م.

- وهئی نه خوشده که ویت، دهریت!

- بو من هیچ جیاوازییه کی نییه.

پیده چوو هه ز نه کات وه لامم بداته وه و پرسیاره کانم تووره ی بکه ن.

به دهم ریوه، نه و خانووم پیشاندا که پیره میزده که ی له نزیکه وه مردبوو و گوتم:

- سه یرکه، با پیره ت له ته ک نه م خانووه دا مرد.

بە وردىيەۋە ئىيى رۈۋى، پاشان ئە پېر رۈۋى تىيىكىردم و بە سىمايەكى تىكالىيىكەرەنەۋە گۈتى :

- توخوا دوام مەكەون؟ دىمەۋە بۇلاتان، ھەر كات بۇم ئوا سەردانتان دەكەم.

- باشە. خۇ پىشتىر پىم رەگە ياندىت كە نايىم بۇ مائى تۆ. بەس ئە كى دەترسىت؟ بىگومان تۆ زۆر كلۆئىت. بە بىننىت دىم توند دەبىت.

بە دەنگىيەۋە كە ئە ئاۋازەكەيدا ھەست بە ۋەرەزى دەكرا، ھاتە ۋەلام: ئە ھىچ كەس ناترسم.

- بەس چەند ساتىك ئەمەۋبەر گۈتت: ئىم دەدەن؟

چاۋانى كەۋتتە دەرەۋشانەۋە ۋە رەزى ئى نىشت. بە ئاۋازىكى تال ۋ ئە بارىكدا كە بە شىۋەيەكى سووكايەتى بىكەرەنە ئىۋى سەرەۋى بەرز دەكردەۋە، ئەسەر يەك گۈتى: بە ئىم بەدەن، بە ئىم بەدەن؟

دوچار گەيشتىنە قاسىلى ئۆستۈف. بە گالىسكەۋانەكەم گۈت ئە كۆلانى شەشەمدا رابوۋەستى ۋ جا كچەكەش ئە بارىكدا كە بە نىگايەكى ترساۋانەۋە دەۋرۋبەرى دەپشكىنى، ئە گالىسكەكەۋە خۇى ھەئدايە خۋارى.

بە ترس ۋ دىۋاۋكىيەكى توند ۋ ھاۋكات تىكەكەرەنەۋە گۈتى: ئىرە بېرۇن، سەردانتان دەكەم. تىكاتان ئى دەكەم دوام مەكەون. تا زوۋە ئىرە بېرۇن، خىراكەن.

مەن ئەسەر پىكىردنى خۇم بەردەۋام بووم. بەس دۋاى ئەۋەى كەمىك بە شەقامە بەستىنىيەكەدا رىمانكرد، مەن داۋام ئە گالىسكەۋانەكە كەرد رابوۋەستى ۋ جا بە پى بەرەۋ كۆلانى شەشەم گەرامەۋە. خىرا خۇم گەياندە پىيادەپىكەى بەرانبەر. كچۆنەكەم دۋىيەۋە. گەرچى خىرا پى دەكرد، بەس ھىشتا بۇى نەرەخسا بوو زۆر دوور بىكەۋىتەۋە، ھەيتا ھەيتا سەيرى دەور ۋ بەرى دەكرد. تەننەت بۇ ئەۋەى ئەۋە دىنيا بىت كە داخۇ مەن پە يىجۇرىم كەردوۋە يان نا، تاۋىك رابوۋەستا ۋ چاۋى بە چۈرەۋورىدا گىپرا. بەس مەن ئە بەردەرگەى مائىكى گەۋرەدا خۇم ھەشاردا ۋ ئەۋ مەنى نەدەت. دىسان پە ئە پەل بە رىكەۋت ۋ مەنىش ئە پىيادەپىكەۋە ھەنگاۋ دۋاى ھەنگاۋ بەدۋايەۋە بووم. ھەستى كۈنچكۆئىم بە تۈندى بزۋابوو. بە ئىنم بە خۇم دابوو كە پە يىجۇرىم نەكەم، بەس ئە ھەمان كاتدا ھەزم دەكرد بزەنم خۇى بە چ مائىكدا دەكات. كەۋتبوۋمە ژىر كارىگەرىي ھەستىكى سەير ۋ قورسەۋە، رىك ۋەكو ھەمان ئەۋ ھەستەى كە باپىرەى ئە كاتى تۈپىنى نازۇركاردا، ئە مەندا بزۋاندبوۋى.

ماوه‌یه‌کی زۆری پیچوو تا گه‌یشتینه «کۆلانی گچکه». کچۆئه‌که کهم تا زۆر رای ده‌کرد، سه‌ره‌نجام خۆی به دوکانیکدا کرد. راوه‌ستام و چاوه‌رێ مام. به خۆم گوت: خۆ ناشی ئەم دوکانه‌دا ژیان به‌سه‌ر بیات.

دوای یه‌ك دوو خوله‌کیك له دوکانه‌که هاته‌ ده‌رێ، به‌س ئیدی کتێبه‌کانی به‌ ده‌سته‌وه نه‌بوون. له جی‌ی ئه‌وان شتیکی هاوشیوه‌ی گۆزه‌یه‌کی گلی پیبوو. دوای که‌میك ریکردن خۆی به‌ که‌چه خانووێکدا کرد. کۆنه‌ خانوویی بچووک و له‌ خشت‌درووستکراوی دوو نهۆمی بوو که به‌ زه‌ردیکی چلکن ره‌نگ کرابوو. نهۆمی یه‌که‌م سێ په‌ نه‌ه‌ره‌ی هه‌بوو که له‌ یه‌کیك له‌ په‌ نه‌ه‌ره‌کاندا وینه‌ی تابووتیکی سوور به‌رچاو ده‌که‌وت و نه‌وی و هه‌ک شۆینی تابووتسازی ده‌ناساند. په‌ نه‌ه‌ره‌کانی نهۆمی دووم زۆر بچووک و تاریک بوون، ره‌نگی که‌سکیان هه‌بوو و له‌ پشتیانوه‌ چه‌ند په‌رده‌یه‌کی په‌م‌یه‌ی که له‌ توخمی مه‌ره‌رشا بوون، به‌رچاو ده‌که‌وتن. شه‌قامه‌که‌م بری و له‌ ده‌رگه‌ی خانووه‌که نزیك بوومه‌وه، له‌سه‌ر پلاکیکی کانزایی که به‌سه‌ر ده‌رگه‌که‌دا کوترابوو، ئەم نووسراوه‌م خوینده‌وه: «خانوی بۆینووقای بۆرجوان».

به‌س هێشتا له‌ خوینده‌وه‌ی نووسراوه‌که نه‌ببومه‌وه که له‌ پر هات و هاواری تیکه‌ل به‌ جوین و قسه‌ی پیسی خانوو بۆینووقام به‌ر گوی که‌وت. له‌ په‌ نه‌ه‌ره‌ی بچووکی ته‌نیشته‌ ده‌رگه‌وه سه‌یریکی هه‌شه‌که‌م کرد: ژنیکی کلاو به‌سه‌ر و ملیچ له‌ ملام به‌رچاو که‌وت که به‌سه‌ر پلیکانیکی بچووکی ته‌خته‌یه‌وه راوه‌ستاه و جلی میوانیی پۆشیوه. ره‌نگی رووی ئه‌رخه‌وانییه‌کی ناجۆر بوو. چاوه‌ بچووکه سووره‌کانی له‌ به‌دغه‌ریباندا بریقه‌یان ده‌هات. به‌ رووا ته‌تیدا وا دیار بوو که به‌م ناوه‌خته‌ که‌میکی خواردوو ته‌وه. ئیلنای کلۆل به‌ ماتێ و کرپییه‌وه له‌ به‌رده‌میدا راوه‌ستابوو و نه‌ویش هاواری به‌سه‌ردا ده‌کرد. له‌ خوار پلیکانه‌کان و له‌ پشت نه‌و ژنه‌ قه‌ئه‌وه‌ی که رووخساریکی ئه‌رخه‌وانیی هه‌بوو، ژنیکی دیکه، به‌ قژی شه‌مزاو و شانه‌ نه‌کراوه‌وه که جلیکی سوور و سپیی پۆشی بوو، راوه‌ستا بوو و ئەم دیمه‌نه‌ی ده‌روانی، بۆ ساتیک دواتر له‌ سه‌رووی پلیکانه‌کانه‌وه ده‌رگه‌یه‌ک کرایه‌وه و ژنیکی نیوان سال، به‌ رووییکی خه‌مگین و دنگه‌وه‌ ده‌رکه‌وت. بیگومان له‌ تاو هاتوهاواری ژنه‌ی قه‌ئه‌وه‌وه‌ده‌رکه‌وتبوو. له‌ ده‌رگه‌ی نیوه‌کراوی بیناکه‌دا سه‌روشکلی چه‌ند کرچییه‌کی دیکه‌ ده‌رکه‌وت: یه‌کیکیان پیره‌ژنیکی په‌که‌وته و نه‌وی دیکه‌یشیان کچه‌ لاییک بوو. لادییه‌کی بالابه‌رز و به‌قه‌لافه‌تیش، که بیگومان قاپچی بیناکه‌ بوو، له‌ ناوه‌راستی هه‌شه‌که‌دا گسک به‌ ده‌ست راوه‌ستابوو و به‌ خه‌مساردییه‌وه ته‌ماشای دیمه‌نه‌که‌ی ده‌کرد. ژنه‌ی قه‌ئه‌وه‌ هه‌ر قسه‌یه‌کی پیسی به‌ ده‌مدا ده‌هات ده‌یگوت و به‌ ره‌تل جوینی ده‌دا:

((ناه! نه‌ی نه‌فره‌تی، ناه! نه‌ی زالوو، گه‌نه! به‌م جوهره‌ پاداشتی چاکه‌ و ماندوو بوونه‌کانم ده‌ده‌یته‌وه، قه‌چه‌! ناردبووم خه‌یارشۆر بکری و که‌چی هه‌ر دیاری نه‌بوو. دئم هه‌وائی دابوو که ده‌یه‌وێت بۆی ده‌رچی. ناخ دئم. دوینی

هەر ئەسەر ئەم بەزمە ھەموو پرچی سەریم ڕووتاندەووە و کەچی ھەر عاری نەناوە. بلی بزنام ھەموو ڕۆژیک بۆ کوێ دەچیت ھە یی ھەیا، بۆ کوێ دەچیت؟ سەر بە مائی کیدا دەکەیت قەچبە، ھەشەرە ی نەگربیس، مائی کئی قسە بکە بۆگەن گەرنا دەتکوژم!))

بە ڕق و ھە ئچوونەو ھە ئەمەتی ڕدە سەر کچە داماوەکە، بەس ھەرکە چاوی بە کریچیبەکە ی نھومی دوو ھەوت، کە بەسەر پلیکانەکانەو ھاوستانبوو و ھەو دەروانی، ئە پڕ جووئە ی ئی برا، ڕووی کردە ئەو ژنە و وەک ئەو ھەو کە بیھەوئ ئەو بکاتە شاھید بەسەر تاوانە تۆقینەرەکانی قوربانیبە بەستە زمانەکە ی ھەو، جا ئەگەئ ئەو ھەو کە دەستی ڕادەو ھەشاندا، بە دەنگیکی جارزکەرانی و گوێکەرکەرانی ترەو دەستان دەستی بە گازاندە و ئاھ و ئاھ کرد:

- ئیو ھەسانیکی باش و میھرەبانن، ھەمووتان دەزانن کە ئەمە دایکی تۆپی و ئەو بەتەنیا مایەو ھەو و عانە یەکیشی بۆ جی نەھیشت. ئەم داماو ھاووە نانیکی نەبوو بیخوات و کەس نەیدەگرتە خو، باشە، منیش بە خۆم گوت ئەبەر خاتری سن نیکلا ئەو نەرکە ئە نەستۆ دەگرم و ئەم مندائە ھەتیو بەخیو دەکەم. ئەوجا ئەبەر ئەو ھینامە مائی خۆم. جا پیتانوا یە نە نجامەکە ی چی بوو؟ ئەو بۆ دوو مانگ دەچیت کە ئەژیر سەرپەرشتیی من دایە. ئە ماو ھەو ئەم دوو مانگەدا ھەموو خوینمی ھە ئەمژێو، ھە ئی نووشیوم. زالوو! ماری شاخدار، دیو ھەمە! نقە ی ئیو نایی، تیی ھە ئەبەدیت یان نا، ئەو ھەرگیز قسە یەکی ئە دەم دەرنای! ئەم ئەت ئەت دەکات و نقە ئە خۆی دەبڕیت! بەس خۆت بە چی دەزانیت، دەعبای کلک درێژ! گەر من نەبام بەو کۆلانانەدا ئە برسان دەمردیت! دەبی پیبەکانم ماچ بکەیت، ھیچو پووج! گەر من نەبام ئەو ئیستا کە تۆپی بوویت!

ئەو ژنە ی کە ئەم مروقە دەم پیس و جویندەرە ڕووی دەمی ئی کردبوو، بە شیو یەکی ڕیزدارانەو پرسیی:

- بۆچی ھیندە خۆتان قەئس دەکەن، ئانا تریئوقنا؟ ئەو چیی کردوو کە تۆ ئاوا ھە ئچوویت؟

- چیی کردوو، خانم گیان؟ چیی کردوو؟ من ھەزناکەم نافەرمانیم بکات و بە پیبەوانە ی ئارەزوومەو ھەو بچوونیتەو. ئەو بەو جو ھەفتار ناکات کە من دەمەوئ، بە ئەگە بە پیبی ئارەزووی خۆی دەجوونیتەو و دواجاریش من توورە دەبم. من مروقیکی ئاوام. بەس ئەم ڕۆ بەم کارە ی خەریک بوو بە کوشتنم بەدات. ئاروو ھەو خەیارشۆرم بۆ بکری و کەچی دوا ی سی کاتر می ھەراو ھەو! وەختیک کە ئاردم، ئەم ھەوائی دابوو، ھەر دەمزانی. بۆ کوێ چوو؟ چ بەخیو کەریکی بۆ خۆی دۆزیو ھەو؟ ئایا تا چەندە توانیبیت ھیشتوو ھەو بیخاتر بیت؟ ئەوجا پازدە ڕۆبلی زیویشم بۆ بە خاکسپاردنی دایکە راستنەبوو ھەو کە ی بژاردوو، بی ئەمەیش بەخیو کردن و تەریبەتدانی مندائە ئارەسە نەکەیم ئە نەستۆ گرتوو! خانمانی ئازیز خۆتان باشتر دەزانن کە مانای ئەم کارانە چییە. ئایا ئەگەئ ھەموو ئەمانەشدا من مافی ئەو ھەو نییە کە کەمیک گوئی ڕابکیشم؟ ئەو دەبیت پیبزانی، کەچی ئەجیی ئەو بە پیبەوانە ی ویستی منەو دەجوونیتەو. من خۆشەختیی ئەو دەوئ، ھەزەکەم جلی ئالا و والای ئەبەر بکەم، ئە بازاردا پۆتینم بۆ ئەم ھیچو پووجە کریو، وەک کچە پادشاگان جلم کردوو ھەو بەری. ئیو پیتانوا یە دوا ی ئەو چی

روويدا، ئەي خەلکانى شەرىف؟ ئە ماوهى دوو رۇژدا جلهکانى شېر و وړ کردن و ئیستاکهش ئەمه جلی هموو شویئیکیهتی. دستنه نقهست ئەم کارهى کردوو، درو ناکەم، بە چاوى خۆم دیومه. گوتى: ((جلی موسیلمنم ناوی، پۆشاکیکى که تانیم دهویت!)) ئیدی منیش چاوم په پیه تهوقى سهرم و بو ئەوهى قینی دلمى به سهردا خالی بکه مهوه، ئەوه ندهم ئییدا که ناچار بووم دکتور بینمه بان سهرى و ههق دهستی ئەویشم هاته مل. ئەم حهشهره پۆخله ئیشیکی کردبوو که ههق بوو بیخنکینم، بهس له جیبی ئەوه بو ماوهى یهك حهفته شیرخواردنه وهم لیبی قهدهغه کرد. ههروهها بو ته مبیگردنیشی رامسپارد هموو ژووهرکان بشواته وه، وادهزانن ئەم گلاراییه به گوئی کردوو! بو شۆردنه وهى ژووهرکان گیانم دهرهینا. گوتم بیگومان به یانی دهیکات. دوینیش له چاوتروکانیکدا دیاری نه ما. خۆتان بیستان، ئەي خەلکانى میهره بان، که دوینی چهندهم ئییدا؟ دسته کانم کهوتبوونه ژان. گۆرهوی و پیللاوهکانیم لی سهندهوه، له بهر خۆوه گوتم به پیبی په تی ناچیته هیچ جیبهك، جا ئەو وړوکه ئەم پیللاوانه ی له پی کردوو. بو کوئ چوو بوویت؟ قسه بکه، بو لای کئ چوو بوویت، نارهسن، چ داویکت بو چنیوم!؟ قسه بکه، قهره ج، قسه بکه!

پاشان هه ئچوو و هه ئەم تهی برده سهر کچه که، چنگی به قزیدا کرد و فرییدایه سهر عاردی. گۆزه گلپیه که ی دهستی کچه که کهوته سهر زهوی و شکا. ئەمهیش ههر به تهواوی ژنه سهرخۆش و دهم ههراشه که ی هار کرد. به له قه و مشتته کوئه سهر و چاوی کچه که ی کوتی، بهس ئیلنا سهرسه ختانه نقه ی له خوی بری بوو، له ژیر ئەو هموو له قه و مشتته کوئه یه دا نه دهنگیك، نه هاواریك، نه ئاه و نائه یه کی لیوه ده بیسترا. من له توورهبیاندا ئاگام له خۆم نه ماوو و یه کسهر پرتاویکم بو نیو حه وشه که کرد و راسته و راست بو ژنه ی سهرخۆش چووم.

دهستیم گرت و به سهریمدا قیراند: ئەوه چی ده که ییت؟ چون دهویریت وا له مندائه هه تیویکی لیقه و ماو بکه ییت؟

ژنه ی دهمهاری ئیلنای به ره لا کرد، دسته کانى خستنه سهر که مهری و به هاواروه گوتی: چی؟ تو کییت؟ له مائی مندا چی ده که ییت؟

منیش هاوارم کرد: لیوه مرؤقیکی بیبه زه بین. چون دهویرن ئاوا له مندائه هه تیوه بدن؟ دهزانم که کچتان نییه: ئەمه کچۆله یه کی هه تیوی لیقه و ماوه، گویم لیوو که خۆتان گوتتان نهوتان هیناوته لای خۆتان و به خیوی ده که ن.

ژنه ی دهمپیس دهستی کرده هاتوهاوار: تو له کام کونه وه هاتوویته ده ری؟ له وانیه له گه ل ئەو هاتبیت؟ زور باشه، ههر نیسته ده چم بو پۆلیسخانه! ئەوان حسیبی یه کیك له نه جیبزاده کانم بو ده که ن. یانی ئەو له مائی تو بووه؟ تو کییت؟ ده تهوئ له مائی خه لکیدا ئازاوه بنییته وه. یارمه تی!

به مшти نوقاووهه هه ئه مته تی بو هیئام. بهس له م کاته دا دهنگیکی جگه رپر و نائینسانی هاته گوی. لام کردهوه و روانیم. ئیلنا بوو. ده تگوت هیچ ههستیکی نه ماوه و به دهم هاواریکی نانسایی و ترسناکوهه که وته سه رزهوی و به باریکی گرژ بووانه وه دهستی به په له قازه کرد. رووخساری چرچ و لۆچ ببوو. تووشی هه ئه مته تی فی ببوو. کچه ی قز شه مزاو و نه و ژنه ییش که له خوارتریه وه بوو، ئیلنایان له سه رزهوییه که هه لگرت و له گه ل خوئیاندا بردیان.

ژنه ی چه توون به دهنگیکی جارزکه ره وه گوتی: ((خوزگه ئه م نه فره تیبیه مردار ده بووه. له ماوه ی مانگیکیدا نه وه سییه مین جاریه تی که فی پی دی.)) دیسان هه ئه مته تی بو هیئامه وه و هاواری کرد: ((بچو ده ری، جاسووس!)) جا پاشان رووی کرده قاپچی و گوتی:

- تو بۆچی له جیی خوت وشک بوویته و هیچ ناکه یت. نه ی من بو خوشی پاره ت ده ده می؟

قاپچی بو روواله ت پاریزی، رووی کرده من و به دهنگیکی هیواش و نه ره مه وه گوتی:

- یه لا، بو ده ری، چه ز ده که یت حالی ت بکه م؟ خوت له کاری خه لکیدا هه ئه م قورتینه. ده ی ونه.

هیچم له ده ست نه ده هات، چوو مه ده ری و له وه دنیا بووم که خوه ئقورتانده که م هیچ سوودیکی نه بووه، بهس له رقادنا پیچم ده دایه خوم. له سه ر پیاده ری ته نیشت ده رگه که راوه ستام و له په نجه ره بچوو که که وه سه یریکی چه وشه که م کرد. له گه ل چوونه ده ره وه ی مندا ژنه ی مه ست په له په ل به پلیکانه کاندایا چوو سه ری و قاپچیش که ئیدی نه رکی خوی جییه جی کرد بوو، به دهم نیش و کاری خوییه وه چوو. ساتیک دواتریش نه و ژنه ی که یارمه تی ئیلنایا دا بوو، گورج و گولانه به پلیکانه کاندایا هاته خواری و به ره و ژوره که ی خوی چوو. که چاوی به من که وت، راوه ستا و به کونجکۆئیییه وه ئیم نز بووه وه. رووخساره هیمن و له سه رخۆکه ی نارامیی پی به خشییم. به داویدا چوو مه چه وشه که و پییم گوت:

- مۆله تم بدن ئیتان بپرسم که ئه م کچۆله یه کییه و بۆچی ئه م ژنه دم سییه ئه م نه هه مه تیانه ی به سه ردا ده هیئیت؟ تکا ده که م پیتان وا نه بی که من ته نیا له کونجکۆئییاندا ئه م پرسیاره ده که م. بیشتز من دیدهنیی ئه م مندا ئه م کردوو و مه سه له یه ک وای کردوو که ژور ده رهستی بم.

ژنه که وه ک نه وه ی که به داخ بی ت بو ئه م بابه ته، له گه ل نه وه ی که جووله یه کی کرد هه تا له من دوور بکه ویته وه، گوتی:

- گه ره به راستی ده رهستی نه ویت، نه وا باشتر وایه که بیبه یته لای خوت یان جییه کی دیکه ی بو بدوزیته وه هه تا لیئانه دا نه فه وتیت.

- بەس گەر زانیارییەکم ئەبارەى ئەووە نەدەنى، ئەوا من چیم ئەدەست دیت؟ خو پیتانم گوت، من هیچ شتیکی ئەبارەووە نازانم. بیگومان هەر ئەم خاتوو بۆنوقایە سەرپەشتیی دەکا، وانییە؟
- وایە، راستە.

- بەس چۆن ئەم کچۆنەیه کەوتووتە ژێر چنگی ئەو؟ دایکی لێرانە مردوو؟

- هەرچۆنیک بیت جارێ لێرەیه... پەییوەندیشی بە نێمەووە نییە. پێشتر دەیویست لێرە رابکات.

- تەکا دەکەم چاکەى خۆتان بنوینن: خو پیم گوتن کە من زۆر دەربەستی ئەوم. ئەو مندالی کییە؟ دایکی کێ بوو؟
ئەمانە دەزانن؟

- دایکی وابزانم خەئکی جییەکی دی بوو. ئە ژێرزەمینیکدا دەژیاو تووشی ئەخۆشییەکی کوشندە ببوو. ئەخۆشیی سێلی هەبوو و هەر بەم ئەخۆشییەو هەش مرد.

- مادام ئە ژێرزەمیندا ژیاو، دەبیت زۆر نەدار بوویت؟

- جەخار، کلۆلی وا! مەرفۆ کە چاوی پێی دەکەوت دێی دەبوو کە باب! نێمەیش بە دژواری ژیا نمان دەگوزەریین، بەئێ، دواى ئەو پینج مانگەى کە لێرە ژیا، شەش رۆبلی نێمە قەرزار بوو. نێمە بەخاکمان سپارد. مێردەکەم کفن و دفنی کرد.

ئەى بۆچى ئەم بۆنوقایە دەئێ بە پارەى خۆى ئەوى بەخاکسپاردوو؟

- نیت ئەمە قسەى مەفتە، ئەو ئەو جۆرە کارانەى ئێ ناوەشیتهو.

- دایکی ناوی چی بوو؟

- ناتوانم ناوی گۆبکەم، کاکە گیان، نایەتە سەر زمانم، وابزانم ئەئمانى بوو.

- ناوی ئەسمیت نەبوو؟

- نا، وەها ناویک نەبوو، جا پاشان ئەم ئانا تریفوقنایە گوايه ئەبەر ئەو ئەم کچە چارەرهشەى برده لای خۆى هەتا بەخیوی بکات، بەس ژیان ئەگەل ئەو کاریکی گەئیک سەختە...

- بیگومان ئەبەر هۆکاریکی تاییەت ئەو بەرپر سياریه تییەى ئە ئەستو گرتوو...

ژنه‌ی میهره‌بان به شیوازیکی نیشاندهری دوودئییه‌وه، وهك نه‌وهی كه نه گوتنی شتیك دوودل بیټ، گوتی: نیشه‌کانی سه‌یر و گومانوین، هه‌ئبه‌ته نه‌م بابه‌ته په‌یوه‌ندی به ئیهمه‌وه نییه، ئیهمه به هیج شیوه‌یهك خو‌مان نه کاروباری نه‌ودا هه‌ئناقورتینین...

ده‌نگیکی پیاوانه نه‌پشتمان‌وهه گوتی: ((تۆیش واباشه كه‌میك زمانی خۆت بگریت))

پیاویکی به‌ته‌مه‌ن بوو، جلی مائه‌وهی پۆشی بوو و کۆتیکی درئیژی به‌سه‌ریاندا نه‌به‌ر کردبوو، قیافه‌ی نه‌ شارنشین یان کاسبکاران ده‌چوو: می‌ردی نه‌و ژنه‌ بوو كه نه‌گه‌ل مندا قسه‌ی ده‌کرد.

به‌مرومۆنییه‌وه سه‌یریکی منی کرد و گوتی: ((هیی به‌ریز، ئیهمه هیج قسه‌یه‌کمان نییه كه بو‌تی بکه‌ین.)) پاشان روو به‌ ژنه‌که‌ی گوتی تۆیش بچۆ ژووری. مائاوا به‌ریز، ئیهمه تابووتسازین. گهر شتیكت پیویست بوو كه په‌یوه‌ندی به‌ کاره‌که‌ی ئیهمه‌وه هه‌بوو، نه‌وا به‌وپه‌ری خوشحالییه‌وه نه‌نجامی ده‌هین... به‌س به‌ده‌ر نه‌مه، نامه‌وی هیج سه‌روکاریه‌کت نه‌گه‌ل ئیهمه‌دا هه‌بیټ...

من به‌ دوودلی و په‌ریشانییه‌کی زۆروه‌وه نه‌و مائه‌ هاتمه‌ ده‌ری. هیج کاریکم نه‌ده‌ست نه‌ده‌هات، به‌س زۆر نه‌وه ناره‌حه‌ت بووم كه کچه‌که‌ به‌و دۆخه‌ ناله‌باره‌وه جی ده‌هیلیم. هه‌ندیك نه‌ قسه‌کانی ژنه‌ی تابووتساز نارامییان نه‌به‌ر بری بووم: كه‌وتبوومه گومان‌وهه و سۆسه‌ی نه‌ووم ده‌کرد كه مه‌سه‌نه‌یه‌کی گلاو نه‌ نارادایه.

نه‌ فکرا رۆچوو بووم و به‌ سه‌ریکی کزکردوووه رپم ده‌کرد، نه‌ پر كه‌سیك به‌ ناوی بنه‌مائنه‌که‌مه‌وه بانگی کردم. سه‌رم بلند کرد، پیاویکی سه‌رخۆشم به‌رچاو كه‌وت كه نه‌تری ده‌دا، تا راده‌یه‌ك جله‌کانی ریکویپیک بوون، به‌س كه‌واکه‌ی به‌ری چلکن بوو. کلاویکی جوانی نه‌سه‌ر بوو و به‌ غه‌واران نه‌ده‌چوو و ناشنا ده‌هاته به‌رچاو. چاویکی لی داگرتم و بزیه‌کی گائته‌چیپانه‌ی به‌ده‌مه‌وه کردم.

- نامناسیته‌وه؟

له پر ئەوم ناسییەوه، یهکیک لهو هاو پۆلانهی نامادهیییم بوو که پیکهوه له شارستاندا دهمانخویند. به سهراسامییەوه گوتم: ((ناه! ئەوه تۆیت ماسلۆبیف، ئای لهم دیداره چاوه پروان نهکراوه!))

- به ئی! شەش هەوت سائییک دەبییت که یهکدیمان نه دیوه، یانی تووشی یهکدی بووینه، بهس جه نابی بهرز و بهریزتان خوی له من نه گه یاندوو. چونکه تو جه نه رائیکی دونیای نه ده بیاتییت! ...
به دەم ده برینی ئەم قسانهوه بزیه کی گائته جارانهی بو کردم.

- بیپرهوه، براله، قسهی بیسه روبهر ده که ییت. بهر له هه موو شتییک جه نه رانه کان، ته نانه ت له دونیای نه ده بیاتی شدا وهک من نین، دواي ئەوهش مۆله تم بدهری هه تا پییت بلییم که زۆر به باشی له بیرمه دوو سی جاریک له کۆلانا تووشت هاتووم و ئەوه تو بوویت که به ناشکرا خۆت له من ده دزییهوه، وهختیک که ده بینم که سییک خوی له من ناگه یه نی، خۆ به دوایدا راناکه م. ئیسته ش ده زانییت بوچوونم چیه؟ پیموایه گهر مه ست نه بوو یایت، ئەوا له م ساته شدا بانگت نه ده کردم. وا نییه؟ باشه، سلاو، زۆر خوشحالم که ده تبینه وه.

- به راست؟ ئاخو نامه وی به سهروشکی شیواوم ئاورووت به م... شیواو؟ باشه، پرسیا ری پی ناوی، گرنگ نییه. باشم له بیره که تو کوریکی بچووکی نهرم و نیان بوویت، قانیای برام. بیرت دییت که نه با تی من قامچی کاری کرایت؟ تو هیچت نه گوت، منت ناشکرا نه کرد، جا منیش له جیی سوپاس، یهک هه فته ی ره به ق گائته م پی کردییت. مرۆقیکی چه نده دلپاکیت. سلاو، دلپاکه که ی من، سلاو (یه کدیمان ماچ کرد). سالانیکی زۆره که شهو و رۆژ، به ته نیا له ههول و ته قالا دام و رۆژه کان به سه ر ده به م، بهس رابردووم بیر ناچیتته وه. ئەی تو، توچی؟

- باشه، منیش به تاق و ته نیا له گه ل رۆژگار ده جه نگیم.

ئه وه نده ی خوار دبووه و چاوانی سۆماییان نه ما بوو و به نیگایه کی کزه وه ئییم رامابوو. ئەو له دلدا کوریکی ئیجگار باش بوو.

سه ره نجام به شیوازیکی خه مگینانه گو تی: ((نا، قانیای، تو جو ره مرۆقیکی دیکه ییت، کتیبه که تم خوینده وه، قانیای، ده زانییت... بهس گوئیگره. با ریک و راست قسه ت له گه ل بکه م! په نه ته؟))

- بەئى، دەبىت دان بەۋەدا بىنېم كە پەلەمە، ئەم رۇژانەدا بە بۆنەى ھەندىك رۇوداۋەۋە زۇر سەرقالەم. بلى، بزەنم، مائت ئە كويىبە؟ ئاۋھا باشتە.

- بىت دەئىم ئە كويىبە، بەس گىنگ نىبە، وا باشتە نىبە كە ھەندىك شتى گىنگت بۇ باس بىكەم؟

- چ شتىك؟

- باشە، دەبىت؟

ئامازەى بۇ تابلىۋى فرۇشگەيەك كىرد كە دە ھەنگاۋىك ئىمانەۋە دوور بوو. ((دەبىت: شىرىنى و رىستوران، بەس جىگەيەكى زۇر باشە. ئە مەۋە بىبىستە، شىنىكى گونجاۋ و باشە. بەس خواردنەۋەكانى ھىچيان ئە بارەۋە ناوترى؟ دەمىكە مە ئە خواردنەۋەكانى ئەۋان دەخۇمەۋە، ئاشنامە، ئەم رىستوران، كەس زاتى ئەۋەى نىبە خواردنەۋەى خراپ بە مە بىت. باش فىلىپ فىلىپقىچ دەناسن. ئاخىر مە نام فىلىپ فىلىپقىچە؟ چى؟ روت تال دەكەيت؟ ئىگەرى با قسەكانم تەۋاۋ بىكەم. ئىستە سەيرى كاتىرمىرد، يازدە و چارەگە، رىك ھەتا بىستوپىنچ خولەكى ئەمىنى بۇ دوازە ئىناگەرىم بىت بەدەم ئىشتەۋە. ئەم ماۋەيەدا بۇ خۇمان كەمىك دەمەتەقى دەكەين. بىست خولەك ئەكەتى خوت بۇ دوستى دىرىنت تەرخان بىكە، باشە؟

- گەر تەنبا بىست خولەك بىت، لارىم نىبە، چۈنكە زۇر ئىشم ھەيە، ھاورپى ئازىز، سۆند دەخۇم...

- باشە... باش، تەنبا بە ئە سەرەتاۋە شتىك بلىم؛ رۇوخسارت ھاۋار دەكات كە ھەندىك كىشە ئە ژىانتدا ھەيە، وا نىبە؟

- راستە.

- باشى بۇ چووم. ھەنوۋكە بىراكەم، بە ھەئسەنگاندن و خويىندەۋەى دەمۇچاۋى خەئكىبەۋە سەرقالەم، ئەمەش ۋەك ھەر ئىشىكى دى، ئىشىكە بۇ خۇى! ۋەئى با بىچىنە سەر باسەكەى خۇمان. ئە ماۋەى بىست خولەكدا دەتوانم سەماۋەرىك چا و يەك دۇنيا خواردنەۋەى دىكە بخۇمەۋە، ئەۋجا بەخۇشم دەتوانم ھەندىك خواردنەۋەى دىكە دروست بىكەم. ھەمىشە خەرىكى خواردنەۋەم، بىرالە! تەنبا ئە رۇژانى جەژن و بەر ئە نوئى شەۋ ناخۇمەۋە. بەس تۇ مەشروبخور نىبىت. تۇ بۇ مە ماىەى دىخۇشىبىت، بەس گەر تۇش بخۇتەۋە ئەۋا گەۋرەى و بەخىندەى و دىباشى خوت دەنۇبىت! باشە، ئىستە با كەمىك دەمەتەقى بىكەين، ئىمە دە سائە يەكدىمان ئەدەۋە و ئاساىشە كە دۋاى ئەم ھەموۋ كاتە ھەرىكەمان بە رىگەيەكدا چوۋبىت، ھىچ گەيەكەم نىت نىبە، قانىباى بىرام!

- ئەۋەندە چەنەبازى مەكە با زوتەر بگەينەجى. بىست خولەك كاتت دەدەمى و ئىدى دۋاى ئەۋە دەستەم ئى ھەئگرە.

گه‌یشتینه ریستوران‌ه‌که و له‌رپی پلیکانیکی ته‌خته‌یی پیچاویپچه‌وه به‌ره‌و نهومی سه‌ری به‌رپکه‌وتین. کتوپر له ریگه‌دا تووشی دوو که‌سی به‌دمه‌ست بووین. که چاویان به‌ئیمه‌که‌وت، به‌له‌تردانه‌وه خویان لادا.

یه‌کیکیان پیاویکی لای تازه‌ سمیل‌ کردوو بوو، سیمایه‌کی ته‌واو گه‌مژانه‌ی هه‌بوو. جله‌کانی به‌ری زور شیک و جوان دورا بوون، به‌س هینده‌ گائته‌جارانه‌ بوون له‌به‌ریدا، که هه‌ر ده‌تگوت له‌که‌سیکی دیکه‌ی وه‌رگرتوون و له‌به‌ری کردوون. چهند ئه‌نگوستیله‌یه‌ک له‌ قامکه‌کانیدا بوون و هه‌روه‌ها بۆینباخیکی گرانبایشی به‌ستبوو. قژی به‌ شیوه‌یه‌کی نیجگار گه‌ پجارانه‌ داهینابوو و به‌شیکیان وه‌ک پۆکه‌ به‌سه‌ر ته‌وئیلییه‌وه بوون. هه‌ر پیده‌که‌نی و قه‌شمه‌ری ده‌کرد. هاوړیکه‌ی ته‌مه‌نی په‌نجا سائیک ده‌بوو: جلیکی نارپکی له‌به‌ر کردبوو و کابرایه‌کی قه‌ئه و ورگ زل بوو. ئه‌ویش بۆینباخیکی گه‌وره‌ی به‌ستبوو و سه‌ری رووتابوووه، شل و شیواو و مه‌ست، ته‌وئیلی پر له‌چرچ و لۆچ و هه‌روه‌ها عه‌ینه‌کیکی خستبووه سه‌ر نووتی که شیشه‌کانی له‌ شیوه‌ی قۆپچه‌دا بوون. رووخساری به‌دفعه‌ی و نا‌پاکیی پیوه‌ ده‌باری. چاوه‌ به‌دگومان و شه‌رانیه‌کانی به‌ رووخساره‌ گۆشتنه‌که‌یدا رۆچوو بوون، ده‌تگوت له‌ به‌ینی دوو درزه‌وه سه‌یری ده‌ری ده‌کات. پیده‌چوو هاوړیکه‌ی من و ئه‌و یه‌کدی بناسن، به‌س پیاوه‌ ورگ زله‌که‌ به‌ بینینی ئیمه‌ بۆ سائیک ده‌موئوتی دا به‌یه‌کدا و باریکی نارازیانه‌ به‌ رووخساریه‌وه ده‌رکه‌وت و ده‌موده‌ست خوی لادا، پیاوه‌ لاه‌که‌ش خه‌نده‌یه‌کی به‌هیزانه‌ و به‌نده‌ ناسای هاتی. ته‌نانه‌ت کلاوه‌که‌ی بان سه‌ریشی داگرت. سه‌یریکی سۆزدارانه‌ی هاوړیکه‌می کرد و به‌ ده‌رپرینیکی برکه‌ برکه‌وه‌ گوتی:

- داوای لیبوردن ده‌که‌م فیلیپ فیلیپۆقیج.

- بۆچی؟

- چونکه‌... (ئیدانیکی به‌سه‌ر سنگیدا کیشا) *میرۆشکا* ئه‌وییه‌. مرۆقیکی چه‌په‌ئه‌، فیلیپ فیلیپۆقیج، هه‌مووان ئه‌مه‌ ده‌زانن.

- مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه‌ چیه‌؟

- ناخر... ئه‌و... (به‌ سه‌ر ناماژه‌یه‌کی بۆ پیاوه‌ ورگ زله‌که‌ی ته‌نیشتی کرد) هه‌ر له‌م هه‌فته‌ی رابردوووه‌ دا، له‌گه‌ل‌ که‌سانیکی دیکه‌، خامه‌یان به‌ سه‌روچاویدا مائی... هه‌، هه‌...

پیاوه‌ ورگ زله‌که‌ تووره‌ بوو و به‌ ئه‌نیشک دانه‌یه‌کی لی‌دا.

- ده‌بی له‌گه‌ ئه‌مان بییت، فیلیپ فیلیپۆقیج، له‌وانه‌یه‌ پیکه‌وه‌ یه‌ک دوو بتلیک بخوینه‌وه.

فیلیپ وه‌لامی دایه‌وه‌: ((نا، هاوړیی نازیز، ئیسته‌ کاتم نییه‌. ده‌بییت بچم به‌ دم کاری خۆمه‌وه.))

- ھە، ھە، ھەروھەا منیش، کاری زۆرم ھەیە...

پیاووی ورگزل دیسان بە ئەنیشک دانەییەکی دیی پیدای کیشا.

- باشە، بۆدوایی، بۆدوایی...

فیلیپ ھەوئی دەدا لیبان نەروانی، بەس ھەرکە خۆمان بە یەکەمین ژووردا کرد کە پېشخوانیکی تا رادەییەدەک پاک و خاوین و ئە سەر بۆ سەرھووە دریزی لی بوو و بە جۆرھەا خواردن و خواردنەووە رازابووھو، دەمۆدەست فیلیپ منی بردە کەناریکەووە و گوتی:

- پیاووی لاوھەکیان کورپی یەکیک ئە دانەوئیلەفرۆشە ئیجگار ناودارەکانە. دوای مردنی باوکی نیو ملیون میراتی پیی برا و نیستاکە ئەوا بەو پارانە خەریکی رابواردنە. گەشتیکی بەرھو پاریس کردووە و بە راست و چە پەدا پارە پی خشان و تەخشان کردووە، رەنگە ھەموو ئەو میراتە پی کە ئە باوکییەووە بۆی ماوئەتەووە ھەمووی بە با کردبیت، پاشانیس میراتیکی دیکە ئەلایەن مامییەووە بۆ ماوئەتەووە و ھەر بەو مەبەستەش ئە پاریسەووە گەراوئەتەووە. نیستەش خەریکی خەرچکردنی ئەو پارانەییە. بە مەزەندە تا یەک سائی دی عانەییەکی ئە بەرکیدا نامینی. گەمژەییەکی بی وینەییە. ئە راقیتیرین دیسکو و ریستورانەکاندا رادەبویری. داوای پېشکەش کردووە و بەتەمایە پییوھندی بە ریزی ھیزی سوارووە بکات. پیاووی ورگ زلەکەیش ناوی ئارشپیوف ە، بە جۆریک ئە جۆرەکان بازرگان یان بەردەستە. بەدگەوھەر و کلاوچییە و سەرکاریی ھەندیک رەز دەکات و نیستایش بووئەتە ھاوپی گیان پی بە گیانیی ئەم گەنجە گەمژەییە. ھەم فالستاف ە و ھەم یەھودا، دووجار مایە پووج بوو، داوینتەریکی زۆر چە پەئیشە، ھەندیک عەیب و عاری دیکەشی ھەییە. دەزانم کە دەستی ئە کردەووی تاوانبارانەشدا ھەییە، بەس توانیویەتی خۆی قوتار بکات. ئەلایەکەووە زۆرم پیی خوشە کە لیرانەدا تووشی ئەو ھاتم، چاوەپی بووم...

ھەئەتە ئارشپیوف کلاو دەکاتە سەری پیاووی لاوھە، ئەو شوینی زۆر پیدەزانیت، جا ھەر ئەبەر ئەوئەش لای کورە لاو و کەم ئەزمونەکان بە ھاوپییەکی باش دادەنریت. رقیکی کۆنم بەرانبەر بەو ئە دلدایە. میرۆشکا، ئەو پیاووی کە بالاپۆشیکی دیھاتیی ئەبەرە و سەروسیمای کۆچەرەکانی ھەییە و ئە تەنیشت پەنجەرەکەووە دانیشتووە، ئەوئیش وردە حسییکی ئەگەل ئەم پیاوودا ھەییە. میرۆشکا مالات فرۆشە و ئەگەل پیاوانی ھیزی سوارە شاردا ئاشنایی ھەییە. دەمەوئیت شتیک بە تۆ بلییم. مرۆقیکی ئەوئەندە تەئەکەبازە کە دەتوانیت بە بەرچاوئەووە ئەسکەناسی ساختە چاپ بکات و تۆئیش دەمۆدەست بە ئەسکەناسە راستەقینەکانی خۆت ئالوگۆری ئەگەل بکەیت، گەرچی ئەو بە بەرچاویشتەووە ئەم کاری کردووە. بەو پائتۆ مەخمەئییەووە ھەر ئە ئەسلاوئیک دەچیت (بەس من پیموایە ئەم سەروسیمایە لی دیت، نیستە جلی قەشەکانی ئەبەر بکە، جا ببیە بۆ یانەییەکی ئینگلیزی و بەوان بلای ئەمە شازادەییەکی سەر بە بنەمائە ی بارابانصە، بروات ھەبیت ئە دەستی دیت بۆ ماووی دوو کاتزمیریک ھەموویان بخە ئەتینی، وەک شازادەییەک بدوی، بچووکتیرین گومانیشی لی ناکەن، مەمکەمژە ئە دەمی ھەموویان دەنیت). بەم

پیه میرۆشکا ورده حسیبیکى له گهڻ پیاوه ورگ زله که دا ههیه، چونکه پێشتر کوره لاوه که هاوڕێیهکی نزیکى نهو بووه و پیاوه ورگ زله که ش له چاوتروکانیکدا له خشتهی بردووه و له می کردوه. ئیستاکه ش له م رێستۆرانه دا تووشی یه کدی هاتوون، ده بێت له بهینیاندا شتیك روویدا بێت. ته نانه ت دهزانم چی روویداوه و دهشتوانم سو سه ی نهوه بکه م که ههر میرۆشکا بووه نهو هه واته ی پی راگه یاندووم که ئارشیپوف و کوره لاوه که لی رهن، نیازی نه نجامدانی کاری خرا پیاو ههیه و ههر به و مه به سته وهش به م ناوه دا ده سو رینه وه. ده مه وئ رقی میرۆشکا به رانه ر به ئارشیپوف له به رژه وه ندی خۆمدا به کار بێنم، ههر له به ر نه مه ش هاتوومه ته ئیره، به س نامه وئ میرۆشکا به مه سه له که بزانی ت. نهو وه خته ی که ده مانه ویت لی رانه بچینه ده رئ، میرۆشکا به خوی دوامان ده که ویت و نه وه ی که پێویسته بیزانم خوی پیه ده ئیت... با ئیسته بچینه نه م ژووره، قانیا.

پاشان روو به پێشخزمه تی رێستۆرانه که گو تی: ((هی ئستفان: خۆت ده زانی ت که من چیم ده وئ.))

- به ئی به ریز.

- ئیسته بۆ مان ده هینیت؟

- بیگومان به ریز.

- باشه. دانی شه قانیا. بۆ چی ئاوها ئیم ده روانیت؟ ئاخ ده بینم چاوت لی بریوم. سه رسامیت؟ ئاساییه. ده شی مرۆق هه موو روودا ویکى بیه ری، ته نانه ت هه ندیك روودا ویش که به خه ونیش نه ی دیون. جا به تاییه ت له رۆژانی کدا که... باشه، هه ردوو کمان هه ر منجه منج ده که ین. باشه قانیا، بابه تیك هه یه که ده بیت تۆ باوه ری پی بکه ی ت: هه رچه نده فیلیپ له راسته رپیش لای دا بیت، نهوا دئی هه روه کو خوی ماوه ته وه، ته نیا هه لومه رجه کان گۆراون. بۆ نمونه گه ر له کاری پیسه وه گلابم، نهوا هیشتا هه ر له مرۆقه کانی دی چه په تر نیم. سه ره تا ده مو یست بیه پزیشک، پاشان خۆم به نه ده بیاتی رووسییه وه خه ریک کرد، ته نانه ت وتاریکی شم له سه ر گۆگۆل نووسی. پاشان بریارم دا شوین ئالتوون بکه وم، نه وه نده ی نه ما بوو زه ما وه ند بکه م، چونکه هه موو که سیك هه ز به ژیا نیکی خۆش و شیرین ده کات. گه رچی مشک له مائه که مدا برسی بوو، به س << نه و >> قایل بوو. ده متوانی جووتیک پیلای تاز ه به نه مانه ت وه ر بگرم و به شداریی رپوره سمی زه ما وه نده که م بکه م، ئاخ ر پیلای وه کانی خۆم سال و نیویک ده بوو که نی دی شر و کوون کوون ببوون، به س... هاوسه رگیریم نه کرد. نهو کچه شووی به به رپه وه به ریک کرد و منیش زۆر به ئاساییه وه رگرت و له فه رمانگه یه کدا خۆم به کاریکه وه سه رقان کرد. دوا ی نه وه ش به سه رهاتیکی دی هاته ئارا. دوا ی نه وه نی دی سالان تیپه رپین و نه وه تا ئیسته ش وه ک ده بینیت بیکارم، به س بی نه وه ی خۆم ماندوو بکه م پاره به ده ست ده بینم، به رتیل ده دم به ه یج شیوه یه کیش هه ست به په شیمانی ناکه م. له گه ل دزا شه ریکم و هاوړی قافله شه! رپیا زکی تاییه ت به خۆم هه یه: بۆ نمونه ده زانم که چه پله به یه ک ده ست لی نادری ت و... خه ریکی کاری خۆم. به تاییه ت له هه ندیك کاری ناهه رمیدا چالا کیم هه یه... حا لی ده بیت؟

- خۇ جاسووس نىيەت؟

- نا، ئەم كارە ناكەم، بەس بە ھەندىك كارەوۋە سەرقائەم كە بەشىكىيان فەرمىن و بەشىكىشىيان بە تايىبەت بۇ خۇمىيان دەكەم. دەبىنىت، قانىيا: راستە كە دەخۇمەوۋە، بەس ھۆشم ئەدەست نادەم، پېشىبىنىي داھاتوو دەكەم. وەختى مەن تىپەپىوۋە. بەس دەمەوۋى شتىك بە تۆ بلىم: گەر تايىبە تەندىبە ئىنسانىيە كانەم ئە دەست بەدابا، ئەوا بەدواتدا نەدەگەرپام و بانگم نەدەكردىت. تۆ راست دەكەيت، پېشتىرش چاوم پىت كەوتووۋە، دەمىكە بەتەمام قسەت ئەگەل بگەم، بەس زاتم نەكردووۋە و ھەمىشە بۇ كاتىكى دىم دواختووۋە. ئە تۆ عاجز نىم. تۆ ھەقتە كە دەئىت مەن بۇيە بانگم كرددووۋە و وىستووۋە بىتدوۋىنم چۈنكە سەرخۇشم. با واز ئە قسەى بېمانا بەننن و ئىدى ئەبارەى مەنەوۋە نەدوۋىن. وا باشە قسە ئەسەر تۆ بگەين. باشە، ھاوړىكەم، كىتتەكەتم ئە بەرگەوۋە بۇ بەرگ خويندەوۋە. مەبەستم ئە يەكەمىن كىتتە. دواى خويندەوۋەى خەرىك بوو بىمە مرقۇقىكى رېكوپىك. بەس دواتر بىرم كرددووۋە و وام بە باش زانى كە ھەر بەم جۆرە درىژە بە ژيانم بەدەم. بەم پىيە...

كاتىكى زۆرى بە قسەكردنەوۋە بەسەرىد. تا زىاترى دەخواردەوۋە، دئاسكتر دەبوو، تەننەت وای ئىھات ھىندەى نەمابوو بگىرى. فېلىپ ھەمىشە كورپكى دئباش بوو، بەس يەكېك بوو ئەو مرقۇقە تايىبەتەنەى كە ئە چاوتەمەنىاندا فرە زانتر دەردەكەون، فېلباز و تەئەكە چى بوو، ئاۋەكە ھەر ئە سەرچاۋەوۋە ئىل بوو! ئەو ھەر بە مندائى و ئەسەر مېزەكانى قوتتا بخانە بە فرۇفېل پارەى ئە قوتابىيان دەكېشايەوۋە، گەرچى وپراى ئەمانەش خاۋەن دئىكى پاك بوو، بەس مرقۇقىكى ونرى و دەست ئىشۇردراۋە بوو. ئەم جۆرە مرقۇقە ئەنېو پروسەكاندا ژمارەيان زۆرە. زۆرەشىيان گە ئەك ئىھاتووۋە: بەس بە تەواۋى سەرىيان ئى دەشىۋى، بەتايىبەت بە بۆنەى لاوازىيان ئە بەرانبەر ھەندىك كارد، بۇى ھەيە بە پىچەوانەى وىستى وىژدانىيانەوۋە بچوۋىنەوۋە و بەم پىيەش پۇژرەش دەبن و ئە خراپەكارىيەوۋە دەگلىن، تەننەت بەخۇشىيان ئە سەرەتاۋە دەزانن كە ئەم كارانە بە چ ئاقىبەتتىكىيان دەگەيەنەت. فېلىپ ئەنېو ئەو كارە خراپانەدا، دەستى دابووۋە مەينۇشى. درىژەى داىە قسەكانى و گوتى: ((با قسەيەكى دىكەش بگەم ھاوړىكەم. بىستووۋە كە ناۋبانىگىكى زۆرت پەيدا كرددووۋە، ئەوجا رەخنەگەئىكى زۆرم ئەسەر تۆ خويندووۋەتەوۋە (بەرەستەم، ھەموۋىانم خويندووۋەتەوۋە، ئەوانەيە پىتۋاىت كە مەن ھىچ ناخوۋىنەوۋە.)) و جا پۇژىكىشىيان بە كۇنە پىلاۋىكى دراۋى بى گائۇشەوۋە ئەنېو قوراۋدا بىنىمىت، ھەرۋەھا كلاۋىكى شپ و ورىشت بەسەرەوۋە بوو، جا بە خۇمەم گوت رەنگە ئىستە خەرىكى كارى پۇژنامە نووسىن بىت، راستە؟))

- بەئى.

- يانى بوۋىت بە قەئەم فرۇش؟^۱

^۱ قەئەم فرۇش: نووسىن بە مەيل و وىستى كەسانى دىكە ئە پىنناۋ پارەدا.

- به ئى، شتىكى ئەم بابەتە.

- ھەر بەم بۇنەھىيەۋە برالە، پېشنىيار دەكەم قومىك بخۇيتەۋە. من وەختىك كە مەست دەبەم، ئەسەر قەنەفەكەم رادەكشىم (قەنەفەھىيەكى سېرىنگەم ھەيە) و جا خەيال ھەئەم دەگرىت و ئە تۇۋايە كە دانتى يان ھومەريان فردرىك باربروسەم، چونكە ئەو كاتانەدا مەۋق دەتوانىت ھەموو جۇرە خەيالىك بىكات. بەس تۇ ناتوانىت خۇت بە دانتى يان فردرىك باربروسە بزانىت، يەكەم ئەبەر ئەۋەى تۇ دەتەۋى خۇت بىت و دوۋەمىن ئەبەر ئەۋەى قەئەم فرۇشىت و بۇت نىبە ھەموو شتىك بنووسىت. من ھىزى خەيالىكردنم ھەيە و تۇ ھىزى تىفكرىن. ئىستاكە بەبى خۇ ھەئەكردن گۇى ئە قسە بى پېچوپەناكانى ھاورىكەت بگرە (گەرنە بۇ ماۋەى دە سال عاجزەم دەكەيت)، پېۋىستىت بە پارە ھەيە؟ من ھەمە. خۇت مۇن مەكە. ئەم پارەيە بگرە و خۇت ئە شەرى خاۋەن كارەكەت نەجات بەدە، تەۋقى نەفرت ئە ملت لاپە و بۇ ماۋەى سالىك بى كېشە و دئەراۋكى و بە ئاسوودەيىۋە بژى. ئەوسا دەشتوانىت شوين ئەو فكرانە بىكەۋىت كە بەلاتەۋە بايە خدارن و دەتەۋىت بەرھەمىكى گەۋرەيان پى بنووسىت؟ ھا؟ چى دەئىت؟

- گۇنىگرە فىلىپ، سەبارەت بەو پېشنىيارە برايانەيەت سوپاسگوزارم، بەس ھەنوۋكە ناتوانم ھىچ ۋەلامىكت بەدەمەۋە: بۇچى؟ ۋەلامەكەى كاتىكى زىاترى پېۋىستە. بەئىنت دەدەمى كە دواتر ۋەك برايكە ھەموو شتىكت بۇ بگىرەمەۋە. دىسان سەبارەت بە پېشنىيارەكەت سوپاسگوزارم، بەئىنت دەدەمى كە زوو زوو سەرت ئى بەدەم. ئەۋەى راستىبى دەمەۋىت ھەندىك شتت بۇ باس بىكەم و رېنەمايەكەم بىكەيت، چونكە دەبىنەم ئە ھەندىك كاردا كەس شان ئە شانت نادات.

پاشان ھەموو بەسەرھاتى ئەسمىت و نەۋەكەيم ھەر ئە شىرىنى فرۇشىبەكەۋە بۇ گىرايەۋە. سەير ئەۋەبوو كە ئە كاتى گىرانەى ئەم بەسەرھاتانە، ئە شىۋەى سەيركردنىدا ئەۋەم خۇندەۋە كە ئاگای ئە ھەموو شتىكە، جا ئەم بارەيەۋە پىسىارم ئىي كىرد.

ھاتە ۋەلام: ((نا، بى ئاگام، ھەئەتە ھەندىك شتەم ئەبارەى ئەسمىتەۋە بىستوۋە، دەزانم كە پىرەمىردىكە و ئەو شىرىنى فرۇشىبەدا مردوۋە. بەس ئەبارەى ئەم خاتوو بۇنۇقايەۋە شتى زۇر دەزانم. دوو مانگ ئەمەۋبەر قۇلىم ئە بنا بىرى. با ئە كۇيۋە ھەئىكات من ئەۋىۋە شەن دەكەم^۱ ئەم بارەيەۋە ئە مۇلىر دەچم. گەرچى ئەم جارە تەنبا سەد رۇبلم ئى كىشايەۋە، بەس بەئىنم داۋە كە بۇ جارى داھاتوو نەك سەد بەئكە پىنجسەد رۇبلى ئى بكىشمەۋە و كلاۋى ئەسەر بنىم. ژنىكى ترسناكە؟ ھەندىك ئاۋگۇرى گوماناۋى دەكات، جا ئەمە ھەر ھىچ نىبە، جار جار ئە ئىشە چە پەل و قىزەۋنەكانىدا ھەنگاۋى گەۋرە دەئىت. تىكا دەكەم بە دۇنكىشوتىك مەزانە. راستىبەكەى ئەۋەيە كە من كلاۋچىم و پارەى باشم دەست دەكەۋىت و زۇرىشم كەيف پىھات كە نىو كاتزمىر ئەمەۋبەر ئەو كورە لاۋەمان بىنى. جارى ئەو ئەژىر چىنگى ئەو ۋرگزلە دايە و دەزانم چىشى ئەژىر سەرە، جا بەم ئە نجامە دەكەم كە... بەس

^۱ با ئە كۇيۋە ھەئەم من ئەۋىۋە شەن دەكەم: بەرژەۋەندىم ئە كۇى يان ئەكەل كى بىت، ئەو شوئىنە و لای ئەو كەسە كار دەكەم.

دەيخەمەو ژیڤ چنگی خۆم! بەو خۆشچائەم کە باسی ئەو کچۆلە داماوەت بۆ کردم. هەنووکە بەدوای کارێکی دیکەووم. دەزانیت هاوڕێی ئازیز من نامادەم ئە هەموو کارێکی تاییهتیدا دەلای بکەم، گەر دەزانیت سەرۆکاریم ئەگەن چ جۆرە مەرفۆقانیکیدا هەیە! ئەم دواییانە کوک و مووشم بۆ شازادەیهک کرد! وردە مەسە ئەیهک بوو کە پیاو بە هیچ شیوێهەک برۆا بەو ناکات کە وەها مەرفۆقیک خۆی تیدا هەلبقورتیینی. یان ئەوانەیه حەزبکەیت باسی ژنیکی بەمیردەت بۆ بکەم؟ سەردانم بکە، براکەم شتی زۆر دەزانم کە دەمەوێ بۆتی باسبکەم و رەنگە برۆایش نەکەیت!))

قسەکەیم بری و پرسیم: ((ناوی ئەم شازادەیه چیه؟))

سۆسە ی هەندیک شتم دەکرد.

- ناوی ئەو چ گەرنگیهکی بۆتۆ هەیه؟ وەئێ مادام ئەسەری سووریت، باشە، ناوی فەلکۆفسکیه.

- پێوتەر فەلکۆفسکی؟

- بەئێ، دەیناسیت؟

هەستامە سەر پێ و گۆتم: ((تا رادەیهک. با دواتر هەندیک شتت ئەبارە ی ئەم بەرپزەووە ئێ دەپرسم. یارمەتییەکی زۆر گەورەت دام.))

- دەبینیت هاوڕێی ئازیز، تۆ دەتوانیت بە ئارەزووی خۆت هەموو پرسیاریکم ئێ بکەیت. بەسەرھاتی زۆرم پێیە بۆ گێرانەو، بەس نابیت زۆر پێی ئێ رابکێشم، خۆ ئە مەبەستم دەگەیت؟ گەرنا هەموو ئەو ناوبانگ و متمانەیه ئەدەست دەدەم کە ئە ئێشەکەمدا ئێشەکەمدا هەمە.

- یانی تا ئەو جێیهی کە شەرەفت رێگەت پێ دەدا، ئەرێ؟

شپزە بوو بووم و ئەویش بەمە ی زانی. پرسیم:

- باشە، بۆچوونت چیه سەبارەت بەو بەسەرھاتە ی کە بۆتم باسکرد؟ نەگەیشتیته هیچ ئە نجامیک؟

- بەسەرھاتی تۆ؟ تاویک سەبرکە: جاری دەمەوێ بچم پارە ی میژەکەمان حسیب بکەم.

بەرەو لای پێشخوانەکە چوو و بە هەتکەوت لای ئەو پیاووە راوەستا کە پانتۆیهکی دیھاتی ئەبەر بوو و بە شیوێهەکی خۆمانەییانە بە میرۆشکا ناوی دەبرد. وای بۆ چووم کە میرۆشکا ئەو دەناسی و هەرەھا فیلپیش زۆر زیاتر ئەو تیکە ئێی ئەگەن ئەودا هەیه کە لای من دانی پێدانا. لایەنی کەم دیاربوو ئەمە یەکەم جار نییه کە چاویان بە یەکدی دەکەوێ: بە پانتۆ رووسی و جلە ئاوریشمییه سوورەکەیهو، بە شیوێ دەموچاوە گە نەمرەنگ و گە نەجەکە ی و نیگا درەوشاوە و روودارانەکەیهو کە کارێگەرییهکی سەیری دەخستە سەر مەرفۆق و هاوکاتیش ئێنەدەگەرا

سهرنجی هیج که سیك به لای خویدا رابکیشی. نهو بروا به خو بوونهی که نه جوو له کانیدا دهینواند ساخته دهرده کهوت، بهس هاوکات نهو وهخته دا بهسهر خویدا زال بوو و دهیویست وهک دهسه لات به دهستیگی جددی و بهرجهسته دهریکه ویت.

فیلیپ پاشان هاته لای من و گوتی: ((قانیا، کاترمیر ههشت وهره بۆلام، نهوانه یه قسهی زۆرم بۆت هه بیته. بهس به ته نیا، دهزانیت، هۆش و هزریکی باشم نییه، پیشتز هه مبوو، بهس نهو وهخته وهی که دستم داوته خواردنه وه نه مموه، ئیش و کاره کانیشم ویل کردوون. هه ئه به ته هیشتا هه ندیک په یوه ندیم هه یه، ئیره و نهوی هه ندیک زانیاریم پی دهگات، دهزانم دهستی کهسانی فیلباز بخوینمه وه، نه مه شیوازی کارکردنی منه. هه میشه نه ریگه ی نهو په یوه ندیانه ی که نه گه ل نه م و نه ودا هه مه، هه ندیک کاری گچکه نه نجام ده دم... به تاییه ت نه کوک و مووش کردندا. بهسه ئیدی هاوری، چه نه بازی زۆرم کرد... نه مه ناو نیشانی منه: کۆلانی شهش دوکان. ئیسته هاوری، بهره بهره خهریکه هیزم ئی ده بری. ده بیته لیوانیک خواردنه وهی دی بکرم و بگه ریمه وه مائی. نیازمه که میک بنووم. که هاتی بۆلام به ئالیکساندرا سمیونوفنات ده ناسینم و گهر کاتیشته هه بوو، قسه نه سه ر شریش ده که یین.))

- نه سه ر نهو باب ته شه؟

- نهوانه یه.

- زۆر باشه، بیگومان دیم.

٦

نانا نه میزه چاوه ریپم بوو. نهو قسانه ی که دوینی سه بارت به نامه که ی ناتاشا بۆم گیرا بووه وه، که له ک کونجکۆنی کردبوو و زۆر زوو، یانی نه نزیک کاترمیر ده ی به یانییه وه چاوه ریپم بوو. وه ختیک کاترمیر دووی دوا ی نیوه رپۆ گه یشته مائیان، نهو داماره نه چاوه روانیاندا گیانی گه ییبوو سه ر لیوی. ویپرای نه وه شه، نیازی وابوو که هه موو نهو هیوا تازانه م نه گه لدا بخاته بهر باس که نه دوینییه نه دئیدا چه که ره یان کردبوو، ههروه ها هه ندیک قسه شی نه باری نیکۆلاییه وه هه بوو که: گهرچی نه دوینییه بیئاقت و بیحال بووه، بهس زۆر به میهره بانیه وه ره فتاری نه گه ل نه م دا کردوو. که گه یشته لای به سارد و سر ی و به سیمایه کی ناشاده وه به خیر هاتنی کرد، نقه ی نه خوی بری و هیج کونجۆلییه کی نیشان نه دا. وهک بلئی گه رکییه تی ییم بلئی: ((بۆچی هاتوویت؟ تۆ کاتی باشت بۆ نه م لا و نهو لا کردن و سوورانه وه هه یه، بهس کاتی سه ردان کردنی منت نییه.)) نه بهر دوا که وتنه که م ئیم لووته لا بوو.

بهس من په لاهم بوو و بی کات به فیرودان، هه موو دیمه نی نهو رووداووم بو گپرایه وه که شهوی دوینی له مائی ناتاشادا روویدابوو. نانا هه رکه گوئیستی به سه رها تی سه ردا نه که ی شازاده بو مائی ناتاشا و پینیاره فه رمیبه که ی بوو، یه کسه ره له چاوتروکانیکدا نووته لایبه که ی نه ما. ده ره قهت ناییم وه سفی خوشحالیبه که ی بکه م: ده نگوت هوشی به سه ر خو یه وه نه ماوه، خاچی به سه ر سنگیبه وه ده کیشا، ده گریا، له به رده م کوته لی پیروژدا هه تا سه ر زهوی ده چه میبه وه، منی ماچ کرد و گه رکی بوو تا زوهه بچی بو لای نیکولای و خوشحالیبه که ی له گه لدا به ش بکات. به منی گوت:

- نکات لی ده که م، هاوړپي نازیز، تیکچوونی مه زاج و قه لسیی نهو هه موو به بو نه ی نهو سووکایه تیانه وهن که به ناتاشا کراون، بهس هه رکه بزانی ته واوی نهو سووکایه تیانه قه ره بوو کراونه ته وه، نیدی هه موو شتیک له بیر ده کات.

به دونیایه ک تکا و رجا تا توانم له م کاره ی پاشگه ز بکه مه وه. دامای وا، گه رچی بیستوپینج سال له گه ل نیکولایدا ژیا بوو، بهس هیشتا به ته واوی نهوی نه ده ناسی. هه روه ها زور تامه زرو ی نه وه بوو که هه رچی زووتر له گه ل من سه ردا نی مائی ناتاشا بکات. پیم گوت که نیکولای نه ک هه ر به ته نیا پالپشتی له م ره قتا رانه ی ناکات، به لکه له وانه یه هه موو شتیکیش تی ک بدات. زوری پیچوو هه تا قسه که می په سه ند کرد، بهس به بیهووده نیو کاتر می ر منی له وی راگرت و هه ر دووباره ی ده کرده وه: ((نیسته چون ده توانم نه م هه موو شادیبه له دلی خو مدا گل بده مه وه و له نیو نه م چوار دیواریبه دا به رکه بگرم؟)) دوا جار رازیم کرد وازم لی بهینی و نه وی به جی بهیلم، وه ختیک پیم گوت ناتاشا به په روشیبه وه چاوه رپی منه، قایل بوو. چه ند جاریک خاچی بو کیشام و رایسپاردم که دوعای خیری نهو به ناتاشا بگه یینم. کاتیک که به ته واوی نه وه م ره د کرده وه که نه گه ر ناتاشا رووداویکی تاییه تی هاتبیته ری، نه وا شه و بگه رپه وه بو لای، هینده ی نه ما بوو بداته پر مه ی گریان. نهو روژه نیکولایم نه دیت: ته واوی شه و خه و نه چوو بووه چاوی و به ده ست سه رنیشه و له رزه وه، داد و بیدادی بوو، هه نوو که ش له ژوره که یدا خه و تبوو.

ناتاشا هه ر له نیوه رووه چاوه رپیم بوو. وه ختیک که چوومه ژوروی وه ک خووی هه میشه یی خو ی، ده ست له سه ر سنگ له فکرا روچوو بوو و به ژوره که دا پیاسه ی ده کرد. نیسته ش که خه ریکی گپرا نه وه ی نه م باسه م، نهوم دیته وه به رچاو که به ته نیا و له و ژوره بچوو که شوومه دا، له فکرا روچوو و ویله، چاوه رپیبه و ده سته کانی وه ک خاچ وان به سه ر سنگیبه وه و به ژوره که یدا پیاسه ده کات.

ناتاشا به ده م پیاسه کردنه وه له منی پرسی بوچی نه وه ونده دره نگم پی بووه.

منیش له کورتیدا نهو شتانه م بو گپرایه وه که بوم هاتبوونه پپش، بهس نهو هینده گوئی به قسه کانی من نه ده دا. به روونی نه وه ی پیوه دیار بوو که فکری به بابه تیکی دیکه وه مه شوته.

لهوم پرسى: ههوالى تازه چييه؟

وهلامى دايهوه: ((هيچ))، بهس دهكرا به سيماييدا ههست بهوه بكهيت كه رووداويكى تازهى بو هاتووته پيش و چاوهرپى من بووه ههتا بومى بگيرپيتهوه، بهس دهمزاني كه به پيى خووى ههميشه پيى خووى دهمودهست بوم ناگيرپيتهوه، به ئكه لهو ساتهدا دهكهويته سهر ههواى دهردهنگردن كه من دهمهوى به جيى بهيلم. رهوشى نيوان نيمه ههميشه بهم جوهره بوو. بهم پييه خوم بو لهو يارپيهى كه دهيوست نه گه ئمدا بيكات، ناماده كرد و چاوهرپى مام. هه ئبهته به باسى رووداوهكهى شهوى رابردو سهرى قسه مان كردهوه. نهوهى كه بووه مايهى سهرساميم نهوه بوو كه ههر دوو كمان يهك بوچوونمان له سهر شازاده هه بوو. نه مرؤ بهراود به دوى شهو بوچوونى گورانكارى به سهردا هاتبوو. له بارىكدا كه خهريكى شيكردنهوهى ههموو وردهكارپيهكانى ديدارهكه بووين، له پريكدا گوتى:

- گوئى بگره قانيا، ههميشه بهم جوهره هه ئدهكهويته: مرؤف گهر له سهرهتاوه كه يضى به كه سيك نه پي، نهوه ماناي وايه كه دوجار كه يضى بهو كه سه ديت. لايهنى كه م بو من ههميشه بهم جوهره بووه.

- خوا بكات بهم جوهره بيت، ناتاشا. جيا له مه، به له بهر چاوگرتنى ههموو وردهكارپيهكان، بوچوونى من نه مه يه: شازاده له وان هه خهريكى نواندن بيت و به درووه واى نيشان بدات كه دهيهوى قهره بووى سووكايهتى پيكردهكانى رابردووى بكات هه، بهس له وان هه به زه ماوه ندردهكهى نيوه قايل بيت.

ناتاشا له بارىكدا كه پياسهى ده كرد، به بيستنى ئه م قسانه له ناوه راستى ژوره كه دا راوه ستا و سه يريكى تير و جدديانهى منى كرد. بارى دهموچاوى به ته واوى گورا بوو، ته نانهت نيوه كانيشى كه ميك كه وتبوونه له رزين. به شيوازيكى نادنيا و بارىكى دهماربه رزان هه پرسى: ((بهس نهو چون ده توانيت فيل بكات و له <<وهها>> هه لومه رجيكدا درو بكات.))

من گورج گوتم: بيگومان، بيگومان!

- بيگومان دروى نه كردوو. به بوچوونى من ته نانهت نابيت بير له وهش بكهينه وه. ته نانهت نابيت واى ويئا بكهين كه خهريكى نواندن بووه. ده بيت من چى بم ههتا نهو بيهوى پيم رابويرى؟ پياو ناتوانى بهم جوهره سووكايهتى به ژنيك بكات.

به پاپيشتى ليكردنهوه گوتم: ((هه ئبهته، هه ئبهته))، بهس له دلا به خومم گوت: ((ئهى بچكوله كهى من تو له م ژوره دا به دهم پياسه كردنهوه ته نيا بيرت له م بابته ده كرد هه، له وان هه زياد له من گومانته له قسه كانى شازاده هه بيت.))

- ئاي كە چەندەم حەز ئايىبە بەم نىزىكانە بگەپتەو. ئارەزووى دەكرد ھەموو شەوھەكە ئەگەن مندا بەسەربىبات و...
بېگومان دەبنى كارى زور گرنكى ھەبووبىت، بويە جىيى ھىشتىن و روپشت. تۆ دەزانىت مەسەلە چىبە، قانىيا؟ ئايا
ھىچت ئەم بارەيەو نەبىستوو؟

- ئەي خوداي گەورە، ئاي ئەو ئەدوى بەدەست ھىنانى پارەيە. بىستومە كە دەيەوى بەشدارى ئە كاريكى گەورەدا
بكات كە ئە پتەسبورگدا ئە نجام دەرى. ئاتاشا، مەن و تۆسەر ئەم كارانە دەرناكەين.

- بېگومان راستە. ئايوشا دوينى باسى نامەيەكى بۆ دەكردم.

- بېگومان دەبىت ھەوالگە ئىكى تازە ئە ئارادابن، سەردانى كىر دوويت؟

- بەئى

- سەر ئە بەياني؟

- ئاي، نيوەرۇ، ئاخىر ھەك دەزانىت ئەو ھەتا درەنگانىك دەخەويت. ئاردم بۆلای كاترىنا، ھەر دەبوو ئەمە بگەم.

- خۇي بەتەما نەبوو بچى؟

- با، با.

گەرەكى بوو قەسەيەكى دىش بكات، بەس بېدەنگ بوو. چاويكەم ئى كىرد و دئەم پېنى سووتا. سىمايەكى خەمگىنى
ھەبوو. حەزم دەكرد ھەندىك پىرسىياري دىكەشى ئى بگەم، بەس ھەندىك چار حەزى بەو نەدەكرد بىرئىتە بەر
پىرسىيار.

دوچار ئە بارىكدا كە ئىوھەكەنى كەمىك ھىنابوونەو ھەك و ھەوئى دەدا ئىم نەروانى پىمى گوت:

- ئەم كورە مروقىكى زور سەيرە.

- بۆ؟ ھىچى تازە پوویداو؟

- ئاي، ھەروا گوتەم... جا ئەمرو زور بە نەرم و نىيانىبەو ئەگەن دەجوولايەو... تەنيا...

مەن گوتەم: ((خۇ ئىستە ھەموو نىگەرانى و خەم و خەفەتىك كوتايى پى ھاتوو.))

بە نىگايەكى پىرسىيارنامىزەو ئىم رامما. دەنگوت بەتەمايە پىم بلى كە ئايوشا ھەرگىز كەئكە ئە و نىگەرانى
گەرەي نەبوو، تەننەت ئە رابردوويشدا، بەس پىدەچوو ئە چاوى مندا ئەو فەكرە بخوئىتەو. جا ئەبەر ئەو
بارىكى زویرانەي وەرگرت.

بهس له پریکدا گۆرا و خوش رهفتار و میهره بان بوو. ئیدی ئیسته به شیوهیهکی تاییهت نهرم و نیان ببوو. زیاد له کاتزمیریکی لای مامهوه. زۆر نیگه ران بوو. له شازاده ترسابوو. به هه ندیک له پرسیارهکانیدا زانیم که زۆر چه زده کات بزانی که داخو دوینی شه و چ کاریگه ریبهکی خستووه ته سه ر شازاده. ئایا رهفتاری شیوا بووه؟ له به ردهم نه ودا زیاد له راده خوئی شادمان نیشان نه داوه؟ بو به دهسته یینانی رهزامه ندیی نه و زۆر هه سیار یان به پیچه وانه وه زۆر میهره بان نه بووه؟ ئایا له به رچاوی شازاده دا وهک که سیکی خراپ دهر نه که وتوووه. له دلدا پیی پیناکه نی؟ به که وجی نازانی؟ به ده م نه م جو ره فکرانه وه روومه تی داگیر سا بوو.

بهوم گوت: ((نه و ته نانه ت گه ر بیر کرد نه وه یه کی خراپیشی سه باره ت به تو هه بیته، چون ده بی تو نه وه نده خوت نازار بدهیت و له فکری نه وه دابیت که داخو نه م ناپیاوه چون بیرت لی ده کاته وه؟))

پرسیی: ((بوچی نه و ناپیاوه؟))

ناتاشا زۆر به دگومان بوو، بهس خاوه نی دلیکی پاک و رۆحیکی بیگه رد بوو. به دگومان نییه که شی هه ر نه م دلپاکییه وه سه رچاوه ی ده گرت. به رزه ده مار بوو، به رزه ده مارییه کی حورمه تدارانه و به رگه ی نه وه ی نه ده گرت که به چاوی سووک نه و شتانه برونن که لای نه و نرخیکی نه و تو یان هه بوو. له راستیدا نه و سووکایه تی پی کرابوو، جا له لایه ن مرۆفیکی چه په ئیشه وه. بهس نه و دلی نه وه ئیشابوو که پیی وابوو له سه ر شتیکی پیرو ز و به نرخ سووکایه تی پی کراوه و ئیستاکه ش بو نه و هه یج جیاوازییه کی نییه که کئ نه مه ی به رانه بر کردوووه. نه م تاییه تمه ندیییه نه خلأقییه ی به بۆنه ی لاوازیی ده روونییه وه نه بوو، به ئکه له به ر نه وه بوو که به باشی شاره زای خه لکی و به تاییه ت پیوان نه بوو و هه موو نه م که م نه زموونییه ش له گۆشه گیریه که یه وه سه رچاوه ی ده گرت. نه و هه میشه له خه نه و تدا ژیا بوو و نه وه نده له مال نه هاته بووه ده ر. دوا جار نه و که سیکی خوشباوه ر و به رزه ده مار بوو که نه م تاییه تمه ندیییه شی له باوکییه وه بو مابوو وه: نه م تاییه تمه ندیییه ش بریتی بوو له خوشباوه ری و زیاد له راده ی راسته قینه به باشت زانیی خه لکی و هه روه ها زیاده ره وی له وه سفکردنی لایه نه باشه کانیا ن. ده ره یینانی نه م جو ره مرۆفانه له و دونیا خه یالیه یه دا کاریکی ئیجگار سه خت و تا قه ت پرۆکی نه: به تاییه ت گه ر وا هه ست بکه ن بی له خویان هه یج که سیکی دی شیوا ی گومان لی کردن و لومه کردن نییه. نه وان چاوه روانییه کی زیاد له راده یان له که سانی دی هه یه، هه ر به م بۆنه یه شه وه هه میشه نا ئومیدی و نامورادی چاوه ری یانه. وا باشته که نه مانه هه ر له و گۆشه ته ریکه ی خویاندا به هیمنی به میننه وه و نه یینه ده ری، ته نانه ت من ده رکم به وه کردوووه که نه وه نده هوگری نه و گۆشه گیریه یه و به راده یه ک خویان پیوه گرتوووه که هه رگیز ناتوانن ده سته ردا ری بن. جیا له مه یه ش، ناتاشا به ده ختی و دامووییه کی زۆری به سه ردا هاته بوو. کچیکی نه خوش بوو و نه ده کرا خه تباری بکه یت، هه ئبه ته گه ر نه م قسانه ی من وهک خه تبار کردنیکی ئیک نه درینه وه...

بەس مەن پەلەي چوونە دەرم بوو. ئەم كارەم بوو ھۆي حە پەساندنى و تەنانەت ھىندەي نەمابوو بگەوئتە گريان، كەچى بە دريژايى ئەو ماوھىيەي كە لاي مامەوھ ھىچ خوشحالى يان خوشەويستىيەكى ئە بەرانبەر نەنواندم: بەلكو بە پىچەوانەي رابردووھوھ ساردوسرانەتر رەفتارى ئەگەلدا كردم. ماوھىيەكى زۆر ئىم رامما، بە گەرمى دەستى گۆشى و گۆتى:

- گۆيگەرە قانيا، ئەمرو ئاليوشا رەفتارىكى سەير و سەمەرەي ھەبوو، تەواو پىي سەرسام بووم. ھەئبەتە بەوپەرى نەرمونىيانىيەوھ رەفتارى ئەگەل كردم و بە سىمايدا پىدەچوو زۆر خوشحال بىت، بەس بە وئىنەي مروقىيى گۆينەدەر يان پەپوولەيەكى خوشەر چلا و چل دەفرى. زوو زوو دەچووھ بەر ئاوينەكە و دەستى بەخویدا دەھينا، ئە راستيدا زۆر بىمەنت بوو. وئىراي ئەمانەش، ماوھىيەكى زۆر ئەلام نەمايەوھ. تۆبىرى ئى بگەوھ، چكلىتتىشى بۆم ھىنابوو.

- چكلىت؟ ئاي ئەم كارە مېھرەبان و دئسافانەيە! ئىدى ئىستە ئىشتان بووھتە راپۆرت تۆماركردن و جاسووسى كردن ئەسەر يەكدى، ئەرپى شىوھى دەموچاوهوھ فكرە نەينىيەكانى يەكدى دەخوئىنەوھ (بى ئەوھى ئەم كارەش بزانت!)، ئەو ئەم بارەيەوھ شىاوى سەرزەنش كردن نىيە، چونكە ھىشتا ھەر ھەمان خوئىندكارەكەي قوتتا بخانەيە، خوشكەيف و بىخەيال. بەس ئەي تۆ، تۆبۆچى؟

وختىك ناتاشا ئاوازي دەنگى دەگۆرا و لاي مەن سكالاي ئە ئاليوشا دەكرد، يان ھەندىك پرسىياري دەكرد و رىگەچارەي دەويست، يان نەينىيەكى ئەگەل مەن دەخستە بەر باس و ئومىدى وابوو كە ھەر بە يەكەمەن وشە دەركى پى بگەم، جا يەكسەرە برىاريك بەدەم كە بە دئى ئەو بىت و ئىدى خەمى نەمىنى، بىرمە كە مەن ھەمىشە ئەو وختانەدا سىمايەكى جددى و سەختگرانەم وەردەگرت، وەك بلىيت بەھوئ بەسەريدا بخورم، ھەئبەتە بەبى ئەوھى مەبەستىكى تاييەتيم ھەبىت. بەس ھەمىشە فیلەكەم سەرى دەگرت. سەختگرى و جددى بوونەكەم ئە جىي خۇي بوو، كارىگەرييەكى زۆرى ھەبوو، چونكە ھەموو مروقىك جار جار پىويستى بەوھىە كە بەسەريدا بخورن. لايەنى كەم ناتاشا وھەا بوو و دواي ئەم رەفتارەش، بە ئاسوودەيىيەوھ دەستى ئى ھەئدەگرتەم.

ئە بارىكدا كە دەستىكى خستبووھ سەر شانم و بە دەستەكەي دىي، دەستى دەگۆشى و بە نىگايەكى لاوينەرەوھ دەيكۆشى سەرنجى مەن بەرەو خۇي كىش بكات گۆتى:

- نا، قانيا، ھەستەم كەرد كە بارى سەيركردنى شەيدايىيەكى ئەوتۆي تىدا نىيە... سىماي <<مىرد>> يكى وەرگرتبوو، دەزانىت، وەك پىاويك دەھاتە بەرچاوا كە دە سائىكە ھاوسەرگىرىي كرددوھ و ئەگەل ئەمەشدا ھىشتا بەرانبەر بە ژنەكەي نەرمونىيانە. پىت وانىيە جارى كاتى ئەم جوړە رەفتارانە نەھاتوھ؟... پىدەكەنى، بە دەورى خویدا دەخولايەوھ، بەس دەتگوت تەنيا بەشېكى ئەم جوولانەي ئەبەر خاترى مەن، بە پىچەوانەي رابردووھوھ... پەلەي چوونە لاي كاترىناي بوو... كە قسەم ئەگەل دەكرد، گۆي ئە قسەكانم نەدەگرت، يان دەپەرييە نىو قسەكانم، دەزانىت، رەفتارەكانى ھەمان ئەو رەفتارە خانەدانىيانە بوون كە مەن و تۆ ھەوئىيى زۆرمان دا ھەتا پىي تەرك

بكهين. به كورتبييهكهى، نهو زور... دهكرى بلييم بيمنهت بوو... بهس نهه چ قسهيهكه! ديسان خهريكى زور بلييم. ناه! قانيا، نيهمى نادهميان، چاوهروانيهكى زورمان لهيهكدى ههيه و گهلهك خوويست و نارهزوبازين! نيسته بهمم زانيوه! بهرگهه بچووكترين گوراني رووخساريك ناگرين و جا ههر خوداش دهزانييت نهو رووخساره بوچى گوراوه! تو لهسهر ههق بوويت كه ساتيك لهمهوهبر سهركونهت كردم. ههمووى خهتاي خومه. خهم و خهفته بو خومان سازدهكهين و گلهيي له خومان دهكهين... مهمنوتم، قانيا، له راستيدا تو چاكهت لهگهل كردم. ناه! لهوانهيه لهبهر نهوهى كه له نيوانماندا روويدا، ديسان لييم تووره ببيت.

من به سهرسوورمانهوه پرسيم: چون، ديسان دهه دهميستان بووه؟

- به هيج شيويهكه! ته نيا من كه ميك بيتاقتهت بووم و نهويش كه يفخوش، بهس له پريكدا فكر و خهيال دايجرت، پيموابوو كه به سارديبيهوه مائناوايي لي كردم. بهس دهنيرمه شويى... تويش وهره، قانيا، وهره.

- بيگومان، بهو مهرجهه گهر گيروده نهيم.

- به بونهى كيوه؟

- ههرقهشهيهكه بوخوم ساز داوه! بهس هيوادارم بتوانم بيم.

۷

كاتزمير ههفت له مالى فيليپ بووم. نهو له نه پارتمانيكى سى ژورويدا، كه ناوماليكى باشيان تيدابوو و بهس زور پيس و پوخل بوون، نيشته جي بوو. نه پارتمانهكهه كه وتبووه لاي خانويكى بچووك و نه كولانى <<شهش دوكان>> دا بوو. دهكرا بليي نه پارتمانيكى باشه، بهس دياربوو وهك پيويست پاك و خاوين راناگيرى. كچيكى زهريف كه بيست سائيك دهبوو، به جليكى ساده و ريكوپيك و چاويكى جوانهوه دهركهكهه به روودا كردمهوه. واى بو چووم كه دهبيت ههمان نهو نائيكساندرايه بيت كه دوينى ناوى بردبوو و داواى لي كردم بچم بو لاي ههتا پيمي بناسينى. لييمى پرسى ناوم چييه، وهختيكيش كه ناومم پى گوت، گوتى فيليپ چاوهريم بووه و بهس ههنووكه خهوتووه، جا منى بهرهو ژورهكهه رينمايي كرد. فيليپ بهسهر قه نهفهيهكه جوان و نهرمهوه خهوتبوو. كهوا چلكنهكهه بهسهر

خۇيدا دابوو و ھەروھە كۈنە بايلىقى چەرمىشى خستېووه ژېر سەرى. خەوى زۇر سووك بوو، چونكە ھەركە چووينە ژوورۇ، يەكسەر بانگىمى كرد.

- ئاھ! تۇيتا! ئە خەوما تۆھاتېوويت و ھەئتدەستاندم. كەواتە ئە كاتى خۇيدا ھاتىت. با برۆين.

- بۆ كۆي؟

- بۆ مائى ئەو خاتوونە.

- كامە خاتوون؟ بۆچى؟

- مائى خاتوو بۆينۇقا، بۆ ئەوھى ئەتكى بىكەين.

پاشانىش پرووى كرده ئالىكساندرا و گوتى: ((ئاھ! ئەم كچە زەرىفە)) جا بەدەم فكىرى خاتوو بۆينۇقاوھ نووكى پە نچەكانى ماچ كرد.

ئالىكساندرا كە دەتگوت بە ئەركى خوى دەزانى كەمىك لىي پەست بىي گوتى: ((ئۇفا! ئەم قسانە، ديسان چىت ئە ژېر سەردايە؟))

فيلىپ گوتى: ((ئىوھ يەكدى نانس؟ ئالىكساندرا، جەنەرائىكى دونىاي ئەدەبىياتت پى دەناسىنم، ئەمانە ئە سائىكدا تەنيا يەك جار بۆت ھەيە بە خۇرايى چاوت پىيان بىكەوى، بۆ جارى داھاتوو دەبى پارە بەدەيت.))

كچەي لاو گوتى: ((يانى ئە تۆ وايە من ھىندە خۆلم. تكا دەكەم گۆي بە قسەكانى مەدەن. ئەو دايمە پىم رادەبويىرئ. ھەر ئە خۇيەوھە باسى ھەندىك جەنەراي دەكات.))

فيلىپ گوتى: ((كتومت مەبەستم ئەوھبوو. دەبى بزانىت كە ئەو يەكىك ئە جەنەرايە ديارەكانە. بەس ئىوھ مىرى مەزن، وا نەزانن كە ئىمە كەسانىكى گەمژەين. ئىمە زۇر ئەوھ ژىرتىن كە ئە يەكەمىن نىگادا دەردەكەوين.))

- ئىوھ گۆي بە قسەكانى مەدەن. ئەو دايمە ئەبەردەم كەسانى گەورەدا سەر دەخاتە سەرم، بىئاوھن. خۇ ئەگەر جاروبارىش بىيردبام بۆ شانۇ ئەو ھەر باش بوو.

- ئالىكساندرا، ھەز دەكەيت... بىرت چووه كە دەبى ھەزت ئە چ شتىك بىت؟ ئەو دەستەواژەيەت ئە يادە كە فىرتەم كرد.

- ھەئەتە بىرمە، ئە يادم نەكردووھ... قسەيەكى گەمژانەيە.

- باشە، چىيە؟

- شەرمم پى دىت ئەبەردەم مېوانەكەماندا بېلىم. ئەوانەيە مانايەكى ناجۆرى ھەبىت. زمانم لال بىت گەر بېلىم.

- كەواتە بىرت چوۋە!

- نا، بىرم نە چوۋە. دەستەواژەيەكى خوداۋەندانى دىرىنى رۇم بوۋ! خوداۋەندەكانت خوشبوى... ھەر ئەخۇيەۋە قسە دادەھىنى! ئەوانەيە ھەرگىز ۋەھا خوداۋەندانىك بوونيان نەبووبىت و بۇچى دەبىت مرقۇ ئەوانەى خوشبوين؟ قسەى پروپوۋچ دەكات.

- بە پېچەۋانەۋە، ئە مالى خاتوو بۇنۇقا...

- ئاھ بە دەست ئەم خاتوو بۇنۇقاىەى تۆشەۋە.

ئالېكساندرا دواى ئەم قسانە بە توورەبىيەۋە ژوورەكەى جىھىشت.

- كاتى رۇيشتە، با بچىن، خوات ئەگەل ئالېكساندرا.

دوو قولى چوۋىنە دەرى.

- سەرەتا، قانبا، سوارى ئەم گالىسكەيە دەپىن، باشە، ئەمە يەك، دوۋەم، ئەمرۇ دواى ئەۋەى كە ئە تۇ جىبا بوۋمەۋە، دوو سەرەداۋم دەست كەوت، ئەك بە سۆسە و خەيال، بەئكە ھەر بەراستى و روۋنى. كاتزمىرىك ئە قاسىلى ئۇستۇرۇف مامەۋە. ئەم وركزە، جانەۋەرىكى ترسناكە، پىاۋىكى قىزەۋنە و كە خاۋەن ھەۋەس و سەلىقەيەكى چە پەئە. ئەم بۇنۇقاىەش ئەمىژە بە ھەندىك ئەۋ نىشانەۋە خەرىكە كە ئەۋ كابرايە دەيانكات. رۇژىكىيان ھىندەى ئەمابوو ئەبەر كچە خانەدانىك پىيى بزائن و بکەۋىتە تەئەۋە. جا جلى مسلىنىيى بۇ ئەۋ كچۆئە ھەتپوۋە نامادە كروۋە (ھەر بەۋ جۆرەى كە بۇت باس كردم) بەس ئەمە بەلاى مەۋە گرنگىيەكى ئەۋتۆى نەبوۋ، چۈنكە پىشتىش ئەم جۆرە قسانەم بىستبوۋن. زۆر بە رىكەۋت تۋانىم ھەندىك زانىيارى بە دەست بەنىم كە بەلامەۋە باۋەرپىكراۋن. ئەم كچۆئەيە چەند سائىەتى؟

- بە دەموۋچاۋىدا، سىژدە سالان ديارە.

- بەس بە قەلافت بچوۋكتەر دەنۋىنى، وايە؟ ئەۋ خەرىكى ئەم جۆرە فر و فىلانەيە، بە پىيى ھەلومەرج ھەندىك جار دەئى ئەۋ يازدە سالانە و ھەندىك جارى دىكەيش پازدە سالان. جا ئەبەر ئەۋەى ئەم مندائە ھەتپوۋە بى پىشت و پەنايە، ئىدى ئەۋسا...

- يانى رىيى تىدەچى؟

- ئەى بەتەماى چىيىت؟ لات واىە خاتوو بۆنۇقا لەبەر مرقدۇستى ئەو كچۆلەيەى لە خۇ گرتووه؟ گەر ئەو ورگزلە چوويىتە مائى ئەو، ئەوا مەسەلەكە روونە. ئەمرو چاوى بەو كەوتووه و بەئىنى ژنىكى بەمىردىان بەم كورە گەمژەيەى كە ناوى (سىزۇبرىيۇخف) ە داوه، ژنى كارمەندىكى دەولەتە كە پلەكەى لە ناست ئەفسەر داىە. ئەو كورە بازىرگانانەى كە لەدووى رابواردنن، لەم بارەيەوه زور ەستىيان: بايەخ بە پلەى مىرد دەدەن و ەمىشە پرسىارى ئەو بابەتە دەكەن. ئەم بابەتە ەك شتىكى هاوشىووى رىزمانى لاتىنيىە: بىرت دى؟ ماناى وشە بە پاشگرەكەوه بەندە. پىموايە ەيشتا بەرى نەداوم. باشە، ئەم بۆنۇقاىە لىئاگەرپ تۆ خوت لە ئىشەكانىدا ەئبقورتىنىت! دەيەوى مەمكەمژە لە دەمى پۆلىس بنى، باش لىيى وردبەرەوه! بەس لە من دەترسىت، چونكە باش دەمناسىت... خۇ لە قسەكانم دەگەيت؟

قسەكانى كارىگەريىەكى زورىان لەسەر دانام. ئەم ەهوالانە بە تەواوى ئوقرىيان لى برىبووم! دەترسام لە كاتى خۇيدا نەگەينە جى، لەبەر ئەوه بە گالىسكەوانەكەم گوت دەست و برد بكات.

فيلپ گوتى: ((خەمت نەبىت، ەك پىويست بە نامادەكارىشەوه پىشبنىنى ەموو شتىكىمان كىردووه. مىرۇشكا لەوئىيە. سىزۇبرىيۇخف پارە دەدات و ئەو ورگزلە بى كەلكەيش بە شتى دى حسىبەكەى پاك دەكاتەوه. پىشتر لەسەر ەموو ئەمانە رىككەوتوون. بەس بۆنۇقا، لىيگەرپ بۆ خوم... ەئبەتە گەر راي نەگورپت...))

گەيشتىنە جى و لەبەردەم رىستورانەكەدا راوەستىان، بەس ئەو پىاوى كە بە مىرۇشكا ناو دەبرا لەوى نەبوو، دواى ئەوى بە گالىسكەوانەكەمان گوت لەبەردەم پلىكانەكاندا چاوهرىمان بىت، بەرەو مائى بۆنۇقا بەرپ كەوتىن. مىرۇشكا لەبەردەم دەرگە گەورە گەراجىيەكەدا چاوهرىمان بوو. رۇشنايى پشت پە نچەرەكان زور چر بوو و دەنگى قاقاى سىزۇبرىيۇخف دەبىسترا.

مىرۇشكا بە ئىمەى گوت: ((چارەكىك دەبىت كە ئەوان لەوئىنە. ئىستە كاتىەتى...))

من پرسىم: ((ەلى چۆن دەتوانىن بچىنە ژورپ؟))

فيلپ لە ەلامدا گوتى ەك مىوان، بۆنۇقا من دەناسىت، ەروەها مىرۇشكايىش. راستە كە ەموو دەرگەكان داخراون، ەلى نەك بە رووى ئىمەدا.

بە ەيواشى تەقتەى لە دەرگە دا. دەرگەكە دەسبە جى كرايەوه. قاپچى نىگابەكى لەگەل فىلپ ئانوكور كىرد. بىدەنگانە چووينە ژورپ، ەيچ كەسىك دەنگى پىمانى نەبىست. قاپچى بە پلىكانىكى بارىكدا ئىمەى برده سەرى و لە دەرگەى دا. كەسىك پرسىى كىيە؟ لە ەلامدا گوتى خومانىن. دەرگەكە كرايەوه و ئىمە ەموومان چووينە ژورپ. قاپچى چوو بەدەم ئىش و كارى خۇيەوه.

بۇنۇقۇقا بە مەستی و سەرخۇشى لە ژووری پېشوازیکردندا مۆم بە دەست راوہستابوو و پرسیی: ((ھیی! کی لەوییه؟))

فیلپ گوتی: ((کی؟ یانی چی؟ میوانہ نازیزہکانت نانسیتەوہ، ئانا تیفونۇقا؟ لە ئیمہ زیاتر کییہ؟ ... من فیلپ فیلپیوچیچم.))

- ئاھ! فیلپ فیلپیوچیچ، ئەوہ ئیوہن، میوانی نازیز... بەس چۆن توانیتان... من... ھیج... تکا دەکەم لیروہہ بیئ.

تەواو شپرزە و بی نۇقرە بوو.

- کوئی؟ خو ئیرە دیوارە... نا، پیویستە بە شیوہیەکی شیاوتر میوانداریمان ئی بکەیت. خواردنەوہمان دەوی، بیگومان ئیرە کچی زەریفیشی لییہ، ئەری؟

بۇنۇقۇقا دەمو دەست خوی کونترۆل کرد و گوتی:

- گەر لە ژیر زەویش بیئ بۆ میوانانیکی خوشەویستی وەک ئیوہی پەیدا دەکەین، رادەسپیرم لە چینەوہ بۆتان بەینن.

- پرسیاریک، ئانا تیفونۇقنا، ئایا سیزۆبریؤخیش لیروہیہ؟

- بچ... ئی.

- دەموئی بیبینم، ئەم نارسەنە چۆن توانیویەتی بەبی من کەیف و سەفا بکا.

- بیگومان ئیوہی لەبیر نەکردووہ، چاوەرپی کەسیک بوو. کەواتە بە دنیاییەوہ ئەو کەسە ئیوہن.

فیلپ دەرگەییەکی کردووہ و چووینە ژووریکی بچووکەوہ کە دوو پەنجەرە ی ھەبوو و بە گۆلدانی گۆلەشەمانی رازابووہوہ، ھەرەھا دوو کورسیی ھەیزەران و پیاوئیەکی شەق و شپیشی ئی بوو. بەس بەر لەوہی بچینە ژووری و لەو کاتە ی کە خەریکی قسەکردن بووین، میروشکا دیار نەما. پاشان زانییم کە لەگە ئمان نەھاتووہتە ژووری و لە پشت دەرگە ی دەری چاوەرپییە و دوایی بە کەسیکی گۆتووہ دەرگەکە ی بۆ بکاتەوہ. ئەو ژنە قزبژە نارایشکردووہی کە بە یانیی ئەو رۆژە لە پشت بۇنۇقواوہ لە دیمەنی لیدان ی کچەکە ی روانی بوو، ھاتە ژووری. پیدەچوو ھاو دەستی میروشکا بیئ. سیزۆبریؤخف بەسەر قەنەفەییەکی بچووکەوہ کە لە تەختە ی ئاکازۆ دروستکراوو، دانیشتبوو. میزیکی خری چەرچەف بەسەر لە بەردەمیدا بوو. دوو بتل خواردنەوہ ی گازدار و ھەندیک قاپ کە نوقتی ترشیان تیدابوو، لەگە ل نانی شیرین و سی جۆرە گویز لەسەر میزەکە دانرابوون. ژنیکی ناشیرنی تەمەن چل ساڵە بە رووخساریکی ئاوەدار و کراسیکی ھەریری بەریەوہ رۆبەرپووی سیزۆبریؤخف دانیشتبوو و چەند گەردانە و دەسبەنیکی لە دەست و مل دابوو. ئەوان وتەنی، ئەمە ھەمان ژنی کابرای ئەفسەر بوو، یان ھاوزا ساختەکە ی.

سىزۇبريۇخف مەست و سەرخۇش و ئەوپەرى جەودا بوو. ھاوړى ورگزنەكەى ئەوئى نەبوو. فيليپ به بۆلەبۆلەوه گوتى: ((ئەمە چ شويىكى پى دەئىن؟ نەكا بلييت بۇ رېستورانى راقىي دۆسۆت داوت كر دووم؟))

سىزۇبريۇخف ھەستايە سەرىي و به ئەتردانەوه بەرەو لامان ھات و گوتى:

- ناھ! فيليپ فيليپۆقيج، شەرەفمەندم.

- ديسان خەرىكى خواردنەوھيت؟

- بەئى، داواى لىبوردن دەكەم.

- ئەجىي داواى لىبوردن، ئىمەيش داوت بکە. سەيرکە ميوانىكىشم ئەگەل خۇمدا ھىناو، ھاوړىمە.

فيلپ نامازەى بۇ من کرد.

- زۆر خوشحالم، مەبەستم ئەوھىه كە بۇ من مايەى خوشبەختىيە.

- بەمە دەئىيت خواردنەوھى غازدار؟ خۇ ئەمە ھىندە ترشە ھەر دەئىي سووي كە ئەرمە!

- ئەمە چ قسەيەكە، گائتەمان پى دەكەيت؟

- تۇئىدى زاتت نىيە بىي بۇ رېستورانى دۆسۆ، جا ئەوسا پياو بۇ ئەم جوړە شوئىنانە داوت دەكەيت؟

ژنى كابرأى ئەفسەر گوتى: ((بە منى گوتوھ تازە ئە پاريسەوھ گەراوھتەوھ، كەواتە درؤى كر دووھ.))

- فلۇسىيا، تەشەرم ئى مەدە. ئىمە چووین بۇ ئەوئى. گەشتى پاريسمان كر دووھ.

- لادىيىەكى وەك تۆو پاريس كوجا مەرحەبا؟

- رۇيشتووین بۇ ئەوئى، ئىمە دەسەلاتى ئەو جوړە گەشتانەمان ھەيە. ئەوئى ئەگەل كارپ قاسىليج زۆر باش بە

دەممانەوھ ھاتن، كارپ قاسىليج دەناسيت؟

- بۆچى دەبىت كارپ قاسىليج بناسم؟

- ھەروا گوتەم... سەرقائى كارى سياسەتە. ئەگەل ئەو چووم بۇ مائى مادام ژۇبىر و ئەوئى ئاوينە ديوارىيەكەمان

شكاند.

- چى؟

- ناوینه‌ی دیواری. سهرتاسه‌ری دیواره‌کە‌ی دا پۆشیبوو و بەرزبیه‌کە‌شی دە‌گە‌یشتە بن‌میچە‌کە‌، ئەم کارپ فاسیل‌یچە خوار‌دب‌وویە‌وه و بە جوړیک گرت‌بووی کە بە رووسی قسه‌ی ئە‌گە‌ن مادام ژۆ‌بر دە‌کرد. ئە تە‌ک ناوینە دیواری‌یه‌کە‌وه راوه‌ستابوو و بە ئە‌نیشک پائی پب‌وه‌دابوو. مادام ژۆ‌بر بە فەر‌ه‌نسی بە‌وی گوت: ((ئەم ناوینە بایی حە‌فتسە‌د فرانکە‌، وریابە نە‌یشک‌ینیت!)) جا کارپ کە‌وتە پیکە‌نین و سە‌یریکی منی کرد. من رووبە‌رووی ئە‌و ئە‌سەر قە‌نە‌فە‌یه‌ک دانیش‌ت‌بووم و کچیکی شوخ و شە‌نگیشم ئە‌تە‌ک بوو ئە‌ک دیویکی وە‌ک ئە‌مە‌. کارپ دە‌ستی کردە‌ هات و هاوار: ئستپان تر‌نیتج، هیی، ئستپان تر‌نیتج. پیکە‌وه لیرە برۆ‌ین؟ منیش وە‌لامم دایە‌وه: ((ئە‌ری!)) ئە‌و ئە‌پرێ‌کدا بە‌و م‌ش‌تە‌کو‌ئە‌ گە‌ورانە‌ی زرمە‌ی ئە‌ ناوینە‌کە‌ هە‌ستاند و وردی کرد! مادام ژۆ‌بر دە‌ستی کردە‌ قائلە‌ قال و یە‌خە‌ی گرت: ((رپگر، نانی هاریت خوار‌دوو! بوچی هاتوویته‌ ئیرە؟)) (هەر بە زمانی فەر‌ه‌نسی) بە‌س کارپ وە‌لامی ئە‌وی دایە‌وه: ((وەرە ئە‌م پارە‌یه‌ بگرە و ئیگەرئ هەرچیم حە‌ز لیبە‌ با بیکە‌م.)) جا هەر ئە‌وی شە‌ش‌سە‌دو‌پە‌ نجا فرانکی دای. پە‌ نجا فرانکیش خاتری گرتین.

ئە‌م ساتە‌دا ئە‌ پشت چە‌ندین دەرگە‌، ئە‌ ژووری‌کە‌وه کە‌ زۆر ئە‌ ئیمە‌ دوور بوو دە‌نگی هاواریکی تۆ‌قی‌نەر و جەرگەر هاتە‌ گۆی. من دە‌مودە‌س راچە‌نیم و هاواریکم ئی هە‌ستا. دە‌نگی ئیلنام ناسیبە‌وه. یە‌کسەر بە‌دوای ئە‌م هاوارە‌ شووم و سکا‌لانامیزە‌وه، جویندان و هاوارگە‌لیکی دیکە‌ش بە‌ر گۆی کە‌وتن، پاشانیش هە‌ندی‌ک غە‌ئبە‌غە‌ئب و دواجاریش دە‌نگی روونی زللە‌یه‌ک. پب‌دە‌چوو ئە‌مە‌ میرۆ‌شکا بی‌ت و خە‌ریکی شە‌فکاریکردنی کە‌سی‌ک بی‌ت. ئە‌ پر دەرگە‌کە‌ بە‌ زرمە‌یه‌کی گە‌ورە‌ کرایە‌وه و ئیلنا بە‌ رە‌نگی پە‌رپوو و نی‌گایە‌کی پە‌شو‌کاوه‌وه، کە‌ کراسی‌کی مۆ‌سلینی سپیی ئە‌بەر بوو هەر‌وه‌ها بە‌ قژیک‌ی شە‌مزاوی دوا‌ی چنگە‌ پرچیبە‌کە‌وه بە‌ پرتا‌و خۆی گە‌یان‌دە‌ ژوورە‌کە‌. من بە‌ران‌بەر دەرگە‌کە‌ راوه‌ستا بووم، ئە‌و رایکرده‌ لای من و باوه‌شی پب‌دا‌کردم. هە‌مووان سە‌رسامانە‌ هە‌ستانە‌ سەر پئ. کە‌ خۆی بە‌ ژوورە‌کە‌دا کرد هات و هاواریک بە‌ دوایدا بی‌سترا. ئە‌ پشتیبی‌وه سە‌روشکلی میرۆ‌شکا دەرکە‌وت و چنگی بە‌ قژیک دژمنە‌کە‌ی یانی کابرای ورگزلدا کرد‌بوو و بە‌دوای خۆیدا کی‌شی دە‌کرد. کە‌ گە‌یشتە بە‌ر دەرگە‌کە‌ خستیه‌ سە‌ر زە‌وی.

پاشان بە‌ سیمایە‌کی زۆر خوشحالا‌نە‌وه گوتی: ((ها، ئە‌وه‌ش دە‌عباکە‌، بو ئیوه.))

فیلیپ بە‌ کاوه‌خۆ‌ لیم نی‌زیک بووه‌وه، دە‌ستی‌کی بە‌ شان‌دا کی‌شا و گوتی:

- برۆ سواری گالیسکە‌کە‌ ببە‌ و کچۆ‌ئە‌کە‌ش ئە‌گە‌ن خۆ‌ندا ببە‌وه مائ. کاری تۆ‌ هەر ئە‌مە‌ندە‌یه‌. سبە‌ینئ ئە‌م کی‌شه و گرتانە‌ چاروبەر دە‌کە‌ین.

مۆ‌ئە‌تم ئە‌دا قسه‌کە‌ی دووبارە‌ بکاتە‌وه. دە‌ستی ئیلنام گرت و ئە‌و کاو‌لب‌وو‌دا بردمە‌ دە‌ری. نازانم دوا‌ی ئە‌وه‌ چی روویدا. هیچ کە‌سی‌ک ئە‌هاتە‌ سەر رپگە‌مان. بوینوفا ئە‌ ترساندا توشی پاگیرە‌ ببوو. رووداوه‌کان ئە‌وه‌ندە‌ خیرابوون کە‌ ئە‌و دەر‌فە‌تی هیچ بە‌ر‌هە‌ئستیبی‌یه‌کی نە‌بوو. گالیسکە‌وان ئە‌ خواری چاوه‌ریمان بوو، بە‌رپیکە‌وتین و دوا‌ی بی‌ست خولە‌کیش خۆمان بە‌ مائیدا کرد.

ئىلنا نيوه گيان بوو. يه خه ييم كرده وه، ئاوم به دهم و چاويدا پژاند و له سهر قه نه فه كه پالم خست. تاي ئى هاتبوو و ورينه ي ده كرد. من به سه ير كردنى بوو خساره رهنك په ريوه كه ي و نارايش و شريته گريداوه كانى سهر كراسه كه ي و هه روه ها قژه رهش و جوان شان ه كراوه كانى، كه به ورديه وه ده رمانيان ئى درابوو و به لايه كدا ته خت كرابوون، ده موده ست ده ركم به كرؤكى نهم به سه ره اته ترسناكه كرد. نه و داماره چاره ره شه، سات دواي سات حالى شرتر ده بوو. بريارمدا نه و شه وه نه چم بو لاي ناتاشا و نه و جى نه هيلم. ئىلنا جار جار پيلوه كانى به و برژانگه دريژ و هه لگه راوانه وه به رز ده كردنه وه و تا ماوه يه كى زور به وردى ليم راده ما، پيده چوو بمناسيته وه. نزيكه ي كاتزمير يه كى نيوه شه و خه وى ئى كه وت. من له نزيك نه و و له سهر رووى زه وييه كه خه وتم.

۸

سهر له به يانى له خه وه ستام. كه م تا زور هه ر نيو كاتزمير جاريك بيدار ده بوومه وه و ده چوومه سهر نه خو شه به ده خته كه م. تاي ئى هاتبوو و كه ميكيش ورينه ي ده كرد. به س نزيكه ي به ره به يان خه ويكى قوول برديه وه. له به ر خو مه وه گوتم نه مه نيشانه يه كى باشه. به س به يانى كه به ناگه اته وه بريارمدا تا كچوله كه خه وتوه بچم دكتوريك بانگ بكه م هه تا چاره سه ريكي بكات. دكتوريكى نيوان سالم ده ناسى كه كه سيكى زور باش بوو و مالى له نزيك كولانى قلا ديمير بوو. نه و ده ميك بوو له گه ل پيره ژنيكى خزمه تكارى نه لمانى له وى ده ژيا. به ته ما بووم نه و بانگ بكه م. كاتزمير هه شت گه يشتمه مائه كه ي. به ئيى دا كاتزمير ده له وى ناماده بيت. زورم دل پيوه بوو كه هه ر له سهر ريگه كه م، سه ريك له فيليپ بده م، به س پاشگه ز بوومه وه، بيگومان دواي نه و به سه ره اته ي دوى شه و ده بوو تا ماوه يه كى زور پشوو بدات و بخه وييت. دله راوكيى نه وه شم هه بوو كه ئىلنا له م ماوه يه دا له خه وه ستاييت و نه وه ترساييت كه ده بينى به تاقى ته نيا له و مائه دايه. رهنگه به بوته ي نه و باره مه يله و نه خوشانه يه يه وه بيرى چووييت كه كه ي و چون هاتوه بو مائه كه ي من.

هه ركه خو م به ژووريدا كرد يه كسه ر نه و يش له و ساته دا به خه به ر هات. به كاوه خو لى نزيك بوومه وه و حالييم پرسى. وه لامى نه دامه وه، به س بو ماوه يه كى زور به و چاوه رهش و بويزانه يه وه ليم نر بووه وه. به نيگايدا هه ستم به وه كرد كه له هه موو شتيك ناگاداره و به ته واوى هوشى له سهر خو يه تى. خووى به كه مدوويى و وه لام نه دانه وه وه گرتبوو. دوينى و پيريش وه ختيك كه هات بو لام وه لامى هه نديك له پرسياره كانى نه دامه وه و ته نيا به و نيگا مكوپ و نه بزوته ي ليم راده ما، نيگايه ك كه بارى گومان و دوودلى، كونجكولى و جوړه ده مار به رزييه كى تييدا به دى ده كرا.

ئىستاكه بارىكى بى متمانه يى و توورەبېشىم له نيگايدا بەدى دەکرد. دەستم خسته سەر تەوئىلى هەتا بزنام كه داخۆ هېشتا تا كهى هەر ماوه، بەس بى ئەوهى هېچ بليت، هېمانه به دەسته بچووكه كهى دەستى لادا و رووى له ديواره كه كرد. منيش لىي دووركەوتمهوه و گوتەم با بو خۆى ناسووده بيت و بېزاري نه كهەم.

كتريه كى مسىي گورەم هەبوو كه له زووهوه له جىي سه ماوه به كارم دههينا و ناوم تيدا دهكولاند. هېزمە هەبوو، قاپچى بەشى پىنج شەش رۆژنيك هېزمى پى دابووم و كوانووه كهەم داگيرساند، چووم ناوم هينا و كتريه كهەم له سەر كوانووه كه دانا. قووى و پيااله كه شەم خسته سەر ميژه كهە. ئيلنا رووى له من كردبوو و كوئجكولانه له جوولە كانى دهروانى. لهوم پرسى ئايا پيوستى به هېچ نيبه؟ بەس بى ئەوهى وه لأم بەداتەوه، ديسان رووى له ديواره كه كردهوه.

له خۆم پرسى: بۆچى لىم توورەيه؟ كچىكى چەندە سەيره!

دكتور بە پىي بە ئينه كهى خۆى كاتر ميژ ده له ماله كهى من ناماده بوو. به سەرنج و هەسواسيه كى ئە ئمانى ناساوه پشكنينى بو كرد و دنيايى پيدام كه بەدەر له تاكهى هېچ شتىكى ئەوتوى نيبه كه جىگهى نيگه رانى بيت. هەروها گوتى ئەو بە دەست نه خوشيه كى ديكه وه، شتىكى وهك ليدانى نارىكى دلهوه نازار دەچيژى و پيوستى به خزمە تکردن و چاوديرى تايه تى هەيه، بەس هەنووكه هېچ مەترسيه كى له سەر نيبه. وهك خوى هەميشه يى دكتوران، هەنديك كه پسوول و جوشانهى ناپيوستى بو نووسى، پاشان دەمودەست لىمى پرسى كه ئەو بۆچى له ماتى مندايه؟ هاوكات، به نيگايه كى سەرسامانه ئە پارتمانه كه مى پشكنى. ئەم دكتورە تەمە نكردوو ه گە ليك بە قسه بوو. سەرى له رەفتارى ئيلنا سوور ماوو، وهختيك گەرەكى بوو ترپه ي دلى بگرى، ئيلنا دەستى ئەوى لادا و هەروها زمانى خوئشى پيشان نه دا. وه لآمى پرسياره كانيشى نه دايه وه، بەس به دريژايى ئەو ماوه يه به ماتى و رەنجاوويه وه چاوى له خاچه سن ئستانيسلاسه گەرەكهى گەردنى ئەو برىيوو. دكتور گوتى:

- رەنگه تووشى سەرنيشه يه كى توند بوويت، بەس زور نامويانه لىم دەروانى.

پىم وانە بوو پيوست بەوه بكات كه هېچ شتىكى له باره ي بارودوخى ئيلناوه پى بلىم، هەر ئەوه ندم پى گوت كه ئەم باره ناله باره ي ئىسته ي هە كايه تىكى دووردرىژى له پشتە وه يه.

كاتى رۇيشن گوتى: ((گەر پيوستى كرد ناگادارم كه رهوه. هەنووكه هېچ مەترسيه ك هەره شى لى ناكات.))

بريارم دا ئەو رۆژه لاي ئيلنا بەينمەوه و تا ئەو كاتهى كه به تەواوى تەندروستى جىگير دەبيته وه، جىي نه هيلم. بەس له بەر ئەوهى دەزمانى ناتاشا و ئانا به پەرۆشه وه چاوه رپىم و نه چوونم تووشى دله راوكى و نيگه رانبيان دەكات، بيارم دا لايه نى كهەم نامه يه ك بو ناتاشا بنووسم و پىي بلىم ئەمرو ناتوانم سەردانى بكەم. پيوستى بەوه نه دەكرد نامە بو دايكيشى بنووسم. چونكه هەر لهو رۆژه وهى كه هەوائى نه خوشكه وتنى ناتاشام پى دابوو،

تکای لی کردبووم که ئیدی نامەى بۆ نەنیرم. پىی گۆتم: ((نیکۆلای که چاوی به نامەکانت دەکەوی، یەك دونیا پرتەبوولەم بەسەردا دەکات. ئەو داماوە زۆر دئی پىوویە بزانیت که چیت ئە نامەکەدا نووسیووە، بەس ئە بووی نایى یان زاتی نییە پرسیار ئە من بکات، جا ئە رۆژە بە ماتى و زویرییەو بەسەر دەبات. ئەوێش بزانە نازیم تۆ بەو کورتە نامانەت نازارى منیش دەدەیت. یانى دە دیر بەسە؟ پىم خۆشە پرسیارى هەندیک وردەکارى بکەم، بەس خۆ تۆ ئیره نییت!))

ئەبەر ئەو نامەم تەنیا بۆ ناتاشا نووسی و کاتیکیش چووم دەرمانەکانى ئیلنا بکرم، خستەم سندوقى پۆستە و گەیاندەنەو.

ئیلنا ئەم ماوویەدا دیسان خەو بردبوویەو. بەدەم خەووە دەینالاند و کەمیکیش دەنەرزى. دکتۆرەکە باشى بۆچوو بوو: تووشى سەرنیسهیەکی توند ببوو. جار جار سووکە هاواریکی دەکرد و رادەچلەکی. جا بە نیگایەکی دژمندانەو ئەو ئییم نە دەبوو، دەتگوت خزمەت و چاودریرى کردنەکانى من بوونەتە مایەى نازارى گیانى. دانى پىدا دەنیم که ئەم رەفتارەى نازارىکی زۆرى دەدام.

فیلیپ کاتزمیر یازدە هات بۆ لام. نیگەرەن و سەرقال بەرچاوە دەکەوت. تەنیا یەك خولەك لام مایەو. زۆر پەلەى رۆیشتنى بوو.

سەیریکی دەورویەرى کرد و گۆتى: ((راستە که پىم وانەبوو ئە مائیکى رازاوەدا بژيیت، هاوړی، بەس چاوەرپى ئەوێش نەدەکرد که ئە قاسەیهکەدا ژيان بەسەر بەریت، چونکە ئیره نەووندى ئە قاسەیهک دەچیت ئە ئە پارتەمان ناچیت. گریمان که بەلای تۆو ئەمە گرنگییەکی نەوتۆى نیە، بەس ئە هەمووی نالەبارتر نەوویە که تۆ بەم هەموو کیشە و گرافتەو ئە کارەکەتدا دوا دەکەویت. دوینى بەدەم ریکردن بەرەو مائى بۆنۆفا وەبیرم ئەم بابەتە دەکردەو. دەزانیت، من بە پىی هەلومەرجى کۆمەلایەتیم، سەر بەو تاقمە مرۆفانەم که خویان هیچ کاریکی نەرینى ئە نجام نادەن، بەس بە باشە نامۆزگاریى ئەوانى دى دەکەن. نیستە باش گۆی بگرە: من سبەى یان دووسبەى سەریکت لی دەدەم. بەس بیگومان تۆ بەیانى یەك شەممە سەردانم بکەم. هیوادارم تا ئەو کاتە هەموو ئەو مەسەلانەى که پەيوەندیان بەم کچۆئەیهو هەیه چارەسەر بووین، جا ئەوسا بە جددى قسەى ئەبارەو دەکەین، چونکە دەبیت بیرىکی جددیانە ئە تۆ بکەمەو. ناکریت بەم شیوویە ژيان بەسەر بەبەیت. دوینى تەنیا چەند قسەیهکی سەریپییم ئەبارەى تۆو کرد، بەس نیستاکە بە شیوویەکی مەنتیقى و جددى قسەت ئەگەل دەکەم. باشە، نیستە بلێ بزانم، گەر بۆ ماوویەکی کەم برە پارەیهکەم بە قەرز لی وەر بگریت، ئایا بەم کارە ناوړوت دەچیت؟))

قسەم پى برى و گۆتم: ((مەیکە بە دەمەقائى. تەنیا بلێ بزانم، مەسەلەکەى دوی شەو بە چى گەیشت؟))

- به جیبه کی باش و نیمه ییش به ناما نجی خومان گه یشتین، حالی ده بیته؟ نیسته کاتم نییه. ته نیا بو نه وه هاتووم که بیته بلیم نیسته کاتی نه وه م نییه هاریکاریت بکه م، ههروهه بزانم که نیا نه وه ده بیته مائی که سیکی دی یان لای خوت گلی ده ده بیته وه؟ چونکه ده بی بیر له م بابه ته بکریته وه و به لایه کدا بیری.

- هیشتا بریارم نه داوه و ده بیته بلیم چاوه ری هاتنی تو بووم هه تا له م باره یه وه بوچوونت وه ریگرم. من به چ بیانویه ک ده توانم نه و لای خوم گل بده مه وه؟

- زور ناسانه، بو نموونه وه ک خزمه تکار...

- تکا ده که م هیواشتر قسه بکه. گهرچی نه خوشه، بهس هوش و هزری له سه ر خویه تی و وه ختییک که توشی بینی ناگام لی بوو که رچه نی. به م پییه به باشی ده زانیته دوی شه و چی روویداوه.

پاشان له باره ی خو و رهوشی نیلنا و نه و تییینییانه ی که له سه ریم هه بوون هه ندیک قسه م بو کرد. قسه کانم سه رنجی فیلیپیان راکیشا. پاشان پییم گوت نه وانیه نه و به مه لای که سانیکی ناسیاوم، جا دواتر چه ند قسه یه کیشم له باره ی نیکولای و هاوسه ره که یه وه بو کرد. به و په ری سه رسامیییه وه نه وه تیگه ییشتم که نه و تا راده یه ک ناگاداری به سه رهاتی ناتاشایه و نه وه لایمی پرسیاره که ییشما که پرسیم ((چون نه م بابه ته ده زانیته؟)) هاته وه لام:

- به ریکه وت، ماوه یه کی زور بهر له نیسته به بونه ی مه سه له یه کی دیکه وه هه ندیک شتم سه باره ت به م بابه ته بیست. خو پیشتر پییم گوتیت که شازاده فائکوکفسکی ده ناسم. فکره یه کی باشه، نیلنا بنیره بو لای نه و به دبه ختانه، گه رنا توشی نارحه تیت ده کات. شتیکی دی، نه و پیویستی به ناسنامه هه یه، خه مت نه بیته، خوم جیبه جیی ده که م. جاری ما ئاوا، زو زو سه ردانم بکه. نیسته خه وتووه؟

- ره نگه.

بهس هه رکه چووه ده ری، نیلنا بانگمی کرد و پرسیی: ((نه م به ریزه کی بوو؟)) ده نگی ده له رزی، بهس به هه مان نیگای زه ق و له خوباییانه وه لییم نز ده بووه وه، به و نیگایه وه ی که ده شی هه ر به م چه شنه وه سفی بکه م.

ناویم پی گوت و ههروهه نه وه شم بو زیاد کرد که به یارمه تی نه و توانیمان تو له چنگی بو بنوقا ده ریپینین، چونکه بو بنوقا زور له و ده ترسی. له پر روومه تی سوور هه لگه را. بیگومان نه مه به بونه ی بیره اتنه وه ی به سه رهاته که ی دوینی شه وه وه بوو.

له ناکاو سیخورانه لیمی پرسیی: نییدی ناییته وه بو نیره؟

خپرا بېخه مېم كړد. بېدهنگ بوو و دهستمې خسته نيو دهنه بچووكه گهرمه كانبيبه وه، بهس وهك نهوهی كتوپر پای گورابیت، دهنه جی دهستمې بهردا. به خوم گوت راست نیبه نهوهنده رقی له من بیت. نهو خوی بهو شیوه رهنارهوه گرتوه یان... یان نه م کلوه چاره رهنه نهوهنده یان تووشی نه هاهمه تی و که سر کردوه، که نیدی متهانه ی به کهس نه ماهه.

نهو کاترمیره دا که دهرمانفروشه که دیاری کردبوو رویشتم دهرمانه کانم کرین و نه سر ریگه کهش چوومه نهو ریستورانیه که به قهرز نام نی ده خوارد. نه م جاریه یان قابله میه کم نه ماله وه نه گهل خومدا هینا و به خاوهن ریستورانیه که م گوت شوربای مریشکی تی بکات هه تا نه گهل خوم بو نیلنا ی ببه وه. بهس نیلنا ده می نی نه دا و شوربا کهش هه روا به سر کوانوه که وه مایه وه.

دوای نهوهی جوشانه که یشم دهر خوارد دا، خوم به کاره کانمه وه سه رقال کرد. وام ده زانی خه وتوه، بهس که به لاجاویک سه یریم کرد، بینیم که وا سه ری نه سر بالیفه که به رز کردوه ته وه و به سه رنجه وه نه جوونه کانم راماه. من وام نواند که ناگاداری نه م بابه ته نیم. دوا جار به و په ری سه رسامیبه وه بینیم که خه ویکی قوونی لیکه وتوه و نه تا که ی ماهه و نه ورینه ش ده کات. هه ستم به نارهنه تیبه کی زور کرد: ناتاشا ناگای نه م مه سه نه یه نه بوو، جا نه ک هه ر به ته نیا نه بهر نهوهی که نه مرؤ نه چوومه بو لای بو ی هه بوو نیم تووره بیت، به لکه نه وانده ش بوو دئی نیم نیشابیت، چونکه نهو رهنه وای به خه یالدا هاتبیت نه م هه لومهرجه ناله باره دا که زیاتر نه هه ر کاتیکی دی پیوستی به من، من خه مساردانه نهوم پشتگوی خستوه. نه وانده بوو گرفتگی هاتبیته ری، یان کاریکی به من هه بووبیت و ابزانی من دهنه نقهس سه ردانیم نه کردوه.

بهس نه مده زانی که ده بیت سبه نیی چون داوای لیبوردن نه دایکی بکه م و چ پاساویک بو سه ردان نه کردنه که م بهینمه وه. ماهه یه ک بیرم کرده وه و پاشان كتوپر برپارمدا نه ماهه یه کی که مدا سه ردانی هه ردوویان بکه م. ته نیا دوو کاترمیر کاتم نه بهر ده سندا بوو. نیلنا نوستبوو و نه یده زانی که من ماله وم جیهیشتوه. دهموده ست هه ستامه سه ری، پالتو و کلاه که م هه لگرت و وه ختی که گهره کم بوو نه ژوره که بچه م دهر، نیلنا بانگی کردم. چه په سام: یانی خه ی نه م ماهه دورودریژه ی نواندن بووه؟

ده بیت نهوه بلیم که گهرچی نیلنا وای ده نواند هزی به دواندن من نیبه، بهس که هه یتا هه یتا ده سته کرده بانگ کردنم و دوو دنیبه کانی که وتنه روو، نه مه ری که پیچه وانیه بابه ته که ی سه لماند و شادیبه کی زوری به دلم به خشی.

که نیی نریک ده بوومه وه، پرسیی: ((به ته مان بو لای کیم بنیرن؟)) زوری کات كتوپرانه و به شیوه یه کی چاوه روانه کراو پرسیری ده کرد. ته نانه ت نه مجاره یان نه سه ره تاوه نیی حالی نه بووم.

- چەند خولەكك پيشتەر بە ھاوريكەتان گوت دەتانهوي بە دەستی كەسانیکم بسپیرن. من نامەويت بۇ ھيچ كوي بچم.

بەرەو لای چەمبەھو، ديسان ئەبەر تا لاشەي ئاگري گرتبوو. ھەولمدا ئاسوودەي بکەم، بەئینم پيدا كە گەر دئی پيوە نەبوو ئەوا نەينيرم بۇ ھيچ شوينيك و ھەر لای خۆم بمينيتەو. بەدەم ئەم قسانەو پالتوكەم داكەند و كلاووكەم بەسەر مەو لابرەد. نەمدەتوانی ھيچ برياريك بەدەم و ئەو ھەنومەر جەدا بە تەنيا جيی بەيلم.

وختيك بينی برياری مانەووم داوہ گوتی: ((نا، برۆن. ھەزەكەم بنووم. ھەر ئیستە دەنووم.))

بە گومان و دردۇنگيیەو گوتم: ((بەس خۇ ناکریت تۆ بەتەنيا بيت، جا منیش لەوانەيە دوو كاترميریکم پی بچی.))

- نا، برۆن، يانی گەريەك سائی رەبەقيش من نەخۆش بەم، ئيوە ھەر لە مائی دەميننەو؟

ھەوليدا خەندەيەك بەدەمەو بەكات و سەيریکي ھەژنەري كردم، دەنگوت لەگەل ھەستيكي باشی دئيدا لە مەلانی دايە. دامای چارەرەش؟ سەرەرای ئەو ھەموو قينەي كە بەرانبەر بە خەلكي ھەييوو، دئی پاكي لە پشت ئەو سيما شەرانبيیەو ھەستە ناسكەكاني دەدەلاند. سەرەتا بۇ مائی ئانا رامکرد. بەبی نارامی و پەريشانبيیەو چاوەرپم بوو و لۆمەيەكي زۆري كردم. تووشی نيگەرانيیەكي ترسناك ببوو: نيكولای دواي فراوین يەكسەر چووبوو دەري و دياريش نەبوو بۇ كوي چوو. سۆسەي ئەووم كرد كە ئەوانەيە نەيتوانبييت زمانی خوی بگری و بە پيی خوی ھەميشەي خوی، بە <<ناراستەوخو>> ھەموو شتيكي بۇ ميژدەكەي باس کردوو. ئەوجا خويشی دانی بەوودا نا كە نەيتوانيوە ميژدەكەي ئەو خۆشيبە گەورەيەدا بيبەش بەكات، بەس بە پيی قسەكاني ئەو، نيكولای بە بيستنی ئەم قسانە، وەك كە ئەكە ھەوري توفانھين رەنگي تاريك داھاتوو و ھيچی نەوتوو (نقەي ئيوە نەھات و تەنانەت وەلامی پرسيارەكانميشی نەدایەو)، جا دواي فراوین لە پەر چووتە دەري. ئانا لەگەل باسکردنی ئەم رپوداوەدا ھەئەلەري و تگای ئی دەكردم لەگەل ئەو چاوەرپی بەم ھەتا نيكولای دەگەرپیتەو. من داواي ليبوردم كرد و بی پيچ و پەنايش پيم گوت كە ئەوانەيە سبەينيش نەتوانم پيم بۇ لای و ھەر ئەبەر ئەووش ھاتووم ھەتا ئەم بارەو ناكاداری بکەمەو. ئەمە ھيندەي نەمابوو دەمەقائەيەكي ئی بکەويتەو. جا دايە پرمەي گريان، سەركۆنەي كردم و قسەي تال و ناخۆشي پی گوتم. بەس كاتيک كە خەريك بوو لە دەرگەكە بترازيم، خوی بە گەردنەمەو ھەلواسی و تگای ليكردم كە ليی زوير نەبەم و قسە ناخۆشەكاني لە دل نەگرم.

ناتاشا بە پيچەوانەي چاوەرانيی مەنەو، تەنيا بوو. سەير ئەوەبوو كە وا دەركەوت وەك دويني و بە گشتی وەك رۆزانی دی تامەرزوی ھاتنی من نەبوو. دەتگوت دەسپاگري ئەووم و نارەحەتی دەكەم. پيم پرسى ئايا ئەمرو ئاليوشا

ھاتووہ بۆلات. گوتی ھاتووہ بەس ماوہیہکی زۆر کەم ماوہتەوہ. پاشان وەك ئەوہی کە دوو دُل بێت، بۆی زیاد کرد:
(بە ئیبنی داوہ ئەمشەو بێت.)

- ئەی دوی شەو چی؟

خیرا گوتی: ((نا، سەرقال بوو. باشە قانیا، دەنگ و باسی تۆ چۆنە؟))

سەیر دەکەم ھەزەدەکات ھەر ئەوی کۆتایی بە بابەتی قسەکردنە کە مان بێنی و لەبارە ی شتگە لیکی دیکەوہ بدوین:
بە ناشکرا بئەھیوایی و دئساردیی پیوہ دیاربوو. وەختیک کە زانیی پێداگرانە نیگام لەسەر رووخساری چەقیوہ،
نیگایەکی ھیندە خیرا و ڕەنجاوانە ی کردم کە ھەستم بە سووتانی سەراپام دەکرد.

بەخۆم گوت: خەمیکی دیکە ی ھە یە، بەس نایەوی ھیچ شتی کەم لەبارە یەوہ پی بلیت.

لە وەلامی پرسیارە کە ی ئەودا، تەواوی بەسەرھاتە کە ی ئیلنام بۆ گێراییەوہ. ئەم بابەتە زۆر سەرنجی ئەوی راکیشا
و کاریگەرییەکی توندی لەسەر دانا. بە ھاوارەوہ گوتی:

- ئەی خودای من! جا تۆیش ئەو ھەنومەرجەدا، ئەوت بەتەنیا جیھیشت؟

بۆم باسکرد کە بە ھیچ شیوہیە ک نیازم نەبوو ئەمڕۆ بیمە لای، بەس وام بە بیردا ھات کە ئەوانە یە پیوستانی بە من
ھەبیت و ئیم برەنجی.

لە فکرا رۆچوو و وەك ئەوہی کە لەگەل خۆیدا قسە بکا، گوتی: ((پیوستانی بە تۆ ھەبیت؟ لە راستیشدا ئەوانە یە
پیوستانی بێت بئ، قانیا، بەس وا باشە ئەم بابەتە دوا بخەین بۆ کاتیکی دی. سەردانی دایک و باوکمت کردوو؟))
بەسەرھاتە کەم بۆ گێراییەوہ.

- بەئی، خوا دەزانیت کە باوکم چۆن رووبەرۆوی ئەم مەسەلە یە دەبیتەوہ، ئەوجا گرنگی چیبە ...

- چۆن ئەم گۆرانە گەورە یە ھیچ گرنگییەکی نییە؟

- بەئی... دەبیت بۆ کوی چووبیت؟ ئەو رۆژە وات بە بیردا ھات کە ئەوانە یە بۆ لای من ھاتبیت. گویگرە قانیا، گەر
توانیت بەیانی سەریکەم ئی بدە. ئەوانە یە سەبارەت بە بابەتی ک قسەت لەگەل بکەم... بەس ھەزناکەم نارامیت
ئە ھەنگرم، ئیستە دەبیت بگەرپییتەوہ بۆ لای ئەو کچۆلە نەخۆشە. دوو کاتژمیری ک دەبیت کە مائیت جیھیشتووہ،
ئەری؟

- بەئی، باشە، مائاوا، ناتاشا. ئەی ئالیوشا دوینی ھەنسوکەوتی ئەگەت چۆن بوو؟

- باسی ئالیوشا دهكەيت، هيچ شتيكى تاييهت له ئارادا نه بوو... پيم سهيره كه لهم بارهيه وه ئوهنده كونجكوئي دهكەيت.

- به هيواي ديدار، هاوريكه م.

مائئاوايي كرد و تهوقه يه كي خه مساردانه ي له گه ل كردم، جا وه ختيك كه وهك مائئاوايي بو دواهه مين جار نييم رواني، سهري به رهو لايه كي دي سوراند. نهوم جييهشت و تا رادهيه كيش سهرم سورما بوو. بهس به خومم گوت بيگومان فكري به هه نديك پرسى ديكه وه مه شوئه. پرسگه ليكي گرنگ. به خو ي سبه يني هه موو شتيكم بو دهگيريته وه.

غه مگينا نه گه رامه وه مائ و هه ركه پيم نايه ژوره كه به توندى راجه نييم. ئيلنا له سه ر نيمكه ته كه دانيشت بوو، سهري به سه ر سنگيدا شو ر كرد بو وه وه و پي ده چوو له فكريكي قووندا بيت. ته نانه ت لاي له منيش نه كرده وه، وا ديار بوو هو شي له جييه كي ديكه يه. لي ي نزيك بوومه وه، له به رخ و و له ژير ليوه وه ورته ورتي ده كرد. به خومم گوت: ((نه كا ديسان تووشى وري نه كردن بوو بيته وه؟))

له ته نيشتي دانيشتم، دهستم خسته سه ر شانه كانى و پرسيم: ((ئيلنا، كچوله كه م، ته ندروستيت چونه؟))

بي نه وه ي سه ر هه لبري گوتى: ((دهه وي لي ره برؤم... بگه ري مه وه بو لاي نه و...))

به دهسته پاچه ييه وه پرسيم: ((بو كو ي برؤيت؟ بو لاي كي بگه ري يته وه؟))

- بو لاي نه و، بو مائى بو بنوفا. دايمه ده يگوت پاره يه كي زورى نه و قه رزارم، له سه ر حسيبي به ركي خو ي دا يكمى به خاك سپاردو وه... ده چمه وه بو لاي، نيش ده كه م و به نيش كردن نه و پارانه ي ده ده مه وه كه بو ني مه ي خه رج كرده ون.... جا دوا ييش نه وي جي ده هيلم. بهس هه نووكه دهه وي بگه ري مه وه بو لاي نه و.

- وه ره وه سه ر خو ت ئيلنا، تو ناتوانيت بگه ري يته وه بو لاي نه و. نه شكه نه جت ده دا، به لار يتدا ده بات. نه و جا درؤيش ده كات، نه و هيچ پاره يه كي بو به خاك سپاردنى دا يكت خه رج نه كرده وه.

ئيلنا به تاو و تينه وه گوتى: ((با نه شكه نه جم بدات، با به لار يتدا ببات، خو من يه كه مين كه س نييم: كه ساني ديكه ش هه بوونه، كه زور له من با شتر بوونه و مه ينه تيبه كي زوريشيان كي شاهه. نهوم له ژنه هه ژاريكي سه ر كو لانه وه بيست. من هه ژارم و ده شه وي هه ر به هه ژاري بمينه مه وه، هه موو ته مه نم هه ر به هه ژاري ده مينمه وه، نه مه نه و فه رمانه بوو كه دا يكم له سه ره مه رگا به منى دا. نيش ده كه م... نامه وي نه م جل كه م له به ردا بيت...))

- سبه يني زوو جليكي ديكه ت بو ده كرم. كتيبه كانيشت بو ده يينه مه وه. له گه ل مندا بزي، گه ر دن يشت پيوه نييه، نه وا ده تنيرم بو لاي كه سانيكي ئاو روودار، ئارامبه...

- دەچم بۆشۈپنىك و ئەوى ۋەك كرىكار دادەمەزىم.

-باشە، باشە، بەس ئىستە ئارامبەرەوۋە و بۆ خۇت بخەوۋە.

بەس داماوى ئاۋھا دەستى كرده گريان. بەرە بەرە گريانەكەى گۆرا بۆ ھەنسكدان. نەمدەزانى دەبى چى بكام. چووم كەمىك ئاوم ھىنا، لاجانگەكانى و تەۋىلىم تەر كىرد. سەرە نجام بەبى ھازىيەوۋە لەسەر نىمكەتەكە پانكەوت و ديسان تووشى لەرز و تايەكى توند بووۋە. ھەرچىم بەدەستەوۋە ھات ئەوم پى دا پۇشى و ئىدى خەو بردىيەوۋە، بەس خەۋىكى پەرىشان. سەرا پاي دەلەرزى و خولەك دواى خولەك بەئاگا دەھاتەوۋە. گەرچى ئەو رۇژە زۆر رىم نەكردبوو، بەس ھەستم بە شەكەتى دەكرد. بىرپارم دا تا زوۋە بخەوم. فكرگەلى نارەحەتكەر و ئائۇز مېشكەمىان جە نجال دەكرد. پېشېبىنىم دەكرد كە ئەم كچە بچووكە دەردەسەرىيەكى زۆرم بۆ ساز بدات. بە كورتىيەكەى، بەر ئەوۋى ئەم شەوۋە نارەحەتكەرەدا خەو بەمباتەوۋە، بەو ئە نجامە گەيشتم كە تا ئەو كاتە ھەرگىز رۇحم تووشى پەرىشانىيەكى ئەو جۆرە نەبوۋە.

درهنگانیکی نزیك كاترمیر دهی بهیانی بوو که بهدهم نازاری نه خوشییهوه نه خه وههستام. سهیریکی جیخهوهکهی نیلنام کرد، بهتال بوو. هاوکات نه لای راستی ژوورهکهوه دهنگی خسه خشیکم بیست، پیدهچوو کهسیک خهریکی خاوینکردنهوهی رووی ژوورهکه بیته. لیی چوومه پیش و سهیر دهکهه: نیلنا قوولی لی ههئمانیوه و بهو جله تازانهیهوه که هیشتا نه بهریدا بوون، خهریکی گسکدانی ژوورهکهیه. بو پیکردنی کوانووهکه نه سووچیکهوه هیزم ههئچنرابوو. میزهکه سررابوو و کتریهکesh بریقهی دههات، به کورتییهکهی نیلنا ههموو نیشهکانی مانیی نه نجام دابوون.

به توورهییهوه گوتم: ((گویگره نیلنا، کی پیتی گوتووه ژوورهکه گسک بدهیت؟ من بهتهمای وهها شتیك نیم، تو نه خوشیت، خو وهك خزمهتکار نه هاتوویت بو مانی من.))

قییت بووهوه، سهیری کردم و گوتی: ((نهی کی ژوورهکه گسک بداتا؟ خو من ئیدی نه خوش نیم.))

- وهلی من بو کارهکهری تووم نه هیناوه. نهکا ترسی نهوهت هه بیته که منیش وهك بوبنوقا نهوهت به روودا بدهمهوه که لیرانه به خهرجیی من دهژیته؟ نهی نهو گسکه بیسهت نه کوئی هیناوه؟

پاشان سهیریکی سهرسامانهی نهو و گسکهکهه کرد و گوتم: ((من گسکم نییه.))

- هی خوومه. به خووم هیناومه بو نییره. بهمه ژوورهکهه بو باپیرم گسک دهدا و نهو کاتهوه، ههر نهژی کوانووهکهه دا بووه.

بهدهم بیرکردنهوهوه گه پامهوه بو شوینهکهی خووم: بوی ههیه به ههئهدا چووبم، بهس وام به بیردا هات که میواندارییهکهی منی نه بهر گرانه و به ههر جوړیک بووه دهیهوویت بوم بسهلمینی که نه مانهکهی مندا به خورایی ناژی. به خووم گوت: ((رۆحی چهنده ههستیاره؟)) دواي دوو سی خولهکیک هات و نه شوینهکهی دویینی، یانی نهسر نیمکهتهکه دانیشته و به نیگایهکی پشکنهروهه نیم پامه. نهه ماوهیهه دا من ناوم کولاندبوو و چام دم کردبوو. فنجانیك چام بو تیکرد و نهگهل نهته نانیکی سپی دامه دهستی. پیدهنگانه و بی نهوهی بهرهئستی بکات، لیی وهگرته. کهم تا زور بو رۆژیک دهچوو که هیچی نه خواردبوو.

ناماژم به خه تیگی رهشی سهر کراسه که ی کرد و گوتم: ((کراسه که تت پیس کردوو.))

دهستی کرده گه پان به دوا ی نهو شوینه پیسه ی سهر کراسه که ی که نیشانییم دابوو، جا فنجانه که ی نه سهر زهوی دانا، نهوسا خوینساردانه به هردوو دست نهو به شهی کراسه که ی گرت، جا به یهک جووئه نه خواری را هه تا سهر دراندی و بهم کاره ی منی حه په ساندا. پاشان به رهنگی په ریوهوه، نیگا مکور و زیته که ی نه من بری.

وهک نهوهی که هه نسوکهوت نه گهل که سیگی دیوانه دا بکه م هاوارم کرد: بو وا ده که ییت، نیلنا؟

نه باریکدا که نه تاو رقیگی تیگهل به خه فته که وتبووه هه نا که هه ناک گوتی: ((نه م کراسه نه فره تیبه. بو گوتت کراسیگی جوانه.)) پاشان کتوپر هه ستا و هاواری کرد: ((نامه وی نه به رمدا بی. من داوام نهو نه کردبوو که نه م کراسه م بو بگریت. نا چارمی کرد بیپوشم. پیشتیش وها کراسیگی دیکه م دراندوو، نه مه شیان دهرینم، دهرینم، دهرینم!))

به رق و هه لچوونیکی زوره وه که وته گیانی کراسه که و نه چاو تروکانیکدا شر و وری کرد. وه ختیکیش نه کاره که ی بووه وه، به چه شنیک رهنگی په ریوو که به زه حمت خوی به پیوه ده گرت. من به سه رسامی و دهسته پاچه بیه وه نه جووئه رقوا بیه کانیم دهروانی. نهویش به نیگایه کی شه ره نگیزانه وه به چه شنیک نیمی دهروانی که وهک بلیی گوناحیکم به ران بهر کرد بییت. بهس دهرمانی نیدی دوا ی نه مه ده بییت چی بکه م.

بریارم دا نهو به یانیبه کراسیگی باشی بو بکرم. ده بوو نه گهل نه م مروقه رکن و در و کیویه دا، به هیمنی و نهرم و نیانیبه وه هه نسوکهوت بکه م. پیده چوو نهو هه رگیز نه گهل مروقی میهره بان و خه مخوردا هیج سه روکاریه کی نه بو بییت. نهو پیشتتر سه رباری نهو ته میبگردنه بی به زه بیانه یه ی که چاوه ری بووه گهر کراسیگی دیکه ی نه م جوهری دراند بییت، نهوا ده بوو نیسته به چ رق و قینیکه وه نه مه یان بدرینیت که سه ختی و نه گبه تیبه کانی نه م دوا بیانه ی بیر ده هینا یه وه!

نه بازاری کونه فروشیبه که دا به پاره یه کی که م کراسی جوان و باش دست ده کهوت. بهس نه گبه تیبه که ی من نهوه بوو که نهو ساته دا بهر کم پووت بوو. بهس دوینی شو بهر نهوه ی بخه وم، بریارمدا سهردانی جیبهک بکه م که بو ی هه بوو بریک پاره م ده سته وییت، به م پیبه ده بوو به بی خاوه خاو کردن به رهو نهوی به ریکه وم. کلاوه که مم هه نگرت. نیلنا به سهر نجه وه سه یری جووئه کانی ده کرد، وهک بلیی چاوه ری نهوه بوو که من کاردانه وه یه کی نه به ران بهر دا بنوینم.

وه ختیک که کلیله که م هه نگرت هه تا وهک دوینی و پی ری به دوا ی خومدا ده رگه که قوفل بده م پرسیی:

- دیسان ده ته وییت به ندم بکه ییت؟

گه پامهوه بو لای و گوتم: (کچه کهم، تووره مه به. بویه درگه که قوفل ددهم هه تا کهس بیزارت نه کات. تو نه خوشیت و گهر که سیکیش بیته ژووری، نهوا نهوانه یه بتترسینی. جا ههر خوداش ده زانیت که کی خوی به ژووریدا ده کات. نهوانه یه بوینوفا نهوه ی به میشکدا بیته که ...)

به قهستی نهو قسه یه م کرد. متمانم پیی نه بوو، ههر نه بهر نهوهش درگه کهم گانه ددها. وام بیر ده کرده وه که نهوانه یه نه کتوپریکدا فکری هه نه اتنی به میشکدا بیته. ههر نه بهر نهوه بریارمدا پاریز بکه م. نیلنا کر بوو و منیش جاریکی دی درگه کهم نی داخست.

خاوه نی ده زگایه کی چاپ و په خشم ده ناسی که نه دوو سائی رابردووه کتیبگه نیکی فری بلاو کردبوونه وه. ههر وهخت که زور پیویستم به پاره بوویا سهردانی نهوم ده کرد و نه بهرانبهر نهو بره پاره یه کی که پیمی ددها، هه ندیک کارم بو جیبه جی ده کرد. هه میشهش نه کاتی خویدا هه قدهسته که ی ددهامی. چوومه لای، وهک پیشه کی بیستوپینج رۆبلی دامی و به نییم دا نه ماوه ی هه فته یه کدا پیشه کیبه کی نه سهر کتیبیک بو بنوسم. بهس نه هه مان کاتدا هیواخواز بووم که ده رفه تیکم بو ته واوکردنی رۆمانه کهم بو بره خسیته. زۆریه ی کات، یانی نهو کاتانه ی که پاره م نی ده برا، نه م کارم ده کرد.

نه گه ل وهرگرتنی پاره که دا به ره و بازاری کونه فروشان رامکرد، نهوی سهرم نه ژنه دوکانداریک دا که هه موو جوړه کراسیکی دهستی دووی نه لا ده ست ده که وت. هه رکه به مه زنده دریزی بالای نیلنام پی گوت، یه کسه ر کراسیکی جوان و باش و کراوه رهنگی پیشان دام که نه جاریک زیاتر نه بهر نه کرابوو: نرخه که ی زور نهوه هه زانتر بوو که سۆسه م ده کرد. سهرپوشیکیشم بو کری. نه گه ل بژاردنی پاره ی نهواندا بیرم هاته وه که نیلنا پیویستی به پالتویه کی بچووکیش، یان پوشاکیکی گهرم هه یه. ههوا سارد بوو و نهویش جلی گهرمی نه بوو تا نه بهری بکات. بهس جارئ پالتوو کرینه کهم دواخست. گهرچی من کراسیکی زور ساده و هه رزان باییم بو کریبوو، بهس خودا دهیزانی که داخو نییم وهرده گریت یان نا. دوو جووت گۆره ویی شلیله یی و جووتیکی په ژمیشم بو کری. ده متوانی به بیانووی ساردی نه پارتمانه کهم و نه خوشیی نهوه وه، وای نیبکه م نه مانم نه ده ست وهریگری. نهو پیویستی به جلی ژیره وهش بوو. بهس جارئ هه موو نه مانم بو کاتیک دانا که باشتر شاره زای یه کدی بین. ههروه ها په رده یه کیشم بو دوری ته خته خه وه که ی کری که ده مزانی ده بیته مایه ی دلخوشیی.

کاتژمیر یه کی دوا نیوه رۆ بهو شتانه وه ی که کریبوومن گه پامه وه مائی. قوفله که بیده نگانه کرایه وه و نیلنا نهیزانی من هاتوومه ته وه. سهیر ده کهم لای میزه که راوه ستاوه و خهریکی هه ئدانه وه ی لا په رهی کتیبه کانمه. وهختیک که زانیی گه پامه ته وه، به خیراییه وه نهو کتیبه ی داخست که خهریکی خویندانه وه ی بوو، که میک سوور هه لگه را و نه میزه که دوور که وته وه. سهیریکی په رتووکه کهم کرد: یه که مین په رتووکی بلاو کراوه م بوو که نه ژیر ناو نیشانه که یه وه ناوی من چاپ کرابوو. به شیوه یه کی لاسارانه گوتی:

- وهختيک که ئيره نه بوويت که سيک هات و پرسیی که بوچی ده رگه که ت داخستوو.

- رهنگه دکتوره که بوو بیت، قسه ت له گه ل کرد، ئیلنا؟

- نا.

ئیدی هیچ نه گوت و نهو به سته یه م کرده وه که له گه ل خومدا هیئا بووم و پو شاکه کانی نهوم دهره ئینان. پاشان لهو نزيك بوومه وه و گوتم :

- گوئیگره، کچه نازیزه که م، تو نابیت نه م جله دراوانه ت له بهر بیت، جا ههر به م بونه یه وه کراسیکم بو کریویت که ده توانیت بو هه موو شوینیك له بهری بکه ییت، خه مت نه بیت زوری تی نه چوو، گه ئیک هه رزان بایشه. به رۆبلیك و بیست و پینج کۆپیکم کریوه. تکا ده که م له بهری بکه.

کراسه که م خسته سه ر میزه که ی ته نیشتی، سوور هه لگه را و بو ساتیک چاوی تیپریم.

زور خه جائه تی ده کیشا و له هه مان کاتیشدا وړ ما بوو. بهس باریکی میهره بان و سۆزدارانه له نیگایدا وه دهرکه وت. وهختیک که بینیم هیچ دهنگیکی ئیوه نابیت ئیدی رووم له میزه که کرد. پیده چوو نه م ئیشه ی من کاریگه ریبه کی زوری له و کرد بیت. بهس به هه ولدانیکی زور به سه ر خویدا زال بوو و به سه ریکی کز کردوو وه، له جیی خوی مایه وه و جوولهی له خوی بری.

سه رم ده سوورا و حاتم زور ناله بار بوو. هه وای پاکی دهره وه ش هیچ کاریگه ریبه کی باشی له سه ر ته ندروستیم نه کربوو. بهس ده بوو سه ردانی ناتاشا بکه م. له دوینیوه ههر نیگه رانی بووم و نه م نیگه رانییه ش تا ده هات پتر ده بوو. له پر دهنگی ئیلنام بهر گوی که وت، رووم لی کرد.

له باریکدا که رووی له لایه کی دی کرد بوو و به په نجه کانی ریشووی بهرگی قه نه فه که ی به ده وری په نجه کانیدا لوول ددها، وهک بلیت نه مه تاقه کاریك بییت که خوی پیوه خه ریک بکات گوتی: تکایه وهختیک له مال ده چنه ده ری دهرگه که م لی دامه خه ن. من بو هیچ کوی ناچم.

- باشه، ئیلنا، قایلم. بهس نه ی نه گه ر که سیك هات؟ جا ههر خوداش ده زانیت نهو که سه ی که خوی به ژوویدا ده کات کییه!

- مادام وایه کلیله که لای خوم دابنی، له ژووروه دهرگه که داده خه م و گه ر ههر که سیکیش له دهرگه ی دا، ده ئیم ئیوه له مانی نین.

سه یریکی مه کربازانه می کرد، وهک بلیی گه ره کی بوو بلنی: ((زور ئاسانه، ههر ده بیت وا بکه ییت.))

بەر ئەوەی دەرڤه تی وتنی شتیکم هەبیت کتوپر گوتی: ((کێ جله کانتان بۆ دەشوات؟))

- ژنیك كه لهم بینایه دا نیشته جییه.

- به خۆم ده یانشۆم. دوینی له کوی نانتان خوارد؟

- له ریستوران.

- من کابانییش دهزانم. چیشتان بۆ ئی ده نییم.

- بزانه ئیلنا، نه وه چی ده ئییت؟ خۆ به جددی قسه ناکه ییت؟

بێدهنگ بوو و سه ری نه وی کرد. بێده چوو قسه که می له بهر دل گران بوویت، لایه نی که م ده خوله کیك رابورد، ههردوو کمان بێدهنگ ببوین.

بی نه وهی سه ره ئه بری گوتی: به ینتان له گه ل شیوا چونه؟

به سه رسامیه وه پرسیم: یانی چی له گه ل شیو؟ چ جۆره شیویك؟

- دهزانم شیو لیینیم. وه ختیك كه دایه نه خۆش بوو بۆم لیده نا. ههروه ها ده چوومه بازار و شه که م ده کری.

لیی نزیك بوومه وه، له سه ره قه نه فه که له ته کییه وه دانیشتم و گوتم: ((ده بینیت ئیلنا، کچیکی چه نده نووتبه رزیت. من به و جۆره ی که دلم فه رمانم پی ده کات ره قتارت له گه لدا ده که م. تۆ ته نیا و رۆژه ره ش و لیقه وموایت، گه ره که م یارمه تیت بده م. گه ر منیش تووشی ده ردیسه رییه ک بووم نه وا تۆ یارمه تیم ده ده ییت. به س تۆ به م جۆره بیر ناکه یته وه و ناماده نییت بچوو کترین هه دیه له من وه ر بگریت. ده ته وی ده سه به جی قه ره بووی بکه یته وه و به نیشکردن پاره که ی ببژی ریت، وه ک بلییت من بۆنوقا بم و گه ر نیشم بۆ نه که ییت نه وا پیتدا هه لده شاخیم. عه بیه یه گه ر به م جۆره بیر بکه یته وه، ئیلنا.))

هیچی نه گوت، لیوه کانی که و تنه له رزین. بێده چوو بیه وی شتیکم پی بلی، به س دانی به خویدا گرت و دهنگی لیوه نه هات. من هه ستامه وه و به نیاز بووم سه ردانی ناتاشا بکه م. کلپه که م لای ئیلنا دانا و تکام لیی کرد ده رگه که بۆ هیج که سیك نه کاته وه و گه ر که سیکیش له ده رگه ی دا، نه وا ناوه که ی بپرسیت. دنیا بووم که ناتاشا کیشه یه کی گه و ره ی هه یه و لیمی ده شاریته وه، چونکه پینشتریش شتی له م بابه ته رووی دا بوو. به هه ر حال بریارم وابوو ته نیا چه ند خوله کیك لای بمی نه مه وه و نه به م ده سپاگری تا لییم وه رهن نه بییت.

هه ر وایش ده رچوو، به نیگایه کی تووره و نارازی به ده مه وه هات. ده بوو ده موده ست جیی به یلیم، به س پییه کانم له گه لم نه ده هاتن. دهستم به قسه کرد:

- تەنیا بۇ ساتىك ھاتووم بۇ لات، ناتاشا، دەھوئى راپوئىڭىكت ئەگەل بکەم: ((چى ئەو كچە بکەم كە ئەلامە؟))
پاشان بە پەلە پەل ھەموو ئەو شتانەم بۇ باسکرد كە پەيوەندىيان بە ئېلناو ھەبوو. ناتاشا بى ئەو ھىچ شتىك
بلى، تا كۇتا گوئى ئە قسەكانم گرت. دوا جار گوتى:

- ناتوانم ھىچ كاریكت پى رابسىپىرم، قانیا. ھەموو باسەكە ناماژە بەو دەكات كە ئەمە بوونەو ھىكى سەیرە.
ئەوانە ھە ستمىكى زورىان ئى كردبىت، ئەوانە ھە زورىان ترساندبىت. لایەنى كەم ئىگەرپى با ماو ھەكى بەسەردا
بچى و بەشكوم بارى ناسایى خوى و ھەرىگرتتەو. دەتەوئى بۇ لای دایك و باوكمى بنىرىت؟

- بە خوى دەئى نایەوئىت بچى بۇ ھىچ كوى و مائەكەى من جى ناهىلى. ئە لایەكى دىكەشەو ھە خودا دەزانى كە ئە مائى
ئىو ھە ئسوكەوتى ئەگە ئدا دەكرى، جا ئەبەر ئەو ھە من نازانم دەبىت چى بکەم. بەس تۆ ھاوړپكەم، دوئىنى
سەر و سىمات باشى ئەدەگوت؟

ئەم پرسىارەم بەكە مەروپىيەو ھە ئىى كرد.

خەمساردانە ھاتە و ھەلام: ((بەئى، دوئىنى سەرم زور دەئىشا، ئەمروئىش ھىندە باش نىم. ئایا ئەمرو چاوت بە دایك و
بايم ئەكەوتو ھە؟))

- نا، سبەى دەچم بۇ لایان. چونكە سبەى شەمە ھە.

- ئى؟

- شازادە سبەى شەو دىت.

- بەئى، دەزانم، بىرم ئەچو ھە.

- نا، مەبەستم ئەو ئەبوو، ھەروا گوتەم...

ھاتە بەردەم و ھاو ھەستا و بە نىگایەكى زىتەو ھە تا ماو ھەك ئىم رامما. نىگای برىارىكى بنجېرانەى تىدا
دەخوئىندرا ھەو، بارىكى بلىسەدار و سووتىنەرى ھەبوو.

- با شتىكت پى بلىم، قانیا. پىاوتى بکە و جىم بەئىلە، تۆ نارە ھەتم دەكەیت...

ھەستامەو ھە بە سەرسامبىيەو ھە ئىى رامما. جا پاشان بە دئەراو كىو ھە گوتەم:

- ناتاشا، نازىزم، چىتە، چى روویداو ھە؟

- هیچ رووی نه داوه! به یانی له هه موو شتیك تیده گهیت، له هه موو شتیك، بهس هه نووکه دهمهوی ته نیا به. گونیگره قانیا: به کسه ر ئیره جی بیله، بینینت زور نازاردیره، زور وهره زکهره.

- وهلی لایه نی که م پیم بلی...

- به یانی هه موو شتیك ده زانیت! ناه، خواجه گیان! نیسته ده پویت یان نا؟

ژووره که یم جیهیشت، له ناره حه تی و سه رسامیاندا سه رم ئاوسا بوو. ماورا به پرتاو هاته سه رسه راکه، له به رده م دا راوه ستا و پرسیی:

- باشه، تووره یه؟ من ته نانه ت زاتی نه وه شم نییه که لیی نزیك ببه وه.

- نازانیت چیه تی؟

- هه موو مه سه له که نه مه یه که <<نه و>> دوو رۆژه دیار نییه.

سه رسامانه پرسیم: ((یانی چی؟ بهس دوینی نه و به خوی پیی گوتم که بهر له نیوه رۆ هاتوووه بۆ لام و وا بریاره که شه ویش سه ریك بدات.))

- راست نییه، به هیچ شیوه یه که دوینی دوو پای نه هاتوووته ئیره! باوه ر بکه له پیرویه پیوار بووه. به توی گوت دوینی بهر له نیوه رۆ ئیره بووه؟

- به لی.

- باشه، که واته وا دیاره نه م بابه ته ی زور له بهر دل گران بووه، هه ر به م بۆنه یه شه وه هیچی بۆ باس نه کردوویت. مرۆقیکی چه نده بیباکه!

پرسیم: وهلی مانای نه م جوړه هه ئسوکه ته چیه؟

ماورا دهسته کانی لیك جیا کردنه وه و گوتی:

- مانای نه وه یه که ئیدی من نازانم هیچی له گه ل بکه م. دوینی منی به شوین نه ودا نارد، وهلی دوو جار گه راندمیه وه. ته نانه ت نه مرۆ ئیدی هه زناکا قسانم له گه ل بکات. تو ده بی بچیت و سه ریك له و بدهیت. من ناتوانم به ته نیا جی به یلم.

به ره و پلیکانه کان که وتمه ری.

ماورا پرسیی: نه‌مشه و سەردانی ئیره ده‌که‌یتەوه؟

بی ئەوهی رابووستم گۆتم: ((دەبی بزانی دەنگ و باسی ئەوی چۆنه. رەنگه بو ئەوهی هەوائی ئیرهت لا بپرسم سەریک بدمه‌وه. هه‌ئبه‌ته گەر تا نه‌و کاته هه‌ناسه‌م نه‌چنرابیت.))

له راستیدا دواي بیستنی ئەم قسانه حاتم زور شر بوو.

۱۰

راسته و راست به‌رهو مائی ئالیوشا به‌رپێ که‌وتم. مائی باوکی ده‌که‌وته مۆسکائیای بچووک هوه و نه‌ویش ئەوی ده‌ژیا. شازاده گەرچی سه‌ئت بوو، به‌س له نه‌ پارتمانیکی گه‌وره‌دا ده‌ژیا. ئالیوشا له‌و نه‌ پارتمانه‌دا دوو ژووری باشی له‌به‌ر ده‌ستدا بوو. تا نه‌و کاته نه‌مه دووه‌مین جارم بوو که سەر به مائی نه‌ودا بکه‌م. زۆریه‌ی کات و به‌ تایبه‌تی له سەرته‌ای دروست بوونی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ناتاشا، هه‌میشه نه‌و سەردانی مائی منی ده‌کرد.

له مائی نه‌بوو. له‌به‌ر نه‌وه یه‌کسه‌ر چوومه ژووره‌که‌ی و ئەم یاداشته‌م بو‌نووسی:

((ئالیوشا، پیده‌چێ ئەقلت له‌ده‌ست دابیت. شه‌وی سی شه‌مه وه‌ختیک که باوکت داوای له ناتاشا کرد نه‌و شه‌ره‌فته پی ببه‌خشی و به‌ هاوسه‌ری خۆیت په‌سه‌ند بکات، تو له خوشیاندا شاگه‌شکه ببوویت، به‌خۆم ئاگام ئی بوو. ده‌بیت دان به‌وه‌دا بنییت که ئەم شیوه‌ ره‌فتاره‌ی هه‌نووکه‌ت جیگه‌ی پرسیاره. ئاگات لیبه‌ که چیت به‌سه‌ر ناتاشا هیناوه؟ به‌هه‌رحال، من له‌رپێ ئەم یاداشته‌وه وه‌بیرت ده‌هینمه‌وه که شیوه‌ی ره‌فتارت له‌گه‌ل هاوسه‌ری داها‌تووتدا هه‌تا بلیی که‌مته‌رخه‌مانه و ناجۆره. هه‌ئبه‌ته باش ده‌زانم که من به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک مافی سه‌رکۆنه‌کردنم نییه، به‌س هه‌رگیز گۆی به‌م جۆره‌ شتانه‌ ناده‌م...))

((تیبینی: ناتاشا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ئاگاداری ناوه‌رۆکی ئەم یاداشته‌ نییه و له‌باره‌ی تۆشه‌وه هیچ قسه‌یه‌کی بۆم نه‌کردوه.))

یاداشته‌که‌م ده‌ق کرد و له‌سه‌ر میزه‌که‌م دانا. که هه‌وائی ئالیوشام له‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی پرسی، گۆتی ئالیوشا ته‌نیا دهمه‌و به‌یانیان دیته‌وه بو‌مال و زۆریه‌ی کات ئیره‌ نییه.

به‌ هه‌زار فه‌لاکه‌ت توانیم خۆم بگه‌یینه‌وه مائی. سه‌رم ده‌سوورا و پبیه‌کانم ده‌له‌رزین. ده‌رگه‌ی نه‌ پارتمانه‌که‌ که‌رابووه‌وه و نیکۆلای ئەوی بوو. چاوه‌ریمی ده‌کرد. لای میزه‌که‌ دانیشتبوو و بی ئەوه‌ی هیچ بلیت، له‌ ئیلنا رامابوو. ئیلنایش به‌ هه‌مان نه‌ندازه‌ی سه‌رسامیی نه‌و و به‌ مکو‌رییه‌کی بیده‌نگانه‌وه چاوی ئیی بریبوو.

به خۆم گوت: ((بیگومان ده بیټ نیلنای به مروقیکی نیجگار سهیر و سه مه ره بیته بهرچاو.))

نیکولای له باریکدا که به نیگا ژوره کهی هه ئه سه نه گاند، به لاچاویک ئامازی به نیلنا کرد و گوتی: ((کاترمی ریکه من لی ره، هاوریکه م، هه ئه به ته دانی پیدا ده نیکم که چاوه ری نه بووم له مائی بیت.)) له نیگایدا سه راسیمه یی به دی ده کرا، بهس که به باشی لی نر بوومه وه، ده رکم به وه کرد که نیگه ران و خه مگینه. رووخساری زیاد له هه ر کاتیکی دی بی ره نگتر ببوو.

به باریکی شپرزانه و به ئازاره وه گوتی: ((وه ره دانیشه. زور په له مه. رووداویکی ناره حه تکه رم بو پیش هاتوه. بهس نه وه تو چیته، سه روسیمات له هی مروقیکی سه ره حال ناچیت.))

- حالم باش نییه، له به یانییه وه تا نیسته سه رم ده سووری.

- ئاگاداری خۆت به، نابی ته ندروستیت پشتگۆی بخریت. بیگومان سه رمات بووه.

- نا، ته نیا نوره یه کی ده مارییه. جار و بار ده مگریت. نیوه ته ندروستیتان باشه؟

- باشه، باشه! ته نیا که میک و رووژاوم و تووشی دله کوته یه ک بوومه، هه ره نه وه نده. وه ره دانیشه، رووداویک له ئارا دایه.

کورسییه کم برده لای میزه که و روو به رووی دانیشتم. پیره میرده که به ره و لام چه مییه وه و دهستی به قسه کرد:

- وریابه، سهیری نه و مه که و با وای نیشان بدهین که له مه ر بابه تیکی دیکه وه ده دوین. نه م کچوئه یه کییه؟

- پاشان بو تان روون ده که مه وه، نیکولای سیرگه فیج. کچیکی لیقه و ماوه که دایک و بابی له ده ست داوه و نه وه ی نه و نه سمیته یه که لی ره داده نیشتم و لای شیرینی فروشیه که مرد.

- ئاه! یانی نه و نه وه یه کیسه هه بووه؟ بهس هاورپی ئازیز، مندالیکی سه رسورهینه ره، بروانه چون سهیر ده کات! با ریک بیته بلیم، گه ر پینج خوله کی دی نه هاتبایت، نه وایه کسه ره ده رویشتم. دوا ی دونیا یه ک شیر و ریوی هی نانه وه جا هیشتوو یه تی بیمه ژووری. له وه خته یسه وه یه ک قسه ی نه کردوه، پیاو لی ده ترسیت، له مروقیکی ئاسایی ناچیت. چون گه یشتوو ته لای تو؟ ئاه! ده زانم، بیگومان هاتوو چاوی به با پیره ی بکه وئ و که چی ئاگای نه وه نه بووه که نه و مردوو، ها؟

- به ئی، کچیکی داماره. با پیره ی له کاتی گیانکه نشت دا باسی نه و ی بو ده کردم.

- باشه، گيا له سهر بنجی خوئی دهر ویتتهوه! وهها با پیره یهك ههر دهبوو نهوه یهکی ناوها بخاتهوه. گهر ههر بهراستی لیقهوماوه، نهوا لهوانه یه بکریت دهستی بگرین. باشه، ناتوانیت پیی بلیت لیره برؤا؟ چونکه ده بیت بابه تیکی زور جدیدیت له گهل باس بکه م.

- وهلی نهو هیج شوینیکی دیکه ی نییه، له مائی من دهژی.

به کورتی هه موو سه ربورده ی نهوم بو گیرا یه وه و پیم گوت کی شه نییه، با نه ویش لیره بیت، نیوه ده توانن قسه ی خو تان بکه ن، خو نهو ته نیا مندائیکه.

- به لی، هه لیه ته، مندائیك، وه لی نه قلم نایپرئ، هاوړیکه م. نهو لیره له گهل تو دهژی، نه ی خودای مه زن!

پیره میرده که دیسان به نیگایه کی هه ژیه وه چاوی له نیلنا بری. نیلنا ههستی به وه کردبوو که قسه له سهر نهو ده که یین، جا بی نه وه ی ورته ی لیوه بیت، سه ری کز کردبوو و ریشوی بهرگی قه نه فه که ی به دوری په نجه کانیدا نوول ددا. نهو کراسه تازه یه ی له بهر کردبوو که بوم کرې بوو و زوریشی لی دهات. قزه کانی زور جوانتر له جاران داهینا بوون و رهنگه ویستبیتی له گهل کراسه نوییه که ییدا هاونا ههنگ بن. به گشتی، به دهر له باری نااسایی نیگای، کچیکی بچووکی له بهر دلان بوو.

نیکلای گوتی: ((با به کورتی و پوختی بوت باس بکه م، هاوړی نازیز: به سه رهاتیکي دوورودرئژی زور جدیدیه...))

چاوی له زهوی بریوو، سه روسیمایه کی زور جدی و تیفکرانه ی هه بوو. تیا ما بوو که چون و له کوپوه <<دهقا و دهق>> دهست به گیرانه وه ی به سه رهاته <<جدی>> یه که ی بکات. به خوم گوت: ده بی باسی چیم بو بکات؟

- ده زانیت قانیا، هاوړی نازیز، هاتووم تکایه کی گه ورته لی بکه م. بهس بهر له وه... پیم وایه ده بیت روونکردنه وه یه کت له باره ی هه ندیک هه لومه رجه وه بده می... هه ندیک هه لومه رجه ی زور هه ستیار.

کوکه یه کی کرد، له ژیر چاوه وه سه یریکي کردم، پاشان له رقی می شکیدا که به باشی کاری نه ده کرد، سوور هه لگه را.

- وه لی پیویست به روونکردنه وه ناکات. خو ت تیده گه ییت. بی نه م لا و نهو لا دهمه وی شازاده بو شه ریکي ته ن به ته ن (دوئیل) بانگه یشت بکه م، دهمه وی تو نه م کاره ریک بخه ییت و له گهل نه وه شدا شاهیدم بیت.

واق و ور پاتم به کورسییه که وه دا و چاوم تیبری.

- چیه؟ بو ناوها سه یرم ده که ییت؟ ده لی چاوت له شیتیک بریوه.

- بهس مؤلته ت بدن، نیکولای سیرگه فیج! به چ بیانوویهک و له پیناو چ ناما نچیکدا؟ جا دوا جار کی دهئی نهمه ریک دهکه ویئت...

پیره میرد هاواری کرد: ((بیانو، نامانج، ئای نهم قسه یه.))

- باشه، باشه، ده زانم وه لایمی نیوه چیبیه، وهئی نهم کاره چ سوودیک به نیوه دهگه یه نیئت؟ نه نجامی نهم (دوئیل) ه چی ده بیئت؟ دانی پیدا دهنیم که من سهری لی دهرناکه م.

- باشه، چاوه ری نه بووم سهر نهم بابه ته دهر بکه یه. گوئیگره: دادگاییه که مان ته او بووه <<یانی له راستیدا ههر نهم رۆژانه دوایی دیت: ته نیا هه ندیک کاری رواله تی و بی بایه خی ماوه>>، من نهم دادگاییه دا دؤراوم. ده بیئت ده هه زار رۆیل ببرییم: مال و مولکه که م وهک بارمته دهستی به سهر دا گیراوه. هه نوکه نهم هیچو پوچه دنیا یه که پاره ی خه ساره ت وهر ده گری و منیش مولکه که می راده ست ده که م، قهرزه که م پاک ده که مه وه و ئیدی هیچمان له نیواندا نامینی. ئیدی نهوسا ده توانم بیژم: جه نابی شازاده ی نیجگار به ریژ دوو سالی ره به ق سووکایه تیت به من کرد. به دنات کردم و ناو رووی خانه واده که مت برد، منیش به ناچاری نقه م له خوم بری! نه و وه ختانه نه مده توانی داوه تی شهری تن به ته نت بکه م. چونکه نهوسا خوینسار دانه پیت ده گوتم: ((ئای نهم! نهم پیاوه خویری و ته نه که چیبیه! به ته مایت به کوژیت و نه و پاره یه ش نه ببرییت که خوت دنیا ییت که دادگه درهنگ یان زوو ناچار به بژارد نیئت ده کات! نا، جاری لیگه ری با بزانه نهم نجامی نهم دادگاییه چی ده بیئت، جا دواتر ده توانیت من بو جهنگی تن به ته ن داوت بکه ت.)) نیسته، جه نابی شازاده ی نیجگار به ریژ، دادگه بریاری خوی دهر کردووه و نیوه براوه ن، به م پییه ئیدی هیچ کیشه یه ک له نارادا نییه، که واته بی زه حمت بی ره مهیدانی جهنگی تن به ته ن و له به رانه رمدا رابه سته.)) نهمه ته او ی به سهراته که بوو. باشه، به بوچوونی تو من مافی نه وه م نییه که له به رانه ر نه و هه موو تو مه ت دانه پال و سووکایه تی پیکرد نانه تو له ی خوم بسینمه وه؟

چاوانی گریان لی دهباری. تا ماوه یه کی زور، به بیده نگیییه وه چاوم تی بری. دهمویست دزه بکه مه قوولایی فکرییه وه.

سهره نجام بو نه وه ی باش لیک حالی ببین، بریارمدا به جددی باسی ورد و درشتی بابه ته که ی له گه ل بکه م. ههر به م بونه یه وه گوتم:

- گوئیگرن، نیکولای سیرگه فیج، ده توانن راستگو یانه له گه لم بدوین؟

پیدا گرانه وه لایمی دایه وه: به لی.

- با بی پیچ و پەنا بدوین، ئایا تەنیا لەبەر هەستی تۆلەکردنەو دەتانهوئ داوەتی دۆنیلی بکەن، یان ئاما نچیکى دیکەشتان هەیه؟

- قانیا، تۆ باش دەزانیت کە من ئیناگەریم هیچ کەسیک سەبارەت بە هەندیک پرس گومان بخاتە سەرگوتەکانم، بەس ئەتۆی ناگرم، چوونکە تۆ بەو رۆحە رۆشن و وردبینەت، دەمۆدەست سۆسەى ئەوەت کرد کە ئەمە بابەتیک نییە کە هەر وا بە سادەیی بەسەریدا رابوویت. با، ئاما نچیکى دیکەم هەیه و ئەویش پاراستنى حەیاى کچەمە کە خەریکە ئەکەدار دەکریت و نامەوئ لیگەریم بەو رینگەیهدا برۆا کە ئەم دوايانە ئەویان پەلکیشکردوووتە ناوی، هەرۆها دەمەوئیت بیخەمەووە سەر راستەری.

- بەس ئەم «دۆنیل»ە چۆن فریای ناتاشا دەکەوئیت؟

- ئەم رینگەیهووە دەتوانم هەموو ئەو نەخشە و پلاناڤانەیان تیک بەدم کە دایانرشتوون. گوئ بگرە: پیت وانەبى کە سۆزى باوکانە یان لاوازییەکی دەروونی منى ناچار بە ئە نجامدانى وەها کاریک کردوو. ئەمانە هەمووی شتى بی مانان. من ئیناگەریم کەس دەرک بە نەینییەکانى ناخەم بکات. تەنانەت تۆیش ناتوانیت دەرکیان پى بکەیت. کچەکەم پشتى تى کردووم، ئەبەر خاترى ماشوقەکەى مائى باوانى جیھێشتوو و منیش بۆ تاهەتا ئەوم لە دئى خۆمدا سەپووەتەو، هەر ئەو شەووەوێ کە رۆیشت، بېرت ماو؟ گەر ئە بەرانبەر وینەکەدا مەنت بە چاوی تەرەووە بینى، ئەوا مانای وا نەبوو کە من ویستی لیبووردنیم هەیه. تەنانەت ئیستەیش لیى نابوووم. من بۆ ناوڕووی تکاوو کامەرانى ئەکیس چووم دەگریم، ئەک بۆ ئەو هەلومەرجەى کە ئیستە ئەوێ تیدا دەژى. دەشى زۆرەى کاتەکان چاوە فرمیسک بم، دانى پیدای دەنیم و شەرم ناکەم، هەرۆها شەرم ئەوەش ناکەم کە بلیم کچەکەم ئە هەموو کەسیکی سەر ئەم زەوییه خۆشتر دەوئیت. ئەوانەیه هەموو ئەمانە بە رۆالەت ئەگەن بریارەکەمدا یەک نەگرنەو و پیچەوانە بن. ئەوانەیه پیم بلیت: مادام گەر وایە، گەر ئیدی ئەو بە کچی خۆت نازانیت و چارەنووسیت بەلاووە گرنگ نییە، ئەى بۆچی خۆت ئەو نەخشانەدا هەلدەقورتینیت کە ئەوان دایان ناو؟ وەلامت دەدەمەو، یەکەم نامەوئ ئەم نیوئەندەدا مەروقیکی بەدناکار و کلاوچی براووە بیت و دووهمیش لەبەر هەستیکی مەروفانەى ئیجگار ناسایى. گەرچی ئەو ئیدی کچی من نییە، ئەگەن ئەوەشدا ئەو بوونەوهریکی لاواز و هەنخە ئەتاو و بی پەنایە کە، رۆژ دواى رۆژ ئەوەندەى ئەخستە دەبەن هەتا بە تەواوی ئەناو دەچیت. راستەوخۆ ناتوانم خۆم ئەم مەسەلەیهدا هەلبقورتینم، بەس بە ناراستەوخۆ و ئە ریی «دۆنیل» هە دەتوانم ئەم کارە بکەم. گەر بکوژریم، گەر خوینم برێژن، ئیدی ئەو زەماوەند ئەگەن کورێ کەسیکدا ناکات کە بکوژى منە، بەسەر تەرەمەکەمدا رانابووئیت. مەگەر ببیتە کچی ئەو تزارەى کە (ئەو کتیبەت بێردى کە تۆ ئە مائى ئیمە ئە ریی ئەوەووە فیرى خویندەنەو بووئیت؟) کە فەرمانى دا گالیسکەکەى بەسەر تەرمى باوکیدا رابووئى. جا دواچار گەر کار بگاتە ئەم مەملانیه، ئیدی شازادەکەى

ئېمە ئەو ھاوسەرگىرىيە پاشگەز دەبىتتە. بە كورتىيەكەي مەن ئەم زەماۋەندە پەسەند ناكەم و ھەموو كارىك ئە پىناۋ سەرنەگرتىدا دەكەم. ئېستە ئە مەبەستەم تىگەشتىت؟

- گەر راستىيەكەيت دەۋىت، نا. گەر ئىۋە دەربەستى خوشبەختىيى ناتاشان چۈن دەتوانن بىرىارى بەرگرتنى ئەم زەماۋەندە بەن؟ ئەو تەنبا ئەم رېيەۋە دەتوانىت ھەياچوۋنەكەي خۇي پاك بىكەتەۋە. ئەو ھېشتا بەشى چەندىن سال ژيانى ئە بەردەم دا ماۋە. پىۋىستى بە ھەيا و حورمەتە.

- ئەو دەبىت ھېندەي پووشىكىش بايەخ بە واتەۋات و بىر و بۇچوۋنى ئەۋانى دى نەدات! ئەو دەبىت ھەست بەۋە بىكات كە بوۋنە خەمى ئەم كەسە نەفس نەمانە و چوۋنە نىۋ ئەو دۇنيا چە پەئەيانەۋە، ئەۋپەرى ھەياچوۋن و بەدناۋىيە. ئەۋجا ئەۋانەيە نىدى مە نامادە بە دەستى يارمەتتى بۇ درىژ بىكەم و جا بزانم داۋى ئەۋە كى زاتى ئەۋەي ھەيە كە سوۋكايەتى بە ھەيا و حورمەتى كچەكەم بىكات.

سەرم ئەم خەيا ئېلاۋىيە نائومىدانەيەي سوۋرما. بەس دەمۇدەست ھەستەم كەرد كە ئە رىقاندا بەرچاۋى خۇي نايىنىت و ھەرچىش دەلى ھەموو ئە رىقەۋە سەرچاۋە دەگرتىت.

ۋەلامە دايەۋە: ئىۋە داۋى شتىك ئەو دەكەن كە ئە دەرەۋەي تۋانايىدايە. لاتان وايە كە ئەو ئەبەر بوۋنە شازادە گەرەككىيەتى ئەو ھاوسەرگىرىيە ئە نىجام بەدات؟ ئەۋ عاشتە، ئىۋە خۇتان باش ئەمە دەزانن. باس باسى عەشقىكى دىۋانەئاسا و چارەنۋوسىكى بى چەند و چوۋنە، ئىۋە داۋا ئەو دەكەن كە حىبب بۇقسەي خەئكى نەكات، وايە؟ بەس ئىۋە بە خۇشتان پابەندى ئەم بۇچوۋنە نىن. ئە بەرانبەر قسەي خەئكىدا سەرى خۇبەدەستەۋەدانتان دانەۋاندىۋە. شازادە سوۋكايەتتى بە ئىۋە كەردۋە، بە رۇژى رۇشن ئەو بوختانەي بۇ داتاشىۋن كە گوايە ئىۋە بە فرۋفيل وىستۋوتانە پەيۋەندىي خەمەيەتتىيان ئەگەل دروست بىكەن، ئىستاكە ئىۋەش ۋا بىردەكەنەۋە كە كچەكەتان داۋى ئەۋ خۋازىنىيە فەرمىيەي كە ئەلەين ئەۋانەۋە لىي كراۋە، گەر دەست بە رۋويانەۋە بنىت ئەۋا سەلماندىۋوتانە كە تەۋاۋى تۋمەت و بوختانەكان نارهۋا و ناهەق بوۋنە. ئىۋە ئە رىقاندا گەرتان گەرتۋە و گەرەكتانە تۋلەي لى بستىننەۋە و سوۋك و چروۋكى بىكەن و جا ئەم پىناۋەدا خوشبەختىيى كچەكەتان بەخت دەكەن. ئايا ئەمە غروور و خۋوۋىستىي پى نائىن؟))

نىكۋلاي نىكۋلاي بە سىمەيەكى مەرومۇن و گەرزەۋە دانىشتىۋو، تا ماۋەيەكى زۇر ھىچ ۋەلامىكى نەدامەۋە.

دئۋپە فرمىسكىك ئەنىۋ بىرژانگەكانىيا دەرەۋشايەۋە و سەرەنجام گوتى: ((تۋ دەربارەي مەن بى ۋىژدانىت، قانىيا، سوۋىند دەخۇم بى ۋىژدانىت، ۋەلى با ۋا بىت، لىيگەرى.)) جا پاشان ھەستا و كلاۋەكەي ھەگەرت و ئەسەرى رۋىشت: ((مەن ناتوانم ھەموو ھەستى دلى خۇمت بۇ دەربەرم، تەنبا دەتوانم ئەۋەندەت پى بلىم: تۋ باسى خوشبەختىيى

كچەكەمت كرد. وهلى من متمانەم بە وەھا خوشبەختىيەك نىيە، نابىت ئەم راستىەش لەبىر بکەيت كە تەنانەت گەر مەيش خۆم هەنەقورتىنەم، ئەو هەرگىزا و هەرگىز دەستى بەو خوشبەختىيە راناکات. ((

دۇشداماوانە پرسىم: ((چۆن؟ بۇچى وا بىر دەكەنەو؟ هيج شتىك ئەم بارەيهو دەزان؟))

- نا، هيج شتىكى ئەوتۆ نازانەم. بەس ئەم رېويىيە نەفرەتییە، لەخۆرا بىرپارىكى ئەم جۆرە نەداو. ئەم قسانە تەنيا درۆ و داو. من هيج گومانىكەم ئەو دەدا نىيە و تۆيش قسەكانى خۆنت بىر نەچىت، هەر بەو جۆرە دەبىت كە پىشبینىم كروو. جىيا لەمەيش، گەر ئەم زەماوئەدە سەرگىرئ، هەمووى لەسەر بئەماى كۆمەئى حسیب و كتیبە كە ئەم هيجوپووجە كروونى، حسیب و كتیبىكى نەینى كە من و تۆ سەريان ئى دەرناكەين، هەر وەھا ئەمە بەشیکە ئەو نەخشانەى كە من هيج زانیارییەكەم لەسەريان نىيە. ئەوجا بە بیروراتدا بچۆرەو و بە ویزدانەو قسە بكە: نایا ناتاشا لە رېئ ئەم زەماوئەدە خوشبەخت دەبىت؟ دەیخەنە ژیر بارى مەنت و سەرکۆنە كردن، جا پاشانىش بە سووك و شەرمەزاركراوییهو پشتی تیدەكەن، ئاخەر ئەو دەبىت ئەگەل كورپىكدا ژيان بەسەر ببات كە هەر لە ئیستەو خوشەوئىستىيەكەى بى بنەما و كاتییە، هەر كە زەماوئەدى ئەگەلدا كرد، بەرە بەرە خوشەوئىستىيە بۆ ئەو كال دەبىتەو و دواى ماوئەكە بىرپىرئى بەرانبەر دەنوئى و دواترىش سووك و رسواى دەكات، لە پەيوەندى عاشقانەدا هەتا لایەنىك زیاتر دئسارد و كەمتەرخەم بىت، ئەوا ئەبەرامبەردا عەشقى ئەوى دىكەیان زیاتر بلیسە دەسینىت و ئیدى خانگمانى، ئەشكە نەجەى رۆحى، دۆزەخى راستەقینە و جىابوونەو سەر هەئەدات و تەنانەت ئەوانەیه تەوانىشى بە دواو بىت... نا، قانىا! گەر تۆ رېگە بۆ هاتنە ئارای هەنومەرجىكى ئەم چەشنە خوش دەكەيت، ئەوا دئىبابە كە دەبى ئەبەردەم خوداوەندا وەلامەكەشى بەدەیتەو، بەس ئەو وەختە ئیدى هيج سوودىكى نابىت! مائاوا.

من رامگرت و گوتەم: ((گوى بگرن، نىكۆلاى، با جارئ واز ئەم بابەتە بەینىن و تا ماوئەكە دان چاوەرئ بىن. دئىبابن كە بەخۆم ئاگام ئەم كىشەیه دەبىت، ئەوانەشە بى ئەوئى پىويست بە رېگە چارەى بىكەك و شەرەنگىزانەى وەك دۆئیل و ئەم جۆرە شتانە بكات، كىشەكە خۆ بەخۆ چارەسەر بىن و بە خىر و خوشى بىرئەو. زەمەن باشتر لە هەر كەسىك ئەم گرىيە دەكاتەو! مۆئەتم بەدەئى با پىشتان بلىم كە نەخشەكەتان بە تەواوى نەكردەیه. نایا بىرت ئەو كرووئەتەو كە بوى هەیه شازادە پىشنىارى مەلانئىكەت رەد بكاتەو؟))

- چۆن شتى وا دەبىت؟ تۆ چىت بەسەر هاتو، قانىا؟ مېشكت ئەدەست داو؟

- سوئىدتان بۆ دەخۆم كە پەسەندى ناكات و دئىبابىش بن كە بى چەند و چوون رېگەى هەئەتتىكى ئاورومەندانە پەيدا دەكات و خوى ئەم مەسەلەیه دەدزىتەو. ئەو بىانووىكى زىرەكانە دەدزىتەو و ئەم ئیوئەندا ئیوئە دەبنە گائتە جارئ خەلكى...

- تەككە دەكەم، ئازىزم، تەككە دەكەم! تۆ بەم قىسانەت گومانم بۇ دوست دەكەيت. بەس چۈن رېئى تېدە چى كە ئەو داوئەتەكەي مەن بۇ ئەم مەلەنئىيە رەد بىكەتەو؟ نا، قانىيا، تۆ مەرقىيى شاعىر مەشرەبىت، شاعىرىكى تەواوئىت، ھەر ئەمەندە و بەس، شاعىرىكى راستە قىنەيت! بۇچى لات وايە ئەو مەن بە شايەنى ئەو نازانىت كە شەرى تەن بە تەنم ئەگەل بىكەت؟ مەنىش وەك ئەو نەوانگم ھەيە. تەنىيا مەرقىيى بەسالا چووم، مەرقىيى رىسواكراو و تۆيش نووسەرىكى رۇوسىيىت، ھەرۋەھا كەسايەتئىيەكى دىيار، دەتوانىت بىيىتە شاھىدەم و... ھەرۋەھا... تىناگەم... ئەمە زىاتەر ئىدى چىت دەوئى؟

- دەيىيىن، ئەو بىيانوئىكى ھىندە ئاقلانە دەھىيىتەو كە ئىو بە خوتان بەر ئە ھەموو كەسەك دان بەوودا دەنەن كە ئەم دۇئىلە شتىكى نەكردەيە.

- ئەم... زۆر باشە ھاورپىكەم، بە پىيى راسپاردەكەي تۆ رەقتار دەكەم. تا ماوئەك چاودەرى دەبەم، تەنىيا بە ئىنى شەرەفم بەدەيى كە نە ئەگەل <<ئەو>> و نە ئەگەل ئانادا ئەم بارەيەو بەك وشە نە ئىيىت، چاودەرى دەبەم تا بزانم زەمەن چ بىرپارىك دەدات.

- قايىم.

- شتىكى دى قانىيا، پىاوەتى بەكە و ئىدى ئەم بارەيەو ھىچ قسەيەكەم ئەگەل دا مەكە.

- باشە، بە ئىن دەدەم.

- تەككە دىكەشم ھەيە: ئازىزم دەزانم كە دىيىتە مائى ئىمە بىتاقەت دەبىت، بەس گەر دەتوانىت، زوو زوو سەردانمان بەكە. ئانا كەلۋەكەي مەن زورتى خۇشەوئى و... ھەرۋەھا... ئەو رۇژانەي كە ناتىيىنى مات و خەمگىنە... بە ئىنى ئەوئەشم پى دەدەيت، قانىيا؟

جا بە توندى باوئەشى پىدا كەردم. مەنىش ئە ناخى دئەو بە ئىنم پى دا.

- ئىستەش داوھەمىن پىسىيارى نەرەجەتەكەر... قانىيا: پارەت ھەيە؟

سەرسامانە دووبارەم كەردەو: پارە؟

- بە ئى (پىرەمىرد سوور ھەنگەرا و سەرى دانەواند)، كە ھەنومەرج و شوئىنى نىشتە جى بوونت دەبىنم، بە خوم دە ئىم رەنگە زىدە خەرچىشت ھەبىت (بەتايىت ئە ئىستەدا)، باشە، مادام وايە، ئەم سەد و پە نجا رۇبلە بگرە، ھاورپىكەم، بۇ رۇژانى تەنگانە...

- سەد و پە نجا رۇبل بۇ <<رۇژانى تەنگانە؟>> ئەمەش ئە دۇخىكدا كە دادگايىيە كە بە زىانى ئىو تەواو بوو؟

- قانیا، دەبینم که تو به هیچ شیوهیهک نه مەبەستم حالی نابیت! ڕەنگە هەندێ خەرجیی پیشبینی نەکراوت بۆ بێنە پیش، ئەم پارەیه بگرە. هەندیک هەنومەرج دینە پیش که ئەرپی پارەوه دەتوانیت نازادانە بریار بدەیت. ڕەنگە هەنووکه پێویستیت پێی نەبیت، بەس ئەی نابێ ئە خەمی داها توویشدا بیت؟ بە هەر حال ئەمەم بۆ داناویت، تەنیا ئەوە نەدەم پێی دا بین کرا. گەر پێویستت نەبوو، ئەوا پێم بدەرەوه. جارێ مائناوا! خوایه گیان، ڕەنگت چەندە پەریوه! نەکا نەخۆش بیت؟

وەلامە نەدایهوه و پارەکهەم وەرگرت. هۆکاری پێدانی پارەکهەم بە تەواوی ئە لا روون بوو.

وەلامە دایهوه: ((بەئێ، بە زەحمەت خۆم بە پێوه دەگرم.))

- باری تەندروستیت پشتگوێ مەخە، قانیا، کەمتەرخەم مەبە. ئیدی ئەمرو ئە ماڵ دەرمەچۆ. بە ئانا دەئیم که تو تەندروستیت خراپە. وا باش نیە سەردانی دکتۆر بکەیت؟ سبەینی سەرئیکت ئی دەدەم، یان لایەنی کەم خۆم ناچار دەکەم، هەئەتە گەر پێیهکانم توانای هەنگرتنی لاشەمیان هەبیت. ئیستا وا باشە ڕاکشییەت و پشوو بدەیت. باشە، مائناوا، مائناوا کچە گیان.

ئیلنا رووی بەرەو دیوارهکە وەرگێرا. ((بگرە هاوڕێکەم، ئەم پینج رۆبلەش بدە بەم کچۆلەیه. پێی مەئێ من ئەمەم پێداویت. بەس بۆی خەرج بکە، جووتیک پیلانو و هەندیک جلی ژێرەوهی بۆ بکەرە... بیگومان ئە زۆر شتی کەمە! مائناوا هاوڕێی من...))

تا بەرەرگە ئەوم رایی کرد. دەبوو قاپچی بنیرم تا خواردنیگمان بۆ بکری. ئیلنا هیشتا فراوینی نەخواردبوو...

بهس ههركه گه پامهوه مائی، سهرم سوورا و نه ناوه پراستی ژووره كه دا كه وتم. ته نیا هاواری ئیلنام بیر ماوه. دهسته كانی كردنه وه و بهرو لام رای كرد هه تا بهر به كه وتمم بگری. نه مه دوا هه مین شتیكه كه نه یادگه مدا ماوه...

وه ختی هوشم هاته وه، بینیم نه ته خته خه وه كه م پاكشوم. ئیلنا بوی گپرامه وه كه به یارمه تیی قاپچی كه نه و ساته دا خواردنه كپدراوه كه ی بۆ هینابووین، منی خستوو ته سه ر ته خته خه وه كه. نه و ماوه یه دا چه ندین جار بیدار بوومه وه هه ر جارێك رووخساری نیگه ران و پڕ سۆزی ئیلنام بیني كه به سه رمدا چه میوه ته وه. بهس نه مانهم به چه شنیك دینه وه بهرچاو كه وهك بلیی نه پشت چینیك ته م یان نه خه وا بینیبیتتم. وینه ی كچه ی بینه وام وهك تابلویهك بهرچاو ده كه وت. ئاوی بۆ ده هینام و سه رمی بلند ده كرد هه تا بیخومه وه، به خه مگینی و هه راسانییه وه نه لام داده نیشته و ده ستی به قژمدا ده هینا. ته نانه ت بیرم دیت كه جارێکیان به هیمنی روومه تمی ماچ كرد. جارێکی دیکه ش، ده مه و شه و به ناگا هاتم. نه بهر روشنایی مۆمیکی بچوو كدا كه خه ريك بوو ته وا و ده توایه وه و نه سه ر میژیکی نزیك ته خته خه وه كه دانرابوو، سه یرم كرد ئیلنا سه ری خستوو ته سه ر بالیفه كه ی من و خه ویکی ئالۆزی لیکه وتوو. لیه و كانی بیپه رنگ و نیوه كراوه بوون و ده ستی خستبووه ژیر گونا گه رمه كه ی. وه ختیك كه ته وا و هاته وه هوش خۆم، ئیدی ده مه و به یان بوو. مۆمه كه به ته واوی توابوو وه، روشنایی په رنگ سووری سپیده بهر دیواره كه كه وتبوو. ئیلنا نه سه ر كورسییه کی لای میزه كه دانیشتبوو، باسکی چه پی نه سه ر میزه كه بوو و سه ری خستبووه سه ری و خه ویکی قوولی لیکه وتبوو، بیرمه كه سه یری نه و رووخساره بچوو كه یم ده كرد كه ته نانه ت نه خه ویشدا باری خه م و په ژاره ی كه سانی به ته مه نی پیوه ده بینرا. رووخساری په رنگ په ریوی، به برژانگی دریز و روومه تی لاوازه وه، نه نیو قژه په رنگ شه وه بییه كانییه وه كه به شیکی زوریان به كه مته ر خه می په لکه كرابوون و كه وتبوونه سه ر رووخساری، جوانییه کی هه ژینه ر و نه خوشانه ی هه بوو. دهسته كه ی دیی نه سه ر پشتییه كه ی من بوو. زۆر به هیواشی ماچیکی نه م دهسته لاوازه م كرد، بهس نه و كلۆنه داماهه بیدار نه بووه وه، ته نیا زه رده خه نه یه ك نیشته سه ر لیه بئ په نگه كانی. تا ماوه یه کی زۆر ته ماشایم كرد و جا پاشان خه ویکی قوول و ئاسووده یی به خش بردمیه وه. نه مجاره یان هه تا نزیكه ی نیوه پۆ خه وتم. كه به ناگا هاتم سه یرم كرد تاراده یه ك حاتم باش بووه. ته نیا نه نه ندامانی لاشه م دا

ههستم به سستی و لاوازییهك دهکرد. پیشتەر ئەم نۆره دەماریانەم تووش بووبوو و پێیان راهاتبووم. ئەم نارهحهتییه هه‌میشه له رۆژیک زیاتری نه‌ده‌خایاند، گەرچی نه‌خۆشیییه‌که به‌ره به‌ره و نه‌ ماوه‌ی بیست و چوار کاتژمێردا نه‌ده‌ما، به‌س کاریگه‌رییه‌که‌ی هه‌ر ده‌مایه‌وه.

ده‌مه‌و نیوه‌رۆ بوو. یه‌که‌مین دیمه‌ن که هاته به‌رچاوم، ئەو په‌رده‌یه بوو که دوینێ کرێ بووم، په‌رده‌که له‌ گۆشه‌یه‌کدا به‌ ته‌نافیکه‌وه هه‌‌ئاسرابوو. ئیلنا، له‌ سووچیکێ ژووره‌که‌دا شوینیکێ بۆ خۆی خۆش کردبوو. له‌به‌رده‌م کوانووکه‌ دانیشتوو و خه‌ریکی ده‌م کردنی چا بوو. وه‌ختیک سه‌یری کرد که بیدار بوومه‌ته‌وه، بزهییه‌کی خۆشحالا‌نه‌ی هاتی و ده‌موده‌س به‌ره‌و لام هات. ده‌ستیم گرت و گوتم: ((کچۆله‌که‌م، ئەمشه‌و له‌ لای ته‌خته‌خه‌وه‌که‌وه هه‌ر به‌ دیارمه‌وه بوویت. هه‌رگیز نه‌مه‌زانی ئەوه‌نده باش و میه‌ره‌بانیت.))

- به‌س چۆنتان زانی که من له‌ته‌ک ته‌خته‌خه‌وه‌که‌تانه‌وه بیدار بوومه؟ کێ نائی منیش خه‌و نه‌یبردبوومه‌وه؟

ئەم قسانه‌ی له‌ باریکدا کردن که به‌ شه‌رم و مه‌ره‌بانیییه‌کی مه‌که‌ربازانه‌وه ئیمی ده‌روانی و هاوکاتیش سوور هه‌نگه‌را.

- به‌ناگا هاتم و هه‌موو شتیکم بینی. تۆ هه‌تا به‌ر له‌ رۆشن بوونی هه‌وايش هه‌ر نه‌خه‌وتبوویت.

وه‌ک چۆن وه‌ختیک وه‌سف و ستایشی که‌سانی شه‌رم و پاکیزه‌ ده‌که‌یت یه‌گسه‌ره هه‌ول ده‌ده‌ن باسه‌که بگۆرن، ریک به‌ هه‌مان شیوه له‌ درێژه‌دان به‌م گه‌فتوگۆیه ناره‌حه‌ت بوو و قسه‌که‌می بری، جا گوتی:

- چا ده‌خۆنه‌وه؟

- به‌ئێ، وه‌ئێ بزانه‌م، دوینێ فراوینت خوارد؟

- فراوین نا، به‌س دوینێ ئیواره شتیکم خوارد. قاپچی خواردنی بۆ هی‌نام. وه‌ئێ باشر وایه قسه‌ نه‌که‌ن و پشوو بدهن.

دواتر چای بۆ هی‌نام و لای ته‌خته‌خه‌وه‌که‌مه‌وه دانیشت و درێژه‌ی پێدا: ((ئیه‌و هی‌شتا به‌ ته‌واوی ته‌ندروستیتان جیگیر نه‌بووه.))

- پشوو بده‌م؟ باشه، تا ئیواره له‌ ته‌خته‌خه‌وه‌که‌مدا ده‌مینمه‌وه، به‌س پاشان ده‌بی‌ت بچمه‌ ده‌ری. بیگومان ده‌بی‌ت وا بکه‌م، ئیلنا بچکۆلانه‌که‌م.

- یانی هه‌ر به‌راستی ده‌بی‌ت بچنه‌ ده‌ری؟ بۆ لای کێ ده‌چن؟ خۆ بۆ لای دیده‌نی که‌ره‌که‌ی دوینی‌تان ناچن، نا؟

- نا، بۆ لای ئەو ناچم.

- حەزم كرد. ئەو بۈۋە ھۆي نە خۆشكەوتتەن. ئەي بۇ مائى كچەكەي دەچن؟

- چۈن دەزانىت ئەو كچى ھەيە؟

سەرى دانەواند و گوتى: ((من ھەموو قسەكانتەنم بىست.))

رۈوخسارى سوور ھەنگەرا و برۆكانى ھىنانەو ھەك. پاشان بۆي زياد كرد:

- مرقىكى بەدفعەرە.

- تۆ ئەو ناناسىت، بە پىچەوانەو مرقىكى زۆر خە مخۆرە.

بە بارىكى ھەيە جان نامىزەو گوتى: ((نا، نا! ئەو بەدفعەرە. گويم ئە قسەكانى بوو.))

- گويت ئە چ شتىك بوو؟

- ئەو نايەوى ئە كچەكەي خوش بىيت.

- بەس ئەوى خوش دەويت. ناخر كچەكەي ئە ناست ئەودا خەتبارە. ھەمووى بە بۆنەي ئەو ھە نازار دەچىزى.

- بەس بۆچى ئىي نابوورى. ئەوجا گەر ئىيشى ببوورى، كچەكەي ھەر نابىت سەر بە مائى ئەودا بىكاتەو.

- يانى چۈن؟ بۆچى؟

بە ھەلچوونەو ھاتە وەلام: ((چونكە ئىدى ئەو كچەكەي خوش ناويت. كەواتە باشتر وايە بۇ ھەمىشە ئە باوكى

جيا بىيتەو ھە دەست بداتە دەرۆزە كردن و مەينەت بىكشىت.))

چاوانى برىقەيان دەھات و گۆناكانى سوور ھەنگەرا بوون. بە خۆم گوت بىگومان ئەم قسانە ھۆكارىكيان

ئە پشتهو ھە.

دواي كەمىك بىدەنگى پرسىي: ((دەتەنويست بۇ مائى ئەوانم بىيرن؟))

- بەئى، ئىلنا.

- حەز دەكەم بچم ئە شوئىنىك كار بىكەم.

- ناھ! ئەم قسانە باش نىن كە تۆ دەيانكەيت، ئىلنا بچكۆلانەكەم. قسەي بىمانان: دەتەوى كارەكەرى بۆچ كە سىك

بىكەيت؟

نه باریکدا که هه روا چاوی نه زهوی بریبوو، بی سه برانه وه لای دایه وه: ((بۆ لای هه روه زیرییک که ناماده بییت وه ک کاره که لای خوی رامبگری.))

بیده چوو زۆر تووره بییت.

به خه ندهیه کی کورته وه گوتم: ((وه لی وه زیری پینوستیی به کاره که ریکی وه ک تو نییه.))

- مادام وایه ده چم بۆ مائی که سانی ده وئمه مند.

- به ته ماییت بهم خوو و رهوشته ته وه بچیت بۆ مائی ده وئمه ندهکان و کاره که رییان بۆ بکه ییت؟

- به لی.

تا زیاتر تووره ده بوو به شیوه یه کی ره قتر وه لای ده دایه وه.

- بهس تو له وی خوت ناگریت.

- با. نه وان پرته بوئمه به سه ردا ده که ن، بهس من خوم که ده که م و وه لام ناده مه وه. که ره لییشم بدن نقه له خوم ده برم. که ره له خورایش لییم بدن، به هیج نرخیک ناگرییم. که ره نه شگرییم، نه وا زیاتر لییم تووره ده بن.

- چیت به سه ر هاتوو، نیلنا! چه نده لووتبه رز و توونه مه زاجیت! بیگومان هۆکاره که ی نه وه یه که نه هاهمه تیبه کی زۆرت به سه ردا هاتوو...

هه ستامه وه و چوممه لای میزی خوانی فراوین. نیلنا هه ره به هه مان شیوه له سه ر قه نه فه که دانیشتبوو و به سیمایه کی تیفرانه وه، وه ک خوی هه میشه یی خوی خه ریکی ریشوو که نی به رگی قه نه فه که بوو. بیده نگ بوو، بیرم کرده وه: تو بلییت دلی له قسه کانم نیشابیت؟

دهستم به هه ئدانه وه ی لاپه ری نه و کتیبانه کرد که دوینی بۆ نووسینی پیشه کیی کتیبه که وه رم گرتبوون، خوم به خویندنه وه وه خه رییک کرد و نییدی به ره به ره ناگام له ده وره به رم نه ما. زۆریه ی کات تووشی نه م دۆخه دیم: نیازمه بۆ چه ند خوله کییک کتیبی بکه مه وه و هه ندیک زانیاریی لی وه ربگرم، بهس هینده ی پی ناچیت به چه شنیک گیروده ی ده بم که هه موو شتییک له بیر ده که م.

نیلنا که هاتبووه نزیک میزه که به خه نده یه کی دگریه وه پرسیی: ((ده تانه وییت چی بنووسن؟))

- هه موو شتییک. نازیم. له به رانه به ر نه م کاره دا پارهم ده دهنی.

- ژیاننامه؟

- نا، ژياننامه نا.

پاشان تا ئەو جيبه‌ی كه توانيم بۆيم شيكردوه كه به سه‌رهاتی جوړاو جوړ نه‌بارەى كه سانى جياوازه‌وه دهنوسم. ئەم جوړه نووسينانه‌ش كورته چيرۆك يان رۆمانيان پى ده‌ئین.

به كوچكوئيبه‌كى زۆره‌وه گويى بوقسه‌كانم ده‌گرت.

- دايمه به سه‌رهاتی راسته‌قينه دهنوسن؟

- نا شتانيك دهنوسم كه زاده‌ى خه‌يالمن.

- بۆچى شتى درۆيينه دهنوسن؟

- وەرە، ئەم كتيبە بخوينه‌ره‌وه، ئيدى بۆخۆت نه مه‌سه‌له‌كه حالى ده‌بيت. هه‌مان ئەو كتيبەيه كه ئەوى جارى به ده‌ستته‌وه بوو. خوئنده‌واريت هه‌يه؟

- به‌ئى.

- باشه، كه‌واته بۆخۆت حالى ده‌بيت. خۆم ئەم كتيبەم نووسيوه.

- ئيوه؟ مادام وايه ده‌بخوينمه‌وه...

زۆرى دل پيوه بوو شتيك پى بلى، به‌س دياربوو كه ئەم بابەته نارە‌حه‌تى ده‌کرد و زۆريش ورووژا بوو. پرسياره‌كانى بابەتگه‌ لىكى نه‌يينيان نه‌ پشته‌وه بوون.

دواجار پرسىي: ((له به‌رانبه‌ر ئەم ئيشه‌دا پارەيه‌كى زۆرتان ده‌ده‌نى؟))

- به‌ پى كات، هه‌ندىك جار زۆر و هه‌ندىك جاريش كه كاره‌كه‌م په‌سه‌ند ناكړى، هيجم ناده‌نى. ئيشىكى قورسه، ئيلنا.

- يانى ئيوه كه‌سىكى ده‌وله‌مه‌ند نين؟

- نا.

- مادام وايه، ده‌چم ئيش ده‌كه‌م و يارمه‌تيتان ده‌دم.

نيگايه‌كى خيراى كردم، به‌ ته‌واوى ره‌نگى سوور هه‌نگه‌را، سه‌رى دانه‌واند و دوو هه‌نگاوى به‌ره‌و من هاويشت. پاشان نه‌ كتوپريكداد ده‌سته‌كانى نه‌ ملم ئالاند و سه‌رى به‌ سنگمه‌وه گوشى. من واق و وړ بووبووم. سه‌ره‌ نجام گوتى:

- من ئېۋەم خۇش دەۋى. كەسىكى ئووتبەرز نېم. دۈينى گوتتان زۆر ئووتبەرز و ئە خۇبايىم. نا، نا، راست نېيە...
خۇشتانم دەۋى... بى ئە ئېۋە هيچ كەسىك ئە خەمى مندا نېيە...

جا كەۋتە گريه و بەس دەنگى گريانه كە ئە گەۋريدا خەفە بوو. بە ھەمان شېۋە دۈينى كە فىلى پى ھاتبوو و دەينالاند، نائەيەك ئە سنگيىۋە ھاتە دەرى. ئە بەردەم مندا ئە ژنۆى دادا و دەستى بە ماچكردنى دەست و پېم كرد. بەردەوام چەند بارەى دەكردەۋە:

- ئېۋە خۇشتان دەۋىم. تە نيا كەسىكن كە منتان خۇش دەۋى!...

بە بارىكى گەشەنگ بوۋانەۋە باۋەشى بە ئە ژنۆكا نمدا كەردبوو. ھەموو ئەۋ ھەستانەى كە دەمىك بوو ئە سېنەيدا بەندى كەردبوون، بە شېۋەيەكى بەر پېنەگىراو فۋارەيان كرد. جا ئەوسا ئەرپى ئەۋ ھەموو مەكۋرپى و كە ئەلەرەقىيەۋە كە ھەموو ھەستەكانى بەۋپەرى سەرسەختى و پېداگرى ئە دئى خۇى دەپەنگاند، دەركم بەۋە كرد و زانېم كە ئېنسان تا چەندە ھەستەكانى گل بداتەۋە و ئە دلېدا پەنگيان پى بخواتەۋە، دواجار ھەر ساتىك دئتە پېش كە بە شېۋازى تەقىنەۋەك دەرىكەون، تەقىنەۋەيەكى بەرپېنەگىراو كە وا ئە مروۇف دەكات ئېدى دەسەلاتى بەسەر خۇيدا ئەمېنى و خۇى رادەستى پېۋىستىيەكى پېداگرانە بكات، ئېدى ئە بەردەم پېۋىستىيە عەشق، دەرپىنى ھەست و سۆز، پېزانى، لاۋاندنەۋە و گرياندا دەسەۋەسان دەبېت...

ھېندە گريا ھەتا توۋشى بارىكى ۋەك نۇرەى دەمارى بوو. بە زەحمەت تۋانېم دەستەكانى ئە ئە ژنۆم جيا بگەمەۋە، بەرزم كەردەۋە و ئەسەر قەنەفەكە دامنىشانە. ۋەك ئەۋەى كە ئە بەردەم مندا خەجائەت بگېشى، پائكەۋت و سەرى بە پشتييەكەدا رۇبەرد و تا ماۋەيەكى زۆر گريا، بەس بە تۋندى دەستى گرتبوو و بەسنگيىۋە دەيگوشى.

بەرە بەرە ژير بوۋەۋە، بەس سەرى بەرز نەكەردەۋە. بۇيەك دووچارىك، ۋەك ئەۋەى شەرم ئە نېشانەدانى ھەستەكانى بكات، بە دزىيەۋە نېگايەكى لېۋرېژ ئە سۆز و مېھرەبانىي كەردم و دوۋبارە سەرى بە پشتييەكەدا رۇبەردەۋە. دواجار سەرى بەرز كەردەۋە و دانېشت، سوور ھەنگەرا و بزەى ھاتى.

پرسېم: ((كچۆلە ھەستىيار و نە خۇشەكەم، ئېلنای چكۆلەى من، حالت باشتەر بوو؟))

ئە بارىكدا كە ديسان رووخسارى لى دەشاردەمەۋە، بە ۋرتە ۋرت گوتى: ((نابېت بەم جۆرە بانگم بگەن.))

- كەۋاتە بە چى بانگت بگەم؟

- نېلى.

- نیلی؟ بۆچی نیلی؟ هه ئه به ته به و په ږی خوشحالییبه وه، ناویکی خوشه. مادام وات پی خوشه، ئیدی بهم ناوه بانگت ده که م.

- دایکم بهم ناوه بانگمی ده کرد... هه زه نه ده کرد هیچ که سیکی دی بهم جوړه بانگم بکات... بهس ئیوه، هه زه که م به نیلی بانگم بکه ن... تاهه تا خوشم دهوین، تاهه تا.

به خومم گوت: ((وای له م دله بچو که غروور و میهره بانه. ده بیته چه ندی پی بچی هه تا من بېمه شایه نی نه و خوشه ویستییه ت... نیلی)) بهس ئیدی ده مزانی که بو تاهه تا دئیم به ده ست هی ناوه. ((

هه رکه هیور بووه وه گوتم: ((گویگره نیلی. ده ئیته بی له دایکت هیچ که سیکی دی توی خوشنه ویستوه، هیچ که س. ئایا با پیره شه توی خوش نه ده ویست؟))

- نا...

- بهس نه و وه خته ی که بیستت نه و مردوه، ئیره له پلیکانه گاندا گریایت، بیره دیت؟

ساتیک بیری کرده وه و پاشان گوتی: ((نا، خوشی نه ده ویستم... به ده فەر بوو.)) به گوتنی نه م قسانه باریکی ئازاروی به روو خسارییه وه ده رکه وت.

- بهس نه ده بوو چاوه ری شتیکی نه و جوړه شی لی بکه یت. نه و وه مندائیکی لی هاتبوو. نه وه ختی مردنیشیدا هه ر نه شیت ده چوو. بوم گیرایته وه چون مرد؟

- به ئی، بهس له م دوا بیانه دا وای لی هات و تووشی له بیر چونه وه بوو. به یانی تا ئیواره ئیره داده نیشت، گه ر من سه ردانیم نه کردبا، دوو، ته نانه ت سی رژی ش هه ر له م دوخه دا ده مایه وه، بی نه وه ی هیچ شتیکی بخوات، یان قومیک ئاو بخواته وه. بهس پی شتر زور باش بوو.

- یانی چی پی شتر؟

- نه و وه ختانه ی که دایه هیشتا له ژیاندا بوو.

- یانی تو خوار دنت بو ده هی نا؟

- به ئی.

- له کوی خوار دنت بو په یدا ده کرد؟ له مائی بو بونوقا؟

بە شېۋەيەكى بىنجېرانە، بەس بە دەنگىكى لەرزۇك گوتى: ((نا، مەن ھىچ كات لە مائى بۇيۇنۇقا دەستەم بۇ ھىچ شتېك نەدەبرد.))

- ئەي لە كوي پەيدات دەكرد؟ خۇ تۇ ھىچ پارەيەكت نەبوو؟

ئەي لى برا و بە شېۋەيەكى تۇقۇنەرانە رەنگى پەرى، پاشان بۇ ماوەيەكى دريژ چاوى تىپىم:

- لە كۇلاناندا سوائەم دەكرد... وەختىك كە پىنج كۇپىكەم كۇ دەكردەو، خواردن و دەرمانەم بۇ دەكردى...

- جا ئەو، ئەم شتانەي لە دەستت وەردەگرت، نىلى؟

- سەرەتا ئەو بارەيەو ھىچ شتېك پى نەدەگوت. بەس وەختىك كە زانىي سوائ دەكەم، ئىدى بە خۇى ناردىمى بۇ سوائكردن. دەچوو مەسەر پردىك رادەووستام، لە رىيواران دە پارامەو ىارمەتىم بەدن و ئەوئىش چاوەرى دەما ھەتا مەن بگەرپمەو، وەختىكىش كە دەيزانى خەنگى پارەيان داومەتى، تىم بەردەبوو و لى دەسەندەم، وەك بلىيى ويستىتەم لى بشارمەو، يان سوائكردنەكەم بە بۇنەي ئەووەو نەبوويت.

بە گوتتى ئەم قسانە بزەيەكى تال و چزوودار نىشتە سەر لىوەكانى. پاشان دريژەي پىدا: ((ئەمانە لە دواى مردنى دايە رووياندا. وەك شىتى لى ھاتبوو.))

- دايكتى زۇر خۇشەويست؟ بۇچى لەگەل ئەو نەدەژيا؟

- نا، خۇشى نەدەويست... بەدقەر بوو و نەيدەويست لى بىوويت... رىك بە ھەمان شېۋەي ئەو پىاوە بەدقەرەي كە دوئىنى لىرە بوو.

ئەم قسانەي بە ھىمنى دەكردن و سات بە ساتىش زياتر رەنگى دە پەرى.

مەن راجەنىم. ئاميانى رۇمانىك لە زەنمدا مەيى: ئەمە كچى ژنىكى كۇل بوو كە لە ژىرزمىنى بىناي تابووتسازىكدا گيانى دەرچوو و كچەكەشى بە تەواوى ھەتىو كەوت، ئەو كچەي كە جاروبار دەچوو دەيدەنىي با پىرەيەك كە حاشاى لە دايكى ئەو كەردبوو، بۇ دەيدەنىي پىرەمىردىكى ھەژىنەر كە يادگەي نەدەست دابوو و دواى تۇپىنى سەگەكەي، لەنزىك رىستورانىك كۇچى دوايى كەردبوو!...

نىلى يادەوهرىيەكى ھاتەو ىاد، كتوپر بزەيەكى ھاتى و گوتى: ((پىشتەر نازۇركار ھى دايكەم بوو. باپىرە لە رابردوودا دايكىمى زۇر خۇشويستووە و وەختىكىش كە دايكەم ئەو جى دەھىلى، نازۇركار لاي خۇي گل دەداتەو. ھەر بەم بۇنەيەشەو ھاوا ھۇگرى نازۇركار دەبىت. بەس وەختىك كە نازۇركار تۇپى، ئىدى ئەوئىش مائاوايىي لە ژيان كەرد.))

نە وەختى دەربېرىنى ئەم قسانەى دوايىدا، شېۋەى قسەکردنى زېر بوۋوو و زەردەخەنەكەى سەر ئېۋىشى ديار نەما بوو.

دواى ئېستىكى كورت، پرسىم:

- نېلى، پېشتىر با پىرەت چ جۆرە كەسىك بوو؟

- نازانم چ جۆرە كەسىك بوو، ھەر ئەۋەندە دەزانم كە دەۋنەمەند بوو. كارگەيەكى ھەبوو... دايە ئەمەى بۆ گېرامەو. پېشتىر حسىيى مندا ئىكى بۆ دەكردم كە ئە شتەكان تېنەگات، جا ھەر ئەبەر ئەمەيش ھىچى ئەو بارەيەو بۆ باس نەدەكردم. منى ماچ دەكرد و دەيگوت: ((با كاتى بېت، ئەوسا ھەموو شتېك دەزانىت، كچۆنەكەم، كچۆنە داماوەكەم.)) ھەمىشە منى بە كچۆنەى بەدبەخت و داماو ناودەبرد. كە شەو دادەھات و وايدەزانى من خەوتووم (ھەئبەتە من ھىشتا نەخەوتبووم و وام دەنواند كە خەوتووم)، منى ماچ دەكرد، دەگريا و ئەژئير ئېۋ دەى ورتاند: ((مندائە چارەپەشەكەم، مندائە داماوەكەم!))

- دايكت بە چى مرد؟

- تەۋوشى سېل بېوو. ئەم كارەساتە شەش ھەفتە ئەمەوبەر پوویدا.

- تۆ ئەو سەردەمەت ئەبىرە كە با پىرەت دەۋنەمەند بوو؟

- ۋەلى خۆ من ئەو سەردەمەدا ھىشتا نەھاتبوومە دونيا. دايە بەر ئە ھاتنە دونياى من، با پىرەمى جېھېشتوو.

- دايكت ئەبەر كى مائەۋەى جېھېشت؟

نېلى بە دەنگىكى ھېۋاش، ۋەك ئەۋەى كە ئە قوۋلايى بىرکردنەۋەدا بېت گوتى: ((نازانم... دايكەم چوۋە دەرەۋەى ۋلات و منىش ئەۋى ئەدايك بووم.))

- دەرەۋەى ۋلات؟ كوى؟

- سويسرا. من زۆر شوئىن گەراوم، ئىتائىيا، پاريس.

بە سەرسورمانە پرسىم: ((تۆ ھەموو ئەمانەت ئە بىرە، نېلى؟))

- من زۆر شتم ئە بىرە.

- ئەى چۆن فېرى ئەم رەوسىيە باشە بوويتا؟

- دايه لهوئى فيرى كردم. نهو به خوئى و دايكى پووس بوون و با پيرهش ئينگليز، سروشتى له هى روسيه كان ده چوو. كه سال و نيويك له موه بهر گه رايه وه بو ئيره، ئيدى من پووسيه كه مم كامل كرد. دايه ههر لهو وه خته وه نه خوش كه وتبوو و ئيدى پوژ دواى پوژ هه ژار و هه ژار تر بووين. دايه هه ميشه ده گريا. له سه ره تاي گه رانه وه ماندا، تا ماوه يه كى زور به پترسبورگدا له دووى با پيره گه را، به رده وام ده يگوت خه تاي به رانه بهر نهو كردوو و ههر فرميسكى ده رشت... وه ختيك كه زانيشى با پيره سامانه كهى له ده ستاوه، ئيدى زياتر گريا. زور بهى كات نامه ي بو ده نارد، بهس نهو وه لامى نه ده دايه وه.

- بوچى دايكت گه رايه وه بو ئيره؟ ته نيا له بهر با پيره ت؟

چاوانى نيلى كه وتنه درهوشانه وه و گوتى: ((نازانم. ئيمه لهوئى ژيا نمان زور خوش بوو. دايه دوستيكي ميه ره بانى وهك ئيوه ي هه بوو... نهوى ئيره ناسيبوو. بهس نهو مرد و ئيدى دايه ش به ناچارى گه رايه وه بو ئيره...))

- يانى دايكت دواى نهوئى له با پيره ت جيا بووه وه، له گه ل نه م پياوه چوو ده ره وه ي ولا ت؟

- نا، دايه له گه ل كه سيكى ديكه چوو ده ره وه ي ولا ت، بهس نهو لهوئى دايكى وي ل كرد... .

- نه م كه سه كى بوو، نيلى؟

نيلى سه يريكى كردم و وه لامى نه داوه. نهو بى چه ند و چوون ده يزانى دايكى له گه ل كى چوو بو ده ره وه ي ولا ت و باوكيشى كييه. بهس ناوه ينانى نهو كه سه ي زور له بهر دل گران بوو، ته نانه ت نامه نه بوو لاي منيش ناوى به ينى. هه زم نه كرد به پرسيا ره كانم نه شكه نه جى بدم. مندالتيكى تووره و خاوه ن تاييه تمه ندييه كى پوچيى سه ير و سه مه ره بوو، هه ستى خوئى ده رنه ده برى و كچيكي له به ر دلان بوو، بهس ديلى ده ستى به رزه ده مارييه كى كيوى بوو. كه رچى له ناخى دل وه و به عه شتيكى ناسمانى منى خوش ده ويست، يان كه م تا زور هي نده ي نهو دايكه ي كه هه رگيز نه يده توانى به بى نازار و ناره حه تى له باره يه وه بدوى خوشه ويستى بو من هه بوو، بهس له هه موو نهو ماوه يه ي كه له گه لى بووم زور به كه مى قسه ي دلى بو ده كردم و لهو پوژه به داو شه وه، ئيدى زور به ده گمه ن سه باره ت به رابردوو قسه ي له گه ل كردم، بگه ره به پيچه وانه شه وه، زور جدديانه هه موو شتيكى لى شاردمه وه. بهس نهو پوژه، له ماوه ي چه ند كاتژميري كدا، به خه م و په ژاره يه كى زور و گريه و هه نسكدانى بى هوشانه وه، هه موو نهو شتانه ي بو باس كردم كه ده روونى نه ويان ده كرؤشت و منيش هه رگيز نهو قسه ماته م بارانه م بير ناچنه وه. بهس جارى به سه ره اته سه ره كييه كه هه لده گرين بو دواتر... .

به سه ره اته يكى خه مناك بوو: هه كايه تى ژنيكى بيكه س، مه ينه تى، نه خوش، دارزاو به ده ست نازار و پشت تيكر او له لايه ن هه موو كه سيكه وه، حاشا ليكر او له لايه ن كه سيكه وه كه دوا هه مين هيوا ي نهو بوو، له لايه ن باوكي كه وه كه نه م له رابردوو ببوو مايه ي حه يا چوونى، نهوجا باوكيشى له به رانه بهر نه م نه شكه نه جيه ي كه نهو حورمه تشكان و

سووکایه تی پیکرانه بهرگه نهگیراوهوه سهراچاوهی دهگرت، نهقلی نهدهست دابوو. چیرۆکی ژنیکی دیلی دهستی نائومیدی و ویلی نیو کۆلانه سارد و پیس و پۆخلهکانی پترسبورگه، که بهخوی و نهو کچه بچووکهوهی که لای وایه جارئ له شتهکان تیناگات پیکهوه دهست له خهئکی پان دهکه نهوه. بهسهراهاتی ژنیکه که چهند مانگیك له ژیرزه مینیکی شیداردا بهدهست نه خوشییهوه دهنالینئ و باوکیشی ههتا دواهمین ساتهکانی ژیانئ ناماده نهبوو لیئ خوش بییت، هه ئهته له دواهمین ساتدا رای گۆرابوو و به پهروشهوه بهرهو پیری هه لهاتبوو ههتا بییه خشی، بهس له جیبی چاوکهوتن بهو کهسهی که له گیانی خوی خوشتری دهویست، رووبهرووی لاشهیهکی ساردهوه بوو دهبیتهوه. نه مه بوو هه کایه تی په یوهندی نائۆز و کهم تا زۆر سه ر ئی دهرنه چووی نیوان کابرای پیره میرد و نه وه که ی، په یوهندی نه و پیره میردهی که خو و رهوشتی مندالانی گرتبوو له گه ل نه و نه وه یه ی که ویپای که می ته مه نی که چی ده رکی به و ده کرد و خاوه ن لیكدانه وه و تیگه یشتنیکی هینده به هیز بوو که زۆریك له مروقه کان به دریزایی ژیانئ ناسووده و بی کیشه ی خویان ده ستیان به وه ها تیگه یشتن و ژیرییه ک راناگات. له و چیرۆکه ماته مبار و دته نگه رانه بوو که زۆریه ی کات خه ئکی لیپان بی ناگان، چیرۆکی کهم تا زۆر ته لیسماوی که له ژیر ناسمانی تار و هه وراوی پترسبورگدا رووده دا، له کۆره و ئیکی پیس و تاریکی نه م شاره، له نیو کول و هه ئپه ی بیبه زه بیانه ی ژیان، له نیو چاوبرسییه تی و شه ر و مملانی له سه ر موک و مال، له نیو خوشگوزهرانی و هه رزه گه رییه شوومه کان، له نیو دونیایه ک تاوانی ناشکرانه بووی ناو نه م دۆزه خی ژیانه ناسایی و پووچه ...

بهس دواتر دیننه وه سه ر نه م چیرۆکه .

بہرگی دووہم

بهشی یه کهم

۱

نهم مۆته که رهش و تاریکه وه ختیك بهری دام که ماوهیه کی زۆر به سهر نیواره دا تیپه ری بوو. به نیلیم گوت:

- کچه کهم گهرچی تۆ نه خوش و پهریشانیت، گهرچی چاو به فرمیسک و بهدحالییت، بهس من ده بی به ته نیا جییت بیلم. داوای نیبوردنت لی ده کهم، ههروه ها نه وهش بزانه که هه نووکه که سیکی رۆژه رهشی دیکه ههیه که نه ویش خوشیان ده ویت و هاوکاتیش نه یان به خشیوه و پشتیان لی کردوو، دراوته بهر تۆمهت و سووکایه تی پی کراوه و جا هه نووکه چاوه ری منه. به سه ره اته که ی تۆ هینده ی وروژاندم که خۆم پی راناگیری و ده بییت هه ر نیسته دیده نیی بکه م.

نازانم که داخو نیلی نه هه موو نه و قسانه تیگه یشت که بۆم کرد یان نا. به سه ره اته که ی نه و نه خوشییه که ی خۆم سره وتیان لی بری بووم. بهس ده موده ست به ره و مائی ناتاشا به ری که وتم. درهنگانیکی نزیکه ی کاترمیر نۆ بوو که گه یشته بهرده م مائی نه و. له سه ر کۆلانه که ی بهر دره گه ی مائی ناتاشا، چاوم به گالیسکه یه ک که وت و نه بهر خۆمه وه گۆتم له وانیه هه شازاده بییت. دره گه ی دره وه ی مائی ناتاشا به ره و دره ی ده کرایه وه. هه رکه گه یشته پلیکانه کان، نه یه ک نهۆم سه رتره وه دهنگی پی پی پیاویکم بیست که به پاریزه وه سه رده که وت، پیده چوو نه وه نده شاره زای نه م پلیکانه ریبه نه بییت. وای بۆچووم که نه و پیاوه رهنگه شازاده بییت، بهس ده ستبه جی دره کم به هه نه که ی خۆم کرد. غه واره که هه نگاو دوا ی هه نگاو پرته و بۆله ی زیاتری ده کرد و جوینیشی نیوه ده بیسترا. راسته پلیکانه ریبه که باریک و تاریک و پیس بوو و هه رگیز هیج رۆشنا ییه کی تییدا نه بوو و پیاوی په ست ده کرد، بهس نه ده کرا نه و جوینانه ی که نه کاتی گه یشتنه نهۆمی سییه مدا به زمانی کابرای غه واره یا ده هاتن، بده مه پال که سیکی وه ک شازاده. کابرا ههروه ک گالیسکه وانیک دهستی به جویندان و قسه ی پیس کردبوو. نه نهۆمی سییه م

به ولاره پليكانه كان رووناك بوون: له بهردهم نه پارتمانه كه ي ناتاشادا فانوسيكی بچووك پي كرابوو. له بهردهم ده رگه ي نه پارتمانه كه ي ناتاشادا تووشی كابرای غهواره بووم و به وپهري سه رساميه وه سه یرم كرد و ده بينم شازاده يه! دياربوو زوري پي ناخوش بوو كه ناوها بي ناگايانه و له وهها هه نومهرجيكا تووشی من بووه. سه رته تا منی نه ناسيه وه، بهس له پر شيوه ي دم و چاوی گورا. يه كه مين نيگای كه ركن و دژمانه بوو، له پر گورا بو نيگايه كي ميه ره بانانه و دوستانه. جا به سيمايه كي زور شاد و تاييه ته وه هه ردوو ده ستی به ره و من دريژ كردن.

- ئاه! نه وه ئيوهن! هينده ي نه ما بوو نه ژنو دا بدهم سه ر زهوی و داوا له خودا بكه م نه جاتم بدات. بيستان كه خه ريكي جويندان بووم؟

به رووخساريكي ته واو كراوه وه كه وته پي كه نين. بهس كتوپر رووخساري شيوه يه كي نارازی و جديدي وه رگرت. له باريكا كه سه ري ته كان ددها گوتی:

- تو سه یری نه م ناليوشا ده به نكه كه له م كه لاوه يه دا مایي بو ناتاليا نيكلايونا گرتووه. هه ر به و جوړه ي كه ده يلين نه م <<كه مته ر خه ميه>> ره نگدانه وه ي كه سيه تبي نينسانه. خه می لي ده خوم. كورپيكي باشه، دليكي پاكي هه يه، بهس نه مه نمونه ي نيشه كانيه تي: نه و شيتانه عاشقی كه سيكه و كه چي خوشه ويسته كه ي له كه لاوه يه كي له م چه شنه دا ناكنجي ده كات.

پاشان به ده نكيكي هيور و له باريكا كه له دووی ده سگري زه نكه كه ده گه را، له سه ري رويشت: ((بيستومه كه ته نانه ت هه نديك كات نانه ره قه شيان نيه بيخون. وه ختيك كه بير له داهاتووی نه و به تاييه تيش كه بير له داهاتووی ئانا نيكلايونا ده كه مه وه وه ختيك كه ده بيته ژنی، بهر چاوم ره ش ده بيت.))

به هه نه ناوی بچووكی ناتاشای گوت و به خويشي نه زانی، جا هه ر به هه مان شيوه، به په ستيه وه له دووی ده سگري زه نكه كه ده گه را. بهس هيچ زه نكيك له گوريدا نه بوو و خه ريكي راكيشانی ده سگري ده رگه كه بوو، ماورا ده موده ست ده رگه كه ي لي كردينه وه. موبه قه كه به ته نكه ديواريكی ته خته يي له سه رسه راكه جيا ده كرايه وه و له ده رگه كراوه كه يه وه دياربوو كه، ماورا خه ريكي را په راندنی نيش و كاری موبه قه: هه موو شتيك سرپا بوو و زياتر له جاران بريقه ي دهات. زوپا داگيرسا بوو و چه ند مه نجه ليكي تازه دانرابوون. به ته واوی ديار بوو كه چاوه ريي هاتنی نيمه يان كردوو.

ماورا ده سو بردانه پالتوكا نماني له ده ست گرتين.

له وم پرسى: ناليوشا لي ره يه؟

به سيمايه كي ته ليسماوييه وه ورتاندى: له و كاته وه سه ر و شكليمان نه ديوه.

- خیراکه ناتاشا، ئیمه زۆر کتوپرانه ئەومان جیهیشت...

پەلەپەل بە گویمیدا چرپاند: ((دەبینیت، بەخۆت دەبینیت که ئیستە چی روو دەدات. ئیستە هەموو شتیك دەزانم، سۆسە هەموو شتیكم کردوو. هەمووی سووچی <<ئەو>> ه. ئەمشەو شتانیکی زۆر یەکلایی دەبنەوه. با برۆین و بزانی!))

لە مەبەستی حاڵی نەبووم، بەس کاتی پرسیارکردن نەبوو. ناتاشا بە سیمایهکی هیمنهوه بەرهو لای شازادە چوو. شازادە هەروا کلاو بە دەست بە پیوه راوەستابوو. ناتاشا بە روویکی گەشەوه داوای لیپوردنی ئی کرد، کلاوگەکی ئی وەرگرت و کورسییهکی بۆ بردە پیشی. سی قۆلی ئە دەوری میزە بچووکه که دانیشتن.

شازادە گوتی: ((خەریک بووم لەبارە ئەم کورە که لێ پووت و کهمتەرخەمهوه دەوام. تەنیا بۆ ماوهی یەك خولەکهك توانیومه ببینم، ئەویش ئە کۆلاند، بۆ مائی کۆنتیس دەچوو. چوار رۆژیکە یەکلایمان نەدیوه، که چی هیندە پەلەبوو که تەنانەت سواری گالیسکه کهشم نەبوو! من بوومەتە هۆکاری ئەوهی که ئەو ئیستە ئیڕە نەبیئت، چونکه بەخۆم ئەمرۆ نەمتوانی بچم بۆ لای کۆنتیس، جا دەرڤەتەکه م قۆستەوه و ئەرکیکم بەو سپارد. بەس داوی که میکی دی ئەویش خۆی دگەییئیتە ئیڕە.))

ناتاشا بە سیمایهکی زۆر دلسافانهوه پرسیی: ((یانی هەر بەراستی بە ئینی بە ئیوه داوه که ئەمشەو بیئت بۆ ئیڕە؟))

شازادە بە سەر سورمانهوه ئە ناتاشا نز بووهوه و گوتی: ((ئاه، خودایه گیان، هەر ئەمه مان کهم بوو که نەشییئت بۆ ئیڕە! چون دەکرئ ئاوها بیر بکه نهوه. تیدەگەم؛ ئیوه ئەو پەستن، هەئەتە کاریکی زۆر ناشیرینه که ئەو داوی هەموومان بیئتە ئیڕە. بەس دووبارە دی دهکه مهوه که خەتای من بوو. ئی دنگران مەبن. ئەو گێژ و فەحه یه، نامەوی بەرگری ئی بکه م. بەس هەنووکە هەندیک هەنومەرجی تاییهتی وا دەخووزن که ئەک هەر بە تەنیا نابئ خۆی ئە مائی کۆنتیس و ناسیاوانی دی بە دوور بگریئت، بەئکه بە پیچەوانهوه دەبیئت زوو زوو ئەو شوینانە دهکهوی. چونکه لام وایه وهختیک که دیئت بۆ لای ئیوه، ئیدی ناچیتە دەرئ و هەموو کهس و هەموو شتیك ئەبیر دهکات، ئیم دنگران مەبن که جار جار بە بۆنە هەندیک کاری تاییهتی خۆمهوه چەند کاتژمییریک کاتی دهگرم. دننیام که زۆر ئەمیژە سەردانی شازادە <<ئا>> ی نەکردوو. نارهتەم ئەوهی که پیئم نەگوت سەریکی ئی بدات...))

سەریکی ناتاشام کرد، بە بزیهکی کائی گائتە جارانهوه گوئی بۆ قسهکانی ئەو رادیاوو. بەس شازادە هیندە رووراست و ناسایی دەوا که بە هیچ شیوهیهک گومانت ئە گوتەکانی نەدهکرد.

ناتاشا وهک ئەوهی که ئەبارە بابەتیکی زۆر سادهوه قسه بکات، بە شیوهیهکی هیمن و ئەسەرخواهه پرسیی:

- يانی ئیوه هەر بهراستی ناگاتان لهوه نیبه که نهو له ماوهی ئەم چەند رۆژەدا تەنانهت بۆ یەک جاریش سەردانی منی نەکردوو؟

شازادە که وای دەنواند زیاد له راده سەرسامه، گوتی:

- چی؟ تەنانهت یەک جاریش؟ مۆلت بدن، نهوه چی دهئین؟

- ئیوه درهنگانیکی شەوی سێشەممە هاتنه دیدەنیم، بهیانیی نهو شەوه سەردانی کردم، نیو کاتژمێریک لام مایهوه و ئیدی لهو رۆژوه چاوم پێی نەکهوتووتهوه.

- ناچیتە ئەقلهوه! (زیاتر له جاری پیشوو سەرسام دەینواند). که چی من لام وابوو لهو کاتهوه تەنانهت بۆ یەک ساتیش ئیوهی جی نەهیشتوووه! داوای ئیبوردن دهکەم، زۆر سەیره... به هیچ شیوهیهک ئەقل نایبێ!

- لهگەڵ هەموو ئەمانەشدا راسته و زۆیش حەیفه!... ئیستاکەش به تەما بووم لای ئیوه هەوائی نهو بپرسم.

- ئاه! خوايه گیان. بهس نهو هەر ئیسته دیت. ئەم قسەیهتان زۆری نارەحەت کردم... باوەر بکەن، بی ئەمه، چاوهڕێی هەموو شتیکم لهو دهکرد!

- دهئیی سەرسامن؟ لام وابوو که ئەم قسانه به هیچ شیوهیهک سەرسامتان ناکەن، چونکه پیشتریش دەتانزانی که هەر وای ئیدی.

شازادە سەیریکی هەردوو کمانی کرد و گوتی: ((دەمزانی، من؟ بهس زۆر لهوه دنیابن ناتالیا نیکلایونا، که تەنیا ئەمڕۆ بۆ چەند خولهکیک چاوم بهو کهوتوووه و هەوائی نهویشم له هیچ کەسیک نه پرسیوه، پێم سەیره که گومان له گوتهکانم دهکەن.))

ناتاشا هاته وهلام: ((خودا نهکات وها فکریک به میشکم دابییت: به لکه تهواو لهوه دنیام که نهوهی ئیوه دهیلین زۆر راسته.))

دوای ئەم قسانه کهوته پیکه نین. شازادە کهمیك ناوچاوی تال کرد و گوتی: ((مەبهستان چیه؟ تکایه روون کردنهوه بدن.))

- هیچ مەبهستیك له ئارادا نیبه و پێویست به روونکردنهوهش ناکات. قسهکانم گەلەك روون، ئیوه بهخۆتان زۆر باش دهزانن که ئالیوشا چەنده گێژ و گوینه دهره. ئیسته نهو به تهواوی ئازاده، هەر کوئی پی خوش بییت دەرپا و هەرچی حەز لیبی دهیکات.

- وەلى نايىت مۆلەتى ئەۋەتى پى بىر سەر بە ھەموو كۈنىڭدا بىكات، ئەمە ھۆكارىكى ئە پىشتەۋەيە، ھەر كە سەروشكى دەركەوت، ناچارى دەكەم ئەم بارەيەۋە پۈۈنكردنەۋە تەۋاۋ بىدات. بەس بەلای مەۋە ئە ھەموو شتىك سەيرتر ئەۋەيە، وپراي ئەۋەتى كە ئىرە نەبۈۋە، كە چى ئىۋە ھەموو خەتاكە ئە ئەستۈى مەن دەنن. بەس ئە لايەكى دىكەۋە ناتالىا نىكلايۋنا، دەبىنەم كە ئىۋە زۆرى لى قەئىسن. دەرك بەمە دەكەم! بە تەۋاۋى ھەقى خۇتانه و ... باشە.

پاشان بە بزەيەكى پكنەۋە پۈۋى كرده مەن و بۈى زىاد كرىد: ((ھەئبەتە بەر ئە ھەر كەسىكى دى مەن خەتابارم، چونكە مەن بەر ئە ھەموۋان ھاتووم بۇ ئىرە، وانىيە؟))

ناتاشا بە تەۋاۋى سوور ھەنگەرا.

شازادە ئە دوا بە دواى قسەكانىدا بە ئووتبەرزىيەۋە گوتى: ((دەرفەت بەدەن، ناتالىا نىكلايۋنا، قەبۆلمە كە ئەم بارەيەۋە تا رادەيەك خەتابارم، ھەموۋى ئەبەر ئەۋەيە كە مەن ھەر بەيانىي ئەۋ شەۋەتى كە شەرەفى ئاشابووتتەنم پى برا سەفەرم كرىد، بەم پىيە، جۆرىك ئە ھەستى بەدگومانى ئە ئىۋەدا دەبىنەم و وادىارە كە بۇچوونتەن ئەمەر مەۋە گۆراۋە، بەتايىت ئەبەر ئەۋەتى كە ئەم ماۋەيەدا ھەلومەرچىك ھاتوۋەتە پىش كە رىخۇشكەرىي بۇ دروست بوۋى ئەم بەدگومانىيە كرىدوۋە. گەر سەفەرم نەكردبا، ئەۋا زىاتەر منتان دەناسى و مەنىش ئالىۋشام دەخستە ژىر چاۋدىرىي خۇمەۋە و لىنەدەگەرەم خەرىكى ھەرزەگەرى بىت. ئىستە بە خۇتەن دەبىستەن كە چۈنى لى دەپچمەۋە.))

- بەتەمان كارىك بىكەن ئەۋا ھەست بىكات كە مەن بۇ ئەۋ بوۋمەتە بارگرانى، ئەرى؟ ئە راستىدا پىم وايە ئىۋە زۆر ئەۋە زىرەك و ھۆشمەندترن كە بتانەۋى ئە ۋەھا رىگەيەكەۋە يارمەتىي مەن بەدەن.

- بەم قسەيە دەتانەۋى پىم بلىن كە گوايا مەن بە تەمام ئالىۋشيا و تىبگەيىنەم كە بەرپرسىيارىيەتى ژيانى ئىۋە ئە ئەستۈى ئەۋدايە، ئەم قسەتان دىشكىنە، ناتالىا نىكلايۋنا.

ناتاشا ۋەلامى دايەۋە: ((مەن كە ئەگەن ھەر كەسىڭدا دەكەۋمە گىتوگۆ، ھەۋل دەدەم خۇم ئە دەربىرىنى ناراستەۋخۇ بە دوور بگرم، بە پىچەۋانەۋە ھەزەدەكەم تا دەكرىت راشكاۋانەتر و بى پىچ و پەنا بدویم، ئەۋانەيە ئىۋەبىش ھەر ئەمرو ئەم بارەيەۋە بە دىنبايى بگەن. بە ھىچ شىۋەيەك نىيازى رەنجاندىنى ئىۋەم نىيە، ھىچ ھۆكارىكىش پالم پىۋە نانىت ھەتا ۋەھا كارىك ئە نجام بەدەم، سەرەراي ئەمەش، ئىۋە ئە ھىچ جۆرە قسەيەكى مەن نارەنجىن. برۋايەكى زۆرم بەم بابەتە ھەيە، چونكە زۆر بە باشى ئە پەيۋەندىيە ھاۋبەشەكانمان تىدەگەم: خۇ ئىۋە قسەكانى مەن بەھەند وەرناگرن، وانىيە؟ بەس ئەگەر ھەر بەراستى دىتەنم ئىشاندوۋە، ئەۋا نامادەم داۋاى لىبوردتەن لى بىكەم،

ناتاشا سوور هه لگه را. منیش لام وابوو که شیوهی قسه کردنی شازاده تا رادهیهک گوینه دهرانه و خه مساردانهیه و ته نانهت جوړه لاقردییهکی تیدایه.

ناتاشا به نیگایهکی پکابه رانهوه نیی راما و گوتی:

- یانی ده تانهوی بومی بسه لینن که له گه ل مندا بی پیچ و په نا و راستگون؟

- به نی.

- مادام وایه، نهوهی که پیتانی ده نیم په سندی بکه ن.

- بهر له بیستنی داخوارییه که شتان به ئیتان ددهمی که په سندی بکه م.

- باشه، من هم داخوارییه هم هیه: نه نه مشه و نه له مه و دوایش، نه به قسه و نه به نامه ژه کردن به من، نالیوشا عاجز مه که ن. به بونهی پشتگوینخستنی منیشه وه، به هیچ شیوهیهک سهرکونهی مه که ن. دمهوهی به چه شنیک پیشوازیی لی بکه م که وهک بلیت هیچ شتی که نه نیوان نیمه دا رووی نه دابیت، نامهوهی هه ست به هیچ شتی که بکات. نه مه ویستی منه. به نیم پی ددهن؟

شازاده وه لای دایه وه: ((به وپه ری خوشحالییه وه، جا دهره فت بدن که نه ناخی دله وه دان به وه دا بنیم که من زور به ده گمن به دیدگه یه کی نه وه نده ژیرانه و روشنبینانه وه روویه رووی هم جوړه گرفتانه بوومه ته وه... و ابرانم نه وه نالیوشایش هات.))

له ژووری ته نیشته وه ده تگی که بیسترا. ناتاشا راجه نی و پیده چوو ناماده کاری بو شتی که بکات. شازاده به سیمایه کی جددییه وه چاوه ری بوو تا بزانییت چی رووده دا. دهرگه کرایه وه و نالیوشا به په له خوی به ژوردا کرد.

به پروخساریکی کراوه و شاد و گهشاووه هاته ژووری. به سیمایدا دیاربوو که بهکەیفه و ئەم چوار رۆژە ی به خوشی رابواردوو، ههروهها پێدهچوو بیهوی ههوائیکمان پی رابگهیه نییت.

به دەنگی بهرز گوتی: ((باشه، من دەبوو بهر له ههمووان لیڤه نامادهیم! بهس نیسته بهخوتان ههموو شتیك دهزانن، ههموو شتیك. باوکه کهمیک لهمهوبهر، گەرچی شتیگه لیکی زۆر هه ن که دهمهوی پیتیان بلییم، بهس دهرفته نه بوو چهند قسه یهکت لهگه ل بکه م.)) پاشان رووی کرده من و درێژە ی پێدا: ((له و وهختانه دا که خوشکەیفه به خوی مۆله تم دهداتی به <<تۆ>> لهگه ئی بدویم، بهس دننیا به که له هه ندیک ساتیشدا وهها مۆله تیك نادات! ئەمه ش رهوشه که یه تی: به خوی پییم ده ئی نیوه. بهس له مه و دوا جه زده که م هه میشه شاد و به که یف بییت و کاریکیش ده که م که وهها دۆخیك دسته بهر ببییت. به شیوه یه کی گشتی له ماوه ی ئەم چوار رۆژە دا به ته واوی گۆراوم، نیسته که سیکی دیم و هۆکاره که شتان پی ده ئیم. بهس با جاری واز له مه بینین. له هه مووی گرنتر نه وه یه که نه و لیڤه یه! ته ماشای بکه ن! ناتاشا، گه وه ری من، فریشته که م!)) دوا ی کردنی ئەم قسانه، به ره و لای رۆیشت و له ته نیشتییه وه دانیشت، جا به تاسه وه دهستی ماچ کرد. پاشان درێژە ی پێدا: ((ئەم رۆژانه به بی تۆ زۆر بی تاقهت بووم. بهس به ته مای چی بوویتا؟ نه متوانی سهردانت بکه م! ده سه لاتی منی تیدا نه بوو. نازیم! لاواز دیاریت و رهنگت پیوه نه ماوه...))

به جوش و خرۆشهوه ههر خهريكي ماچكردى دهستهكانى ناتاشا بوو. چاوى لى هه ئه دهگرت و دهنگوت ههركيز له سهيركردى تير نايبت. سهيريكي ناتاشام كرد و به رووخساريدا زانيم كه ههردووكمان وهك يهك بير دهكهينهوه: ناليوشا له پاكي و بى گوناخيدا ههر دهنگوت فريشتهيه. جا له خومان دهپرسى كهى و به چ هوكاريك ئهم بى گوناخيهيه دهگورئ و دهبيتته تاوان. كتوپر سهر گونا رهنگ پهريوهكانى ناتاشا سووربهيهكى بى رادهيان پيوه دهركهوت، دهنگوت ههموو نهو خوينهى كه تا نهو ساته له دليدا پهنگى خواردووتهوه، له كتوپريكدا هيپرشى بو سهرى هيئاوه. چاوهكانى كهوتنه درهوشانهوه به فيزهوه له شازادهى روانى.

به دهنگيكي گيراو و پچر پچر پرسى: ((بهس به دريژاييى ئهم ههموو روژه... له كوي بوويت؟)) هه ناسهى قورس و ناهاوسهنگ بوو. ئاي خواجه گيان! چهنده ئهم كورهي خوش دهويست.

- راسته كه وا دردهكهوي بهرانبهر به تو خهتابارم، بهس تهنيا به پوانتهت وا دردهكهوي. هه ئه ته خهتابارم، بهر له وهى كه بيمه نيرهش ئهمم دهزاني. كاتيا دوينى و نه مرويش به منى گوت كه هيچ ژنيك ههركيز ناتوانيت بهرانبهر به وهها كه متهرخه ميبهك له خو بردوو بيت (ئاخر نهو ئاگاي له ورد و درشتى ههموو به سه رهاتى شهوى سي شه ممه ههيه. ئاخر سبه نيينى هه مان شهو به خوم هه موو شتيك بو كي رايه وه). له گه ل نهو گفتوكوم كرد و بيم گوت كه ئهم ژنه ناوى ناتاشايه و له وانديه له هه موو دونيا يهك كهس هه بيت كه بكرئ بهوى به راورد بكهيت: نه و يش كاتيايه. نيسته كه هاتوومه ته نيرانه دهزانم كه ئهم باسه دا براوهم و قسه كانم راست بوون. ياني ربي تيدده چيت كه فريشته يهكى وهك تو له گوناخي كه سيك نه بوورئ؟ ناتاشاي من دهبيت به خوى بلى: ((بيگومان هيشتا ههر خوشى دهويم، گهر سهردانيشى نه كردووم نه وا له بهر بيدهرفه تي بووه.)) تو دهبيت ئهم قسه يه به خوت بلييت، ناتاشا! چلون ده توانم نيدي خوشتم نه وي؟ مه گهر ده كرئ؟ هه موو بوونم نارزه زوى توى ده كرد. له گه ل هه موو نه مانه شدا ههر خهتابارم! بهس وهختيك كه هه موو شتيكت زاني، به خوت بهر له هه موو كه سيك هه قه م پي ده ده يت. ههر نيسته هه موو شتيكتان بو باس ده كه م، ته مام وايه سفره ي دلتمان له بهرده م دا والا بكه م، ههر بو نهو مه به سته ش هاتووم بو نيره. نه مرؤ خوا خوام بوو ته نيا يهك خولهك ئازاد بم، هه تا به رهو لاي تو له شه قه ي بال بده م، بيم و سهراپات نوقمى ماچ بكه م، بهس نه متواني: كاتيا به پيدا گرييه وه داواي ليكردبووم كه نيشيكي گرنكي بيمه و ده بيت سهرداني بكه م. هه ئه ته باوكه، بهر له وهى كه له گاليسكه كه ته وه چاوت بيم بكه وي. له دوو نامه دا و بو دووهمين جار داوام لى كرابوو بچم بو مائى كاتيا. چونكه پوسته ي نه مرؤمان له ماوه ي يهك روژدا نامه له نيره وه ده گه يه نيته ده ستى وه رگر، قانيا، من دوينى چاوم به نامه كه ي نيوه كه وت و هه ئه ته هه قى خوشتانه. وه لى چى بكه م: لاشم نه يده كرد. ههر له بهر نه وه به خومم گوت: سبه ي شهو له مهر هه موو شتيك داواي ليبوردين ده كه م، چونكه نيدي له مه زياتر بهرگه ي دووريم نه ده گرت، ناتاشا.

ناتاشا پرسى: ((مه به ستت له كام نايه؟))

- قانیا هاتبووه مائی ئیمه، بیگومان من لهوئی نهبووم، جا له بهر نهوهی که سهردانی تۆم نه کردوو له یاداشته که دا سهرکونه یه کی زۆری کردبووم. به ته واویش له سهر هه قه. دوینی بوو.

ناتاشا سهیریکی منی کرد.

شازاده گوتی: ((بهس تو گهر کاتی نهوهت هه بووه که له به یانییه وه هه تا شه و لای کاترینا فیودورونا بمینیته وه...))

ئالیوشا قسه که ی پچراند و گوتی: ((دهزانم، دهزانم دهتهوئی چی بلییت: << گهر کاتی چوو نه لای کاترینات هه بوویت، نهوا ئهرکی سهرشانت هه دوو هینده کات بو هاتنه ئیره ته رخانکه ییت. >> به ته واوی هاوارتم و نه مه شی بو زیاد ده کهم که نهک ههر دوو هینده به ئکه ئهرکی سهرشانمه که سه د هینده کات بو هاتنه ئیره ته رخان بکه م. بهس له ژياندا روودا و گه ئیکی پیشبینی نه کراو و سه یروسه مه ره دینه پیش که هه موو بهرنامه یه ک ده شیوینن و تیکی دهن. جا منیش هه لومهرجیکی له و شیوه یه م بو دروست ببوو. خو پیم گوتن، له م ماوه یه دا سه را پا گوراوم: هۆکاره که شی نه وه یه که پیشهاتیکی گرنگ روویداوه.))

ناتاشا له باریکدا که بیکه نینی به م جوش و خرۆشی کوره لاوه که ده هات، گوتی: ((ناها! خواهیه گیان! وه لی چی رووی داوه؟ نکا ده که م مه هیله له مه زیاتر چاوه ری بین.))

بهس له راستیدا رهفتاری ئالیوشا تا راده یه ک گائته جارانه بوو: په له ی بوو، قسه کان به خیرایی له ده میه وه دهرده په رین، نه ده سه رهوت و گهره کی بوو هه موو شتیکی باس بکات، ویزای نه مه ش، هاوکاتی قسه کردن، ده سه ته کانی ناتاشای له دهستی خۆیدا گل دا بوونه وه و بهرده وام بو لیوی خوی دهردن، ده نگوت هه رگیز له ماچکردنیان تییر نابییت.

- باشه، نه مه رووداوه که یه. ناها! هاوړییان! جا چیم نه دیوه و چیم نه کردوو. ههر مه پرسن که له کۆری چ جۆره مروّفانیکی دانیشتووم. بهر له هه موو شتیکی ناتاشا، نه وه بزانه که کاتیا مروّفیکی ته واو و بی خه وشه! تا نیسته هه رگیز به م چه شنه نه وم نه ناسیبوو! بیرت دیت که سیشه ممه ی رابردوو به چ جوش و خرۆشیکه وه له مه ر نه و قسه م بو کردیت، بهس ته نانه ت نه و وه ختانه ش وه ک پیویست نه وم نه ده ناسی. نه و تا نه م دوا ییانه ش خوی نیشان نه دا بووم. بهس ئیدی نیسته به ته واوی یه کدی ده ناسین. به یه کتری ده ئیین << تو >>. بهس له سه ره تاوه ده ست پیده که م: ناتاشا، گهر ده تبیست دوا ی نه وه ی که باسی نه و به سه ره اته ی رۆژی چوار شه ممه ی نیوا نمانم بو کرد چ قسه که ئیکی له به ره ی تۆوه پی گوتم؟... به راست، بیرم هاته وه، وه ختیکی که به یانیی سیشه ممه لای تو بووم، وای که سیمایه کی چه نده گه مژانه م هه بوو. تو به گهر م و گورپییه وه پیشوازیت لی کردم، به سه ختی که وتبوویته ژیر کاریگه ری نه و هه لومهرجه نوییه مان. غه مگین بوویت و له هه مان کاتیشدا ده تو یست سه به ره ت به و با به ته قسه م

نه گهڼ بکهیت، تو گائتهت دهکرد و منیش رڼی میړدیکی به ویقارم دهگیرا! ښه که چنده گه مژه بووم. سویند دهخوم که وهک پیاویکی ته او جددی خوم دهنواند که به ته مایه له ماوهیه کی نژیکدا زه ماوهند بکات، جا له به رانبر کییشدا هم رڼم دهگیرا؛ له به رانبر تو. ښه که چنده شایسته ی ښه و گائته پیهاتنه ی تو بووم.

شازاده بیدهنگ بوو و به بزیه کی سرکه وتوانه و ته نژامیزه وه له ښایوشای دهروانی. پیده چوو به وه دلخوش بیت که کوره کی رپوی راسته قینه ی خوی، یانی رپوه گه مژانه و ته نانهت گائته جارانه کی نیشان ددات. ښه و شه وه چاوم له سر ه ښه گرت و گومانم له وه نه ما که هیچ خوشه ویستییه کی بو کوره کی نییه، گهرچی وای دهنوینی که به سوژیکي باوکانه ی پر له گروتینه وه ښه ی خوش دهویت.

ښایوشا دریزه ی به قسه کانی دا: ((دوی جیهیشتنی تو، چووم بو لای کاتیا. خو که میک پیش نیسته پیم گوتیت که ته نیا له به یانی ښه و رڼه دا به شیوهیه کی باش و شیوا به کدیمان ناسی، جا به شیوهیه کی زور ه ښه ریش... به باشی بیرم نه ماوه که چیم پی گوت... چنده قسه یه کی دوستانه و پر له جوش و خرؤش، خستنه به ر باسی فکره کانم، دهربرینی ه ښه ندیک له ه سته کان و جا دوی ښه بو ه موو ته من بووینه هاودهستی یه کدی. ده بیت، ده بیت تو ښه و بناسیت، ناتاشا! ښه و هر ده بیت پیشتر توی ناسیوه و زور شتیشی بو رپون کردمه وه. تیی گه یاندم که تو بو من گه نجینه یه کی چنده به نرخیت! به به به رپو باوه ر و شیوه ی ژیانی خوی بو باس کردم، کچیکی زور جددی و گهرم و گوره. قسه ی زورمان له مهر ښه رکه کانمان و ښه و کارانه کرد که ده بیت له پیناو مروقیه تیدا ښه نجامیان بدهین و دوی پینج یان شه ش کاتر میړ قسه کردن سویند مان خوارد که تا ه تا هاوړی یه کدی بین و تا کوتایی ته مه نمان له پیناو ناما نجیکی هاو به شدا تییکوشین.))

شازاده به سه رسامیه وه پرسیی: چ ناما نجیک؟

ښایوشا به شیوهیه کی فهرمیانه وه لای دایه وه: ((من هینده گوراوم باوکه، که ښه گهر دهرکی پی بکهیت سهرت سور ده مین. ته نانهت پیشینی ښه وه ده کم که به ره ه ښتیشم بکهیت. نیوه ه مووتان مروقیانیکی وشک و ره قن، پهیره ی له بنه مایه کی سه ختگرانه، جددی و تاقی کراوه ده کن، به چاوی رق و ناباوه ری و گائته جاریه وه له شته نوییه کان دهروانن. بهس نیدی من ښه و مروقه نیم که چنده رڼیک له مه و به ر ده تانناسی. تیروانینیکی بویرانه م بو دنیا هیه. چونکه گومانم له راستی بیروباوه ریم نییه و هه تا دهرکه وتنی دوا هه مین ښه نجام، دوی بیروباوه رپه کم ده که وم و له و رپیه دا که دهیگرمه بهر، ښاگام له خومه و گوم نابم. ده به پیاویکی راستگو و سهر راست. بهس با نیدی له مه زیاتر له به ره ی خومه وه نه دویم، نیسته دوی ښه ه موو قسانه، نیوه ههرچیتان پی خوشه ده توان بیلین، وه لی من له خوم دنیم.))

شازاده به شیوهیه کی گائته جارانه گوتی: ښه! ښه!

ناتاشا به سیمایه کی نیگه رانه وه لیمانی دهروانی. نیگه رانی ئالیوشا بوو. زۆریه ی کات وا رپک دهکوت که پیاوه لاهکه هه ندیک قسه بکات که به زیانی خوی بشکیته وه و ناتاشایش به باشی ئەم بابته ی دهرانی. ترسی ئەوه ی هه بوو که ئەو به بهر چاوی خاس و خراپ و به تاییه ت به بهر چاوی باوکییه وه خوی بکاته گائته جار. دوا جار گوتی:

- ئەوه چی ده لیبت، ئالیوشا، ته واوی ئەم قسانه فه لسه فه رپسین! نه کا میشکیان شت و شور دابیت... وا باشتره باسی ئەوه مان بو بکه ییت که له نیوانتاندا روویداوه.

ئالیوشا به دهنگیکی بهرز گوتی: ((دهمەوی هەمان ئەو کاره بکه م. دهرانیت، کاتیا دوو خزمی دووری هه یه، دوو کوره مام که لیو و بوریس یان ناوه. یه کیکیان خویندکاری زانکویه و ئەوه ی دیکه شیان پیاویکی ساده و گه نهجه. کاتیا په یوه ندیبه کی پته وه له گه ل ئەواندا هه یه، ئەوان دوو کورپی لیها توون. به پیی خوی خویان هه رگیز سهردانی کونتیس ناکهن. که له گه ل کاتیا که وتینه باسی ئینسان و تواناکانی و ئەو جوړه شتانه، ئەو قسه ی برده وه سهر ئەوان و دهموده ست یاداشتیکی بو نووسیم هه تا پییان ئاشنا بیه. ههر له یه که مین شه ودا گه یشتینه ریکه وتن: نزیکه ی ده تا دوازه که سایه تیی جوړا و جوړ ناماده ییان هه بوو: خویندکاری زانکو، ئەفسهر، هونه رمه ند، ته نانه ت نووسه ریکیش... هه مووان نیوه یان دهناسی، قانیا، یانی کتیبه کانتانیان خویندبووه وه و چاوه رپی به ره می نویتان بوون. خویان ئەمه یان پی گوتم. به وانم گوت که من دوستی نیووم و به ئینیشم پیدان به نیوه یان بناسینم. هه مووان به چه شنی برابه ک و به باوه شیکی برابانه وه پیشوازییان له من کرد. دهموده ست پییانم راکه یاند که بریاره له م نزیکانه دا زماوهند بکه م، ئیدی ئەوانیش هه روه ک پیاویکی هاوسه ردار رهفتاریان له گه ل کردم. ئەوان له ئەومی چواره می ژیر باندا ده ژین و هه فته ی جاریکیش، وه ک هه میشه له رۆژانی شه ممه، له مائی لیو و بوریسدا کۆده بنه وه. هه مووان گه نجانیکی رووخوش و رۆشنیرن، خوشه ویستیبه کی زوریان بو مرؤقایه تی هه یه، ئیمه به و په ری ساده یی و بی مه رامیبه وه سه بارت به بوراره جوړا و جوړه کانی زانست، ئەده بیات و ئایینه مان وتووێژمان کرد، جا خویندکاریکی ناماده بییش له کۆره که ی ئەواندا ناماده گیی هه یه. په یوه ندیبه کی زور باشیان له گه ل یه کدیدا دروست کردوه. ئای که چه نده نه جیب و به رپزن! تو بزانه من هه تا ئیسته هه ئسوکه وتم له گه ل چ جوړه مرؤقانیکیدا کردوه، چیم دیوه؟ چ فکریکم دهرخوارد دراوه؟ ناتاشا، هه تا ئیسته ته نیا تو له و جوړه قسانه ی ئەوانت بو کردووم. ئاه! ناتاشا، بیگومان ده بییت تو چاوت به وان بکه ویت. کاتیا ده میکه ئاشنایی له گه ل ئەواندا هه یه و ده یانناسی. ئەوانیش که م تا زور به شیوه یه کی ستایش نامیز باسی ئەو ده که ن و کاتیایش به لیو و بوریسی گوتووه هه رکه گه یشته ته مه ئیک که ئیدی سه روه ته که ی بدریته ده ستی خوی، ئەوا ملیونیکی بو کاری خیر ته رخان ده کات.))

شازاده گوتی: ((بیگومان لیو و بوریس و هه موو ئەندامانی گروپه که یان گیرفانیان بو ئەم ملیونه دووریوه، ئەری؟))

ئاليۇشا بەھەلچوونەۋە ھاۋارى كىرد: ((ۋەلى نا، نا، بەھىچ شېۋەيەك، ئەم جۇرە قسانە مايە شەرەزارىن، باۋكە. سۆسەي ئەۋم دەكرد كە چىت بە خەيالدا دىت. ھەلبەتە ئىمە سەبارەت بەم يەك مىيۇنە گىتوگۇمان كىرد و تا ماۋەيەكى زۇر قسەمان لەسەر شېۋەي بەكارھىنەنى كىرد. سەرەنجام بېرىماندا بەر لە ھەموو شتىك بېخەينە خزمەت ھۇشيارى گىشتىيەۋە.))

شازادە ھەر بەھەمان زەردەخەنەي گالىتە نامىزەۋە، ۋەك ئەۋەي كە لەگەل خۇي بدوئ گوتى: ((راستە، من تا ئىستە ۋەك پىۋىست كاترىنا فىۋدۇرۇنام نەدەناسى. لەبەر ئەۋە چاۋەرپى زۇر شتم لى دەكرد، بەس ئەمەيان...))

ئاليۇشا قسەي پى بىرى و گوتى: ((چى؟ بۇ ئاۋھا سەرت لەم فەكرەيەي سورماۋە؟ ھەر لەبەر ئەۋەي كە زۇر دوۋرە لەۋ بىنەما و بىروباۋەرەي كە تۇ و ھاۋاشېۋەكانى تۇ پەيرەۋىي لى دەكەن؟ ھەر لەبەر ئەۋەي كە تا ئىستە ھىچ كەسىك يەك مىيۇن پارەي لە ۋەھا رىگەيەكدا خەرج نەكردوۋە و ئەۋ بەتەماي ۋەھا كارىكە؟ لەبەر ئەۋەيە، وانىيە؟ كى دەلى ئەۋ ھەزەكەت لەژىر سەرپەرشتى و چاۋدىزى ئەۋانى دىكەدا بژى؟ ئەۋ لاي وايە ھەتا ئەم پارانەي ھەبىت ھەر دەبى لەژىر سەرپەرشتى ئەۋانى دىكەدا ژيان بەسەر بىبات (تازە ئەمەم زانىۋە). ئەۋ دەيەۋىت سوۋد بە نىشتەمان و بە ھەموو كەسىك بگەيەنى و پارەكەي لە رپى خۇشگوزەران كىردنى خەلكىدا بەكار بەيىت. لە ئەدەبىياتى ئىمەدا باس و خواسىكى زۇر لەبارەي بەكاربىردنى پارە لەم رپىۋە كراۋە، ئىستە ئەۋ پارەيە با مىيۇنىكىش بىت، قابىلە چىيە؟ بۇچى ئاۋھا لىم دەروانىت، باۋكە؟ دەلى سەروكارىت لەگەل شتىك يان لەگەل كە پىچارىكدا ھەيە! يان ۋەك بلىي من كەمژەم؟ ناتاشا، خۇزگە دەتبىست كە چ قسەيەكى لەم بارەيەۋە دەكرد! دەيگوت: ((زىرەكى گىرنگ نىيە، بەلكە شتانىكى ۋەك دل و سروشت و بەخىندەيى و پىشكەۋتەنخۋازى گىرنگ، كە ئەۋ زىرەكەيە ناراستە دەكەن.)) بەس لە ھەموۋى گىرنگىر ئەۋ رستە بلىمەتەنەيە بوۋ كە بىزىمگىن دەيگوت. ئەۋ ھاۋرپى لىۋ و بۇرىسە و لەنىۋ ئىمەدا حىببى بىرمەند، يان بلىمەتەكى بۇ دەكردى. دۋىنى لە كاتى گىتوگۇكەمان دا گوتى: ((كەمژەيەك كە بە كەمژەۋونى خۇي ئاگايە، كەمژە نىيە)) ھىچى تىدا نەھىشتوۋەتەۋە. ھەر ساتەۋ قسەگە لىكى بە ماناى ۋەك ئەمەي دەگوتىن. تۋۋى ھەقىقەتى دەپزاندى.))

شازادە جەختى لەسەر كىردەۋە: ((لە راستىدا ئەۋ بلىمەتە.))

- ھەمىشە خەرىكى گالىتە پىكردنىت، ھەر ئەۋە دەزانىت، ئەم جۇرە قسانەم نە ئە ئىۋە و نە لەۋ كەسانەشەۋە نەبىستوۋە كە سەر بە تاقىمى ئىۋەن. كەسانىكى ۋەك ئىۋە، بە پىچەۋانەي كەسانى دىكەۋە دايمە ھەموو شتىك دەشارنەۋە، لە دىدگەي ئىۋەۋە ھەمىشە دەبىت بە كەم ئە ھەموو شتىك بىروانىت و حىببىكى ئەۋتۋى بۇ نەكردى، دەبىت ھەموو شتىك لەسەر ئەساسى ھەندىك پىۋەر و تىروانىن لىكەدەنەۋەيەكى دىكەي بۇ بىرى: ۋەك بلىت ئەۋ كارەتان كىردە و ئەقلىر بىت، كەچى ھەزاران جار ئەۋ شتەنەي كە ئىمە بىرىان لى دەكەينەۋە يان دەيانلىن نەكردەتر و ئەقلى نەبىرتەر! سەربارى ئەۋەش بە خەيالىۋان دەزان! گەر دەتبىست كە دۋىنى چ قسانىكىيان بۇ كىردووم...

ناتاشا گوتی: ((بەس ئیو، ئەو دوانەتان باسی چ بابەتیک دەکەن؟ بیر لە چ شتیک دەکەنەو؟ بۆمانی باس بکە نالیوشا... تا ئیڕە من سەرم لە هیچ شتیک دەرنەچوو.))

- بە شیوەیەکی گشتی باسی ئەو شتانه دەکەین کە ئیئە دەخەنە سەر رێگە ی پێشکەوتن، سۆز و خوشەویستی و چاکەکاری، ئەبارە ی ئەو شتانهو بەس و خواس دەکەین کە پەییوەندییان بە هەنووکەو هەیه. ئەبارە ی بانگەشە، دەستەواژە ی تازە، مەوۆف دۆستی، کەسانی دۆسۆزی زەمانی ئیئە و... قسە دەکەین، شەرۆقە و شیکاریان دەکەین و شتیان لەسەر دەخویننەو. بەس سویندەمان خواردوو کە بۆ یەکدی و ئەوانی دیکەش بەوفا بین و بەبێ پەردەپۆشی، هەموو ئەو شتانه بخەینە بەر باس کە پەییوەندییان بە ئیئەو هەیه. تەنیا لە رێی وەفاداری و راستگۆییەو دەتوانین بە ئامانج بگەین. بیزمگین ئەم رێیەدا زۆر خۆی هیلاک دەکات. ئەگەر کاتیا قسەم لەسەر بیزمگین کردوو و کاتیا بڕوایەکی پتەوی پێی هەیه. بەم پێیە، هەموومان بە ئیئەمان داو کە بە پێی رینۆینیەکانی بیزمگین، تا کۆتایی تەمەن بە راستگۆیی و شەرەفمەندیەو کار بکەین، هەرچیشمان ئەبارەو بلین، هەر داوڕیەکمان لەسەر بکەن، نەکەوینە ژێر کاریگەریەو و بڕوامان ئەق نەبێ، شانازی بە هیواو ئامانجەکانمانەو بکەین، شەرم ئەو نەکەین کە بە گەرم و گۆری و شەرەفەو بەس لە بیر و باوهرەکانمان بکەین، بەئکە لەسەر راستە رێیەکەمان بەردەوام بین و گەر هەئەیهکمان کرد تەریق نەبینەو و بێ هیوا نەبین، گەر دەتەوێ ئەوانی دی ریزت بگرن، ئەوا بەر لە هەموو شتیک خۆت ریزی خۆت بگەر، ئەمە بنەمایەکی گرنگە. تەنیا ئەو کاتەدا ئەوانی دی ناچار دەبن ریزت لێ بگرن کە خۆت ریز لە خۆت بگریت. ئەمە گۆتە ی بیزمگینە و کاتیاش بە تەواوی هاوڕایەتی. هەنووکە هەموومان بە سەختی پابەندی بیر و باوهرەکانمان و بڕیارمان داو کە هەر یەکەمان لە لایەن خۆیەو، خۆی لەسەر ئەم کارە رابەینێ و فییری شتگە ئیک ببیت و بیر و بۆچوونەکانمان بۆ یەکدی باس بکەین.

شازادە بە نیگەرانییەو گوتی: ((نای ئەم قسە بێ سەرۆبەرانی. ئەم بیزمگینە کییە؟ نا، درێژەدان بەم دۆخە نەکردەیه.))

نالیوشا گوتی: ((بۆ درێژەدان بەم دۆخە نەکردەیه؟ گۆییگرە باوکە، دەزانیت بۆچی باسی ئەم شتانهم بۆ کردیت؟ چونکە هیوادارم و نارەزووم وایە کە تۆیش ببیتە ریزی ئیئەو. پێشتر بە ئیئەکی ئەم جۆرەم بەوان داو. پێدەکەنیت، عەییی نییە، هەر دەمزانێ کە ئەم قسەمان دەبنە مایە ی پێکەنیت! بەس تا کۆتایی گۆی ئە قسەکانم بگەر. تۆ پیاویکی باش و شەریفیت: دەرک بە ئامانجی ئیئە دەکەیت. تۆ ئەم کەسانە نانسیت، هەرگیز ئەوانت نەدیو، گۆیت ئە قسەکانیان نەبوو. گریمان تا ئیئە چەند شتیکت ئەبارەیانەو بیستوو، ناخر زانیاری زۆرت پێ دەگات، بەس خۆ خودی ئەوانت نەدیو، هامۆشۆت نەکردون. مادام وایە چۆن دەتوانیت داوهرییەکی بەویژدانەیان ئەبارەو بکەیت؟ تۆ تەنیا پێت وایە کە ئەوان دەناسیت. نا، وەرە بۆ کۆری ئەوان، گۆی ئە قسەکانیان بگەر، ئەوسا، بە ئیئە دەدەم کە تۆیش دەبیتە یەکیک ئە ئیئە! بەس من بە تاییەتی هەموو هەوێی خۆم

دهخمه گەر هه تا تو لهو کۆمه لگه یه دا نغرو نه بیت که نه وهنده پیه وه وابه ستییت، نهو کۆمه لگه یه ی که هه موو بیروباوهره ره سه نه کانتت لی ده ستییتته وه. ()

شازاده به بزیه کی ژهراوییه وه، بی نه وهی یه ک وشه بلیت، گوئی بو قسه کانی کوره کی شل کرد، به دفه ری به رووخسارییه وه ده خوینراییه وه. ناتاشا به رقیکه وه که هیج هه وئیکی بو شاردنه وهی نه ده دا، چاوی نهو بریووو. شازادهش نه وهی ده زانی، بهس وای ده نواند که چاوی لی نییه. هه رکه قسه کانی نالیوشا ته و او بوون، دایه قاقای پیکه نین، ته نانه ت به پشتا خوئی به سه ر کورسییه که دا و ده تگوت توانای پاراستنی هاوسه نگیی خوئی نه ده ست داوه. بهس بیگومان به زور پیده که نی. زور روون بوو که بو سووکایه تی پیکردن و شه رمه زارکردنی کوره کی پیده که نی. نالیوشا به پیکه نینه که ی نهو دلی ئیسا. خه میکی قوول رووخساری دا پووشی. بهس خوراگرانه چاوه ری ما هه تا پیکه نینه که ی باوکی ته و او ببیت. پاشان به خه مگینییه وه گوئی:

- باوکه، بوچی گانتهم پی ده که ییت؟ من راستگوئیانه و به بی هیج په رده پووشییه ک رووم لی ناییت. گه ر قسه کانی من که مژانه ن، نه جیی نه وهی پییم پیکه نیت نه وای تییم که یینه که بوچی که مژانه ن و ده تخه نه پیکه نین؟ چونکه نه م قسانه نه نیسته دا لای من پیروز و به رزن. رهنگه به هه له دا چوویم، دوور نییه که نه م قسه و فکرانه نادرست بن و منیش هه ر بهو جوهری که چه ن دین جار گوتوویم ده کری نه کوریکی که مژه بهو لاهه هیچی دی نه بم، بهس گه ر به هه له شدا چوویم، نه وای هه له که م شه ره فمه ندانه و راستگوئیانه یه، شه ره فمه نه ده ست نه داوه. نهو فکره به رزانه ی که به م راده یه منیان هیناوهره ته جوش و خرۆش، ته نانه ت گه ر کرده ییش نه بن، نه وای شه ره فمه ندانه ن. خو پییم گوئییت که تا نیسته نه تو و نه که سانی دی هیج قسه یه کی نه و جوهره تان بو نه کردوویم که به مخاته سه ری و فییری نه زموونم بکات. گه ر به لگه کانی نه وای ره ده ده که یته وه، که واته خوت چه ند به لگه یه کم بخه بهر ده ست هه تا په ییره یی نه تو بکه م، بهس گانتهم پی مه که، چونکه نه م کاره زور نازارم ده دات.

نالیوشا به ویقاریکی شکودارانه وه نه م قسانه ی کردن. ناتاشا به میهره بانیه کی ته و اووه چاوی تی بری بوو. شازاده سه رسامانه گوئی نه قسه ی کوره کی گرت و پاشان، شیوازی قسه کردنی خوئی گوئی:

- به هیج شیوه یه که مه به ستی زویرکردن و نازاردانتم نه بوو، کوره که م، به پیچه وانه وه، من خه می تو مه. تو نه قوئاعی خو کاملکردن داییت و ده ته وی سه رده می هه رزه کاری و سووکه سه ریت تیپه ری نیت. من وای بو ده چم. گه ر پیکه نییم، نه وای به ده ست خوم نه بوو، بهس به هیج شیوه یه که مه به ستی نازاردانتم نه بوو.

نالیوشا به شیوه قسه کردنیکی تائه وه پرسیی: ((نهی بوچی من وام لیکداییه وه؟ بوچی من ده میکه وای هه ست ده که م که به نیگایه کی نه یارانه وه لییم ده روانییت؟ بوچی من پییم وایه گه ر نه جیگه ی تو بوویم، نه وای بهم جوهره رسواکه رانه یه به قسه ی کوره که م پینه ده که نییم، هه ر بهو جوهری که نیسته تو به قسه کانم پیکه نیت؟ گوئی بگه ر: باشتر وایه بی پیچ و په نا قسه بکه نین، بو نه وهی هه ر نه نیسته وه و بو تا هه تا نه یه کدی حائی ببین و هیج

هه ئه تيگه يشتتيك له نيو نماندا روونه دات. ههروهها... ئيسته هه موو راستييه كه ده خه مه روو: وه ختيك كه خوم بهم ژوورهدا كرد، وام هه ستركرد كه كه شيكي ناره حه تكه ر ژووركه ي ته نيوه ته وه، پيم خوش نه بوو له كه شيكي له م جوورهدا چاوم پيتان بكه وي. راست ده كه م يان نا؟ گه ر راست ده كه م نه وا باشتر وايه كه هه ر كه سه و بي پيج و په نا هه سته كاني خوي دهر برت. گه ر روو راستانه بدويين نه وا بو ي هه يه زور به ي گرفته كان چاره سه ر بكه ين.))

شازاده گوتي: ((قسه بكه ئاليوشا، قسه بكه، نه و بابته ي كه قسه ي له سه ر ده كه يت زور ژيرانه يه.)) پاشان سه يريكي ناتاشاي كرد و دريژه ي پيدا: ((رهنگه وا باشتر با كه سه ر هتا بهم جوور قسانه ده ستمان به گفتوگو بكر دبا.))

ئاليوشا گوتي: ((كه واته دنگران مه به نه و قسه راست و ريكانه ي كه ده يانكه م. مادام حه زده كه يت بيانبيستيت و خوت بو نه م كار ه هانم ده ده يت، كه واته گو ييگره: تو به وه رازي بوويت كه من له گه ل ناتاشادا زه ماوه ند بكه م. زورت له خوت كرد و نه م خوشبه ختييه ت به ئيمه به خشي. گه و ره يت نو اند و ئيمه ش هه موومان ستايشي به رزه هيممه تيمان كر ديت. كه واته بو چي له هه ر ده رفه تيكا ده به جو ريك له خوشحائييه وه ده ته وي نه وم تيگه ينييت كه من هيشتا هه ر كورپزگه يه كي هي ر م و بوونه مي ردم لي ناوه شيته وه؟ سه ر ياري نه وه ش، وهك بلييت ده ته وي بكه يته گه پچار، رسوام بكه يت و ته نانه ت له به ر چاوي ناتاشادا وهك كه سيكي ده ست و بي سپي نيشانم ده يت. زور نه وه خوشحائييت كه من به گه پچار و سووكه سه ر نيشان ده ده يت، نه مه ش شتيك نيبه كه من ته نيا نه مرؤ ده رك م بي كر ديت. به تاييه ت هه و لي نه وه ده ده يت كه به جو ريك له جووركان به ئيمه بلييت كه زه ماوه ند كر د نمان ئيشيكي بي هووده و نه قامانه يه و ناماده يي نه م كار ه مان تي دا نيبه. هه ر به راستي وهك نه وه وايه كه بروات به و كار ه نه بيت كه مو ته تي نه نجامدانيت بي داوين، به سيماتا وا ده ر ده كه وي كه هه موو نه مانه به گائنه و گه مه يه ك ده زانيت، هه و ليك بو رابواردن، نمايشيك بو سه ر گه رمي... من ته نيا نه و قسانه وه به م نامانجه نه گه يشتووم كه ئيسته كر دتن. شه وي سي شه ممه، وه ختيك كه پيكه وه لي ره بووين، هه ندي يك ده سته واژه ت به كار هي نا كه من به بيستنيان چاوم زه ق بوو و ته نانه ت عاجز يش بووم. روژي چوار شه ممه ش، له وه ختي رو يشتنتدا، ناماژه يه كت به هه لومه ر جي هه نووكه ييمان كرد، له باره ي ناتاشايشه وه قسه ت له گه ل كردم، هه ئبه ته قسه كانت سووكا يه تي نامي ز نه بوون، وه لي به و جوور ه ش نه بوون كه من چاوه ر پيان بووم، زور به خوين ساردي و خالي له خوشه ويستي و به دوور له هه موو جوور ره زي كه وه قسه ت كر د... سه ماندي دژواره، به س شيوه ي قسه كر د نه كه ت زور روون بوو: مرؤق له ري ئي ده يه وه هه ست به م جوور ه شتانه ده كات. ده بلي وا نيبه! بو م سه لي نه كه هه نه م. خه يانم ته خت بكه... خه يالي ناتاشايش ته خت بكه، چونكه نه ويشت ناره حه ت كر دووه. وه ختيك كه ها تمه نه م ژووره، هه ر به يه كه مين نيگا ده رك م به م بابته ته كر د...))

ئاليۇشا بە شېۋەيەكى پتەو و پر لہ گروتین قسەى دەکرد. ناتاشا كەم تا زور بە شېۋەيەكى شكۆمەندانە گۆيى بۆ قسەكانى دەگرت، زور وروژا بوو، رووخسارى داگىرسا بوو و لەو ماوۋەيەدا كە ئاليۇشا خەرىكى قسەكردن بوو، دوو يان سى جاريك لہبەر خۆۋە ورتاندىبووى: ((بەئى، بەئى، راستە.))

شازادە حە پەسابوو و لە ۋەلامى ئاليۇشادا گوتى: ((كورەكەم، ديارە ھەموو ئەو قسانەم بىر نايىنەۋە كە پىتەم گوتوون، بەس زورم بە لاۋە سەيرە كە تۆ بەم جۆرە قسەكانى منت لىك داۋنەتەۋە. ئامادەم بە پىيى تواناي خۆم ھەول بدم كە لەم ھەلەتەگە يىشتنە دەرت بەينم. ھۆكارى پىكە نىنەكەم زور پوونە. من لەرپى ئەم پىكە نىنەۋە ھەولى شاردنەۋەى نامورادىي خۆم دا. ۋەختىك بىر دەكەمەۋە كە تۆ بە تەمايت بەم نىكانە زەماۋەند بەكەيت، ئەوا ئەم بابەتە ۋەك شتىكى بېھودە و ئەقلىنە بېر دىتە بەر چاۋ، داۋاي لىبورن دەكەم، تەنانەت پىكە نىناۋىش دەردەكەۋى. تۆ لەبەر ئەۋەى كە پىكە نىنوم، ئۆمەم دەكەيت، بەس من پىت دەلېم ھەموو ئەمانە لەبەر خاترى تۆيە. ئەۋەم قەبوۋلە كە منىش بەش بە حالى خۆم خەتابارم: پىدەچى ئەم داۋايانەدا ئەۋەندە بە دەمتەۋە ئەبوۋبەم، ھەر لەبەر ئەۋەيە كە من تەنيا لەم شەۋدا دەركم بەۋە كر دوۋە كە تۆ تواناي ئە نجامدانى كارگە لىكى زورت ھەيە. ھەنوۋەكە كە بىر لە داھاتوۋى تۆ و ناتاليا نىكلايۇنا دەكەمەۋە، لەرزم لى دەنىشى، من پە لەم كر دوۋە، دەبىنم ئىۋە بۆ يەكدى گونجاۋ نىن. عەشق شتىكى كاتىبە، بەس نەگونجان و ناكۆكى ھەر دەمىنئىتەۋە. تەنانەت نامەۋى ھىچ قسەيەك لە بارەى چارەنوۋستەۋە بەكەم. باش بىر بەكەۋە، تەنانەت گەر نىتەيكى شەرەفمەندانەشت ھەبىت، ئەوا بى چەندوچوون و بۆ تا ھەتا ناتاليا نىكلايۇنا رۆژەرەش دەكەيت. تۆ ماۋەى كاتر مىرئىكە باس لە مروقدۇستى، بىرۋاۋەرى شەرەفمەندانە و ئەۋ كەسە مەزنانە دەكەيت كە تازە ناسىۋتن. لە ئىشان پترۇقىچ (قانبا) پىرسە كە ۋەختىك پىكەۋە گە يىشتىنە نھۆمى چوارەم چىم پى گوت، ۋەختى پىكەۋە بەم پلىكانە تارىك و پىسانەدا سەردەكەۋتىن، ھەر رەحمى خودا بوو كە نەكەۋتىن و مل يان پىبەكەمان نەشكا. دەزانىت لەۋ كاتەدا خۇنەۋىستانە و دەمودەست چ فكريك بە مىشكدا ھات؟ سەرم لەۋە ئاوسا كە ۋىراي ئەۋ ھەموو عەشق و خۇشەۋىستىيەى كە بۆ ناتاليا نىكلايۇنا ھەتە، كەچى ئەۋت خزانەۋەتە ئەم كۈنە مشكەۋە. چۈن ئەۋە حالى نەبوۋىت كە ئەگەر ۋەك پىۋىست تۋانات نىبە، گەر دەسەلاتى جىبە جىكردنى نەركەكانتت نىبە، ئەوا بە ھىچ شېۋەيەك مافى بوونە مىردىشت نىبە، بۆت نىبە ھىچ جۆرە بەرپىر سىارىيە تىبەك لە ئەستۋ بگىرىت؟ عەشق بە تەنيا بەس نىبە، دەبىت كىردارىشى لەگە ئدابىت، ۋەختىك كە بىر دەكەيتەۋە و لەبەر خۆۋە دەئىت: << لەگەل مندا بژى تەنانەت گەر لەم رىبەدا توۋشى ئازارىش بىت >>، ئەوا ئەم فكرەيەت نايىنسانىيانە و نەشیاۋە! قسەكردن سەبارەت بە مروقدۇستى، گەرم داھاتن بە بۆنەى ھەندىك پىرسى ئىنسانىيەۋە و ھاۋكاتىش توۋشبوون بە تاۋانى عاشقانە و دەرك پىنەكردنى، لە راستىدا ئەمە بانىكە و دوو ھەۋا! قسەم پى مەبەرە، ناتاليا نىكلايۇنا، دەرفەتم بەدەنى تەۋاۋى بەكەم، ئەم بابەتە زورم ئازار دەدات و دەبىت ھەرچىم لە دىدايە ھەموۋى ھە ئېرىزم. ئاليۇشا، تۆ بە ئىمەت گوت كە

نەم پۇژانەدا سەرقالى شىگەلىكى رەسەن، جوان و شەرەفەندانە بوويت و گازاندى نەوەش دەكەيت كە نە كۆرى نېمەدا وەھا شتانیك نە ئارادا نین و ستایش ناکرین، بەلكە ئەوئ تەنیا ئەقل و حسیبگەرى فەرمانرەوایی دەكەن. كەمیک سەرنج بەدە: دواى ئەو قسانەى كە شەوى سېشەممە ئېرە کران، تۆ ماوەى چوار پۇژى تەواو ھەوائى ئەو كەسەت نە پەرسى كە زیاتر نە ھەر مەرفیكى دیکەت خۆشەوئ، نە جیبى نەو، بۆ من چوویت و دواى قسەگەلىكى جوان و فریودەرانە كەوتیت! خۆت نە بەردەم نېمە دانت بەوهدا نا كە نەگەل كاتیا مشتومرتان بوو، چونكە پیت گوتووە ناتالیا نیکلائیونا ھیندەى خۆش دەوئیت و ئەوئەندە نە خۆبەردووە كە نە گوناحەكانت دەبووئیت. بەس تۆ چۆن مافی ئەوئەت ھەبە كە ھەر نەبەر ئەوئەى ئەو ئېبووردهبە، بە ئارەزووی خۆت رەفتار بکەیت و مەرج نەسەر نە خۆبەردوییى ئەو بکەیت؟ نایا تۆ تەننەت بۆ جاریکیش بېرت ئەو ھەموو ئازارە، نامورادیبە، شك و بەدگومانیبە كەردووەتەو كە نەم پۇژانەدا بە بۆنەى تۆو بەرۇكى ناتالیا نیکلائیونایان گرتووە؟ نایا كەوتنە ژیر كاریگەرى فکریكى تازە، مافی ئەوئەت دەداتى كە نەركى سەرەكى خۆت پشنگوئ بختەیت؟ بمبەخشە ناتالیا نیکلائیونا گەر نەمتوانى بەئینەكەم بەمە سەر. بەس ئەم بابەتە ھەنووكەببە زۆر ئەو بەئینە گرنگترە كە پیم دایت: خۆتان ئەمە دەزانن... دەزانیت ئالیوشا وەختیک كە ناتاشام بەو نارەحتى و بیتاقەتیبەو بېنى، یەكسەر زانیم كە تۆ بەو چوار پۇژى پېواریتە چ دۆزەخیکت بۆ ئەو بەرپا كەردووە؟ ئەمەش نە دۆخیکدا كە دەبوو ئەم پۇژانە خۆشترین پۇژانى تەمەنى ئەو بن. تۆ ئەمەت نەچى و ئەوئەت نەچى؟ نایا من نەسەر ھەق نېم؟ ئیستە دواى ئەم ھەموو كارانە زانت ھەبە من تاوانبار بکەیت، نە دۆخیکدا كە تاوانبارى راستەقینە خۆتیت؟

شازادە كې بوو، بە چەشنىك سەرمەستى رەوانبېژیبەكەى خۆى ببوو، كە نەیتوانى ھەستى سەرکەوتن و شانازیبەكەى نە نېمە بشاریتەو. ئالیوشا كە قسەكانى ئەوى نەبارەى ئازار و نارەحتىى ناتاشاوە بیست، نیگایەكى خەمناك و لیوان لیو نە پەژارەى گرتە ئەو، بەس ناتاشا ھیشتا لایەنگرى ئەو بوو و گوتى:

- بیتاقەت مەبە ئالیوشا، كەسانى دى زۆر نە تۆ گوناحبارترن. دانیشە و باش گوى بگرە، بزانه دەمەوئ چ قسەبەك بۆ باوكت بکەم. ئیدى كاتى ئەوئەبە كە ئەم مەسەلەبە بېریتەو!

شازادە گوتى: ((تەكە دەكەم، ناتالیا نیکلائیونا، روونكردنەو بەدەن. ماوەى دوو كاتریمېرە كە ئیو مەتەئناسا وەلامى من دەدەنەو. ئەم بابەتە ئیدى تاقەتى لى بېروم. دەبیت دان بەوهدا بنیم كە بە ھېچ شېوئەبەك چاوەرپى ئەو نەبووم كە بەم چەشەنە مامە ئەم نەگەل بکەن.))

- رەنگە نەبەر ئەوئەبیت كە پیتان و ابوو قسەكانتان بەرچاوى نېمە دەگرن و دەرك بە نیهتى شاراوئى ئیو ناكەن. چ شتىك روون بکەمەو؟ ئیو ھەموو شتىك دەزانن و دەركى پیدەكەن. ئالیوشا راست دەكات. گەورەترین ئارەزووى ئیو ئەوئەبە كە نېمە نە یەكدى جیا بکەنەو. زۆر بەباشى دەتانزانى كە دواى شەوى سېشەممە، ئېرە چى روودەدنا و تەواوى ئەمانەتان بە پەنجە حسیب كەردبوون. خۆ پیم گوتبوون كە ئیو نە من و نە ئەو خوازبېنیبە روئەتیبەى

که نه منتان کردبوو به ههند وهرناگرن. ته نیا چه زده که نهم رپیه وه که میک رابویرن، یاری به نیمه بکه ن، هه موو
 نهم کارانهش مه به ستيکیان نه پشته وهیه که ههر به ته نیا خوټان دهیزانن. بیگومان هه موو نه مانه ته نیا
 نمایشکن. نالیوشا ناههقی نییه که نه سه نهو نمایشه پیکه نیناوییهی که هیناوتانه ناراه، سه رزه نشنتان
 دهکات. بهس به پیچه وانوه، نیوه ده بیت خوشحال بن نهک لومه ی نالیوشا بکه ن، چونکه به بی نهوهی خو ی بزانی،
 هه موو نهو شتانه ی به زیاده وه نهو نجام داوه که نیوه لیټان چاوه ری ده کرد.

من نه سه رسامیاندا وشک بوو بووم. هه لبه ته چاوه ری نهووم ده کرد که نهو شهوه شتیک بقهومی، بهس قسه زیاد نه
 راده رقایه کانی ناتاشا و شیوهی ناشکرای سووکایه تی پیکردنی واق و وری کردم. وام به بیرداهات که نهو شتکه لیک
 ده زانیټ و بریاری داوه که بی وهستان نهم په یوه ندییه بچرینن. نهوانه شه خوړانه گرانه چاوه ری شازاده بوو بیت
 هه تا نه کاتیکیدا به بیباکییه وه هه موو شتیکی پی بلن. شازاده که میک رهنگی په ری. توقینیکی ساده دلانه و
 نازاریکی دلپه رو شانه به رووخساری نالیوشاوه ده بینرا.

شازاده به دهنگیکی به رز گوتی: ((بیرتان نه چیت که چ تومه تیکتان داومه ته پال و که میک ناگاتان نه قسه کانتان
 بیت... نه سلن من سه رم نه هیج شتیک ده رناچیت...))

ناتاشا گوتی: ((ناه! به کورتییه که ی، نیوه ناتانه وی تیگه ن، ته نانه ت نالیو شایش وهک من ده رکی به نیازه
 نه نیییه کانی نیوه کردوه، نه گه ل هه موو نه مانه شدا، نیمه هیج قسه و کاریکمان پیکه وه ریک نه خستوه و نه
 پی شدا هه ماهه نگیمان نه کردوه، هه روه ها یه کدیشمان نه دیوه! نه ویش سو سه ی نهوهی ده کرد که نیوه یارییه کی
 ناجوامیرانه مان پی ده که ن، نه هه مان کاتیشدا خوشتانی ده وی و وهک خودایهک بروای پیټان هه یه. واتانزانی که
 پیویست به وه ناکات به پاریزه وه رهقتار بکه ن، نه بهر نهوه زور به ناشکرا فریوتان داین و لات وابوو که نهو به مه
 نازانیټ. بهس نهو دلکی هه ستیار و باش و میهره بانی هه یه که ههر بهو جوړه ی خو ی ده لی، هه سستی بهم << شیوه >>
 ی قسه کردانه کردوه...))

شازاده به سیمایه کی ته واو هه ژیه وه، رووی کرده من و وهک نهوهی که بیهو یت بمکاته شاهید، گوتی: ((خو من به
 هیج شیوه یه که سه ر نهم قسانه ده رناکه م.)) جا به توورپی و ده ری بووانه وه روو به ناتاشا نه مه شی بو زیاد کرد:
 ((نهوه زور روونه که نیوه نیره پیټان به کاتیا دیت و ههر بهو بونه یه شه وه ناماده ن هه موو دونیا و بهر نه ههر
 که سیکیش من تومه تبار بکه ن... مؤله ت بدن که بلیم نهم قسه و رهقتارانه تان ده بنه هو ی نهوهی وا بیریکه مه وه که
 نیوه تاییه تمه ندییه کی رو حی و نه خلایقی سه یرتان هه یه... من خووم به بینینی نهو جوړه دیمه نانه وه نه گرتووه،
 گهر به رزه ونه دیی کوره که م نه نارادا نه بووبا، نهوا ناماده نه ده بووم ته نانه ت یه که خوله کیش لیره بمینمه وه...
 هیشتا چاوه ری م: تکایه چاکه تان هه بیت و روونی بکه نه وه که مه به سستی سه ره کیتان چیهه؟))

- گهرچی زور به باشی هموو شتیك دهزانن و وای دهنوینن که سهر نه قسهکانم دهرناکهن، بهس قهیدی نیه. یانی
ههر بهراستی هزدهکهن بی پهرده هموو شتیکتان پی بلیم؟
- بهئی، هزدهکه م.

چاوانی ناتاشا نه رقاندا بریقهبیان دههات و هاواری کرد:

- زور باشه، کهواته گوی بگرن. ههر نیسته هموو شتیکتان پی دهلیم!

۳

ناتاشا نه جیگهکهی هستا و دهستی به قسه کرد، هیئنده ههیهجان گرتبووی و هه لچوووو که ناگای نه خوی
نه بوو. شازادهش نه جیگهکهی هستابوو و گوئی نه قسهکانی دهگرت. دیمه نه که زور جدی بوو.

ناتاشا وهها دهستی پیکرد: ((خو بیرتان نه چووو که شهوی سیسه ممه چیتان گوت. گوتتان: << پیوستیتان به پاره
و بهو ریگانه ههیه که دهتانه نه که سیکی دیار و بهرجهسته، بیرتان دیتا؟ >>
- بهئی.

- زورباشه، ههر نه بهر خاتری به دهستهینانی پاره و نهو سهرکه وتنانه ی که ناوتان بردن و نیسته خهریکه نه
کیستان دهچن، هاتوون بو ئیره. جا دواتر نه خوازینییی گائته جارانه یه تان هیئایه ئارا، چونکه پیتان وابوو که
نه ریی نه گائته پیکردنه وه ده توانن دووباره هموو مهرامه نه کیسچووو کانتان به دهست بهیننه وه.

من به نارچه تیبیه وه گوتم: ((ناتاشا، ناگاداربه چی ده نییت!))

شازاده به سیمای که سیکه وه که سووکایه تی به که سییتی کرابیت دووباره ی کرده وه: ((گائته جاری، مهرام!))

ئاليۇشا لە تاو خەم و پەژارەدا تەفروتونا بوو بوو و بى ئەوئى سەر لە ھىچ شتېك دەربكات، سەيرى ئەو دووانەى دەکرد.

ئاتاشا بە توورەبىھو دەريژەى داھە قسەكانى: ((بەئى، بەئى، قسەم پى مەبەرن، سوئندم خواردووھ ھەموو شتېك بلىم. بىرتان دىت: كە ماوھىھە ئاليۇشا ئىدى نەدەھاتە ژىر بارتان. جا ئىوھش ماوھى شەش مانگى رەبەق ھەموو ھەولئىكى خۇتان خستەگەر ھەتا ئىمە ئىك جيا بکەنەو. بەس ئەو خوى بەدەستەوھ نەدا، جا ئەوسا ھەستتان کرد كە ئىدى خەرىكە بەرە بەرە كات دەروات و درەنگ دەكات. گەر ئەو دەرفەتەتان ئەدەست بەدابا، ئەوسا دەزگىران و پارە، بەتايبەت پارە، سى مليون شەكرىتتان ئەكىس دەچوو. تەنیا بەك رىگەچارە لە ئارادا بوو: ئاليۇشا دئەستەى ئەو كچە ببىت كە ئىوھ وەك دەزگىران بۇتان ھەئبژاردووھ، واتان بە بىردا ھات كە ئەگەر ئاليۇشا خۆشەوئىستى ئەوئى بچىتە دئەوھ، ئەوا بۇئى ھەبە واز لە من دەھىنئىت...))

ئاليۇشا بە پەژارەوھ ھاواری کرد: ((ئاتاشا، ئاتاشا! ئەوھ چى دەئىت؟))

ئاتاشا بى ئەوئى گوئى بەداتە ھاوارەكەى ئاليۇشا، دەريژەى پى دا: ((ئىوھ ئەم ھەنگاوتان نا، بەس ھىچ لە ھىچ نەگۇرا! دەشیا ھەموو شتېك بە پىئى وئىستى ئىوھ بەرپوھبچىت، بەس من نەخشەكانتەنم تىكدادا تەنیا بەك ئومىدەتان بۇ ماوھوھو: ئىوھ وەك مروئىكى بەئەزموون و فېلباز، بىگومان ھەستتان بەوھ كەردبوو كە جار جار ئاليۇشا وا ھەست دەكات كە پەيوھندىئى دەريژەى ئەگەل مندا بووھتە بارىكى گران بەسەر شانىھوھ. رپى تىنەدەچوو دەركتان بەوھ نەكەردبىت كە ئاليۇشا كەم تا زور دئى لە من سارد بووھتەوھ و تەنانەت ئەم پەيوھندىھ وەرزى دەكا، ھەر لەبەر ئەمەشە كە ماوھى پىنج رۇژە سەردانم ناكات. ھىوادارىبون كە دواچار منى لەبەرچا و بکەوى و وازم ئى بەھىنئىت. بەس رەفتارى ئىبراوانەى ئاليۇشا لە شەوى سېشەمەدا ھەموو پلانەكانتەنى كەردە نەخشى سەر ئاو... كەواتە لەم دۇخەدا دەبوو چى بکەن؟))

شازادە بە قەئسىبەوھ گوئى: ((دەرفەت بەدن، بە پىچەوانەوھ...))

ئاتاشا بە شىوھبەكى پىداگرانە قسەى پى برى و گوئى: ((ھىشتا قسەكانم تەواو نەبوون. ئەو شەوھ لە خۇتان پرسى كە ناخو دەبىت چى بکەن. جا بۇ دامرکاندەوھى ئاليۇشا، بە شىوھبەكى سەر پىئى و ھەر تەنیا بە <<قسە>>، برىارتان دا بە روائەت لەسەر ئەم زەماوھندە رىكبکەون. بە خۇتان گوئى: دەكرى بە ئارەزووى خۇم بەروارى زەماوھندەكە دوا بچەم، ئىنجا لەم ماوھبەشدا عەشقىكى تازە لە دئى ئاليۇشادا چرۇ دەكات. ئىوھ بەم بابەتەتان زانىبوو. جا ئىدى ئەوسا تەواوى نەخشەكانى خۇتان لەسەر بەنەرەتى ئەم عەشقە نوئىبە دارشت.))

شازادە بە دەنگىكى ورتە ورتە ئاساوه، وەك ئەوئى كە ئەگەل خۇيدا قسە بكات گوئى: ((ئەمە ھەمووى دەره نجامى خەيالىلاوى، تەنبايى، خوئندەوھى چىرۇك و رۇچوون لە دونباى خەيالاتە...))

ناتاشا بی ئەوێ هیج گرنگییهك به قسهكانی شازاده بدات یان تهنانهت بیانییستی، دریزهێ پی دا: ((بهئی،
 ئیوه هه موو شتیکتان له سهر بنه رتهی ئەم عه شقه نوییه بنیاد نا.)) گروتینیکی تیکه ل به تا گرتبووی و سات دوی
 سات زیاتر هه لده چوو: ((ئەم عه شقه نوییه تا چ رادهیهك هه ئی سهرکهوتنی تیدا بوو؟ ئەمه له و وه خته وه سهری
 هه لدا که هیشتا ئالیوشا دهرکی به هه موو که مالاتی ئەم کچه لاره نه کردبوو! ههر له و شه وه وه که به م کچه لاره
 راده گه یه نیت که ناتوانی ئەوی خوش بویت، چونکه ئەم که سیکی دیکه ی خوشده ویت و ئهرکیکی دیی له سهر شانه، جا
 ئەو کچه لاره له به رانه بهر ئالیوشادا هینده دنگه ورانه و نه جیبانه ره قتار ده کات، له به رانه بهر ئەو و ره قیبه که بیدا
 ئەوه نده نه فس بهرز و مبه ربه بان ده بیته که ده موده ست ئالیوشا دهرک به گه وره یی و جوانیی ده کات، تا ئەو کاته ش
 هه ستی به وه نه کردبوو که ئەم کچه تا چ رادهیهك شیای خوشویستنه و که سیکی چه نده دئرفینه. جا له و وه خته دا
 بوو که هات بو لای من و ئەوه نده که وتبووه ژیر کاریگه ریی سروشت به رزیی ئەو کچه، که باس ههر باسی ئەو بوو.
 به ئی، ههر له به یانیی ئەو شه وه وه، ئەو نیازی وابوو که تهنانهت گه ر بو راکه یاندنی پیزانیی خوی بیت، ئەوا بی
 چه ند و چوون سهردانی ئەم بوونه وه ره ستایش نامیزه بکات. جا بو سهردانی نه کات؟ ئەو ئیدی به هیج شیوه یه ک
 خه می عه شقه دیرینه که ی خوی نه بوو، چاره نووسی دیاری کرابوو و ئەویش هه موو ته مه نی خوی بو ئەو ته رخان
 کردبوو، به م پییه دیدار له گه ل دووه مین کج به سهرده میکی کاتی و تیپه ر داده نرا... ئەو جا گه ر ناتاشایش دئی له م
 کچه پیس ببووبا یان ئیره یی پی به ردا، ئەوا ژنیکی پی نه زان بوو. ئیدی ئەوسا ده کرا به ره به ره و به شیوه یه کی
 هه ست پی نه کرا و ناتاشای ئی دوور به خریته وه، سهره تا بو خوله کیک و پاشان بو کاتژمیریک، دواتر بو رۆژیک، دوو
 رۆژ، سنی رۆژ و... جا ئەم ماوه یه دا کچه ی لاو به روو خساریکی دیکه و به شیوه یه کی ته وا و چاره و روان نه کرا و خوی به و
 نیشان دهدا، ئەو کچیکی هینده به ریز، هینده تامه زرۆ و هاوکات هینده ساده دله که زیاتر حسیبی مندالیکی بو
 ده کریته: ئەم رووه شه وه به ته واوی له ئالیوشا ده چیته. ئەوان یه کتری سویند دهن که ببنه هاوړیی یه کدی، ببنه
 خوشک و برای یه کدی و ئیدی دوی ئەوه له یه کدی جیا نه بنه وه. << له ماوه ی پینج یان شه ش کاتژمیر گفتوگودا >>،
 رۆحی کوره ی لاو ناشنای هه ستگه لیک ئوی ده بیته و به ته واوی دئی ده خاته گره وی عه شقیکی دیکه وه... کاتی
 دیاری کرا و نزیک ده بیته وه، بیری ئی بکه نه وه، ئەوسا... ئالیوشا له نیوان ئەم کچه لاره و ماشوقه دیرینه که بیدا
 ده ست به به راورد کردن ده کات: ئەوی دیکه یان هه موو تاییه تمه ندییه کانی ناشنا و ناسراون: چاره و روانییی کی زۆری
 له نیسان هه یه، ئیره گه ره، ده مه قاله ده کات، ده گری... ئەو جا ئەم کچه لاره گه ر گالته یه کیشی له گه ل بکات،
 یان پیی رابویریت، ئەوا دیسان ئەم رووه وه ههر له ماشوقه دیرینه که ی ناچیته، به ئکه هاوشانی خویته ی و ئەویش
 مندالیکه... ئەم بابته شه روون و ناشکرایه و له میژه دهرکی پی کراوه...))

کچه ی لاو له بهر گریان و خه فه تیك که له ناومییدییه وه سهرچاوه ی ده گرت، خه ریک بوو هه ناسه ی له بهر ده برا،
 به س دیسان به سهر خویدا زال بوو و له سهری رۆبشت: ((ئەی دواتر؟ دواتریش زه مه ن به خوی هه موو شتیك چاره سهر
 ده کات: زه ماوه ند کردن له گه ل ناتاشادا به م زووانه سهر ناگری و هیشتا که به روا ره که ی دیاری نه کراوه: زه مه ن هه موو

شتیك دهگوریت... ئیوهش به قسه، به پاساو و مهنتیق هیئانهوه، به تانه و توانج و سهره نجام به زمان لووسیتان دهتوانن دهسه لاتی به سهردا بگرن و جلهوی بکهن... به فروفیل و زیرهکی خوتان دهتوانن که نهم ناتاشای مووی نووتش له کۆل بکه نهوه و... هه ئه به ته کهس نازانی که ئاقیبه تی نهم مهسه له یهک چون ده بیئت، بهس سه رکه وتن بو ئیوهیه! ئالیوشا، ئیم دلگران مه به، هاوړیکه م! نه ئیبت من دهرک به عه شقی تو ناکه م و به شیوه یه کی گشتی نرخى بو دانانیم. ده زانم که هیشتاکه خوشت دهویم و له وانه شه ئیسته له گازانده کانم تینه گه یت. بهس منیک که گهرچی رۆژانه نهم هه موو شتانه ده بینم و ئییان تیده گه م و که چی رۆژ دواى رۆژیش به گروتینیکى زیاتره وه هه تا سهر سنووری شیتی خوشم دهو بیئت، چ کاریکی دیم له ده ست دههات!))

دواى نهم قسانه، به ههردوو ده ست ده موچاوى دا پۆشى، خو ی به سهر کورسییه کدا دا و ههروهک مندائیک ده ستی به هه نسکدان و گریان کرد. ئالیوشا هاواریکی لی هه ستا و به رهو لای رایکرد. هه رگیز ریکنه کهوت بوو که چاوى به فرمیسی ناتاشا بکه وئ و به خو شى گریان نه یگرئ.

نهم هه نسکدان و گریان هه زمه تیکی گه وه ی به شازاده کرد، هه موو نه و رق و قینه ی که ناتاشا له وه ختی روونکردنه وه کانیدا له به رانه بهر شازاده ده ریریبیوون و نه ویش که به روائه ت واى نواندبوو که پییان ره نجاوه، ئیسته زور به روونی دهکرا حسیبی جوړیک له په شیوی هوشییان بو بکرئ که له ئیره یی یان سووکایه تی کران به عه شقه که یه وه سه رچاوه ده گری، ته نانه ت ده کرى به جوړیک له نه خو شیش ئیک بدرینه وه. ته نانه ت ده شیتوانی به نه ده بیکی درۆینه وه له و ساته دا خو ی به خه مخور و دئسوڑی کچه که نیشان بدات...

بو هیوړکردنه وه ی نه و گوتی: ((نارام بن، وه رنه وه سهر خوتان ناتالیا نیکلایونا، هه موو نه مانه له هه ئچوون، خه ون و خه یال، ههروه ها له کاریگه ریه کانی ته نیاییه وه سه رچاوه ده گرن... ئیوه به ده ست خه مساردی ئالیوشا وه ته واو توورهن... بهس هه موو نه مانه به بونه ی گیزئ و خو لیبی نه وه وه روو ده ده ن: دواى نه و با به ته ئیجگار گرن گه ی که ئیوه نامه ژه تان پیکرد، یانی دواى ته واو بوونی گه توگۆکانی شه وی سی شه مه مان، نه و ده بوو راده ی دلبه سته یی و نه وینی خو ی بو ئیوه به سلینئ و که چی ئیوه له جیبی نه وه پیتان وایه...))

ناتاشا له باریکدا که به کول ده گریا قسه که ی نه وی برئ و گوتی: ((ئاه! باسی به سه رهاتى نه و شه وه مه که ن، یان لایه نی که م نهم ساته هه ستیاره دا هیج مه ئین! ده میک بوو که دئم هه وائی هه موو نهم شتانه ی ده دا! وا گومان ده به ن من نازانم که هه ر ئیسته عه شقه دیرینه که ی کالبوه ته وه و له به ین چوو؟... ئیره، هه ر نهم ژووره دا، ته نیای ته نیا... وه ختیك که منی جی ده هیشت و له بیری ده برده مه وه... پشبینی هه موو نه مانه م کردوه... چه ندین جار بیرم له و شتانه کردوه ته وه... بهس چیم له ده ست دههات؟ خه تبارت ناکه م، ئالیوشا... ئیوه بو ده تانه وئ به خه ئه تین؟ لاتان وایه که خوم هه وئی خه ئه تاندى خوم نه داوه؟... ئاه! چه ندین جار، چه ندین جار! ناگام له

بچووكترين گوراني دهنگي بووه، فيربوومه كه له رووخساري، له چاوانيدا هه موو فكره شاراوه كاني بخوينمه وه... هه موو شتيك له دهست چووه، هه موو شتيك مردووه... واي كه كچيكي چهنده چاره رهم))

ناليوشا له بهردهم نهو نهژنوي دادابوو و دهگريا و بهردهواميش له بهيني هه نسك دانه كانيدا دهگوت: ((به ئي، به ئي، هه مووي خه تاي منه... هه مووي خه تاي منه...))

ناتاشا گوتي: ((نا، خوت به خه تبار مهزانه ناليوشا... نهواني دي نه م دوخه يان بو سازداوين... دژمنه كانمان... نه وان... نه وان...))

شازاده به بي نوقره بيه وه گوتي: ((دوچار دهرفهت ددهن كه منيش دوو قسه بكه م يان نا؟ به چ به لگه يه كه هه موو نه م تاوانانه ددهنه وه پال من و لاتان وايه هه مووي له لايهن منه وهن؟ ته واوي نه مانه ته نيا چهند گريمانه يه كي بي به لگه ي نيوهن...))

ناتاشا به ته كان له جيگه كه ي هه ستا و هاواري كرد: ((به لگه تان دهوي، نه ي مروفي گريياز؟ نه ووه ختانه ي كه به پيشنياري خوازيبينييه وه هاتنه ئيره، ته نيا نياري نازاوه نانه وه تان هه بوو و به س! پيوستتان به وه بوو كه كوره كه تان هيور بكه نه وه، ده تانويست هه ستى دووئىي له به ين به بن تا به وپه ري نازايبيه وه خوي بخاته به ر ده ستى كاتيا، گه رنا بو هه ميشه له فكرى مندا ده بوو، گويي بو نه ده گرتن، نيوهش ئيدي تافه تي چاوه پروانيتان نه ما بوو. نيا نه م قسانه راست نين؟))

شازاده به شيويه كي گائته پيگه رانه وه لامي دا به وه: ((داني پيدا دانيم كه نه گه ر هه ر به راستى ته ماي هه ئخه له تان دنتانم هه بويا، نه وا له راستيدا هه ر نه م حسيب و كتيبه م ده كرد، نيوه... خاوه ن هوش و ليكدانه ويه كي زور باشن، به س به ر له وه ي به م جوړه سه ركونه ي كه سيك بكه ن ده بيت گوناچه كاني سه لين...))

- سه لاندن؟ ياني هه موو كووشه كاني رابردووتان، نه ووه ختانه ي كه هه وئتان دده له ده ستى من ده ريبه ينن، حسيبي به لگه يان بو ناكريت؟ كه سيك كه كوره كه ي فيري خودزينه وه له به رپرسياريه تيه كاني و وه لاناني نه ركه كاني ده كات هه تا بتواني پاره به ده ست به يني و له كومه لگه ي نه رستوكراتيدا ريگه ي خوي خوش بكات، نه وا له راستيدا ته نيا گومراي ده كات، په لكيشي نيو گه نده ئيي ده كات! چهند خوله كيك له مه و به ر له پليكانه كاندا چيت له باره ي نه م نه پارتمانه هه ژارانه يه وه ده گوت؟ نيا نه وه نيوه نين كه له ري بريني نه و يارمه تيبه ماديه وه كه له رابردوودا ده تان دايه ناليوشا، نيمه تان ناچار به برسبيه تي كيشان كردووه و وه كه ره سته يه كه بو ليك جيا كردنه وه ي نيمه به كاري ده يني؟ گه ر نيمه له م كونه مشك و پليكان بوگه نده دا ده ژيين، نه وا هه موو گوناچه كه ي له گه ردى نيوه يه، كه چي له سه ر نه وه كوره كه تان سه ركونه ده كهن، نيوه مروفيكي چهنده ته له كه چين! يان نه و شه وه، چون له كتوپريكدانه وه بيرورا نانسايي و بي پيشينه تان به ميشكدان هات؟ بوچي نه وه نده پيوستيتان به من بوو؟

من له ماوهی ئەم چوار پۆژە بەردەوام بەم ژۆرەدا پیاوسەم دەکرد، بیرم له هەموو شتیکی دەکردووه، هەموو شتیکی، هەر یەك له قسەكانتان و شیوهی رووخسارتانم هەڵدەسەنگاند و سەنگ و سووکم دەکردن، دواجار بەو ئەنجامه گەیشتم كه ته‌واوی ئەمانه فرۆفیلن، هەر هەمووی تەنیا یاریبەكە و بەس، نمایشیکی پیکەنيناوی، رسواکەرانه و پیس و چه‌په‌له... ناخر من دەمیکه ئیوه دەناسم. هەر وهخت که ئالیوشا له لای تو دەگه‌رایه‌وه بو مائی، به رووخساریدا سۆسهی هەموو ئەو شتانم دەکرد که پیتان گوتووه یان بو‌تان پیشنیار کردووه، شارەزای هەموو ئەو ره‌وشت و هەلسوکه‌وتانه بووم که ئیوه دەتا‌نخسته میشکیبیه‌وه. نا، ئیوه ناتوانن من بخه‌له‌تینن! له‌وانه‌یه هیشتا له‌بەر خۆتان‌ه‌وه حسیبگه‌لیکی دیکه بکه‌ن، له‌وانه‌یه هیشتا من به دروستی په‌نجهم نه‌خستبیتته سەر خاله سەر‌ه‌کیبیه‌که، به‌س جیاوازی نییه. راستیبه‌که‌ی ئەوه‌یه که ئیوه، درۆتان له‌گه‌ن کردم! ئەمه هەمان ئەو شته‌یه که ده‌بی بیټ پیچ و په‌نا و روو به روو پیتانی رابگه‌یه‌نم!...

- ته‌واو؟ ئەمه هەموو به‌نگه‌كانتان بوون؟ به‌س ئیوه له باریکی پر له شپرزهی و هه‌لچوون دان و كه‌میک وهرنه‌وه سەر خۆتان: یانی من به‌و را‌گۆرینه‌کتوپرانه‌یه (ئیوه به‌م جو‌ره‌ ناوی پیشنیاره‌که‌ی منتان برد) ئەرکیکی گه‌وره‌م له ئەستوی خۆم ناوه و پیچ جیبه‌جی ناکریت؟ ئایا من هیچ كه‌متەر‌خه‌میبه‌کم نیشانداوه؟

- ئیوه چ ئەرکیکتان له ئەستۆ ناوه؟ له فریودانی من زیاتر چ نیه‌تیکی دیکه‌تان هه‌بووه؟ سووکایه‌تی کردن به کچیکی بی‌که‌سوکار چ جوامیریبه‌کی تیدایه؟ من بی‌له کچیکی رەدووکه‌وتووی حاشالیگراو که به‌ر نه‌فره‌تی دایک و باوکی که‌وتووه، کچیك که بی‌پشت و په‌نا و گونا‌حکاره و خۆویستانه‌ ناو‌رووی خۆی بردووه چ شتیکی دیم؟ ئایا شایه‌نی ئەوه‌م که که‌سیك ریزم لی‌بنی، گرنگیم پی‌بدات، به تایبەت له باریکی‌شدا که ئەم یاریبه‌ بو ئیوه شتیکی سوودبه‌خشه؟

- باش بێر له‌وه بکه‌نه‌وه، ناتالیا نیکلایو‌نا، که خۆتان ده‌خه‌نه چ هه‌لومه‌ر‌جیکه‌وه. جه‌خت له‌سەر ئەوه ده‌که‌نه‌وه که من سووکایه‌تیم به ئیوه کردووه. ئایا لاتان وایه که ئەم سووکایه‌تی پیکردنه هینده‌ نا‌ئۆزه که من ناتوانم سەری لی‌دەریکه‌م و نازانم که بوچی ده‌بیټ به‌م جو‌ره‌ لیک بدریتته‌وه، یان بو ده‌بیټ ئەوه‌نده به‌هه‌ند وه‌ریگری؟ داوای لیبوردن ده‌که‌م، به‌س ده‌بیټ نینسان زۆر نامراد و هیوا‌پراو بیټ که ناو‌ها به‌ ساده‌یی گریمانه‌یه‌کی ئەم جو‌ره‌ بکات. من مافی ئەوه‌م هه‌یه که سەر‌کۆنه‌تان بکه‌م، چونکه کوره‌که‌مم لی‌هه‌لده‌نین، گەر ئەم ساته‌شدا به‌رگری له ئیوه نه‌کات و رووبه‌رووی من نه‌بیته‌وه، ئەوا له د‌لدا رقم لی‌هه‌لده‌گرئ...

ئالیوشا گوتی: ((نا باوکه، نا، من له دژت ناوه‌ستمه‌وه، چونکه باوه‌رم وایه که تو سووکایه‌تیت به‌و نه‌کردووه و رازیش نیم که هیچ که‌سیك سووکایه‌تیبه‌کی له‌و جو‌ره‌ به‌ که‌سیکی دی بکات!))

شازاده به‌خۆش‌حالیبه‌وه گوتی: ده‌بیستن؟

ئالپۇشا گوتى: ((ناتاشا، ھەمووى خەتاي منە، ئەو تۆمەتبار مەكە. ئەمە گوناحە، گوناحىكى گەورە!))

ناتاشا ھە ئچوو و ھاوارى كرد: ((دەبىنىت قانیا، ئىستە ئەویش دژايەتيم دەكات.))

شازادە گوتى: ((بەسىھەتى، دەبىت ئەم ديمەنە نازار بەخشە، ئەم ھەئەتدانە شەرەنگىز و كویرانە و پر ئە ئیرەبىھە كە سنوورى ناسايى تىپەراندووھ و بە جوړىكى دى كەسايەتیی ئیوھم دەخاتە بەر چاو، دوايى پى بىت. ھەر دەمزانى. ئیمە زور پەلەمان كرد، ئە راستیدا زور. خوتان نازانن كە چ نازارىكتان پى گەياندووم، ئەم بابەتە لای ئیوھ گرنگىبەكى ئەوتوى نىبە. زورم پەلە كرد... زور... ھەئەتە ھىشتا لەسەر بەئىنى خۆم... من باوكىكم و خۆشەختى كورەكەم دەوئیت...))

ناتاشا كە ئە رقاندا پىچى دەدایە خوى، ھاوارى كرد: ((كەواتە ئیوھ ئە قسەى خوتان پاشگەز دەبنەوھ، ئەم ھەنومەر جەى ئىستە يارمەتیدەرتانە و سوودى ئى وەردەگرن. زور باشە، بەس ئەوھ بزائن كە من وەختىك دوو رۆژ ئەمەوبەر ئیرانە بە تەنیا بووم، برپارم دا كە بەئىنەكەتان رادەست بكەمەوھ، ئىستەش بە نامادەگى خوتان پشتراستى دەكەمەوھ. من پىشنيارى زەماوئەند كردنەكە پەسەند ناكەم.))

- يانى نيازتان وايە كە ھەموو ھەستە نىگەرەنكەركانى ئەو بورووژىنن، ھەستى ئەرك، پەروشى بو بەرپرسيارىبەتى (ھەر بەو جوړەى كە خوتان چەند ساتىك ئەمەوبەر گوتتەن) تا ئەم رىبەوھ ھەر وەكو رابردوو وابەستەى خوتانى بكەن. ئەمە بەشىكە ئە ويستى شاراوھى ئیوھ، ھەر ئەبەر ئەوھشە كە من بەو جوړە ھاتەم گۆ، بەس ئىدى بەسىھەتى، زەمەن بەخوى برپار لەسەر ھەموو شتىك دەدات. چاوەرئ دەبم تا ئە كەشىكى ھىمندا ھەموو شتىكتان بو روون بكەمەوھ. ھىوادارم پەيوەندىي نىوانمان بە يەكجارى نە پچرابىت. ھەروھە ھىوادارم كە بو جارى داھاتوو بە رىزىكى زياترەوھ قسەم ئەگەل بكەن. دەمويست ئەمرو خواست و برپارەكانى خومتان لەبارەى خىزانەكەتەنەوھ پى رابگەبىنم، جا ئەوسا تىدەگەيشتن كە... وەئى با جارى واز ئەم بابەتە بەئىنن!

پاشان ئە من نزيك بووھوھ و درىژەى پىدا: ((ئىشان پتروقىچ، ئىستە زياتر ئە ھەر ساتىكى دى ئارەزوو دەكەم ئەنزيكەوھ بتانناسم، تەنانت لىتان ناشارمەوھ كە ئەم بابەتە ئارەزوويەكى دىرىنى دئى من نەبووھ. ھىوادارم لىم تىبگەن. مۆلەت دەدەن كە ھەر ئەم رۆژانەدا سەرىكتان لى بدەم؟))

من داواكەم پەسەند كرد. وام بە مىشكدا ھات كە ناكرىت ئەم ھەنومەر جەدا داواكەى رەد بكەمەوھ. دەستى گوشى، ئە بەرانبەر ناتاشادا سەرىكى دانەواند، جا بە سىمايەكەوھ كە واى دەنواند حورمەتى شكىندراوھ، ژوورەكەى بە جىھىشت.

هه موومان تا ماوهیهك بیدهنگ بووین و هیچمان نه گوت. ناتاشا به خه مگینی و شه که تیبه وه له فکر و خه یالدا نوقم ببوو. هه موو وزه لاشه ی به شیوهیه کی کتوپرانه له نیو چوو بوو. دهستی ئالیوشای گرتبوو، بی نه وهی هیچ بلیت، به سرگهردانییه وه چاوی له به رانه بریوو. ئالیوشا گریانیکی بیدهنگانه گرتبووی و جار جار به ترس و کونجکۆتییه وه سهیریکی ناتاشای ده کرد.

دو جار به کهم رووییه وه دهستی به دلدانه وهی ناتاشا کرد، تکای لی ده کرد تووره نه بلیت و تاوانه که ی له نه ستوی خوی دهن، به روونی گهره کی بوو پاکانه بو باوکی بکات و به شیوهیه کی زور تاییه ت ئه م بابه ته ی به لاهه گرنه بوو. چه ندین جار هه وتیدا ئه م باره یه وه هیچ نه ئی، به س زاتی نه کرد راسته وخو مه به سته که ی رابگه یه نیت، چونکه ده ترسا دیسان ناتاشا تووره بکاته وه. سویندی ده خوارد که عه شقی بو ناتاشا تا هه تایی و نه گوره و به جوش و خرۆشه وه ده یویست پاساو بو په یوه ندیی نیوان خوی و کاتییا به یینیته وه، به رده وام جه ختی له سه ر نه وه ده کرده وه که بریانه کاتیای خوش دهویت، وه ک خوشکیکی دپاک و شیای خوشه ویستی چاوی لی ده کات و ناتوانی به یه کجاری په یوه ندیی له گه ل بپسینی: جیا نه وه، پچراندنی نه و په یوه ندیی به به دله قی و بی نه ده بی ده زانیت. دنیای

دەکردەوه که ئەگەر بە کاتیا ناشنا ببیت، ئەوا دەمۆدەست دەبنە دوو ھاوڕێی نزیکی یەکدی، وای ئیدیت که ئیدی ھەرگیز ناتوانن ئیک جیا ببنەوه و لە ئە نجامیشدا ھیچ ھەلە تیگەیشتنیک دروست نابیت. ئەم فکری لە ھەموو فکریکی دی بەلاوه پەسەندتر بوو. قسەکانی ئەو کۆرە داماو تەواو راستگۆیانە بوون. دەرکی بەوه نەکردبوو که ناتاشا ترسی لە چ شتیک ھەبە و بە شیوہیەکی گشتیش سەری لەو قسانە دەرئەچوووبوو که ئەو بە باوکی گوتبوون. ھەر ئەوئەندە دیبوو که ئەوان لەگەڵ یەکدی دەمەقائە دەکن و ئەم بابەتەش بە توندی نەرەحەتی کردبوو.

ناتاشا لەوی پرسی: ((تۆ لەبەر ئەو پەفتارانە ی که بەرانبەر باوکت کردمن، سەرکۆنەم دەکەیت؟))

ئالیوشا بە پەژارەوه گوتی: ((چۆن دەتوانم سەرکۆنەت بکەم، لە دۆخیگدا که خۆم بوومەتە ھۆکاری دروستبوونی ھەموو ئەم کیشانە و خەتاباری راستەقینە خۆم؟ ئەو من بووم که بوومە مایە تۆرپەبوونت و وەختیکیش که تۆرپە بوویت، بۆ ئەووی بیگوناھیی من بسەلمینیت، تاوانەکەت دایە پال ئەو. تۆ ھەمیشە پاکانە بۆ گوناھەکانی من دەکەیت بۆ ئەووی که من شایەنی وەھا شتیک بەم. ئەم نیوئەندەدا دەبیت تاوانباری سەرھکی بدۆزیتەوه و تۆیش وات بە فکردا ھات که ئەو کەسە باوکمە.)) پاشانیش لە باریکی ئیجگار و رووژاودا، بۆی زیاد کرد: ((بەس ئەو خەتابار نییە. ھەر لەبەر ئەوئەش ھاتبووہ ئیرە، دەیویست بیتاوانیی خۆی بسەلمینی!))

بەس که بینیی ناتاشا بە نیگایەکی خەمگینانە و سیخناخ لە ئۆمەوه ئیی دەروانیت، دەمۆدەست ئەو دنیاییە ی لەدەست دا و گوتی:

- نا، ئیدی زۆری لەسەر نارۆم، بەبوورە. من ھۆکاری سەرھکی دروست بوونی ھەموو ئەم کیشانەم.

ناتاشا بە تەقەلایەکی زۆرەوه گوتی: ((راستە ئالیوشا. ئەو ھەنووکە مەودای خستووہتە نیوان ئیمە و بۆ تا ھەتا ئاسوودەگیمانی شیواندووہ. تۆ ھەمیشە زیاتر لە ھەر کەسیک پڕوات بە من ھەبوو: بەس ئەو نیستە ژھەری شک و بەدگومانیی رشتووہتە نیو دئی تۆوہ: من بە خەتابار دەزانیت. ئەو نیوہی دئی لە من رھاندووہ، ئیدی ئەو نیوانی ئیمە تیگداوہ.))

ئالیوشا کہ ئەم قسەییە ناتاشا خەمگینی کردبوو، گوتی: ((قسە ی وا مەکە، ناتاشا. بۆچی دەئیت ئەو نیوانی ئیمە تیگداوہ؟))

- ئەو بە دئەرمی و خەمخۆرییەکی رۆالەتی، بە بەرزە ھیمەتییەکی درۆبینە، تۆی بەرەو خۆی راکیشاوہ و ئیدی لەمەودا زیاتر لە جارێ لە دژی من ھانت دەدا.

ئالیوشا بە گۆرۆتینەوه گوتی: ((سویند دەخۆم کہ وا نییە. گەر گوتیشی: << ئیمە زۆر پەلەمان ئی کردووہ >> ئەوا تەنیا لەبەر ئەوہوو کہ تۆ نەرەحەتت کرد. بەخۆت دەبینیت کہ ھەر سبەینی یان ھەر ئەم رۆژانەدا، لە قسە ی خۆی

پاشگەز دەبیتەو و گەر بەو رادەییەش توورە بوو کە رەزامەندی ئە بەری زەماوەند کردنی نێمەو دەرنەبریت، سویندت بۆ دەخۆم کە ملکەچی نەبم. ئەوانەییە توانای ئەم کارەم نەبیت...)) پاشان بە جۆش و خرۆشیکى کتوپرانی سەرچاوەگرتوو ئە فکریکەو بە زەنیدا هاتبوو، درێژەى پێدا: ((دەزانیت بۆ ئەم مەبەستە کى یارمەتیمان دەدات؟ کاتیا! بە چاوى خۆت دەبیینیت، دەبیینیت کە بوونەوهریکى چەندە شکۆمەند و دلپاکە. بە خۆت دەرك بەو دەکەیت کە ئەو نەیارت نىبە و نایەوى من و تو ئیک جیا بکاتەو! وەختیک گوتت من ئەو جۆرە کەسانەم کە رۆژى دواى هاوسەرگى ئە بىرت دەکەم، داوهریبهکى زۆر بپوێژدانانەت کرد. ئەم قسانەت دلپان زۆر نیشاندەم. نا، من وەها مرۆفیک نىم و گەر بەردەوامىش سەردانى کاتیا دەکەم...))

- تکا دەکەم، ئالیوشا، هەر وەخت کە پىت خۆش بوو بچۆ بۆ لای. من ئەم قسانەم بەو مەبەستە نەکردن. باش ئە مەبەستم حالى نەبوویت. ئەگەر ئەو کەسە بژى کە خۆشندەوى و هیوام خۆشەختیتە. من ناتوانم چاوەرووى فیداکاریبهک ئە دت بکەم کە ئە توانیدا نەبیت...

ئەم کاتەدا ماورا هاتە ژوروى و بە بۆنەبۆل گوتى:

- بزەم، دواجار بەتەمان چا بخۆنەو یان نا؟ ئەوا بۆ دوو کاتزەمىر دەچیت کە سەماوەرەکە قۆلە قۆلەتە. کاتزەمىر یازدەیه.

بە رق و قین و بارىکى بى ئەدەبانەو قسەى دەکرد، دیاربوو کە جەوى نىبە و ئە ناتاشا قەئسە. ئە راستیدا تەواوى ئەم رۆژانە، ئە سىشەمە بەولاه، وەختیک کە بیستبووى خانمەکەى (کە زۆرىشى خۆش دەویست) وا بریارە بەم نزیکانە هاوسەرگى بکات، بە ئاسمانى حەوتەمدا دەفرى و بە شەپپوور و کەرەنا تەواوى خەئکى بیناکە، دراوسىکان، دوکاندارەکان و قاپچىبەکەشى ئەم هەوا ئە خۆشە ئاگادار کردبوو. ئەم بارەیهو بە خۆى دەنازی و بە وىقار و شکۆیهکى تەواووە گىرا بوویەو کە شازادە، کەسىکى دیار، جەنەرال و هەرەها خاوەن سامانىکى زۆرە و خۆى بەتایبەت هاتوو تە خوازىننى خانمەکەى و ئەو، یانى مارا، بە گویى خۆى ئەم داواىهى بیستوو. جا نىستە هەموو ئەمانە ببوونە دووکەل و بە ئاسماندا چووبوو. شازادە، بى ئەوێ چای خواردبیتەو بە توورەى ئەوێ جیهىشتبوو، بىگومان ئەم نىوهندەشدا خانمەکەى خەتابارى سەرەکى بوو، چونکە گویى لى بووبوو کە چەندە رق ئە دلانە و بە چ بى ئەدەبىبەکەو قسەى ئەگەر شازادەدا کردبوو.

ناتاشا گوتى: ((بەئى، ماورا چا بىنە...))

- خۇراکىش؟

ناتاشا کەوتە پىکەن و گوتى: ((بەئى، هەئبەتە...))

ماورا ديسان گوتى: ((حەيف بۇ ئەو ئەركانەي كە كېشامەن. ئە دوئىنپوھ ھەر جرت و فرتمە و تەواو شەكەت بوومە. بۇ كرىنى خواردنەوھ چوومە بۇ بۆلوار نىيوسكى و ئىستەش...)) ئەم قسانەي كردن و چووه دەرى و بەدواي خۇشىدا توند دەرگەكەي پېوھ دا.

چا و خۇراكى بۇ ھىناين: گوشتى پاو و ماسى و دوو بتل خواردنەوھى دەرەجە بەك بوون. ئە خۇمە پرسى: بۇچى وەھا ئامادەكارىيەكى كردوھ؟

ئاتاشا بە شەرمەزارىيەوھ، تەنانەت لە بەردەم منىشدا، ئە مېزەكە نزيك كەوتەوھ و گوتى: ((پېشېينى ئەوھم دەكرد كە ئەمروھ ھەموو شتىك دوايى پى بېت، ئەگەل ھەموو ئەمانەشدا ئارەزووم وابوو كە كۇتاكەي بە جۇرىكى دى بېت: ئاليۇشا دېتەوھ بۇ لام، ئەگەل پېك دېمەوھ، ئاشتى و شادى دەكەوئتە نېوا نمان، تەواوي بەدگومانىيەكانم دەرەوئىنەوھ، تىدەگەم كە بە ھەئەدا چوومە و ئەم خوانەشم ھەر بەو بۇئەيەوھ ئامادە كرد. پېم وابوو كە گفتوگۇكانمان درېژە دەكېشن.))

ئاي ئاتاشاي داموا! ئە وەختى دەرېرىنى ئەم قسانە تەواو سوور ھەنگەرا. ئاليۇشا ھېندە خۇشحال بوو كە ئە پېستى خۇيدا جېي ئەدەبووھوھ.

بە دەنگىكى بەرز گوتى: ((دەبىنيت، ئاتاشا، بە خۇشت دئنيا نەبوويت، ھەر دوو كاترمېر لەمەوېەر بېرات بە بەدگومانىيەكانت نەبووھ! نا، دەبېت ھەموو شتىك راست بكرىتەوھ، من خەتابارم، ھەر دەبېت بە خۇشم قەرەبووي بگەمەوھ، ئاتاشا. مۇئەت بدە دەمودەست بچم بۇ لاي باوكم. دەبېت ببىنم، ئەو عاجزە و پېويستە دئى بدەمەوھ، ھەموو شتىكى بۇ بوون دەكەمەوھ، تەنيا لەلايەن خۇمەوھ قسەي ئەگەل دەكەم، تۇ ناهىنمە نېو باسەكە و ھەموو شتىك وەك خۇي ئىدەكەمەوھ... دەمەوئېت بچم ئەو ببىنم و ھەر لەبەر ئەوھش دەبېت جېت بەيلىم، ئېم دنگران مەبە. ئەو ھەرگىز ئاواھ نىيە: دلم بوى دەسووتى، بەخوت دەبىنيت، قسە و رەقتارى بەرانبەر بە تۇ چاك دەبېت... سبەي زوو دېمەوھ ئېرە، تەواوي رۇژەكە لاي تۇ بەسەر دەبەم ناچم بۇ مالى كاتيا...))

ئاتاشا رېگىرى نەكرد، تەنانەت ھانىشى دا ھەتا بېرات. زۇر لەوھ دەترسا كە ئاليۇشا ئە رۇژانى داھاتوو << بە ناچارى >> لاي ئەو بىنئىتەوھ و وەرېز بېت. تەنيا داواي لى كرد لەلايەن ئەوھوھ قسە نەكات، وەختى مائىئاوايىش ھەوئىدا بزەيەكى بۇ بكات. ئاليۇشا ئامادەي رۇيشتن بوو، بەس لە پېر بەرەو لاي ئاتاشا چوو و ئە تەكىيەوھ دانىشت. بە ئەوئىنكى وەسف ھەئەگەرەوھ چاوي تېپى:

- ئاتاشا، ھاورپكەم، فرىشتەكەم، ئېم قەئس مەبە، با ئىدى ھەرگىز بەكترى نەرەنجىن. بە ئېنم پى بدە كە وەك ھەمىشە ئە ھەموو روويكەوھ متمانەم پى بگەيت، منىش ھەموو رەقتار و قسەكانت پەسەند دەكەم. دەمەوئى باسى شتىكى دىكەشت بۇ بگەم. رۇژىكيان نازانم لەسەر چ شتىك ببووه مشتومرمان، ھەئەتە خەتاي من بوو. ئىدى لىك

تۆرابووين و يهكديمان نه نه دواند. من حەزم نه ده كرد ده ستپيشخەر بىم و داواى لىبوردن بكەم، بەس زۆر خەمگىن بووم. بە كۆلانەكاندا ويىل بووم و بى نامانج دەسوورامەوه، سەردانى هاوړنيا نەم كرد، بەس زۆر دلتەنگ بووم... لەو كاتەدا خەياليكەم بە مېشكدا هات: گەر تۆ نه خوش بكهويت و بمریت ئەوا من چيم بەسەر ديت؟ وهختيك كه ئەم فكرەم بەسەر داها، بە چەشنيك نىگەران بووم كه دەنگوت هەر بەراستى تۆم ئەدەست داوه. سات دواى سات ئەم فكرە نازاربه خشت و جەرگېتر دەبوو. بەره بەره وام ويىنا دەكرد كه هەر لەو كاتەدا لەسەر گۆرەكە تەم و بە بېقەرارى خۆم بەسەريدا داوه، باوهشم پيدا كەردوو و لە تاو پەژارە و ناسۆريدا خەريكە لە پى دەكەوم. وام دەهاتە بەرچاو كه باوهشم بە گۆرەكە تدا كەردوو، بانگت دەكەم، دەلايمەوه كه تەنانەت گەر بۆ ساتيكش بووه لە گۆرەكە ت بېيتە دەرى، لە خوا دەپاريمەوه كه پەرچوو يەك بكات، بۆ ساتيك بە زىندوو يى بتهييتە بەرانبەرم، ويىنام دەكرد كه بەرەو لات پرتا و دەكەم هەتا بە توندى باوهشت پيدا بكەم، ماچت بكەم و پيم وابوو كه وهك رابردوو گەر بۆ يەك چركە سات لە باوهشت بگرم ئەوا لە خوشحالياندا گيانم دەردەچى. لەگەل ويىنا كەردنى ئەم ديمەنەدا لە پر بە خۆم گوت: من لە خودا دەپاريمەوه كه تەنيا بۆ يەك سات تۆم بۆ بگەرييتەوه، كه چى ئەوه بۆ ماوهى شەش مانگ دەچيىت كه لەگەل يەك دەژين و لەم ماوه يەشدا چەندان جار دەمەقەرەمان لەگەل يەكدى بووه، چەندىن رۆژ رابردوو و نيمە يەك قسەشمان لەگەل يەكتر نەكردوو؟ بەياني تا ئيوارە خەريكى چە لە حانى بووينە و ئەو خوشبەختيەمان لەكيس چوو كه خاوهنى بووينە. لەو ساتەدا ناره زووم وابوو كه تەنيا بۆ يەك خولەك لە گۆرەكە ت بېيتە دەرى و لە بەرانبەر ئەمەدا من نامادەبووم هەموو تەمەنى خۆم ببەخشم!... دواى ويىنا كەردنى هەموو ئەم شتانە، ئيدى خۆم پى رانەگىرا، بەو پەرى توانامەوه بەرەو مائەكەت رامكرد، تۆ چاوه ريم بوويت و وهختيكش بۆ ناشتبوونەوه ماچتم كرد، بىرم ديت كه تا ماوه يەك تۆم بە سنگمەوه گوشى، دەنگوت هەر بەراستى وا بريارە ئەدەستت بەم. ناتاشا، با ئيدى هەرگيز دەمەقەرە نەكەين! ئەم كارە زۆرم نازار دەدات! ئەى خوايه، يانى ئەقل دەيىرى كه رۆژيك لە رۆژان ئەو فكرەم بە مېشكدا بېت كه واز لە تۆ بهيىم؟

ناتاشا لە باوهشى ئەودا دەگريا و ئاليوشا جاريكى دى سويندى تازه كردهوه كه هەرگيز ئەو جيا نابيىتەوه. دواى ئەوه بە پە لە بەرەو مالى باوكى بەرى كەوت. زۆر ئەوه دنيابوو كه هەموو شتيك ديتەوه راستە.

ناتاشا بە باريكى مەيلەو پەريشانىيەوه دەستى گرت و گوتى: ((هەموو شتيك كۆتايى هات، هەموو شتيك ئەدەست چوو. ئاليوشا خوشى دەويم و هەرگيزيش ئەم عەشقه ئەياد ناكات، بەس دنى بە كاتياشەوهيه و دواى ماوه يەك ئەوى زياتر لە من خوشدەوى. ئەم سازادە ملشكاوه ژەهراويه هەرگيز دەسەوسان دانانيشى و ژەهرى خوى دەريژى، ئەوسا...))

- ناتاشا منيش بروام وايه كه ئەم سازادەيه كارى ناپياوانەى لى دەوه شيىتەوه، بەس...

- تۆبروت بە تەواوی ئەو قسانە نەدەکرد کە بەوم گوتن، بە سیماتدا ئەمەم دەخویندەو. بەس پەلەت نەبیت، بەخۆت تپیدەگەیت کە نایا من لەسەر هەقم یان نا. پیم وایە من بەشیکى لاوەکیی پەرسەکانم. هەر خوا دەزانیت کە ئیستە چ نەخشە و پیلانیکی دیکەى لەژێر سەردایە! ئەو مەروۇقیکی ترسناکە. ئەم چوار رۆژەدا بە دەم پیا سەکردنەو، سۆسەى هەموو شتیکم کردوو! ئەو بە تەمایە ئالیوشا ئە کەئکەئەى ئەو بەرپرسیارى تیبە عاشقانەى کە بەرانبەر بە من هەیتەى و ئاسوودەیی ئى بریو، نەجات بدات. ئەو بۆیە ئەم بابەتى خوازىنبیەى هینایە گۆرى، هەتا ئە رپى نیشاندانى دنگەورەى و خە مخۆرییەو، ئەو بەرەو خۆى رابکیشى. راستە، راستە قانیا، ئە راستیدا ئەو سەروشتى ئالیوشاى: گەر رپز ئە من بگىرى و حسیبم بۆ بکرى ئەوا ئەویش دەسرویت، ئیدی ئەوئەندە بیر ئە من ناکاتەو. بە خۆى دەئى: ((ئیستە ئەو ژنى منە و بۆ تاهەتا ئەگەل من دەبیت)، سەرنە نجام بە شیوئەى کى ناناگایانە زیاتر گىرۆدەى کاتیا دەبیت. زۆر پوونە کە شازادە ئە بن گوئى ئەم کچە دەخوئى، سۆسەى ئەوئەى کردوو کە ئەو بۆ کورەکەى شیاوترە و زیاتر ئە من دەتوانیت ئەو بەرەو خۆى رابکیشى. بەداخەو قانیا! ئیستە ئیدی هەموو هیوایەکم بە تۆیە، شازادە دەیەوئە ئەگەل تۆ پەیوئەندى دابمەزىئى، پىشنىارەکەى رەد مەکەو و هەوئەندە دزە بکەیتە نپو مائى کۆنتیسەو، ئەوئ کاتیا دەناسیت، هەئى دەسەنگىنیت و دواتر بە من دەئبیت کە ئەو چ جۆرە مەروۇقیکە. من پىوئستەم بەوئە کە تۆ هامووشۆت ئەگەل ئەواندا هەبیت. هېچ کەسێک وەک تۆ ئە من تپانگات، تۆ هەر کارێک کە ئە بەرژەوئەندى مندا بپت ئە نجامى دەدەیت. هەرەوئا بزائە هاورپى تیبە کە یان لەسەر چ بنەمایەک و تا چ ئەندازەى کە، بزائە نپوانیان چۆنە، ئە بارەى چیبەو دەدوئ، بەس بە تاپەت چاوت لەسەر کاتیا بپت... ئە مجارەشيان هاورپى تیبەى خۆتم بۆ بسەئینە، قانیاى نازیز و نازەننم! هەموو هیوایەکم بە تۆیە!

کە گەرەمەو مائى، کەم تا زۆر نپوئەشەو بوو. نپلى بە رووخساریکی خەواوئووو دەرگەکەى بۆ کرمەو. کە چاوى پیم کەوت بزەى کى خستە سەر ئپوى و بە سیمایەکى شادەو ئپمى روانى. داماو زۆر ئە خۆى قەئس بوو کە خەو بردبووئەو. گەرەکى بوو ئە چاوەروانىمدا ئیشک بکیشیت. گوتى کەسێک هاتوو و وئستووئەتى چاوى بە من بکەوئ، چەند خولەکیک چاوەروانىمى کردوو و پاشان یاداشتیکى نووسىو و ئەسەر مپزەکە دایناو. یاداشتەکە ئەلایەن فیلپپەو نووسرابوو، داواى ئیکردبووم بۆ نپوئەو ئە مائى ئەواندا ئامادەم، حەزم دەکرد چەند پرسیارێک ئە نپلى بکەم، بەس ئەم کارەم دانا بۆ بەیانى و پیداکریم کرد کە بچپت و ئاسوودە ئپى بخەوئ. کچۆئەى داماو ئە ئیشک گرتن و چاوەروانى کیشاندا وەرەز بوو و تەنیا نپو کاتریمیر بەر ئە گەیشتنى من خەوى ئى کەوتبوو.

بۆ به یانییه که ی نیلی ورده کارییه کی سهیری له باره ی هاتنه که ی فیلیپه وه بۆ باس کردم. جیا له مهش زۆر به وه سه رسام بووم که فیلیپ بۆچی دوینی شه و بریاری داوه سه ردانی مائی من بکات، نه و دهیزانی که له مائی نیم، چونکه له دوا هه مین دیدارماندا له م باره یه وه زانیاریم پی دابوو و بیگومان بیری نه چوو بوو. نیلی گوتی سه ره تا نه یویستوو ده رگه ی لی بکاته وه، چونکه له و کاتژمیر هه شتی شه وه دا ترسی هه بووه. بهس له پیش ده رگه که وه نه وی دنیایا کردوو ته وه و پیی گوتوو که نه گه ر یاداشتیگم بۆ چی نه هیللیت، نه وای به یانی تووشی ده رده سه ریه کی سه خت ده بم. وه ختیگ مۆله تی هاتنه ژوو ره وه ی ده داتی، فیلیپ یاداشته که ی ده نووسی و ده یخاته سه ر میزه که، پاشانیش دیت و له ته نیشت نه و داده نیشتی. نیلی گوتی: ((من له سه ر قه نه فه که هه ستام و نه مده ویست قسه ی له گه ل بکه م، زۆری لی ده ترسام، دهستی کرده قسه کردن له باره ی بۆینوفاوه، گوتی زۆر له من تووره یه، بهس ئیدی زاتی نییه نیم نزیك بییته وه، دوا ی نه وهش دهستی به ستایشکردنی ئیوه کرد، گوتی هاوړی نزیکی یه کدین و هه ر له مندالییه وه یه ک ده ناسن. جا نه وسا منیش قسه م له گه ل کرد. چهند نوقلیکی له گیرفانی ده رهینا و فه رموی لی کردم، دنیایا کردمه وه که مروقیکی نیه تپاکه، ده زانیت گۆرانی بلی و به باشی سه ما بکات، جا پاشان له ناکاو هه ستایه وه و دهستی به سه ما کرد. به و کاره ی سه رسامی کردم. دوا ی نه وه گوتی تا چهند خوله کیکی دی چاوه ری ئیوه ده کات، له وانیه تا نه و کاته بگه ری نه وه. جا دواتر گوتی ترسم نه بییت، بچم و له ته کییه وه دابنیشم. منیش دانیشتم، بهس ئیدی نه مده ویست هیج قسه یه کی له گه ل بکه م. نه وسا به منی گوت که دایک و بامی ناسیوه و... منیش له گه لی که و تمه قسه کردن. ماوه یه کی زۆر لی ره مایه وه.

- له باره ی چیه وه قسه ت له گه ل کرد؟

- له باره ی دایه... بۆینوفا... با پیره. نزیکی دوو کاتژمیر لی ره مایه وه.

وا دهردهكهوت نیلی گهرهکی نییه لهبارهی نهو باسهوهی که پیکهوه کردووینا، هیچ شتیك به من بلیت. هیوام وابوو که ههموو شتیك له زمانی فیلیپهوه بییستم و ههر له بهر نهوش هیچم لهو نه پرسی. ته نیا بهم نه نجامه گه یستم که فیلیپ له پیواری مندا به تاییهت دیدهنی نیلی کردوه. بهس بچی؟

نهو سی نوقله ی پیشان دام که فیلیپ بوی هیجابوو. جوره که یان باش نه بوو، له شه کری جو دروست کرابوون و له کاغزیکی سووره وه پیچرابوون. بیگومان لای به قالی سهر کولانه که کریبوونی. نیلی که نوقله کانی پیشان دام دهستی به پیکه نین کرد.

لهوم پرسی بچی نه تخواردوون؟

بروی هی نیا به یهک و به سیمایه کی جدیدیه وه گوتی: ((نه مده ویستن. نینجا من نه وانهم لی وهر نه گرت، به خوی له سهر میزه که ی دان.))

نهو روزه ده بوو سهر دانی چهند شوینیك بکه م. مائاوا بییم له نیلی کرد و وه ختی چوونه دهر لهوم پرسی: ((به ته نیا وهرز نابیت؟))

- به لی و نایش. کاتیك وهرز ده بم که نیوه زور دواده که ون.

له گهل گوتنی نه م قسانه دا سهیریکی سوزدارانه ی کردم. ته واوی نهو به یانیه به نیگایه کی پر له میهره بانیه وه چاوی تی بریبووم، زور شاد و خوش که یف دهرده که وت، بهس له هه مان کاتدا رهفتاریکی به پاریز و ته نانه ت شهرمانه شی هه بوو، پیده چوو ترسی نه وه ی هه بیته که قسه یه ک بلیت یان کاریك بکات که پیچه وانه ی مهیلی من بیته و بیته هوی کالبوونه وه ی هاورپییه تیمان و... ههروه ها نه شی دهویست کاریك بکات که زیاد له پیویست نیم نزیك بکه ویته وه، وه ک بلیی نه م کاره ی به جوریک له رووداری لیک ددهایه وه.

لهو ساته دا نه وه نده نازیز بوو له لام، که به پیچه وانه ی مهیلی خومه وه، بزیه کم کرد و پرسیم: نه ی به چی وهرز نابیت؟ چونکه گوتت << به لی و نایش >>

به خه نده یه کی زوو گوزره وه گوتی: ((ناه خوتان باش نه وه ده زانن)) بهس پاشان شه ژانیك به سیمایه وه دهرکه وت.

دهرگه که کرابووه وه و له ناسانه که یدا پیکه وه قسه مان ده کرد. نیلی به سهیریکی کزکراوه وه له به رده م من راوه ستابوو. دهستیکی خستبووه سهر شانم و به دهسته که ی دیی سهر قوئی چاکه ته که می به ره و خوار راده کیشا.

پرسیم: بللی بزانه م، نیا نه مه نه نییه؟

سهری بهرز کردهوه، سهیریکی سۆزدارانه و له ههمان کاتدا خه مگینی کردم، به توندی سوور هه لگهرا و گوتی:

- نا... هیج... من... من وهختیک که ئیوه ئیره نه بوون دهستم به خویندنهوهی کتیبه که تان کرد.

من به شیرزهیی نووسه ریکه وه که له نامادهگیی خۆیدا وهسف و ستایشی دهگهن گوتم: ((ناه! بهراستا! نایا جهزت پیی هات؟)) خودا دهزانییت که لهو ساته دا چه ندم جهز لیبوو ماچیکی بکه م. بهس نه مه وهک شتیکی نه کرده دهرده که وت. نیلی هه روا بیدهنگ بوو.

به سیمایه کی سیخناخ له په ژارهیه کی قووله وه ئیمی پرسی: ((بو، بو، نه وه دهرییت؟))

به خیرایی چاویکی ئی کردم و دیسان سهری کز کردهوه.

- کی؟

- نه وه پیاوه لاوه سیلاوییهی که له کتیبه که دا باسی ئی ده کریت.

- هیج چاریکی دیی نه بوو، نیلی، هه ر ده بوو وای به سهر بییت.

خوله کییک رابرد.

له باریکدا که هه ر به ههمان شیوه و که میک توندتر له پیشوو سهرقۆلی چاکه ته که می راده کیشا، به ورته وه گوتی: ((نه ی نه وه کچه... ههروه ها نه وانی دی، کچه ی لاو و پیره میرد... نایا پیکه وه ده ژین؟ ئیدی به هه ژاری نامیننه وه؟))

- نا، نیلی، کچه لاوه که نه وی جی ده هیلی و ده پوات بو شوینیکی دوور، له گه ل موئکداریکی ده وئه مه ند زه ماوه ند ده کات و پیاوه که ش به ته نیا ده مینیتته وه.

به خه م و هه سه رته وه نه م قسانه م بو کرد، هه ر به راستی زور له وه خه مگین بووم که نه مده توانی قسه یه کی بو بکه م که ببیتته مایه ی دلخووشیی.

- ناه! یانی ئیوه مروقیکی ئاوهان؟ مادام وایه ئیدی نامه وی ماوه ی هه کایه ته که بخوینمه وه!

به سیمایه کی تووره وه سهرقۆلی به ردا، به خیرایی پشتی تیکردم و ئیم دوور که وته وه، به سه ریکی کز کردووه وه چوووه سووچیکی ژوو ره که. رووخساری به ته وای سوور هه لگه رابوو و به وینه ی که سییک که تووشی نه هه مه تیبه کی گه وره بووبییت، هه ناسه دانی دژوار و ناهه وسه نگ به وو.

ئېي نزيك بوومەو و گۆتم : ((بەسيكە ، نېلى ، بۆچى خۆت توورە كر دووه؟ ئەمە ھەمووى ھەكايەتە ، خۆ بەسەرھاتى راستەقېنە نېيە ! مروف نايىت لە خۆرا توورە بېي ! تۆ كچىكى چەندە ھەستيارىت !))

بە شەرەمەو ھە ئهينا ، نىگا گەش و پىسۆزەكەى لە من بېرى و گۆتى : توورە نېم .

پاشان لە پىر دەستى گرت ، رووخسارى خستە سەر سنگم و دەستى بە گريان كرد .

بەس ھەر لەو ساتەدا دەستى بە پېكەنېن كرد ، ھاوكات ھەم دەگريا و ھەم پېدەكەنى . منىش ھەم دىخۆش بووم و ھەم خەمگېن . بەس بە ھىچ شېوھىەك نامادە نەبوو رووخسارىم پېشان بەدات و كاتىكېش كە ھەوئەم دا رووخسارى لە سنگم دوور بۆخەمەو ، ھەر بە ھەمان بارى پېكەنيناوييەو زياتر خۆى بە منەو گۆشى .

دوچار ئەم دېمەنە خەمناكە دوایی ھات و مائناوایيمان لە يەكدى كرد . زۆر پەلەم بوو . نېلى بە رووخسارىكى خەمېن و پەريشان ھەرەھا بە چاوانىكى گەشەو ، ھەتا سەر پلىكانەكان بە دوامدا ھات و گۆتى ھەتا پېم دەكرى زووتر بگەرېمەو .

سەرەتا سەرىكەم لە داىك و باوكى ناتاشا دا . ھەردووکیان نەخۆش بوون . ئانا بە تەواوى نەخۆش و نىكۆلايېش لە ژوورى كارەكەى بوو . دەنگى بېستبوو ، بەس دەمزانی كە بە پېيى خووى ھەمىشەيىيى خۆى ، تا چارەكېكى بەسەردا نەچىت ، نايىت بۆ لامان ، تەناييمان تىك نادات و لېدەگەرې بە ئاسوودەيىەو قسەكانمان بگەين . ھەزم نەدەكرد ئانا زۆر نارەحەت بگەم ، بەم پېيە ھەتا لە توانام دابوو بە شېوھىەكى زۆر ئارام و بە پارىز بەسەرھاتى شەوى رابردووم بۆ گېرايەو ، بەس راستىيەكەم پى گۆت . بەوپەرې سەرسورمانەو بېنېم كە ژنەى بېنەوا گەرچى بە بېستنى ئەم بابەتە نارەحەت بوو ، بەس زۆر نەشلەژا و ھەوائى ئەگەرى پچرانی پەيوەندىيى نىوان كچكەى و ئاليۇشای پەسەند كرد .

پېي گۆتم : ((باشە ، منىش ھەر وای بۆ دەچووم . ئەو رۆژەى كە ھاتىت و ھەوائى خوازبېنىيى شازادەت پى راگەياندم و رۆيشتت ، ماوھىەكى زۆر بېرم لى كردهو و بەو ئەنجامە گەيشتم كە ئەمە شتىك نېيە ھەروا بە ئاسانى سەربگرىت . ديارە خوداوند بە شايەنى و ھەا شتىكى نەزانىوين و ئەم پىاوش ، مروفىكى نارەسەنە . ھىچ كارىكى خېرى لى ناوھىتەو . زەوتكردى دە ھەزار رۆبىل بە دەم خۆشە ! لە دۆخىكېشدا كە بەخۆى باش دەزانىت ئەم پارەيە بە ھىچ شېوھىەك مافى بەوھو نېيە . دواھەمېن پاروھ نامان لى ھەرام دەكات و ناچار دەبېن موئكەكەى ئىخىمىنۆكامان بفرۆشېن ، ناتاشا ژىر و تىگەيشتوو بوو كە فرىوى قسەى ئەوى نەخواردو .)) پاشان دەنگى نزم كردهو و لەسەرى رۆيشت : ((دەزانىت كورې من ، مېردەكەم ، مېردەكەم بە ھىچ شېوھىەك ئەم ھاوسەرگىرىيەى قەبول نېيە . پېي وایە خيانەتى لى كراو ، گۆتوويەتى مەگەر ئەو بمرىت ! سەرەتا وای بۆ دەچووم كە رەنگە ئەم قسەيەى ھەوھسىكى كاتى

بیت، وەلی دواتر حالی بووم که هەقی خۆیەتی. جا ئەوسا کۆترە چکۆڵەکە ی من چیی بەسەر دیت؟ چونکە ئەو بو تا هەتا حاشای لی دەکات. یان ئەوەکە ی دی، ئالیووشا، ئەو چی دەکات؟))

ماوەیەکی زۆر منی پرسیار باران کرد و وەک هەمیشەش ئەگەل هەر وەلامیکی مندا ناھی هەنکیشا و نالاندی. زانییم که بە شیوەیەکی گشتی ئەم رۆژانە ئە حائیکی شپرزەدا دەژی و هەموو هەوائیک رای دەچلەکیینیت. ئەو خەفەتە ی که ناتاشا تووشی کردبوو خەریک بوو تەندروستی ئە ناو دەبرد.

نیکۆلای دواي چەند خۆلەکیک بە جلی مال و نالۆکیکەکەو خۆی بە ژووردا کرد. بە دەست تاوێ سکاڵای بوو، بەس بە نیگیایەکی سۆزدارانەو ئە ئانای دەروانی و بە درێژایی ئەو ماوەیەکی که من ئەوی بووم، هەر ئە خەمی ئەو داوو. نیگیای ئە چاوانی ئەو دەبەری و تەنانەت شەرمەزاریی خۆیشی بەرانبەر بەو ئەدەشاردەو! بە بینینی باری ئە خۆشانە ی ئەو ئارامیی لی برابوو. هەستی دەکرد گەر ئەو ئە دەست بدات، ئەوا هەموو شتیکی ئە دەست داو.

ماوەی کاتژمیریک لای ئەوان مامەو. نیکۆلای بە دەم مائناواییەو هەتا سەر سەراکە بەرپی کردم و سەبارت بە نیلێش هەندیک قسە ی ئەگەل کردم. زۆر سوور بوو ئەسەر ئەو ی که بەهینی بو ئەو و بیکات بە کچی خۆیان. ئە منی پرسی که داخو دەبیت چی بکات هەتا ژنەکە ی بو ئەم مەبەستە سەر بەهینیتە راستە. بە کونپشکنییەکی تاییەتییەو چەند پرسیاریکی سەبارت بە نیلی لی کردم و پرسی: ئایا هیچی تازە ی ئە بارەو نازانم. جا منیش هەموو ئەو شتانەم بو باسکرد که ئەسەر ئەو دەمزانی، قسەکانم کاریگەرییەکی زۆریان لی کرد.

بە شیوەیەکی لیبراوانە گوتی: ((قسە ی لی دەکەینەو، تا ئەو کاتە... باشە، هەر که هاتەو سەرخۆم، بەخۆم دیە دیدەنیت، ئەوسا ئەم بارەییەو بریاریک دەدەین.))

رێک دەمەو نیوەرۆ ئە مائی فیلیپ بووم. که چوومە ژووری، تەواو سەراسیمە بووم و یەکەمین کەسیک که چاوم پیی کەوت سازادە بوو. ئە سەر سەراکە دا خەریکی ئە بەرکردنی کەواکە ی بوو و فیلیپیش بە ریزەو یارمەتی دەدا و گۆچانەکە ی دەدایە دەستی. پیشتەر پیی گوتبووم که سازادە دەناسیت، بەس ئەم دیدارەم زۆر بە لاو سەیر بوو.

سازادە که چاوی بە من کەوت دەنگوت ئە خۆشیاندا شاگەشکە بوو. بەو پەری دۆستایەتییەکی درۆیینەو گوتی:

- ئا، ئەو ئەو نیوون! دەبینن کیو بە کیو ناگات، مرۆف بە مرۆف دەگات! من تازە زانیومە که ئیو بەرپز فیلیپ فیلیپوچی دەناسن. خۆشحالم، زۆر خۆشحالم. ئەو ی راستی بیت زۆرم حەز لیوو چاوم بە ئیو بکەو و هەرکە دەرفەتیکم بو هەنگەوت یەکسەر دیم بو مائتان، مۆتە دەدن؟ داوایەکم ئە ئیو هەیه. یارمەتیم بدەن تا ئەم مەسەلە یە روشن بکەینەو، خۆ تيم دەگەن، مەبەستم مەسەلەکە ی دینییه... ئیو هاوپی ئەوان و هەنگاو بە هەنگاو ناگاداری رووداوکان، ئیو کاریگەریتان ئەسەر ئەوان هەیه... جە خار که ئیستە ناتوانم قسەتان ئەگەل

بکەم... ئیش و کاریکی زۆرم بەسەردا کە ئەکە بوو! بەس هیوادارم هەر لەم رۆژانەدا ئەو خوشبەختییەم پێ بپریت و بگەمە خزمەتتان. جاری بە یارمەتیتان...

زۆر بە توندی دەستمی گوێ، نیگایەکی ئەگەڵ فیلیپ ئالوگۆر کرد و ژوورەکە ی جیهیشت.

تا ماویەک ئە ژوورەکەدا چاوەرێ بووم، کە فیلیپ گەرایەوه گوتەم: توخودا...

فیلیپ قسە ی پێ بریم، بە پە لە کلاوەکە ی هەنگرت و هاوکات ئەگەڵ هەنگاونان بەرەو سەر سەراکە، گوتی:
(ئێستە ناتوانم هیچ شتیکت پێ بلیم، ئیشم هەیه، درەنگم پێ بوو...)

- بەس تۆ بۆت نووسیبووم کە نیوهرۆ لیڤه نامادەبم.

- باشە، ئێستە چی دەئیییت؟ من دوینی ئەم یاداشتەم بۆت نووسی و ئەمرو ئەلایەن کەسیکی دیکەوه نامەیهکم پێگەیشتوو: خەریکە کە ئەم شەق بیات. ئای ئەم رۆژگارە سەیره. داوا ی لیبوردن دەکەم قانیا، چاوەرێم. تەنیا کاریک بتوانم بۆتی بکەم، ئەوهیه کە بۆ قەرەبووکردنەوهی زەحمەتدانە بیهوودەکەت، رێگەت بەدەم شەقکارییهکم بکەیت. گەر دەتەوی قەرەبووی زەحمەت کێشانەکەت بکەیتەوه، ئەوا مەوهستە، بەس توخوا خیراکە! لیڤه رانمەگرە، چاوەرێم...

- بۆچی شەقکاریت بکەم، مادام ئیشت هەیه دەستوبردی ئی بکە. مروڤ هەمیشە ناتوانی پێشبینی هەموو شتیکت بکات. بەلام...

پرتاویکی کردە ناو سەر سەراکە و هاوکات ئەگەڵ پۆشینی کەواکە ی قسە ی پێ بریم و گوتی:

نا ئەوه منم کە دەبییت لەبارە ی ئەم <<بەلام>> هە قسەت ئەگەڵ بکەم (منیش دەستم بە پۆشینی کەواکەم کرد). دەبییت بابەتیکت ئەگەڵ بخرەم بەر باس، بابەتیکی زۆر گرنگ، هەر ئەبەر ئەوهش بوو داوام کرد بییت بۆ لیڤه، راستەوخۆ پەییوهندی بە تۆ و بەرژەوهندییه کانتەوه هەیه. جا ئەبەر ئەوهی کە ناکرێ بە کورتی باسی لیڤه بکەم، ئەوا داوات ئی دەکەم کە رێک کاتر مێر هەشتی ئەمشەو بییت بۆ لام، ئە زووتر ئە درەنگتر، من ئە مائەوهم.

بە دوودلییهوه گوتەم: ((ئەمشەو؟ من ئەمشەو بە تەمابووم...))

- ئێستە بۆ هەر کوێ کە پیت خوشە برۆ و شەو وەرەوه بۆ لای من، قانیا، قانیا گەر بزانییت دەمهوی باسی چیت بۆ بکەم!

- وه ئی تکا دەکەم، تکا دەکەم، دەتەویت چیم بۆ باسبکەیت؟ دانی پێدادەنیم کە زۆرت کونجکۆل کردووم.

بەدەم ئەم قسانەوه ئە درەگە ی دەری رابردبووین و گەیشتبووینە سەر پیادە رێکە.

به پيداگرييه وه پرسي: باشه، كه واته دييت؟

- خو گوتم، ديم.

- نا، به ئين بده.

- باشه، به ئين بييت.

- زور باشه، نيسته له كام لاهه دهرويت؟

نامازم بولا راستي شه قامه كه كرد و گوتم: له م لاهه.

ئهو يش نامازهي بولا چي شه قامه كه كرد و گوتي: منيش له م لاهه دهروم. به هيواي ديدار فانيا، له بيرت نه چييت، كاتزمير هوت!

هه روا له جي خوم راهه ستابووم، نهو دوور ده كه وته وه و منيش لي م دهرواني و به خومم گوت: مروفيكي چه نده نائوزه!

دهمويست نهو شه وه سه ريك له ناتاشا بدم، بهس له بهر نه وه ي تازه به ئينم به فيليب دابوو، بريارم دا هه ر له و نانه دا بچم بولا. گومانم له وه نه بوو كه له وي چاووم به ناليوشا ده كه وييت. ئه ويش هه ر له وي بوو و به بينيني من زور خوشحال بوو. خوئق و خووي زور خوش بوو، له گه ناتاشا به نهرم و نياني رهفتاري ده كرد، ته نانه ت كه چاوي به من كهوت خوشحالي به تروپك گه يشت. ناتاشاش گه رهي بوو واي بنويين كه خوشحاله و دياريش بوو كه بو ئه م مه به سته فشاريكي زور ده خاته سه ر خوي. رهنگي په ري بوو و رووخساريكي ناشادانه ي هه بوو، دياربوو كه باش نه خه وتوو. وي راي نه وهش خوشه ويستيه كي زوري بولا ليوشا ده رده بري.

ناليوشا چه نه بازييه كي زوري ده كرد، هه وئي ددها دلي ناتاشا خوش بكات و زه رده خه نه بخاته سه ر ليوه قوجاوه كان. بهس زور به رووني نه وه دياربوو كه پاريزيكي زور له بردني ناوي كاتيا و باوكي دهكات. دياربوو كه هه وئه كه ي دويني شه وي بولا شتكر دنه وه ي نه وان بيهووده بووه و به هيچ نه نجاميك نه گه يشتبوو. له ساتيكددا كه ناليوشا چوو مه به ق هه تا شتيك به ماورا بليت، ناتاشا په له په ل به چفه پيمي گوت: ((دهزانيه؟ زور چه زدهكات لي ره بروا، بهس زاتي نييه. منيش ناتوانم داوي لي بكه م بروا، چونكه نه وسا له وان هيه رووگير ببيت و بمينيته وه، بهس په روشي نه وه شم كه هينده لي ره بمينيته وه هه تا وه رز ده بييت! نازانم چي بكه م؟))

- نه ي خوايه، نيوه چ گيچه ليكتان بولا خوتان سازداوه، چه نده له يه كدي به گومان! نيوه بوونه ته جاسووس به سه ر يه كتر ييه وه! به سه، بي پيچ و په نا قسه كانتان بكه ن و كو تايي به م دوخه به ينن. له وان هيه ته نيا له بهر له م هه لومه رجه ناروونه تانه بيتافه ت بيت.

به نيگه رانيه کی زورهه پرسیی: ده بیټ چی بکه م؟

- دانبه خوتدا بگره، هه موو شتیك رایي ده که م...

تاکیکی گائوشه کانم قوراوی بوو بوو و جا پاشان بهو بیانووهی که داوا نه ماورا بکه م بوم پاک بکاته وه، به رهو موبه قه که چووم.

ناتاشا به دوامدا گوتی: پاریز بکه، قانیا.

هه رکه گه یستمه موبه قه که، ده تگوت نالیوشا چاوه ریم بووه و یه کسه ر به پیرمه وه هات.

- قانیا، هاوریکه م، من چی بکه م، رینماییم بکه ن: دوینی به ئینم به کاتیا داوه که ریک نه م کاتر می ره دا لای نهو ناماده م. ناتوانم به ئینه که م بشکینم! خوشه ویستی من بو ناتاشا به نه ندازه یه که، که توانای دهر پینیم نییه، ناماده م نه پیناو نه ودا خوم نه ناو و ناگر بده م، بهس نه وه په سه ند بکه ن که منیش ناتوانم به ته واوی واز نه کاتیا بهینم، نه مه نه کرده یه.

- باشه، برؤن.

- نهی ناتاشا چی، زور ناره حه ت ده بیټ، قانیا، هاوریکه م، یارمه تیم بده ن و نه م گیچه نه نه جاتم بده ن...

- به رای من باشتر وایه بچن بو نه وی. خو دهرانن که ناتاشا چه ندی خوش دهوین، هه میشه خه می نه وه یه تی که نه ناچار بیاندا لای نهو بمیننه وه و تاقه تان بچیت. وا باشتره که ناسایی رهفتار بکه ن. ویرای نه مه ش، با برؤین، من یارمه تیتان ده ده م.

- قانیای نازیز، نیوه چه نده میهره بانن.

خوله کیك دواتر چووینه ژوره وه و من بهوم گوت:

- چه ند خوله کیك نه مه و بهر چاوم به باوکتان که وت.

نالیوشا خوی تیکدا و پرسیی: نه کوی؟

- به هه لکه وت نه کولاندا، ته نیا چه ند خوله کیك نه گه ل من مایه وه و دیسان تکای لی کردم که مؤله ت بده م هه تا زیاتر به یه کدی ناشنا بین. نه منی پرسی که نایا دهرانم نیوه نه کوین. کاری به په نهی پیتان هه بوو، گه ره کی بوو بابه تیکی گرنگتان پی رابگه یه نیټ.

ناتاشا که نه مه به ستم حالی بوو بوو گوتی: نه، نالیوشا، خیرا بچو بو لای نهو.

- وهلی... نیسته من له کوی بیبینم؟ تو بلیت له مائهوه بیت؟

- نا، نهوهندهی من له بیرم بیت گوتی بو مالی کونتیس دهچیت.

نالیوشا سهیریکی خه مگینانهی ناتاشای کرد و ساده دلانه گوتی: ناه! دهبی چی بکه م؟

ناتاشا گوتی: وهلی بزنام، نالیوشا، نهکا هر بو نهوهی من نارام بکه یتهوه وازت له هاوریکانت هینا بیت، ها؟
نهمه کاریکی مندالانهیه. یه که م نهمه شتیکی نه کردهیه و دوومیش وهک بیپریزیکردنه به رانه بر به کاتیا. نیوه
هاورپی یه کدین: ناکری ناوها بی نه ده بانه په یوه ندی بیچرینیت. ویرای نه وهش، گهر و ابزانیت من زور نیره گهرم،
نهوا سووکایه تیت پی کردوم. یه کسه برؤ، تکا ده که م. به م جوړه باوکیشت بیخه م ده بیت. ()

نالیوشا به په روشی و له هه مان کاتدا به په شیمانیه وه گوتی:

- ناتاشا تو فریشته ییت، من نرخی په نجه بچوکه که ی توشم نییه. تو زور باشیت و من... من... ناه! چه زده که م
نهوه بزانیته! چوند خوله کیک له مه وه بر، له موبه که که دا تکام له نالیوشا کرد که یارمه تیم بدات هه تا لیره برؤم.
نهویش نهم به هانه یه ی هینا یه وه. بهس خه تابارم مه که، ناتاشا، فریشته که م! هیندهش خه تابار نیم، چونکه نهم
دونیایه دا تو م هه زاران جار له هه ر که سیکی دی خوشتر دهوی، هه ر به م بونه یه شه وه فکریکی نویم به میشکدا هات:
لای کاتیا دان به هه موو شتیکیا ده نیم، پیی ده نیم که وتووینه ته چ هه لومه رچیک و باسی به سه رهاتی دوی شه ویشی
بو ده که م. بیگومان نهو ریگه چاره یه که مان بو ده دوزیته وه، نهو زور وه فاداره بو نیمه.

ناتاشا به زرده خه نه وه گوتی: (باشه، که وایه، بو چاوه رییت، برؤ. له راستیدا نازیزم، زورم چه ز نییه به کاتیا
بناسیندریم، نهم کاره چون ریک ده خریت؟)

نالیوشا که له خوشیاندا پیی نه رزی نه ده گرت، ده موده ست هه موو جوړه ریگه چاره یه کی پیشنیار کرد. نهم کاره به
بروای نهو زور ساده بوو: کاتیا به خوی بیانویک ده دوزیته وه. به گوروتینه وه شروقه ی نه خسه که ی ده کرد، به نیی دا
که هه ر نه مرؤ، دوی دوو کاترمیری دی وه لای لی بگی ریته وه و شه ویش له گه ل ناتاشا به سه ر ببات.

ناتاشا له باریکیا که نهوی به ری ده کرد پرسیی: هه ر به راست دیته وه؟

- گومانته هیه؟ به هیوای دیدار ناتاشا، نازیزی دلم، تو بو هه میشه له دلم دایت! مالئاوا فانیایا، خوییه گیان،
ناناگیاننه نیوه م به فانیایا بانگ کرد. گوییگرن نیشان پتروقیج، من نیوه م زور خوشدهوی، بوچی به <<تو>> یه کدی
بانگ نه که یین؟ با له مه ودوا بلیین تو.

- باشه.

- شوگر بۇ خوا، سەدان جار ئەم فەكرەم بە مېشكدا هاتبوو، بەس زاتم نەدەكرد ئەو بارەبەو قسە ئەگەل ئېو بەم. ديسان خەرىكم بە ئېو دەئېم ئېو. دەزانیت گوتنی <<تۆ>> زۆر دژوارە. تۆلستۆی بە شېوہیەکی زۆر جوان ئەم بابەتەي بەیان کردوو: دوو كەس برپار دەدەن كە بە یەكدی بلین تۆ، بەس سەرکەوتوو نابن، جا لەبەر ئەو برپار دەدەن كە ئەو رستانە بەكار نەهینن كە ئەم جیناوەیان تیدەكەویت. ناە! ناتاشا، دەبیت ديسان كتیبی <<مندالی و نەوجەوانی>> ی تۆلستۆی بخوینینەو، زۆر بە پیزە.

ناتاشا بۇ دەركردنی ئەو بە خەندەو گوتی: ((زۆر باشە، بیپرەو، ئیستە ئیدی برۆ. هیندە دنجۆشە كە هەموو شتیکی بیر چووہتەو و هەر چەنەبازی دەكات.)

- مائناوا، تا دوو كاترمییری دی دەگەریمەو.

دەستی ناتاشای ماچ كرد و خیرا ئەوئی جیہیشت.

ناتاشا دایە پرمەي گریان و گوتی: چاوت ئیہ، چاوت ئیہ قانیا!

نزیكەي دوو دەمژمیر لای ئەو مامەو و هەوئی نارام كردنەوہیم دا و دواجاریش توانیم قایلی بكەم. هەئبەتە ناھەقی نەبوو كە دەترسا. كە بیرم ئەو هەلومەرچەي دەكردەو، دئم دەگرا، بۆ ئەو و ئاینەدي ترسم ئی نیشتبوو. وەئی چیم ئە دەست دەھات؟

ئالیوشاش بە بەرچاومەو زیاتر ئە جارن سەیر دەینواند. وەك رابردوو، بگرە زیاتر ئە رابردوووش ناتاشای خۆشەوہیست، بەس خۆشەوہیستیہکی ئالۆز و ئازاردەر كە ئەژبیر کاریگەریی پەشیمانی و پیزانیندا بوو. وەئی هاوكاتیش عەشقی پتەوی دیکە ئە دلیدا چەكەری كردبوو. پېشبینی كردنی كۆتای ئەم مەسەلەيە کاریکی زۆر دژوار بوو. منیش كونجكۆل بووبوو و كەئكەئەي بینینی كاتیام كەوتبوو سەر. ديسان بەئینم بە ناتاشا دا كە بە كاتیای بناسینم.

سەرنە نجام ئە كۆتای قسەكانماندا ناتاشا تا رادەيەك دنجۆش بوو. دواي هەندیک قسە و باس، سەبارەت بە نیلی و فیلیپ كەمیک قسەم ئەگەل كرد، هەروہا باسی چاوپیکەوتنەكەي شارادە ئە مائی فیلیپ و قەراری دیدارەكەمان ئە كاترمیر حەوتی دواي ئیوارەشم بۆ كرد. ئەم بابەتەنە بە توندی سەرنجی ئەویان راکیشا. زۆر بە كەمی ئەبارەي دایك و باوكی و بینینی ئەوانەو قسەم بۆ كرد، هەروہا بابەتی دۆنیلەكەشم ئی شاردەو، چونكە ناتاشا بە بیستنی وەها شتیك دەتوقی. بەلای ئەویشەوہ ئاشنایی نیوان فیلیپ و شارادە و سووربوونی ئەسەر ئەوہي كە هەرچی زووتر ئاشناییەکی زیاتر ئەگەل مندا پەیدا بكات، مایەي سەرسامی بوو، گەرچی ئەم پرسە بە ئەبەرچاوكرتنی هەلومەرچي هەنووكەي بە تەواوی بوون و شیاوی دەرك پیکردنیش بوو...

نزیکی کاتریمیر سی گه‌یشتمه‌وه مائی. نیلی به رووخساریکی گه‌شه‌وه پیشوازیی لی کردم...

٦

کاتریمیر جهوت له مائی فیلیپ ناماده بووم. به دهنگ و هه‌رایه‌کی زور و باوه‌شی کراوه‌وه پیشوازیی لی کردم. هه‌ئبه‌ته تاراده‌یه‌ک سهرخوش بوو. به‌س شتی‌ک که بووه مایه‌ی دوشدامانم نه‌و ناماده‌کارییه نائاساییه بوو که بو میوانداری کردنی من سازدرا‌بوو. به ته‌واوی دیاری‌بوو که چاوه‌پیی هاتنی منن. سه‌ماوه‌ریکی برینجیی بریقه‌دار به‌سهر میزیکی خری بچووکه‌وه قوئه‌قوئی بوو. چه‌رچه‌فیکی گرانبا‌یی سهر میزه‌که‌ی دا‌پوشی بوو. ته‌واوی که‌ره‌سته‌کانی چا خواردنه‌ویان له کریستال، زیو و چینییه‌کی بریسکه‌دار بوون. له‌سهر میزیکی دی، که چه‌رچه‌فیکی جوان به‌س جیاوازی به‌سهره‌وه بوو، جو‌ره‌ها شیرینه‌مه‌نیی وه‌ک مره‌با، شه‌ریه‌ت، مارمالاد^١، میوه‌گه‌لی له شه‌کرده کوئیندراو، ژیله^٢، چه‌ندین جو‌ر مره‌با‌ی فه‌ره‌نسی، پرته‌قال، سیو، گوئیز، فندهق و پسته‌ق به‌رچاو ده‌که‌وتن، به‌کورتییه‌که‌ی کو‌مه‌ئی‌ک میوه‌ی جو‌راو‌جو‌ر بوون. له‌سهر میزیکی دی‌که‌ی به چه‌رچه‌فیکی سپی و نیجگار جوانه‌وه، جو‌ره‌ها چیشت و به‌رچیشتانه دانرا‌بوون: خاویار^٣، په‌نیر، گوشتی کوتیاگ^٤، باسترمه^٥، رانه گوشت، ماسی و چه‌ند سورا‌جییه‌کی کریستال و بریسکه‌داری پر له جو‌ره‌ها خواردنه‌وه به ره‌نگ گه‌ئی‌کی دئرفینه‌وه: که‌سک، عه‌نبه‌ری، نه‌رخه‌وانی یان ئالتوونی و دوا‌جار میزیکی بچووکی دی به چه‌رچه‌فیکی سپییه‌وه له سوو‌چیکی ژوره‌که دانرا‌بوو که، سه‌تلیکی پر له سه‌هوئی به‌سهره‌وه بوو و دوو بتل^٦ خواردنه‌وه‌ی گازداری تیدا‌بوو. ئالی‌کساندرا له‌به‌رده‌م نه‌و میزه دانیشتبوو که سه‌ماوه‌ره به‌قول هاتوو‌که‌ی له‌سهر بوو. نارایشه ساده و ورده‌کارانه‌که‌ی زور سه‌رنج کیش بوو. به‌خوی ده‌یزانی که نه‌م نارایشه‌ی زور لی دیت و سه‌بارت به‌مه‌ش زور به‌خویه‌وه ده‌نازی. به شکویه‌کی ته‌واوه‌وه له جیگه‌که‌ی هه‌ستا و هاته پیشوازییم. شادی و شادمانیی له رووخسار ده‌باری. فیلیپ جلیکی په‌ژمی نیجگار جوانی مائه‌وه‌ی له‌به‌ری‌بوو هه‌روه‌ها نالوکیکی گه‌له‌ک قه‌شه‌نگی چینیشی له پی کرد‌بوو. پو‌شاکه به قو‌پچه‌که‌ی نیجگار پاراوه و هاوتای دوا‌هه‌مین مودی بازار بوو. روئی له قژی دابوو و به وردییه‌وه دایه‌ینا‌بوون. جا له ته‌وقی سه‌ریشیه‌وه به پیی مودیلی نه‌مرو به‌ره‌و لایه‌کی برد‌بوون. من سه‌راسیما‌نه له ناوه‌راستی ژوره‌که‌دا راوه‌ستا‌بووم و چاوم بریپووئه ئالی‌کساندرا که هه‌تا بلیی خوشحال بوو.

^١ - مارمالاد: جوړیک له مره‌با‌ی چه‌رخ‌کراوی خه‌ست و خوئ له میوه‌ی ناودار. (فرهنگ دانشگاه کردستان / فاسی - کردی).

^٢ - ژیله: جوړیکه له خواردنه‌وه‌نی که به ناومیوه و ژیله و شه‌کر چن ده‌کری. (فرهنگ دانشگاه ...)

^٣ - گه‌رای چه‌ند جوړیک له سه‌گه ماسی، که به نه‌ندازه‌ی نیسکیکه و ره‌نگی زرده، خورمایی، خوئه‌می‌شی یان ره‌شه و خواردنه‌مه‌نییه‌کی نیجگار هیزنگ و گرانبا‌ییه. (فرهنگ دانشگاه ...)

^٤ - گوشتی کوتیاگ: خو‌راکی گوشت، سیفه‌زه‌مینه، پیواز و دانه‌ویله‌ی ناو گوشت که باش ده‌یانکوتن و تی‌که‌ئیان ده‌کن. (فرهنگ دانشگاه ...)

^٥ - باسترمه: گوشت و سو‌با‌ی قییمه، ناماده و نوول کراو. (فرهنگ دانشگاه ...)

دوچار به نیگه رانییه وه پرسیم: ((مانای نهم هه موو ناماده کارییه چیه، نایا کوری شه ونشینتان ریکستووه؟))

فیلیپ به شیوه یه کی قورس و قولانه گوتی: ((نا، نیمه به دهر له تو چاوه ری هیج که سیکی دی نین.))

به دست ناماژم بو شیرنه مهنی و چیشته کان کرد و گوتم: ((نهی نه مانه چین؟ خو نهم خوارده مه نیبانه سکی فهوجیک تیر دهکن.))

فیلیپ به روودارییه وه نهمه شی بو زیاد کرد: ((ههروه ها تینویتی شیان ده شکینیت، تو خوارده وه کانت حسیب نه کرد.))

- نه مانه تهنیا له بهر خاتری من ناماده کراون؟

- ههروه ها له بهر خاتری نالیگساندراش، نهم به زمه له سه روستی نه و سازدراوه.

نالیگساندرا سوور هه لگه را، بهس بی نه وهی شادمانییه که ی سه رو خساری ون ببیت گوتی: ((ده توخوا سهیری، هه ده مزانی وا ده لیت. یانی چیه تیدایه گهر به شیوه یه کی باش میوانداری له که سیک بکهیت.))

- وهختی زانیی تو دیت بو ئیره، هه سه له به یانییه وه، سه رنج بده، له گه ل روونک بوونه وهی دنیا، که ونووه ته کردو کوش، له خوشیاندا بائی گرتووه.

- درو دهکات! له به یانییه وه نه بووه، له دوی شه و هه ره له و کاته وهی که هاتن بو مائمان و گوتتان نه مشه و دین بو ئیره...

- وهلی تو به هه له تیگه یشتیت.

- وا نییه، نهمه راستییه که یه تی، من هه رگیز درو ناکه م. باشه عه یی چیه گهر به باشی میوانداریی که سیک بکه م؟ نیمه ئیره ده ژین و گهرچی هه موو جو ره پیدا ویستییه کی میوانداری کردنمان هه یه، که چی هیج که سیک سه ردا نمان ناکات. لایه نی که م با که سانی به ریز نه وه بزانی که نیمه ش وه که خه لکی ده زانی بو خومان بزین.

فیلیپ نهمه ی بوقسه کانی نه و زیاد کرد: ((جا هه مووانیش به تاییه ت نه وه بزانی که تو کابانیکی چهنده باش و به دست و بردیت. تو بروانه، قانیای نازیز ته نانه ت به خوشم سه راسیمه بووم. جلیکی له قوماشی هونه ندیی له بهر کردووم، چهنده قویچه یه کی به سه ردهستی جله که مه وه لکاند، نالکی پی له پی کردم، ههروه ها ناچارمی کرد نهم پو شاکه ی مائه وه پپوشم، به خوی قژی داهینام و کریمی لی دا که بونی گوته نارنج ددات و ته نانه ت به ته مابوو بونیشم لی بدات که ئیدی تاقه تم نه هینا و به ره نستیم کرد، وه که میردیکی به غیره ت کاردانه وهی خوم نیشاندا...))

ئالېكساندرا كە بە تەواۋى سوور ھەنگەراپوۋ گوتى: ((نە خېر، كرىمى گولە نارنج نىيە و كرىمى فەرەنسىيە و لەو دەفرانەدا دەيفرۇشەن كە نىگاربان لەسەر كېشراۋە. بە خوتان داۋەرى بىكەن، نىشان پتروفيچ، نە لېدەگەرې بېچەم بۇ سەيرى شانۇ، نە بۇ كۆرى سەمايش، بەس خەرىكى جەل كرىنە بۇم و منىش دەيانپۇشم و بە تاقى تەنيا، ھەر بەم ناۋەيا دەسوۋپمەۋە، ئەى چى بىكەم؟ شەۋىكىيان زۇرى لى پارامەۋە ھەتا بىمات بۇ شانۇ، پەسەندى كرد و ھەر لەو كاتەى كە لەبەردەم ئاۋىنەدا خەرىك بووم تەۋقەيەكم لە پرچەم دەدا، لىۋانىك خواردەنەۋەى ھەلدا، پاشان يەكى دى و تا واى لى ھات ئىدى ھۆشى لەسەر خۆى نەما. ئىدى منىش بە ناچارى لە مائى دامكوتى. بەدەر لەو كەسانەى كە بە بۇنەى ئىش و كارى خۇيانەۋە بەيانيان دىنە ئىرە و منىش لە رقان يەكسەر دەچمە دەرى، ھىچ كەسىكى دى سەردانمان ناكات. ئىمە سەماۋەر و كەرەستەى چاخوردەنەۋەى نايابمان ھەيە، سەماۋەر و فەجانگەلېكى بېۋىنە، كە ھەر ھەموۋ ديارىن. ھەرۋەھا خواردەنەۋە و كەرەستەى خواردەنېشمان بۇ دەھىنن و ئىمە تەنانەت پېۋىستىمان بە كرىنى بىلېك خواردەنەۋە، يان كرىمى قز، يان تەنانەت مېۋەجاتىش نىيە. ئەم زامبۇنانە^۱ و گۆشتە كوتياگانە^۲ و شىرىنىيانەمان لەبەر ئىۋە كرىون. لايەنى كەم با كەسىك بزائىت كە ئىمە چۇن چۇنى دەژىين؟ سەرتاسەرى ساڭ بە خۇم دەئىم: گەر رۇژىك مېۋانى بىتە مائمان، لە مېۋانىيەكى بى كەموكورىدا ھەموۋ ئەمانە نەمايش دەكەين و بە باشى مېۋاندارى دەكەين، جا خەلكى پېرۇزىابىيمان لى دەكەن و ئەمەش شادمانىيەكى زۇرمان بۇ بەبار دىئىت. نەدەبوۋ كرىم لە پرچى ئەم گەمژەيە بەدەم، شايەنى ئەۋە نىيە! دايمەى خوا جلى پېس و پۇخلى لەبەرە. سەيرى ئەو جەلى بەرى بىكەن، ئەۋە بە ھەدىە بۇيان ھىناۋە، توخوا لى نايىت؟ بەس ئەو ھەر بە تەنيا خەرىكى خواردەنەۋەيە. ئىستە دەبىينن كە بەر لە چا خواردەنەۋە، داۋەتى مەى خواردەنەۋەت دەكات.))

فېلىپ گوتى: ((راست دەكات؟ سەرەتا ئەم خواردەنەۋە رەنگ زىرېنە دەست پىدەكەين، داۋى ئەو سەرەى ئەم رەنگ زىۋىيە دىت، جا دواترىش بە دىكى شادەۋە دەچىنە گىانى خواردەنەۋەكانى دى.))

ئالېكساندرا گوتى: بىنيتان؟ چىم گوت؟

- نارەحەت مەبە، كچى نازىز، ئىمە بە سەلامەتى تۋە چاش دەخۇينەۋە، ھەئەتە لەگەل يەكىك لە خواردەنەۋەكاندا.

ئالېكساندرا دەستەكانى بەيەكدا كېشا و گوتى: ((سەيركەن. ئەم چايە شاھانەيە ھەر كىلۋىيەكى بايى دوازە ھەزار رۇبلە و دويىن لەلايەن بازىرگانىكەۋە ۋەك ديارى بەو دراۋە و ئەۋىش دەيەۋى لەگەل مەيدا بىخواتەۋە. بەگويى ئەو مەكەن، نىشان پتروفيچ، ئىستە چاتان بۇ تىدەكەم، ئەۋجا بە خوتان دەزانن چايەكى چەندە بەتامە.))

^۱ - گۆشتى بان بە تايىبەت گۆشتى بانى بەراز، گا يان مرىشك كە لە كارخانەدا بەسەبەندى دەكرى و نامادەى خواردن دەكرى. (فرهنگ دانشگا كردستان / فارسى - كردى).

^۲ - گۆشتى كوتياگ: خۇراكى گۆشت، سىفە زمىنە، پېۋاز و دانەۋىلەى ناوگۆشت كە باش دەيانكوتن و تىكە ئىيان دەكەن. (فرهنگ دانشگا ...)

جا به رهو نهو مېزه چوو که سه ماوهره که ی به سه رهوه بوو.

زور ناشکرا بوو که نهوان گهره کیانه هموو شهوکه نه گهل نهواندا به سر بهم و لای خوین گلم بده نهوه. نالیکساندرا نه یهک سالی رابردووهو چاوه رپی میوان بوو و نیسته ش دهیویست هموو توانای خوی بخاته گهر. بهس بهرنامه کانی من نه گهل نه م بابه ته دا نه ده گونجان.

دانیستم و به فیلیپم گوت: ((گوی بگره فیلیپ، بو میوانی نه هاتووهمه نیره، زور سه رقالم، تو به خوت

پیته گوتم کارت پیهم و به ته مایت بابه تیکی گرنگم بو باس بکه یته...))

- به لی، کار شتیکه و گفوگوی دوستانه ش شتیکی دیکه یه.

- نا، نازیم، نه سلن به ته مای وها شتیکی مه به. کاترمیر هشت و نیو مائناوایت لی ده کم. کارم هه یه، به لینم داوه...

- باوهر ناکم. تکا ده کم، پروانه که چون هه نسوکهوت نه گهل من ده که یته؟ نه ی نالیکساندرا چی؟ تو سه یریکی بکه، نه سه سامیاندرا وشک بووه. بوچی کریمی نه قزم دا؟ نه ها بونی نارنجیشم لی دیت!

- فیلیپ تو هه میسه خه ریکی گاتته کردنیت. به لین به نالیکساندرا ده دم که هه فته ی داها توو، یان گهر قایل بن بو شیوی نه هه یینیبه لاتان ده بم، بهس بو نه مشه و برانه، به لینم داوه یان به شیوه یه کی زور ساده تر ده بیته سهردانی شوینیکی دی بکه م. نیسته بلن بزانه به ته ما بوویت باسی چ بابه تیکم بو بکه یته؟

نالیکساندرا به کم رووی و به شیوه یه کی خه مگینانه گوتی: ((یانی نیوه ته نیا تا کاترمیر هشت و نیو لیر ده میننه وه؟)) پاشان نه باریکدا که فهرموی فنجانیکی نه چایه نایابه که ی لی ده کردم، کم تا زور گریان گرتی.

فیلیپ گوتی: ((نیگه ران مه به نازیم، قسه ی قور ده کات، ده مینیتته وه. بلن بزانه قانیا، روژانه بو کوی ده چیت؟ خه ریکی چ کاریکیت؟ ده کری بزانه؟ به دریزایی روژ خه ریکی راکه راکیت، نیدی به کاری نووسه ریبه که تدا راناکه یته...))

- په یوه ندیی به تووه چیه؟ بهس به هه رحال نهوانه یه دواتر بو تی باس بکه م. نیسته بلن بزانه، تو بوچی هاتوویت بو مائی من، نه مهش نه دوخیکدا بووه که پیتم گوتبوو من نه مائی نیم، بیرت دیت؟

- دواتر بیرم هاتوه، بهس دوینی بیرم نه ما بوو. نه راستیدا ده مویست سه بارت به هه ندیک کار وتوویرت نه گهل بکه م، بهس زیاتر بهو نیازوه هاتم که چاکه یه که بهرانبهر به نالیکساندرا بکه م. به منی گوتبوو: «نیسته که هاورپیبه کت په ییدا کردوه نه ی بوچی داوه تی ناکه یته؟» ماوه ی چوار روژه که نه بهر تو بوئه بوئم به سهردا ده کات.

بېگومان ئەو دونيا ئەبەر خاترى ئەم كرىمى گولە نارنجەي كە ئە سەرم دراوہ، ئە ھەموو گوناحەكانم خوش دەبن. بەس بە خۆم گوت با وەك دوو ھاوړئ پېكەوہ شەويك رابوړين. بۇ ئەم مەبەستەش فيليكم بەكار ھيئا، بۆتم نووسى كە بابەتېكى زور جددى ئە ئارادايە كە تۇ ئاگادارى نېيت، جا گەر نەبېيت ئەوا ھەموو ھول و تەقەلاكانى من دەبنە نە خشى سەر ئاو.

تكام ئەو كرد كە ئىدى ئەم جۆرە رەفتارانە دووبارە نەكاتەوہ، بەئگە پېشتەر راستگويا نە ئاگادارم بكاتەوہ. جيا ئەمەش ئەو روونكردنەوہيەي كە ئەم بارەيەوہ پېمى دا بە تەواوى قايلى نەكردم.

ئەوم پرسى: بۇچى چەند كاتژميريك ئەمەو بەر ئە ناكاو ئېم جيا بوويتەوہ؟

- ئە راستيدا ئيشيكم بۇ ھاتبووہ پېش، باوہرت ھەبېت درؤ ناكەم.

- ئيشى شازادە؟

ئالېكساندرا بە دەنگىكى ھېم پرسى: چايەكەي ئېمەتان بە لاوہ خوش بوو؟

پېنج خولەكيك دەبوو كە ئەو چاوهړئ بوو ھەتا وەسفى چايەكەي بكەم و منيش بېرم نەبوو.

- بېوئېنەيە، ئالېكساندرا، نايابە! تا ئېستە ھەرگيز چاي ئەوہندە خوشم نە خواردبووہوہ.

ئالېكساندرا ئە خوشياندا سوور ھەنگەرا و خېرا فنجانيكى دىي بۇ تېكردم.

فيلپ گوتى: ((شازادە؟ ئەم شازادە ھاوړپېمە، خوړپى و نارەسەنە... گوى بگرە، دەمەوى شتيكت پى بلىم: ئەمن بە خوشم مرقۇيكي بەدگەوہەرم، بەس بە ھېچ شېوہيەك رازى نېم ئە جيى ئەو بەم! باشە، بەسيەتى، وا باشترە ئىدى بېدەنگ بەم! ئەمە زياتر ناتوانم ھېچ شتيكى ديكەت سەبارەت بەو پى بلىم.))

- كەواتە تولات وايە بەتايبەت بۇ ئەوہ ھاتوومە ئېرە ھەتا سەبارەت بەو قسەت ئى دەربھېنم. وەلى با جارى واز ئەمە بەھېنن. ئېستە بلى بزائم بۇچى وەختيک كە من ئە مالى نەبوومە تۇ سەردانى ئەوئت كرددوہ، نوقلت بە ئېلنای بچووك داوہ و ئەبەردەميدا سەمات كرووہ؟ بە دريژايىي ئەو كاتژمير و نيوہ باسى چيت ئەگەل كرددوہ؟

فيلپ ئە ناكاو رووى ئە ئالېكساندرا كرد و گوتى: ((ئېلنا كچۇئەيەكى يازدە دوازدە سالانە كە ھەنووكە ئە مالى ئيشان پترۇقيج دا دەژى.)) پاشان بە قامك نامازەي بۇ من كرد و ئەسەرى رۇيشت: ((ئاگادارپە، ئاگادارپە فانيا، سەيركە ئالېكساندرا وەختيک كە زانىي نوقلم بۇ كچيكي غەريپە بردوہ چۇن سوور ھەنگەرا. گۇناكانى گريان كرتوہ و بەجۇريك ھەئدەلەرزى كە وەك بلييت گولەيەكمان بە سەردا تەقاندېيت... سەيركە، چاوهكانى وەك دوو

پارچە رەژووی گەشکراوە دەدرۆشینەو. ئالیكساندرا نكۆلیكردن بی سووڤه: تۆ زۆر خانگمانیت. گەر پییم نەگوتبا کچۆلەیهکی یازدە سالانەیه، ئەوا چنگی بەقژم دا دەکرد و ئەو کریمەش فریام نەدەگەوت کە لییان دراو. ((
- ئیستەش فریات ناکەوی.

ئالیكساندرا ئەگەل گوتنی ئەم قسەیه بە هەئەتیک خوی گەیانده ئیمە و بەر ئەووی فیلیپ دەرفەتی بەرگری ئەخۆکردنی بۆبەرەخسیت، چنگی بە قژیدا کرد و توند رای کیشا.

- دە فەرموو، خوا نەکات ئەبەر دەم میوانە کە دان بەخۆتدا بگریت و خانگمانییە کە ت ئاشکرا نەکەیت!
رپووخساری داگیرسابوو و گەرچی بە گائتەشی بوو، بەس فیلیپ زیرەیی کرد.

ئالیكساندرا رپووی ئە من کرد و بە شیوہیەکی جددی گوتی: ((هەرچی بە دەمدا بیئت دەیلی.))

فیلیپ بە شیوہیەکی جددی و ئە باریکدا کە بەرەو ئاوینە دیوارییە کە دەچوو هەتا قژی ریک بخاتەو، گوتی:
((دەبینیت، فانی، ئەوێش ژیانی من.))

ئالیكساندرا بۆ ئەووی دئی بە دەست بەینیتەو، بەرەو لای میزی خواردنەوکان رۆیشت و ئیوانیکی بۆ پەر کرد، جا ئە باریکدا کە بە میهرەبانییەو گۆناکانی ئەوی ئەوازش دەکرد، ئیوانە کە دایە دەستی. فیلیپ نیگایەکی خیرا و سیخناخ ئە نووتبەرزیی ئە من کرد، بە زمان دەنگیکی ئە ناو دەمیدا دروست کرد و بە یەک هەناسە هەئیدا.

پاشان هاتە لای من و ئەسەر قەنەقە کە دانیشت و گوتی: ((نازانم چۆن ئەو رپوون بکەمەو کە بۆچی نوقلم بەو کچە داو. رۆژی پیری سەرم گەرم بوو و ئەوانەم لای بەقائییە کە کرین. نازانم بۆچی. ئەوانە یە ئەبەر یارمەتیدانی پیشەسازی و ئابووری ئەتەووی بووبیئت، باش نازانم. تەنیا ئەبیرمە کە بەنیو کۆلانەکاندا دەسوورامەو، پییم رۆچوو نیو گۆمیکی پەر ئە قورەو، قژی خۆم دەرنی و هاوارم دەکرد کە ناخۆ بۆچی من مرقیگی هیندە بییکە لکم. هەئەتە نوقلەکانم بێر چوونەو و تەنیا ئەو کاتەدا بێرم هاتنەو کە ئەسەر قەنەقە کە مائی تۆ دانیشتم. بەس سەماکردنە کەم ئەبەر سەرخۆشیم بوو. دوینی مەست بووم و ئەو وەختانەش کە مەستم، گەر ئە چارەنووسم رازی بێم ئەوا سەما دەکەم. هەر ئەمەندە و بەس، هەئەتە ئەو هەتیو بەدبەختە بەزەییمی بزواند و ئەبەر ئەووی قسەیی ئەگەل نەکردم، پییدەچوو توورەبیئت، منیش ناچار بووم دەست بە سەما بکەم. جا بۆ ئەووی دڤخۆشی بکەم سەمام بۆ کرد و نوقلم پییدا.

- خۆ بە تەما ئەبوویت بیکریت، یان قسەیی ئەژێر زمان رابکیشیت؟ راستگۆیانە دانی پییدا بئی: چونکە دەترانی ئە مائی نیم، دەسەنقەس چوویتە ئەووی و ویستووتە شتیکی ئیو بە دەست بەینیت، راست نالییم؟ دەزانم کە کاتژمیر و نیویک ئەووی ماویتەو، گوتووتە دایکی دەناسیت و بەر پرسیارت داو.

فیلیپ پیلووهکانی داخستن، زهردهخه نه یه کی شه رهنگیژانه ی هاتی و گوتی:

- نه مهش فکریه کی خراپ نییه، وهلی نا قانیا، وا نه بوو. بهس ههر به راست، گهر هه لومه رچیک بیته پیش و وا بخوازیته، نه ی پیاو بوچی لهه ریبه وه زانیاری به دهست نه هیئیت؟ وهلی من بهم نیازه وه نه چوومه بو مائی تو. گوییگره هاوریی دیرین، با وهک هه میشهش سهرخوش بم، بهس ههرگیز به «نیازیکی خراپه وه، حالی ده بیته، به نیازیکی خراپه وه» هه وئی خه له تاندنت نادهم.

- نه ی به نیازیکی پاکه وه چی، دم خه له تیئیت؟

- باشه، وهلی... ته نانهت به بی نیازی خراپیش. بهس هه موو نهه قسانه به جه هه نهه. با بخوینه وه و بیینه سهر باسی کارهکانی خومان. زانیاریم به دهسته ییناوه و زانیومه وه که نهه بوینوفایه به هیج شیویه که مافی نه وهی نه بووه که نهه کچوله یه لای خوی رابگریته. نه نهوی وهک کچی خوی راکرتووه و نه وهک هیج شتیکی دی. دایکی قهرزازی نهو بووه، نه ویش وهک بارمته نهوی لای خوی گل داوه ته وه. نهه بوینوفایه هه رچه نده نارسه ن و چه په لیش بیته، بهس لیزان و بیژی نییه و له گهل ژنانه دیکه جیاوازییه کی نه وئوی نییه. به لگهکانی دایکی کچوله که یاسایی بوونه، بهم پییه هه موو شتیکی روونه. نیلنا ده توانیته لای تو بمیئیتته وه، بهس گهر بگریته خیزانیکی به ریز و بیوهی نهو به نه ژیر بائی خویمان و په روه رده کردنی له نهستو بگرن، نهوا هیج شتیکی له وه باشته نابیته. تا نهو کاته ده توانی لای تو بمیئیتته وه. هیج کیشه یه که له نارادا نییه! به خوم ته واوی نهه کارانه رایي ده که م: بوینوفا لهه باره یه وه زاتی نهه نجامدانی هیج جووله یه کی نییه. جه خار که نهه متوانی زانیارییه کی نه وئو و روون له مهه ر دایکی کچوله که به دهست بهیئیم. ههر نه وه نده ده زانم که بیوهژن بووه و ناویشی *سالترمان* بووه.

- به لی، نیلش هه ر وای به من گوت.

پاشان به شیویه کی پیداگرانه دریزه ی پیدا: ((باشه، هه مووی ههر نه وه نده بوو. نیسته ده مهوی تکایه کی بریانهت لی بکه م، قانیا. تکام وایه په سه ندی بکه یته. به شیویه کی تیروته سه ل و هه تا ده کریته به هه موو ورده کارییه که وه بو م باس بکه، چی ده که یته، بو کوی ده چیت، هه موو روزه که ت له کوی به سه ر ده به یته. گهر چی به شیکی ده زانم، بهس تکام وایه به ته واوی و به ورده کارییه کی زیاتره وه پی می بلیته.))

نهه شیوهی قسه کردنه مکور و پیداگرانه یه ی نهو سه رسام و ته نانهت نیگه رانیته کردم.

- بوچی ده پرسیت، چ سوودیکت پی ده گه یه نیته، بوچی ناوها جدیدانه پرسیار ده که یته؟...

- به کورتییه که ی له بهر نهه هوکاره یه: ده مویتت خزمه تیکت پیشکه ش بکه م. بروانه هاورییم، نه گهر بمویستبا گزی بکه م، به بی هیج جدیدییه تیگه ده متوانی ناچارت بکه م هه موو نهو شتانه م پی بلیته که مه به ستمن. که چی

تۆش ئیسته وات گومان بردوووه که فرت و فیلیک له ئارادایه. با جارئ بابه تی نوقله کان بخهینه لاه... بهس گهر به شیوهیه کی جددی و پیداگرانه قسه دهکهه نهوا له بهرژهوهندیی تو دایه، نهک له بهرژهوهندیی خوم. جا له بهر نهوه هیچ گومانیکت له من نه بیئت و بی پیچ و په نا هه موو شتیکم پی بلی... .

- به ته مایت چ خزمه تیکم پیشکesh بکهیت؟ گوئیگره فیلیپ، بوچی ناتهوئ له باره ی شازاده وه قسهه له گه ل بکهیت. پیویسته من هه ندیک ورده کاریی له سه ر بزانه. گهر نهو زانیارییهانه م پی بلییت که له سه ر نهو ده یانزانییت، نهوا خزمه تیکی گهورهت پیشکesh کردووم.

- شازاده؟ نم... باشه! با رووراستانه له گه ئت بدویم: له راستیدا تهواوی نهو پرسیارانه ی که لیم کردیت، په یوه ندییهان به شازاده وه هه بوو.

- چون؟

- ناگام نییه که تا رادهیهک خوی له کاره کانت ورده دا. نهوه ی که چون زانیویه تی من و تو یه کدی ده ناسین، هیچ په یوه ندییه کی به تووه نییه. گرنگ نهوه یه تو له لای نهو بهرگومانیت. نهو یه هو دای خیا نه تکاره، ته نانهت خراپتر له ویش. ههر له بهر نهوه ش وه ختییک که تیگه یستم نیازی خراپه... ، له رزم لی هات. هه ئبه ته له م باره یه وه هیچ نازانه، ههر له بهر نهوه ش داوام لی کردیت له باره ی خوته وه بوم بدویتی هه تا بتوانم بریاریک له سه ر نهو بابه ته بدهم... ته نانهت نهو داوه تکرده ش ههر له بهر نهوه بووه. با ریک بینیمه سه ر دت و پیئت بلیم که له بهر ده م مه ترسییهک دایت.

- لایه نی که م پیم بلی له بهر چی ده بیئت له شازاده بترسم؟

- باشه، هاوریکه م، من جاروبار هه ندیک کارم پی ده سپیردریت. وه لی به خوت داوه ری بکه، هه موو نهو متمانه یه ی که له کاره که مدا هه مه ته نیا له بهر نهوه یه که ده مشر نیم. باشه که واته من ده بیئت باسی چیت بو بکه م؟ لیم مه گره گهر نهو باره یه وه ناراسته وخو ده دویم. به ناراسته خو هه موو شتیکت پی ده لیم هه تا بزانییت که نهو مروقیکی چه نده نه گریسه. نیسته قسه بکه بزانه.

پییم وابوو هیچ شتیکم نییه که بو نهوه بشی له فیلیپی بشارمه وه. به سه رهاتی ناتاشا شتیکی نهیینی نه بوو، ویرای نه مه ش هیوام وابوو که بتوانییت ده سباریکی ناتاشا بدات. هه ئبه ته گهر پیویستی بکردبا، نهوا خوم له درکاندنی هه ندیک ورده کاری به دوور ده گرت. فیلیپ به سه ر نهوه گوئی له هه موو نهو قسانه ده گرت که له مه ر شازاده

دەمکردن، ئە زۆر شوئىنەو قسەى پى برېم، ھەندىك پرسىيارى لى كردم و منىش پوونكردنەوھى تىرۆتەسە لم پىدا.
نزىكە نىو كاتزمىر قسەم كرد.

- ھم! ئەم ناتاشايە كچىكى وريايە، گەر بە تەواویش سۆسەى ھەموو شتىكى نەكردبىت، ھەرچۆنىك بوو، زۆر باشە
كە ھەر ئە سەرەتاوہ دەركى بەوہ كردووہ كە سەروكارىي ئەگەل چ كەسىكدا ھەيە و بەم بۆنەيەشەوہ پەيوەندىي
خوى ئەگەلدا پچراندووہ. ئەم ناتاشايە كچىكى بىرتىژە. بە خۆشى ئەوہوہ دەخۆينەوہ! (ئىوانەكەى ھەلدا.) ئەم
جۆرە بابەتانەدا ئەك ھەر بەتەنيا بىرتىژى، بەئكە دل و زاتىش پىويستە و ئەو دلى خيانەتى لى نەكردووہ.
بىگومان ئىدى ئەم بارەيەوہ چارى ناچارە، چونكە سازادە پووبەرووى دەبىتەوہ و ئالىوشاش وازى لى دەھىنيت.
تەنيا كەسىك كە ئەم نىوہندەدا دلەم بوى دەسووتى، باوكىەتى. بژاردنى دە ھەزار رۆبل بۆ ئەم خويىيە كلاوچىيە!
كى كارەكانى رايى كردووہ، كى ھەنگاوى پىويستى بۆ ناوہ، پىم وايە ھەر خوى؟ گەرە دەكەم ھە! ئەم مرۆقە شەريف
و ھەستىارانە ھەموويان وەك يەكن. بە كەلكى ھىچ كارىك نايىن! نابىت بەم چەشنە پووبەرووى سازادە ببىتەوہ. من
دەمتوانى پارىزەرىكى پى بناسىنم... ھا!

پاشان ئە رقاندا مستىكى بە مېزەكەدا كىشا.

- باشە، ئىستە پىويستە چى ئەگەل سازادە بكەين؟

- ئەم سازادەيە بوو بە بنىشتە خۆشەى سەر دداندا! من ئىستە دەبى چىت ئەسەر ئەو پى بلىم؟ نەرەحەتم ئەوھى كە
ئەم باسەم كردووہ. تەنيا دەمويست ئەبارەى ئەم كلاوچىيەوہ ھۆشدارىت پى بدەم و گەر بكرىت بلىم، كارىك بكەم كە
نەكەويتە بەر ھەرەشەى ئەو. جا ئەبەر ئەوہ ورياي خۆتبە، ھەر ئەوہندە. بىگومان لات و ابوو باسى نەينىيەكانى
پارىست بۆ دەكەم. ديارە كە تۆ رۆماننووسىكى تەواويت. مرۆقىكى تەئەكەباز چىي ئەبارەى دەوترىت؟ بى ئەوھى كە
ئەو تەئەكەبازە، ھەر ئەمەندە و براىەوہ، نە زياتر نە كەمتر. باشە، ئىستە يەككى ئە سەربوردە گچكەكانىت بۆ
دەگىرەمەوہ: ھەئەتە بەبى بردنى ناوى شار يان ولات، يان كەسەكان و كاتى رۇوداوہكە. دەزانىت، ئە رابردوو،
ئەو وەختەى كە بە مووچەى كارمەندىيەكى دەژيا، ھاوسەرگىرىي ئەگەل كچە بازرگانىكى دەئەمەند كرد.
ھەئەسوكەوتىكى باشى ئەگەل ژنەكەيدا نەبوو و گەرچى ئىستە باسى ئەم ژنە ئە نارادا نىيە، بەس دەبىت ئەوہ
بزانىت كە ئەو بە درىژايى تەمەنى ئەم بابەتەى بەلاوہ گرنگ بوو. نمونەيەكى دى، چووہ دەرەوھى ولات و ئەوئ...
- سەبركە فيلىپ، باسى كام گەشت دەكەيت؟ ئە چ سائىكدا؟

- رىك و راست نەوہدونۆ سال و سى مانگ ئەمەوہەر. ئەوئ كچەى لاوى ئەخشتەبرد، ئە داىك و باوكىي دابرى و بردىە
دەرى. ئەى چۆن ئەم كارەدا سەركەوتوو بوو؟ باوكى كچە خاوەنى كارخانەيەك بوو كە نازانم ئە چ بواريكى
پىشەسازيدا چالاكىي دەكرد. ئەوھى كە بۆت باس دەكەم، ئە نجامگىرىي خۆمە كە لەرپى ھەندىك سەرچاوەى دىكەوہ

پیی گه‌یشتووم. شازاده کچه‌ی خه‌له‌تاند و دهستی له کاره‌کانی باوکی وهردا. باوکه‌کەشی خه‌له‌تاند و پاره‌ی ئی قهرز کرد. کابرای پیره‌می‌رد چەند بە‌لگه و سه‌نه‌دیکی له‌لا ده‌بیته که نه‌م بابته پشتراست ده‌که‌نه‌وه. به‌س شازاده خه‌یالی نه‌بوو قهرزه‌که بداته‌وه و وه‌ک خومان ده‌ئین، زور به ساده‌یی کلاوی له‌سه‌ر نا. پیره‌می‌رده‌که هه‌ر به ته‌نیا نه‌م کچه‌ی هه‌بوو که ئیجگار جوانیش بوو، جا پیاویکی خه‌یا ئیلاو عاشقی بوو. برای شیلەر، شاعیریک، له هه‌مان کاتدا بازرگانیک، لایکی خه‌یا ئیریس، به کورتییه‌که‌ی نه‌ئمانییه‌کی فزركوشن ناو بوو.

-گوتت ناوی فزركوشن بوو؟

- ده‌شکرئ ناویکی دیکه‌ی هه‌بیته، ملی بشکی، جارئ نه‌و له دهره‌وه‌ی باسه‌که‌ی ئیمه‌ دایه. جا نه‌وسا شازاده به چه‌شنيك له دئی کچه‌ی لاودا جیگه‌ی خوی کرده‌وه هه‌تا دواجار دئوانه‌ئاسا عاشقی بوو. کیلی هه‌موو چه‌که‌جه‌کانی پیره‌می‌رده‌که له ده‌ست کچه‌که‌ی دابوو: هینده‌هۆگری کچه‌که‌ی بوو که نه‌یده‌ویست به می‌ردی بدات. رقی له هه‌موو خوازبینی که‌رانی بوو، نه‌یده‌توانی ده‌رک به‌وه بکات که ده‌بیته‌ رۆژیک له کچه‌که‌ی جیا بیته‌وه و هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌ش فزركوشنی، که پیاویکی ئینگلیزی ره‌سه‌ن بوو، جواب‌کرد...

-ئینگلیز؟ نه‌ی نه‌م پیشه‌اتانه له کوی پووین دا؟

-بویه گوتم ئینگلیز هه‌تا به لاریتدا به‌م و که‌چی تۆیش ده‌موده‌ست باوه‌رت کرد. نه‌م به‌سه‌ره‌اته له سائتافه دویوگات دا پوویدا، هه‌ئبه‌ته گه‌ر له کراکۆقی دا نه‌بوویته، به‌س به نه‌گه‌ریکی زور له شازاده نشینی دونیادا پوویداوه، ده‌زانیت، له هه‌مان نه‌و جیبه‌ی که ئاوکانزای سلتزی ئیبه، کتومت له‌م ناسوته‌دا بوو، ئیسته‌ حالی بوویت؟ باشه، به‌م پییه شازاده کچه‌ی لاوی فریو دا. کچه‌که‌ چەند نه‌وراقیکی به‌ بایه‌خی له‌گه‌ل خوی برد. ناخر عشق وا له‌مروفت ده‌کات هه‌موو جوړه کاریک نه‌نجام بدات، قانیا! خواجه گیان، جا به‌تایبه‌ت بو کچیکی خانه‌دان، داوینپاک و جوان په‌روه‌ده‌کراو. هه‌ئبه‌ته ده‌کریت بلین که نه‌و سه‌ری له‌م به‌لگه و سه‌نه‌دانه دهرنه‌ده‌کرد. ته‌نیا له یه‌ک شت ده‌ترسا: باوکی حاشای ئی بکات. شازاده توانیی له‌م باره‌یه‌شه‌وه خه‌یالی ته‌خت بکات: به‌ئیننامه‌یه‌کی فه‌رمی و بی‌که‌موکوریی بۆ زه‌ماوه‌ندکردن له‌گه‌ل نه‌ودا واژۆ کرد. جا به‌م جوړه کچه‌ی له‌وه دئنیا کرده‌وه که نه‌وان بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌چن بۆ گه‌شت و گه‌ران و وه‌ختیکیش که کلپه‌ی رقی پیره‌می‌رده‌که دامرکایه‌وه، به زه‌ماوه‌ندکردویی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای و ئیدی سی قوئی بۆ خویان به‌خوئی و گه‌شی پیکه‌وه ده‌ژین. سه‌رنه‌نجام کچه‌که‌ و نه‌و پیکه‌وه هه‌له‌اتن، پیره‌می‌رده‌که‌ش حاشای لی‌کرد و له سه‌رووی نه‌مه‌شه‌وه مایه‌پووچ بوو. فرین میلخ‌یش وازی له کار و کاسبییه‌که‌ی هی‌نا و به‌ دوای کچه‌که‌دا به‌ره‌و پاریس که‌وته‌ی، نه‌ویش به‌ سه‌ختی عاشقی کچه‌ لاوه‌که‌ ببوو.

-سه‌برکه بزانه‌م، کامه فرین میلخ؟

¹ . یۆهان کریستف فردریک شیلەر: شاعریکی نه‌ئمانیه و له‌به‌رواری نوڤه‌مه‌ری ۱۷۵۹ له نه‌ئمانیا له‌دایک بووه و له به‌رواری ۹ مه‌ی ۱۸۰۵ له‌شاری قایمار مانناوای له جیهان کرد. (و.ک)

-ئەۋى دىكەيان ئىدى، ئەۋى كە عاشقى كچەكە بوو، ناۋى چى بوو؟ *فۆيرىاخ*... مى شكا: بەئى ففرکوۋش. بىگومان شازادە بە ھىچ شىۋەيەك نىيازى ھاوسەرگىرىي نەبوو: گەر وای بکردبا ئەى چۆن ۋەلامى كۆنتىس *خلىستوفا* ۋ بارۆن *پۆمىكىزى* بىداپاۋە؟ كەۋاتە دەبوو بۇ ئەم مەبەستە نە خشەيەك دابرىژىت. ھەر ۋاشى كىرد، تەنانەت ھىندەى نەمابوو بەۋپەرى بىشەرمىشەۋە كچەكە شەق كارىيشى بكات، بۇ ئەم مەبەستەش ففرکوۋشنى داۋەتى مائەۋەيان كىرد. ئەۋىش شەۋانە دەھاتە مائىيان، بوۋە ھاۋرىي ژنەكە ۋ پىكەۋە، بە درىژاىي شەۋ دەگرىيان ۋ گازاندىيان نە چارەپەشىي خۇيان دەكىرد، شازادە دەست ئەنقەست ئەم دىدارانەى بۇ ساز دەدان: جا شەۋىك نە شەۋان ئەۋ دوۋانە غافلگىر دەكات ۋ بەۋ بىيانوۋەى كە كەين ۋ بەينىكىيان نەگەل يەكدىدا ھەيە، فەرتهنەيەك دەنئىتەۋە. دەئى گۋايە بە چاۋى خۇى ئەۋ دوۋانەى پىكەۋە دىۋە كە خەرىكى رابواردن بوۋنە. دواچار ھەردوۋكىيان نە مال دەردەكات ۋ بە خۇشى بەرەۋ نەندەن بەرى دەكەۋى. بەھەر حال، ژنەكە سكى نەۋ پىر ۋ نە دواھەمىن مانگى دوۋگىيانىيەكەيدا بوۋە، كچىكى ژىكە نە دەھىنئىتە دونىاۋە... يانى كچ نا، كورپىك كە ناۋى دەنئىن *قۇدرا* ۋ ففرکوۋشنىش دەبئىتە باۋكى رەمزىي ئەۋ ۋ ژنەكەش نەگەل ففرکوۋش دەھىنئىتەۋە. ففرکوۋش برە پارەيەكى ھەبوۋە، جا پىكەۋە بەرەۋ سويسرا ۋ ئىتالىيا... يانى بەرەۋ ھەموۋ ۋلاتە شاعىرانەكانى دونىا سەفەر دەكەن. ھەردوۋك نە دەست چارەنوۋسى خۇيان دەگرىيان، ئەم نىۋەندەشدا كورەكە گەرە دەبئىت. شازادە ھەموۋ كارەكانى رايى بوون گەر تەنبا تاقە گىرفتىك نە نارادا نەبوۋبا: ئەۋ نەيتوانىبوۋ ئەۋ بەئىننامەى زەماۋەندەى كە ۋاژۋى كىردبوو، بەدەست بەئىنئىت. ژنە نە كاتى جىھىشتىنى ئەۋدا دەئى: ((بەدگەۋەەر، تۆمىت نە بەرژەۋەندىي خۇتدا بەكارھىنا ۋ ناۋرۋوت برەم، ئىستەش نىيازت ۋايە ئەم دۇخەدا بەرەلام بىكەيت. مائىناۋا، بەس ئەۋ بەئىننامەى ھاوسەرگىرىيەت پى نادەمەۋە. نەك نەبەر ئەۋەى كە بەتەماىم زەماۋەندەت نەگەل بىكەم، بەئكە نەبەر ئەۋەى كە تۆ ئەۋ بەئىننامەيە دەترسىت ۋ بۇ ھەمىشە نەژىر چىنگى مىندا دەبئىت.)) بە كورتىيەكەى ژنە توۋرە بىبوو، بەس شازادە كۆنترۆلى خۇى ئەدەست نەدا. بە شىۋەيەكى گشتى ۋەختىك كە ئەم مروۋفە كلاۋچىيانە سەروكارىيان نەگەل <<كەسانى بەرپىز>> دا دەبئىت، ئەۋا ھەموۋ شتىك نە بەرژەۋەندىي ئەۋاندا تەۋاۋ دەبئىت. ئەۋ كەسانە ھىندە دىپاك ۋ شەرىفن كە زۆر بە سادەيى دەتوانىت فرىۋيان بەدەيت ۋ جا ئەۋسا ئەۋانىش نەجىي گىرتتەبەرى رى ۋ شوئىنى ياساى، ھەئبەتە گەر پىۋىست بكات، بەدەر ئەۋەى كە عاجزى ۋ نەفرەتى خۇيانت پى نىشان بەدەن ھىچ كارىكى دى ناكەن. ئەم ژنەش، گەرچى بەئىننامەكەى نەژىر دەستدا دەبى، بەس تەنبا بە دەرىپىنى نەفرەتىكى ئوۋتەبەرزانە رازى دەبئىت. شازادەش دەزانى كە ئەم ژنە نامادەيە خۇى ئەدار بەدات بەس بەۋ مەرەجەى نە دادگەدا شكاتى نى نەكات، بەم پىيە تا ماۋەيەك بىخەم بوۋە. ژنەكەى كە تفى كىردبوۋە روۋخسارى، ئىستە گەۋرەكىردنى قۇدراي كەۋتەبوۋە ئەستۆ، باشە گەر ئەۋ بىمىردبا كورەكە چىي بەسەر دەھاتا؟ بەس ئەۋ ھەرگىز نەيدەتوانى رىگەى ئەۋ جۆرە بىر كىردنەۋانە بە خۇى بەدات. *برۇدرشافت* ىش ھانى دەدا كە بىر ئەۋ شتانە نەكاتەۋە، بە خۇشى ھەر بە تەنبا ئەۋەندەى بەس بوو كە دابنىشى ۋ خەرىكى خۇئىندەۋەى شىبەرەكانى شىلەر بىت. دواچار *برۇدرشافت* نە خۇش كەۋت ۋ مرد.

-مه به ستت ففر کوشنه؟

- به ئی، نه فره تی خودای ئی بیټ، جا ژنه...

-سه برکه بزائم، ماوهی سه فره که ی نه وان چه ندی خایاند؟

- دووسه د سائی ره به ق. جا نه وسا ژنه ده که ریته وه بو کرا کوفی. باوکی ئیدی باوه شی بو ناکاته وه، حاشای ئی ده کات، جا ژنه ده مرئی و شازاده شی نه خوشحالیان گوئیز به کلکی خوی ده شکینتی. من نه وی بووم، نه وی خه ریکی خوار دنه وهی هیرۆمل بووم، بهس سمیلیم نه ییده هیشت تاقه دئو پیکیش بچینه ده مه وه، ئیدی شه و کلاویکیان دامی و منیش بوی ده رچووم... با بخوینه وه براهه م!

-من دنیام که تو نه م باره یه وه کاری بو ده که ییت، فیلیپ.

-یانی هه ر به راستی دنیاییت؟

-ته نیا سه ر نه وه ده رناکه م که نه پای چی نه م کارانه ده که ییت!

- بروانه نه بهر نه وهی ژنه که دوا ی ده سال پپواری گه رایه وه بو مه درید، نه و جا به ناویکی دیکه شه وه، که واته ده بوو هه ندیک زانیاری نه باره ی برۆدر شافت و کابرای پیره میرد به ده ست به ییری و نه وه روون ببینه وه که نایا هه ر به راستی گه راوه ته وه یان نا، مندا له که ی نه کوئیه، ژنه که مردوو یان نا، نایا شوناسنامه و سه نه دی پی بووه و شتانیکی زوری دیکه... نه و جا باب ته یکی دیکه ش: نه م پیاوه چه په له، فانی زور وریابه، بهس نه باره ی خودی منه وه: پیټ وا نه بیټ من مروقیکی چه په ل و فیلبازم! ته نانه ت گه ر وه ها شتیکیش ری تی بیجیت نه وا (به برۆای من هه موو مروقه کان چه په ل و فیلبازن)، هه ئبه ته مه به ستم تو نییه. راسته که به ته واوی سه ر خوشم، بهس گوئیگره: گه ر نیسته یان نه داها توو، گه ر نه م سال یان نه سالی داها توودا پیټ وابوو که فیلیپ فریوی داویت (جا تکات ئی ده که م که نه م وشه ی <<فریو>> ه نه بیر نه که ییت، نه وه بزانه که به نیازیکی خرا په وه نه بووه. فیلیپ ناگاداری تو یه، نه بهر نه وه هیج گومانیکت نه بیټ، به ئکه نه جیی نه وه برۆ بو لای و رووراستانه داوا ی روونکردنه وهی ئی بکه. نیسته جهز ده که ییت پیکیک هه ئبه ییت؟

-نا؟

- شتیک نا خوئته وه؟

-نا براله، به بووره...

-كەواتە بۆي دەرچۆ، ئىستە چارەككىي ماوه بۆ كاتژمىر نۆ و خەرىكە دەم و ئووت بەيەكدا دەدەيت. ئىدى كاتى رۆيشتتە.

ئالېكساندرا بە دەنگىكى كەم تا زۆر تىكەن بە گىرانەو گوتى:

-چى؟ چۇن؟ ئەو مەستە و خەرىكە مېوانەكە دەردەكات. ئەو ھەمىشە ئاوها رووقايم و بى ئەدەبە.

- پىادە و سوار ئەگەن يەكدىدا ناين كرېت ئالېكساندرا سميونوفنا، بۆ خۇمان دوو قولى دەمىننەو و رادەبويرىن. وەلى ئەو، جەنەرالىكە بۆ خۇي! نا، قانبا، درۆم كرد، تۆ جەنەرال نىيت، بەس من، كابرايەكى تە ئەكەبازم. سەير بكة، ئىستە كە ئە تەنىشت تۆوم بزانە ئە چى دەچم؟ بمبەخشە قانبا، ئىمى مەگرە و ئىگەرې با ئىوانىك خواردەووت بۆ تىبىكەم...

منى ئە باوش گرت و داىە پرمەي گىران. من ھەستابوومەو و بە تەماي رۆيشتن بووم.

ئالېكساندرا ئانومىدانە گوتى: ((ئاه! من بە خۇرايى ئەم ھەموو شىووم ئامادە كرد. خۆ ھەينى دىن بۆ لامان؟))

-دېم، ئالېكساندرا بە ئىن دەدەم.

-ئەوانەيە ئەم بارى مەستىيەدا بە چاويكى سووكەو ئەو برۈانن... بەس سووكايەتتى پى مەكەن، ئىشان پتروفيچ، ئەو كەسىكى باشە، بە خۇشتان دەزانن، كەسىكى زۆر باش... ئىووشى زۆر خۇش دەوئى. رۇژ و شەو بە بەردەوامى باسى ئىووم بۆ دەكات. كىتەبەكانتانی بۆ كرېوم، ھىشتا ئە مخوئندوونەتەو، سبەينى دەستیان پى دەكەم، جا گەر خۇشتان بىن بۆ لامان، ئەوا بە ئامادەيى خۆت چىژىكى زياتريان لى وەردەگرم. من دىدەئىي ھىچ كەسىك ناكەم، ھىچ كەسىك نايىت بۆ مائمان. سەرەراي ئەووى كە ھەموو پىداوويستىيەكى مېواندارى كردنمان ھەيە، كە چى ھەر تەنباين. ئەمرو گويىستى ھەموو قسەكانتان بووم، شتىكى چەندە باش بوو!... كەواتە بە ھىواي دىدار تا ھەينى!

په لاهم بوو، دهمويست هرچی زووتر خوم بگهيه نمهوه مائی. قسه کانی فیلیپ کاریگه ریبه کی زوریان تی کردبووم. هر خدا ده زانیټ که چنده فکریان بزواندبووم... له مائهوه، وهک بلیټ هر دست نه نقه ست، رووداویک له چاوه روانیم دابوو که هر وهکو که سیکی کاره با گرتوو سهرا پای له زاندم.

له تهنیشت درگه گه راجیبه که ی نهو بینایه ی که تییدا نیشته جیم، فانوسیټ هه ئواسراوه. هرکه بیم نایه جهوشه که، کتوپر له ژیر فانوسه که دا که سیکی نه ناسراو هه ئه متی بو هی نام و له ترساندا هاوارم لی هه ستا. مرؤقیکی هه راسان، ترسناک، سهرا پای له زوک و نیوه شیټ بوو که به هاوارکردنه وه خوی به منه وه هه ئواسی. له حه یبه تا زیرم کرد. نهو که سه نیلی بوو!

به هاواروه پرسیم: نیلی! چی بووه، چی قه و ماوه؟

- لهوی، له سه ری... نهو له وییه... له ژوره که ی نیوه دا.

- کی؟ وه ره با پیکه وه بچین.

- نا، من ناتوانم! من له پلیکانه کاندا چاوه ری ده بم... تا نهو کاته ی که نهو ده روات... نامه وی بیمه ژووری؟

به ههستی بهر له روودانی کاره ساتیکی هه ژینه ره وه به پلیکانه کاندا سهرکه وتم، درگه که م کرده وه و چاوم به شازاده که وت. له تهنیشت میزه که دانیشتبوو و خه ریکی خویندنه وه بوو. یان لایه نی که م کتیبیکی کردبووه وه و به ده ستیه وه بوو.

به ناوازیکی خوشحالانه وه گوتی: ((نیشان پتروقیج. زور خوشحالم که دواچار گه رانه وه. ئیدی به ته ما بووم ناوای بکه م. نزیکه ی کاترمی ریکه چاوه ریتانم. نه مرؤ کونتیس پیداگریه کی زوری کرد و ئیدی منیش له سه ر داوای نهو به ئینم دا بتانهم بو لای. گهر بزانی چنده پارایه وه و تکای کرد، زور حه زده کات نیوه بناسی! جا له بهر نه وه ی که نیوه به ئینیکی لهو جوړه تان به من دابوو، وام به می شکدا هات که بیمه ئیره و بهر له وه ی بچنه ده ری، بانگه یشتان بکه م و له گه ل مندا بیین. هر مه پرسن که من به دهم چاوه روانیه وه چنده بیتاقت بوومه: له گه ل هاتنه ژوره وه دا، کاره که ره که تان گوتی له مائه وه نین! که واته ده بوو چی بکه م؟ من به ئینی شه رفم دابوو که بیم بو لاتان. هر له بهر نه وه ش ماوه ی یه ک کاترمی ته واو له چاوه روانیتاندا دانیشتم. له م ماوه یه دا کتیبه که تانم به ده ستیه وه گرت و سهرگه رمی خویندنه وه بووم، نیشان پتروقیج، نایابه، پیاو که ده یخوینیته وه بر وا ناکات نیوه نووسیبتان! نایا ده زانن که فرمی سکی به چاودا هی نام؟ گه رچی من زور به که می ده گرییم، که چی خستمیه گریان.

- یانی نیوه ده تانه ویټ بیم بو مائی کونتیس؟ ده بیټ دانی پیدا بنیم که هه نووکه... گه رچی زوریشم دل پیوه یه که بیم...

- توخوا وەرن، بىر ئەو بەكەنەو، گەر ئەيىن ئەوا مەن دەخەنە چ ھەلومەرجىكەو. خۇ گۆتم كە كاتژمىر و نىويكە^۱ چاوەرپىتانم... وپراي ئەووش، گەلپك، گەلپك پىخۆشە وتويزىكتان ئەگەل بكم، خۇ دەزانن سەبارەت بە بە چ بابەتيك؟ نيوە زياتر ئاگادارى ئەم بەسەرھاتەن... ئەوانەيە بگەينە برىاريك، ئەوانەيە بتوانين رىگە چارەيەك بدۆزىنەو، بىرى لىبكەنەو! تەكا دەكەم داواكەم رەد مەكەنەو!

ئەبەر خۇو بەرم كەدەو كە درەنگ يا زوو ھەر دەبى سەردانىي مائى كۆنتىس بكم. تەنانەت گەر ناتاشا ئەم ساتەش تەنيا بىت و پىويستى بە مەن بىت، وا چاكە برۆم، مەگەر خۇي تەكاي لى نەكردبووم كە ھەرچى زووتر بە كاتيا ئاشنا بىم... دەمزانى كە تا ھەوانگەلئىكى سەبارەت بە كاتيا پى نەگەيىنم دلى ناسرەو، بەم پىيە برىارم دا برۆم. بەس فەكر و خەيالەم ھەر لاي نىلى بوو.

بە شازادەم گوت، تاويك چاوەرپىم بىت، پاشان چوومە پلىكانەكان، نىلى ئەوئ خۇي ئە گۆشەيەكى تاريك نابوو.

- بۆچى نايەيتە ژوورئ، نىلى؟ چىي لى كەدوويت؟ چىي گوتووه؟

- ھىچ... نامەويت... نامەويت... دەترسىم...

گەرچى ھەولپكى زۆرمدە تا قايلى بكم، بەس ھەر نەھاتە ژىر بار. جا ئەبەر ئەو بەيىنى خۇماندا رىككەوتىن كە ھەر ئەگەل چوونە دەرى مەن و شازادە، ئەو بچىتەو ژوورئ و دەرگەكە گائە بدات.

- بۆ ھىچ كەسكى مەكەرەو، نىلى، ھەر بيانوويەكيشيان ھىنايەو ھەر رازى نەبىت.

- ئەگەل ئەو دەرۆن؟

- بەلى.

سەراپا كەوتە لەرزىن و دەستى گرت، وەك بلىپت تەكام لى بكات كە نەرۆم، بەس ھىچ قسەيەكى نەكرد. بەلپىنم پىدا كە بەياني ھەموو وردەكارىيەكى لى بپىرم.

دواي ئەوئ داواي لىبوردنم ئە شازادە كەرد، دەستم بە پۆشىنى جەكانم كەرد. دئنياي كەردمەو كە پىويست بە خۇپازاندەو ناكات.

بەس پاش ئەوئ كە بە نىگايەكى رەخەگراڭەو سەراپامى ھەئسەنگاند گوتى: ((تەنيا جلىكى تازەتر ئەبەر بكن، خۇتان دەزانن كە ئەم كەسە بۇشناخانە... مەرۇف ھەرگىز ناتوانىت خۇي ئە دەستيان نەجات بدات.)) وەختى

^۱ - ئە سەرەو نووسراو (نزىكەى كاتژمىرك)، دەبىت ھەئەيەك رووى داىبىت. (و. ك)

که بینی من پوښاکي تازم له بهر کړدووه، به رهامه نديبه وه له سهری رويشتن: ((له نيو تاقمی نيمه دا نه وده نده سهرنج له رواهت نادریت.))

هاتينه دري، بهس له نيو پليکانه کاندایه نوم جيهيشت و هاتمه وه ژووری. نیلی یه کسر به پیدزه گه رابووه وه، جاریکي دی مائواوایم نیی کرد. زور حه په سابوو. رهنگی به رووه وه نه مابوو. زورم خه م نی ده خوارد، نارحعتی نه وه بووم که به ته نیا جیی ده هیلم.

وهختی چوونه خواره وه به پليکانه کاندایه شازاده گوتی: ((خزمه تکاریکی سهرتان هه یه، نه م کچوله یه کاره کرتانه، نه ری؟))

- نا، به کاتی لای من ده ژی.

- مندایکی سهری و سه مه ره یه، گومان ده کم که شیت بیټ. بیری نی بکه نه وه، نه پشت درگه که به ریزه وه وه لایم پرسپاره کانی دایه وه، بهس دوی نه وهی که چاوی پیم کهوت، هاواریکی کرد و به گژما هات، کهوته هه لره زین، نه گه نه م دهسته ویه خه بووه وه، ده یویست شتییک بلی، بهس بوی نه هات، دانی پیداده نییم که ترسام و هینده ی نه مابوو رابکم، بهس سوپاس بو خودا، نه و نه من رایکرد. واق و ور مابووم. چون ده توانی نه گه ل نه و هه لیکه ن؟ وه لایم دایه وه: داماره نه خوشی فیی هه یه.

- نا، ده وابلین! مادام وایه هوکاری رهفتاره سهری و سه مه ره کانی نه وه یه که جاروبار تووشی هه لمه تی فی دیت.

نه هه مان نه و ساته دا وام به میشکدا هات که هاتنی فیلیپ بو مانی من و نه مهش نه کاتیکی که دهیزانی نه مانی نیم، دیداره که ی نه مرموم نه گه ل نه و، نه و قسانه ی که به دم سه رخوشییه وه ده یکردن، داوته کتوپرانه که ی کاترمیر هوت، دنیا کردنه وم نه وهی که هیج فیلیک نه نارادا نییه و دواچار یه ک کاترمیر و نیو چاوه ری مانی شازاده نه مانه که ی من، که بوشی هه بوو زانیبیتی من نه مانی فیلیپ دامه و ههروه ها سر نه نجام راکردنه که ی نیلی، هه موو نه م رووداوانه په یوه نديبان به یه کدیوه هه یه. ده بوو زور به وردی بیر نه م بابه ته بکه مه وه.

گالیسکه که ی شازاده نه بهر درگه دا چاوه ری بوو. سوار بووین و به ری که وتین.

رېښه که زور دوورودرېژ نه بوو. مائی کونتیس له نریک پردی کمریس بوو. سهره تا هردوو کمان بیدهنگ بووین. له خوم دپرسی ده بیټ چوڼ دست به قسان بکات. وای بو چووم که له وانه یه ته مای تاقیکردنه ووی منی هه بیټ و بزانی ناخو سهری قسانی له گه ل ده که مه وه یان نا. بهس خوئی ده ستپیشخه ریی کرد و چوووه سهر بابه ته سهره کییه که:

- له نیسته دا بابه تیټ هه یه که زوی نیگه رانی کردووم، نیشان پتروقیچ، دهموئی بهر له هه موو شتیټ له و باره یه وه قسه تان له گه ل بکه م و راتان بپرسم. دهمیکه نه و فکره م به سهر داهاتووه که چاو له دادگاییه که م له گه ل نیخمینف بیوشم و ده هزار روبله که ی پی بده مه وه. بهس نازانم چوڼ نه م کاره نه نجام بده م؟

له چرکه ساتیکدا و به خپراییی برووسکه فکریک به میشکدا رابورد و گوتم: نه قل نایبریت که نه زانیت ده بی چی بکه یت. دته وئی پیم رابویریت؟

به سیمایه کی ته و او ساده دلانه وه گوتم: ((نازانم، شازاده. تا نه و جییه ی که په یوه ندیی به ناتالیا نیکلایونا وه هه یه، ده توانم هه موو جوړه زانیارییه کتان بخرمه بهر دست، بهس سه بارت به باوکی لام وایه به خوتان باشر ده زانن که ده بیټ چ هه نگاوټیک بنین.))

- نا، نا، به پیچه وانه وه... نیوه نه و دهناسن و له وانه یه ناتالیا نیکلایونا چه ندان جار به نیوه ی گوټبیټ که نه و چوڼ بیر له م بابه ته ده کاته وه، نه مهش بو من بهرچاووونیییه کی زور باش ده بیټ. نیوه ده توانن یارمه تییه کی گه وری من بدن، بابه ته که زور هه ستیاره. من ناماده م چاو له بهر ژه وه ندیی خوم بیوشم و بو نه نجامدانی نه م کارهش به ته وای لی براوم، جا به لایشمه گرنګ نییه که نه نجامی باقیی مه سه له کانی دی به چ لایه کدا ده شکینیته وه. خو تیم ده گه ن؟ بهس پرسیاره که نه وه یه که، چوڼ و به چ جوړیک نه م کاره نه نجام بده م. پیره میردیکی لووتبه رز و که لله رقه، دوور نییه له بهر انبه ر نه م چاکه یه ی مندا، له جیی سوپاس و پیزانین سوو کایه تیم پی بکات و پاره کان به ده موچاومدا بکیشی...

- وه لی دهره فته بدن، نیوه نه م پارانه به مافی خوتان ده زانن یان هی نه و؟

- له دادگاییه که دا من براوه بووم، که واته هی منن.

- بهس ویژدانتان چی دهئی؟

پووخساری به بۆنه‌ی ئەم رۆیک و راست قسه‌کردنه‌ی منه وه که می‌ک گرژ بوو و هاته وه لام: ((هه‌ئبه‌ته من به هی خۆمیان ده‌زانم، ئەوجا لام وایه ئیوه ئاگاتان له ورد و درشتی مه‌سه‌له‌که نییه. من پیره‌می‌رده‌که به‌وه تۆمه‌تبار ناکه‌م که به دل ویستی خه‌له‌تانانی منی هه‌بوویت و دانی پێدا‌ده‌نییم که من هه‌رگیز وه‌ها تۆمه‌تیگم ناراسته‌ی نه‌و نه‌کردوه. نه‌و به‌خۆی وا بیرى ده‌کرده‌وه که تۆمه‌تی بۆ داتا‌شراوه و سووکایه‌تی پی‌کراوه. نه‌و له به‌جی هینانی نه‌رکه‌کانیدا که مته‌رخه‌می نواندوه، جا به‌پیی نه‌و رۆیکه‌وتنه‌ی که له نیوا نماندا هه‌بوو نه‌و به‌رپر‌سیاره. به‌س ئەم باب‌ه‌ته‌ش گرنگییه‌کی نه‌وتۆی نییه، باب‌ه‌ته‌ گرنگه‌که نه‌و مشتومر و سووکایه‌تیانه‌ن که به‌رانبه‌ر به‌یه‌کدی کردوومان، به‌ کورتییه‌که‌ی حورمه‌تی یه‌کدیمان شکاندوه. له‌وانه‌یه‌ گه‌ر وه‌ها باب‌ه‌تیگ له‌ئارادا نه‌با، نه‌وا من هه‌رگیز گرنگییه‌کی نه‌وتۆم به‌م ده‌ه‌زار رۆب‌له‌ بی‌بایه‌خه‌ نه‌دا‌با، به‌س بیگومان ده‌زانن که به‌سه‌ره‌اته‌که‌ چۆن ده‌ستی پیکرد. دانی پێدا‌ده‌نییم که له‌وانه‌یه‌ به‌بی‌هۆکار گومانم له‌و کردییت (مه‌به‌ستم له‌ رابردوه)، به‌س له‌به‌ر نه‌و بی‌نه‌ده‌بیبیه‌ی که نه‌و له‌ به‌رانبه‌رمی نواند، هۆشم له‌سه‌ر ئەم باب‌ه‌ته‌ نه‌ما، تووشی هه‌لچوون بووم و ئیدی نه‌مویست ده‌رفه‌ته‌که‌م له‌کیس بجی و کاره‌که‌م گه‌یاند ده‌داگه‌. له‌وانه‌یه‌ لاتان و ابییت نه‌و کاره‌ی که له‌ من وه‌شاده‌وه‌ ناجوامیرانه‌یه، من به‌هیچ شیوه‌یه‌ک سوور نییم له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پاکانه‌ بۆ خۆم بکه‌م، ته‌نیا نه‌وه‌تان بێرده‌هینمه‌وه‌ که هه‌لچوون و حورمه‌ت شکان هیچ سه‌روکارییه‌کی له‌گه‌ل جوامیری و نه‌جیبیدا نییه و هه‌موو مرۆقیگ ئەم غه‌ریزه‌ سروشتیانه‌ی تێدا‌یه، دیسان دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه‌ که ئیخه‌مینیفم نه‌ده‌ناسی کت و کویرانه‌ باوه‌رم به‌ هه‌موو نه‌و قسه و قسه‌ئۆکانه‌ کردبوو که له‌باره‌ی کچه‌که‌ی و ئالیوشاوه‌ که‌وتبوونه‌ سه‌ر زمانى خه‌ئکی، هه‌روه‌ها باوه‌رم به‌وه‌ش کرد که نه‌و خه‌ریکی دۆشینی من بووه... به‌س هه‌موو ئەم باب‌ه‌تانه‌ لاوه‌کین. باب‌ه‌تی سه‌ره‌کی نه‌وه‌یه که هه‌نووه‌که‌ نازانم چی بکه‌م. گه‌ر چاوپۆشی له‌ ده‌ه‌زار رۆب‌ل بکه‌م و هاوکاتیش بانگه‌ش‌ه‌ی ره‌وايه‌تی سکا‌لاکه‌م بکه‌م، نه‌وا مانای وایه‌ که من ده‌مه‌ویت دیارییه‌کی پێشکه‌ش بکه‌م. ئیسته‌ با مه‌سه‌له‌ی هه‌ستیاری ناتالیا نیکالیوناش بۆ ئەم باب‌ه‌ته‌ زیاد بکه‌ین... بیگومان پاره‌که‌ فری‌ ده‌داته‌ به‌ر ده‌مم...

- بروانن، به‌ قسه‌کانتاندا وا ده‌رده‌که‌ویت که نه‌و به‌ مرۆقیگی ده‌ستپاک ده‌زانن، که واته ده‌توانن په‌سه‌ندی بکه‌ن که نه‌و ئیوه‌ی نه‌دۆشیوه. مادام وایه‌ بۆچی خۆتان ناچن بۆ لای و روبراستانه‌ پیی بلین که شکاته‌که‌تان ناره‌وا بووه؟ ئەم هه‌نگاه‌ی ئیوه‌ به‌ کاریکی شه‌ریفانه‌ و نه‌جیبانه‌ ئیک ده‌دیته‌وه‌ و نه‌وسا نیکۆلاش به‌بی‌ ناره‌حه‌ت بوون پاره‌که‌ی وه‌رده‌گریته‌وه‌.

- ئه‌... پاره‌که‌ی: کیشه‌که‌ ئیره‌دا‌یه. چاوپۆی چیم لی‌ ده‌که‌ن؟ بچم بۆ لای نه‌و و پیی بلیم که شکاته‌که‌م ناره‌وا بووه؟ ئایا هه‌مووان پیم نائین باشه‌ گه‌ر ده‌ترانی ناره‌وا‌یه، نه‌ی بۆچی کارت گه‌یاند ده‌داگه‌؟ من شیوا‌ی وه‌ها

سەرشۆرپىيەك نىم، چونكى مەن ئەسەر ھەق بوم. مەن ئە ھىچ جىيەك نە نووسىومە و نە گوتومە كە ئە و مەنى دۆشپو، بەس نىستەش دەئىم كە ئە و زۆر كورتىن و كەمتەرخەم بوو و نەيزانىو دەبىت چۆن كاروبارەكان ھەئىسورىنى. ئەم پارەيە ھەر بە راستى ھى مە، بەم پىيە شتىكى زۆر ئازارەخشە كە تۆمەتىكى ناراست بەدەمە پال خۆم، سەرئە نجام بوئانى دووبارە دەكەمەو كە كابرەي پىرەمىرد ھەزى وابوو كە خۆي بە سووكايەتى پىكراو بزانیت، نىستەش نىو داوام ئى دەكەن كە سەبارەت بەم سووكايەتییە بچم بۆ لای و داواي ئىبوردنى ئى بەم، ئەمە ئىدى زیادەرپىيە.

- بە بۆچوونى مەن گەر دوو كەس وىستى ئاشتبوونەو دەیان ھەبىت...

- نىو لاتان وایە كە ئەمە كارىكى ھىندە ئاسانە؟

- بەئى.

ئا، ھەندىك جار زۆرىش سەختە، بەتایبەت گەر...

- بەتایبەت گەر ھەندى پرسى دىكەى تىكەل بوبىت. ئەم بارەيەو ھاوراتانم، شازادە. بەس ھەرچى كە پەيوەندى بە ناتالیا نىكلايونو و كورەكەتەنەو ھەيە، دەبىت پرسەكە چارەسەر بىكرى، ئەو پرسەش كە پەيوەندى بە نىو ھەيە، دەبىت بە جورىك ئە جورەكان رەزامەندى تەواوى ئىخىمىن دەستەبەر بىكەن. تەنیا ئەو كاتە دەتوانن بە راستگۆيىەو ھەموو شتىكى بۆ روون بىكەنەو. نىستە كە ھىچ بىرپارىك نەدراو، نىو تەنیا يەك رىگە چارەتان ئە بەردەست دایە: دان بە نارەوايەتى شكاتەكەتەندا بنىن و تەنانت گەر پىويستىش بىت ئەبەر چاوى ھەموواندا راي بگەيەنىت، ئەمە بۆچوونى مەن. مەن بى پىچ و پەنا دەدویم، چونكە نىو بە خوتان رابوچوونى منتان ئەم بارەيەو پرسى و بىگومانىش چاودەرى ئەو نىن كە لایەنى نىو بگرم. ئەم بابەتە زاتى ئەو مە پى دەدات كە پرسىارىكتان ئى بەم. بۆچى ھىندە ئە خەمى ئىخىمىن دان و دەتەنەو پەرەكەى بۆ بگىرەنەو؟ گەر بە بروای خوتان سكالاکەتان رەوايە، ئەوا بۆچى دەبىت بەوى بەدەنەو؟ ئەم كونجكۆئىيەم ببوون، بەس بە بروای مە ئەم مەسە ئەيە پەيوەندى بە بابەتتىكى دىكەشەو ھەيە.

دەنگوت ئەسلەن پرسىارەكەمى ھەر نەبىستوو و ئە پى پرسى:

- وەئى راي نىو چىيە؟ پىتان وایە ئەگەر ئەم پارەيە بەئى ھىچ جورە داواي ئىبوردنىك یان ھەرودەھا... یان بەئى ھىچ نەرمى نواندىك بە ئىخىمىن بەدرىتەو، پەسەندى ناكات؟

- بە تەواوى دنىام.

له تاو رقدا سوور بوومهوه و هه لله رزيم. بهم پرسياره‌ی که نيشانده‌ری گومان و دوودئيبه‌کی بيشه‌رمانه بوو، ده‌نگوت تفي کردووته ناو چاوم و ته‌واو نارحه‌تی کردم. به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستا و سووکايه‌تیبه‌کی دیکه‌شی بۆ زيادکرد: بهم جوړه قسه‌کردنه بی نه‌ده‌بانیه‌ی که تاييه‌ت به چینی خانه‌دانان بوو، بی نه‌وه‌ی وه‌لامی پرسياره‌که‌م بداته‌وه، به پرسياریکی دی قسه‌که‌می پی بری، بیگومان له‌به‌ر نه‌وه بووه هه‌تا تيم بگه‌یه‌نیت که پيم له به‌ره‌که‌ی خوم زياد راکيشاوه و بهم پرسياره‌م، خوم وه‌ک هاوشانی نه‌و نيشانداوه. من هه‌تا گه‌يشتنه ناستی رق و کينه بیزم له‌م جوړه ره‌فتاره‌ی چینی خانه‌دانان ده‌بووه‌وه و هه‌وئيشم دابوو که نه‌م خووه له سه‌ری ناليوشا ده‌ربکه‌م.

له وه‌لامی مندا به خوینساردیبه‌وه گوته: ((نه‌م... باش چرنووکتان هه‌نگه‌راوه‌ته‌وه! له دونیادا کارگه‌لیک هه‌ن که به جوړیکی دی، نه‌ک به‌و جوړه‌ی که نیوه بیری لی ده‌که‌نه‌وه، شیوه ده‌گرن. له‌لایه‌که‌وه پيم وایه که ناتالیا نیکالیونا تا نه‌ندازه‌یه‌ک ده‌توانی چاره‌سه‌ری نه‌م کيشه‌یه بکات، نیوه هه‌والی پی بگه‌یه‌نن. له‌وانه‌یه ریگه‌یه‌که‌مان بۆ پيشنیار بکات.))

به‌شیوازیکی زیر گوته: ((نیوه به هیج شیوه‌یه‌ک گویتان به‌و قسه‌یه نه‌دا که چهند ساتیک له‌مه‌وه‌به‌ر خه‌ریکی گوته‌ی بووم و پیتان بریم. باوکی ناتاشا، گه‌ر به‌بی نواندن هیج نه‌رم و نیانی و راستگوویی‌ه‌ک پاره‌که‌ی پی بدنه‌وه، نه‌وا هه‌ر به‌و جوړه‌ی که خوتان گوته‌تان، وه‌های لیک ده‌داته‌وه که نیوه به‌ ته‌مان له ریگه‌ی که‌که‌یه‌وه قه‌ره‌بووی زیانه‌که‌ی نه‌و بکه‌نه‌وه و هاوکاتیش نیازتان وایه به‌م پاره‌یه هه‌قی نه‌و گورزه بکه‌نه‌وه که له‌لایه‌ن کوره‌که‌تانه‌وه به‌ر ناتاشا که‌وتوو...))

- نه‌م... به‌ بۆچوونی نیوه من له‌و جوړه مرؤفانه‌م، نیشان پتروقیچی نازیز؟

پاشان ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرد.

- بۆچی پیده‌که‌نن؟

- نازانم.

پاشان دریزه‌ی پيدا: ((به‌ده‌ر نه‌م بابه‌ته، نیمه قسه‌گه‌لیکی نیجگا نیجگار زورمان ماوه که ده‌بیت له‌گه‌ل یه‌کدیدا بیانکه‌ین. وه‌لی جارئ زوو. به‌س ته‌نیا تکاتان لی ده‌که‌م که پیاوه‌تی بکه‌ن و باش له «شتیک» تیبگه‌ن. نه‌م بابه‌ته په‌یوه‌ندی به‌ ناتالیا نیکالیونا و داها‌توویه‌وه هه‌یه و به‌شیکی گه‌وره‌ی به‌و بریاره‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه که من و نیوه ده‌یده‌ین. ناماده‌گیی نیوه شتیکی ته‌واو پیویسته، به‌خوتان باش نه‌مه ده‌زانن. جا له‌به‌ر نه‌وه گه‌ر له‌ خه‌می ناتالیا نیکالیونا دان، نه‌وا ناتوانن من پشتگوئ بجه‌ن. باشه‌ ئیدی، نه‌وه گه‌یشتینه‌جی...))

۱. چرنووک هه‌نگه‌رانه‌وه: توورهبوونی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر.

كۆنتيس خاوهنى ئەپارتمانىكى جوان بوو. گەرچى ئە ژوورەكاندا هيچ جۇرە جوانكارىيەكى تاييەت بەرچاۋ
 نەدەكەوت، بەس بە سەلىقە و بە شىۋەيەكى لىزانانە رازىندرابوونەو. ئە ھەمان كاتيش وا دەردەكەوت كە
 كەلوپەل و ناومانەكە تەنيا بە شىۋەيەكى كاتى دانراۋە، ئەپارتمانەكە تاييەت بوو بە خىزانىكى دەۋنەمەندەو
 كە دەيەۋى تەنيا بۇ ماۋەيەكى ديارىكراۋ تىيدا بىئىتەو ئەك بىكاتە نشىنگەي ھەمىشەيىي خۇي، ھەرۋەھا زۇر
 بە وردىيەو ھەرچاۋى ھەموو جۇرە نىشانەكانى شان و شكۆي خىزانىكى ئەرستۇكراتىي تىدا كرابوو. دەنگوباس
 بلاۋبوو كە گوايە كۆنتيس ئەم ھاۋىنە ئە مۆلكەكەي خۇي كە دەكەۋتە پارىزگەي سىمبىرىسك (كە ئەبەر ئەۋەي
 قەرزىكى زۇرى بەسەرۋە كە ئەكە بوۋبوو ۋەك بارمتە دەست بەسەر ھەموۋىدا گىرابوو و ئىدى مافىكى ئەۋتۆي بەمەو
 نەمابوو) بەسەر دەبات و ھەرۋەھا شازادەش ئەگە ئى دەروا. مەن ئەم ھەۋالانەم بىستىبون و بە نىگەرانبىيەو ئە خۇم
 دەپرسى گەر كاتىيا ئەگەل كۆنتيس بىروا بۇ ئەۋى، ئەي ئالىيۇشا چى دەكات؟ ھىشتا ئەم بارەيەو ھىچ قسەيەكەم بۇ

ناتاشا نه کردبوو. زاتم نه بوو، وپرای نه وهش، له پپی چهند نیشانه یه که وه دهرکم به وه کردبوو که خوی ناگای له م بابه ته هه یه. بهس هیچ شتیك به رووی خویدا ناهینی و نه م بیده نگیبه شی نازاریکی زوری ددها.

کونتیس زور به ریژ و خوشه ویستییه وه به خیره اتنی کردم، گهرموگورانه دهستی به ره و لام دریژکرد و دنیای کرده وه که ده میکه چاوه پپی نه و روزه یه که له مائه که ی خویدا میوانداریم بکات.

به خوی له سه ماوه ریکی زیوی جوآندا چایه کی بوم تیگرد. من و شازاده و به ریژیکی به ته مه نی دیکه ی سر به بنه مائه یه کی نه رستوکراتی، که به و مه دالییا و نیشانه یه وه له سیاسه تمه داره لووتبه رزه کان ده چوو، به دوری میزی سه ماوه ره که دا دانیشتن. پیده چوو نه و پیاوه ریژیکی زوری له لای نه وان هه بییت. کونتیس دوی نه وه ی که له دهره وه ی ولات به ره و پترسبورگ گه رایه وه تا نه و کاته نه یتوانیبوو په یوه ندی له گه ل چینی نه رستوکراتی درست بکات و به و جوره ی که خوی ده یه وئ بناغهی پیگه یه کی کومه لایه تی دابنی و پته و ی بکات. له نیمه زیاتر هیچ که سیکی دی نه وئ نه بوو و هه موو شه وه که ش که س سر دانی نه کرد. چاوم له دوی کاتییا ده گپرا، نه و و نالیوشا له ژووریکی دیکه دا بوون، بهس هه رکه هه وائی هاتنی نیمه ی بیست، خیرا هات بو لامان، شازاده به میهره بانی دهستی نه و ی ماچ کرد و کونتیس ییش منی به و ناساند. کچیکی قز بوری له به رد لان بوو، جلیکی سپیی به بهر بالا کورته که یدا کردبوو، رووخساری ده چوو ده وه و باریکی هوشمه ندانه ی پیوه ده بینرا، رهنگی چاوه کانی شینیکی کال بوو، به و جوره نه بوو که نالیوشا بومانی باس کردبوو، بی له جوانیبه کی تاییه ت به ته مه نی لای هیچ تاییه تمه ندیبه کی به رچاوی دیکه نه بوو. من چاوه پپی جوانیبه کی نانسایی بووم، بهس بچووگترین نیشانه ی نه و جوانیبه م له ودا نه دیت. رووخساریکی شیوه هیلکه یی و ریکوپیك، زونفیکی پر و له راستیدا جوان که به ساده یی رازیندرا بووه وه و نیگایه کی هیمن و وردی هه بوو. گهر له شونینیکی دیکه تووشی به اتبام، نه و بی نه وه ی سر نه جم به ره و خوی رابکیشی، به لایدا راده بووردم، بهس ته نیا له یه که مین نیگادا وا دهره که وت، نه و شه وه دهره تم بو ره خسا تا باشتر هه نیسه نگیتم. دهستی به ره و لام دریژ کرد و نیگای ورد و جیگری به که میك ساده دئی مندا لانه وه له من بری، نه م جووله بچووکه، له بهر نه وه ی نانسایی بوو کاریگه ری له سر دانام و به شیوه یه کی خونه ویستانه بزیه کم به ده میبه وه کرد. ده موده ست نه وه تیگه ییشتم که سه روکاریم له گه ل بوونه وه ریکی دپاکدا هه یه. کونتیس به هوشیاریه وه چاوی له سر نه و بوو. کاتییا دوی نه وه ی که ته و قه ی له گه ل کردم، خیرا به ره و سووچیکی نه و په ری ژوره که ریشتم و له چاوه پوانی نالیوشادا دانیشتم. نالیوشاش دوی سلاوکردن، به هیواشی گوتی: ((من ته نیا چهند خوله کیکی دی لیره ده مینمه وه، دواتر یه کسه ر ده چم بو <<نه وئ>>.

کابرای سیاسه تمه دار (له مه و دوا به م ناو نیشانه ناوی ده به م هه تا له که سانی دیکه ی جیا بکه مه وه) به هیمنی و ویقاره وه قسه ی ده کرد و روونکردنه وه ی له سر بابه تیك ددها. کونتیس به وردی گویی بو قسه کانی رادیرابوو. شازاده به بزیه کی ستایش نامیزه وه قسه کانی نه و ی پشتراست ده کردنه وه: سیاسه تمه داره که زوره ی کات رووی ده ی له و

بوو، بیگومان هۆکاره که شی نهوه بوو که نهوی به گویگریکی هاوشانی خوی دهرانی. دواي نهوی که فنجانیک چایان پیدام، لیگه ران نیسراحتی خوم وهریگرم و منیش لهم بارهیهوه زور رازی بووم. لهم ماوهیهدا چاوم لهسهر کونتیس بوو. له یه که مین چاوپیکه ووتندا، خونه ویستانه و به جوریک له جورکان که یفم پیی هات. گهرچی هینده گهنج نه بوو، بهس به لای منه وه ته مهنی له بیست و ههشت سالیکی زیاتر تیپه ری نه ده کرد. رووخساری هیشتا تهر و تازهی ته مهنی که نجی له دهست نه دابوو و بیگومان ده بوو به لای که سیکی نیجگار جوان بووبیت. قره نالتوونیه که رهنگه کانی هیشتا که پرپوون، نیگایه کی جوان و حاله تیکی خومارانه ی تیکه ل به به دفرپی هه بوو. بهس له و ساته دا به ناشکرا هه وئی ددها خوی کونترول بکات. له نیگایدا هوشیاریه کی له راده به دهر و به تاییهت زیره کی و شادییه کی زور ده خوینرایه وه. وام هاته بهرچاو که تاییه ته ندییی که سایه تی زیاتر جلفانه یه، تینووی له زه تبردنه و جوریک له خوویستی مندالانه ی تییدا به دی ده کریت که له راستیشدا به زهقی لهم سیفه ته ی تییدا بهرجه سته بوو. له بهر ده م شازاده با نه ددها و نه و دهسه لاتیکی زوری به سه رییدا هه بوو. دهرمانی که په یوه ندیه کی عاشقانه یان له نیواندا هه یه و له و ماوهیه شدا که پیکه وه له دهره وه ولاتدا ژیا بوون، شازاده به شیوه یه کی ئیره گه رانه عاشقی نه و بووه، بهس وام به میشکدا هات (هیشتاش ههر له سه ر هه مان بروام) که ده بیته له ژیره وه په یوه ندیه کی دیکه شیان له نیواندا هه بیته، یانی ریکه و تینیکی دوو لایه نانه له سه ر بنه مای سوودی ماددی... نه وه شم دهرانی که هه نوو که شازاده دئی لیی سارد بووه ته وه، بهس سه رباری نه وه ش ههر په یوه ندی خوی له گه ل نه ودا نه پساند بوو. پیده چووتا نه و کاته ههر به ته نیا مه سه له ی کاتیا نه وانی پیکه وه به سته بووه وه. شازاده ش هه مان نه و که سه بوو که دهسه لاتی به سه ر پته وکردن و دریزه دان بهم په یوه ندیه دا ده سکا. ههر له بهر نه وه ش بوو که نه ده هاته ژیر بار و هاوسه رگریی له گه ل کونتیس نه ده کرد، بهس له گه ل نه وه ی که شازاده هه وئی ددها کونتیس بهینیته سه ر نه و ریکه یه ی که به زه ماوه ندکردنی نیوان کاتیا و نالیوشای رازی بیته، نه میش هاوکات له لایه ن خوویه وه نه وی هانده دا که زه ماوه ندی له گه ل بکات. یان لایه نی که م نه مه نه و تیگه یشتنه بوو که من له قسه کانی نالیوشاوه پیی گه یشتبووم که به و هه موو ساده دلییه ی خوویه وه توانیبوو لهم باره یه وه سه ر له هه ندیک شت دهریکات. ههروه ها له گوته کانی نه وه وه به و نه نجامه گه یشتبووم که له گه ل نه وه ی شازاده دهسه لاتیکی ته واوی به سه ر کونتیسدا هه یه، له هه مان کاتدا به جوریک له جورکان لیی دهرسی. خودی نالیوشاش دهرکی بهم بابه ته کردبوو. دواتر نه وه حالی بووم که شازاده زوری هه ز لییه کونتیس به میرد بدات، تا راده یه کیش له بهر نه وه هه وئی ددها کونتیس بنیری بو موئکه که ی که له پاریزگای سیمیریسک بوو، هه تا له وی میردیک باشی بو بدوزیته وه.

دانیشتبووم و بیرم نه وه ده کرده وه که چون ده توانم گمتوگوویه کی دووقولی له گه ل کاتیادا ساز بدهم. کابرای سیاسه ته مدار خهریک بوو باسی هه لومهرجی هه نوو که یی ولاته که و نه و چاکسازییانه که بو جیه جیکردن له بهر ده ستدا بوون بو کونتیس ده کرد و ده یگوت هیشتا که دیار نییه که ناخو لهم چاکسازییانه مه ترسیان هه یه یان نا؟ تا ماوه یه کی زور، به وپه ری هیمنیه وه، وه که سیک که له نووتکه ی دهسه لات دابیت ههر قسه ی کرد. به زمانیکی

كاتيا وهلامى دابهوه: ((ناه! ناليوشا، نازانم تۆچ جوره مروفيكيت، من و ئيشان پتروفىچ نهوهنده قسهمان بۆ يهكدى زوره كه نازانين نه كويوه دست پييكهين. زور درهنگ يهكديمان ناسيوه، دهبوو دهميك لهمهوبه ر ديدهنيى يهكديمان بگردبا، گهرچى من، ئيشان پتروفىچ دهميكه نيوه دناسم و زورم حهزليبوو چاوم پيتان بكهوى! تهنانه ت نه م فكرهشم به ميشكدا هات كه نامهتان بۆ بنوسم...))

من خونهويستانه بزهم به دهمييهوه كرد و پرسيم: سهبارت به چ بابتهيك؟

به شيويهكي جددى هاته وهلام: ((بابته تمان زوره بۆ نهوهى قسهى لهسهر بكهين. به تاييهت سهبارت بهوهى كه بزانه وهختيك ناليوشا له م هه لومه رجه دا ناتاليا نيكلايونا به تهنيا جيدههيلنى، نايا نه و دلگران نابيت؟ نايا رهوايه به م جوره رهفتار بكات؟ كهواته تۆ ناليوشا، لي ره چى دهكيت؟ دهكرت پيم بلييت؟))

- ناه! خوايه گيان! ههر ئيسته دهروم. خو گوتبووم كه ههر به تهنيا يهك خولهك دهمنيمهوه، چاوهريى نهووم بزانه كه نيوه چون سهري قسه دهكهنهوه و ئيدى دهسه جي دهروم.

- باشه، خو نيمه وا دهستان به قسان كردوو، مهگهر نابينيت؟

جا پاشان نه باريكدا كه كه ميك سوور هه لدهگهرا، به په نجه ناماژهى بۆ ناليوشا كرد و لهسهرى رويشت: ((نه و هه ميشه ناوهايه و ههر دهئى: "تهنيا يهك خولهك، يهك خولهكى بچووك" و ئيدى بى نهوهى پيى بزانه ههتا نيوه شه و دهمنيتهوه و ئيدى نهوسا درهنگى كردوو. نهوش ههئسوكهوتى نه م بهريزه، نايا نه م كارىكى ناقلا نهيه، جواميرانهيه؟

ناليوشا به شيويهكي خه مگين گوتى: ((مادام پيداگرى دهكيت، نهوه من ههر ئيسته دهروم، بهس زور حهزدهكهم لاتان بهمنيمهوه...))

- نيمه پيوستمان به تۆ نيمه، به پيچهوانه شهوه چه ندين قسهى تاييه تيمان بۆ يهكدى ههيه كه دهبيت دوو به دوو بيانكهين. يه لا، تووره مه به. رويشتنت به تهواوى كارىكى پيوسته... باش نه م تيبگه.

- گهر پيوسته، نهوا ههر ئيسته دهروم... هيچ هوكارىكيش بۆ تووره بوون له نارادا نيمه. تهنيا له ماوهى خولهكيدا دهچم سهريك له نيوه دهدهم و پاشان راسته و راست به ره و مائى ناتاشا به پرى دهكهم.

كلاوهكهى هه نكرت و دريژهى پى دا: ((بهراست، ئيشان پتروفىچ، نايا دهزانيت باوكم به نياز هه چاوپوشى له و ده ههزار رۆبله بكات كه نه دادگاييه كه دا پيى برا؟))

- دهزانم، به خوى پيى گوتم.

- نای لہم کارہ جوامیرانہیہ! کاتیا بروا بہوہ ناکات کہ نہو ہیچ کاریکی جوامیرانہی لی بوشیتہوہ. لہم بارہیہوہ قسہی بوبکن. مائناوا کاتیا، جا تکاش دہکەم کہ ہیچ گومانیکت لہ عەشقی من بو ناتاشا نہبیت. بوچی شتیکی لہو بابہتەم بەسەردا دہسە پینیت، بوچی سەرکونەم دہکەیت، بوچی چاوت لہسەرمە... وەک بلییت دہبیت لہژیر چاودیری ئیوہ دابم! ناتاشا بەخوی دہزانی کہ چەندم خوشدەوی. لیم دلتیایہ و منیش لہو بارہیہوہ ہیچ گومانیکم نییہ. من لہ ہەموو ہەلومەرجیکدا لہوم خوش دەوی. نازانم چوں خوشدەوی، زور بە سادەیی من عاشقی لہوم. جا لہبەر لہوہش نابیت وەک مروقیکی گوناجبار بەخەنہ بەر لیژمەہی پرسیار. خو ئیستە ئیشان پتروقیچ لیہیہ و لیی بپرسە: بەخوی پیت دەلی کہ ناتاشا خانگمان و گەرچی خوشمی دەوی، بەس خوشەویستیہکەہی خانەگمانیہکەہی زوری تیکە لہ و نایەوی ہیچ جۆرہ چاوپوشیہکەہی لی بکا.

من لہ باریکدا کہ بروام نەدەکرد لہو قسانہ لہ دەمی لہوہوہ دینەدەر، بە سەرسامییہوہ گوتم: ((ناگاتان لہخوتانہ چی دەلین؟))

کاتیا لہ باریکدا کہ دەستەکانی بەیہکدا دہکیشان، کەم تا زور بە ہاوارہوہ گوتی: ((لہوہ چیتە، نالیوشا.))

- بەلی ئیدی، لہ راستیشدا جیکەہی سەرسامییہ. ئیشان پتروقیچ لہمە دہزانی. لہو چاودیری لہوہیہ کہ من ہەمیشہ لہ لای بم، یانی داواہکە لہو جۆرەم لی ناکات، بەس زور پوونہ کہ چاودیری وەہا شتیکہ.

کاتیا لہ لچوو و گوتی: ((خە جائەت ناکیشیت، خە جائەت ناکیشیت!))

- بوچی دہبیت خە جائەت بکیشم، کاتیا، لہ راستیدا تۆش مروقیکی سەیریت. من لہوم زور لہوہ زیاتر خوشدەوی کہ تۆ بیری لی دہکەیتەوہ و خو لہگەر لہو، بە ہەمان لہندازہی من خوشەویستی بۆم ہەبووا، لہو چاوپوشی لہ لہزەتی دەرپینی لہو خوشەویستیہ دہکرد. راستە کہ ہەمیشہ بەخوی مۆلەتی پۆشتنم پی دەدات، بەس بە رووخساریدا دیارہ کہ لہو کارہ نازاری پی دہگەیہنیت، منیش بە دەست لہو کارہوہ نازار دہچیزم، بەس وەک بلییت لہو بە تەمایہ من ہەمیشہ لہبەردەمی دا سەوزبم.

کاتیا لہ باریکدا کہ بریقەہی رق لہ چاوانیدا دہدەرہوشایہوہ گوتی: ((نا، لہمانہ قسەہی تۆ نین. دانی پیدابنی، دانی پیدابنی نالیوشا کہ ہەر لہمرو باوکت لہم قسانہی فیگردوویت. تکاش دہکەم ہەول مەدە لہگەل مندا فروقیل بەکار بەینیت، چونکہ من دەمودەست پیت دہزانم. لہوہی کہ گوتم راستە یان نا؟))

نالیوشا بە شەرمەزارییہوہ گوتی: ((با، لہم قسانہ ہی لہون، بەس خو خراپی نەگوتووہ؟ زور بە نەرم و نیانی و وەک ہاوریہک لہم قسانہمی بو کرد و بە دریزایی لہو ماوہیہش ہەر خەریکی ستایشکردنی لہو بوو: بەخوشم سەرم سورماوو. ناتاشا دلی ئیشانووہ و کەچی لہو ہیشتا ہەر وەسف و ستایشی دہکرد!))

من گوتم: ((جا نیووش بروتان کرد، نیوهیه که ناتاشا تا نهو جییهی که نه توانیدا بوو هموو شتیکی نه پیناوتاندا بهخت کردوو. نه مرؤش ههر به ته نیا خه می یهک شتی بوو: کاریک بکات که نیوه وهرز نه بن و ههروهه کاتی دیداری کاتیاتان لی نه گریت. خوئی نه می پی گوتم. جا نیووش بروتان به هموو نه م تومه تانه کرد؟ تهریق نابنهوه؟))

کاتیا وهک نهوهی که سهروکاری له گه ل مرؤقیکی ههرچی و په رچیدا هه بیته، ناماژیه کی بو نهو کرد و گوتی: ((نهی سپله))

نالیووشا به شیوهیه کی گله یی نامیزه وه گوتی: ((باشه، نیوه منتان به چی زانیوه؟ تو کاتیا دایمه ناوهایت. هه میسه نیه تی خراپم دده دیته پال... واز نه نیشان پتروقیج بهینه، هیج قسه یه کی له سه ر ناکه م. نیوه وا گومان دهبه ن که من ناتاشام خوشناوی؟ وه ختیکی که ده نییم خوویسته، مه به ستم نه وه یه که زیاد نه راده خوشمی دهویت، زیاد نه راده و نه مه دهر دیسه ری بو هه ردوو کمان دروست دهکات. بهس باوکم، ته نانه ت گه ر بشیه ویت، نهوا فیل نه من ناکات. به خوشم هه رگیز دهر فته تی وهها کاریکی پی نادم. نهو که گوتی ناتاشا خوویسته، هیج مه به سستیکی خراپ نه پشت قسه که یه وه نه بوو. به باشی نه قسه که ی تیگه ییستم. نهو ریگ هه مان نهو قسانه ی کرد که هه ر نیسته من بو تانم کرد: نه وهنده ی خوشده ویم که خوشه ویستیبه که ی ده گوری بو جوریک له خوویستی، جا نه مه وهک باریکی قورس وایه به سه ر شانمه وه و نه م بابه ته ش له داهاتوو دا له من زیاتر نازاری نهو دده ات. نه مه راستیبه کی گومان هه نه گره، جا باوکیشم گه ر منی خوش نه ویستبا نه م قسانه ی بو نه ده کردم و مه به سستی نه بوو سوو کایه تی به ناتاشا بکات، به پیچه وانه وه، نهو ده زانی که ناتاشا زیاد له راده منی خوش دهوی، هه ر له بهر نه وه ش نه م قسانه ی بو کردم.))

بهس کاتیا قسه ی پی بری و مؤله تی دریز داری نه دا. به توندی سه رزه نشی کرد و بوئی روون کرده وه که باوکی ته نیا له بهر نه وه وه سف و ستایشی ناتاشای کرده وه هه تا له ژیر نه م رواله ته خیر خوازانه یه وه، نهو فریو بدات و هه موو نهو کارانه شی له بهر نه وه کرده ون هه تا نه وان له یه کدی جیا بکاته وه و له ژیره وه نالیووشا له دژی نهو هه لینی. به زیره کی و گوروتینه وه نه وه ی پی نیشان دا که ناتاشا تا چ راده یه ک نهوی خوشده وی و بیجگه لهو هیج که سیکی ناتوانیت چاوپوشی نه م جوړه رهفتارانه بکات، له راستیدا خوویستی راسته قینه خودی نه وه. کاتیا به ره به ره نهوی تووشی خه فته ت و په شیمانیه کی گه وه کرد. له لای نیمه دانیشتبوو و واق و ور چاوی له زهوی بریوو، شیوهیه کی نیجگار به نازار و شه که تباری هه بوو و هیج وه لامیکی نه ده دایه وه، بهس کاتیا کوئی نه ده دا. به سه رسامیه کی زور نیی ورد ده بووه وه. جه زم ده کر ههرچی زووتر نه م کچه سهیره بناسم. مندا لیک راسته قینه بوو، بهس مندا لیک هه ژینه ر، له خو دنیا، ههروهه خاوه نی سروشتیکی پته و و عه شتیکی پر له گوروتین بو چاکه کاری و یه کسانی. گه ر له راستیدا بگریت نهو به مندا ل ناو بهدین، نهوا سه ر بهو ده سته مندا له <<خه یالپه روه ر>> انه بوو

كه له نيو خيزانه كانى نيمه دا ژماره يان زوره. دياربوو كه كه سيكى زور تيفكره. كه زهنه مه نتيقيه كه يت تاووتوى
 دهكرد، له وه حالى دهبويت كه چون نهو فكره مه زاننه ناويتى نهو تاييه تمه ندييه مندالانه يه بوونه، جا
 نهوش له ريگه ي نهو نه زموون و ههست پيكر دنانه ي كه به دهستي هينابوون (چونكه كاتيا به نه زموون گه ليكدا
 تپه رى بوو) و هاوكاتيش فكر گه ليكى خه يانپلاوانه ي هه بوون كه پيده چوو وا بير بكا ته وه له ريگه ي
 نه زموون كرده وه به دهستي هيناون. نهو شه وه و شه وي دواتر به باشى توانيم نهو بناسم. دليكي ههستيار و سه رشار
 له شادى هه بوو. له هه نديك هه لومه رجدا وا دهرده كه وت، وهك شتيكى قيزه ون چاو له هونه رى خو كونترپون كرده
 بكات و پيى وابوو كه حه قيقه ت له پيش هه موو شتيكه وه يه. هه ر جوړه زور له خو كرده نيكي به جوړيك له دوو چاوه كى
 ده زانى و وا دهرده كه وت كه به بونه ي نهو جوړه بير كرده وه يه وه، هه ر به و جوړه ي كه لاي زور به ي مروقه
 خه يالاتييه كان هه روايه — ته نانه ت له ته مه نيكي شدا كه نيدى هه رزه كار نين — هه ستى به شانازى و نووتبه رزى
 دهكرد. بهس نه م بابه ته واى دهكرد سه رنجر اكيشت دهر بكه وييت. پيى خوش بوو بير بكا ته وه و به دواى حه قيقه تدا
 بگه رى، بهس جوو له كانى نه وه نده خاكى و مندالانه بوون كه مروقه هه ر له يه كه مين چاو پيكه وتندا هوگرى ته واوى
 تاييه تمه ندييه كانى دهبوو. بو ساتيك كه وتمه بيرى ليو و بو ريس، جا وام هاته بهر چاو كه هه موو جوو له و
 تاييه تمه ندييه كانى نه م كچه سروشتى و ره سه نن. نهو بابه ته ي كه زياتر له هه ر شت سه رسامى كردم نه وه بوو كه،
 گه رچى له يه كه مين نيگادا جوان دهر نده كه وت، بهس پاشان سات دواى سات له بهر چاومدا جوان و جوانتر ده ينواند.
 نه م كه سايه تاييه بيگه رد و دوانه ييه، يانى هاوكات هه م مندال و هه م ژنيكى ناقل بوون، نه م تينوويه تاييه
 راستگو يانه يه بو حه قيقه ت و يه كسانى و دنيا ييه كى ته واو سه باره ت به بيرورا كانى، هه مووى روو خسارى نه ويان به
 نووريكى جوانى راستگو يى روونك دهكرده وه و جوانييه كى مه عنه ويى نانا سايبان پى دهبه خشى. مروقه له و كاته دا
 حالى دهبوو كه ناتوانى وا به خيرا يى دهر ك به ماناى نهو جوانييه بكات كه به يه كه مين سه ير كردن، خو ي به
 نيگايه كى كه مته ر خه مانه نيشان نادا ت. زانيم كه ده بيت ناليوشا زور به توندى وابه سته ي نهو بووبيت. چونكه نهو
 به خو ي نه يده توانى به شيوه يه كى شياو و گونجاو بير بكا ته وه و تيبفكريت، ريك هه ر له بهر نهوش بوو نهو
 كه سانه ي خوشده ويستن كه تواناى بير كرده وه يان هه بوو و جا كاتيا يش نه م زه مينه يه دا به ته واوى ببوو سه رمه شق
 و پيرى نهو. دلى گه و ره ي كوره لاوه كه وابه سته ي هه موو شتيكى جوان و شه ريفانه بوو. كاتياش هه مينه به راستگو يى
 و به شيوه يه كى مندالانه نهوى دواند بوو. ناليوشا بچوو كترين ويستى نه بوو، بهس كاتيا به پيچه وانوه سه رپاى
 ويست بوو، ويستى كى پر له تين و تاو و هه مينه يى. جا ناليوشا هه مينه بهس كاتيا به پيچه وانوه سه رپاى
 به سه ر نهودا زال بن و ته نانه ت فه رمانى به سه ردا بكن. هه ر له بهر نهوش بوو كه له سه رته اى په يوه ندى نيوان
 نهو و ناتاشادا، بهو راده يه دل به سته ي ناتاشا ببوو. بهس كاتيا له خاليكدا پيش ناتاشا كه وتبوو: هيشتا كه
 مندال بوو و پيشده چوو هه تا ماوه يه كى زور هه ر به مندالى بمينيته وه. نه م تاييه تمه ندييه مندالانه و روچه
 سه ركه شه ي و هاوكات نه بوونى توانا يه كى ته واو له داوه ريكردندا، زياتر ناليوشاى به ره مو خو ي كيش دهكرد.
 ناليوشا ش به م بابه ته ي ده زانى و هه ر له بهر نهوش بوو كه روژ دواى روژ زياتر له و نزيك ده كه وته وه. گومان له وه دا

نییه که ئەو وەختانەى تەنیا خۆیانن، ئە پال گەفتوگۆ لەسەر هەندیک پرسى جددى، بى چەندوچوون باسى يارىي مندا لانهش دەکەن. کاتيا گەرچى زۆر بەى کات بەسەريدا دەخورى و پرتە و بۆلەى دەکرد، بەس زۆر روون بوو که ئەمەى ئە هاونشيني و چەندوچوون کردن ئەگەل ناتاشادا بەلاوہ خوشترە. ئەو دووانە زۆر «گونجاو» بوون بۆ يەکدى و ئەمەش ئەسلى بابەتەکە بوو.

ئاليوشا ئە جيگەى خوى هەستا و ئەگەل ئەوہى بە مەبەستى مائناوایى کردن دەستى بەرەو ئەو دريژ کرد، گوتى: ((بەسە، بەسە، کاتيا، دواجار وەك هەميشە من هەتەم و تۆ لەسەر هەقيت. ئیستە ئە جيى چوون بۆ لای ليۆ، دەمودەست بەرەو لای ناتاشا بەرى دەکەوم...))

- تۆ هيچ ئيشيکت بە ليۆ نييه و چاکەى خۆتە گەر بە قسەم بکەيت و سەريک ئە ناتاشا بەدەيت.

ئاليوشا بە شيۆهيهكى غەمگينانە گوتى: ((تۆ زياتر ئە هەر کەسيكى دى چاکەت بەسەر منەوہ هەيه. ئيشان پتروقيج دەمووى دوو قسەتان ئەگەل بکەم.))
چەند هەنگاويک ئە کاتيا دوور کەوتينەوہ.

بە دەنگيکى نزم پيمى گوت: ((ئەمرو رەفتاريکى زۆر شەرمەزارانەم ئە نجامدا، من بەم بەدگەوہەرييهى خۆمەوہ، بەرانبەر هەموو مروقياهەتى و بە تايبەت بەرانبەر بەم دووانە گوناجارم. باوکم دواى خوانى فراوين منى بە ژنيكى فەرەنسى کە ناوى ئاليکسندرين بوو، ناشا کرد... من... يش دواى کەوتەم و... چى بليەم! من شياوى هاونشيني کاتيا و ناتاشا نيم... خواتان ئەگەل ئيشان پتروقيج!))

کە گەرەمەوہ و لای کاتيا دانيشتم، خيرا گوتى: ((مندا ئيکى نەجيب و ميهرەبانە، بەس دواى قسەى ئەسەر دەکەين. هەنووکە بەر ئە هەموو شتيک دەبيت خائيک روون بکەينەوہ: راتان لەسەر شارادە چييه؟
- مروقيکى قيژەونە.

- منيش هەر وای بۆ دەچم. ئەم بارەيهوہ بۆچوونيکى هاوبەشمان هەيه، کەواتە دەکرى داوهر يکردنيکى باشترمان هەبيت. ئیستە با ئەمەر ناتاليا نيکلایونا قسە بکەين... دەزانن ئيشان پتروقيج، من ئەنيۆ تاريکيدام و چاوهر ئي ئەوہ بووم کە نيۆه رۇشناييم بۆ بهينن. هەموو شتيک بۆ شى بکەنەوہ، چونکە بە گشتى، بە پيى ئەو قسانەى کە ئاليوشا بۆمى گيراونەتەوہ ناتوانم بە ئە نجاميکى قايلىکەر بگەم. ئەمدەتوانى ئە لايەن هيچ کەسيكى دیکەشەوہ زانيارى بەدەست بهينم. بەر ئە هەموو شتيک پيم بلين (ئەسلى مەسە ئەکە ليۆه دايە) ئايا پيتان وايە ئاليوشا و ناتاشا ئەگەل يەکدى خوشبەخت بن؟ من بەر ئە هەموو شتيک پيوستە ئەم بابەتەم بۆ روون بييتەوہ هەتا بتوانم بە ئە نجاميک بگەم و هەروہا بە خوشم بزەنم کە دەبيت چۆن هەنگا و بنيم.

- چۈن دەكرى بە دۇنيايىيەو قسە ئەسەر بابەتتىكى ئەم جۇرە بكەم؟

- ھەئەتە بە دۇنيايىيەو نا، بەس دەكرىت ئە رپى ھەستىپىكردەو شتىك بلىن، چونكە مروفىكى زۇر زىرەكن.

- من وا ھەست دەكەم كە ناتوانن ئەگەل يەكدى خوشبەخت بىن.

- بۇچى وا دەئىن؟

- چونكە بۇ يەكدى گونجاو نىن.

- ئەمە ھەمان ئەو شتەيە كە منىش بىرم لىي دەكردەو.

دەستەكانى خستنه سەر يەكدى و بە شىوہيەكى ئىجگار تىفكرانە درىژەى پىدا: ((ھەموو وردەكارىيەكم بۇ باس بكەن. رەنگە بزائىن كە من زۇرم ھەز لىيە ناتاشا بناسم، چونكە قسەيەكى زۇرم ئەگەلىدا ھەيە و لام وايە كە پىكەو دەتوانىن رىگەچارەيەك بدوزىنەو. بەردەوام ئەو دەھىنمە بەرچاوى خۇم: دەبىت مروفىكى ئىجگار ژىر، جددى، روبراست و جوان بىت. راستە؟))

- بەئى.

- دۇنيابووم، بەس گەر كچىكى ناوھايە ئەى بۇچى ئالىوشاى خوشدەوى كە ئە كورپىزگەيەك بەولاو ھىچى دى نىيە؟ ئەمەم بۇ روون بكەنەو. بەردەوام بىرى سەرقال كر دووم.

- روونكردەوئى ئەستەمە كاترىنا فىودۇرۇنا. زۇر سەختە ئىنسان ئەو تىبگا كە بۇچى مروف عاشقى كەسىكى دى دەبىت. راستە، ئەو تەنيا مندالىكە. بەس نايە دەزانن كە مندال شتىكى چەندە خوشەويستە؟ (وختىك بىنىم كە بە سەرنجىكى قوولەو، جددى و بى سەبرانە چاوى تى بىروم، خەم داىگرتەم.) جا ناتاشايش بۇيە عاشقى ئالىوشا بووە چونكە بەخۇى مروفىكى جددىيە و بە پىچەوانەى ئالىوشاوخو و رەوشى مندالانە نىيە. دىپاك و راستگويە و ھەندىك جارىش لەبەر نىەت پاكىيەكەى بە شىوہيەكى ئىجگار ھەژىنەر سادەدل دەردەكەوى. ئەوانەيە يەكىك ئە پائەنرەكانى عاشق بوونى ناتاشايش ھەر ئەم تاييە تەندىيانە بن... چۇن بىلىم؟... يان لەبەر جۇرىك ئە ھەستى بەزەيى. دلى گەورە و لەخۇبردوو دەتوانى ئەژىر كارىگەرىي بەزەبىدا عاشق بىي... وىراى ئەمەش، لام وايە ناتوانم بە تەواوى بابەتەكەتان بۇ روون بكەمەو. بەس دەمەويت پىسارىكتان لى بكەم: ئىوہش ئەوتان خوشدەوى، ئەرى؟

زۇر بە روودارىيەو ئەم پىسارەم لىي كر، ھەستەم دەكر دەرەراى ئەوئى كە پىسارەكەم كتوپرانە بوو، بەس رپى تىناچى نارامىي ئەم رۇجە پاك و مندالانەيە بشىوئى.

نیگایه کی بیگهردانهی کردم و هاته وه لام: ((خودا شاهیده که هیشتا به خوشم نازام، پیم وایه زورم خوشدهوی.))

- چاوتان نییه؟ نایا دعتوانن پروونی بکه نه وه و بلین که بچی؟

دوای ساتیک تیفکرین، وه لامی دایه وه: ((چونکه جه وه هری نه وه له درؤ به ریبه و وه ختیگیش که دهیه ویت قسه یه کم بو بکا، چاو له چاوم ده بری و منیش زور له زهت له م کاره ی ده به م! بهس وه ختیگ که نه م قسه یه له به رده م نیوه دا ده کم، نیشان پتروقیج، به له به رچا و گرتنی نه وه ی که من کچیکی لاوم و نیوه ییش پیاویک، له وانه یه نه مه کاریکی باش نه بییت، نه ری؟))

- چ خه وشیک له م قسه یه دا ده بینن؟

- راسته! بهس نه وانه (به چاو ناماژهی بو نه و گروپه کرد که له دهوری سه ماوهره که دانیشتبوون)، بیگومان پیم ده لین کاریکی باشم نه کردووه. نایا راست ده کن یان نا؟

- نا، نیوه له دلدا وا هه ست ناکه ن که کاریکی خرا پتان کرد بییت و له نه نجامیشدا...

قسه ی پی بریم تا هه رچی زووتر بلن: ((هه میشه هه ر وا ده کم، دایمه که تووشی گومانیک دیم یه کسه ر به دلما ده چمه وه، گه ر دلن ناسووده بییت، نه و منیش ناسووده ده بم. هه میشه ده بییت نه م کاره بکه یین. گه ر ناوها سه ر راست و راستگو یانه له گه لتان ده دویم هوکاره کی نه وه یه که نیوه پیاویکی له خوبردوو و هیژان، هه روه ها ناگام له هه موو به سه ره اتی نیوان نیوه و ناتاشا هه یه، وه ختیگ که بیستیشم زور گریام.))

- کی بوی گیراونه ته وه؟

- بیگومان نالیوشا، وه ختی گیراونه وه ی به سه ره اته که، به خوشی ده گریا: هه ستیکی زور جوان و باشی ده بری و منیش زور به وه هه سته ی دلخوش بووم. وا ده رده که ویت به راورد به وه خوشه ویستییه ی که نیوه بو نه وتان هه یه، نه وه زیاتر نیوه ی خوشدهوی. نه م تاییه تمه ندیبانه ی نه وم زور به دلن. من گه ر ناوها راشکاوانه له گه ل نیوه ده دویم، له به ر نه وه یه که نیوه مروقیکی تیگه یشتوون و دعتوانن ناموژگاریی باشم بکه ن و تیم بگه یه نن.

- بوچی لاتان وایه من هینده تیگه یشتووم که دعتوانم بیه رینوینتان؟

- نه مه چ قسه یه که ده یکه ن؟

دیسان به ده م تیفکرینه وه گوتی: ((هه روا گوتم، وه لی با بیینه وه سه ر بابه ته سه ره کییه که. بلین بزانه م، نیشان پتروقیج: هه نووکه وا هه ست ده کم که نه یاری ناتالیا نیکالیونام، ده رک به مه ده کم، بهس ده بییت چی بکه م؟ هه ر له به ر نه وه ش بوو که لی تانم پرس ی نایا نه و دووانه دعتوانن له گه ل یه کدی خوشبه خت بن؟ شه و و روژ بیر له م

بابه ته دهکه مه وه. ناتاشا له هه لومهرجیکې جهرگېر دایه، جهرگېر! نالیوشا ئیدی نه وی خوشناوی و روژ دوی روژ زیاتر عاشقی من ده بیت. وایه، نه ری؟)

- منیش هه ر وای بو ده چم.

- له گه ل نه مه شدا، خیانه ت له و ناکات. به خوشی نازانی که ئیدی نه وی خوش ناوی، بهس ناتاشا، بی چه ندوچوون ناگای له بابته که هه یه. ده بیت چ نازانیک بچیژی!

- به رای خوتان ده بیت چی بکه ن، کاترینا فیو دورونا؟

به شیوه یه کی ته واو جدی گوتی: ((له و باره یه وه نه خسه گه لیکی زورم هه ن، بهس فکرم په رته وازه یه و ناتوانم کاریان پی بکه م. بی سه برانه چاوه ری دیدارتان بووم هه تا نه م کی شه یه م بو چاره سه ر بکه ن. نیوه زور له من زیاتر سه رو کاریتان له گه ل نه م مه سه نه یه دا هه یه. هه نووکه بو من حوکمی خوداتان هه یه. سه ره تا بیرم ده کرده وه: گه ر نه و دووانه یه کدی یان خوشده وئ، نه وا ده بیت خوشبه خت بن، منیش ده بیت فیداکاری بکه م و یارمه تی یان بده م. نه مه شم به باشترین کار ده زانی!

- ده زانم که نیوه نه م ریگه یه دا فیداکاریتان نیشانداه و چاوپوشیتان له هه سته خوتان کردوه.

- به ئی، بهس دوی نه وه ی به رده وام هاته دیدهنیم و روژ به روژ زیاتر پیمه وه هوگر بوو، تووشی دوودنی بووم و تا نیسته ش هه ر له خوم ده پرسم نایا دریزه به م فیداکارییه بده م و بکشیمه وه یان نا. دوخه که زور ناوژه، نه ری؟

- ناساییه، ده بیت هه ر وای... نیوه ش نه م نیوه نه دا هه یه خه تابه کتان نییه.

- بهس خوم وا بیر ناکه مه وه، نیوه له گومان پاکیی خوتانه وه نه و قسه یه ده که ن. بهس من پیم وایه که دلم نه وه ندش پاک نییه، چونکه گه ر پاک بوویا نه وا ده بوو نیسته بزانه که پیویسته چ بریاریک بده م. وه لی جاری با نه م بابته وه لا بنیین. دوی ماوه یه ک له لایه ن شازاده وه زانیارییه کی زیاترم سه بارت به په یوه ندییان پیگه یشت. هه روه ها له لایه ن دایکم و نالیوشایشه وه، جا دواتر به و نه نجامه گه یستم که نه وان بو یه کدی نه کراون، نیوه ش نه مه تان پشتر است کرده وه. جا نه وسا زیاتر که وتمه بیری نه وه ی که ده بیت چی بکه م، چونکه گه ر بریار و ابیت هه ردووکیان به دبه خت بن، نه وا باشتر وایه که لیک جیا ببنه وه، هه ر له به ر نه وه ش ویستم ورده کارییه کی زیاترتان لی بپرسم، یان به خوم بچم بولای ناتاشا و پیگه وه بریاریکی هاوبه ش بده یان.

- بهس چ بریاریک؟ گرفته که نه مه یه.

- بە دەئىم: <<ئىوھ ئەم دونىايەدا ھىچ كەسكىتان ھىندەي ئەو خۇش ناۋى، بەم پىيە خۇشەختى خۇتانى
ئە پىناۋدا بەخت بىكەن و دوجار ئىي جيا بىنەوھ.>>

- يەكەم ئىوھ بىر ئەوھ بىكەنەوھ كە ئەو داخۇ چۇن ئەم پىشنىارەتان ئىك دەداتەوھ و دووھمىش گەر ھاۋراتان بىت،
ئايا تواناي ئە نجامدانى ئەو كارەي ھەيە؟

- ئەمە رىك ھەمان ئەو شتەيە كە من شو و رۇژ بىرى ئى دەكەمەوھ و...

كتوپر ئە پرمەي گريانى دا.

ئە بارىكدا كە ئىوھكانى دەلەرزىن، بە ورتە ورت گوتى: ((باۋەرناكەن كە چەندە دئم بۇ ناتاشا دەمىنئەوھ.))

ئىدى ھىچى نەگوت. منىش بىدەنگ بووم و نارەزووى گريان گرتبوومى. ئىيم دەروانى و بەزەيىم بەويشدا دەھاتەوھ.
ۋاي ئەو كچە نازدارە! ئىم نە پىرسى كە بۇچى لاي ۋايە ئالىۋشا ئەگەل ئەو خۇشەخت دەبىت. دۋاي ئەوھى كە ژىر
بووھوھ، بە بارىكى كەمىك تىفكرانەوھ پىرسى: ((ئىوھ ھەزتان ئە مۇسىقا ھەيە، ئەرى؟))

بە كەمىك سەرسامبىيەوھ گوتەم: بەئى.

- گەر كاتمان ھەبا ئەو كۆنسىرتى ژمارە سىيى تەھەقۇرم بۇ دەژەنتن. ھەنووكە زۇر باش فىرى بوومە. تەۋاۋى ئەم
ھەستانەي تىدا بەيان كراون... رىك ھەمان ئەو شتانەي كە خۇم ھەستىيان پىدەكەم، بەس با جارىۋاز ئەمە
بىنن، با درىژە بە گىتوگۇكانەمان بەدەين.

سەبارەت بە چۇنئەتتى چاۋپىكەوتن ئەگەل ناتاشا و رىكخستنى ئەم دىدارە قسەمان ئەگەل يەكدى كرد. بە منى
گوت كە چاۋدىرىي دەكەن و گەرچى زىدايكەكەي ژنىكى باشە و ئەۋى خۇشەۋى، بەس بە ھىچ شىۋەيەك مۇئەتتى
ئەوھ نادات كە دىدەئىي ناتاشا بىكات، جا ئەبەر ئەۋەش بىريارى داۋە فىللىك بەكار بەئىنى. بەيانىان جاروبار
چوۋەتە دەرى و پىياسەي كىدوۋە، بەس ھەمىشە كۆنتىسى ئەگەل بووھ. ھەندىك جارىش بەخۇي ئەگەل ئەچوۋە و
مۇئەتتى پىداۋە كە بە تەنبا پىياسە بىكات، بەس ئەگەل سەرىپەشتىكى فەرەنسى كە ئەو كاتەدا ئەخۇش بوو. جا
ئەو دىدارەش ئە كاتىكدا سەرى دەگرت كە كۆنتىس تۋوشى سەرىئىشە بىبىت، بەم پىيە دەبوو چاۋەرپى ھاتتە ناراي
ئەو ھەنومەرچە بىت. جا ئەوسا سەرىپەشتە فەرەنسىيەكەي قايىل دەكات، (پىرەژنىك كە رۇئى ھاۋدەمى ھەبوو) و
ژنىكى زۇر باشىش بوو. بەس كىشەكە ئەو دابوو كە ئەدەكرا پىشۋەختە كاتىك بۇ سەردان و دىدەئىي ناتاشا دىياري
بىكرىت.

- دواى ناشنابوون به ناتاشا له و كاره تان پەشيمان نابنه وه، ئەوئيش زۆر هەزەدەكات بتانناسى، ئەم كارە پيويستيشه، چونكه له وه تپدەگات كه ئاليوشا به دەستی چ كهسيك دەسپيړئ. هينده خەم ئەم بابەتە مەخون. زەمەن به خوى ريگه چاره يەك بەر دەست دەخات. پيموايه بەم نزيكانه دەچن بو هاوينه هه وار، ئەرئ؟

- بەئى، بەم نزيكانه، ئەوانه يه تا مانگيكي دى، دەزانم كه سازاده ئەم باره يه وه پيداگرييه كي زۆر دەكات.

- پيتان وايه كه ئاليوشايش هاوسەفەرتان بيت؟

سەيريكي كردم و گوتى: ((ئەمە هەمان ئەو شتە يە كه به خوشم بېرم ئى دەكرده وه. ئاخەر ئەوئيش ئەگە ئمان ديت.))

- راستە.

- خوايه گيان، نازانم كه داخو ئە نجامى ئەم مەسەلە يە چى دەبيت. گوئيگرن ئيشان پتروقيچ، زوو زوو نامە تان بو دەنيرم و ئە رووداوه كانتان ئاگادار دەكه مە وه. ئيسته ئيوه شم خسته دئە راوكى... سەردانمان دەكه نه وه؟

- نازانم، ئەوه پەيوەنديى به هە لومە رجه كانه وه هە يە... ئەوانە شه هە رگيز نه ييمە وه.

- بوچى؟

- ئەبەر كۆمە ئيك هوكارى جوراوجور... ئەم بابەتە راستە وخو به چۆنيه تىي پەيوەنديى نيوان من و سازاده وه پەيوەسته.

كاتيا به شيوه يە كي بنجبرانه گوتى: ((ئەو مروفيكى كلاوجيبه. بزانه ئيشان پتروقيچ، پيتان چۆنه گەر من سەردانتان بكەم؟ ئەم كارە دروستە يان نادروست؟))

- راي خوتان چيه؟

- بە راي من كاريكى دروستە.

پاشان به بزوه ئەسەرى رويشت: ((من سەرتان ئى دەدم، بويه ئەم قسە يە دەكەم كه ئەك هەر به تەنيا لاي من كه سيكى بەرپزن، بە ئكه خوشەويستيبه كي زوريشم بوتان هە يە... دەكرئ شتگە ليكى زورتان ئى فير بيم... من هوكري ئيوە... ئايا ئەمە به جوريك ئە روودارى ليك نادريته وه؟))

- قسەى وا مەكەن، من بە چشنيك ئيوەم خوشدەوى كه وهك بلييت خزمایه تيبه كي نزيكان ئەگە ل يە كديدا هە بيت.

- كه واتە پيتان خوشە ببنه هاورييم؟

- به ئى، به و پەرى خوشحائىبەو.

جاريكى ديش به سەر ناماژەى بۇ ئەو گرووپە سى كەسىبەى دەورى سەماوەرەكە كرد و گوتى: ((بىگومان ئەوان دەئىن ئەم كارە شوورەبىبە. ئەو دەئىيام كە شازادە دەست ئەنقەست ئىمەى بە تەنيا جىبەشتووە هەتا بە بىخەمى گفتوگۆ ئەگەل يەكدى بکەين. باش دەزانم شازادە چاوى ئە سامانەكەى منە. ئەو دووانە لايان وايە من تەنيا مندا ئىكەم و ئەقلم بە هېچ ناشكى و بە ناشكراش ئەو قەسەبە دەكەن. بەس من وا نىم. ئىدى مندا ل نىم. كەسانىكى چەندە سەيرن! بە خويان مندا لئ: بوچى ئەوئەندە پېش دەخۆنەو؟))

- بە راست كاترىنا فېئودوروئا، ئەم ئىو و بۇرىسەى كە ئالىيۇشا زۇرىبەى كات سەردانىان دەكات، چ جۇرە كەسانىكى؟

- سووكە خزمایەتیبەكەم ئەگە ئياندا هەبە، كەسانىكى زۇر تىگەشتوو و زۇر سەراستن، بەس قەسەى زۇر دەكەن، زۇر... دەيانناسم.

دواى كردنى ئەم قسانە بزەبەكى هاتى. من پرسىم:

- راستە نيازتان وايە بەك مىيۇن ئە سەرەتەكەى خۇتان بخەنە بەر دەستى ئەوان؟

- بە ئى، بىگومان، بەس خۇزگە باسەكە هەر ئەوئەندە بووبا، هېندە چەنە چەنيان ئەو بارەبەوە كردووە كە ئىدى ئارامىم ئى براو. هەئەتە من نامادەم ئە رېى هەر كاريكى باشدا پېشكەشى بکەم. بەس پېتان وا نىبە كە ئەم برە پارەبە ئىجگار زۇرە؟ ئەوجا من ناشزانم كە كەى دەتوانم ئەو پارەبە بدەم، كەچى ئەوان خەرىكى دابەشكردنن، را بوچوونى خويانى ئەبارەو دەئىن، مشتومر دەكەن و ئەسەر باشتىن رېگەى بەكاربردنى ئەگەل يەكدى دەيكەن بە چە ئەحائى، تەنانەت دەشى گەبەننە دەمەقرەكردن، ئە راستىدا زۇر سەيرە. زۇر ئەسەر شت دەرپون و ئىكى دەدەنەو. بەس سەرەراى ئەوئەش زۇر راستگۆ و دەستپاكن و... زۇرىش زىرەكن. بەردەوام خەرىكى خويئەندەو و تاووتوئىن و ئەم كارەش زۇر ئەو بەشتەرە كە خەئكانى دى ئە ژيانياندا ئە نجامى دەدەن. ئىوە چى دەئىن؟

تا ماوہبەكى زۇر پېكەو دەواین. كەم تا زۇر هەموو ژيانى خوى بو گېرامەو و منىش چلېسانە گويم ئە تەواوى قەسەكانى گرت. بە درىژايى ئەو ماوہبە بەردەوام داواى ئى دەكردم قەسە ئەسەر ناتاشا و ئالىيۇشا بکەم. شەو گەبىشتووە نىو و دواجار شازادە بەرەو لام هات، بە ناماژەبەك تىبگەياندم كە ئىدى وەختى رۇبىشتنە. مائاوايىم ئە كاتيا كرد، بە گەرموگورپى دەستى گوشى و سەيرىكى مانادارمى كرد. كوئتىس تەكاي كرد سەردانىان بکەمەو، ئەگەل شازادە مائەكەمان جىبەشت.

ناتوانم چاوپوشى بکەم و ناماژە بە خائىكى بچووك ئەكەم كە ئەوانەشە پەيوەندى بە گوتهكانەو هەبىت: ئە دەرنە نجامى گفتوگۆ سى كاترمېرىبەكەم ئەگەل كاتيا، وپراى هەندىك تىگەبىشتنى دى، بە شېوہبەكى سەير و

بنجرانه ئەو بۆچوونەم بۆ دروست بووبوو کە ئەو ئە مندا ئێک بە ولایە هیچی دی نییە و هیچ زانیارییەکی سەبارەت بە پەییوەندییە نەینییەکانی نیوان ژن و میرد نییە. ئەم بابەتە وای دەکرد هەندیک ئە بە لگە هینانە وە بە گشتی ئەو شیوازە جدیدیەکی کە بۆ وتووێژ لە سەر هەندیک پرس بە کاری دەبرد، شیوەیەکی پیکە نیناوی وەرگریت.

۱۰

شازادە وەختێک ئە گالیسکە کەدا ئە تەک منە وە دانیشت گوتی: ((پیت چۆنە دوو قوڵی بچین شیونیک بخوین؟))

من بە دوودنییە وە هاتمە وە لام: ((ئە راستیدا نازانم، شازادە، من هەرگیز شیو ناخۆم.))

بە سیمایەکی فیلبازانە وە ئیمی روانی و گوتی: ((بیگومان بە دەم شیو خوادنە وە «گفتوگۆ» یش دەکەین.))

بە خۆم گوت: ((ئەمە دەرفەتیکە بۆ ئەوەی ئە مەبەستی تیبگەم، دەیهوی بای هەندیک وردە کاری بکات و ئەمەش

هەمان ئەو شتە یە کە من پیویستیم پییەتی.)) پیشنیارە کە یم پەسەند کرد.

- باشە، کەواتە ریکە و تین، با بچین بۆ رێستۆرانی مۆرسکائیا...

بە كەمەك نارهە تىببە ۋە پىرسىم : بۇ رېستوران؟

- بەئى، بۇ غەيبى چىبە؟ مەن بە دەگەن ئە مائى شىۋ دەخۇم. مۆلەت دەدەن داۋەتتەن بىكەم؟

- بەس خۇ يېمە گوتەن كە مەن هېچ كات شىۋ ناخۇم.

- ئە مەجەرىيان ئەبەر مەن بېخۇن، جا داۋەتەكەش ئەلايەن مەنەۋىيە...

بە مانايەكى دى يانى پارەى خۇراكەكە ئەسەر ئەۋە. دۇنيا بووم دەسئەنقەست ئەم قەسەيەى كىردوۋە. خۇم سىپاردە دەستى ئەۋ، بەس بە تەۋاۋى لىپرا بووم كە بەخۇم پارەى خۇراكەكەم بەدەم. گەيشتېنە رېستوران. شازادە ژوۋرېكى بچوۋكى ھەئىزارد و دوو سى جۇر خۇراكى راسپارد كە دىاربوو زۇر بەباشى پىيان ئاشنايە. ئەۋ خۇراك و خواردنەۋانەى كە راسپاردن زۇر گران بايى بوون. هېچ يەك ئەۋان ئە تۋاناي ماددىي مەندا ئەبوون. سەيرىكى لىستى خۇراكەكانم كىرد و خواردنەۋىيەكى ھەرزان بايى و خۇراكىكى سادەم راسپارد. شازادە نارەزايى دەربىرى:

- ھەزناكەن ئەگەل مەن شىۋ بخون؟ ئەمە شتىكى گائتە جارنەيە ھاورى، ئەم قىرچۇكىيەت ئە ھەئىزاردنى جۇرى خواردندا شتىكى زۇر بېتاقەتكەرە... ئەۋ پەرى رادەى رەزىلىيەۋە. باۋەر بىكەن ئەم كارەتان نارەھەتەم دەكات.

بەس مەن بىرپارى خۇمە ئەگۋرى.

- بەھەر حال كەيف كەيفى خۇتەنە، مەن ناچار تانە ناكەم... بزانەم، ئىشان پىرۇقىچ، ئايا دەكرىت ۋەك دۇستىكى نىزىك قەسەتان ئەگەل بىكەم؟

- بىگومان، تىكا دەكەم.

- ئەم دوۋرە پەرىزى و سەرسەختىبە بە زىانى خۇتان دەشكىتەۋە. تەۋاۋى ئەۋ كەسانەش كە ئەم بارەيەۋە ئە ئىۋە دەچن، زىان بە خۇيان دەگەيەنن. ئىۋە نووسەرن و نووسەرىش پىۋىستە تىكەلى خەلكى بىبىت و بىناسى، كەچى ئىۋە خۇتان ئە خەلكى دەدزەۋە. ھەنوۋكە هېچ قەسەيەك ئەسەر ئەۋ خۇراكە ناكەم كە ھەئەتەن بىزاردوۋە، بەس دەبىنەم ئىۋە ئەم رىيەۋە دەتەنەۋىت ھەموو جۇرە پەيۋەندىيەك ئەگەل چىنى ئىمەدا بىچرىنن و ئەمەش كارىكى باش نىبە. ۋىراى ئەۋەش شتەنىكى زۇر ئەدەست دەدەن (مەبەستەم ئە كارەكەتەنە). ئىۋە دەبىت ئەنزىكەۋە ھەموو ئەۋ شتەنە بىبىنن و ئەزموونىيان بىكەن كە ئە چىرۇكەكانتەندا لىيان دەدوۋىن: كۇنتىسەكان، شازادەكان، ژوۋرى تايىبەتى خانەمەكانىيان... كەچى ئىۋە تەنبا ئەبارەى چارەۋەشى، پائتۇ ۋەنۋەكان^۱، لىكۇلەرەن، ئەفسەرە لوۋتەبەرزەكان، فەرمانبەرانى دەۋلەت، سەبارەت بە رابردوۋ و رى و رەۋشتى بىرۋادارە دىرىنەكان دەدوۋىن...

^۱ . نامازەيە بە رۇمانى <<پائتۇ>>ى نىكۇلاى كۇگۇل.

- بهس ئیوه له هه‌ئەدان، شازاده، گەر من له‌گەڵ ئەو کۆمە‌لگە‌یه‌ی که ئیوه به «چینی پۆشته و پرداخ» ناوی ده‌به‌ن هاموشۆم نییه، سه‌ره‌تا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که من له نیویاندا وه‌ر‌ه‌ز ده‌بم و داوی ئه‌وه‌ش هیچ کاریکم به‌وان نییه! وێرای ئه‌وه‌ش جاروبار به پێی پێویست تیکه‌تی ده‌بم...

- ده‌زانم، سالی جاریک خۆتان به مانی شازاده «ر» دا ده‌کن، یه‌که‌مین جاریش هه‌ر له‌وی ئیوه‌م بینی. به‌س مابا‌قی سا‌له‌که به نووتبه‌رزیه‌کی دیموکراسیانه‌وه ده‌خ‌زینه نه‌شکه‌وته‌کانتان و له‌وی داده‌ر‌زین، گه‌رچی له راستیدا ئیوه تا راده‌یه‌ک ئاوها نین. به‌س هه‌ندیک نا‌زا‌وه‌چی هه‌ن که جه‌وم پێیان ده‌گیریت...

- نکاتان لی ده‌که‌م با‌به‌تی گه‌تو‌گۆ‌که بگۆرن و واز له نه‌شکه‌وته‌کانی ئیوه به‌ینن.

- ئه‌، خوايه گیان! ده‌بینم وه‌ک سووکایه‌تی پیکردنیک لیک ده‌ده‌نه‌وه. ئه‌وجا به‌خۆتان مۆله‌تتان دامی که هاورپێانه قسه‌تان له‌گه‌ڵ بکه‌م. به‌س داوی لیبوردن ده‌که‌م، من هیشتا شایسته‌ی ئه‌وه نیم که بېمه هاورپێتان و بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش هیچ کاریکم نه‌کردوه. ئه‌مه خواردنه‌وه‌یه‌کی باشه، تاقی بکه‌نه‌وه. که‌میکی بۆ تیکردم.

- ده‌زانن نیشان پتروقیچی نازیز، من به ته‌واوی ئه‌وه ده‌زانم که سه‌پاندنی هاورپێه‌تی به‌سه‌ر که‌سانی دیکه‌دا کاریکی بی نه‌ده‌بانه‌یه. هه‌ر به‌و جو‌ره‌ی که ئیوه بیری لی ده‌که‌نه‌وه هه‌موو هاوچینه‌کانی ئیوه به‌رانبه‌ر به ئیوه بېشه‌رم و رووه‌ئا‌را‌و نین. هه‌ئبه‌ته ئه‌وه‌ش ده‌گه‌م که گه‌ر ئیوه لێ‌رانه له‌سه‌ر می‌زیک له‌گه‌ڵ من دانیشتون، ئه‌وا به‌بۆنه‌ی چاوی کالی منه‌وه نییه، به‌ئکه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌ئینم پێتان داوه که «ده‌مه‌ته‌قی» یه‌کتان له‌گه‌ڵ بکه‌م. وا نییه؟

جا ده‌ستی به پیکه‌نین کرد.

بی سه‌برانه قسه‌م پێ بری و گوتم: ((به هه‌ئەدا نه‌چوون.)) سه‌یره‌که‌م ئه‌و له‌و جو‌ره‌ مرو‌قانه‌یه که وه‌ختیک که‌سی‌کیان ده‌که‌وتیه ژێر ده‌ست که پێویستی به‌وانه، ئیدی ده‌ست به ته‌شقه‌ئه پیکردنی کابرای ژێر ده‌ست ده‌کن، منیش ئه‌و سا‌ته له ژێر ده‌ستی ئه‌و دابووم، نه‌مه‌ده‌توانی به‌ر له بیستنی ئه‌و قسانه‌ی که ده‌یویست پێمیان بلێ به‌جیی به‌ئیم، ئه‌ویش چاک ئه‌م با‌به‌ته‌ی ده‌زانی. کتوپر شی‌وازی قسه‌کردنی خۆی گۆری و هه‌ر سا‌ته‌و چووختیتر، بېشه‌رم‌تر و ته‌شقه‌ئه‌باز‌تر ده‌رده‌که‌وت. من درێژه‌م پێدا: ((به‌ئی، راست ده‌کن، شازاده، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه له‌گه‌ڵتان هاتووم بۆ رێستوران، گه‌رنا، هه‌رگیز لێ‌ره نه‌ده‌مامه‌وه... به‌تایبه‌ت تا ئه‌م دره‌نگانی شه‌وه‌ش...))

پێم خوشبوو بلیم گه‌رنا به هیچ نرخیک ناماده نه‌بووم له ته‌ک ئیوه دابنیشم، به‌س به‌رم به خۆم گرت و رسته‌که‌م گۆری، وه‌لی نه‌ک له‌به‌ر ترس، به‌ئکه له‌به‌ر ئه‌ده‌ب و هه‌روه‌ها ئه‌و لاوازییه ده‌روونییه نه‌فره‌تییه‌ی که هه‌مه‌ جیا

نەمەش چۆن دەكریت رووبەروو قسەى ناشرین بەرانبەر خەئكى بكەیت، تەنانەت گەر بەرانبەرەكەت شایەنى ئەوێش بێت و وای پى خوشبى كە بێنەدەبانە و شەرانیانە رەفتارى ئەگەل بكەیت؟ پیموایە شارزادە ئەم بابەتەى ئە نیگامدا خویندەو، چونكە ئە وەختى قسەکردنەكەمدا، بە سیمایەكى گائتە جارنەوێ چاومی تیبری بوو، دەتگوت ئەزەت ئە دەستە پاچەبى و كەم روویم دەبات و بە نیگای هەئیدەنام كە: ((كەواتە زانت نىبە قسەى دت بكەیت و دەیگۆریت، نازیز!)) بیگومان ئەمە مانای نیگاكەى بوو، چونكە كە قسەكەم تەواو بوو، دەستی كرده پیکەنین و بە سیمایەكى پاپشت كەرانەو دەستىكى بە ئەژنۆم داكیشا. ئە نیگايدا ئەمەم دەخویندەو: ((كاتىكى خوشت پى بەسەر دەبەم، هاوړی!))

ئە دندا گوتم: پە ئەت نەبیت!

بە دەنگى بەرز گوتى: ((هەست دەكەم ئەمشو زۆر خوشحالم، ئە راستیدا بە خوشم هۆكارەكەى نازانم. بەئى! دەمەوئ قسە ئەسەر باوكى ئەو كچە بكەم. مروّف دەبیت تەنیا جارێك قسە ئەسەر بابەتێك بكات و نیدی بگاتە ئە نجام، هیوادارم ئە مجارەیان بە تەواوى دەرك بە قسەكەم بكەن. ماوەیهك ئەمەو بەر قسەم ئەسەر ئەم باوكە ساویلکەیهى كە هەر دەئیی كورپێرگەیهى شەست ساڵیه و ئەو بره پارەیه كرد كە بە ئیوهم گوت بە تەمام بۆى بگەرێنەو... پىووست ناكات دیسان دووبارەى بكەمەو. بەس ئەو قسانم <<هەروا و بو خوشی>> كردن. ها! ها! ها! ئیوہ نووسەرن و دەبوو سۆسەى ئەم شتانه بكەن...))

واق و وړ لىبم دەروانى. وىړای ئەوێش بە سیمایدا پینەدەچوو مەست بىت...

- باشە، بەس سەبارەت بەم كچە لاو، ئە راستیدا ریزم بۆى هەیه، تەنانەت هەست دەكەم خوشیشم دەوئ، باوهر بكەن، راستە كە تا رادەیهك كەئكە ئەبازە، بەس پيشینیان ئەسەر هەق بوون كە پەنجا ساڵێك ئەمەو بەر گوتووینان: <<هیچ گوتێك بى درك نىبە>>، راستە كە دركەكان نازار بە مروّف دەگەیهنن بەس مروّف وەسوسە دەكەن و بەرەو خویانى رادەكێشن، گەرچى ئەم ئالیوشایەى من لاوێكى دەبەنگە، بەس تا ئەندازەیهك لى خوش بوومە، چونكە سەئقەیهى كى باشى هەیه. بە كورتیبەى من كەیفم بەم جۆرە كچانە دىت و (ئىوہكانى بە شىوہیهى كى مانادار پىك گوشین) تەنانەت ئەم بارەیهو بەرپاریكیشم داو... بەس با ئەمە هەنگرین بو دواى...

بە نارەحەتیبەو گوتم: ((شارزادە، من سەر ئەم راگۆرپنە كتوپراندەیه تان دەرناكەم، بەس... تەكا دەكەم بابەتێ قسەکردنەكە بگۆرن!))

- دیسان كە ئەت گەرم داها تەو! باشە... بابەتێكى دى دەكەمەو! تەنیا دەمویست شتێكتان لى بپرسم، هاوړى باشەكەم: ئایا ئیوہ ریزىكى زۆرتان بو ئەم كچە هەیه؟

بە پشووكورتیبەى كتوپراندەو گوتم: بەئى.

به دهميكي دادريو و ددانيكي دهركهوتوو و ههروهه پيلويكي نيوه داخراوى رفته لسينهوه نه سهري روشت: باشه، خوشيشتان دهوي؟

به دهنگيكي بهرز گوتم: بىرتان چووچ به نيينيكتان پي دام.

- باشه، بيدهنگ دهم، نيدى قسه ناكم. ودرنهوه سهرخوتان! نه مرؤ به شيويهكي نييجگار سه رسامكه ر به زهوق و خوشكه يغم. زور دهميكي وهه شادييه كم به خومه وه نه ديوه. بيتان چونه خواردنه وهى غازدار بخوينه وه، راتان چيبه، كاكي شاعير؟

- من ناخومه وه، هه زناكه م هيچ شتيك بخومه وه.

- بيدهنگ بن. دهبيت به تهواوى هاوراي من بن. جهويكي خوشم هه يه و زور هه ستيار بوومه، بهس ناكريت خوم به ته نيا دنخوشم. كي چوزان، له وانه يه به دم خواردنه وهه به يه كدى بلين <<تو>> ها! ها! ها! نا، هاوراي لاهه كم، هيشتا نيوه به باشى من نانس! دننيام كه خوشتان دهويم. هه زده كم نه خه م و شادي، گريه و بيكه نين دا هابه شم بن، گهرچى هيوادارم لايه نى كه م نه كه ومه گريان. باشه، بيتان چونه، نيشان پتروقيج؟ ناگاتان نه وهبيت كه نه گهر نه م سه نه يه به وه جوړه سه ر نه نريته وه كه من دهمويت، نهوا هيزى خه يانم نه دهست دهم، دهبيت دوكه نيك و تيكه نى ههوا دهبيت و نيوش هيچ شتيكتان دهست ناكه وي، نه مهش نه دؤخيدا كه نيوه ته نيا بهو بونه يه وه ليړن هه تا سه ر نه بابته تيك دهر بكن، وا نيبه؟

ديسان چاويكي روودارانه ي لي داگرتم و بوي زياد كرد: ((جا هه لبراردن نه دهست خوتان دايه.))

هه ره شه كه جددى بوو. په سه ندم كرد. به خوم گوت: ((تو بلييت به ته ماي سه رخوشكردنم نه بيت؟)) هه ر به راستى نيسته كاتى نه وه بوو كه باسه كه به م وه سه ر نه و قسانه ي كه له باره ي شازاده وه دهكران و منيش دهميك بوو بيستبوون. باسيان دهكرد كه گهرچى له نيو خه نكى و كومه لگه دا رهفتارى ريزدارانه و بي خه وشه، بهس هه نديك شه و هه زى نيبه بخواته وه و نه ژيره وه به هه نديك كارى چه په له وه خهريك بيت... هه كايه تگه ليكي توقينه رم له باره يه وه بيستبوون. دهيانگوت ناليوشايش دهزانيت كه باوكى جار و بار له خواردنه وه دا زياده روي دهكات، نه ويش هه ولى دهه نه م بابته له وانى دى و به تاييه ت له ناتاشايش بشاريتته وه. روژيكيان كه نه گه ل من تيكه وت، زور به په له باسه كه ي برده وه سه ر هه نديك شتى دى و وه لامى هيچ پرسياريكى نه دايه وه. جيا نه وهش من نه م بابته م نه زارى نه وانى ديكه وه بيستبوو و دانيشى پيدا دنيم كه تا نه وه خته بروام نه كرده بو، نيسته چاوه رپي بووم بزانه چى رووده ات.

خواردنه وهى گازداريان هينا و شازاده ليوانه كه ي من و هيكه ي خويشى پي پر كرد.

شازاده به دهم نوشینی خواردنه و که یه وه دریزه‌ی دایه گوته کانی: ((دلفینه، کچیکی زور دلفینه، گهرچی رهفتاریکی زبریشی به رانبر من نواند: بهس نهم بوونه وهره له بهردلان و ناسکانه به تایهت له و ساتانه دا زور سهرنجر اکیشت دهن... بیگومان له بهر خویه وه وا بیری کردو و ته وه که نه و شه وه منی دهه ری کردو وه، بیرتان دیت؟ منی کردو وه به خوله میش! ها! ها! ها! نه و سوور هه لگه رانه‌ی چهنده لی دهات. نیوه شاره زای ژنه کانن؟ هه ندیک جار گونای رهنگ په ریو، به شیوه یه کی شایه نی ستایش سوور هه لگه رانی لی دیت، نیوه سهرنجی نهم بابه ته تان داوه؟ ناه! خواجه گیان! دیسان ناوچاوتان تال کرد.))

نیدی نه مده توانی بهر به خوم بگرم و به هاواره وه گوتم: ((به لی! هه ز ناکه م قسه له سهر ناتالیا نیکلایونا بکن... یان لایه می که م بهم شیوه یه... لیتان... لیتان قه بوول ناکه م!))

- نوو، نوو! باشه، له بهر خاتری دلی نیوه هه ر نیسته بابه ته که ده گورم. من وه کو هه ویر شک و شیوا و نه هلی ناشتیم. با قسه له سهر نیوه بکه یین. من زور دهر بهستی نیووم، نیشان پتروقیچ، گهر بزنان من چهنده راستگویانه و هاورییانه دهر بهستی نیووم...

قسه که ییم پی بری و گوتم: ((شازاده، باشتر نیبه قسه له سهر نه و بابه ته بکه یین؟))

- مه بهستان نه << بابه ته که ی خومان >> ه؟ باش له قسه که تان تیده گم، هاوری که م، بهس هیچ ناگاتان نه وه نیبه که چهنده له بابه ته سهره کیبه که نزیک که وتووینه ته وه. گهر نیسته قسه له سهر نیوه بکه یین و هه لبه ته گهر قسه کانم پی نه برن، نیدی نه وسا ده توانم مه بهستی خوم رابگه یینم: دمه ویت به نیوه بلیم نیشان پتروقیچی نیجگار به ریژ، گهر دریزه بهم جوړه ژیانه بدن، نه وا زور به ساده یی له ناوده چن. لیگه ریژن با تاووتوی نهم بابه ته هه ستیاره بکه یین، ته نیا له بهر خاتری هاورییته یی نهم کاره ش ده که م. نیوه که مدهستن، بهر له نووسینی کتیپیک بره پارویه که وهک یارمه تی له په خشانگه ی کتیبه که تان وهرده گرن، بهو پارویه قهرز و قوله کانتان دده نه وه و به وهنده شی که بوتان دهمینیته وه، به دریزایی شه ش مانگ ته نیا نان و چا ده خون، له کونه مشکه که شتاندان له سهرماندا هه لده لهرزن و چاوه ریی نه وون که رومانه که تان بهش بهش له و گو قاره دا بلاو ببیته وه که گریبه ستان له گه لی هه یه: وا نیبه؟

- گریمان که ناوها بوو، بهس له گه ل هه موو نه مانه شدا...

- به لی، هه لبه ته، نه مه زور له دزیکردن باشتره، زور له ماستاوکردن کردن بونا پیاوان و بهرتیل دان و پیلانگیران باشتره. دهرانم به ته مای چ قسه یه کن، هه موو نه مانه روون و ناشکران، زور له میژه.

- پیویست به وه ناکات قسه له سهر بار و دوخی ژیانی من بکن. پیویست ناکات فیری ره چاوکردنی نه و خالانه م بکن، به لکه نه وه نیوون که پیویستان به ره چاوکردنی نه و خالانه هه یه...

- هه ئېته نا! بەس سوودی چىبە من ئەوئەندە سەرى خۆم بەم بابەتەو بەئىشپىنم؟ بەھەر حال، ئىدى قسە ئەسەر كەچە خانووەكان ناكەم. من وەك خۆم ھەز ناكەم ئەو جۆرە شۆيئانە بژىم، تەنیا مەگەر ئە ھەندىك ھەلومەرجدا (پىكەنپىكى چە پەلانى كەرد). بەس بابەتەك زۆر سەرسام دەكات: چ چىژىك ئە نواندى رۆلى ژمارە دوو وەردەگرن؟ راستە كە نووسەرىك ئە جىبەكدا نووسىويەتى كە گەورەترىن كار ئە ژياندا ئەوانەيە پارزىيون بىت بە گىرانی رۆلىكى ئاسايى و سەرىپىي... يان شتىكى ئەم بابەتە! ئەم بارەيەو ھەندىك شتم بىستوو، دەزانم كە ئالىوشا خوشەويستەكەتانی ئى زەوت كەردوون و ئىووش بە وئىنەى شىلەرىكى راستەقىنە ئە پىناو ئەواندا خوتان دەكەنە قورىانى، خزمەتتىكى زورىان پى دەكەن، تەنانت ھەر ئەوئەندەى ماو بە تەواوى بىنە بەردەستىان... ئەم بىوون، دۆستى ئازىز، وەلى من تەنیا ئە خوشەويستىيەو ئەم قسانە دەكەم... ھەر بەراست چۆن بابەتتىكى ئەم چەشنە ئازارتان پى ناگەيەنیت؟ رۆلىكى شەرمەزارانەيە! گەر ئە جىگەى ئىو بەم، پىماويە ئە داخاندا دەمەردم، ئەمە زۆر جىي شەرمەزارىيە، شەرمەزارى!

ئە بارىكدا كە ھىندە رەقەم ھەستابوو بەرچاوى خۆم نەدەدەيت، گۆتم: ((شازادە، دەبىنم بۆيە منتان ھىناوە بۆ ئىرە ھەتا پىم رابوئىرن.))

- نا، نا دۆستى من، نا. ھەنووكە من مەوقىكەم كە وازم ئە قسەى بى ناوەرۇك ھىناوە و بى ئە خوشەختىي ئىو ھىچ شتىكى دىكەم ناوئىت. بە كورتىيەكەى بە تەمام ھەموو شتىك بەخەمەو سەر راستەرى. بەس با جارى واز ئەم قسانە بەئىن، گۆم بۆ رادىرن و ھاوكات ھەوئەدەن تەنانت گەر بۆ چەند خولەكىكىش بىت كەلەتان گەرم دانەيى. راتان چىبە ئەسەر ئە نجامدانى ھاوسەرگىرىيەك؟ دەبىنم كە وا خەرىكە بە تەواوى ئەبارەى <<بابەتتىكى دىكە>> وە قسە دەكەم: بۆچى ئاوا واق و وپ ئەم راماون؟

ئە بارىكدا كە ھەر بەراستى واق و وپ ئەم رامابووم گۆتم: ((چاوپى تەواوئى قسەكانتەم.))

- وەلى تەواوى بابەتەكە ھەر ئەمەندە بوو. دەمەوى بزانم گەر يەكەك ئە ھاوپىكانتان ھەر بە راستى دەرىستى خوشەختىتان بىت، خوشەختىيەكى راستەقىنە ئەك خەيالى، جا ئەو ھاوپىيە گەر كچىكى بەئەزمونتان پى بناسىن، ئەوا كاردانەوئى ئىو چى دەبىت، ھەئەتە خەرىكە بە خوازە قسە دەكەم، بەس ئىو باش ئە مەبەستم حالى دەبن، كچىكى وەك ناتالىا نىكلايونا، ھەئەتە ئەگەل پاداشتىكى شىاو و باشىشدا... (ئاگادارىن كە من ئەمەر بابەتتىكى دىكە دەدوئىم و مەبەستم ئە مەسەئەكەى <<خۆمان>> نىيە)، باشە، راتان چىبە ئەسەر ئەم بابەتە؟

- راي من ئەوئەيە كە ئىو شىتن!

- ھا! ھا! ھا! با، دەئىي دلتان پىو تىھە ئدانىكىشم بەكەن؟

له راستیدا ناماده بووم دست بۆیه خه ی ببه م. له وه زیاتر خۆم پى رانه دهگیرا. وهك حه شه ره یه كى نه گریس دههاته بهرچاوم، وهك جائنا ئوكه یه كى گه و ره كه هیئنده به لاهمه وه پیس و چه په ل بوو كه حه زم ده كرد ههر له و ساته دا به له قه ببیلیشینمه وه. نه و چیرى له م ته شقه نه پیکردنه دهبرد و له باریکدا كه پیی وابوو به قۆلبه ستراوی له بهر دهستی دامه، وهك چۆن گوربه یاری به مشكیک دهكات به هه مان شیوه نه ویش منی کردبووه بابه تی یاری و پى رابواردن. وای بۆ دهچووم (ته و او له م بابه ته دنیا بووم) نه و له زه تیکى نازه لانه له م بی شه رمی، رووه له مائراوی، بی نه ده بی نواندن و ده مامك له روولادانه ده بات. گه ره كى بوو چیژ له سه رسامکردن و تووره کردنم وه ربگریت. له راستیدا رسواى کردبووم و سه ری ده خسته سه رم. ههر له هه مان سه ره تا وه وای بۆ چوو بووم كه شیوه ی ره فتار و قسه کردنی ههر له سه ره تا وه دیاریکرا وه به مه به ستیکى تاییه ت وا دهكات، به س له وه له مه ره جده دا كه منی تیدا بووم، ده بوو به ههر نرخیك بووه به ناچاری هه تا كۆتا گوئى له قسه كانى بگرم. به رژه وه ندیی ناتاشا وای ده خواست و ده بوو به هه موو نه گه ریک رازی ببه م، چونكه له وانه بوو له م ساته دا ریگه چاره یه ك بۆ مه سه له كه ی نه و په یدا بییت. به س چۆن ده كرا به خوین ساردیی وه مل بۆ نه و هه موو پى رابواردنه ناشیرن و ناخوشانه بده م و نقه م نیوه نه یی؟ له هه مووشی خراپتر نه وه بوو كه نه و ده ییدیت من ناچارم هه تا كۆتا گوئى له قسه كانى بگرم و نه مه ش وای ده كرد سووكایه تی کردنه كانى چه په لانه تر ده ربكه ون. به خۆم گوت: ((له گه ل نه وه شدا نه ویش به هه مان شیوه پیویستی به من هه یه.)) جا به شیوه یه كى ره ق و بنجیرانه لیی ها تمه وه لام، نه ویش ده ركى به م بابه ته كرد.

به سیمایه كى جدیدی وه چاوی تیبریم و گوتی: ((گویگرن هاوړی لاهه كه م: نیمه ناتوانین دریزه به م مه سه له یه بده ی، وا باشتره له سه ر شتیک ریک بکه وین. من نیازه بۆچوونى خۆم له باره ی هه ندیک شته وه ده ربیرم، به س ده بییت نیوه پیاهه تی بکه ن و تا كۆتا گوئى له قسه كانم بگرن. ده مه وئى به پیی حه زى دل و جوړی بیرکردنه وه ی خۆم قسه بکه م و له م هه له مه ره جه هه نوو كه یه شدا نه مه شتیکى زۆر پیویسته. باشه، هاوړی لاهه كه م، وهك پیویست دان به خۆتدا ده گریت؟)) گه رچی به نیگایه كى گائته جارانه و جه وگروه چاوی تی بریوووم و به ناشکرا ده یویست هه له مبنی هه تا به ره له ستیی بکه م، به س به سه ر خۆمدا زال بووم و نقه م له خۆم بری. به س كه بینیی من بی ده نگیم هه له برژاردوو، نییدی دریزه ی دایه قسه كانى:

- نیم قه نس مه بن، هاوړیکه م! جا بۆ ده بییت له من بره نجین؟ ته نیا له بهر نه و ره فتاری كه ده نیونیم؟ به س نیوه به در له مه هه رگیز چاوه رپی هیج شتیکى دیکه م لی مه كهن. جیا له وه ش چ به ریز و نه ده به وه قسه بکه م یان هه ندیک جار وهك نیسته به بی شه رمیبه كى ته و او بدویم، لای نیوه ههر یه ك مانای هه یه. نیوه كه یفتان به من نایی، وایه؟ بروانن كه من مرۆقیكى چه نده راستگو، راشكاو و جوان سروشتم! من ته نانه ت بچووكترین هه وه سه مندالانه كانى خۆمیشان دده م. به ئی، دوستی نازین، گه ر نیوه ش كه میك خۆق و خووتان نه رم بییت، نه و له گه ل یه كدى ده گه یه نه ریکه وتنیك و دوا جار بۆ هه میشه له یه كدى تیده گه ی، سه رت سوړنه مینى: ته وای نه م دنپاکى و بی گوناحییه، هه موو نه م به سه ره اته شاعیرانه شیله ر ئاسایانه، نه م هه موو هه وراز و نشیوانه ی نه م

په یوه نډیبه نه فره تیبه ی ناتاشا (که وپړای هه موو شتیك کچیکی له بهر دلانه)، هیندهم بیتاقت ده کهن که هه نډیک جار به پیچه وانه ی حهزی خومه وه ناچارم که میك گالته جاری بنوینم. نیستاکه نه م هه نومهرجه هه لکه وتووه، جیا له وهش هه ر حهزم ده کرد سفره ی دلمتان له بهر ده م والا بکه م، ها! ها! ها!

- به راستی سهرم لیبتان سورماوه، شازاده، به م شیوه قسه کرده نه راشکاوانه یه تان ریك له لیبووکیك ده چن.

- ها! ها! ها! زوریش خراب نیبه. پیکچواندنیک ی سه نجراکیش بوو. ها! ها! ها! قسه کانتان چیژبه خشن، دوستی نازیز، جهوم خوشه و به که یف و رازیم، جا نیوه، شاعیره که ی من، ده بیت به رانبه ر به من زور له خو بردوو بن.

پاشان له باریکدا که زور دلی به خوی خوش بوو، لیوانه که ی پرکرد و به دهنگیک ی به رز گوتی: ((وا باشه که میك بخوینه وه. نه وه بزانتن هاوړیکه م که نه و شه وه نارچه تکه ره ی مای ناتاشا، بیرتانه؟ زوری بیتاقت کردم. راسته رهفتاری زور به ریزانه بوو، به س من به کینه یه کی تونده وه نه ویم جیهیشت و هه رگیز نه م بابه تهش له بیر ناکه م. باکیشم له گوتنی نه م قسه یه نیبه. هه لبه ته به م نزیکانه نوره ی من دیت، به م نزیکانه، وه لی با جار ی نه م بابه ته بخه یه لاوه. دمه و ی پیتان بلیم که له نیو تاییه تمه نډیبه خودیبه کانی مندا، خه سله تیك هه یه که هیشتا نیوه به باشی پیی ناشنا نین. من بیژم نه م هه موو ساویلکه یبه بیتامانه و نه م هه موو عه شقه شاعیرانانه ده بیته وه و هه روه ها هه همیشه له زه تم نه وه بردوو که سهره تا بیمه هاوسوز و هاوخه میان، پاپشتیبان بکه م، له گه لیاندا بکه ومه وه سف و ستایشی که سانی شیلهر ناسا و نه ویندار، جا پاشان له کتوپریکدا دوشیان دابهینم: به جوولیه کی خیرا، دهمامک له رووخسارم لابه دم و له جیی نیشان دانی سیمایه کی خه ماوی، دمه لاسکه یان بکه مه وه و جا له ساتیکدا که زور به که می چاوه ری شتیکی له و جوړه ده کهن، زمانمیان لی رابکیشم. یانی چی؟ نیوه نه م شتانه تیناگه ن؟ له وانه یه وه ک شتیکی پروپووج، ناشیرین و چه په ل بینه به رچاوتان؟))

- به لی.

- چه نده مرقیکی قسه له روون؟ به س وهختی که سانیک نازارم پی ده گه یه نن، نیوه به ته مان من چ کاردانه وه یه که نه به رانبه ریاندا هه بیت؟ من به شیوه یه کی گه مزانه راشکاوم، به س نه مه به شیک ی بچووی تاییه تمه نډیبه خودیبه کانی منه. جیا له مه، دمه و ی هه نډیک له رووداوه کانی ژیانی خومتان بو بگیر مه وه. جا نه وسا زور به باشی لیم تیده گه ن و زوریشتان به لاوه سهرنجراکیش ده بیت. به لی، راسته، رهنگه له لیبووکیك بچم، به س خو لیبووکیکیش ده توانی رووراست بیت، نه ری؟

- گوینگرن شازاده، درهنگ وهخته و له راستیدا...

- خواجه گیان! نیوه چه نده پشووکورتن. نه م هه موو په له کرده تان له چیه؟ با وه ک دوو دوستی گیانی به گیان له به رانبه ر لیوانیک خواردنه وه دا بمینینه وه و بی فروقیل وتوویر له گه ل یه کدی بکه ین، وه کو دوو هاوړی باش. پیتان

وايه سەرخۆشم؟ گەر وا بىر دەكەنەوه، ئەوا باشتر، ها! ها! راستە، پاشان تا ماوهيەكى زۆر ئەم دانىشتنە دۆستانەيەتان لە ياد دەمىنەتەوه، چىژىشتان پى دەبەخشىت. ئىيوە مروڤىكى نارەسەنن، ئىشان پتروڤىچ! ھەستىيار نىن. عەبىبى چىبە يەك دوو كاتژمىرىك لە وەختى خۆتان ئەگەل دۆستىكى وەك من بەسەر بەن؟ ئەمە وادەكات زياتر لە بابەتە سەرەككەمان نزيك ببىنەوه... چۆن دەرك بەمە ناكەن؟ ئىيوە گەرچى نووسەرن، بەس ناتانەوى سوود ئەم ھەلومەرجە وەرگىرن، دەتوانن وەك سەرەشتىك چاۋ لە من بكەن، ها! ها! ها! خوايە گيان، ئەمروڤ بەھوى ئەم راشكاوييەمەوه چەندە جوان و دلپەسەند دەنۆينم.

بە رولەت وا دەردەكەوت گرتبىتى، رووخسارى گۆرابوو و بارىكى رڤ لە دلانەى وەرگرتبوو. بە تەواوى ئەووى پىيوە دياربوو كە ھەز دەكات نازارم بەدات، بەمتەزىنى، تەوانجەم لى بەدات و پىم رابوئىرى. بە خۆم گوت: ((لە رويكەوه وا باشترە كە سەرخۆش بىت. مروڤى سەرخۆش قسەى دلئى دەكات.)) بەس ئەو بە تەواوى فەكر و ھۆشى لەسەر خوى بوو.

بە چالاكى و خۆشكەيفىيەكى ئاشكراو، ديسان دەستى بە قسە كردەوه: ((ھاورپكەم، چەند ساتىك ئەمەوبەر دانم بەوودا نا كە ھەندىك جار ھەزم لىيە زمان لە كەسانىك رابكيشم، ئەوانەشە نابەجى بووبىت، بەس ئىيوە ئەبەر ئەم دان پىدانانە رووراستانەيە، منتان بە لىبووكىك چواند، لە راستىدا كەيفم بەم بابەتە ھات. بەس گەر ئۆمەم بكەن، يان سەرتان ئەو سۆرەمىنى كە بۆچى ئەم ساتەدا ئاوا بى ئەدەبانە ئەگەتەن دەدوئىم، يان بە جوئىكى شەرەنگىزانە و وەك رەعەبەتەك رەفتارتان ئەگەل دەكەم، ئاخەر ئە پرىكدا بە تەواوى شىۋازى قسەكردنەكەم گۆرى، ئەوا لە راستىدا ئەمە بىۋىژدانىيە. يەكەم من چىژ ئەو دەبەم كە ئاوا بىم، دوووم تەنيا نىم و << ئەگەل ئىيوە >> م... بە دەربىرئىكى دى دەمەويت بىژم كە وەك دوو ھاورپى نزيك بو خۆمان خەرىكى رابواردنن و سىيەمىش من ئارەزووم لە ھەوەسبازىيە، ئايا دەزانن كە ئە رابردوودا، من كەسىكى مروڤدۆست بووم و دواى ھەندىك پرسى بان سروش (مىتافىزىك) ى كەوتبووم و ھىندەى نەمابوو بەمە ھاوڤكرى ئىيوە؟ ھەبەتە ھەموو ئەمانە سەر بە رابردوويەكى دوورن، بو سەردەمى زىرپىنى لاوئىم دەگەپنەوه. بىرم دىت كە بە نامانجگەلىكى مروڤ دۆستانەوه گەر رابوومەوه سەر موئكەكەم و بىگومان زۆرئىش بىتاقەت دەبووم. باوهرم پى ناكەن گەر بلىم ئەو سەردەمەدا چ رووداويكەم بو ھاتە پىش. ئەبەر بىتاقەتى و وەرزی ھاتوچوى ھەندىك كچى جوانم دەكرد... خۆتان مۆن دەكەن؟ ئاھ! ھاورپى لاوئەكەم! بەس با ئەم قسانە لە بەينى خۆمان دابن. مروڤ ئە وەختى رابواردن و خواردنەوودا، زمانى خوى پى ناگىرئىت! جا ئەخلاقى منىش رووسيانەيە، زىد پەرست و راشكاوم، ھەزم ئە كەيف و رابواردنە، ئەوجا مروڤ دەبىت ھەلەكان بقوزىتەوه و چىژ ئە ژيان وەرگىرئىت. ئىيە رۆژىك دادىت كە دەمرىن، بە تەماى چىن؟ جا ھەر ئەبەر ئەو ھووم داىە كچ و شت. ژنە شوانىكەم بىرھاتەوه كە مېردەكەى رەعەبەتەكى لاو و قوز بوو. رامسپارد چىنئىكى باشيان تىيەلدا و جا دەمويست رەوانەى خزمەتى سەربازىيەكەم (ھەمان ئەو فروڤىلە كۆنانە، ھاورپى شاعىرەكەم!) بەس ئەو كارەم نەكرد. ئە نەخۆشخانەكەمدا گيانى سپارد... چونكە ئەو سەردەمەدا رامسپاردبوو و نەخۆشخانەيەكى دوازە قەرەۋىلەيى شازيان دروست كردبوو، پاك و خاۋىن، رووپۆشكى تەختەيىشى ھەبوو.

ماوهییه کی زوره رووخاندوومه، بهس لهو سهردهمه دا زور پییهوه دهنازی: نهوسا هینده مروقدوست بووم که کاریکم کرد نهو رعهیه ته له ژیر لیدانی قامچیدا بمریت، هه ئه به ته له بهر ژنه که ی... دیسان ناوچاوتان تال کردهوه، رقتان لهم جوړه قسانه یه؟ ههستی شهره فمه ندانه تان ده بزویین؟ باشه، بهسه، نارام بن. نه مانه هه مووی سهر به رابردوون. له سهرده میکدا نه م کارانه م کردن که سروشتیکی شاعیرانه م هه بوو، یان نیازم وابوو که سیکی سوودمه ند ب م مروقیایه تی، لیژنه یه کی مروقدوست پیک بهینم... چوو بوومه کروکی نه م جوړه کارانه وه. له وه ختانه دا رامده سپارد رعهیه ته کان شه لافکاری بکن. نیسته ئیدی دهستم له م جوړه کارانه هه لگرتووه، یانی سهرده مه که وا ده خوازی، ده بیته هه موومان رقتان له م کارانه بیته، نیسته ده بیته خه ریکی نواندن بین، نه مه هه مان نهو کاره یه که هه موومان پییهوه خه ریکین... بهس هه نووکه نه وهی که زیاتر له هه رشتیکی دی ده مخاته پیکه نین، نه م ئیخمینفه که مژده یه! دننیم که ناگای له هه موو به سهرهاتی نهو کابرا رعهیه ته هه یه... وه لی باشه، له بهر نه وهی که سیکی دنپاکه و لهو سهرده مه شدا زور به منه وه هوگر بوو و به رده وام به شان و بالندا ده هات، بریاری دا له م باره یه وه نه هیج شتیک بزانی و نه بروایش به هیج قسه یه ک بکات، یانی دانی به م به سهرهاته دا نه نا و بو ماوهی دوازه سال، تا نهو کاته ی که خوی گرفتار بوو، هه ر به گوروتینه وه به رگری له م کرد. ها! ها! ها! بهس نه مه هه مووی قسه ی که مژانه یه! با بخوینه وه هاوری لاوه که م. بلی بزانه م به ینتان له که ل ژناندا خوشه؟))

هیج وه لامیکم نه دایه وه و بریارم دا ته نیا گوئی لی بگرم. بتلیک خواردنه وهی دیکه ی هه ئیچراند...

- من هه میسه حه زم وایه به ده م شیو خواردنه وه باسی ژنان بکه م... پییم خوشه وه ختیک که ئیره مان جیهیشت به مادموزل فیلیبیرت ناویکتان بناسینم، راتان چونه؟ بهس نه وه چیتانه؟ ته نانه ت ناتانه وی ئیشم بروانن؟... نه!

له فکرا روچوو، له ناکاو سهری بهرز کرده وه، سه یریکی ماناداری منی کرد و دریزه ی به قسه کانی دا:

- گوئیگرن، هاوری شاعیره که م، ده مووی نهینیه کی سروشتتان بو ناشکرا بکه م که به شیوه یه کی گشتی پیی ناشنا نین. نه وه دننیم که وه مروقیکی گه ندل، یان له وان شه به دگه وه هر، یان ناژه ئیکی گه ندکار و گومرا له من ده روانن. بهس ده موویت بابته تیکتان پی بلیم! گه ریک بکه وی (جا به له بهر چاوگرتنی سروشتی مروقی، نه مه هه رگیز ریک ناکه وی)، به هه ر حال، گه ر ریک بکه وی هه ر یه که له ئیمه، بی دوودلی و به یه کجاری په رده له سهر ته وای نهینیه کانی خوی لابادات، نه که هه ر به ته نیا نهو هزر و نهینیه انه ی که زاتی گوتنیانی نییه و به هیج شیوه یه که ناماده نییه بیاندرکینی، به ئکه له وان شه که ته نانه ت ناویری لای نزیکترین هاوری خویسی باسیان بکات، چونکه نهو هه ندیک جار به خوشی له بیستنیان ده ترسی، ئیدی نهوسا چه شنه بوگه نییک نه م سهرزه و بییه ده ته نیته وه که هه ر هه موومان ده تاسینیته. هه ر له بهر نه وه شه که بنه ما و داب و نه ریته کانی دونیای نه رستوکراتی نه وه ند ه به بهان. واتایه کی قوونیان هه یه وه لی نه خلاق نین، هه ر نه م بنه ما و داب و نه ریتانه ن که کومه لگه ی نه رستوکراتی به پیوه راده گرن و ناسووده یی پی ده به خشن، چونکه نه خلاق دوا جار بی له ناسووده یی هیج شتیکی

دى نىيە، مەبەستەم ئەۋەيە كە ئەبەر خاتىرى ئاسوودەيىيى مروۇق ئە خلاقىيان داھىناۋە. بەس پاشان دەگەرپىنەۋە سەر داب و نەرىت، ئىستە ھەست و ھۆشم ئە جىيى خۆي نىيە، دواتر بىرمى بەيئەنرەۋە. جا ئەبەر ئەۋە دواجار بەم ئە نجامە دەگەين: ئىۋە مەن بە گومرايى، داۋىن تەرى و بە فەسادى ئە خلاقى تۆمەتبار دەكەن و كە چى ئەۋانەشە تەۋاۋى خەتەي مەن بە تەنبا ئەم رۇۋاستىيەم بىت، ھەر ئەۋەندە. ھەر بەۋ جۆرى كە ساتىك ئەمەبەر گوتەم، مەن سوورم ئەسەر داننان بەۋ شتەنەي كە تەننەت ئەۋانى دى ئە خۇدى خۇشيانى دەشارنەۋە... راستە ئەۋە بە زىانى مەن دەشكىتەۋە، بەس زۇرم ھەز ئەۋ كارەيە.

بە بزەيەكى گائتە جارنەۋە بۆي زىاد كەرد: ((ۋىراي ئەۋەش، نىگەرەن مەبەن، خۇ گوتەم <<خەتابارم>> بەس داۋاي لىيۇردن بوون ناكەم. ھەرۋەھا سەرنج ئەم بابەتەش بەدەن: نىيازى ھە پەساندەتتەنم نىيە، نىتان ناپرسەم كە ئايا ئىۋەش ئەم جۆرە نەيىنبا ئەتەن ھەيە يان نا، بۇ ئەۋەي ئەم رىيەۋە پاكانە بۇ خۇم بەكەم... مەن بە شىۋەيەكى شىۋاۋ شەرىفانە ھە ئسوكەۋت دەكەم. مەن بە شىۋەيەكى گشتى ھەمىشە شەرفەمەندانە دەجوۋلىيەۋە.))

سەيىرىكى رىۋاكارنەيم كەرد و گوتەم: ((قسەي ھە ئەق و مە لەق دەكەن، شازادە.))

- قسەي ھە لەق و مە لەق دەكەم؟ ھا! ھا! ھا! ھەز دەكەن پىتان بلىم كە ئەم ساتەدا بىر ئە چى دەكەنەۋە؟ ئىستە ئىۋە خەرىكن ئە خۇتان دەپرسەن كە بۇچى ئىۋەم ھىنايە ئىرە و بۇچى ئە پىر و بەبى ھۇكار سەرفى دئەم ئەبەر دەمتاندا ۋالا كەرد؟ راستە يان نا؟

- بەئى.

- زۇر باشە، دواتر ئە ھۇكارەكەي تىدەگەن.

- سادەترىن رۇۋنكەردنەۋە ئەۋەيە كە ئىۋە دوۋ بىلتەن خواردوۋەتەۋە و ھۇشتان ئەسەر خۇتان نىيە.

- دەتەنەۋى بلىن مەن بەدەمەستەم، ئەۋانەشە. مەستى كەمىك ئە خواروۋى بەدەمەستىيەۋەيە. ئەم مروۇقىكى چەندە ۋردەكار و ھەستىيارن. بەس پىموايە ئىدى بەرە بەرە كارمان دەگاتە چە ئەھان، ئەمەش ئە بارىكدا كە بابەتتىكى ئىجگار جى سەرنجەمان خستىۋە بەر باس! بەئى، ھاۋرى شاعىرەكەم، گەر ئەم دونىايەدا ھىشتاكە شتىكى جوان و دىنشىن بوۋنى مابىت، ئەۋە بىگەمان ژنەكانن.

- بلىن بزەنەم، شازادە، مەن ھىشتا ئەۋە تىنەگە ىشتووم كە بۇچى دەتەنەۋى باسى فەكر و ھەز و نەيىنبا كەنى خۇتان بۇ مەن بەكەن؟

- ئەم... خۇ گوتەم كە دواتر ئەم بابەتە تىدەگەن. بىخەم بىن. جىيا ئەۋەش تەننەت بە رىكەۋت ئەم كارەم كەردوۋە، بەبى ھىچ ھۇكارىك، ئىۋە شاعىرن، ئىۋە ئە مەن تىدەگەن ھەر بۇيە ئەم قسانەم بۇ كەردن. مروۇق جۆرە ئالۋشىكى

ناچاركەرى تېدايە كە ھەندىك جار واى ئى دەكات بەبى ھەستىكردن بە شەرم و ھەيا و بە شېۋەيەكى رۇودامائراوانە، كىتوپر ئە بەرانبەر كەسىكى دىكە دەمامك بە دەموچاۋى خۇيەۋە لاىبات. دەمەۋى ئەم بارەيەۋە كورتە چىرۆكىكى خۇشتان بۇ بگىرمەۋە. ئە پارىس كابرەيەكى شىت ھەبوو كە ۋەك كارمەندى دەۋەت كارى دەكرد، جا پاشان ئەۋيان برد بۇ نە خۇشخانەى دەروونى، يانى دواى ئەۋەى كە گومانىان ئە شىتتىى كابرە نەما. ئە دەسپىكى شت بوۋنەكەيدا، بۇ سەرگەرمىى خۇى دەستى بەم كارە كرد: ئە مائەكەيدا ھەرۋەك ھەزرەتى ئادەم خۇى رپوت دەكردەۋە و تەنيا پىلاۋەكانى ئە پى دەمانەۋە، پاشان كەۋايەكى پان و پۇر و درىژى ئەبەر دەكرد كە تاسەر قولە پىكانى دەھات، ئەۋجا بەۋ بالا پۇشە جوان جوان خۇى دەپپچايەۋە و بە سىمايەكى جددى و قورس و قول ئە مائى ۋەدەر دەكەوت و خۇى بە كۇلاندا دەكرد. جا ھەر كەس ئەۋى دەدەت واى بۇ دەچوۋ كە ئەۋىش ۋەك ئەۋانى دى، كەسىكى ئاسايە و بەۋ كەۋا پان و پۇر و درىژەيەۋە بۇخۇى خەرىكى پىاسەكردنە. بەس ھەر كە ئە گۇشەيەكى چۇلدا تەۋشى راۋيەرىك دەبوۋ، بە ھەمان ئەۋ سەر و سىما جددى و بەۋىقارەيەۋە ئە بەردەمىدا رادەۋەستا، جا بە ھەردوۋ دەست قەراخەكانى كەۋاكەى دەگرت و بە جوۋئەيەكى خىرا سەراپاى رپوتى خۇى بە كابرەى راۋيەر نىشان دەدا. ئەم كارە تەنيا تاۋىكى دەخاياند، پاشان بالا پۇشەكەى ئە خۇيەۋە دەپپچا و بى ئەۋەى تەنانەت يەكىك ئە ماسوۋلەكانى رووخسارى جوۋئەيان لىۋە بىت، زۇر بە ئاسايى و ھەرۋەك تارمايەكەى نىۋ شائۇنامەى ھاملىت ئەۋ كابرەيە دوور دەكەوتەۋە كە ۋاق و ۋر ئە جىگەكەى خۇى بزماركوت كراۋبوۋ. ئەم كارەى بەرانبەر بە ھەموۋ كەسىك دەكرد: پىاۋ، ژن، منداۋ و ھەموۋ خۇشپىەكى ژيانى ھەر ئەۋەندە بوۋ و بەس. باشە، دەكرى ئە رپى كارىكى دىكەشەۋە ھەر بە ھەمان ئەۋ چىژ و خۇشپىە بگەيت، ئەۋىش سەراسىمەكردنى شىلەر رەنگەكانە، يانى رپك ئە ھەمان ئەۋ كاتەدا كە بە ھىچ شېۋەيەك چاۋەرپى نىن، تۇ زمانى خۇتپان ئى دەربەينى. سەراسىمەكردن، ئاى كە دەستەۋازەيەكى چەندە دئشپنە، وانپە؟ مەن ئەم چىرۆكەم ئە جىيەكى ئەدەبىياتى ھاۋچەرخى نىۋەدا خويندوۋەتەۋە...

- بەئى، بەس ئەۋ كابرەيە شىت بوۋ...

- يانى مەن ئەقلم تەۋاۋ نىيە؟

- بەئى.

دەستى كرده پىكەنن و بە شېۋەيەكى تەۋاۋ بېشەرمانە گوتى:

- نىۋە ئاقلانە بىر دەكەنەۋە.

مەن كە تەۋاۋ ئە بېشەرەمىيەكەى تەۋرە بوۋبوۋم گوتم: ((نىۋە رقتان ئە ھەموۋ مەۋقەكانە و ئەنىۋ ھەموۋشپاندا زياتر رقتان ئە مەن، ئەم ساتەشدا دەتانەۋى تۆلەى ھەموۋيان ئە مەن بگەنەۋە. ھەموۋ ئەمانە ئە غروورپىكى تەۋاۋ

سووک و چرووکانهوه سه‌رچاوه ده‌گرن. ئیوه مروقیکی به‌دغه‌رن، به شیوه‌یه‌کی ته‌واو قیزه‌وانانه رقی له‌دښن. له ئیمه په‌ست و بی‌تاقه‌تن و له‌وانه‌یه له‌وه شوه به‌دواوه‌ش هیشتا رقتان دانه‌مرکابیته‌وه و هیچ شتیکیش وه‌ک هم سووکایه‌تی پیکردنه‌ی که به منی ره‌وا ده‌بینن، نه‌توانی ناگری کینه‌تان دا‌بمرکینیته‌وه. ئیوه ته‌نانه‌ت گائته‌تان به‌وه نه‌دبه ناساییه‌ش دیت که پپو‌یسته مروق له به‌رانبه‌ر که‌سانی دیکه‌دا بینوینی. به ناشاکرا ده‌تانه‌وی پیم نیشان بدن که به هیچ جوریک شهرم له‌وه ناکه‌ن که ناوها به‌م شیوه‌کتوپرانه‌یه ده‌مامکی قیزه‌ونی رووخسارتان له به‌رانبه‌ر من لاده‌بن و ناوها به‌ رووداری و بی ره‌چاوکردنی نه‌خلاق له‌گه‌م ده‌وین...

به شیوه‌یه‌کی کینه‌دارانه و له‌باریکدا که نیگایه‌کی پر له‌رقی لی بریووم لی می‌پرسی:

- بچی هم قسانه‌م پی ده‌ئین؟ ده‌تانه‌وی هم رپیه‌وه‌م نه‌وه‌م نیشان بدن که هیزی دزه‌کره‌ نیو فکری منتان هه‌یه؟

- ده‌مه‌وی نه‌وه‌تان نیشان بده‌م که ده‌رک به‌ قسه‌کانتان ده‌که‌م و له‌سه‌ر نه‌وه‌ش سوورم که تیتان بگه‌یه‌نم.

دیسان چوووه‌سه‌ر باری جارانی خوی و به‌شیوه‌یه‌کی شاد و به‌که‌یفانه‌ گوتی: ((قسه‌ی بی‌مانا ده‌که‌ن، هاوری‌نی نازیز. ئیوه ته‌نیا ویستتان سه‌ره‌داوی باسه‌که‌م لی ون بکه‌ن، هه‌ر نه‌وه‌نده. با بخوینه‌وه، هاوری‌که‌م، مؤه‌ت بدن لی‌وانه‌که‌تان پر بکه‌م. به‌س نیازم وابوو به‌سه‌ره‌اتیکی سه‌یر و سه‌رنجراکیشتان بو بگی‌مه‌وه. به‌هه‌موو ورده‌کاریه‌که‌وه بو‌تانی باس ده‌که‌م. به‌لاوی تووشی ژنیک بووم که له‌هه‌رته‌ی گه‌نجیتیدا بوو، ته‌مه‌نی نزیکه‌ی بیستوهه‌شت سائیک ده‌بوو، جوانیه‌کی دوشداهینه‌ری هه‌بوو که له‌که‌م که‌سدا ده‌بینرا، چ له‌ش و لاریک، چ ویقاریک، چ ره‌وت و لار و له‌نجه‌یه‌ک! نیگایه‌کی هه‌ئو ناسا، هه‌میشه‌جددی، به‌فیز و له‌خوباییانه‌ی هه‌بوو. مروق که‌چاوی لی ده‌کرد وای بو ده‌چوو که وه‌کو سه‌هول ساردوسر بیت، به‌نه‌جیبی و داوینپاکییه‌ له‌که‌هه‌نه‌گره‌که‌ی هه‌مووانی له‌قالب ده‌دا. له‌نیو که‌سانی ده‌وربه‌ریدا هیچ داوه‌ریکت ده‌ست نه‌ده‌که‌وت که له‌وه‌سه‌رسته‌ختر بیت. له‌وه‌که‌هه‌ر به‌ته‌نیا گه‌نده‌کاری به‌ئکه‌به‌شیوه‌یه‌کی توند ئیدانه‌ی بچووکتین هه‌له‌ی ژنانه‌ی دیکه‌ی ده‌کرد. هه‌مووان ریزیان لی ده‌نا. له‌خواترستین و به‌پاریزترین و له‌هه‌مان کاتدا لووتبه‌رزترین ژن ریزی لی ده‌گرت و مه‌راییی ده‌کرد. وه‌ک راهیبه‌یه‌کی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، به‌چاویکی که‌م و بیبه‌زه‌بیانه‌وه له‌هه‌مووانی ده‌روانی. ژنانه‌ی لاو له‌به‌رانبه‌ر بو‌چوون و حوکه‌کانیدا هه‌لده‌له‌رزین. له‌نیو کومه‌گه‌دا ده‌سه‌لاتیکی هینده‌بالای هه‌بوو که بو‌چه‌یاچوونی تاهه‌تایی که‌سیک، هه‌ر نه‌وه‌نده به‌س بوو که له‌وه‌که‌وشه‌ی له‌ده‌م ده‌رپچ‌یان بچووکتین نماژه‌بکات. ته‌نانه‌ت پیاوایش سلیمان لی ده‌کرده‌وه، به‌کورتیه‌که‌ی له‌و رپچکه‌یه‌کی عاریفانه‌ی گرتبووه‌به‌ر و هه‌میشه‌خوینسارد و لووتبه‌رز بوو... به‌س بر‌وا به‌وه‌ ناکه‌ن گه‌ر بلیم له‌م ژنه‌جلفتر و داوینته‌رتر بوونی نه‌بوو و من له‌وه‌خوشبه‌ختیه‌م پی برا که متمانه‌ی له‌وه‌ده‌ست به‌ینم. له‌کورتیدا به‌نه‌ینی بوومه‌ماشوقه‌ی. ژوانه‌کانمان هینده‌لیه‌اتووانه‌ریکده‌خران که ته‌نانه‌ت هیچ کام له‌خزمه‌تکاره‌کانیشی بچووکتین

گومانی خراپیان پی نه دبردين، ته نيا كاره كره جوانه فەرهنسيه كه ی ناگای له كه ين و بهينه كانی بوو كه به ته وای جیې متمانه بوو، چونكه نه ویش به جوړيک له جوړه كان له گه لی هاوده ست بوو. ژنه ی نامازه پیکراو هینده هه وه سباز بوو كه دهرسی به مارکی دو ساد^۱ ددها. بهس گروتینی له زه تی نه م په یوه نندیبه له شاراوه یی و له و بېشه رمیبه دا بوو كه بو فریودانی نه م و نه و دهینواند. نه م رهوشی قه شمهری كردنه به و رهفتارانهی كه له به رده م خه ئكیدا وهك نافرته ییكی داوینپاك و پاكیزه پبیانه وه خو ی هه ئده كیشا، نه و خه نده شهیتان سیفته ته دهر وونیبه، هه روه ها پاملكردنی نه و خه یایه ی كه گوايه له كه هه ئنه گره و ته وای نه و كاره بی حسیب و كتیبانه ی كه ته نانه ت هیج كه سیك به خه یالیشیدا نه ده هاتن، چیرئیک له راده به دهریان به و ده به خشی... به لی، شهیتانیکی به رجه سته بوو، بهس خاوه نی هیزیک ناسایی بو وه سوه سه كردن و هه ئخه تاندنی خه ئکی. ته نانه ت نیسته ش كه بیر ی لی ده كه مه وه سه رم سه ده مینی. له ترؤپکی پر خروشتین له زه ته كاندا، له پر وهك به شه ریکی قوشمه له تریقه ی پیکه نینی ددها و منیش به شیوه یه کی شیوا ی ستایش كردن دهر كم به مانای نه م پیکه نینه ده كرد. گهر چی نه و به سه رها ته سالانیکی زوری به سه ردا تیبه ریوه، بهس نه مروش كه نه و یادگار یبه م بیردیته وه، تووشی هه ناسه ته نگی دیم. دوا ی رابردنی سالیك، ماشوقه یه کی دی كرده جینشینم. خو گهر ناره زووم لی كرده نه و ده متوانی سه روتری ناشكرا بكه م، بهس نایا كی باوه ری به قسه كانم ده كرد؟ كی؟ رای نیوه چیبه هاوری لاوه كه م؟

من كه به بیزار یبه وه گویم بو نه م پی هاتنانه ی گرتبوو وه لامه دایه وه: یه ع! نه م به سه رها ته قیزه ونانه!

- گهر به جوړیکی دی وه لامتان بدابامه وه، نیدی حسیبی هاوریبه کی نازیزم بو تان نه ده كرد. هه ر زانیم وا ده ئین. ها! ها! ها! په له تان نه بیته، هاوریكه م. جارئ بژین نیدی نه وسا به خوتان تیده گهن، نیسته... جارئ ده بیته برسیه تی بكیشن. نا، نه وه ودوا نیدی واز له شاعیری ده هیتن. جا نه م ژنه له مانای ژیان تیگه یشتبوو و دهیزانی چون سوودی لی وه ریگریت.

- بهس چون ده بیته مروف به و راده یه ش دایه زیت و ببیته هه لگری نه م خووه نازه ئیبانه؟

- چ خوویکی نازه لی؟

- نه و خووه ی كه نیوه و نه و ژنه پیکه وه گرتبووتان.

^۱ . مارکی ئالفونس فرانسوا ۲ ساد (۱۷۴۰_۱۸۱۴)، فه یله سوفیکی فهرانسی بوو و له خیرانیکی خانه دان هاته دنیا، ژبانی هه وراز و نشیویکی زوری تیادا بووه و سی سا ل نه ته مه نی خو ی له زینداندا به سه ر برده، له بهر نه وه ی په یوه ندی له گه ل شانوكاراندا هه بووه، له لایه ن باوكیبه وه ناچار كراوه زه ماوه ند بكات. وشه ی ((سادیس م)) له ناوی نه م نووسه رمه وه وهرگیراوه، فه لسه فه ی ساد بریتیه له هه بوونی په یوه ندی نازادی جنسی و نارزه زوی نازاردانی جنسی. سادیسم له مرؤدا وهك تاییه تمه ندیبه کی شیوا ی كه سیته ی نامازه پی ده كریت كه ویرای حمز به نازاردانی جنسی، وهك حمز بو نازاردانی دهرونی و روجی و لاشه ی نه وانی دیش به كار ده بریت. ساد بو تیك شكاندنی مه زه ب هیرشی ده برده سه ر پاكیزه ی و داوین پاكی. قسه كردن له سه ر ساد زور نه وه زیاتر هه ئده گریت كه هه ر به ته نیا بلین نه و زینا یه له داوین پاكی به باشت دزانی. (و.ك)

- هاه! ئیوه بهمه دهئین خووی نازهلئی؟ کهواته دردهکهوئیت که ئیوه تازه بهرئیکهوتوون. ههئبهته پهسهندی دهکهه که دهکرئیت بیشرمی به شیوهیهکی تهواو پیچهوانه خوی بنوئینی، وهلی... با سادهتر بدوئین، هاوریکهه... دانی پیدابنئین که ئەم پهیرهوی کردن له نه خلاقه هه مووی قوریاته.

- نهی چ شتیك قوریات نییه؟

- خودی من، هاوریکهه. هه موو شتیك له پیناو مندایه. دنیا بو من نافریندراوه. گوئیگرن هاوری ئازیز، به بروای من هیشتاکه مروق دهتوانیت ئەم گویه خاکییهدا به باشی ژیان بهسهرببات و ئەمهش باشترین بروایه، چونکه بهبی ئەو بروایه ته نانهت ناتوانی ژیانیکی خراپیش دهسته بهر بکات، هیچ ریگهیهکی دیکه له بهردهمدا نامینی بی لهوهی که خوی ژهرخوارد بکات. دهئین هه ندیک له مروقه ده بهنگهکان ئەم کاره دهکن. ئەو جوهره مروقانه هیئنده له فهلسهفه ریسیدا رۆدهچن ههتا دواجار دهگه نه جییهک که نکۆئی له هه موو شتیك دهکن، ته نانهت نکۆئی له رهوابوونی ئاساییترین نه رکیش، ئیدی ئەمانه بی له سفر هیچ شتیکی دیکه یان بو نامینیتهوه. ئیدی ئەوسا له کهله یان دهدا و ژهر به باشترین شتی ئەم ژیانه دهزانن. بیگومان ئیوه پیه دهئین: ئەمه بیروای هاملیته، نووتکهی ناوئیدی، یانی هه مان ئەو بی هیواییه کوشندهیهی که ته نانهت له خهونیشدا بوونی نییه. بهس ئیوه شاعیریکن و منیش ئاسایی، جا له بهر ئەوه به ئیوهی رادهگه بیئنه که ئەم مهسهلهیه ده بیته له سادهترین و کرده بیترین دیدگه وه ئی بروانری. بو نموونه، من ده میکه ئەم کۆت و به ندانهم پساندوون و خۆم نازاد کردووه. ههست به بهرپرسیاریهتی ناکهه و به هیچ شتیکه وه پابه ند نیم ته نیا له و کاتانهدا نه بیته که بهرژه وه ندییهکی من له نارادابیت. ههئبهته ئیوه ناتوانن ئەم دیدگه یه وه سهیری شتهکان بکهن. دهست و پی ئیوه کۆت کراوه، به کۆتی سه لیه یهکی روو له تیاچوون. به پیی پرسگه لی نه خلاقی و خه یالپه روه رانه داوه ری له سه ر شتهکان دهکن. من نامادهه هه رچی که ئیوه ده لئین په سه ندی بکهه، بهس چی بکهه که هیچ گومانیکه له وهدا نیه که قوونترین نووتبه رزییهکانی دنیا له سه ر پایه ی ئەم خوپاریزیه ئینسانییانه بنیادنراون؟ کاریک تا چه نده پاریزکارانه تر نه نجام بدریت، ئەوا راده ی خۆویستی و نووتبه رزیی تیدا زیاتر ده بیته. خۆت خوش بو، ئەمه تاکه ریسایه که من پییه وه پابه ندیم. ژیان بازاریکه، پاره کانتان به فیرۆ مه دن، بهس گه ر به دوا ی چیژ وه رگرتنه وهن، ئەوا به ها که ی بژیئن، ئیدی ئەوسا هه موو نه رکیکی خۆتان به رانه ر به هاوچه شه کانتان جیبه جی کردووه، ریسا نه خلاقییه که ی من ئەمه یه، گه ر له سه ری سوورن ئەوا ده توانن پیی ئاشنابن. گه رچی به خۆم دان به وهدا ده نیم که، له و باره یه وه بروام وایه که مروق نابیت به های هیچ شتیك بژیئری، پیویسته فیری نه وه بیته که چون نه وانی دی ناچار بکات به خورایی کاری بو بکهن. من هیچ ئامانجیکی به رزم نییه، ناشه وئ هه میته، هه رگیز هه ستم به پیویستیشی نه کردووه. مروق به بی ئامانجی به رزیش ده توانیت به دلپه سه ندرین و خوشترین شیوه ژیان به سه ر ببات و... به کورتییه که ی من زور به ساده یی ده توانم خۆم له ژهر خواردنه وه به دوور بگرم. گه ر که میك <<پاریزکارتر>> بووبام، له وانه بوو منیش وهک ئەو فه یله سووفه ده به نگه (که بیگومان ئەمانی بووه.) نه متوانیبا چاوپوشی له ژهره که

بکەم. نا، ژيان هېشتا شتانیکى باشى دیکه‌ی تیدا ماوه. من شه‌یدای ریزنیگیران، خانووی رازاوه و گره‌وکردنی گه‌ورەم، به تایبەت (شه‌یدای یاری وەرەق) م. بەس له سه‌رووی هه‌موویشیان‌ه‌وه ژنه‌کان، ژنه‌کان... جا هه‌ر سه‌ر و شکلیکیان هه‌بیت، ته‌نانه‌ت جه‌زم له رابواردنی نه‌ینی و سه‌رپییان‌ه‌ش هه‌یه، رابواردنی هه‌ژنه‌ر و داهینه‌رانه، رابواردنی چه‌په‌لکارانه بۆ جه‌وگۆرین... ها! ها! ها! که ئی‌م ده‌روان رووخسارتان بی‌زاری ئی‌ ده‌باری! وه‌لام دایه‌وه: راسته.

- باشه، با وای دابننێن ئیوه له‌سه‌ر هه‌قن، هه‌رچۆنیک بی‌ نه‌مه زۆر له ژه‌هر خواردنه‌وه باشتره، ئیوه‌ش ها‌ورام؟

- نا، من ژه‌هر خواردنه‌وه‌م له‌لا باشتره.

- ده‌سه‌نقه‌ست نه‌م پرسیاره‌م ئی‌ کردن، پیم خۆش بوو چیژ له وه‌لامه‌که‌تان وه‌ریگرم، له پیندا ده‌مزانی چ وه‌لامیک ده‌ده‌نه‌وه. نا ها‌وریکه‌م، ئیوه گه‌ر که‌سیکی مرۆقدۆست بان نه‌وا ناره‌زوتان ده‌کرد هه‌موو مرۆقه تیگه‌یشتوو‌ه‌کان، به‌ مێک خوێریه‌تییه‌وه هه‌وسه‌لیقه‌ی من بن، گه‌ر نا ئیدی نه‌وان هه‌ج کاریکیان به‌م دونیایه نامینئ و ئیره‌ش ده‌بیته‌ شوینی مرۆقه گه‌مژه‌کان. گه‌ر هه‌وسه‌لیقه‌ی من بن، نه‌وا هه‌موویان خۆشه‌ختانه ده‌ژین. نه‌م په‌نده‌تان بیستوو: «مرۆقه گه‌مژه‌کان له هه‌چیان که‌م نییه.» بیستوو‌تانه؟ هه‌ج شتی‌ک له‌وه خۆشتر نییه پیاو له‌گه‌ل مرۆقه گه‌مژه‌کاندا ژیان به‌سه‌ر ببات و بچیته‌ ریزیان: نه‌م کاره سوودیکی زۆری تیدا‌یه. سه‌رکۆنه‌م مه‌که‌ن گه‌ر پابه‌ندی هه‌ندی‌ک ریس‌ا و بیروباوه‌رم، یان ده‌مه‌وێت ریزیکی تایبه‌تیم هه‌بیت و به‌ها بۆ دووچاوه‌کی داده‌نیم. باش ده‌زانم که له کۆمه‌نگه‌یه‌کی گه‌نده و سووکدا ده‌ژیم، به‌س هه‌تا ئیسته‌ زانیومه چۆنی بخۆم و له‌گه‌ل گورگه‌کاندا ئوراندوو‌مه، وای ده‌نوینم که سه‌رسه‌ختانه به‌رگری له‌و کۆمه‌نگه‌یه‌ ده‌که‌م، سه‌رباری نه‌وه‌ش، گه‌ر پیاویست بکات له‌وانه‌یه به‌ر له هه‌موو که‌سی‌ک پستی تیبیکه‌م. به‌ هه‌موو فکره تازه‌کانتان ناشنام، تا ئیسته هه‌ج زیانیکیان به‌ من نه‌گه‌یاندوو‌ه و پېشم وانیه‌ه‌بتوانن زیانم پی‌ بگه‌یه‌نن. هه‌رگیز هه‌ست به‌ په‌شیمانی ناکه‌م، هه‌موو شتی‌ک په‌سه‌ند ده‌که‌م، ته‌نیا به‌و مه‌رحه‌ی که چیژی ئی‌ وه‌ریگرم، من و که‌سانی وه‌ک من ژیانیکى بیوه‌یان‌ه به‌سه‌ر ده‌به‌ین. نه‌م دونیایه‌دا نه‌گه‌ری له‌ناوچوونی هه‌موو شتی‌ک هه‌یه، به‌س ته‌نیا نه‌وه ئی‌مه‌ین که هه‌رگیز له‌ناوچین. له‌و کاته‌وه‌ی که دونیا دونیا بووه ئی‌مه هه‌ر بوونمان هه‌بووه. بۆی هه‌یه جیهانی بوون له‌نیو‌بچئ، به‌س ئی‌مه ده‌میننه‌وه: هه‌میشه سه‌رمان له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئاوه‌که دایه. هه‌ر به‌راست، برۆان ژماره‌ی نه‌و که‌سانه‌ چه‌نده زۆره که وه‌ک ئیوه ژیانیکى پر له کویره‌وه‌ری ده‌ژین، ژیانى ئی‌مه زۆر جیاواز و دووردریژه: نه‌م بابه‌ته هه‌رگیز ئیوه‌ی رانه‌چله‌کاندوو‌ه؟ هه‌شتا تا نه‌وه‌ده‌هشت سانی‌ک ده‌ژین، به‌م پیه‌ سه‌روشت به‌خۆی پشتگیریمان ئی‌ ده‌کات، هه‌! هه‌! ده‌مه‌وێت نه‌وه‌ده‌هشت سال بژیم. رقم له‌ مردنه. فه‌سه‌فه ئی‌مه‌ی هی‌نایه سه‌ر نه‌م باسه، بچئ بۆ دۆزه‌خ! با بخویننه‌وه ها‌ورپی ئازیز! باسی کچی جوانمان ده‌کرد... وه‌ئى، نه‌وه بۆ کوئی ده‌چن؟

- من به‌ ته‌مای رۆیشتنم، ئیدی کاتی نه‌وه‌یه ئیوه‌ش برۆن.

- په له مهكهن، په له مهكهن، من خهريكه وهك هاورپيهكي خوشهويست و نزيك قسهي دلي خومتان بو دهكهه و نيوهش به هيچ شيوهيهك گوي بهم بابهته نادهن، هه! هه! جيا لهمه، نيوه هاسوزيتان بو خهلكي نيبه، هاورپي شاعيرهكهه. بهس په له مهكهن، جاري دمهوي بتليكي ديكهش رابسيپيرم...

- سيبه مين دانه؟

- به لي، سه بارهت به پاريزكاريش، شويكهوتووه لاههكهه (مولهت ددهن نه ناسناوهتان پي ببهشم؟ كي چووزاني، له وانه يه روژنيك له روژان وانه كانم به كه لكتان بين...) دهبيت بليم: (پيشتريش پيم گوتون) <<مروفا هه تا زياتر به پاريز بيت، نهوا رادهي خوويستي و بهرزهدهماريي تيذا زياتر دهبيت>>. دمهوي لهم بارهيهوه چيروكيكي خوشتان بو بگيرمهوه: سهردهمانيك كهه تا زور كچيكي لاوم خوشهويست. نهويش فيداكاريهيكي كهوره ي له پيناودا كردم...

له باريكدا كه نيدى نه مدهتواني بهر به خوم بگرم، به شيوهيهكي پر له رق گوتم: ((هه مان نه و كچهي كه تالانتان مرد؟))

شازاده راجهني، شيوه ي سيماي گورا، نيگاي بليسه داري له من بر ي، نيگاي دوودني و رقي تيذا به دي دهكرا.

وهك نه وه ي كه له بهر خووه قسان بكات گوتى: ((راولهستن. له راستيدا من سهرخوشم و فكرم په رت بووه.))

بيدهنگ بوو و به نيگايهكي رق له دلانه و پشكنه رانه وه ليم نر بووه وه، دهستمي خستبووه ناو دهستي و پيده چوو ترسي نه وه ي هه بيت كه من جبي بهيلم. گومانم نه وه دا نيبه كه نه و ساته بيري له وه دهكرده وه كه ناخو من چو ن نه و به سه رها ته م زانيوه كه كهه تا زور هيچ كه سيك ناگاداري نيبه، ههروه ها هه و لي ددها له وه دننيا ببيتته وه كه داخو نه مهي هيچ مه ترسيه يكي بو نه و تيذايه يان نا. نزيكه ي خوله كييك بهم جوړه رابرد، بهس سهروسيماي له پريكدا گوراني به سه ر داها ت، ديسان چوو ختيه تي و شادييه كي سه رخوشانه له نيگاي دا دهركه وته وه. جا پاشان له تريقه ي پي كه نيني دا:

- ها! ها! ها! نيوه له كونه سياسي تمه داريكي وهك تاليران¹ ده چن، نه زياتر و نه كه متر. باشه به ته ماي چين؟ نه و دمه ي كه به ناشكرا تومه تي دزيي دامه پال، من له بهر چاويدا بوو بوومه مروفيكي نه گريس و فيزه ون. هه ر مه پرسه چ هاتوها واريكي كرد، چ جوين و قسه يه كي پيسي پيشكه ش كردم. له رقاندا هار ببوو... نه يده تواني بهر به خوي

¹ . شارل موريس دو تاليران كه له سالي ۱۷۵۴ له پارس له دايك بووه، له ميژوي نه ورو پادا به يه كييك له ديارترين سياسي تمه داران داده نريت كه له سه رده ميكي پر له پشويوا ژباوه و خزمه تي به چه ند حكومت و فهرمه نره وايي جياواز كردووه. بهر له سه ره نداني شورش له خومه تي پادشادا بووه، پاشان چووه خزمه ت ناپليون، له گه ل دهسيكي شه ري نيوان فهرنسا و نيسپانيا، تاليران كه پيني وابوو نيمپراتوري فهرانسا كه وتووه ته وه نيو هه لومه رجيكي مه ترسي داروه، دمه وده ست په يوه نديي له گه ل نيمپراتوري نه و سه رده مهي روسيا (تزار نه ليكسه نده ري يه كهه م) دروست كرد و نه وي دژ به ده و ته تي فهرنسا هه لنا. (و. ك)

بگريٽ. بهس ئيپوه لھم ئيپوهنڊه دا دھتوانن داوھري بگھن؛ بهر لھ ھھموو شتيك ھھر بهو جوړھي كھ ئيسته خوٽان گوتتان، من لھوم تالان نھ كر دووھ. به خوئي لھو پارھيھي پيڊام، كھ واتھ ھي من بوو. باشھ، با ئيسته واي دابنيين كھ ئيپوه باشريين پوڙاكي خوٽان به من دھبه خشن (لھگھل گوتني لھم قسانھدا سھيريكي لھو پوڙاكي بھرمي كر كھ ئيڊي كھم تا زور رووي لھوھدانيي پيپوه نھ ما بوو و سني سال لھوھو بهر خھياتيكي نھزان دووري بووي). من لھم بارھيھوھ مھمنووتان دھبم و پاشان دھيپوشم، جا دواي سائيك لھ پر لھگھل من دھمھ قھرتان دھبيٽ و ئيپوه داوي پوڙاكي كھم لي دھكھ نھوھ، كھ چي پوڙاكي كھ تان لھو كاتھدا ئيڊي كون بووھ... ناي لھمھه كاريكي چاوچنوكانھ نيھ؟ بوچي پيٽان به خشيھ؟ دواي لھوھش لھگھرچي لھم پارھيھي ھي من بوو، بهس بيگومان پيپ دھدايھوھ، وھ لي به خوٽان بليين؛ من لھكوي دھمتواني مھبلھغيكي لھوھا دابين بگھم؟ جيا لھوھش، ھھر بهو جوړھي كھ پيشتريش پيٽانم گوت لھم كھ يفم به ديمھني شاعيرانھ و دلناسكانھ نايي و ھھموو لھم به سھرھاتانھش به بوئھي لھم به زمھوھ رووياندا. ئيپوه نازانن كھ لھ بھر دھمدا چ شاتھ شاتيكي دھكر د و زوو زوو به رووميڊا دھدايھوھ كھ لھو پارھكاني پيڊاوم (كھ لھ راستيشدا ھي خوم بوون). زوري لي پھست بووم و ئيڊي داوھريھيكي بيلايھ نانھم لھ سھر لھم مھسھ لھيھ كر د، ناخر من ھھميشھ لھقل ميوانھم؛ جا بهو لھ نجامھ گھيشتم كھ لھگھر پارھكھي پي بدھمھوھ، لھوا بو ھھموو تھمھني بھدھبھ ختم كر دووھ و به ھوي لھو خھتايھ مھوھ چيڙي بھدھبھ خت بوونيكي تھواوھتيم لي زھوت كر دووھ. باوھرتان ھھبيٽ ھاوړي كھم لھم جوړھ بھدھبھ ختيانھدا، گھر مروڤ بيراڊھ خوئي به نھفس بھرز و سھر راست بزانيٽ و كھسي بھرانبھر كاردانھوھيھيكي ناچواميرانھي بھرانبھر بنويئي، لھوا جوړي ك لھ سھرمھستي بووني ھھيھ. بيگومان لھم ھز لھ رق و بھنھ فرھتكر دنھ لھ فكر گھ لي شيلھر لھساوھ سھرچاوھ دھگريٽ؛ لھوانھيھ دواتر لھم ژنھ تيگھ نانيكي بو خوار دن نھ بوويٽ، بهس لھوھ دلنيام كھ خوښبھ خت بووھ. من نھمويست لھم خوښبھ ختيھي لي زھوت بگھم، ھھر لھبھر لھوھش بوو كھ پارھكھم پي نھدايھوھ. لھ لھ نجامدا لھم دروشمھي من كھ "مروڤ تا چھنڊھ زياتر جواميري بنويئي، لھوا رادھي خوويستي لھوڊا زياتر دھبيٽ"، به تھواوي چھسپاوھ... ناي لھ به تھواوي روون نيپھ؟ بهس... ئيپوه دھتانيوست غافلگيرم بگھن، ھا! ھا! ھا! يھ لا، داني پيڊا بنين كھ دھتانيوست غافلگيرم بگھن؟... يھ لا بھرپيز تاليران قسھ بگھن!

لھ جيگھ كھم ھھستامھوھ و گوتھ خواحافيز.

وازي لھ لاقردي كر دن ھينا و به شيپوهيھيكي جڊي گوتي؛ ((تاويك بوھستن! تھنيا دھمويست دوو قسھي دي بگھم. دواھمين بابھت؛ دواي لھو ھھموو شتھي كھ به ئيپوهم گوت، دھكريٽ بھم لھ نجامھ بگھين (پيپوايھ به خوشتان تيگھيشتن) من ھھرگيز ريگھ به ھيچ كھسيك نادھم كھ پشكيكھم لھ دھست دھريھيئي. من ھز لھ پارھيھ و پيويستم به بريكي زوريھ، كاترينا فيوڊورونا پارھيھيكي زوري ھھيھ؛ باوكي خاوھن كيگھ و دھولھمھنڊ بووھ. باوكي سني مليوني وھك ميراتي بو جيھيشتوھ و لھمھش سوويكي زوري بو من دھبيٽ. كاترينا و نايپوڙا ريك بو يھكدي كراون، ھھردووكيان به لھ نھدازھي يھك حون، لھمھش ھھر لھ بھرژوھنڊيي من دايھ. لھبھر لھوھ دھموي ھھرچي زووتر لھم

ھاوسەرگىرىيە سەرېگرىت. تا دوو يان سى ھەفتە يەكى دى كاترىنا و كۆنتىس دەچن بۇ ئىلاخ. دەبىت ئالىيۇشاش
 ئەگە ئىاندا بروت. بە ناتاشا رابگە يەنن كە بە شىۋازى شىلەرىيانە دىمەنى خەمناك سازنەدات و نەخە ئەتى و
 بەرھە ئەستىم بكات. مەن كە سىكى تۆلە سىن و رىق ئەستوورم، دەزانم چۆن بەرگىرى ئە بەرژە و ھەندىيە كانم بگەم. ترسم
 ئەم كچە نىيە: بىگومان ھەموو شتىك بە پىپى وىستى مەن ئە نجام دەدى. بەم پىپە گەر ئە ئىستە و ھاگادارى
 دەكە مەو، ئەوا ئە بەرژە و ھەندىيە خۇيدا يە. تىكايە ئاگادارى بىن ئەكا كارىكى ھە ئەشانەى لى بوە شىتە وە، ئەم
 نىۋەندەدا ژىرانە رەفتار بگەن. گەرنا خراب بە سەرىدا دەشكىتە وە. دەبىت مەمنوونى مەن بىت كە تا ئىستە بە پىپى
 ياسا ئەگە ئى نە جوو لا و مەتە وە. ئەو بەزانن ھاو رىكەم كە ياسا پارىزەرى ئاسوودە يىي خىزانە كانە، وا ئە مندال
 دەكات كە گوپرا يە ئى خىزانە كەى بىت، رىگە نادات مندالان سەرىپچى ئەو ئەركە پىرۇزانە بگەن كە بەرانبەر بە
 دايك و بابيان ھەيانە. ئەو ھەشتان بىر نەچچى كە مەن پەيوەندىم ئەگەل كە سانىكى دەستروپىشتوودا ھەيە و ئەو
 نىيەتى و... رىپى تىناچى تا ئىستە ئەو ھەتەن نەزانىبىت كە مەن دەمتوانى چ رىۋوشوئىك ئە دژى ئەو بگرمە بەر... گەر
 ئەو كارەم نەكردو وە ئەوا تەنبا ئە بەر ئەو ھەو ھەتە ئىستە ژىرانە جوو لا و مەتە وە. خەمتان نەبىت: ئە
 ماوئى ئەم شەش مانگەدا چاۋگە لىكى تىژ چاۋدېرى ھەر يەك ئە كارەكانى ئەويان كەردو و مەن بە بچوۋكتىن
 و رەكارىيە وە ئاگام ئە ھەموو جوو ئەيەكى ھەبوو. ھەر ئە بەر ئەو ھەشە مەن بە ھىمىنى دانىشتووم و چاۋەرىپى ئەو مە كە
 ئالىيۇشا خۇى واز ئەو بەيىنى و ئەو ساتەش خەرىكە نىك دەبىتە وە. تا ئەو كاتە ئىدى خۇى بەرە بەرە ھەز بە
 جىبابوونە وە دەكات. ئە بەر چاۋى ئەو دا خۇم وەك باۋكىك نىشاندا وە كە خاۋەنى ھەستىكى مەروقانە يە، پىۋىستىشەم
 بەو يە كە ئەو بىرۋا يەكى ئەو جۆرى ئە بەرانبەر مەندا ھەبىت. ھا! ھا! ھا! گەر ئەو شەو بە شان و باى
 ناتاشامدا ھەندا كە تا ئىستە نەفسبەرز و دنگەورە بوو و ئالىيۇشاى ناچار بە زەما و ھەندىكردن نەكردو وە، تەنبا
 ئە بەر ئەو ھەبوو دەموىست بزانم چ كارەدانە وەيەكى دەبىت. ئەو شەو ھەش تەنبا بە نىيازى كۆتايى ھىنان بەم
 پەيوەندىيە سەردانى ئەو ۋىم كەرد. بەس دەبوو ئەم بارەيە وە بە دىئىيەكى تەوا و بگەم... باشە، ئەم
 روونكردنە و ھەتەن بەس نىن؟ يان ئەوانە يە ھەزتان ئەو ھەبىت بزانن كە بوچى مەن ئەمشەو نىۋەم ھىناو بۇ ئىرە،
 بوچى بەم جۆرە ھەئسوكە و تەم ئەگەل كەردن و بو ئاۋھا راشكاۋانە ئەگە تەنبا دوام، ئەمەش ئە بارىكدا بوو كە دەكرا
 ھەموو ئەم نەيىنى و بەسەرھاتە تايىيە تىانە ھەر بە شاراۋەيى مەيىننە وە... ئەرى؟)

مەن ئە بارىكدا كە ھەوئەم دەدا بەر بە خۇم بگرم ھەتە دەھرى نەبەم و بە چلىسىيە وە گوئىم بۇ قەسەكانى رادىرا بوو
 گوتم: بەئى.

- تەنبا ئە بەر ئەو ھەي كە ھەندىك ژىرى و تىگە يىشتن ئە ئىۋەدا ھەست پىدەكەم كە ئەو دوو گە مژە بچكۆلانە يەمان
 لىيى بىبەشەن. ئىۋە دەتەنتوانى بەر ئەوان مەن بىناسن، بە گومان بىردن فەكرە كانم بىخوئىنە وە، ئە بەر خۇتەنە وە
 ھەندىك گرىمانە بگەن: ھەزەم نەكردە بىتەنخەمە ئەو زەھمەتە وە و جا ھەر ئە بەر ئەو ھەش بىرپارمدا زۇر بە روونى
 پىتەنى نىشان بەدەم كە ئەگەل <<چ كە سىك>> دا سەروكارىتەن ھەيە. ئەو زۇر گەنگە كە تىگە يىشتىكى

راسته قىنەمان نەسەر بابەتەكە ھەبىت. دەرك بەو بەكەن، ھاورپكەم. ئىستە دەزانن سەروكارىتان نەگەل چ كەسىكدا ھەيە. ئىوہ نەم كچە لاوہتان خۆش دەوئ و ھىوادارم ھەموو دەسەلاتى خۆتان (چونكە دەزانم كە دەسەلاتتان بەسەر ئەودا ھەيە) بەكاربەينن ھەتا ئەو نە ھەندىك <<گىرەوكىشە>> بەدوور بگرن. بەدەر ئەوہ تووشى نەم گىرە و كىشانە دەبىت و دنىياشتان دەكەمەوہ كە نەم قسانە گائتە نىن. دواچار سىيەمىن ھۆكارى راشكاویم نەگەل ئىوہ ئەوہيە كە... (بەس بىگومان ئىوہ سۆسەتان كرووہ، نازىز) تەف نە تەواوى نەم جۆرە بەسەرھاتانە بەكەم، جا بەتايىت نە نامادەگىي ئىوہدا...

نە رقتاندا ھەئەلەرزىم و گوتەم: ((بە نامانجى خۆىشتان گەىشتن. پەسەندى دەكەم كە ئىوہ بەدەر ئەمە، نە ھىچ رىگەيەكى دىوہ نەتانەتوانى ھەستى سووك سەيركردن و رقى خۆتان بەرانبەر بە من و بە شىوہيەكى گشتى بەرانبەر بە ئىمە نىشان بەدن. نەك ھەر نە خەمى ئەوہدا نەبوون كە بۆى ھەيە باسكردنى نەپىنەكانى دلتان مەترسىتان بۆ دروست بەكەن، تەنانەت شەرمەتان ئەوہش نەكرد كە نە بەرانبەر مندا باسىان بەكەن... ئىوہ وەك ئەو كابرا شىتەي كە كەوايەكى درىژى دەپوشى، نەبەرانبەر مندا خۆتان رووت كرووہ. حسىبى مروقتان بۆ نەكردم.))

نە جىگەكەي ھەستا و گوتى: ((باشى بۆچوون، ھاورپ لاوہكەم، باشى بۆچوون، بە گائتە نەبوونەتە نووسەر. ھىوادارم وەك دوو ھاورپى خۆشەويست لىك جىا ببىنەوہ. پىتان چۆنە بە سەلامەتتى يەكدى بخۆينەوہ؟))

- ئىوہ سەرخۆشن و منىش تەنيا نەبەر ئەوہ بەو جۆرەي كە شاينەن وەلامتان نادەمەوہ...

- ديسان خۆتان نە گىلى داىوہ، بەو جۆرەي كە پىويستە وەلامتان نەداومەتەوہ، ھا! ھا! ھا! مۆلەت دەدەن حسىبەكەي ئىوہش بىرئىرم؟

- زەحمەت مەكىشن، بەخۇم دەبىرئىرم.

- دنىيا بووم! پىكەوہ پىاسەيەك بەكەين؟

- نا، نەگەل ئىوہ نايىم.

- خواخافىز، ھاورپ شاعىرەكەي من، ھىوادارم لىم تىگەىشتن.

بە كەمىك نەتردان و بى ئەوہى ناوړ نە من بداتەوہ، رىستورانەكەي جىھىشت. خزمەتكارەكەي ئەوہى نە گالىسكەكەي دانىشانە. ھەوا تارىك بوو و باران دەبارى.

بهشی دووهم

۱

لام وایه پیویست بهوه ناکات باس نه رادهی توورپیی و نارپهحتیی خوم بکهه. گهرچی دهبوو خوم بو رووبه رووبوونهوهی هه موو رووداویک ناماده بکهه، بهس زور بهوه شوک بووم که شاراده ناوها نه کتوپرینکدا تهواوی چه په ئیبهکانی خوی پی نیشاندام. بیرم دیت که نه لایه کهوه ههستم تیکهه و پیکهه بوو: ههستم به ورد و خاش بوونی خوم دهکرد، نیگه رانیبه کی ناروون دئی دهگوشی: خه می ناتاشام لی نیشتبوو. وینهی ئهوم دههاته بهرچاو که نه داهاتوودا تووشی چ ناسوریبهک بووه، به دئهراوکیوه نه ریگه چاره یهک دهگه رام ههتا ئه و نه ههر نارپهحتی و دهردی سه ریبهک به دوور بگرم و وای لی بکهه بهرگه ی ساتی لیگدا بران بگری و بتوانی دریزه به ژیانی خوی بدات. هیج گومانیک نه وودا نه بوو که مهسه نه که به دابران دوا ییی دیت: بهره بهره کوتایی ئهه به سه رهاته ی ناتاشا نزیك ده بووه و ههر نه نیسته وه هه موو شتیک روون بوو.

گهرچی نه و ساته دا بارانیس دهباری، بهس من بی نه وهی ههستی پی بکهه گه یستمه وه مائی. کاتژمیر نزیکه ی سیی دوا ی نیوه شه و بوو. بهر نه وهی تهغه نه دهرگه بدهم، دهنگی نا ئه یهک هات و دهرگه که به خیرایی کرایه وه، پیده چوو نیلی تا نه و ساته نه چاوه پروانیمدا نه پیشت دهرگه که وه راوه ستابیت. مؤمیک داگیرسابوو. سهیریکی نیلیم کرد و ترسم لی نیشته: رووخساری نه ده ناسرایه وه، چاوانی به بریقه یه کی تاداره وه دهره وشانه وه و نیگایه کی هه ژینه ریان هه بوو: پیده چوو من نه ناسیته وه. تایه کی توندی لی هاتبوو. بهره و لای چه میمه وه، دهستم خسته سر شانهکانی و پرسیم: نیلی، نه وه چیته، نه خوشیت؟

وهك نهوهی كه ترسابییت به سهراپای نهرزوكهوه خوی به منهوه گوشی، پچر پچر چهند قسهیهکی بو کردم. قسهکانی ناروون و سهیر بوون. لییان حالی نهبووم: ورینهی دهکرد.

دهمودهست نهوم برده جی خهوهکهی. بهس نهو ههر بهرهو من ههئمهتی ددها، به توندی خوی به منهوه نووساند و دهنگوت له کهسیک دهرسییت و دهیهوی من بهرگریی لی بکهه. وهختیک که سهره نجام له جیگهکهیدا پاکشا، دهستی گرت و به توندی گوشی، نهوه دهرسا جاریکی دی به تهنیا جیی بهیلم. به بینینی نهو هیئده خهمناک و ورووژا بووم که گریان گرتی. به خوشم نه خوش کهوتبووم. وهختیک فرمیسهکهکانمی بینی، بو ماوهیهکی زور نیگا مکوورهکهی له من بری، دهنگوت به تهمایه له چاوانمدا شتییک بخوینیتتهوه و لیكدانهوهی بو بکات. دیار بوو بو نهو مهبهسته کوششیکی زور دهکات. دواچار شتیکی وهك جوړه فکریک رووخساری روئن کردهوه. دواي ههئمهتیکی توندی فی، وهك ههمیشه تا ماوهیهک داهیزرا، جا نه دهیتوانی فکری چر بکاتهوه و نه قسهیهکی روون بکات. نهو شتهی که نهو ساتهدا پیس هات نهوه بوو: ههوتیکی له رادهبهدهریدا ههتا بمدوینی، پاشان که زانیی من له مهبهستی تیناگهه، دهسته بچووهکهکانی بهرهو روومهتم دریژ کردن و فرمیسهکهکانمی سری، باسکی خسته دهوری گهردنم، بهرهو خوی چهماندمیهوه و روومهتی ماچ کردم.

دیار بوو که به دریژاییی نهو ماوهیهی که من نهوی نهبووم، له پشت دهرگهکهوه راوهستاوه و ههر نهو ساتهشدا تووشی ههئمهتی فی بووه. پاش کونتا هاتنی ههئمهتی فیکه، بیگومان تا ماوهیهک به بیهوشی نهوی مابووهوه. نهو ساتانهدا باری ورینهکردن و باری ناسایی تیکهل به یهکدی دهن و له نه نجامیشدا دیمهنی توقینهر و نیگهرانکهه لهبهه چاواندا پهیدا دهن. له لایهکی دیکهوه به شیوهیهکی ناروون دهرکی بهوه کردبوو که من زوو دهگه ریمهوه و له دهرگه ددهم، ههر لهبهه نهوهش له تهنیش دهرگه و لهسهه رووی زهوییهکه پاکشاه، چاوهپی هاتنهوهه بووه و ریک لهو ساتهشدا که من ویستوومه له دهرگه بدهم، نهو دهمودهست له جیگهکهی ههستاوهتهوه.

له خومم دهپرسی بوچی ریک له پشت دهرگهکه بووه؟ به سههسامیهیکی زورهوه سهیر دهکهه کهوا کونهکهی لهبهه کردووه (نهو کهوایهی که تازه لهو پیرهژنه فروشیارهه کریبوو که جلی دهستی دوو دهفروشی و جار جار سهریکی لی ددهم و شتم به قهرز ددهاتی)، بهم پییه ویستوویهتی له مال بجیته دهر و نهو وهختهشدا که دهرگهکه دهکاتهوه، به شیوهیهکی کتوپرانه فیی لی دیت و له پیی دهخات. تو بللیت به تهمای کوی بووبییت؟ بو هیه ههر لهو کاتهدا تووشی ورینهکردن بووبییت.

بهس تاکهی ههر بهردهوام بوو، دیسان تووشی ورینهکردن بووهوه و جا دواتریش لههوش چوو. لهو وهختهوهی هاتبووه مالی من، تا نهو کاته دوو جار تووشی ههئمهتی فی ببوو، بهس ههردوو جارهکه به سهلامهتی نهجاتی ببوو، وهلی ههنووهکه تووشی پهشیوی زهینیش ببوو. ههتا نیو کاترمیریک له تهکییهوه دانیشتم و چاودیریم کرد، جا پاشان کورسییهکانم له تهنیش یهک و لهنزیک جیخهوهکهی نهوهوه ریز کردن، ههر به ههمان جلی بهرمهوه

له سهريان راکشام بو نه وهی هه رکه بانگمی کرد یه کسه ر هاییم ببیته وه. مومه کهم نه کوژانده وه. بهر نه وهی بخه وم چه ندین جار نییم روانی. رهنگی په ری بوو. بهس نیوه کانی به هوئی تاوه وشک هه لاتبوون و ژینگه لی خوینیان پیوه ده بینرا، بیگومان نه ده سپیکی هه ئه متی فیکه دا که وتبوو و زامدار ببوو. رووخساری ناسه واری ترس و نیگه رانییه کی نازدهری پیوه دیار بوو که ده تگوت ته نانه ت نه خه ویشدا دهستی لی هه ئناگری. بریارمدا گه ر تا سه رله به یانی ته ندووستیی باش نه بیته وه. نهوا ده موده ست دکتور بیئمه ژوور سه ری. ترسی نه وم هه بوو که هه ر به راستی تووشی نه خوشییه کی دیکه بووبیت.

هه ئه له رزیم و به خومم گوت: ((تو بلییت شازاده نه وی ترساند بیته!)) جا نه و ژنه م بیر هاته وه که شازاده پاره کانی لی زهوت کرد بوو.

۲

پازده روژ تیپه ری، نیلی ته ندروستی باش ببوو وه. هوشی هاتبووه سه ر خوئی و ناسه واری په شیویه زهینییه که ی پیوه دیار نه ما، بهس هه ر به راستی نه خوش که وتبوو. نه روژیکی دره وشاوه و سامانی کوتاییی مانگی نیسان نه جیگه که ی ده رها ت. چه فته ی قه دیسه کان بوو.

وای نه و کلۆل و بیئه وایه! ناتوانم به سه رها ته که وه ک خوئی بگیڕمه وه. کاتیکی زور به سه ر نه و رووداوانه دا رابردوو که من نیسته یاداشتیان ده کم. بهس نه مرۆش که رووخساره رهنگیه ریو و لاوازه که ی، نیگای زهق و پیداکرانه ی چاوه ره شه کانیم بیردیته وه په ژاره یه کی گیان سووتین دامده گریته. نه جیگه که یدا راکشابوو و تا ماوه یه کی زور هه ر چاوی تی بری بووم، ده تگوت به نیگا تکام لی ده کات هه تا نه ری سۆسه کردنه وه ده رک به وه بکه م که نه و بیری لی ده کاته وه. بهس وهختیک دهیدیت من ناتوانم به گومان بردن ده رکی پی بکه م و هه روا به دوودنییه وه تیامام، بزهییه کی نه رم و نیانی دههاتی و نه پر دهسته تادار و په نهجه لاوازه کانی به ره و من دریز ده کردن. گه رچی نیسته

^۱ - قه دیس: پله یه کی به رزی روچی نیانی مه سیجیه، به رامبه ر (پیر: وه لی) دیت.

زهمه نیکی زور به سهر نه و رووداوه دا تیپه ریوه و من هه موو شتیك ده زانم، بهس هیشتاش دهرکم به هه موو نهینییه کانی دهی نه خوش و نازارچه شتوو و زه بوونی نه کردوو.

ههست دهکهم خهریکه نه باسه کهم دوور دهکه ومهوه، بهس لهم ساته دا به دهر نه نیلی ناتوانم بیر نه هیج که سیکی دی بکه مهوه. سهر نه وه دایه نیسته که به نه خوشییه وه له سهر قهره ویله ی نه خوشخانه پانکه وتووم و نه لایه ن هه موو خوشه ویستانه مهوه پشتگوی خراوم، جار جار وا دیته پیش که هه ندیک نه ورده کاری رووداوه کانی نه و سهرده مه م بیردینه وه که نه و کات هیج گرنگییه کم پی نه دابوون یان نه بیرم کردبوون، جا لهم جیهانی ته نیاییه دا مانایه کی ته و او جیاواز پهیدا دهکن و نه و شته ی که نه و ساتانه دا دهرکم پی نه کردبوو، نیسته به ته و او ی نه بهر چاومد امانایه کی روون ورده گریت. نه چوار رۆژی سهره تای نه خوشکه وتنه که ی نیلی، من و دکتور نیجگار نیگه ران بووین. بهس بو رۆژی پینجه م، دکتور منی برده لایه که وه و گوتی هیج مه ترسییه کی له سهر نه ماوه و به دنئیاییه وه حالی باشتر ده بیته. نه مه هه مان نه و دکتوره بوو که نه میژه ده مناسی، که سیکی سه نت و نیوان سال بوو که خاوه ن دنیکی میهره بان بوو و شاره زاییه که شی هیچی نه باره وه نه ده گوترا، هه مان نه و دکتوره ی که یه که مچار نیلی نه خوش که وت من نه وم هینایه ژوور سهری و نیلی نه و ساته دا به بینینی نه و خاچه ئستانیسناس له گه وره یه ی که به گه ردنئییه وه شور بووه وه سهری سوورما بوو. به خوشجائییه وه پرسیم یانی ئیدی هیج مه ترسییه ک له نارادا نییه؟

- نا، نه م جارهیان حالی باش ده بیته وه، بهس ژیانیکی وه های له به رده مدا نه ماوه.

به سه رسامیییه وه نه و حوکه می که بو نیلی ده رکردبوو پرسیم: یانی چی؟ له بهر چی؟

- به ئی، بیگومان نه و به م زووانه ده مریت، نه خوشی دئی هه یه و به بچووکتزین رووداوی ناخوش، دیسان ده که ویته وه جیگه، گهرچی له وانه یه ته ندروستی جیگیر ببیته وه، بهس دیسان نه خوش ده که وی و دوا جار ده مریت.

- نا، نه مه ری تیناچی، یانی هه ر به راستی هیج ریگه چاره یه ک بو نه جاتدانی له نارادا نییه؟

- به داخه وه، نه م رووداوه هیج قسه یه کی له سهر نییه. له هه مان کاتیشدا گه ر بتوانیت نه هه ر رووداویکی ناخوش و راجکله کینی به دوور بگریت و ژیانیکی نارامی بو ده سته بهر بکه یته، نه و مردنه که ی که میک دوا ده که وی، به کورتی نه خوشه که ی من گه ر هه ندیک هه لومه رچی دنخوازی بو ده سته بهر بکری نه و بو یه یه نه جاتی ببیته، بهس نه جاتبوونی یه کجاره کی مه حاله.

- نه ی خوایه! که واته لهم دوخه دا ده بیته چی بکه م؟

- راسپاردهکانی من جیبه جی بکه، که شیک ناری بو دابین بکه و نهو دهرمانانهشی له کاتی خویدا دهرخوارد بده که بوی داده نییم. دهرکم بهوه کردووه که نه مندا له زور نارزهووبازه^۱، خوو و رهوشتی به شیوهیهکی کتوپرانه و ته نانهت گائته جارانه دهگوری. هز ناکات دهرمانهکانی به ریکوپیک بخواست. ههر نیستهش به شیوهیهکی پیداکرانه رهدی کردنهوه.

- به ئی دکتور، له راستیدا منداییکی سهیره، بهس من پیم وایه ههموو نه مانه به هوئی قینیکهوهن که له خوشیهوه سهراوه دهگریت. دوینی باری زور خوش بوو، که چی نه مرؤ وهختیک شهربه ته کهیم^۲ بو برد تا بیخواتهوه، به شیوهیهکی که وهک بلی نهیزانیبیت، دهستی به کهوچکه کهدا کیشا و ههمووی پزاندا. که ویستیشم له قتووه کهدا کهوچکیکی دیکه دهریهیم و شهربه تی بو بگرمهوه، قتووه کهی له دهست سه ندم و فری دایه سهر زوی و پاشان له پرمه ی گریانیدا.

دوای ساتیک بیرکردنهوه، دریزم به قسه کانم دا: ((بیگومان ته نیا له بهر نهوه نه بوو که دهمیست دهرمانی دهرخوارد بدهم.))

- نم! قین. بیگومان قینه کهی له وهوه سهراوه دهگریت که له رابردوودا (به شیک له به سهراهاتی نیلیم بو گیرابووهوه و کاریگه ریهکی زوری له سهر دانابوو) کهسانی جوواو جوو به ژیانیدا تیپه رپون و دهستان له بهدبه ختکردنیدا هه بووه. هه نووکه نه مه باشترین دهرمانه بو نهو و ده بیت لی بخواست. هه ول ددهم بهوه قالی بکه که گوی به ناموزگارییهکانی دکتور بدات، یانی به شیوهیهکی گشتی... و دهرمانهکانی بخواست.

له موبهق، نهو جیبه ی که نه م قسانه مان تییدا کردبوو هاتینه دهر و دکتور به رهو جیگه کهی نیلی رویشت. بهس پیده چوو نیلی قسه کانمانی بیستیبت: یان لایه نی کهم نهو کاته دا که سهری له سهر پشتیه که بهرز کردبووهوه و رووی کردبووه نیمه، گوئی قولاخ بووه هه تا بزانیبت نیمه چی ده نیین. من له ری دهرگه نیوه کراوه کهوه به مه م زانی و وهختیکیش به رهو لای چووین، نیفه کهی به خویدا دابوو و به خه ندهیهکی نه خوشانهوه لیمان ورد ده بووهوه. چاره رهی ناوا له ماوهی نه چوار روژهدا به دهست دهر و نه خوشیهوه تهواو لاواز ببوو: چاوهکانی چوو بوون به قولاییدا و هیشتا تای لی بوو. باره لاسارانه کهی و نیگای دهره وشاوه و شه رهنگیزانهی که دکتور له بهرانبه ریاندا دوش دامابوو (باشترین دکتوری نه لمانی بوو له پترزبورگدا) لهو ساته دا وهک شتیکی نیجگار هه ژینه ر بهرچاو ده کهوتن. دکتور به شیوهیهکی جددی و به دهنگیکی لایینه ر و نهرمهوه که هه ولی ددها هه تا دهگریت نهرم و نیان بیت، بهوی گوت که خواردنی دهرمانه کهی پیویست و به سووده و ده بیت ههموو نهو که سانه لی بخون که نه م نه خوشیه یان هه یه. نیلی سهری له سهر سه رینه که بهرز کردهوه و به جوو نه یهکی تهواو پیشبینی نه کراوی دهستی،

^۱ - نارزهوو باز: که سیک که هزی خیرا و کاتی هه یه. هه نه ته "نارزهوو باز" به مانای مهیلیکی زور بو جنسیش دیت که لی رانه دا بهو مانایه به کار نه هاتوووه.

^۲ - شهربهت: شرووب: دهرمانی گیراوه، که وهک چاره سهر به نه خوش دهریت.

وهك نه وهی كه دیسان ناناگایانه بووبیت، کیښای به كه وچكه كه دا و همموو گپراوه كه ی ناوی رښته سهر زهوی. من دننیابووم كه دهسئه نقهست نه م كارهی كړدوو.

دكتور به شیوهیه کی نهرم و نیان گوتی: ((نه م لاسارییهت جیگه ی داخه و من دننیام كه دهسئه نقهست نه و كارته كړد، نه و كاره به هیج شیوهیهك دروست نییه. بهس... دهشی قهره بووی بكهینه وه و دیسان كه وچكیكی دیکه نه و دهرمانه بگرینه وه.))

نیلی گائته ی پیکرد و دیسان گپراوه كه ی رښته سهر زهوی.

دكتور به شیوهیه کی فهرماندهرانه سهری له قانده.

دیسان كه وچكیكی دیکه ی له ناودا گرته وه و گوتی: ((نه م كارته زور ناشیرینه. به هیج شیوهیهك دروست نییه.))

نیلی له باریكدا كه بیهووده هه وئی ددها بهر به پیکه نیلی خوی بگریت گوتی: ((تووره مه بن: بیگومان ده یخومه وه... بهس جا نه وسا منتان خوشده وئی؟))

- گهر هه نسوكه وتت جوان بیت، بیگومان خوشم ده ویت.

- زور؟

- به ئی.

- جا گهر هزم ئی بوو ماچیشم ده كه ن؟

- به ئی، گهر هرت لیبت.

نیلی زیاد له وه خوی پپرانه گپرا و له تریقه ی پیکه نیلیدا.

دكتور به شیوهیه کی نیجگار جددی و چفه ناساوه به منی گوت: ((نه خوشه كه مان خوشحال دیاره، بهس نه مه خونه ویستانه یه و له تووره بیاندایه.))

نیلی له پر به دهنگیكی لاوازه وه گوتی: ((باشه، نیسته شه ربه ته كه م دهخومه وه. بهس وهختیك كه گه وره بووم، زه ماوه ندم له گهل ده كه ن؟))

پیده چوو چیژیكی زور نه م هه نه كچیه تی و لاساری نواندنه نوییه ی وهر بگریت. چاوه كانی بریقه بیان دههات و لیوه كانی له ژیر کاریگه ری تادا ده لهرزین و به و دوخه وه چاوه ری بیستنی وه لامی دكتور بوو.

دکتور بهم لاهردی نواندنه نوئییهی نه و خندهیهکی خونهویستانه‌ی هاتی و گوتی: ((بهئی، هه ئه‌ته گهر کچیکی باش، گویرایه‌ل و به‌ئهدب بیت و نه‌گهر نامادهش بیت...))

نیلی قسه‌که‌ی پی بری و گوتی: ((دهرمانه‌کانم بخوم؟))

- ئی، ئی، زور باشه، بهئی، گهر دهرمانه‌کانت بخویت.

پاشان به ورته‌وه به منی گوت: ((کچیکی باش و ژیره، بهس له هه‌مان کاتدا... دهبه‌ویت له‌گه‌ل مندا زه‌ماوه‌ند بکات... ئای لهم ناره‌زووه سه‌یره))

جا دیسان که‌وچکیک له دهرمانه‌که‌ی دایه دهستی. بهس نیلی نه‌مجاره‌یان بی نه‌وه‌ی هیج فیلیک به‌کاربه‌ینی، دهستیکی به که‌وچکه‌دا کیشا و هه‌موو گیراوه‌که‌ی به جل و دهموچاوی دکتوره داماوکه‌دا پزانند. پاشانیش له قاقای پیکه‌نینیدا، بهس پیکه‌نینه‌که‌ی ناسایی و دلخوشانه نه‌بوو. گه‌شیه‌کی بیبه‌زه‌بیانه و پر له رق به دهموچاوییه‌وه دهرکه‌وت. له ته‌واوی نه‌و ماوه‌یه‌دا خوی له نیگای من دهبه‌زیه‌وه و به نیگا گائته‌جارانه و نازاردانه‌که‌ی له دکتور رامابوو. چاوه‌ری بوو تا بزانیته‌ه‌ئسکه‌وته‌که‌ی چ کاریگه‌رییه‌ک له‌سه‌ر دکتوره داماوکه‌دا ده‌نیته.

دکتور به ده‌سمال رووخسار و جله‌کانی پاک کردنه‌وه و گوتی: ((باشه، کیشه نییه! بهس ده‌شی گیراوه‌یه‌کی دی ناماده بکه‌ینه‌وه.))

نهم کاردانه‌وه‌یه کاریگه‌رییه‌کی زوری له‌سه‌ر نیلی دانا. چاوه‌ری بوو نیمه تووره ببین، لای وابوو پییدا هه‌ئده‌شاخیین، سه‌رکونه‌ی ده‌که‌ین، نه‌وانه‌شه ناناگیانه چاوه‌ری کاردانه‌وه‌یه‌کی له‌و جوړه بووبیت هه‌تا وای بنوینی که توشی فی بووه و بیانویه‌ک به‌ده‌ست به‌نیته و وه‌ک جاری پیشوو قتووی دهرمانه‌که‌ ناوه‌ژوو بکاته‌وه، یان ته‌نانه‌ت شتی‌ک بشکینیته. هه‌موو نهم کارانه‌شی له پیئا و سه‌روه‌تنی دله بریندار و ناره‌زووبازه‌که‌یدا ده‌کردن. هه‌ر به ته‌نیا نیلی و مروقه نه‌خوشه‌کان دیلی نهم جوړه‌هه‌ز و ناره‌زووه نین. چه‌ندان جار خوشم به ژووره‌که‌مدا پیاسه‌م کردوو و ناره‌زووم وابوو که که‌سیک هه‌ر له‌و دهمه‌دا سووکایه‌تیم پی بکات یان لایه‌نی که‌م قسه‌یه‌ک بکات هه‌تا من بتوانم وه‌ک جویندانی‌ک لیکی بده‌مه‌وه، جا له‌م ریبه‌شه‌وه دلم بسه‌روه‌یت. ژنان وه‌ختیک ده‌یانه‌وی له‌م ریبه‌وه <<سووکناپی>> به‌دلیان به‌ه‌خشن، ده‌ست به‌گریان ده‌که‌ن و راستگوترین و هه‌ستیارت‌ترینه‌کانیان هه‌تا توش بوون به‌نۆره‌ی ده‌ماری کر نابنه‌وه. نهم بابه‌ته شتیکی زور ساده و باوه و به‌تایه‌ت له کاتیکیشدا پیش دیت که مروقه‌ه‌میکی، که زوربه‌ی کات ناروونه، له دلدایه و هه‌ز ده‌کات له‌گه‌ل نه‌وانیدیدا باسی بکات، وه‌لی ناتوانی. به‌س نیلی که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ریی دلگه‌وره‌یی دکتوره‌وه که گه‌رچی نه‌وی ره‌نجان‌دبوو به‌س له‌و به‌تاقه‌ت و پشوودریژییه‌وه خه‌ریکی ناماده‌کردنی سیبه‌مین گیراوه بوو، جا وه‌ختیک بینی دکتور به‌بچووکت‌ترین وشه‌ش لۆمه‌ی

ئەۋى نەكرد، ئەپ ئارامى گرت و سرەوت. بزه گائته جارانهكەى ديار نەما، گۇناكانى رەنگيان تيگه رايەو و چاوانى فرميسكان تيزا. بە خيراىى سەيرىكى منى كرد و پاشان چاۋەكانى ئە جىيەكى دى برين. دكتور گيراۋەكەى داىە دەستى. بە هيمنى خواردييەو، دەستە سوورەهە لگه راي و هە ئماسيۋەكانى دكتورى گرتن و ئە چاۋەكانى راما.

- ئە من توورەن، ئەبەر ئەۋەى كچىكى خراپم...

بەس قسەكەى تەواۋ نەكرد، سەرى لەبن پىخەفەكە نا و بە دەنگى بەرز دەستى كرده گريان، گريانكى رقاۋى. دكتور گوتى:

- ئاە! كچۇلەكەم، مەگرى... هيچ نىيە... تۆ توورەيت، كەمىك ئاۋ بخۆرەو.

بەس نىلى گويى بە قسەكانى نەدەدا.

دكتور كە مرقۇقىكى زۆر هەستىيار بوو و هيئەدى نەمابوو ئەۋيش گريان بىگرى، گوتى: ((ئارام بە... نارەحەت مەبە، لىت دەبوورم و ۋەختىكىش كە گەۋرە بوويت، گەر بە ئىن بەدەيت كچىكى باش بيت ئەۋا زەماۋەندت ئەگەل دەكەم...))

نىلى ئەژىر پىخەفەكەۋە بە پىكە نىنىكى لاۋاز و رقاۋى و تىكەل بە هەنسكى گريانەو، كە من زۆرى پى ئاشنا بووم و ئە دەنگى زەنگۇلە دەچوو، گوتى: ((جا ئەۋسا ئىۋەش دەرمانەكانتان دەخۇن؟))

ئەۋ ساتە بەدۋاۋە ھاۋرپىيەتى و ھاۋدلىيەكى سەير ئەنىۋان دكتور و نىلىدا دروست بوو. بەس ئەگەل من بە پىچەۋانەۋە، زياتر ئە جاران بە توورەيى و دژمنايەتتەيەۋە مامەئەى دەكرد. نەمدەزانى چۆن ئەم رەقتارەى لىك بەدەمەۋە و زياترئىش سەرم ئەۋە سوورمابوو كە هەئسوكەۋتى بە شىۋەيەكى كتوپرانه گۇرانى بەسەرداھات. رۇژانى سەرەتاي نەخۇشيبەكەى، ئەگەل من زۆر مېھرەبان و نەرمونيان بوو، ھەر دەتگوت ئە بىننىم تىر نايىت: نەيدەھىشت لىى دووربەكەۋمەۋە، دەستى دەخستە نىۋ دەستە تادارەكەى و ئە تەنىشت خۇبەۋە داي دەنىشاندم و گەر بىزانىبا بىتاقەت يان خەمگىنم، ھەۋلى دەدا بە گائتە و گەپ دئخۇشم بكات، بە دەمەۋە پىدەكەنى و دەكۇشا نازار و نارەحەتتى خۇيم لى بشارىتەۋە. ھەزى نەكرد شەۋانە كار بەكەم، يان بە دىاربيەۋە ئىشك بەگرم و كە دەشيبىنى من بە گويى ناكەم، يەكسەر خەم دايدەگرت. سىماى جار جار نىگەرانبىيەكى پىۋە ديار بوو، بۇ ئەۋەى بەمخاتە پىكەنن، ھەندىك پىرسارى لى دەكردم، دەپىرسى بۇچى خەمگىنم، بىر ئە چى دەكەمەۋە، بەس سەير ئەۋەبوو كە ۋەختىك باسەكەم دەبردەۋە سەر ناتاشا، دەمودەست بىدەنگ دەبوو يان دەستى بە قسەكردن ئەسەر بابەتتىكى دى دەكرد و باسەكەى دەگۇرى. پىدەچوو ھەز نەكات بە هيچ شىۋەيەك قسە ئەسەر ناتاشا بكات و بەمەش منى سەرسام كىردبوو. ۋەختىك دەگەرپامەۋە مائى، زۆر خۇشجال دەبوو. بەس ئەۋ كاتانەى كە كلاۋەكەم ھەئدەگرت بە تەماى چوونە دەرەۋە بووم، بە نىگايەكى خەفەتاۋى، سەير و ۋەك بلېيت لۆمەكەرانە لىمى دەروانى. ئە چوارەمىن رۇژى نەخۇشكەۋتەكەيدا، سەرانسەرى ئەۋ رۇژەم ئەگەل ناتاشادا بەسەربىر و تەنانەت تا درەنگانىكى دواى

نيو شه و پيش هەر له لای مامهوه. قسه وباسيكي زورمان بو يه كدى هه بوو. وه ختيك له مال ده چوممه دهر، به نيليم گوت زوو ده گه ريمهوه و له راستيشدا هەر ته مام وابوو. گهرچى ماوه يه كى زور له وه زياتر كه به خوم دامنا بوو لای ناتاشا مامهوه، بهس خه مى نيليم نه بوو: چونكه فيليپ سه ريكي له من دابوو و دواتریش كه نهم هه والهى به ئاليكساندرا را گه ياندبوو، نهو يه كسه ر هاتبوو بو لای. خوايه گيان! نهم ئاليكساندرا خه مخور و ميه ره بانه چ زه حمه تيكي ده كيشا. به فيليپى گوتبوو:

- يانى قانيا بو فراوين ناگه رپته وه مائى، نهى خوداى گه وره! نهم كچوله يه به ته نيايه. ده بيت هاوريه تىي خومانيان بو بسه لمينين. نابيت نهم دهر فته له ده ست بدهين.

جا ده موده ست به گاليسكه و به سته يه كى گه وره ي ده ستييه وه خوى گه ياندبووه ماله كهى من. هەر نهو كاته به منى گوتبوو بو يه هاتوو، تا نهو ماوه يه كى كه من له مائى نيم له وى بمينيته وه، هاتبوو هه تا يارمه تيم بدات و به سته گه وره كهى كردبووه وه. به سته كهى جوره ها شه ربه ت، مره باگه ليكي تاييه ت به نه خوشان، مريشك، سيو، پرته قال، هه روه ها چه ند جورىك كيك (هه ئبه ته گه ر دكتور مؤلته تى بدابا) و دوا جار جلى ژيره وه، ليفه، خولى، كراس و برينيپچى تيدا بوو كه ده كرا نه خوشخانه يه كيان پى به رپوه ببه يت.

وهك نه وهى كه زور په لهى بيت پيمى گوت: ((هه موو شتيكمان هه يه: جا نيوه وهك پيره كوريكى سه لت ده ژين. هيج يهك لهم جوره شتانه تان نيبه، له بهر نه وه مؤلته م پى بدن... هه ئبه ته فيليپ فه رمانى پيكر دووم كه نهم كارانه بكه م. باشه، ئيستته... خيرا، خيرا! ده بيت چى بكه م؟ نيلى حالى چونه؟ هوشى هاتوو ته وه سه رخوى؟ ناها! نه مه باش نيبه بو نهو. ده بيت سه رينه كهى ريك بخري و سه رى كه ميك نزمتر ببينه وه، بزانه م، نايا سه رينيكي چه رمى و باشترتان نيبه؟ كه كه ميك فينكتر بيت. ناها! چه نده گيژم. بيرم نه بوو دانه يهك له گه ل خوم به ينم... ده چه م ده به ينم... ده بيت ناگر بكه ينه وه؟ كاره كه ريكي پيرى باش ده ناسم و ده بينيرم بو لاتان... بهس هه نووكه ده بيت چى بكه ين؟ نه مه چيبه؟ ده رمانى گيايى... دكتور نه مه ي پى داوه؟ بيگومان بو دروست كردنى جوشانه يه؟ هەر ئيستته ده چه م ناگره كه ده كه مه وه.))

بهس من هيورم كرده وه، جا وه ختيكيش پيم را گه ياند بهو جورى كه نهو بيرى لى كردوو ته وه لي ره كاريكى نه وتو بو نه نجامدان نيبه، سه رى سوورما و ته نانه ت كه ميكيش خه مگين بوو. بهس هەر دلى سارد نه بووه وه. ده موده ست له گه ل نيلى بوونه هاوړى و له ماوه نه خوشيبه كه يدا يارمه تيبه كى باشى دام. هه موو رۆژيكي سه ردانمانى ده كرد و به سيمايه كى هينده په شوكاو و په له كه رانه وه خوى به ژووريدا ده كرد كه ده تگوت شتيكى لى ون بووه و ده يه وييت هه رچى زووتر بيدوژيته وه. هه موو جاريكيش ده يگوت به فه رمانى فيليپ هاتوو. زور كه يفى به نيلى هاتبوو. وهك دوو خوشك يه كدييان خوشده ويست و به گومانى من ئاليكساندرا له هه نديك رووه وه له نيلى منداتر بوو. چه كايه تى بو ده گيرايه وه و ده يخته پيكه نين، نهو كاتانه ش كه ئاليكساندرا ده گه رايه وه مائى، نيلى زور خه فته بار ده بوو.

یه که مین جار به بینینی نهو سهری سوورما، بهس خیرا وای بو چوو که نهو دیده نیکه ره چاوه روانه کراوه ته نیا
له بهر خاتری من هاتوو و جا وهك خووی هه می شه یی خویشی، مونی کرد و بیده نگییبه کی دژمنکارانه دایگرت.
وه ختیك نالیكساندرا رۆیشت، به سیمایه کی نارازییه وه نیمی پرسی: بوچی هاتوو بو نییره؟

- بو نهو دی یارمه تیت بدات، نیلی، خه می توی بووه.

- بوچی؟ خو من هه رگیز هیج نیشیکم بو نهو نه کردوو.

- مروقه دلباش و خه مخوره کان هیج کات چاوه پئی نهو نین که کهسانی دی نیشیکیان بو بکن، نیلی. چه زده که ن
یارمه تیی کهسانی لیقه و ماو بدن. بیخه م به، نهو جوړه مروقه چاکه کارانه زورن. بهس به دبه ختی تو ته نیا
نهو یه که له کاتی پیوستدا تووشیان نه هاتوویت.

نیلی بیده نگ بوو. نیی دوور که و تمه وه. بهس دواي چاره که کانتر می ریک به دهنگی لاواز بانگی کرد و ناوی نیی
ویست، که په رداخه ناوه که م بو برد له پر دسته کانی له ملم نالاند، سهری به سنگه وه نووساند و تا ماوه یه کی زور
له م باره دا مایه وه. بهیانی که نالیكساندرا هات، به بزه یه کی شادمانانه وه به خیره اتنی کرد، بهس پیده چوو
هیشتا شهرمی لی بکات.

۳

نهو رۆژه، هه مان نهو رۆژه بوو که تا شهو لای ناتاشا مامه وه. درهنگانیك گه رامه وه و لهو کاته دا نیلی خه وتبوو.
نالیكساندراش خهوی دهات، بهس به دم چاوه روانی کردنی منه وه لای جیگه که ی نیلی به بیداری دانیشتبوو. به
په له پهل و به دهنگی هیواشه وه بومی گیرایه وه که نیلی سه ره تا زور دلخوش بووه و ته نانه ت زوریش پیکه نیوه،
بهس دواتر خه م دایگرتوو و له فکرا رۆچوو. پاشان به دست ژانه سه ره وه نالاندوو یه تی و جا دهستی کردوو به
گریان و هه نسکان. پاشان بوی زیاد کرد: ((هینده گریا که نیدی من نه مده زانی ده بییت چی بکه م. دواي نه وهش
له باره ی ناتاشا وه قسه ی له گهل کردم، بهس من نه مده زانی ده بییت جیی پی بلیم، جا دواي نه وه نیدی هیج
پرسیاریکی لی نه کردم و هه موو نهو ماوه هه تا خه و بردییه وه هه ر خه ریکی فرمیسک رشتن بوو. باشه، نیشان
پتروقیج، نیدی ده بییت من برۆم، پی م وایه حالی باشتره. با برۆم تا درهنگی نه کردوو، فیلیپ پیی گوتبووم زوو
بگه ریمه وه. ده بییت دانی پیدا بنیم که نهو ته نیا مؤله تی دوو کانتر می ری پیدام، بهس به خوم زیاتر مامه وه. وه لی

کیشه نیه، خه می منتان نه بی، زاتی نیبه خوئی تووره بکات. ناه! خواجه گیان، نیشان پتروقیچی نازیز، ده بیئت چی بکه م؟ له م دواییاندا هه می شه به سهر خوئی ده گه پیته وه مائی. دایمه فکر و خه یال دایگرتووه، نیدی قسمه له گه ل ناکات، بیگومان بابه تیك له نارادایه که نیگه رانی ده کات و گوشار ده خاته سهر روجی، باش دهرک به مه ده که م، جا دیسان شه وی به به دمه سستی خوئی به مائییدا ده کات وه... به درئیایی نهم ماوه یه ههر دلم لای بووه و له بهر خو مه وه ده نیم گهر نیسته بگه پیته وه بو مال نوا که س نیبه بیخاته سهر جیگه ی و بیخه ویئی. مائناوا نیشان پتروقیچ. چاویکم به کتیبه کانتاندا خشاندا. نیوه کتیبستان زوره و رهنکه کتیبه کانتان زور به که لک بن و که چی منی گه مزه ش ههر گیز هیچم نه خویندوو ته وه... باشه نیدی من دهرؤم! تا به یانی!))

بهس بو به یانیبه که ی نیلی به خه مگینی له خه وه نسا، مرمون بوو و خه مساردانه وه لامی دهمه وه. هیچ قسه یه کی له گه ل نه ده کردم، پیده چوو له من تووره بیئت. بهس جار جار به نیگایه که وه که خه فه تیکی شاره و له هه مان کاتدا سوزیکیشی به رانبه ر به من تیدابوو، سه یریکی ده کردم و نه ییده هیشت من پی بزانه. ههر نه و روزه ش بوو که گیچه ئی به دکتور گیرا، من تیمابووم و نه مده زانی چی بکه م.

بهس نیلی به گشتی رهفتاری به رانبه ر به من گورابوو. کاری سه یر و سه مه ره و نارهنووبازانه ی ده کرد، ته نانه ت تا نه و کاته ی که له گه ل من ده ژیا، تا روودانی نه و کاره ساته ی که کوتایی به په یوه ندیی نیوانمان هیئا، ههر جار جار رهفتاری رقایی له به رانبه ر ده نواندم. بهس نهم باسه هه ئده گرین بو دواتر.

جیا له مه هه ندیک جاریش بو یه ک دوو کاتزمیریك به میهره بانیه وه رهفتاری له گه ل ده کردم. هه ولی دها زیاد له راده به لاونیه ته وه و زوره ی کاتیش به کول ده گریا. بهس نهم کاتزمیرانه به خیرایی راده بوورن، دیسان په ژاره دایده گرتوه و به رق و قینه وه لیی ده روانیم. یا که ده یزانی حز به یه کیك له لاساریبه تازه کانی ناکه م، ده سستی به پیکه نین ده کرد و هه می شه ش پیکه نینه که ی به فرمیسک رشتن دوا یی ده هات.

ته نانه ت جاریکیان له گه ل ناییکساندرا کردیبه دمه قهره و به وی گوت نایه وی نه و هیچ کاریکی بو بکات و وه ختیکیش له سه ر نهم بابته لومه یم کرد، رقی هه ستا و به تووره ییه وه وه لامی دامه وه، پیده چوو به رانبه ر به من قینیکی زوری له دل دابیت، جا پاشان له پر بیده نگ بوو و تا ماوه ی دوو روزه قسه ی له گه ل نه کردم، نه ناو و شه ربه تی ده خواره وه و نه ده می له هیچ خوراکیکی دیکه دها، ته نیا دکتور توانیی رازی بکات و بیخاته وه سه ر باره خوشه که ی جارانی.

پیشتر گوتیم که نه و روزه وه ی دکتور دهرمانه که ی دهر خوارد دا، هاورنیه تیبه کی گهرم و گور له نیوانیاندا دروست بوو. نیلی زور پییه وه هوگر بوووو و هه می شه ش به خه نده یه کی خوشحالانه وه پشوازیی لی ده کرد و ده گوت به ر له هاتنی نه و هیچ نارهنه تی یان خه میکی له دندا نه بووه. دکتوریش هه موو روزه ی سهر دانی ده کرد، هه ندیک جاریش له روزه ی کدا دوو جار ده هات بو لای، ته نانه ت نه و کاتانه ش که نیلی ته ندروستیی باش بووه وه و له جیگه که ی هه ستا

هەر سەردانی دەکرد. بە چەشنیک دکتۆری گیرۆدەى خۆى کردبوو کە نەیدەتوانى تەنانهت يەك رۆژيش بەبى بیستنى دەنگى پیکەنین و گائتە و گە پەکانى کە هەندیک کات زۆریش خۆش بوون، هە ئبکات. کتیبى وینەدارى سوودبە خشی بۆ دەهینا. یەکیک ئە کتیبەکانى بە تاییەت بۆ کرپیوو، جا پاشان چکلیت و شیرینیشى بۆ دەهینا. ئەو کاتانەدا بە سیمایەکی قورس و قۆلانەووە خۆى بە ژووریدا دەکرد، دەتگوت ئەو رۆژە بۆ ئەو وەك جەژن وایە و نیلێش دەمۆدەست دەیزانى کە دیاریبەکی بۆ هیناوە. بەس دیاریبەکەى پى نیشان نەدەدا، بە سیمایەکی فیلبازانەووە لای نیلى دادەنیشت و پى دەگوت ئەو کاتانەى کە ئەم نامادەگى نیبە، گەر کچۆلەکە رەفتاریکی باشى هەبیت و شیواى ریزلێنان بیّت ئەوا شایەنى وەرگرتنى پاداشتیکی باشە. ئەگەل کردنى ئەم قسانەدا بە سیمایەکی هیندە ساویلکانە و پر ئە سۆزەووە ئەوى دەروانى کە نیلى بەو پیکەنینەى کە ئە ناخى دلێهوە دەهات، ئەوى تیدەگەیاندا کە بە چ رادەیهک پیبەووە هۆگرە و پەيوەندیبەکی چەندە گەرموگورى ئەگەئى هەیه. سەرئە نجام دکتۆر بە وبقاریکی تەواووە ئە جیگەکەى هەلەستا، قتووی چکلیتەکانى هەلەگرت و ئەو کاتەش کە دەیدایە دەستی نیلى، وەك هەمیشە دەیگوت: ((بۆ هاوسەرە بەسۆزەکەى داها تووم.)) بیگومان ئەم ساتانەدا ئەو خۆشحالتربوو هەتا نیلى.

جا پاشان دەستی بە دەمەتەقتى دەکرد. هەموو جاریکیش بە زمانیکی نەرم و بە شیوەیهکی جددى فەرمانى پیدەکرد کە ئاگای ئە تەندروستیى خۆى بیّت و ئەو بارەیهووە هەندیک نامۆزگاریى پزیشکانەى دەکرد. بە شیوەیهکی سەرمەشقانە دەیگوت:

- پیبووستە هەموو کەسیک ئاگای ئە تەندروستیى خۆى بیّت: بەر ئە هەموو شتیك بۆ ئەوى بە زیندوویى بمینیتەو، جا پاشان ئەبەر ئەوى هەمیشە ئە سەلامەتیبەکی تەواوتیدا بیّت و ئە ئە نجامدا خۆشبەخت ببى. کچۆلەکەم گەر خەمیکت ئە دلدايه، ئەوا ئە بیری بکە، یان باشتر وایە هەر بیری لى نەکەیتەو. گەر نیشتە... ئەوا هەر بیر ئەم بابەتە مەکەرەووە و هەول بەدە بیر ئە شتگەلیکی دلخۆشەر بکەیتەو، ئە بابەتگەلیکی شادیبەنەر و سەرگەرمکەر.

نیلى ئەوى دەپرسى: بەس بیر ئە چ شتیك بکەمەو؟

ئەو ساتەدا دکتۆر تیا دەما کە چ وەلامیکی بداتەو.

- ئە یاریبەکی سەرقالکەر، کە ئەگەل تەمەنتدا بگونجى... یان شتیکی ئەم بابەتە...

- حەز ئە یاریکردن ناکەم، ئەم کارەم بە لاوہ خۆش نیبە، ئەبەرکردنى جلی تازەم پى باشترە.

- جلی تازە! ئەم! بېرۆکەیهکی هیندە باش نیبە. مرۆف دەبیّت خۆى ئەسەر ژیانیکی سادە و بى باق و بریق رابەینیّت، وەلى باشە... دەکرى حەزت ئە جلی تازەش بیّت و بیانپوشیت.

- که هاوسه رگيريمان كرد، جلی زۆرم بۆ ده كرن؟

دكتور بى ئه وهى خۆى تىكبدات گوتى: ((وای لهم فكرانه!)) نىلى بزهيه كى مه كربازانهى هاتى و سه يريكى منى كرد. دكتور دريژهى به قسه كانى دا: ((وىراى نه وهش... گهر هه نسوكه وتت باش و شياو بيت، جليشت بۆ به رادان ده دهه.))

- دواى نه وهى كه هاوسه رگيريمان كرد ههر ده بيت لهم گيراوه يه بخوم؟

دكتور بزهيه كى هاتى و گوتى: نا، له وانده يه ته نيا هه نديك كات!

نىلى به پيكه نينيكي بهرز لهم گفتوگويهى پچراند. دكتوريش سه يريكى سۆزدارانهى نه وهى كرد و له گه ئى پيكه نى.

پاشان رووى كرده من و گوتى: ((چه نده كه يفخوشه، بهس هيشتا ههر نه وه رهوشته نارەزوباز و خه يالپه روه رانه و نه وه دناسكيبه ي جارانى تيدا ماوه.))

دكتور راستى ده گوت. له راستيدا من نه مده زانى چيى به سه رهاتووه، وا ديار بوو ئيدى نه يه وهى قسه م له گه ئ بكات، ده نگوت گوناچيكم به رانه ر كردووه. لهم با به ته زۆر نارەحه تى ده كردم. منيش لىى لوته لا ده بووم ته واوى رۆژ قسه م له گه ئ نه ده كرد، بهس بۆ به يانيبه كه ي لهم كارم شه رمه زار ده بووم. زۆربه ي كاته كان ده گريا و له راستيدا منيش نه مده زانى بۆ ژير كرده وهى ده بيت چى بكم. به هه رحال رۆژيكيان بيده نكيه كه ي شكاند.

رۆژيک بهر له تاريكدا هاتنى هه وا گه رامه وه مائى و بينيم به په له په ل كتيبيكى خسته ژير باليفه كه وه. رۆمانه كه ي خوم بوو كه له وه ختى پيواريما له سه ر ميژه كه هه ئيگرتبوو و خه ريكي خويندنه وهى بوو. له بهر خووه بيرم كرده وه كه داخو بۆچى لىمى ده شاريتته وه؟ ته ريق ده بيتته وه؟ بهس هيچم به رووى خومدا نه هيئا و وام نواند كه ناگام لىى نه بووه. چاره كيك دواتر، بۆ ماوه ي خوله كيك رويشتم بۆ موبه ق: خيرا له جيگه كه يه وه پرتاويكى كرد و كتيبه كه ي خسته سه ر ميژه كه. بۆ ساتيک دواتر بانگمى كرد، به ناوازي ده نگيدا ديار بوو كه خه فه تباره. تا نه وه وه خته ماوه ي چوار رۆژيک ده بوو كه قسه مان له گه ئ يه كدى نه كردبوو.

به دهنگيكي پچر پچر پرسى: ((ئيوه... نه مرۆ... ده چن بۆ لاي ناتاشا؟))

- به ئى نىلى، له راستيدا پيوسته نه مرۆ چاوم پىى بكه وىت.

ديسان به دهنگيكي هيدى پرسى:

- ئيوه... زۆر... خوشتان ده وىت؟

- به ئى، نىلى، زۆر.

دېسان بە ھەمان دەنگى ھېدىيە ۋە گوتى : منىش خۇش دەۋىت .

دووبارە بېدەنگى بائى بەسەر كەشى نېۋا نماندا كېشا .

بە چاۋى تەرەۋە سەيرىكى كىردم و گوتى : ((ھەزەكەم بېچم بۇ لاي و لەگەل ئەو بېرىم .))

بە سەرسوورمانەۋە پىرسىم : ((ئەمە شتىكى نەكردەيە ، نېلى ، مەگەر تۆ ئېرە ئاسوودە نېت ؟))

سوور ھەنگەرا و گوتى : ((بۇچى نەكردەيە ؟ ئېۋە من رادەسپېرن كە بېچم بۇ لاي دايك و باوكى ، بەس من نامەۋى بېچم

بۇ ئەۋى . ئايا ناتاشا كارەكەرى ھەيە ؟))

- بەئى .

- باشە ، با جوابى ئەو بىكات و ئەوسا من ھەموو كارەكانى بۇ دەكەم . ھەر كارىكى بویت بۇى ئە نجام دەدەم و گەر

بەتە ماشبېت پارەيەكەم بداتى ئەۋا من ۋەرى ناگرم ، چونكە خۇش دەۋىت و چىشتىشى بۇ ئېدەنېم . ئەمرو ئەمەى پى

بلىن .

- ۋەئى بۇچى ؟ ئەمە چ فكريكە بە مىشكتدا ھاتوۋە . خۇ تۆ بە ھېچ شېۋەيەك شارەزاي ئەو نېت ؟ پىت وايە بەۋە

رازىيە ۋەك چىشتىلېنەر بتگرىتە خۇ ؟ گەر بەۋەش قايىل بېت كە تۆ بچىت بۇ لاي ، ئەۋا ۋەك ھاۋشانىكى خۇى سەيرت

دەكات ، ۋەك خوشكىك .

- نا ، نامەۋىت ئەۋ من بە ھاۋشانى خۇى بزانىت ... بەم كارە رازى نېم .

- بۇچى رازى نېت ؟

بېدەنگ بوو ، ئېۋەكانى كەۋتنە لەرزىن ، مەيلى گىرمانى ھەبوو .

سەرە نجام پىرسىي : ((مەگەر ئەۋ كەسەى كە خۇشى دەۋىت ، بەم زۋانە ئېى جيا نابىتەۋە و ۋازى ئى ناهېنى ؟))

من ۋاقم ۋرما .

- چۈن ئەمە دەزانىت ، نېلى ؟

- خۇتان ئەمەتان پى گوتەم و پېرىش كە مېردەكەى ئالىكساندرا ھاتبوۋە ئېرە ، لەۋم پىرسى و ئەۋىش ھەموو

شتىكى بۇ باسكردم .

- فىلىپ ھاتوۋە بۇ ئېرە ؟

سەرى دانەواند و گوتى: بەئى.

- ئەى بۇچى پېمەت نەگوت؟

- چونكە...

بۇ ساتىك ئە فكردا رۇچووم، بۇچى فېلېپ بەم سېما تە لېسماوېيەو بە دەوروبەرى ئەم كچەدا دەخولېتەو؟ دەبېت چاوم پېي بگەوئ.

- وەئى بۇچى تۇبايەخ بەم بابەتە دەدەيت، نېلى؟

بى ئەوئى سەرى بەرز بگاتەو يان چاويكەم ئى بگات گوتى:

- بەس ئېو خۇشەوېستېيەكى زۇرتان بۇ ئەو هەيە، واىە؟ گەر خۇشتان دەوئ، كە ئەو وازى ئى هېنا، ئىدى دەتوانن هاوسەگىرى ئەگەل بگەن.

- نا نېلى، مەن بە جورىك ئەوم خۇش دەوئ و ئەوېش بە جورىكى دى منى خۇشەوئ... نا، ئەمە نەكردەيە، نېلى.

دېسان بى ئەوئى سەرىم بگات، هەر بە هەمان دەنگى هېواشەو گوتى: ((مەن خەمەتى هەردووكتان دەكەم و ئېوئەش خۇشەخت دەبىن.))

بە شلەژانەو ئە خۇمەم پىرسى: ((چىي بەسەر هاتووه، بۇچى ئەم قسانە دەكات؟))

نېلى بېدەنگ بوو و ئىدى يەك قسەى نەكرد. بەس ئەو وەختەى كە خەرىك بووم ئە ماڭ دەچوومە دەر، ئە پىرمەى گىيانىدا و هەر بەو جورەى كە دواتر ئالىكساندرا بۇمى باسكرد، تەواوئ ئەو شەو گىيابوو و بە چاوى فرمېسكاوېيەو خەو بردبووېو. تەنانەت شەو ئە خەوېشدا، هەر دەگىيا و وېنەى دەكرد. ئەو رۇژە بەدواو خەمىنتر و بېدەنگتر بوو و ئىدى قسەشى ئەگەل مەن نەكرد. راستە دوو سى جارېك چاوم پېي كەوت كە بە نىگايەكى ئىورېژ ئە سۇز و ئەوېنەو ئىمى دەروانى؟ بەس وەك ئەوئى بېهوت بەر بە پائەنرېك بگىت، دەمودەست ئەم نىگايەى ديار نەدەما. نېلى، كاترېمېر دواى كاترېمېر خەمگىنتر دەبوو، تەنانەت ئەگەل دكتورېش كە سەرى ئەم بار گۇرەنەى سوورمابوو، ئىدى قسەى نەدەكرد. بەس سەرئە نجام حالى باش بوووه و دكتور مۇئەتى پېدا بچىتە دەروە و ئە هەوايەكى كراوئەترا پىاسە بگات، وەئى تەنبا بۇ كاتىكى كەم. كەش و هەوا سامال و گەرم بوو. بەيانىبەكيان چوومە دەر، بەس بە ئېنم بە خۇم دا زوو بگەرىمەو و نېلى بېمە بۇ گەران، تا ئەو كاتە بە تەنبا جېم دەهېشت.

نازانم چۇن باسى ئەو رووداوه بگەم كە ئە مائەو چاوهروانىمى دەكرد. بە پە ئە گەرامەو. كە گەىشتە بەر دەرگە دەبېنم ئە دىوى دەروە كىلەكە ئە قوفلەكە رۇكراوه. چوومە ژوروى: كەسى ئى نەبوو. هەستەم دەكرد خەرىكە ئە خۇ

دهچم. سهيریکی دهووبه رم کرد، کاغه زیک له سهر میزه که بوو که به قه له مدار و به دستخه تیکی گه وره و ناریکو پیک له سهری نووسرا بوو:

((نهوه مالی نیوهم جیهیشت و ئیدی ناشگه ریمه وه، بهس زورم خوشدهوین.))

<< دوستی وهفادارتان، نیلی >>

له ترساندا هاواریکم ئی ههستا و به راکردن له مال وهدهرکه وتم.

۴

تازه گه یشتبوومه سهر کولانه که، هیشتا دهرفته تم بۆ نهره خسابوو بیر نهوه بکه مه وه داخو ده بیته چی بکه م که له ناکاو گالیسکه یه که نه بهردهم دهرگه ی بیناکه دا راوهستا: نالیکساندرا دهستی نیلی گرتبوو و پیکه وه دابه زین. به توندی دهستی نهوی دهگوشی، دهنگوت ترسی نهوه ی ههیه که دیسان رابکاته وه. به رهو لایان هه لهاتم و هاوارم کرد:

- نیلی، چی بووه، بۆ کوئ چوو بوویت؟ بۆچی؟

نالیکساندرا به ورته پیی گوت په لهتان نه بیته، خوراگرین، با بچینه سهری، هه موو شتیکتان بۆ دهگیرمه وه، نیشان پتروقیچ، باوه رناکه ن! ... دهی، با برۆین، هه ر نیسته هه موو شتیکی دهزانن.

به سیمایدا وا دهرده کهوت که هه والگه لیکی زور گرتگی پییه.

وهختیک خومان به ژووردا کرد به نیلی گوت: ((برۆ کچه کهم، برۆ که میک پال بکه وه: ماندوویت. نه م هه موو ریکردنه گالته نییه، ده بیته زور شه که ت بیت، به تاییه تیش له بهر نهوه ی تازه چاک بوویته وه، برۆ پال بکه وه، نازیزم. نیهش لیبره دهرۆین تا بۆ خوت ناسووده بیت.)) جا به چاو ناماژیه کی بۆ موبه قه که کرد.

بهس نیلی پانته کهوت، له سهر قه نه قه که دانیشته و به ههردوو دست رووخساری شارده وه.

چووینه موبه قه که و نالیکساندرا په له پهل به سهراته که ی بو گپرامه وه. دواتر له هه موو ورده کاربیه کان تیگه یشتم. نه وهی که نالیکساندرا گپرایه وه به م جوړه بوو:

دوو کاترمیر بهر نه وهی بگه پیمه وه مائی، نیلی دواى نووسینی یاداشته که، سهرتا چوو بوو بو مائی دکتور. پیشتز ناو نیشانی مائی نه وی په یدا کردبوو. دکتور بومی گپرایه وه که به بینینی نه وه هینده ی نه ماوه له خو بچیت و هه موو نه و ماوه به ش که له وی بووه نه و هه ر باوه ری نه کردوو. پاشانیش وه که بهر نه جام نه مه ی بو زیاد کرد: ((هیشتا هه ر باوه رم نه کردوو و هه ر گیزیش باوه ر ناکه م)). ویپرای نه وه ش نیلی هه ر به راستی له مائی نه ودا بووه. دکتور له توئی جلی مائه ودها، له مه ته به که ی دانیشتوو و خه ریکی خوار د نه وه ی قاوه که ی بووه که نیلی به هه نه داوان خو ی به ژوو ری دا ده کات و بهر نه وه ی بتوانی قسه یه ک بکات، خو ی ده خاته باوه شی نه و. به دهم گریان وه خو ی به ووه ده نووسینی، ده سته کانی ماچ ده کات و به قسه ی بی سهر بهر تکای لی ده کات نه و بگریته خو ی. پیی ده نیت نه ده توانی و نه ده یه وی ئیدی له مائی مندا بژی، له مائی مندا زور نارچه ته و هه ر نه بهر نه وه ش په نای بو نه و بردوو. پاشان نه وه شی بو زیاد کردوو که ئیدی سهر نانیته سه ری و گپچه لی پی ناکات، جلی تازه ی ناوی، ئیدی ژیرانه هه نسوکه وت ده کات، نه و فیرده کات که چون جله کانی بشوا و پاشان هه ر به خوشی نوتوو یان بکات. (بیگومان هه موو نه م قسانه ی له ریگه یان بهر له به ریگه وتن له میسکی خویدا ناماده کردوون.) هه روه ها ده لی ئیدی گوپرایه نیی ده کات و نه گه ریش پیویست بیت هه موو روژ نه و دهرمانانه ده خوات که نه و پی داوه. جا نه گه ریش گوتوو یه تی ده یه وی زه ماوه ندی له گه ل بکات، نه و ته نیا بو گائته بووه و نه سلن بیر له وه ها شتیك ناکاته وه. دکتوره دامووه که له ته واوی نه م ماوه یه دا هینده سه راسیمه ده بیت، له دوخیکدا که جگه ره کوژاوه که ی له به یینی په نه جه کانیدا بووه، به ده می به شکراوه وه گوپی بو قسه کانی نه و را دیراوه.

دواى نه وهی که تاراده یه ک هاتوو ته وه سه ر خو ی و توانیویه تی قسان بکات، گوتوو یه تی: ((کچی گیان، گه ر باش تیگه یشتیم نه وای نیوه داوام لی ده که ن که بتانگرمه خو. به س نه م کاره ناسته مه. به خوتان ده بینن که ژیانیکی هه ژرانه م هه یه و پاره یه کی که مم ده ست ده که وی... دواى نه وه ش ناوها کتوپرانه... به بی بیر کردنه وه... شتیکی زور نارچه ته که ره. وا تیده گه م که نیوه له مال راتان کردوو. نه مه کاریکی زور ناشیرینه... سه رباری نه وه ش، من ته نیا نه و کاتانه دا مؤه تی چوونه دهرم پیدان که که ش و هه و خوشه، جا نه ژیر چاودیری نه و که سه چاکه کاره دا که نیوه ی له خوگرتوو، که چی نیوه له دوخیکدا که ده بیت ناگاداری ته ندروستیتان بن، نه و به جیده هیلن و راده که ن بو لای من و... وه... له جیی نه وه ی دهرمانه کانتان بخون... به کورتی... به کورتیبه که ی... من هیج تیناگه م...))

نیلی نه یه یشتوو قسه کانی ته واو بکات و ده ستی به گریان کردوو. دیسان لیی پاراوه ته وه، به س بیسوود بووه. دکتور سه رسامتر بووه و به هیج شیوه یه ک سه ری نه و کاره ی نه و دهرنه چوو. سه ره نجام نیلی لیی ناومید بووه و به دهم شیوه ن و شه پوره وه و گوتوو یه تی: ((ناه! خواجه گیان!)) جا به راگردن مائه که ی جیه یشتوو. دکتور له دوا به

دوای قسەکانیدا گوتی: ((ھەموو ئەو رۆژە بێجالح بووم و بۆ ئەوەی خەوم ئی بکەوی جۆشانەییەکی خەوھینەرم خواردەو...))

ئەوسا نیلی بە پاکردن بەرەو مائی فیلیپ بەرئ کەوتوو. ناویشانی مائی ئەوانیشی زانیووە و ھەرچۆنیک بوو دۆزیویەتیئەو. ئالیکساندرا وەختیک نیلی تکای ئی دەکات بێگرتیئەخۆ، ئە سەرسامیاندا ئە جیگەکەیدا وشک دەبیت. ئی دەپرسی بۆچی ئەم فکری بەسەردا ھاتوو و ئایا ئە مائی مندا جیی ناخۆش بوو؟ نیلی وەلامی ناداتەو و بەدەم گریانەو خۆی بەسەر کورسییەکدا دەدات. ئالیکساندرا بە منی گوت: ((ھیندە گریا کە گوتم ھەر ئیستە دەمرئ!)) نیلی تکا دەکات کە وەک کارەکەر لای خۆیان راییگرن، یان وەک چیشتیئینەر، دەئئ ژوورەکان گسک دەدات و جەکان دەشوات (بەو ئومیدەووەی کە زیاتر وەسوەسەیان بکات تا لای خۆیان رایی بگرن، زیاتر جەخت ئەسەر شووشتنی چەرچەفەکان دەکاتەو.) ئالیکساندرا نیازی وابوو جارئ لای خۆی گلی بداتەو ھەتا زانیارییەکی زیاتر بەدەست بەینئ و منیش ئاگار بکاتەو. بەس فیلیپ بەرھەستیی دەکات و فەرمان دەدات ھەرچی زووتر بێگەرئینئەو بۆ لای من. ئە رینگەدا ئالیکساندرا ئەوی ئە باوہش گرتوو و ماچی کردوو و نیلیش بەوپەری توانیەو دیسان دەستی بە گریان کردووئەو. ئالیکساندرا بە بینینی حائی شری نیلی، دەورووژئیت و خۆیشی دەست بە گریان دەکات، ھەردووکیان بە درئژایی رینگە ھەر گریان و گریان.

ئالیکساندرا بە گریانەو دەپرسیت: وەئ بۆچی، بۆچی ناتەوی ئە مائی ئەودا بژئیت؟ ئایا بە خراپی ھەئسوکەوتی ئەگەئ کردوویت؟

- نا.

- ئەی بۆچی؟

- چونکە... نامەوی ئە مائی ئەودا بژئیم... ناتوانم... ھەمیشە بە خراپی ھەئسوکەوتی ئەگەئ دەکەم و ئەویش بە پێچەوانەو ئەگەئ نەرمونیانە، مرۆقیکی باشە... ئە مائی ئیویدا گئچەئ نانیئەو، کار دەکەم.

ئەم قسانە بەدەم گریان و ئە بارئکدا دەکات کە وەک بلیئت تووشی نۆرە دەماری بووبیت...

- وەئ بۆچی ئەوئندە نازاری دەدەیت، نیلی؟

- چونکە...

ئالیکساندرا دواچار ئە بارئکدا کە فرمئسکەکانی دەسری گوتی: ((منیش بێجگە ئەم << چونکە >> یە نەتوانی ھیچ قسەییەکی دیی ئی دەربھئیم. بۆچی ئەو ھیندە ھەست بە چارەرەشی دەکات؟ ئەبەر نە خۆشییەکەییەتی؟ بۆچوونی ئیوہ چییە، قانیا؟

ئېمە موبەقەكەمان جېھېشت و ھاتىنە ژورەو. ئىلى سەرى بە پىشتىيەكەدا رۇبىردبوو و دەگىيا. ئەبەردەمىدا كەوتە سەر ئەژنۇ، دەستەكانىم گرتن كەوتە ماچكردنىان. ئەمدەزانى چى بلىم. دەستەكانىي ئە دەستم دەرھىنا و بە گوروتىنىكى زىاترەو درىژەى دايە گىرمانەكەى. ئەم ساتەدا نىكۇلاى خۇى بە ژوردا كرد.

سەيرىكى ھەردووكمانى كرد و سەرسام ئەوۋى كە من ئەبەردەم نىلىدا ئەژنۇم داداۋە، گوتى: ((سلاو ئىشان، بۇ كارىك ھاتووم بۇ لات.)) پىرەمىردەكە بە درىژاى ئەو ماۋەيە نەخۇش بوو. لاواز و رەنگپەرىو دەينواند، بەس ۋەك ئەوۋى كە ويستىيىتى كەللەرەقى بنوئىنى بى ئەوۋى گرنكى بە نەخۇشىيەكەى بدات يان گوى بۇ قسەكانى ئانا بگرىت: ھەئدەستى و دەچىت بە دەم كارەكانىيەۋە.

ئالىكساندرا ئە دۇخىكدا كە واق و ور ئە نىكۇلاى دەرۋانى، بە منى گوت: ((خاھافىز ئىشان پتروۋقىچ، بە ھىۋاى دىدار، فىلىپ پىمى گوتوۋە زوۋ بگەرئەمەۋە، بەس ئەمشەو سەرىكتان ئى دەدەم و يەك دوو كاترەمىرىك ئىرە دەمىنەۋە.))

دوۋاى رۇشىتنى ئالىكساندرا، پىرەمىردەكە ئە بارىكدا كە بە ئاشكرا بىرى ئە بابەتتىكى دى دەكرەۋە، ئىمى پرسى: ((ئەم خانەمە كى بو؟)) بۆيم روون كردەۋە.

دەمزانى چ ئىشىكى پىم ھەيە و چاۋەرپى بووم. بۇ ئەۋە ھاتبوو تا ئەگەل من و ئىلى قسە بكات و داۋاكەى دوۋبارە بكاتەۋە. ئانا دواچار سەرى ھىنابوۋە راستە و بەۋە رازى بوۋبوو كە كچە ھەتتوۋەكە ئە مائى خۇيدا رابگرى. ئەمە بەرنە نجامى گىتوگۇ نەينىيەكانى نىۋان ئىمە بوو. ئانام بەۋە رازى كردبوو ئەو كچۆلە ھەتتوۋە ئە خۇ بگرى كە داىكى ۋەكو ناتاشا ئەلايەن باۋكىيەۋە ھاشاى ئى كرابوو، پىم گوتبوو كە ئەۋانەشە ھەر ئەو رىيەۋە سۇزى پىرەمىردەكە ببزوى و راي بگورپى. بابەتەكەم بە جورىك بۇ روون كردبوۋەۋە كە ئىستە ئەو زورى ئە مىردەكەى دەكرە ھەتا ئىلى بەينن بۇ مائى خۇيان. پىرەمىردەكە بە پەلە روونكرەنەۋەى پىدام: ((بەر ئە ھەموو شتىك تەنبا دەمەۋىت ئانا دىخۇش بگەم، بەس بە خۇم رايەكى دىكەم ھەيە... ۋەلى دواتر روونكرەنەۋەى زىاتر دەدەم...))

پىشتەر گوتەم كە ھەر ئە يەكەمىن دىداردا ئىلى رقى ئە پىرەمىردەكە ھەنگرتبوو. پاشانىش تىبىنىي ئەۋەم كردبوو كە بە بىستنى ناۋى ئەو، بارىكى بىزارانە بە دەم و چاۋىيەۋە دەردەكەۋىت. پىرەمىرد بەبى پىشەكى چوۋە سەر ئەسلى مەسەلەكە. شەقاۋى بەرەۋە لاي ئىلى ھاۋىشت كە ئەسەر جىگەكەى راکشاپوو و سەرى بە سەرىنەكەدا رۇبىردبوو، جا ئەۋى پرسى ئايا ھەزەكەت بىتتە كچى ئەۋان و ئەگە ئياندا ژيان بەسەر ببات؟

- من كچىكەم ھەبوو كە ئەخۇم زىاتر خۇشەۋىست. بەس ئىستە ئىدى ئەگەل من ناژى. مردوۋە. ئامادەيت جىگەكەى ئە مائى ئىمەدا پىر بگەيتەۋە... ھەرۋەھا ئە دلى منىشدا؟

چاۋە ھەئماسىو و تادارەكانى دئوپە فرمىسكىيان تىزا.

نیلی بی ئه وهی سهر بهرز بکاته وه گوتی: نا، ناییم.

- بۆچی، کچه کهم؟ تو هیج که سیکت نییه، خو ئیشان تا هتا بۆت نامینئ، بهس له مائه کهی من، له نیو خیزاندا ده ژیت.

- ناییم چونکه نیوه مروقیکی به دفه پن. به ئی، به دفه پ، به دفه پ!

دوای ئەم قسانه ههستایه وه و له سهر ته خته خه وه که رووبه رووی کابرای پیره میرد دانیشته. پاشان له سهری رویشته: ((منیش به دفه پم، له هه موو مروقه کان به دفه پتر، سهره رای نه وه ش، نیوه له من به دفه پترن!))

نیلی به کردنی ئەم قسانه رهنگی پهری، چاوانی بریقه یه کی هه ژینه ریان تیدا دره وشایه وه. نیوه له رزۆکه کانی بیهرهنگتر بوون و له ژیر کاریگه ریی ههستیکی شه رهنگیزانه دا تووشی زمان گیران بوو. پیره میرده که به حه په سانه وه چاوی له و بری بوو. نیلی گوتی:

- به ئی، نیوه له من به دفه پترن، چونکه نیازتان نییه کچه که تان ببه خشن، ده تانه وی به ته وای له بیری ببه نه وه و له جیی نه و که سیکی دی بکه نه رۆله ی خۆتان، مه گهر مروقه ده توانی مندا له که ی خوی له بیر بکاته؟ ده ئین منتان خوشده وی، بهس دوای ماوه یه کی دی ههر کاتیگ ئیم بپروانن، یه کسه ره وه تان به بیردا دیت که من ته نیا بیگانه یه کم، به خۆتان کچیکتان هه بووه که ویستوو تانه له بیری بکه ن، ناخر نیوه که سیکی دتره قن. ناییم... ناییم! ...

به ته وای سوور هه لگه را، سه یریکی منی کرد و درپژه ی پنی دا: ((دووسبه ی جه ژنی پاکه^۱، خه ئکی له گه ل یه ک ناشت ناشت ده بنه وه، یه کدی ماچ ده که ن و له هه له و گونا حه کانی یه کدی خوشده بن... نه وه ده زانم... ته نیا نیوه ن... نیوه که ناماده ی لیخوشبوون نین! مروقیکی دتره قن! بچن به لای نیشی خۆتانه وه!))

نیلی ههر وا ده گریا. بیگومان ده میگ بوو ئەم قسانه ی له میشکی خویدا ناماده کرد بوون هه تا گهر جاریکی دی پیره میرده که داوای لی کرد بچیت له گه ل نه واندا بژی، نه وا یه کسه ر پینی بلئ. نیکۆلای به ته وای خه مگین و رهنگه پریو ببوو. رووخساری باریکی نازاراوی پیوه ده بیندرا.

نیلی له پر به قینیکی بیپرا ده وه هاواری کرد: ((بۆچی، بۆچی هه مووتان نه وه نده خه می منتانه؟ نامه وی، نامه وی هیج که سیگ دئی بۆم بسووتئ، بۆخۆم ده چم سوال ده که م.))

من خۆنه ویستانه هاوارم کرد: ((نیلی، رۆله ده که م، تو چیته؟)) بهس ئەم قسه یه م وه که نه وه وابوو که رۆن به سهر ناگردا بریژم.

۱. جه ژنی پاک: جه ژنی خاچپه رستان. (و. ک)

به هه نسكدانهوه گوتی: ((ناه! وام پی باشه له كۆلانهكاندا سوال بكهم. ئیڤه نامینهوه. داكیشم ههر سوائی دهكرد و له سهرمههرگدا گوتی: <<ههژار بیت و سوال بكهیت، زۆر لهوه باشتره كه...>> سوائكردن شوورهیی نییه. نهك له یهك كهس، بهئكه داوای یارمهتی له ههموو خهئکی دهكهم و ههموو خهئكیش یهك كهس نین. شوورهیییه داوای شتیك له یهك كهس بكهیت، بهس قهیدی نییه داوا له ههموو خهئکی بكهیت. ئهم قسهیه ژنه سوائكهريك پیمی گوت، لهبهر نهوهی مندائلم و هیج كهسیكیشم نییه. داوایان ئی دهكهم خپرم پی بكهن، ناییم، ناییم، من بهدفرم، له ههر ههمووان بهدفرترم: باشه ئیدی، من ناوهام.))

له پر فنجانیکی لهسهر میزهكه ههنگرت و به زهوییدا كیشا.

به نیگایهکی شهڕهنگیزانه و سهركهوتووانهوه به منی گوت: ((ئیسته فنجانهكه شكاهه. تهنیا دوو فنجان بوون، نهوی دیکهشتان بو دهشکینم، جا نهوسا چون چا دهخونهوه؟))

دهنگوت دهستیان ئیوهشاندوووه و چپیزی لهم رق دهبرینهی خوی وهردهگرت: دهكریت بلیین لهگهئ نهوهی كه دهیزانی ئهمه کاریکی خراب و شهڕمهینهره، بهس هاوكات خوی بو ئه نجامدانی کاری نهشیایوی دیکهش ههئدهنا.

پیرهمیردهكه به منی گوت: ((ئهم مندائه نهخۆشه، قانیا، یان نهوتتا... یان من سهر لهوه دهركناكهم كه چ جوړه مندائیکه. خواحافیز.))

كلاوهكهی ههنگرت و دهستی منی گوشی، به گشتی تپكشكا بوو. نیلی به شیوهیهکی تهواو كوشنده دئی ئیشاندبوو، زۆر لهم كارهی پهست بووبووم.

وهختیک كه تهنیا ماینهوه گوتم: ((چون بهزهییته بهم پیرهمیرده داماوهدا نههاتهوه، نیلی؟ تهریق نابیتهوه؟ نا، تو مندائیکی باش نییت، ههر بهراستی بهدفریت!)) به سهری رووتهوه داوای پیرهمیردهكه كهوتم، دهمويست تا بهر دهركهی بیناكه راییی بكهم و به چهند قسهیهكیش دئی بدهمهوه. ههر له ههمان نهو دۆخهدا كه پهله پهل به پلیكانهكاندا دهچوومه خواری، رووخساری نیلیم لهبهر چاوبوو كه له تاو سهرزهنشهكاني من رهنگی پیوه نهماوو. خیرا خۆم گهیانده پیرهمیردهكه.

به بزهیهکی تائهوه پیمی گوت: ((داماوی ناوها ههست به سووكایهتی پیکران دهكات، نهویش خهم و خهفهتیکی تاییهت بهخوی ههیه، باوهر بکه، ئیشان، كهچی منیش دهمويست باسی چارهڕهشییهكاني خۆمی بو بكهم. دهئین تیڕ ناگای له برسی نییه، من نهوهشی بو زیاد دهكهم كه برسیش ناگای له برسی نییه. باشه ئیدی، خواحافیز!))

بهتهما بووم لهمهڕ بابهتیکی دی قسهی لهگهئ بكهم، بهس دهستیکی بیزارانهی راوهشاند و گوتی:

- پېيوست به دلدانهوه ناکات، له جیبی نهوه ناگاداربه له مال رانهکات.

پاشان به جوړیک له تووره بیهوه بوی زیاد کرد: ((به سیمایدا دیاره که شتیکی نهو جوړه له ژیر سهردایه.)) پاشان به ههنگاوی دریژهوه و له باریکدا که پاش و پیشی به دهنهکانی دهکرد و گوجانهکهی به بهردفهرشهکهدا دهکوتی، وهک نهوهی که ههنگری ههوانگه لیکي خراب بیت، نهوی جیهیشت.

هه ر مه پرسه وهختیک که گه پامهوه و ژووره کهم به خالیته بیینی تووشی چ حالیک بووم. رامکرده سهرسهر راکه، له پلیکانهکاندا له دووی گه پام و چهند جاریک بانگیم کرد، له دهرگهی دراوسیکانمدا و پرسیری نیلیم کرد. نه مدهتوانی و نه شمهدهویست باور بهوه بکه که جاریک دی رایکردوهتهوه. بهس چون توانیبوی نه م کاره بکات؟ خو مانه که تهنیا یهک دهرگهی هه بوو. رهنگه لهو ماوهیهدا که له گهل پیره میرده که خه ریک قسه کردن بووم، نهو به لاماندا رابرد بیت. بهس به نارچه تیبهوه نهوه به میشکدا هات که هه لهو کاته دا، رهنگه له پلیکانهکان خوی له سووچیکدا هشارد بیت و چاوه ری بووه هه تا من بگه ری مدهوه ژووری، جا پاشان بی نهوهی کهس بیینی، سووک و ناسان بوی دهرچووبیت.

ژور نیگه ران بووم، سهر له نوی دهستم به گه ران کردهوه و بو پاریزیش دهرگهی نه پارتمانه کهم خسته سهر پشت.

سهره تا سهریکم له مائی فیلیپ دا، هیچ کامیان نهوی نه بوون. یاداشتیکم بو نووسین و لهو بهدبه ختیبه تازه یه م ناگادار کردهوه که بهرؤکمی گرتبوو و داوام کرد گه ر نیلی هات بو لایان نهوا دهموده ست ناگادارم بکه نهوه. دواتر چووم بو مائی دکتور. کاره که ره کهی گوتی تهنیا جاره کهی پیشو نهوی دیوه و هیچ که سیک سهردانی نهوی نه کردهوه. دهسته پاچه بوو بووم. سهردانیکی مائی بو بنوقاشم کرد، ژنه ی تابووتساز گوتی قاپچی له دوینیوه تا نیسته له شوینه کهی خوی بووه و چاوی به نیلی نه که وتووه، لهو روزه به دواوه نیدی سهری بهم مانه دا نه کردهوه تهوه. گیرم خواردبوو و به ماندوویه تیبهوه دیسان گه پامهوه بو مائی فیلیپ. نهوان هیشتا نه گه رابوونهوه و هیچ که سیکیش نه هاتبووه دیده نییان. یاداشته کهم هه روا به سهر میزه کهوه بوو. تیا ما بووم و نه مده زانی چی بکه م.

درهنگانیکی شهو بوو که به دله راوکیه کی کوشندهوه ریگهی مانه وهم گرت بهر. ده بوو سهردانیکی ناتاشاش بکه م. به یانیبه کهی هه والی نار دبوو که سهریک لی بدم. به دریژایی روزه هیچم نه خواردبوو، فکری نیلی نه شکه نهجی ده دام.

له خومم پرسى: مانای نه م کارانه ی چیه، نایا له نه خوشیبه که یهوه سهرچاوه ده گرن؟ نایا نهو کچه شیت بووه یان خه ریکه ده بیت؟ نهی خواجه نهی نیسته له کوئ بوی بگه ری م؟ تازه نه م قسه یه م له دم دهرچووبوو که نهوم له چهند ههنگاویک دوور له خوم و له سهر پردی <<و>> بیینی... له تهک ستوونی گلویپکه وه راوه ستابوو و به منی نه زانیبوو. ویستم به پرتاویک خوم بگه یه نه م لای، بهس راوه ستام. سهرسامانه له خومم پرسى: ((لیړه چی دهکات؟)) جا

به‌دهم چاودئیری کردنییه‌وه بریارمدا ئیدی نه‌هیللم له دهستم هه‌ئیبی و چاوه‌ری مام. ده خولهك رابرد، نه‌وه‌هر له جیبی خوی مابوووه و سه‌یری راویه‌رانی ده‌کرد. دواچار پیره‌میردییکی به‌ویقار و پوشته و په‌رداخ له‌سه‌ر پرده‌که ده‌رکه‌وت، نیلی به‌ره‌و لای نه‌و چوو، کاغه‌زیکی له‌گیرفانیدا ده‌ره‌ینا و پی‌نیشاندا، پیره‌میرده‌که بی‌نه‌وه‌ی رابوه‌ستی ده‌ستی به‌گیرفانیدا کرد، شتیکی ده‌ره‌ینا و دایه‌ده‌ستی، نیلیش وه‌ك سوپاسگوزاری له‌به‌رده‌میدا کرنووشی برد. ناتوانم باس نه‌وه‌بکه‌م که به‌بینینی نه‌و دیمه‌نه‌تووشی چ‌حالیك بووم. دلم‌گیرا، هه‌ستم کرد نه‌و که‌سه‌ی که بوم‌نازیز بوو. خوشم ده‌ویست و ده‌ملاوانده‌وه له‌چرکه‌ساتی‌کدا حورمه‌تی شکاوه، شه‌ره‌فی له‌ده‌ست داوه؛ هاوکاتیش فرمیسک به‌چاوا‌نمدا ده‌هاته‌خوار.

به‌ئێ، نه‌گه‌ل نه‌وه‌ی که هاوکات له‌تاو‌رقیکی کیویدا خه‌ریک بوو ده‌ته‌قیمه‌وه، بو‌حالی نیلی کلۆل ده‌گریام. نه‌و له‌ناچارییاندا ده‌روزی نه‌ده‌کرد، هیج که‌سیك نه‌وی فری نه‌دابوووه سه‌ر کۆلانان، پشتیشی تینه‌کرا‌بوو، له‌مائی که‌سانی به‌دخووش رای نه‌کردبوو، به‌ئکه له‌مائی دۆستانیک هه‌ته‌توو که خوشیان ده‌ویست و ریگه‌یان نیشان ده‌دا. ده‌نگوت ده‌یه‌ویت له‌ری نه‌م کاره‌یه‌وه که‌سیك یان که‌سانیك بترسینی و سه‌راسیمه‌یان بکات. وا ده‌هاته به‌رچاوم که به‌م کاره‌ی به‌یه‌ویت رقی خوی به‌رانبه‌ر به‌که‌سیك خالی بکاته‌وه. فکریکی ته‌لیسمای له‌می‌شکیدا چه‌که‌ره‌ی کردبوو... به‌ئێ، نیکۆلای راستی ده‌گوت، نیلی د‌شکاو بوو، زامه‌رۆحیه‌که‌ی بیچاره‌بوو و هه‌ولێ ده‌دا له‌ری نه‌م دیوانه‌بازییه‌ نه‌ینییانه‌وه، له‌ری گێچه‌ل کردن به‌منه‌وه، ری له‌سارپژ بوونی نه‌و زامه‌بگریت، نه‌و چیژی نه‌م زامه‌و له‌م‌نازازه‌خوویستانه‌یه (گه‌ر بکری نه‌م ناوه‌ی لی‌بنین) وه‌رده‌گرت. من ده‌رکم به‌وه‌کردبوو که نه‌و پیویستی به‌ژه‌راوی و کاری کردنی زامه‌که‌ی هه‌یه و چیژ نه‌و‌نازار و ناره‌حه‌تییه‌ وه‌رده‌گریت. هه‌موو مرۆفه سووک و رسواکراوه‌کان گه‌رۆده‌ی کیشه‌یه‌کی له‌م‌جۆره‌ن، مه‌به‌ستمان نه‌و مرۆفانه‌یه که ده‌ستی چاره‌نووس رۆژه‌ره‌شی کردوون و نه‌و زوئمه‌ناگادارن که لییان کراوه. به‌س نیلی گازانده‌ی له‌چ‌سته‌م و له‌کام ناداد‌په‌روه‌ری ده‌کرد که له‌لایه‌ن ئیمه‌وه به‌رانبه‌ری کرابیت؟ ده‌نگوت له‌ری نه‌م ئیشه‌هه‌ژینه‌رانه‌یه‌وه، نه‌م‌ناره‌زووبازی و گوینه‌ده‌رییه‌ دۆشده‌هینه‌رانه‌یه‌وه ده‌ویست بمان‌حه‌په‌سینیت، بمانترسینیت. به‌س وه‌ها بابه‌تیك له‌نارادا نه‌بوو، چونکه نه‌و له‌وساته‌دا به‌ته‌نیا بوو، نه‌یده‌زانی که یه‌کیك له‌ئیمه‌چاوی له‌سواک‌کردنه‌که‌ی نه‌وه. ری تینه‌ده‌چوو له‌به‌ر چیژوه‌رگرتن نه‌م‌کاره‌بکات. نه‌ی بوچی ده‌بوو ده‌روزه‌بکات، چ‌پیویستییه‌کی به‌پاره‌هه‌بوو؟

وه‌ختیک پاره‌که‌ی له‌ده‌ست پیره‌میرده‌که وه‌رگرت، به‌ره‌و لای قاپ‌ناوینه‌ی^۱ ر‌ووناکی دوکانیک به‌ری که‌وت. له‌وی ده‌ستی به‌ژماردنی نه‌و‌پارانه‌کرد که ده‌ستی که‌وتبوون. من ده‌هه‌نگاوێك له‌دووری نه‌وه‌وه‌راوه‌ستا بووم. بریک پاره‌ی له‌ده‌ستدا بوو. دیاربوو که له‌به‌یانیه‌وه تا نه‌و‌کاته‌سوائی کردوو. نه‌و ده‌سته‌ی نو‌قاند که پاره‌کانی تی‌دا‌بوون، که‌وته‌ری و خوی به‌دوکانۆکه‌یه‌کدا کرد. ده‌سته‌جی چوومه به‌رده‌م ده‌رگه‌ی کراوه‌ی دوکانه‌که هه‌تا بزانه‌ له‌وی به‌ته‌مای چیه‌ه. سه‌یرده‌که‌م پاره‌که‌ی خسته‌سه‌ر پی‌شخاونه‌که و خاوه‌ن دوکانه‌که‌ش فنجانیکی ساده‌ی،

۱. قاپ‌ناوینه: شوینی رانان و نمایش‌کردنی که‌لوپه‌لی دوکان، که‌رووی له‌ده‌روه‌ی دوکانه. (فره‌نگ دانشگا کردستان).

وهك ههمان نهو دانه يهه كه به بهرچاوى من و پيره مي پرده كه وه شكاند بووى هه تا پيمان نيشان بدات كه چهنده نارهن و بهد فهره، بو هينا. نه فنجانه باي پازده كو پيكيك يان نه وانه يه كه مترش بوو. فروشياره كه نهوى نه كاغذيكه وه پيچا، جا به نيكي به دوردا بهست و دايه دهستي نيلى، نهو يش به سيمايه كي ته واو خوشحالانه وه به په له نه دوكانه كه وه دركه وت.

وه ختيك گه يشته نزيك من، هاوارم كرد: نيلى! نيلى!

نه رزي لي نيشت، سه يري كردم، فنجانه كه ي نه دست كه وته خوار و شكا. سه ره تا رهنگي په ري، بهس وه ختيك كه باش ليهم ورد بووه وه و زانيي هه موو شتيك ديوه و ناگام نه هه موو كاره كاني هه يه، نه پر به ته واوى سووره لگه را، نه م سووره لگه رانه نيشانه ي شووره ييه كي نه شار دراوه و نازارده رانه بوو. ماله كه م زور دوور نه بوو نه و شوينه وه، بويه دهستيم گرت و خيرا گه راندمه وه بو ماني. هيچ قسه ييه كمان نه گه ل يه كدى نه كرد. كه چووينه ژوورى، من دانيشتم، بهس نيلى دانه نيشت و هه ر ناوها نه به رده م مندا راوه ستا بوو. به شپرز ه ييه وه نه فكردا رچو بووو، ديسان رهنگي په ري بوو و سه ري دانه وانديبوو. نه يده تواني سه يري ناوچاوم بكات. پرسيم:

- نيلى، ياني تو سوال ده كه يت؟

بي نه وى سه ر به رز بكات ه وه به دهنگي كي نرم گوتى: به لي.

- بهس مه گه ر من نومم كرد بوويت، مه گه ر پيتدا هه نشاخا بووم؟ ناي دهنانيت نه م كاره ت چهنده نارهنه نانه و خو په رستانه يه؟ شه رم ناكه يت؟ ناي...

به دهنگي كه وه كه به ناسته م ده بي سترا ورتاندى: ((با، شه رمه زارم.)) جا دلويه فرميسكيك به گونايدا هاته خوار.

منيش به دوايدا دوو باره م كرده وه: ((كه واته تو شه رمه زاريت، نيلى، كچه نازيزه كه م، من به رانبه ر به تو كه مته ر خه م، ليهم ببووره و وه ره با ناشتمان ببينه وه.))

سه يريكي كرد، فرميسكي چاوى به ريوو و باوه شي پيدا كردم. هه ر نه و سانه دا ناليكساندرا به شپرز ه ييه وه و وهك گيجه نوو كه خو ي به ژووردا كرد.

- چي! ياني گه راوه ته وه؟ ديسان؟ ناه نيلى، نيلى، بوچي وا ده كه يت؟ باشه، شوكر بو خوا كه گه راوه ته وه... نه كوي بوو، نيشان پتروفيج؟

به چاو ناماژيه کم بۆ کرد که لهم بارهيه وه پرسيارم ئی نه کات و نه ویش تیگه بيشت. به نهرمونيانيبه وه خواحافيزم له نیلی کرد که ههر خهريکی گريان بوو و داواشم له ئالیکساندرا کرد که تا کاتی گه رانه وه م لای نهو بمیئیتته وه، پاشان به راکه راک به ره و مائی ناتاشا بوومه وه. دواکه وتبووم و ده بوو په له بکه م.

له و شه و دا بوو که چاره نووسمان یه کلایی بووه وه، من و ناتاشا قسه ی زورمان بۆ یه کدی پئی بوو، بهس کورته یه کم له به سه ره اته که ی نیلی بۆ گیرایه وه و باسی پيشه اته که م بۆ کرد، روونکردنه وه کانم زوری سه رنج راکيشا و ته نانه ت که میکش دلته نگ بوو.

دوای ساتیك بیرکردنه وه گوتی: ((ده زانیت، قانیا، به گومانم توی خوشدهوی.))

من به سه رسامیبه وه پرسیم: ((چی؟ چۆن؟))

- به ئی، نه مه ده سپیکی عه شقیکه، عه شقیکی ژنانه.

- چی ده ئییت ناتاشا، خه و ده بیئیت؟ بهس نه و ته نیا مندالیکه؟

- مندالیك به م زوانه پئی ده نیته چواره سالیبه وه. نه م نا ئومیدی و ناره حه تیبانه ش له وه وه سه رچاوه ده گرن که تۆ ده رک به عه شقی نه و ناکه یت، له وانیه به خو شی نه وه نه زانیت، گه ر تووره بوونه کانیشی له زۆر رووه وه مندالانه بن، نه و ههر نابنه پاساو بۆ نه وه ی که عه شقه که ی جددی و نازارده رانه نه بییت. نه و به تاییه ت ئیره یی به من ده بات. تۆ هیئنده منت خوشدهوی، که ته نانه ت له ماله وه ش هه موو فکر و خه یالت لای منه و بیگومان به رده وام له باره ی منه وه قسه ی له گه ل ده که یت و بایه خیکی نه وتوی پئی ناده یت. نه و هه ست به م بابه ته ده کات و نازاری پئی ده چیژی. له وانیه پیویستی به وه بییت که قسه ت له گه ل بکات، ره نگه بیه وئ هه موو نه وه ی که له دئی دایه بوئی بدرکینئ، بهس نازانیت چۆن بوئی ده ربهرئ، شه رم ده کات، خویشی به ته واوی نازانی چیی ده ویت و چاوه ریی ره خسانی ده رفه تیك ده کات. جا تویش له جیی نه وه ی په له بکه یت و نه و ده رفه ته ی بۆ بره خسیئیت، که چی ههر دوای ده خدیت، نه و جیده هیلیت و راده که یت بۆ لای من، ته نانه ت له وه ختی نه خوشکه وتیشیدا چه ندین روژ به ته نیا جیت هیشتوو، ههر له بهر نه وه یه که دایمه ده گریئ. پیواریت نازاری ده دات و نه وه یش که زیاتر نه م نازاره به تاوتر ده کات و له هه موو شتیك به نه شکه نجه تره، نه وه یه که تۆ به م بابه ته نازانیت. بروانه، نیسته ش ههر له بهر من نه وت به ته نیا جیهیشتوو. سه بیئنی دیسان نه خوش ده که ویتته وه. چۆن دلت هاتوو جیی به یلیت؟ برۆ، تا زوو به گه رپیره وه بۆ لای...

- هه ئبه ته به ته نیا جیم نه ده هیشت، نه گه ر...

- به ئی، من داوام ئی کردیت بییت بۆ لام، بهس نیسته برۆ.

- هه ئه به ته ده رۆم، بهس هه یج سه ر له م قسانه ده رناکه م که کردتن.

- ناخر نه و له گه ل که سانی دیدا جیاوازه. بیر له به سه رهاتی ژیا نی بکه ره وه، تو بیر له و شتانه بکه ره وه، نه وسا به خۆت تیده گه ییت...

ویرای نه وهش تا راده یه ک درهنگ گه یشته وه مانی. ئالیکساندرا بۆمی گیرایه وه که دیسان نیلی گریا وه و وهک نه و شه وه به چاوی فرمیسکاوییه وه خه وتوه.

- نیسته ده بیته برۆم، ئیشان پیترۆفیج. فیلیپ گوتویه تی زوو بکه رییه وه. نه و فه قیره چاوه رییه.

سوپاسیم کرد و چووم له ته نیشت نیلی دانیشتم. که بیرم ده کرده وه نه ووم له وه ها دۆخی کدا به ته نیا جیهیشتوه، نارچه ت ده بووم و نازارم ده چه شت. تا درهنگانیکی شه و فکر و خه یال برده بوومیه وه و له لایه وه دانیشتبووم... ئای له و رۆژگاره شوومه!

بهس پیویسته دست به گیرانه وهی نه و رووداوانه بکه م که له ماوهی نه م پازده رۆژی دوا ییدا روویان داوه.

5

دوای نه و شه وه نامازه بو کراره ی که له ریستوران له گه ل شازاده به سه رم برد، به رده وام خه می ناتاشام بوو، ده ترسام و هه ر ساته و له خۆم ده پرسی: ((ده بیته نه م شازاده نه فره تییه له چ ریگه یه که وه مه ترسیی بو دروست بکات، چون ده یه وی تو له ی لی بسینیته وه؟)) و ئیدی می شکم به م نه گه ر و گریمانانه وه جه نجال ده بوو. دوا جار به و نه نجامه گه یستم که قسه کانی نه گائته بوونه و نه فرۆفیشال، تا نه و کاتهش که ناتاشا له گه ل ئالیوشا ده زی، بۆی هه یه گیچه لی زۆری بو ساز بدات. به و نه نجامه گه یستم که مرۆقیکی به دفر، تو له سین، چه په ل و به رژه وه ندیخوازه. جیی سه رسامی بوو که تا نه و ساته به رگه ی نه و سووکایه تی پیکرانه ی گرتبوو و بو قه ره بوو کردنه وه ی سوودی نه و هه لومه رجه وه رنه گرتبوو. به هه رحال له نیو قسه کانییدا، به گشتی جه ختی له سه ر خالیکی نه م به سه رهاته کردبووه وه و نه وه شی به من گوتبوو: بی چه ند و چوون ده یه ویته ناتاشا له ئالیوشا جیا بیته وه، منیشی راسپاردبوو که هه رچی زووتر زه مینه سازی بو نه م جیا بوونه یه وه بکه م به بی نه وه ی << دیمه نی هه ست ناسکانه و شیلهر ئاسایانه >> بیته ئارا. هه ئه به ته یه که مین که لکه ئه ی نه وه بوو که ئالیوشا له و رازی بیته و

به باوکیکی میهره بانی بزانییت: نه و زور پیویستی به مه بوو تا هرچی زووتر بتوانی سامانه که ی کاتیا بخاته ژیر چنگی خویه وه. بهم پییه ده بوو هتا زوو ناتاشا بو نه م جیابوونه وه به ناماده بکهم. له ناتاشادا درکم به گورانیکی گوره کردبوو، نهک ئیدی نه و متمانه و سه رسیپرییه ی جارانی به رانبر به من نه مابوو، به لکه واش درده که وت که خو ی له من به دوور ده گریت. دلنه وای کردنه کانی من زیاتر نه شکه نه ی نه ویان ددها، پرسیاره کانم زیاتر له جارن نارحه تیان ده کرد و ته نانه ت تووره شیان ده کرد. داده نیشتم و لیم دهروانی که دست له سه ر سنگ، پر له دله راوکی و به رهنگی په ریوه وه به ژووره که دا پیاسه ده کات، ده تگوت هست و هو شی له جییه کی دیکه یه و نازانییت منیش له وئ، له لای دانیشتموم. وهختیکیش نیگای ده که وته سه ر من (که هه لبه ته خو ی له سه یرکردنم به دوور ده گرت)، خیرا رووخساری باریکی توورانیه ی وهرده گرت و دهموده ست چاوی له جییه کی دی ده بری. دهمزانی خه ریکی بیرکردنه وه یه، پیده چوو بیر له و نه خشه یه بکاته وه که بو جیابوونه وه که ی داهاتوو یان له میشکی خویدا دایرشتبوو. نایا ده یتوانی به و هه موو نازارکیشان و هست به نامورادیکردنه وه بیر له م بابه ته بکاته وه؛ هیچ گومانیکم له وه دا نه بوو که هه ر له نیسته وه بریاری داوه که له نالیوشا جیا ببیته وه. به س نه م نانو میدییه نازارده ره به سه ختی ده یترساندم و نه شکه نه ی ده دام. ته نانه ت هه ندیک جار زاتم نه بوو بو دلدانه وه ی هیچ قسه یه ک بکهم و به هه راسانییه وه چاوه ری ئاقیبه تی مه سه له که م ده کرد. گهرچی نه و رهفتاره سارد و لووتبه رزانه یه ی که به رانبرمی ده نواند زور نارحه تی ده کردم و نه شکه نه ی ده دام، وه ئی هیچ گومانیکم له وه دا نه بوو که ناتاشای نازیز دلکی باشی هه یه. دهمروانی که نازاریکی زور ده کیشی و بیه یوایه. له و ساتانه دا هه ر که سیک خو ی له کاره کانی هه لبقورتاندا، نه و ته نیا پی بی تاقه ت ده بوو و کاردانه وه یه کی دژمنکارانه ی له به رانبر ده نواند. نیمه له و جوړه هه لومه رجانده دا، ته نانه ت به رگه ی خو هه لقرتاندنی نه و هاورپیانه ش ناگرین که زور نیمانه وه نزیکن و ته وای نه ینیییه کانه مان ده رانن. له دلدا هه ستم به وه ده کرد که ناتاشا له دوا هه مین ساته کاندایه نام بو ده یننی و خوازیاری دلدانه وه و سووکنای پی به خشینه کانم ده بیت.

بیگومان هیچ شتیکم نه مه ر گفتوگو که ی نیوان خوم و شازاده پی نه گوت: چونکه گهر پیم بگوتبا نه وای زیاتر ده مشله ژاند و به یه کجاری ده فته و تا. ته نیا به شیوه یه کی سه ریپیانیه پیم گوت له گه ل نه و چوومه بو مانی کونتیس و زانیومه مروقیکی چهنده زیانه خر و ترسناکه. وه ئی نه و هیچ پرسیارکی له باره ی نه وه وه لی نه کردم و منیش زور به وه دلخوش بووم، به س به پیچه وانه وه به حز و تاسه یه کی زوره وه گوئی له هه موو نه و قسانه ده گرت که سه باره ت به دیداره که م له گه ل کاتیا بوم ده گیرایه وه. که قسه کانم ته وای بوون، هیچ پرسیارکی لی نه کردم، به س رووخساره ره نگپه ریوه که ی سوور هه لگه را و به دریزایی نه و روزه حالی په ریشان بوو. سه باره ت به کاتیا هیچ شتیکم لی نه شارده وه و ته نانه ت دانم به وه شدا نا که کاریگه رییه کی باشی له سه ر من داناوه. نه و جا شت شارده وه چ سوودیکی هه بوو؛ گهر واشم بگردبا، نه وای ناتاشا ده رکی به وه ده کرد که بابه تیکم لی شارده وه ته وه و پاشانیش زیاتر لیم دهره نجا. بهم پییه، به ده سنه نقه ست، هه تا توانیم ورده کارییه کی زیاترم خسته سه ر قسه کانم تا ناچار

نەبیت پرسیارم ئى بکات، چونکه ئەو ئە هەنومەر جیکی هەستیار و ناخۆشدا بوو و هەروا بە ئاسانی نەیدەتوانی پرسیارەکانی بخاتە روو. هەر بەراست، ئایا کارێکی ئاسانە کە مرۆف بە سیمایەکی گۆینەدەرانهو پرسیار ئە جوانی و کەمالاتی رەقیبەکەى خۆی بکات؟

پیم وابوو ناتاشا ئاگای ئەو نەبیت نالیوشا بە پێی فەرمانی یەکلاکەرەووی باوکی ئەگەل کۆنتیس و کاتیادا بڕوا بۆ ئیلاخ، نیگەرەن بووم و نەمدەزانی چۆن ئەم بابەتەى ئاگادار بکەمەو هەتا بتوانیت بەرگەى ئەو گۆرزه بگریت. بەس چەندە سەرسام بووم کە هیشتا چەند وشەیهکم دەربری بوو کە ناتاشا دەسبەجی رايگرتەم و گۆتى پێویست بەو ناکات <<دئنهوایی>> ی بکەم، چونکه بەخۆی ئە پینج رۆژی رابردوووە ئەم بابەتەى زانیو.

گۆتم: ((خوایه گیان! وهلى كى ئەم قسانەى بۆ کردوویت؟))

- خودی نالیوشا.

- چۆن؟ بەخۆی ئەم بابەتەى پێ راکەیانیدیت؟

پاشان بە سیمایەکەو کە بە ئاشکرا تێی گەیاندم وا باشە زۆر ئەسەر ئەم بابەتە نەرۆم گۆتى: ((بەئى، منیش ئامادەى هەموو شتیکم، قانیا.))

ئالیوشا زۆر بەى کات دەهات بۆ لای، بەس هەمیشە چەند ساتیک ئەلای دەمایەو. تەنیا جارێکیان کە من ئەوئ نەببووم توانیبوو چەند کاتژمیریک هەتبات. وەك هەمیشە بە سیمایەکی خەمگینەو دەهاتە ژوورئ و بە نیگایەکی شەرمناو و ئەویندارانهو ئە ناتاشا رادەما، بەس ناتاشا هیندە مېهرەبانانە ئەگەئى دەجوولایەو کە دەمۆدەست رووخسارى دەگەشایەو و هەموو شتیکی ئەبیر دەکرد. کەم تا زۆر، هەمیشە هەموو رۆژیک سەردانى منیشی دەکرد. ئەویش هەر بەراستی ئازاریکی زۆرى بە دەست ئەم مەسەلەیهو دەچەشت، بەس هەرگیز نەیدەتوانی بۆ ساتیکیش بە خەمگینی دابنیشی و یەكسەر دەهات بۆ لای من هەتا دئنهوایی بکەم و خەمى بڕەوینەو.

بەس من دەبوو چی بکەم؟ ئەو نەیدەتوانی بەرگەى خەمساردی و کەمتەرخەمى و تەنانەت دژمنایەتى نیشانداو کانی من بەرانبەر بە خۆی بگریت، ئە پرمەى گریانی دەدا و بۆ سەرەوتنى دئى یەكسەر دەچوو بۆ لای کاتیا.

ئەو رۆژەى کە ناتاشا بە منى گۆت دەزانیت نالیوشا ئەسەر سەفەرە (نزیكەى حەفتەیهك دواى دیدارەکەى ئیوان من و شازادە)، نالیوشا بە نائومیدیهکی فرەو هات بۆ لام، ماچی کردم، سەرى خستە سەر سنگم و وەك مندائیک دەستی بە گریان کرد. من نەقەم ئە خۆم بړى و چاوەرئى مام هەتا بزائەم دەیهوئى چی بلیت.

دواچار گۆتى:

- من مروفیکی کهم و نهگریسم، قانیا: مەمده دست خۆم. له بهر ئهوه ناگرییم که کهم و نهگریسم، به ئکه له بهر ئهوهیه که ناتاشا له بهر خاتری من به دبهخت دهییت. چونکه رۆژههشی ده کهم و به ته نیا جیی ده هیلم... قانیا، هاوړیی من، شتیك بلی، له لایه ن منه وه بریایك بده، من کامیانم زیاتر خوشدهوی: کاتیا یان ناتاشا؟

- من ناتوانم لهم بارهیه وه هیچ بریاریك بدهم، ئالیوشا: به خوت باشت ده زانیت که من...

- نا، قانیا، مەبهستم ئه وه نه بوو، ئه وه ندهش خۆل نیم که وه ها پرسیاریک بکه م، به س راستیه که ی ئه وهیه که به خوشم نازانم. له خۆم ده پرسم، به س هیچ وه لامیکم دست ناکه وی. تو له دهره وه ی گییجاوه که ییت، ناگات لهم به زمه هیه و له وانیه له من باشتر بتوانیت... ته نانه ت گهر ناشزانیت، لایه نی که م رای خۆتم پی بلی؟

- به رای من تو کاتیات زیاتر خوشدهوی.

- یانی وا بیر ده که یته وه! نا، نا به هیچ شیوه یه ک راست نییه. باش تینه که یشتوویت. من ناتاشام بی نه ندازه خوشدهوی. ههرگیز به هیچ نرخیک ناماده نیم وازی لی بهینم، ئه وه م به کاتیا گوتوه و نه ویش ها ورامه. بۆچی هیچ نالییت؟ ده بینم زرده خه نه ده تگری. ئه قانیا ههرگیز له وه وختانه ی که خه مگین بوومه سووکناییت پی نه به خشیوم، ریک وه کو ئه م ساته... مائاوا! خیرا له ژووره که وه دهرکه وت و کاریگه ریبه کی هه ژهنده ی له سه ر نیلی به جیه یشت که به سه رسامیه وه گوئی بۆ قسه کانه مان گرتبوو. نیلی هیشتا ههر نه خوش بوو، له جیه که دا که وتبوو و دهرمانی ده خوارد. ئالیوشا ههرگیز قسه ی له گه ل ئه وه نه ده کرد، له سه ردا نه کانیدا که م تا زور هیچ سه رنجیکی ئه وی نه ده دا.

ئالیوشا بۆ دوو کاتر میز دواتر گه رایه وه و من به بینینی رووخساری شادی سه رم سوورما. دیسان دهستی کرده ملم و ماچی کرد.

- ته واو بوو! ته واوی دوو دلییه کانم ره وینه وه. لیروهه راسته و راست چووم بۆ لای ناتاشا، زور په ریشان بووم و نه مده توانی چاو له دیده نی کرنی بپوشم. که گه یشمه لای، له به رده میدا چۆکم دادا و پیه کانیم ماچ کرد: پیویست بوو ئه م کاره بکه م، گه رنا له خه فه تاندا گیانم دهرده چوو. ئه و بی ئه وه ی قسه یه ک بکات یه کسه ر که وته گریان. ئه وسه منیش بی پیچ و په نا، راسته وخۆ پییم گوت که کاتیام له وه خوشتر ده ویت.

- ئه و چیی گوت؟

- هیچی نه گوت ته نیا لاواندمیه وه و دلخوشی دامه وه... ده بینیت، دلخوشی منیکی ده دایه وه که ئه وه قسانه ی بۆ کردبوو. ئه وه ده زانیت چۆن دلخوشی بداته وه، قانیا، ئه م من باسی هه موو چاره ره شیبه کانی خۆم بۆ کرد، هه موو شتیکم بۆ گه یرایه وه. راستگو یانه پییم گوت که من کاتیام زور خوشدهوی، به س هه رچه نده ناشقی ئه ویم، به بی

ناتاشا ناتوانم بژیم و له دووریی ئەودا دەمرم. بە ئی، قانیا، تەنانەت یەك رۆژیش ناتوانم بەبی ئەو بژیم، ئەو دەنیام! ھەر لەبەر ئەوەش بپارمدا بەبی خاوەخواکردن زەماوەند بکەین. جا لەبەر ئەوەی بەر لە رۆیشتنم ناتوانم ئەم کارە بکەین، چونکە ئەمە مانگی پارێزە و ناتوانم لیکمان ماره بکەن، ھەر لەبەر ئەوە ھەتا کاتی گەرانیەم، یانی تا مانگی حوزەیران دواوەکەوی. باوکم بیگومان رازی دەبیت. بەس سەبارەت بە کاتیا، باشە، ئیدی چیی ئی بکەم؟ خۆ من بەبی ناتاشا ناتوانم ژیان بەسەر ببەم... پیکەو زەماوەند دەکەین و پەنا بۆ کاتیا دەبەین...

ئای ناتاشای داماو! دەبیت بۆ دلدانەووی ئەم کۆرە چەندە نازار بکیشی، پپی رابگات، گۆی ئە پپهاتنەکانی بگری و بۆ ھیوورکردنەووی ئەم کۆرە سادەدڵ و خوویستە بە درۆو ھەکاھتە زەماوەند ھەلبەستە! ئالیوشا تا چەند رۆژیک ھەر بەراستی ئاسوودە بوو. ئەو بەو دڵە ناسکەییەو تەنیا لەبەر ئەوە دەچوو لای ناتاشا کە بە تەنیا نەیدەتوانی بەرگە ی خەفەتەکانی خۆی بگریت.

لەگەڵ ھەموو ئەمانەشدا، ساتی جیابوونەووە گەیشت، دیسان تووشی نیگەرانییەکی توند بوووە و بۆ سووککردنی باری خەمەکانی، دیسان ھاتەووە بۆ لای من. دواھەمین رۆژەکانی بەر لە رۆیشتن، ھیندە وابەستەیی ناتاشا ببوو، کە دەنگوت ئەک ھەر بە تەنیا شەش ھەفتە بەئکە تەنانەت بەرگە ی تاقە رۆژیکی دووریی ناتاشا ناگریت، ئەوجا ھەتا دواھەمین ساتەکانیش ھەر برۆای وابوو کە تەنیا بۆ ماووی شەش ھەفتە ئە ناتاشا جیا دەبیتەووە و ھەر کە گەرانیەو، یەکسەر زەماوەندی ئەگەڵ دەکات. بەس ناتاشا، بە تەواوی تیگەیشتبوو کە بەم زوانە چارەنووسی گۆرانکاریی بەسەردا دیت، ئیدی ئەم جارەیان ئالیوشا ھەرگیز ناگەرانیتەووە بۆ لای و داھاتووشیان ھەر بەم جۆرە دەبیت.

رۆژی لیک دابرا گەیشت. ناتاشا نەخۆش بوو، بە رەنگی پەریو، نیگای بلیسەدار و لیبوی وشکەو، جار جار لەبەر خۆو قسە ی دەکرد و جار و باریش بە نیگایەکی بەھیز و کاریگەرەو سەیریکی منی دەکرد. ئەدەگریا، وەلامی پرسیارەکانمی ئەدەدایەووە و وەختیکیش کە دەنگی کاریگەری ئالیوشا زایە ئە ی دایەو، بە وینە ی گە لا کەوتە لەرزین. رەنگی سوور ھەنگەرا و بەرەو ئەو رای کرد. ئالیوشا تاسەمەندانە ئەوی ئە باوھش گرت، ماچی دەکرد و پپدەکەنی. بە سەرنجەووە لیبی رادەما، جار جار بە نیگەرانییەو لیبی دەپرسی کە ئایا حالی باشە، دەیکوت تەنیا بۆ ماوویەکی کەم لیک جیا دەبنەووە و ھەرکە گەرانیەو پیکەو ھاوسەرگیری دەکەن. دەیویست ئەم رپپەو سووکنایی پپبە خشی.

ساتیک دواتر ئالیوشا گوتی دەبیت بەشی ئەو ماوویە ی کە ئەو لپرە نییە، برە پارەییەکی بۆ جیبھیلن، دەبیت ئەم بارەییەو ھیچ خەمیکی نەبیت، چونکە باوکی بە لیبی پپداو کە بۆ ئەم گەشتە برە پارەییەکی زەوئەدی دەداتی. ناتاشا رووخساری گرز بوو. وەختیک کە تەنیا ماینەو، پپم گوت من سەد و پەنجا رۆبلم ھە یە و دەتوانم بپدەمی

هه تا پيوستيه كاني پي دابن بكات. ليبي نه پرسی نه و پارهيه م له كوي هيئاوه. نه م بابه ته بو دوو روژ بهر له رويشتني ئاليوشا و روژنيك پيش يه كه مين و دواهه مين ديداري نيوان ناتاشا و كاتيا دهگه رپته وه كه به ئاليوشادا نامه يه كي بو ناردبوو و داواي ليكردبوو مؤهتي بداتي تا به ياني ديدهنبي بكات. نامه ي بو منيش ناردبوو و تكاي كردبوو كه نه م ديداره دا ناماده گيم هه بيت.

من ويپاي هه موو نه و نه و كار و بهر به سته زوران هه ش، به بي نه بهر چاوگرتني نيلى و هه موو نه و نيگه رانيبانه ي كه نيكو لاي و هه سه ره كه ي له چهند روژنيك له وه و بهر وه بو ميان سازدابوون، بنجرانه بريارمدا نيوه رو (له و كاترميره ي كه كاتيا دياربي كردبوو)، له مالى ناتاشا ناماده م.

نه م نيگه رانيبانه له هه فته ي رابردوو وه ده ستيان پي كرددبوو. ئانا به يانيه كيان كه سيكي به دوا دا ناردبووم، تكاي لي كردبووم واز له هه موو كاره كانم به ينم و به بي دوا كه وتن به بو نه ي كاريكي زور گرنگه وه كه به ده ستيه وه نازار ده چيژي، خيرا خوم بگه يه نه م مائيان. ته نيا بو و به ژوره كه دا پياسه ي ده كرد، به دله خورپيه كي زوره وه چاوهرني گه رانه وي ميرده كه ي بوو. وهك هه ميشه، گه رچي كاتيكي كه مم به ده سته وه بوو به س نه متواني يه كسه ر به قسه ي به ينم و بزانه بوچي هينده نيگه رانه و ناوها ده ترسي. سه رنه نجام دواي سه ركونه كردنيكي توند: ((بوچي سهريان لي نادم، بوچي وهك مندانه هه تيو نه وانم له ته نيابي و روژه ريشي خوياندا پشتگوي خستوه؟)) نه مه ش له دوخيكا كه ((هه ر خودا ده زانيت له پيواري مندا چيبان به سه ره اته وه)) به مني گوت كه نيكو لاي له سي روژي رابردوو وه نيچگار په ريشانه و ((وه سفى حالي)) له باسدا نييه.

- نيدى نه و مروقه ي جاران نييه: شه وانه تاي لي ديت، به شينه يي له جيگه كه ي ديت هه دري، له به رانه ر كوته لي پيروژدا ده كه ويته سه ر نه ژنو و دوعا ده كات. به دم خه وه و رپنه ده كات و وه خيتيكيش به ناگا ديت هه ر ده نييت شيته: دويني شورباي كه له رمان هه بوو، كه وچكه كه ي نه ده ديت و چاوي بو ده گيرا، پرسياي بابه تيكي لي ده كه يت و سه بارت به بابه تيكي دي وه لامت ده داته وه. هه يتا هه يتا له مال ده چپته ده ر، ده لي كاري هه يه، ده بيت چاوي به پاريزه ريك بكه وي و جا نه مرؤ به يانيش خوي له ژووري كاره كه يدا به ند كردبوو. به مني گوت ده بيت نامه يه ك، كه زور پيوسته، بنووسيت و بينيرييت بو دادگه. له بهر خووه گوتم: ((تو كه كه وچكي ته نيشت ده ورييه كه ت پي نادورزيته وه، به ته ماي سكالآ بو دادگه بنووسيت؟)) له كوني كيلونه كه وه چاو ديريم ده كرد. له پشت ميژه كه يه وه دانيشتبوو، خه ريكي نووسيني شتيك بوو و وهك هه وري به هار فرميسكي به چاودا ده اته خوار. به خوم گوت: ((ده بيت نه م نامه يه سه بارت به چي بيت؟)) تو بلييت خه فته بو له ده ستداني مولكه كه مان بخوات و له و باره يه وه نازار بكيشي؟ كه واته ماناي وايه بو هه ميشه نه ومان له ده ست داوه. له و كاته ي كه من بيرم نه م بابه ته ده كرده وه، نه و له پر هه ستايه وه، قه له مه كه ي خسته سه ر ميژه كه، سوور هه لگه را و بريقه يه كي تاييه ت له چاوانيدا دره وشايه وه. كلاه كه ي هه لگرت، هاته لاي من و گوتي: ((ئانا، زوو ده گه ريمه وه.)) له مال وه ده ركه وت و منيش

دەمۇدەست چوومە ژووری کارەكەى، چەند نامەيەكى پەيوەست بە دادگایبەكەى لەسەر مېزەكە بوون، ئەو هیج كات ئەو نامانەم پېشان نادات. چەندین جار پېم گوتووه: ((لایەنى كەم گەر تەنانەت بۆ یەك جاریش بیئت لیگەرئى با كاغەزەكان رېك بېخەم، با تۆز و خۇئەكەى سەریان خاوین بکەمەوه.)) جا ئەو كاتانەدا بەكسەر دەست بە هات و هاوار دەكات و دەستەكانى ئە هەوادا رادەوه شینئى. ئەوئەى هاتووینەتە پترسبورگ زۆر توورە و بیسەبر بووه. ئەوجا چوومە لای مېزەكە و دەستم كرده گەران بە دواى ئەو نامەيەدا كە خەریكى نووسینی بوو. دەمزانی ئەوى ئەگەل خۇى نەبردووه، وەختیك ئە جیگەكەى هەستا، ئەوى ئە بەینی هەندیک كاغەزی دی ناخنى. باشە، دوستى نازیز، من ئەم كاغەزەم پەیداكردووه، ها چاویكى پېدا بېخشینە.

كاغەزی نامە نووسینەكەى پېدام، بابەتیكى نیو لا پەرەیبی لەسەر نووسرابوو، بەس ئەوئەندە خەتى پېدا هیئرابوو و هەئەكانى راست كرابوونەوه كە ئە هەندیک شویندا بە زەحمەت دەخویندرايەوه.

ئەى پیرەمیردی بیئەوا! هەر بە خویندەوهى دیرەكانى سەرەتا دەرگا بزانیئە ناوهرپۇكى نامەكە چیبە و بۆ كیى نووسیوه، نامەكە بۆ ناتاشا بوو، ناتاشاى دئشینی. بە وشەگەلیكى سۆزدارانە و پر ئە جۆش و خرۆش دەستی بە نووسینی نامەكە كرددوو. لیى خۆش بووبوو و داواى لیکردبوو بگەریتەوه بۆ لایان. خویندەوهى تەواوى نامەكە كاریكى دژوار بوو، خەتەكەى ناشیرین و پر ئە هەئەى راستكراوه بوو. بەس ئەو هەستە پر ئە تین و تاوهى كە پیرەمیردەكەى ناچار كرددوو بە تاسەوه ئەو دیرە سۆزدارانەى سەرەتا بنووسیت، ئە پر گۆرانكاریی بەسەردا هاتبوو: پیرەمیردەكە دەستی بە سەرکۆنەكردنى كچەكەى كرددوو، بە وشەگەلیكى زبر و توورپانە تاوانە گەورهكەى بە رووا دابوووه، بە قین و پېداگریبەوه سەرپېچیبەكەى بەبیر هیئابوووه، بەوه تۆمەتبارى كرددوو كە هەستی نیبە و رەنگە تەنیا بۆ یەك جاریش بیری ئەو ئەهامەتیبە نەكردبیتەوه كە بەسەر دایك و باوكییدا هیئاوه. بە هەرەشەوه بۆى نووسیوو كە تەمبیبى دەكات و ئەبەر ئەو نووتبەرزیبەى حاشاى لی دەكات. دواجاریش داواى لی كرددوو بە ملكەچى و گوپراپەئیبەوه بگەریتەوه بۆ مائى باوكى، جا ئەوسا دواى دەستپیکردنەوهى ژیانیکى تازەى گوپراپەئانە ئە <<مەكۆی خیزان>> دا، ئەوانەیه سەر بەینیئە راستە و لیى خۆش بیئت. دیاربوو كە دواى ئەو چەند دیرەى سەرەتا، هەست و سۆز دەربرینەكەى خۇى وەك جۆرئك ئە لاوازی لیکداوهتەوه، جا دواتر هەستی بە شەرمەزارى كرددوو و دەرکی بە رادەى نازارى حورمەتى برینداربووى كرددوو و دیسان بە رق و قیندا كەوتووتەوه. ئانای بئەوا، دەست لەسەر سنگ ئەبەردەم مندا بە دئەراوكیوه چاوهپى بوو هەتا نامەكە بگوینمەوه و رای خۆمى بۆ دەربرم.

من بى پېچ و پەنا رای خۆم دەربرى كە بریتی بوو ئە: << پیرەمیردەكە ئیدی بەبى ناتاشا توانای زیندوو مانەوهى نیبە و بە دئنیاییبەوه دەرگا پېشبینى ئەوه بکەیت كە ئە داهاووویەكى نزیكدا نأشت دەبنەوه، بەس وپراى ئەوهش، ئەم بابەتە پەيوەندیى بە هەلومەرجەكانەوه هەبوو. بەوم گوت من واى بۆ دەچم كە ئە نجامى نەخوازواى

دادگاییه که، سرکهوتنی شازاده و نهو تووره‌ییهی که نه وها نه نجامیکهوه نه نیکولایدا وروژاوه، نهوی به ته‌واوی تهروتونا و سست کردوو. نهو ساتانه‌شدا رُوح به شیوه‌ییهکی بهر پینه‌گیرا و به‌رهو سۆز و خوشه‌ویستی دهکش، جا نهو ساته‌شدا زیاتر نه ههرکاتیکی دی، تاسهی نهو ناتاشایه‌ی کردوو که نه گیانی خوشتر ده‌ویت. هه‌روه‌ها بۆشی هه‌یه (له‌بهر نه‌وه‌ی ناگای نه هه‌موو شتیکی په‌یوه‌ست به ناتاشاوه هه‌یه) نه‌وه‌ی بیستبیت که نالیوشا بهم نزیکانه‌ واز نه کچه‌که‌ی ده‌یینی و لیی دوور ده‌که‌ویتته‌وه، جا له‌بهر نه‌وه‌ی توانیویه‌تی دهرک به‌وه بکات که ناتاشا نهو ساته‌دا تووشی چ دهرد و ناسۆریه‌ک بووه و چه‌نده پیویستی به هاوخه‌می و دل‌دانه‌وه هه‌یه. به‌س وی‌رای نه‌وه‌ش توانیویه‌تی به‌سهر خۆیدا زال ببیت، چونکه دیسان پیی وابوو که به ده‌ستی کچه‌که‌ی سووک و رسوا کراوه. به خۆی گوتوو بیگومان ناتاشا ده‌ستپیشخه‌ری ناکات و ناگه‌ریتته‌وه باوه‌شی خیزانه‌که‌ی. ره‌نگه ههر نه بنه‌رته‌دا نه‌وانی له‌بیر کردبیت و به پیویستی نه‌زانیت له‌گه‌لیان ناشت ببیتته‌وه.)) دواجاریش وه‌ک نه نجام‌گیریه‌ک گوتم: ((نه‌مه هه‌مان نهو فکریه که به میشکی نیکولایدا هاتوو و ههر له‌بهر نه‌وه‌ش نه‌یتوانیوه نامه‌که ته‌واو بکات، له‌وانه‌یه نه‌مه‌ش دل نیشانیکی ناوهای لی که‌وتبیتته‌وه که کاریگه‌ریی له هیکه‌ی پیشوو زیاتر بیت. کی چوزانی، له‌وانه‌یه نه‌م ناشتبوو نه‌وه‌یه بو ماوه‌یه‌کی نه‌زانراو دوابکه‌وی...))

نانا به‌دهم بیستنی قسه‌کانه‌وه ده‌گریا. دواجار که پییم گوت ده‌بیت بچم بۆ لای ناتاشا و نیسته‌ش دره‌نگم پی بووه، سه‌ریکی ته‌کاندا و گوتی بیری چوو به‌س «بابه‌ته سه‌ره‌کیه‌که» بکات. ناخر وه‌ختیک که نامه‌که‌ی له به‌ینی کاغزه‌کانی دیکه دهره‌یناوه، به بۆنه‌ی که‌مه‌تر خه‌مییه‌وه مره‌که‌بدانه‌که‌ی به‌سهردا قَلپ کردوو ته‌وه. نه راستیدا لایه‌کی نامه‌که‌ی مره‌که‌بی پیدا رژابوو و نانا ترسی لی نیشتبوو که می‌رده‌که‌ی به‌م بابته‌ه بزانی و به بینینی نهو په‌له‌یه تیبگات که نهو وه‌خته‌ی نهو له‌وی نه‌بووه، ژنه‌که به کاغزه‌کاندا گه‌راوه و نامه‌که‌ی خویندوو ته‌وه. هه‌لبه‌ته ناهه‌قیشی نه‌بوو که بهو راده‌یه بترسیت، بۆی هه‌بوو ته‌نیا له‌بهر نه‌وه‌ی که به نه‌ینییه‌که‌ی یمان زانیوه، په‌ست ببیت و زیاتر به رقتا بچیت، دواجار له لووتبه‌رزیا‌ندا خۆی له به‌خشینی ناتاشا ببوو. به‌س دوا‌ی نه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌ک بیرم نه‌م بابته‌ه کردوو، پیره‌ژنه‌که‌م بیخه‌م کرد. پییم گوت می‌رده‌که‌ی له باریکی نه‌وه‌نده نار‌ه‌حه‌ت و پر له نیگه‌رانی‌دا نامه‌که‌ی به‌ناته‌واوی جیه‌یشتوو که له‌وانه‌یه نهو ورده‌کاریانه‌ی بیر نه‌بیننه‌وه و پیی وابیت به‌خۆی مره‌که‌بی به‌سهردا رشتوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی که نه‌م رپییه‌وه خه‌یائیم ناسوو ده‌کرد، به پاریزه‌وه نامه‌که‌م خسته‌وه شوینی خۆی و له کاتی رۆیشتندا وام به بیردا هات که به شیوه‌یه‌کی جددی سه‌بارته‌ه به نیلی قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م. پییم وابوو نهو کچه هه‌تیو و داماه‌ی که له‌لایه‌ن هه‌موو که‌سیکه‌وه پشتگۆی خرابوو ده‌یتوانی کاریگه‌مان بۆ بکات، له رپی گیرانه‌وه‌ی به‌سهره‌اتی ژیا‌نی خۆی و دایکی که نه‌ویش له‌لایه‌ن باوکییه‌وه حاشای لی کرابوو، بۆی هه‌بوو دلی پیره‌می‌رده‌که‌ه نهرم ببیت و نه ناتاشا ببوو. دلی ناماده‌ی نه‌م کاره‌ه بوو، خه‌فه‌تی دووری کچه‌کی خه‌ریک بوو به‌سهر نار‌ه‌حه‌تی و نازاری حورمه‌تی شکاویدا زال ده‌بوو. ههر ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی مابوو که پائنه‌ریک، هه‌لومه‌رجیکی گونجاو هه‌لبکه‌ویت و نیلایش ده‌یتوانی نه‌م هه‌لومه‌رجه بره‌خسینی. نانا به

سەرنجىكى زۆرەۋە گۆيى بۇ قىسەكانم شل كىرد. پووخسارى بە شەۋقى ھىۋا و تاسە پووناك بوۋەۋە. يەكسەر دەستى كىردە سەرزەنش كىردىم كە : بۇچى زووتر ئەم بابەتەم پىن نەگوتوۋە؛ بېسە برانە، نەبارەى نىلىيەۋە چەند پىرسىيارىكى دىكەى لى كىردم و بە ئىنى دا بە خۇى داۋا نە مېردەكەى بىكات ئەم مىندانە بەيىنى بۇ مائى خۇيان. ئەۋىش ئىستە نە دئەۋە نىلىيى خۇش دەۋىست، نەۋە نىگەرەن بوۋ كە نە خۇشە و ھەۋائى دەپرسى. شىشە يەك مەرباى نە كۆمىدى خوار دەمە نىيەكەيان دەرھىنا و ناچارى كىردم كە بۇى بېم. بەۋ بىيانوۋەى كە پارەم نە بوۋە بىدەم بە دىكتور، پىنج رۇبلى دامى، ۋەختىكىش كە بە ۋەرگىتى پارەكە رازى نە بوۋم، زۆر نەرەحت بوۋ و ھەر كۆلى نەدا ھەتا نەۋ كاتەى كە گوتەم نىلى پىۋىستى بە جلى ژىرەۋە ھەيە و دۋاجار بە شىۋەيەكى دى دەتۋانىت سوۋدىك بەۋ بگەيەنى. دەمۋەست نە سەندۋوقەكەيدا دەستى بە گەرەن كىرد، جەكانى ژىر و ژور كىردن و ئەۋانەى دەرھىنان كە بەكەكى نىلى دەھاتن.

نەۋىۋە بەرەۋ مائى ناتاشا بەرئى كەۋتەم. كە دۋاھەمىن نەۋم بە پلىكانە ماریپچىەكاندا برى، سەير دەكەم كەسپك نەبەر دەرگەى نە پارتمانەكەى ناتاشادا راۋەستاۋە و دەيەۋىت نە دەرگە بدات، بەس كە دەنگى پىپى منى بىست دەستى راگرت و نە دەرگەى نەدا. سەرنە نجام دۋاى كەمىك دوۋدلى پەشىمان بوۋەۋە و بەرەۋ پلىكانەكان ھات ھەتا بچىتە خوارى و نەسەر دۋاھەمىن پلىكان رۋوبەروۋى يەكلى بوۋىنەۋە، دەرگىت وىناى ئەۋە بگەن و بەيىننە بەر چاۋى خۇتان كە من نەۋ ساتەدا چەندە سەرسام بوۋم ۋەختىك كە سەيرم كىرد ئەۋ كابرەيەى كە نەۋى راۋەستا بوۋ خۇدى نىكۆلايە. پلىكانەكان ھەتا نىۋەرپۇش ھەر بە تەۋاۋى تارىك بوۋن. نىكۆلاى خۇى لادا ھەتا رىگەم بۇ خۇش بىكات، ھىشتا برىقەى چاۋەكانىم نە يادە كە بە مكوۋرپىيەۋە نە من رامابوۋن. ۋام ھاتە بەرچاۋ كە سوۋر ھەنگەراۋە، بە شىۋەيەكى تۇقىنەر چە پەسا و پەرىشان بوۋ.

بە ناۋازىكى نادىناۋە گوتى: ((ناە، قانىا، ئەۋە تۋىت: ھاتبوۋم تا دىدەنىي كەسپك بگەم... سەرقە ئەمىك... ھەرۋەھا بۇ نە نجامدانى كارى دادگايەكەم... تازە مائى گۋاستوۋەتەۋە بۇ ئەم ناۋە، بەس پىم وانىيە ئەم بىنايەدا بىت. بە ھە ئە ھاتوۋم، خۋاھافىز.)) جا خىرا بە پلىكانەكاندا دابەزى.

بىرپارمدا جارى نەبارەى ئەم چاۋپىكەۋتەۋە ھىچ شتىك بە ناتاشا نە ئىم، بەس ھەرگە ئالىۋشا بەرەۋ ھاۋىنەھەۋار بەرئى كەۋت، ئەم بابەتەى بۇ بگىرپەۋە. ھەنوۋكە ئەۋەندە پەرىشان و مەينەتبار بوۋ كە تەنانەت گەر دەرگىشى بە گىنگى ئەم بابەتە بگىردى، ئەۋا نەيدەتۋانى ۋەك پىۋىست پىشۋازى لى بىكات، بىگومان دواتر، ئەۋ ۋەختەى كە بەسەر ناۋمىدى و خەم و خەفەتەكەيدا زال دەبىت، باشتەر دەتۋانى دەرگ بە گىنگى ئەم بابەتە بىكات. جارى دەبوۋ تا ماۋەيەك دان بە خۇمدا بگرم.

دەتۋانى بگەرپەۋە بۇ مائى دايك و باۋكى، زۆرىشم چەز لىبوۋ ئەۋ كارە بگەم، بەس نەمكىرد. ۋام بە فكىردا ھات كە ئەۋ حالەتەدا بىنىم دەبىتە مايەى نازاردانى نىكۆلاى. تەنانەت بۇشى ھەبوۋ بگەۋىتە گومانەۋە و پىپى ۋابىت كە

من دواى ئەم تووشاتنە، دەسنەنقەست سەردانى مائىانم کردوو. وهلى بۇ دوو سبهى چووم بۇ مائىان، نیکۆلای بىتاقەت بوو، بەس بە شېوہیەکی ئاسایی بە خېرھاتنى کردم و بەدەر ئە کارهکانى، سەبارەت بە هیچ شتیکی دى قسهی ئەگەل ئەکردم.

ئە باریکدا که چاوی ئە جیبهکی دى بریبوو ئە منى پرسى: ((بزانم، ئەو رۆژە ئەو سەرھوہ که تووشى یەکدی بووین بۆ لای کى دەچوویت؟ پیم وایە بەستر پیرى بوو.))

منیش بى ئەوہى لیبى بروانم گوتم: ((بۆ لای یەکیک ئە ھاوریگانم که ئەو بینایەدا نیشتە جیبە.))

- ئاھ! منیش ئە دووی سەرھە ئەمیک دەگەرەم، گوتیبوی مائی ئەوہیہ... بەس مائەکەم لى تیکچووہوو. نیستەش نیازمە سەبارەت بە کارهکانم قسەت ئەگەل بەکم: دادگە بریاری خوئی داوہ و... هەندیک شتی دیکەش.

وہختیک کہ دەستی بە قسەکردن سەبارەت بە <<دادگایەکەى>> کرد، سوور هەنگەرە.

من بۇ ئەوہى ئانا دئخوش بەکم، هەر ئەو رۆژە بەسەرھاتەکەم بۇ گېرپایەوہ و داوام لى کرد کہ بە نیگایەکی تاییہ تیبیہوہ ئە میردەکەى نەروانى و وای نیشان ئەدات کہ ئاگادارى بەسەرھاتەکەیہ، ئاھ هەنەکیشى، هیچ ئامازہیہک بەم بابەتە ئەکات و بە کورتیہکەى، بە هیچ بیانوویہک وای ئەنوینى کہ ئاگای ئەم دواہەمین هەوئەى ئەو هەیہ. هیندە سەراسیمە و خوشحال بوو کہ سەرھەتا باوہرى بە قسەکانم ئەکرد. ئەویش ئە لایەن خوہیہوہ گوتى سەبارەت بە نیلى ئەگەل میردەکەى قسەى کردوو، وهلى ئەو هیچ رایەکی دەرئەبریہ، کہ چى ئە رابردوودا ئەوہ ئەو بوو کہ پیداکریی دەکرد هەتا کچۆلەکہ بەهینن بۆ مائی خویمان. بریارماندا بۆ بەیانیبیہکەى بەبى پەردەپوشى و پېشەکی ئەم بارەییہوہ پرسىاری لى بەکەین. بەس بۆ بەیانیبیہکەى هەردووکمان بە شېوہیەکی توفینەر نیگەرانی دایگرتین.

نیوہرۆکەى نیکۆلای قسەى ئەگەل کارمەندیک کردبوو کہ کاروبارى دادگایەکەى بۆ رایى دەگرد. ئەم کہسە گوتیبوی شازادەى دیوہ و گوتوویەتى گەرچى دادگە مولکەکەى ئەوانى خستووہتە ژیر دەستی، بەس ئەو <<لەبەر خاترى هەندیک هەنومەرجى خیرانى>> بریاری داوہ دە هەزار رۆبلەکہ بۆ نیکۆلای بگەرینیتەوہ. پیرەمیردەکہ دەمودەست هاتبوو بۆ لام، زۆر پەرشان بوو، ئە توورەبیاندا چاوەکانى بریقەیان دەهات. خودا دەزانى کہ بۆچى ئە پلیکانەکاندا منى بانگ کرد و گوتى خیرا بچم بۆ لای شازادە و بانگھېشتى جەنگى تەن بە تەنى بەکم. بە چەشنیک حە پەسام کہ ئەمتوانى دەمودەست فکر و هۆشم کۆبکەمەوہ. هەوئەمدا بېهینمەوہ سەر خوئی. بەس ئە توورەبیاندا هیندەى ئەمابوو بە تەواوى حالى تیکبچیت. رامکرد هەتا پەرداخیک ئاوى بۆ بەهینم: بەس وہختیک کہ گەرەمەوہ، ئەو رۆیشتبوو. بەیانیبیہکەى سەردانى مائىانم کرد، بەس ئەوئ ئەبوو: بۆ ماوہى سى رۆژى تەواوون بوو.

بۇ دووسبەي بە مەسەلەكەمان زانى. ئە مائى منەوہ راستە و راست بەرەو مائى شازادە بەرئى كەوتبەو، جا ئەبەر ئەوہى ئەو ئە مائى نەبوو، ياداشتىكى بۇ نووسىبوو و تىيىدا گوتبىووى كارمەندى دەولەت قسەكەى ئەوى بۇ گىپراوہتەوہ و ئەو وەك سووكايەتى پىكردنىكى گەورە بەرانبەر بە خوى ئەو قسەيەى لىك دەداتەوہ و شازادەى بە مروفىكى بەدگەوہەر ناوبردبوو، پاشان ئەوى بۇ جەنگى تەن بە تەن <<دۇئىل>> داوہت كردبوو و پىي گوتبىو گەر نايەوى حەيى بىت، ئەوا با خوى ئەم داوہتە نەدزىتەوہ.

ئانا بوى گىپرامەوہ كە : وەختىك ھاتەوہ بۇ مال، ھىندە پەشىوحوال و بىتاقەت بوو كە دەمودەست چووہ جىگەكەى و بوى خەوت. زۆر بە نەرم و نيانيبەوہ رەفتارى ئەگەل ئەو كردبوو، بەس بە ھىج شىوہيەك وەلامى پرسىارەكانى نەدابووہو، زۆر روون بووہ كە بىسەبرانە چاوەرپى وەلامىكە. بۇ بەنيانيبەكەى ئە پۆستەوہ نامەيەكى بۇ ھاتبوو. دواى خویندەنەوہى ھاوارىكى كردبوو و سەرى نابووہ نيوان ھەردوو دەستى، ئانا ئەو كاتەدا ھىندە ترساوہ كە گوتوويەتى مېردەكەى ھەر ئىستە دەمرئ. دەسبەجئ كلا و گۆچانەكەى ھەنگرتبوو و ئە مال دەرچووبوو.

نامەكە ئەلایەن شازادەوہ نىردرابوو. بە شىوہيەكى وشك و بەرپزانە، كورت و پوخت پىي گوتبىو ئەو ھىج قسەيەكى خراپى بۇ كارمەندەكە نەكردووہ و قەرزى ھىج كەسىكى ئەسەر نيبيە ھەتا بىداتەوہ. گەرچى دئى بۇ ئىخمينف دەسووتى كە ئە دادگايىبەكەدا دۇراندوويەتى، بەس بەو پەرى داخەوہ بە ھىج شىوہيەك رازى نيبيە كە دۇراوى ئەم دادگايىبە مافى داوہتكردى ئەوى بۇ دۇئىل ھەبىت. بەس سەبارەت بەو ھەر شەيەى كە گوايە ئە ئىو خەلكىدا حەيى دەبات، داواى ئە ئىخمينف كردبوو خەمى نەبىت، چونكە بە ھىج شىوہيەك ئاورووى ناچى و نامەكەى ئەو دەگەيەنئىتە دەستى بەرپرسان و پۇلىسش بۇ بەرگرتن ئە ئازاوہ نانەوہ بە خوى دەزانى كە دەبىت چ رى و شوئىنىك بگرىتە بەر.

نىكۆلاى دەمودەست بە نامەكەوہ دەچىت بۇ مائى شازادە، وەلى ديسان ئە مال نابىت. بەس ئە رپى خزمەتكارەكەيەوہ دەزانىت كە رەنگە ئەو كاتەدا ئە مائى كۆنت <<ن>> دا بىت. بى ئەوہى بىر بكاتەوہ يەكسەر بەرەو مائى كۆنت بەرئى دەكەوى و ئەو وەختەش كە خەرىكە بە پلىكانەكاندا سەرگەوئىت، پاسەوان بەرى پى دەگرئ. پىرەمېردەكەش بەو پەرى توورەيى و ئانومىدىبەوہ بەرگۆچانى دەدات. دەمودەست قۆلبەستى دەكەن، بە پلىكانەكاندا كىشى دەكەنە خوارى و رادەستى پۇلىسى دەكەن. ئىدى ئەوئىشەوہ بۇ بىنكەى پۇلىس. راپۇرتى رووداوەكە دەگەيەننە كۆنت. بەس ئەو وەختەدا شازادە ئەوى دەبىت و بوى روون دەكاتەوہ كە كابراى پىرەمېرد باوكى ناتاشايە (شازادە چەندان جار ئەم جوړە مەسەلانەدا خزمەتى بە كۆنت كردبوو)، پىرەپىاوە ھەرزەكە بە پىكەننەوہ فەرمانى ئازاد كردنى نىكۆلاى دابوو. بەس بىنكەى پۇلىس بۇ دووسبەى ئەم فەرمانەى جىبەجئ كردبوو و بەويان گوتبىو (بىگومان بە پىي فەرمانى شازادە) ئازادكردنەكەى ئە ساىەى پىاوەتى شازادەوہ بوو.

نيكولاى ھەروەكو شېت گەراووتەو ھە بۇ مان، خۇي بەسەر تەختە خەوھەكەيدا داوھ و بۇ ماوھى كاترميريك جووئەى ئى براوھ. دواچار ھەئدەتتەوھ و ئە بارىكدا كە ئانا واق و وړ ئە بەرانبەريدا ئىي دەروانىت، پىي دەئى بۇ تا ھەتا حاشاى ئە كچەكەى كرووھ و ئىدى ھىچ دوغايەكى خىرى باوكانەى ئەلايەن ئەوھوھ بۇ ناكريت.

ئانا زۆر ترسابوو، بەس يارمەتتىي مېردەكەى دەدا. بە درىزايى شو و رۆژ، كەم تا زۆر بە شىوھەيەكى بېھوشانە خزمەتتى ئەو كروبوو، پارچەيەكى بە سرکە خوسىندراوى خستبووھ سەر لاجانگەكانى. پىرەمېردەكە تاي ئى ھاتوھ و وړينەى كرووھ. منىش كاترمير نزيكەى سىي نيوھشەو بوو كە ئەوانم جيھىشت و گەرامەوھ بۇ مائى. وىراى ئەوھش پىرەمېردەكە بەر ئە نيوھرۇ ھاتبوو بۇ مائى من ھەتا ئىلى ئەگەل خۇيدا ببات. پىشتر باسى ئەو ديمەنەم كرو كە ئە نيوان ئەو و ئىلى دا ھاتە ئارا. ئەم جۇرى ھەئسوگەوت ئەگەل كروئەى ئىلى بە تەواوى ئە پىي خستبوو.

جا دواى ئەوھى كە دەگەپتەوھ مائى، رادەكشى و خەوى ئى دەكەوئىت. ھەموو ئەم رووداوانە ئە رۆژى ھەينىي پىرۇزدا رووياندا، ئەو رۆژەى كە برپار وابوو كاتيا و ناتاشا چاويان بە يەكدى بگەوى، يانى رۆژىك بەر ئەوھى ئاليۇشا بەرەو ئىلاخ بەرپى بگەوئىت. من ئە ديدارەكەياندا نامادە بووم. سەرئەبەيانى و پىش ئەوھى نيكولاى بىت بۇ مائە، يانى بەر ئە يەكەمىن ھەئەتتى ئىلى، ئەم ديدارە رىكخرا.

٦

ئاليۇشا بۇ ئەوھى ناتاشا ئاگادار بكاتەوھ، كاترميريك زووتر ئەوئ نامادە بوو. منىش رىك ئە كاتىكدا گەيشتم كە گالىسكەكەى كاتيا ئەبەردەم دەرگەى بىناكەدا راوھستا. كاتيا ئەگەل ئەدیمە فەرەنسىيەكەيدا ھاتبوو كە دواى تكا و پارانەوھەيەكى زۆر جا رىگەى پىداوو ديدەئىي ناتاشا بكات، بەس بەو مەرجهى كە ئاليۇشاش ئەوئ بىت و خۇيشى ئە گالىسكەكەدا چاوپرپى بكات. كاتيا بى ئەوھى ئە گالىسكەكە دابەزى داواى ئە من كرو بچمە سەرى و ئاليۇشا بانگ بگەم. كە چوومە سەرى دەبىنم ناتاشا خەرىكى گريانە و ئاليۇشاش ھەر بە ھەمان شىوھ. ناتاشا كە زانىي كاتيا ئە خوارى چاوپرپى، ھەستايە سەر پى، فرمىسكەكانى سرىن و بە بارىكى شلەژاوانەوھ ئە بەردەم دەرگەكە راوھستا. ئەو بەيانىيە كراسىكى سىيى پۇشى بوو. قترە رەنگ بەروويەكانى بە جوانى داھىنابوون و ئە پشت سەرىيەوھ بە چەند شرىتتىك بەستبوونى. من ئەم جۇرە قتر داھىنەنەم زۆر بەلاوھ جوان بوو. وەختىك سەرى كرو من ئە ژوورەكەدا ماومەتەوھ، داواى ئى كروم ئەگەل ئاليۇشا بچم بەدەم كاتياوھ و پىشوازىي ئى بگەم.

١. ھەينىي پىرۇز: رۆژىكە كە مەسىچىيەكان بە يادى ئە خاچدانى مەسىچەوھ مەراسىمىك بەرپۇھ دەبەن. (و. ك)

كاتيا له وهختى سهركهوتن به سهر پليكانه كاندا به منى گوت: ((نه متوانى زووتر بيم. بهردهوام له ژير چاوديريدا بووم، شتيكى زور بيزاركره بوو. پازده رۇزى پيچوو هه تا توانيم نه ديمه كه م مەدام ئالبير بهم ديداره رازى بكه م. بهس ئيوه نيشان پترۇقيج، ته نانه ت بو جاريكيش سهر دانتان نه كردم! نه شمه توانى نامه تان بو بنووسم: حەزيشم بهم كاره نه بوو، چونكه له نامه دا روونكرده وى هه موو شتيك دژواره. زور پيوست بوو چاوم به ئيوه بكه وى... خوايه گيان، دلم چه نده خيرا لى ده دات! (...))

من هاتمه وه لام: ((پليكانه كان زور سهره وژوور و ماندووكرن.))

- به ئى، له وانه يه پليكانه كانيش كاريگه ريبان له سهر خيرا بوونى تر پيه دلم هه بيت... بهس ئيوه بيم بلين: نايا ناتاشا به بينينى من قه ئس نابيت؟

- نا، بوچى ده بيت قه ئس ببيت؟

- به ئى... هه ئبه ته... بوچى؟ ههر ئيسته خوم له هه موو شتيك تيده گه م، پيى ناوى پرسيار له ئيوه بكه م...

باسكهم بو دريژ كرد هه تا يارمه تىي بدهم و ناسان سهر بكه وى، رهنگى زور پهرى بوو و پييده چوو بترسييت. له دواهه مين باداك ئيستيكي كرد هه تا وچانيت بدات، بهس پاشان سهر يركى منى كرد و له پر به هه نكاوگه ليكي گورجه وه به پليكانه كاندا سهر كه وت.

له بهر ده رگه كه راوه ستا و به دهنگيكي نزم گوتى: ((زور به ساده يى ده چمه ژوورى و پيى ده ئيم من نه وه نده متمانم به وه هيه كه به بن دوودلى هاتووم بو ديدارى... نه و جا بو ده بيت نه م قسه يه بكه م. من هيچ گومانيم له وه نيهه كه ناتاشا به ريزترين مروقى سهرزهويه. نهى وانبيه؟))

جا شهرمانه و به وينه ي مروقيكي گوناكار چوو ژوورى و نيگايه كى كاريگه رى گرته ناتاشا و نه و يش ده سه جى بزى هاتى. جا نه وسا كاتيا به هه يه جانه وه به ره و رووى ناتاشا چوو، ده سته كانى گرت و نه وى ماچ كرد. پاشان بى نه وى تا نه و كاته هيچ قسه يه كى كرد بيت، رووى كرده ئاليوشا و داواى لى كرد بو ماوه ي نيو كاتر مي ريك جييان بهيلى.

- زوير مه به ئاليوشا. من پيوسته هه نديك قسه ي زور جددى له گه ل ناتاشا بكه م كه نابيت تو بيانبيستيت. كورى باش به و به ته نيا جي مان بهيلى. نيشان پترۇقيج ئيوه به ميننه وه. پيوسته ئيوه قسه كانمان بيستن.

كه ئاليوشا ژووره كه ي جي هيشت، كاتيا به ناتاشاى گوت: ((با دانيشين. من لي ره له به رانه رتان داده نيشم. بهر له هه موو شتيك ده مه وى به باشى چاوتان لى بكه م.))

روو به رووی ناتاشا دانیشته و چهند ساتیک به سهرنجهوه نهوی ههسه نگاند. ناتاشا زهردهیهکی خوڤه ویستانه نیشتهبووه سهر لیوانی. دواچار گوتی:

- من پیشتر وینهی نیوهم دیوه، ئالیوشا پیی نیشان داوم.

- باشه، ئایا له وینه کهم دهچم؟

کاتیایا به بزیهکی دۆستانه و جددییهوه گوتی: ((نیسته جوانتر دینه بهرچاو، به خوشم ههر وای بو دهچووم که جوانتر بن.))

- به راسته؟ منیش که نیتان دهروانم، کهسیکی دترپینم دیته بهرچاو!

به دهستیکی لهرزۆکهوه دهستی ناتاشای گرت و گوتی: ((من؟ نه مه چ قسهیه که، هاوړیکه م!)) ههر دووکیان له باریکدا که له یه کدی ورد دهبوونهوه دیسان بیدهنگ بوون. کاتیایا دووباره گوتی: ((گوئیگرن، فریشتهی من، نیمه ته نیا نیو کاترمیرمان له بهر دهستدایه. مه دام ئالیپیر به ههزار حائی نه م دهرفتهی پی داوم و نیمه قسه که لیکی زۆرمان ههیه که ده بیته بو یه کدیایان بکهین... ده مویست... ده بیته که... ئاه! نیسته زۆر به سادهیی له نیوه ده پرسه: ((ئالیوشاتان زۆر خوشدهوی؟))

- به ئی، زۆر.

- مادام وایه... گهر زۆرتان خوشدهوی... ده بیته دهریهستی خوشبهختیی نهو بن...

نه م رستهیهی به شهرم و دهنگیکی نزمهوه دهریری.

- به ئی، ئارهزوو ده کهم خوشبهخت بیته.

- به ئی، نه مه کرۆکی بابه ته کهیه... دواچار نه م پرسیاره دیته پیش: ئایا من ده توانم خوشبهختی بکه م؟ ئایا له راستیدا مافی نهوهم ههیه که قسهیهکی لهو جوړه بکه م، چونکه به مه ئالیوشاتان لی دهستینم؟ ده بیته ههر نیسته بریار له سهر نه م بابه ته بدهین، گهر پیتان وایه له گه ل نیوه خوشبهختتر ده بیته...

ناتاشا سهری نهوی کردبوو و به دهنگیکی هیواشهوه گوتی: ((نه م بابه ته پیشوهخت یه کلاهی کراوتهوه، کاتیایا ئازیز، به خوستان ده بینن که به ته واوی بریاری له سهر دراوه...)) زۆر روون بوو که ناتوانیت دریزه به م گفتوگویه بدات.

کاتیایا بیگومان خوئی بو نهوه ناماده کردبوو که له سهر نه م بابه ته گفتوگویهکی دوورودریژ بکات: چ که سیک ده توانی به ته واوی ئالیوشا خوشبهخت بکات و ده بیته کامه یان که نار بگری و مل بدات؟ بهس دوا بیستنی وه لاهه که ی

ناتاشا، تیگه‌یشت که له میژه هه‌موو شتیك بریاری له‌سه‌ر دراوه و ئیدی قسه‌کردن له‌م باره‌یه‌وه بی‌هووده‌یه. له بارێکدا که ئیوه جوانه‌کانی به‌ نیوه‌ کراوه‌یی مابوونه‌وه، چاوی بریپوووه ناتاشا که هیشتا ده‌سته‌کانی له‌نیوه‌ ده‌ستی نه‌ودا بوون و سیمایه‌کی خه‌مگین و دوودنی هه‌بوو.

ناتاشا له‌ناکاو پرسیی: ((ئه‌ی ئیوه؟ زورتان خوشده‌وئ؟))

- به‌ئێ، من ده‌مویست پرسیارێکتان لێ بکه‌م، هه‌ر بۆ نه‌وه‌ش هاتووم بۆ ئییره: بۆچی خوشتان ده‌وئیت؟

ناتاشا له‌ بارێکدا که بی‌نارامییه‌کی تال له‌ ده‌نگیدا هه‌ستی پێ ده‌کرا گوتی: ((به‌خوشم نازانم.))

کاتیایا پرسیی: ((ئایا له‌به‌ر نه‌وه‌یه که پیتان وایه که‌سیکی به‌ بیر و هوشه‌؟))

- نا، ته‌نیا خوشم ده‌وئ، هه‌ر نه‌وه‌نده...

- منیش هه‌ر به‌ هه‌مان شیوه، ته‌نانه‌ت دلێشم بۆ ده‌سووتی.

- هه‌روه‌ها منیش.

کاتیایا به‌ ناره‌حه‌ تییه‌وه گوتی: ((ئیسته ده‌بی‌ت چی بکه‌ین؟ نه‌و چۆن توانیویه‌تی له‌به‌ر من واز له‌ ئیوه به‌ینی؟ من سه‌رم له‌م بابه‌ته‌ ده‌رنه‌چێ، به‌ تایبه‌ت له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ئیسته له‌نزیکه‌وه چاوم پیتان که‌وتوووه و ده‌تاناسم.))

ناتاشا وه‌لامی نه‌دایه‌وه، چاوی له‌ زه‌وی بری بوو. کاتیایا بۆ ساتیك بی‌ده‌نگ بوو، پاشان هه‌ستا و بێ نه‌وه‌ی هه‌یج قسه‌یه‌ك بکات باوه‌شی به‌ ناتاشادا کرد. هه‌ردووکیان له‌ باوه‌شی یه‌کدییدا که‌وتنه‌ گریان. کاتیایا له‌سه‌ر ده‌سکی کورسییه‌که‌ی ناتاشا دانیشت و له‌ بارێکدا که نه‌وی به‌خویدا ده‌گوشی، که‌وته‌ ماچکردنی ده‌سته‌کانی و به‌ گریانه‌وه گوتی:

- گه‌ر بزانی چه‌ندم خوشده‌وئ؟ ده‌بی‌نه خوشکی یه‌کدی، نامه بۆ یه‌ك ده‌نووسین... من بۆ تا هه‌تا خوشتانم ده‌وئ... زور زورم خوشده‌وئ...

ناتاشا پرسیی: ((سه‌بارته به‌ زه‌ماوه‌ندکردنه‌که‌ی مانگی حوزه‌یرا نمان هه‌یچی به‌ ئیوه نه‌گوتوووه؟))

- به‌ئێ، هه‌روه‌ها گوتویه‌تی ئیوه‌ش په‌سه‌ندتان کردوووه. به‌س ئیوه <<هه‌روا>> گوتوتانه، بۆ ئارا‌مکردنه‌وه‌ی نه‌و، نه‌رئ؟

- بی‌گومان.

- ھەر زانیم. من ئەوم زۆر خۆش دەویتی ناتاشا، ئە نامەدا باسی ھەموو شتیکتان بۆ دەکەم. ئەو بەم نزیکانە دەبیتە ھاوسەرم، ھەر ئە ئیستەشەو ئەمادەکاریمان کردوو. ھەمووان ئەسەر ئەم بابەتە کۆکن. ناتاشای نازیز، ئەوجا ئیوہ دەگەرئینەو... بۆ مائی باوکتان؟

ناتاشا وەلامی ئەدایەو، بەس بە مېھرەبانییەو ئەوی ماچ کرد و گوتی:

- ھیوای خۆش بەختیتان بۆ دەخووزم.

کاتیئا گوتی: ((منیش... ھەر وەھا منیش.))

ئەم ساتەدا دەرگە کرایەو و ئالیوشا ھاتە ژووری. ئەو ئەیتوانی بوو نیو کاتر میڕ خوی رابگری و وەختیکیش چاوی بەوان کەوت کە بەدەم گریانەو باوەشیان بە یەکدا کردوو، بە دەستە پاچەبیەو ئەبەردەم دوو کچە لاوەکەدا کەوتە سەر ئەژنۆ.

ناتاشا بەوی گوت: ((تۆ بۆچی دەگریت؟ ئەبەر ئەووی بە تەمایت جیم بەیلئیت؟ بەس خۆ زۆرت پیناچی، مانگی حوزەیران دەگەرئیتەو بۆ لام.))

کاتیئا بۆ ئەووی خەمی ئالیوشا برەوئینئیتەو، بەدەم گریانەو گوتی: ((جا پیکەو ھاوسەرگریش دەکەن.))

- بەس من ناتوانم، ناتوانم تەنانت بۆ یەک رۆژیش تۆ بە تەنیا جیبھیلیم، ناتاشا، بەئێ تۆ دەمرم... تۆ نازانیت کە چەندە ئەلام نازیزیت، جا بە تاییەت ئەم ساتەدا!

ناتاشا کە ئە کتوپرئیکدا ورووژا بوو گوتی: ((باشە، ئیستە پیت دەئیم کە دەبیت چی بکەیت. کۆنتیس ئە سەفەرەکەیدا تا ماوہیەک ئە مۆسکۆ دەمئینئیتەو، وانییە؟))

کاتیئا قسەکە ی پشتراست کردوو و گوتی: ((بەئێ، بۆ ماوہی حەفت ھەشت رۆژئیک.))

- ھەشت رۆژ زۆر باشە. تۆ سبەینی ئەگەن ئەوان دەچیت بۆ مۆسکۆ، ئەم گەشتە ئە رۆژئیک زیاتر کاتت ناگری و تۆ دەستبەجئ دەگەرئیتەو بۆ ئیرە، ئەو وەختەش کە دەیانەوی مۆسکۆ جیبھیلن تۆ دەمودەست دەچی بۆ ئەوی و پینان رادەگەیتەو.

کاتیئا ئە باریکدا کە نیگایەکی ماناداری ئەگەن ناتاشا ئالوگۆر دەکرد، بە شادمانییەو گوتی: ((بەئێ... بەم پینە ئیوہ چەند رۆژئیک ئەگەن یەکدی بەسەر دەبەن.))

وہسفی ئەو جۆش و خرۆشەم پئ ناگری کە دوای بیستنی ئەم پینشیارە ئە ئالیوشادا ورووژا. خیرا خەیا ئی ناسوودە بوو، ئە شادیاندا رووخساری گەشایەو، ناتاشای ماچ کرد، ھەر وەھا من و دواتر دەستی کاتیاشی ماچ کرد، ناتاشا

به نیگایه کی خه مگینه وه ئی پامابوو، بهس کاتیا له وه زیاتر خوی پیرانه گیرا. نیگایه کی کاریگه ری گرتنه من، ناتاشای ماچ کرد و به نیازی رویشتنه وه له جیگه که ی هستا. هر له و ساته دا، نه دیمه فهره نسبییه که خزمه تکاره که ی خوی ناردبوو هه تا پیمان بلی هرچی زووتر کوتایی به گفتوگو که یان بهینن، چونکه نه و نیو کاتر میره ی که بریاریان له سهر دابوو، ته و او بووه.

ناتاشاش له جیگه که ی هستا. له باریکدا که دهستی یه کدیان گرتبوو، رووبه رووی یه ک راهه ستابوون و ده تگوت ده یانه وئ هه موو نه وه ی که له دنیاندایه له ری نیگاوه به یه کدی رابگه یه نن.

کاتیا گوتی: ((ئیمه ئیدی هه رگیز یه کدی نابینینه وه.))

ناتاشاش هاته وه لام: به ئی، هه رگیز.

- که واته با مائناوایی له یه کدی بکه یین.

پاشان یه کتریان ماچ کرد.

کاتیا زور به هیواشی به ناتاشای گوت: ((قینم لی هه ئمه گرن، له گه ل من هه میشه... دنیابن که خوشبه خت ده بیته.)) پاشان دهسته کانی ئالیوشای گرتن و به په له گوتی: ((با برۆین، ئالیوشا، یاوه ریم بکه.))

وه ختی که نه و دووانه ژووره که یان جیهیشت، ناتاشا که به هوی خه فته و ماندوو یه تیبیه وه هازی لی برابوو گوتی:

- تویش له گه ئیان برۆ، قانیا هه روه ها... ئیدی مه گه ریوه: ئالیوشا تا کاتر میره هه شت لای من ده مینیتته وه، دوا ی نه وه ده بیته برۆا، جا نه وسا من به ته نیا ده مینمه وه. به م پییه تکات لی ده که م نزیکه ی کاتر میره نو وهره بو لام!.

که له کاتر میره ئودا نیلیم (دوا ی رووداوی شکاندنی فنجانه که) له گه ل ئالیکساندرا به ته نیا جیهیشت و چووم بو مائی ناتاشا، سه یرم کرد به ته نیایه و بیسه برانه چاوه ری منه. ماورا سه ماوه ره که ی بو مان هینا. ناتاشا چای بو تی کردم، له سهر قه نه فه که دانیشته و به منی گوت له ته نیشته دابنیشم.

پاشان به نیگایه کی مکووره وه (که هه رگیز له بیری ناکه م) ئیم ورد بووه وه و گوتی: ((هه موو شتی که ته و او بوو. عه شته که مان، دوا ی شه ش مانگ ئیدی بو هه میشه کوتایی پیهات.)) دواتر دهستی منی گرت و گوشتی. دهستی گه رم بوو. رامسپارد که جلی گه رم له بهر بکات و بچی بخه ویت.

- باشه، هه ر نیسته، هاوری باشه که م. لیگه ری با که می که قسه بکه م، له باره ی یادگارییه کانه وه... نیسته نه ژنوم شکاوه... به یانی کاتر میره ده بو دوا هه مین جار نه وه ده بینم... <<بو دوا هه مین جار!>>

- ناتاشا، تۆتات لیهاتوو، هه ر نیسته تووشی له رزیش دنیته، نه وه نده گوشار مه خه سهر خۆت.

- چى؟ نيو كاتزميريك دهبىت كه چاوهپىتم، قانبا، هر له و كاتهوهى كه ئاليوشا رپوشتا، بىت وايه بىرم له چى دهكردهوه، چ پرسىارىكم له خوم دهكرد؟ له خوم دهپرسى ئايا هر بهراستى خوشم ويستوهه يان نا، هردهها ماهيهتى لهم عهشقهمان چون بووه. به لاتهوه سهيره كه لهم ساته دا لهم پرسىاره له خوم دهكهم؟

- نارامبهوه، ناتاشا...

- برونه قانبا، دهركم بهوه كردهوه كه خوشهويستى من بو نهو، وهك خوشهويستى ئاساي ژنيك نه بووه بهرانبهر به پياويك. تا رادهيهك نهوم وهك... وهك دايكيك خوش ويستوهه. بىم وايه هرگيز دوو كهس به شيوهيهكى يهكسان يهكدييان خوش ناوى. تو لهم بارهيهوه رات چونه؟

به نيگه رانييهوه بىم دهروانى، دهترسام تاكه به تاوتر بىت. وا دهردكهوت كه كونترولى خوى له دهست دابىت، پىويستى به دوان و دهردكهردن بوو، جار جار قسهى ويلى دهكرد، هه نديك جاريش قسهى تهماوى. زور نيگه رانى بووم. دريژهى به قسهكانى دا:

- نهو هى من بوو، كهم تا زور هر له يهكه مين جارهوه كه بىنيم، دهستبه جى له خومدا ههستم بهوه دهكرد كه من به شيوهيهكى بهر پينه گىراو پىويستيم بهوهيه كه نهو <<هى من>> بىت، سهيرى كهسى دى نهكات، له من زياتر به هيچ كهسيكى دى ناشنا نه بىت، ته نيا من... كاتزميريك له موه بهر كاتيا ههقى بوو كه دهگوت به جوريك نهوى خوشدهوى كه وهك بلىيت بهزه بىي پيدا دىتهوه... هه ميشه به گروتينهوه ناره زووم وابووه (لهم بابته هه ميشه له كاتى ته نيا پيدا نه شكه نهجى ده دام) كه نهو به ته واوى خوشبهخت بىت. هرگيز نه متوانيوه به ئاسوده يى له رووخسارى برونم (تو ده زانيت بارى رووخسارى چونه) ! هيچ كهسيكى دى بارى رووخسارى ئاوها نييه و وهختيكيش كه پيده كهنى، ههستم دهكرد لاشم سارد ده بىتهوه، له رزم لى ده نىشت... به راستمه !

- ناتاشا، گوئيگره...

قسهى پى بريم و گوتى: ((به لى، تو دهنگوت كورپكى بى كه سىتبييه و نه قل و هوشى گه شهى نه كردهوه و له گه ل منداليكدا جياوازيى نييه. باشه، من لهم تاييه تمه ندييهم له هه موو شتىكى ديكهى نهو به لاوه خوشهويستتر بوو... باوهر دهكيت؟ هه لبه ته لهوه دنيا نيم كه هر به ته نيا حهزم لهم تاييه تمه ندييهى بووبىت: به شيوهيهكى گشتى نهوم خوشهويست، زور به ساده يى، به هه موو باشى و خرابيه كانبييه وه، به هه موو كهم و كورى و جوانبييه كانبييه وه، گهر له گه ل نهوانى ديكه دا جياوازييهكى نهوتوى نه بووبا، گهر تاييه تمه ندييه كانى وهك هى نهوانى دى بووبا و وهك پىويست ژيرى و زيره كبييهكى هه با، نهوا بوى هه بوو بهم رادهيه خوشم نهويستبا. ده مووى شتىكت لا بدر كىنم، قانبا، بىرت دىت كه سى مانگ له موه بهر، وهختيك كه بو لاي لهم... ناوى چى بوو؟ منيايه چو بوو، جا پاشان ببووه ده موه قهرمان... من بهم مهسه له يهه ده زانى، رامسپارد بوو كه نهوم بو بخه نه ژير چاودىرى و نازاريكى زورم

دەچەشت، بەس ئە ھەمان کاتدا ھەستیگی داپەسەندم ھەبوو... نازانم بۆچی... تەنیا لەبەر ئەوەی بە بیرم دادەھات کە ئەو خەریکی رابواردنە... یان نا، لەبەر رابواردن نەبوو، لەبەر ئەوەی کە دوای کچان کەوتوو، ھەرەك پیاویکی کامل، وەك پیاوہ کاملەکانی دیکە! جا چ چیژیکم ئە دەمەقالەکردن لەسەر ئەم مەسەلە یە وەرگرت... پاشانیش ئە لیبووردنی... نا، خۆشەویستەكەم!))

ئە من وەر ما و بزەییکی ھەژینەری ھاتی. پاشان فکر و خەیاڵ بردییەو، پێدەچوو دیسان خەریکی زیندووکردنەوی یادگارییەکانی بیت. تا ماوہییەکی زۆر بە لیبوی خەندانەوہ ئە فکردا رۆچوو و بیدەنگ بوو. پاشان دووبارە گوتی:

- شەیدای دواندنی ئەو بووم. دەزانیت: وەختیک کە جیی دەھیشتم، بە ژوورەكەدا پیاسەم دەکرد، دەكەوتەم نێو جیھانیکی دیکەو، دەگریام و ھاوکاتیش ھەندیك جار بە خۆم دەگوت: ((ھەتا زیاتر خراپەم بەرانبەر بکات باشتر...)) بە ئی، ھەمیشە حسیبی کورپژگەییەکم بۆ ئەو دەکرد: وەختیک دادەنیشتم، سەری دەخستە سەر ئەژنۆم، ھەر ئە ھەمان باردا خەو دەیبردەوہ و منیش دەستم بە قژیدا دەھینا و دەملاواندەوہ... ھەمیشە ئەو کاتانە ی کە ئەلام نەبوو، ئەم دیمەنەم دەھینایە بەرچاوی خۆم... بەراست قانیا، ئەم کاتیایە چەندە شوخ و جوا نخاسە!

پێدەچوو دەسنەنقەست خوی بە برینەكەیدا بکات، چونکە ھەستی دەکرد کە پێویستە ناویمید ببیت، رەنج بکیشی... ئەم دۆخە بەزوری ئە کاتیكدا تووشی مروف دیت کە نازیزیکی لەدەست دابیت و بە سەختی نازاری پی گەیشتبیت. دیسان دریزە ی بە قسەکانی دا:

- من باوهرم وایە کە کاتیا خۆشەختی دەکات، کچیکی خاوەن کەسیەتی، بە جۆریك دەدویت کە وەك بلیت هیچ گومانیکی ئەو قسانەدا نەبێ کە دەیانکات، زۆر بە جدی و ویقارەوہ ھەئسوکەوت لەگەل ئەو دەکات و ھەمیشە باسی پرسگەلیکی ھۆشەندانە ی بۆ دەکات، وەك بلیت بەرانبەرەکی کەسیکی کامل و تیگەبشتوو بیت، کەچی ئەو تەنیا مندالیکە و بەس! ئەم کچە زۆر دئشینە! نا! خودا بکات خۆشەخت ببن! ئارەزوومە، ئارەزوومە خۆشەخت ببن!

ئەناکاو فرمیسی بە چاودا ھاتە خوار و بەدەم ھەنسکدانەوہ دەستی بە گریان کرد. بۆ ماوہی نیو کاتژمیریك ئە توانیی خوی کۆنترۆل بکات و ئە نارامیش بگریت.

ناتاشا، فریشتەکە ی من! ئەو شەو بەدواوہ، ویرای ئەو خەفەتە ی کە ھەیبوو، توانیی ئە چارەسەرکردنی کیشە و گرافتەکاندا دەستبارییەکم بدات، منیش وەختیک کە بینیم کەمیک ئارام بووئەوہ و ئە خەفەتخواردن ماندوو بوو، بۆ ئەوہی سەرگەرمی بکەم، بەسەرھاتەکە ی نیلیم بۆ گێرایەوہ... ئەو شەوہ درەنگانیك ئەوانم بە جیھیشتم، چاوەری مام ھەتا خەو بردییەوہ و کاتی رۆیشتنیش داوام ئە ماورا کرد ناگاداری خانمە ئە خۆشەکە ی بیت.

که گه‌یشته مائی، به خۆم گوت: ((خوا بکات هه‌رچۆنیەک بووه، ئەم نازار و چه‌رمه‌سه‌ریبانه دواییان پێ بیته، تهنیا به‌و مهرجه‌ی که تا زوو ئیدی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ کۆتایی پێ بیته و بریتیه‌وه.))

بۆ به‌یانییه‌که‌ی، رێک کاتژمێر نو له مائی ناتاشا بووم. ئالیو‌شاش هاوکات له‌گه‌ل من گه‌یشته ئه‌وێ... هاتبوو هه‌تا مائناوایی له ناتاشا بکات. سه‌بارهت به‌م دیمه‌نه هه‌ج قسه‌یه‌ک ناکه‌م، نامه‌وێت دیسان زیندووێ بکه‌مه‌وه. ناتاشا بیگومان به‌ئینی دابوو که به‌سه‌ر خۆیدا لێ بیته، شاد و بیخه‌م ده‌ینواند. به‌س سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. باوه‌شیکێ تاسه‌مه‌ندانه‌ی به‌ ئالیو‌شادا کرد. قسه‌ی که‌می له‌گه‌ل کرد، به‌س تا ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ مکوورپیه‌وه ئی پام، نیگای په‌ریشان و نازارای بوو. به‌ چلیسییه‌وه یه‌ک به‌ یه‌کی قسه‌کانی ئالیو‌شای هه‌لده‌لووشین و هاوکاتیش پێده‌چوو که له هه‌ج کامیان تینه‌گات. بیرم دیت که ئالیو‌شا سه‌بارهت به‌ هه‌موو ئه‌و کارانه‌ی که کردبوونی و ببوونه مایه‌ی نازاردانی ناتاشا، هه‌ر له‌ خیانه‌ته‌کانیه‌وه هه‌تا ده‌گاته سه‌ر په‌یوه‌ندی دروستکردن له‌گه‌ل کاتیا و جیابوونه‌وه‌ی له‌ ئه‌و، داوای لێبووردنی لێ ده‌کرد... قسه‌ی بێ سه‌روبه‌ری ده‌کرد، گریان رێگه‌ی دوانی پێ نه‌ده‌دا، جا پاشان له‌ ناکاوێکدا ده‌ستی به‌ دلدانه‌وه‌ی ناتاشا ده‌کرد، پێی ده‌گوت تهنیا یه‌ک مانگ یان یه‌ک حه‌فته‌ له‌و جیا ده‌بیته‌وه، سه‌ره‌تای هاوین ده‌گه‌ریته‌وه، له‌گه‌ل یه‌ک زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ن، باوکی قایل ده‌بیته، جا هه‌ر سه‌به‌ینیش له‌ مۆسکۆوه ده‌گه‌ریته‌وه، چوار رۆژ پێکه‌وه ده‌بن و تهنیا یه‌ک رۆژ له‌ یه‌کدی داده‌برین...

سه‌یر له‌وه‌دابوو که هه‌ج گومانیکێ له‌ راستیی قسه‌کانیدا نه‌بوو و ده‌یگوت بێ دوودنی به‌یانی ده‌گه‌ریته‌وه... که‌واته بۆچی نه‌وه‌نده‌ ده‌گریا و خۆی نازار ده‌دا؟

دواجار زه‌نگی کاتژمێر یازده لێیدا. به‌ زه‌حمه‌ت توانیم رازی بکه‌م تا ئه‌وێ به‌ جیهیلێ: شه‌مه‌نده‌فه‌ری مۆسکۆ ده‌مه‌و نیوه‌رۆ به‌رێ ده‌که‌وت. تهنیا یه‌ک کاتژمێری له‌به‌رده‌مدا ما‌بوو. دواتر ناتاشا به‌ منی گوت که دواهه‌مین نیگای ئه‌و ساتی مائناواییه‌ی بیر ناییته‌وه. له‌به‌ر ده‌رگه‌ خاچی بۆ کیشا، ماچی کرد و جا له‌ بارێکدا که به‌ هه‌ردوو ده‌ستی رووخساری شارده‌بووه‌وه، به‌ هه‌له‌ داوان گه‌رایه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی. من ناچار بووم که ئالیو‌شا هه‌تا لای گالیسه‌که‌ی ببه‌م، گه‌رنا بیگومان ده‌گه‌رایه‌وه و ئیدی نه‌یده‌توانی له‌ پلێکانه‌کان بیته‌ خوارێ.

له‌گه‌ل چوونه‌ خواره‌وه‌دا به‌ منی گوت: ((هه‌موو هیوایه‌که‌م به‌ تویه، قانیا، هاوړیکه‌م. من به‌رانه‌ر به‌ تۆ خه‌تابه‌رم و شیایوی هاوړیه‌تیت نیم، به‌س تا کۆتایی بۆ ئه‌و وه‌ک براهه‌ک وابه: خۆشت بوێ و پشتی تیه‌که، له‌ نامه‌گه‌ لیکێ تیر و ته‌سه‌لدا، هه‌موو شتی‌که‌م بۆ بنووسه، به‌ هه‌موو ورده‌کاریه‌که‌وه. بیگومان دووسه‌ی ده‌گه‌ریمه‌وه! به‌س هه‌رکه ئیره‌ ده‌رچووم، نامه‌م بۆ بنووسه.))

له‌ گالیسه‌که‌ دامینشاندا.

که‌ گالیسه‌که‌ به‌رپێکه‌وت، هاواری کرد: تا دووسه‌ی، بیگومان!

وهختی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر پلیکانه‌کاندا، ئیدی تاقه‌تم لی برابوو. ناتاشا ده‌ست له‌سه‌ر سنگ له‌ ناوه‌راستی ژوره‌که
راوه‌ستا‌بوو و به‌ سیمایه‌کی دردۆنگه‌وه ئیمی ده‌روانی، ده‌نگوت نامناسیته‌وه. قژه‌ شه‌مزاوه‌کانی به‌سه‌ر شان‌ه‌کانیدا
په‌خش ببوون. نیگای ویل و په‌ریشان بوو. ماواراش نار‌ه‌حه‌تانه له‌به‌ر ده‌رگه‌که راوه‌ستا‌بوو و به‌ ترسیکی زوره‌وه
له‌وی ده‌روانی.

کتوپر چاوه‌کانی ناتاشا که‌وتنه‌ دره‌وشانه‌وه. به‌ ده‌نگیکی به‌رز‌گوتی:

- ناه، نه‌وه خوتیت. نیسته‌بی له‌ تو‌هیج که‌سیکم بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه. تو‌رقت له‌و بوو، تو‌له‌به‌ر نه‌و خوشه‌ویستییه‌ی
که‌ من بۆ نه‌وم هه‌بوو، هه‌رگیز چاوت به‌روویدا هه‌ئنه‌ده‌هات... نیسته‌ش دیسان هاتوویه‌ته‌وه بۆ لای من. باشه
هاتوویت هه‌تا <<دنه‌وایی>>م بکه‌یت، هانم بده‌یت هه‌تا بکه‌ریمه‌وه بۆ لای دایک و با‌بم که‌ حاشایان لی‌کردووم.
هه‌ر دوینی پی‌شبینی نه‌مهم کرد، دوو مانگه‌ ناگاداری نه‌م با‌به‌ته‌م... نامه‌وی، نامه‌وی! منیش حاشا له‌وان
ده‌که‌م... برۆ، کویریم و تو‌نه‌بینم! برۆ، برۆ...

زانیم که‌ له‌ دۆخیکی خراپی وه‌ک و‌رینه‌کردن دایه‌ و بینینی من زیاتر نا‌زاری ده‌دات: هه‌ر ده‌بوو واییت و به‌و
نه‌ نجامه‌ که‌یشتم که‌ وا باشه‌ له‌به‌ر چاوی نه‌مینم. چوومه‌ ده‌ری و له‌سه‌ر یه‌که‌مین پلیکان دانیشتم و چاوه‌ری‌مام.
جار جاریک هه‌ئده‌ستام، ده‌رگه‌که‌م ده‌کرده‌وه، ماوارام بانگ ده‌کرد و حالی خانمه‌که‌یم لی‌ ده‌پرسی: ماورا ده‌گریا.

نیو کاتژمیر به‌م جو‌ره‌ رابرد. ناتوانم با‌سی راده‌ی دنگرانیی نه‌م ماوه‌یه‌م بکه‌م. خه‌فه‌تباربووم و ره‌نجیکی زۆرم
ده‌کی‌شا. له‌ پر ده‌رگه‌ کرایه‌وه و ناتاشا کلاو به‌سه‌ر و کو‌ئوانه‌ له‌ کو‌ل به‌ره‌و پلیکانه‌کان فرکه‌ی کرد. پیده‌چوو هۆشی
له‌سه‌ر خو‌ی نه‌بی‌ت، دواتر پی‌ی گوتم که‌ له‌و ساته‌دا خو‌یشی نه‌یزانیوه‌ نیازی چیی هه‌بووه و ویستوویه‌تی به‌ره‌و
کو‌ی بچیت.

ده‌رفه‌تی نه‌وم نه‌بوو خیرا هه‌ستم و خۆم له‌ جییه‌کدا بشارمه‌وه، کتوپر چاوی پی‌م که‌وت و به‌بی جوو‌ئه‌ روو به‌
رووم راوه‌ستا، ده‌نگوت برووسکه‌ی به‌رکه‌وتوو. ماوه‌یه‌ک دوا‌ی نه‌و رووداوه‌ پی‌می گوت: ((هه‌ر نه‌وه‌نده‌م بیردیت که‌
تۆم ده‌رکردبوو، براکه‌م، نه‌جاتده‌ره‌که‌م و هاو‌ری گیانی به‌ گیانییه‌که‌م تاران‌دبوو، وای که‌ مرۆقیکی چه‌نده
بی‌ناوه‌ز و دئره‌ق بووم. که‌ سه‌یرم کرد به‌ نار‌ه‌حه‌تی و دنگرانییه‌وه له‌سه‌ر پلیکانه‌کان دانیشتوویت و چاوه‌ریت هه‌تا
بانگت بکه‌م، خواجه‌ گیان، گه‌ر بزانی‌ت قانیا، که‌ تووشی چ باریک بووم. له‌و ساته‌دا ده‌نگوت دئم قاز ده‌که‌ن...))

هاواری کرد: ((قانیا، قانیا، تو‌ لی‌ره‌یت...)) جا ده‌سته‌کانی به‌ره‌و لام دریز کردن و خو‌ی هاویشته‌ باوه‌شم.

نه‌مه‌یشت بچیته‌ ده‌ری و برده‌مه‌وه بۆ ژوره‌که‌ی. هۆشی له‌سه‌ر خو‌ی نه‌بوو. به‌ خۆم گوت نیسته‌ ده‌بی‌ت چی بکه‌م؟
بیگومان تووشی تایه‌کی توند ده‌بی‌ت.

بريارمدا خپرا رابكهم و دكتور ناگادار بكه موه: دېوو هه تا زوو بهر به نه خوشيېه كه ي بگرين. هيشتا درفته هه بوو، دكتوره نه لمانبيېه كه هه تا كاترمير دووي پاش نيوره رو له مائي ده مابه وه. دواي نه وه ي كه تكام له ماورا كرد كه ته نانه ت بو يه ك خوله ك، يه ك ساتيش ليې بيناگا نه بيت و ريگه نه دات له مال بچيته دري، به ره و مائي دكتور رامكرد. خوداوه ند به هانامه وه هات: گهر كه ميك ديترتر بگه يشتبا مه نه وي، نه وا چاوم به هاوري به ته مه نه كه م نه ده كه وت. گه يشتبوه سهر كولانه كه و ته ماي شويينيكي هه بوو، منيش ريك له و ساته دا تووشى هاتم. يه كسهر سواري نه و گاليسكه يه م كرد كه پي هاتبووم و بهر له وه ي بزانيت مه سه له چيېه، خومان به مائي ناتاشا دا كرد.

به لي، خوداوه ند به هانامه وه هات.

له وه ختي پيواريېم پيشهاتي ك رووي دابوو كه نه گهر من و دكتور له كاتي خويدا نه گه يشتباينه جي، نه وا بوي هه بوو ناتاشا گياني نه ده ست بدات. نزيكه ي چاره كه كاترميري ك دواي رويشتنى من، شازاده دواي به ريكردنى گه شتبا ره كان، له ويستگه ي شه مه نده فهره كه وه يه كراست هاتبووه مائي ناتاشا. بيگومان له ميژه به رنامه رپيژي بو نه م ديداره كردبوو. دواتر ناتاشا بوي گيپرامه وه كه سهره تا ته نانه ت به بينيني نه و سهر ساميش نه بووه. به منى گوت فكرم زور په رته وازه بوو.

شازاده به سيمايه كي دلسوزانه و هاودلانه وه له به رانه برى داده نيشيت. پاشان ناهيك هه لده كيشي و ده ليت:

- كچي نازيزم، دهر ك به خه م و خه فته تان ده كه م، ده زانم له م ساته دا چ نازاريك ده چيژن، ههر له بهر نه وه، من به نه ركي خوم زاني كه سه ريكتان لي بدم. گهر ده توانن، له رپي نه و فكره وه يه وه سووكنايي به خوتان به خشن كه به ده سته بر داربووني ناليوشا، ريخوشكه ريتان بو خوشبه ختي نه و كردوو. به س نيوه خوتان له من زياتر ناگاداري نه م بابه تن، چونكه ههر خوتان برياري هه نگاويكي نه وه نده له خو بردو وانه تان دا...

ناتاشا به منى گوت: ((دانيشتبووم و گويم بو قسه كاني گرتبوو، به س سهره تا لييان حالي نه ده بووم. وه لي نه وه م له بيره كه چاوي له سهر من هه لته ده گرت. ده ستمى گرت و گوشيي. واي ده نواند كه خه مخوري منه. من فكر و هوشم نه وه نده شپزه بوو كه ته نانه ت هه و لم نه دا ده ستم له ده ستيدا دره يه ينم.)) جا پاشان ديژه ي به قسه كاني دا:

- نيوه باش دهر كتان به وه كرد كه نه گهر بينه ژني ناليوشا، نه وا دواي ماوه يه ك دلي لييتان سارد ده بيته وه، نيوه سهر به بنه مائه يه كي ره سهرن و حورمه تدارن، ههر له بهر نه وه شه كه برياريكي له م جوړه تان داوه... به س من بو نه وه نه هاتوومه نيړه هه تا به شان و بالتاندا هه لبلېم. ته نيا ويستم بزائن تا نيسته هيچ دوستيكتان نه بووه كه له من باشتر بيت و هه روه ها ناشتان بيت. دهر ك به غه مي نيوه ده كه م و به زه ييم پيتاندا ديته وه. من به نابه دلي و به ناچاري ده ستم له هه موو نه م روودا وانه دا هه بووه، وه لي... نه ركي خوم نه نجام داوه. به س دلته گه وره كه تان دهر كي به م بابه ته كردوو و ليېم ده بووري... من له نيوه زياتر نازارم كي شاوه، بروا بكن.

ناتاشا دهلیت: ((بهسه شازاده، وازم لی بهین))

شازاده وهلام دهادهوه: ((ههئبهته، ههر نیسته دهروم، بهس من وهك كچی خوم لیتنان دهروانم و مؤلهت بدن كه جار جار سهریكتان لی بدم. لهمهودوا حسییی باوکی خوتانم بو بکن، منیش بهش به حالی خوم ههتا بیم بکری یارمهتیتان دهدهم...))

ناتاشا دووباره قسهی پی دهبری و دهلیت: ((من پیویستم به هیج شتیك نییه، وازم لی بهین.))

- دهزانم، نیوه نووتبهرز... من دۆستانه و له ناخی دلوه قسهتان بو دهکم. نیسته بهتهمای چین؟ لهگهئ دایک و باوکتان ناشت دهنهوه؟ کاریکی زور باش دهکن، بهس باوکتان بیویژدانانه ههئسوکهوتتان لهگهئ دهکات، ههئشه و له خوئییه، لیم ببورن كه نه قسهیه دهکم، بهس نهوه راستییه. لهمهودوا له مائی باوانتاندا بی له نومه و نازارکیشان لیدی هیج شتیکی دیکهتان به نسیب نابیت... بویه لیدی پیویسته بهجیا بژین. جا نهركی من، نهركی پیروزی من نهویه كه یارمهتیتان بدم و بهدهمتانهوه بم. نالیوشا داوای لی کردوم نه هیلم بهتهنیا بن و یارمهتیتان بدم و بی له من كهسانیکی دیکهش ههئ كه له ناوهخهوه بهرانبهر به نیوه وهفادارن. هیوادارم مؤلهت بدن كه كۆنت <<ن>> تان پی بناسینم... نهو خاوهن دلئیکی پاكه، كهس و کاری نیهمیه، تهناهت دهتوانم بلیم چاكه خواز و یارمهتیدهری ههموو بنه مائهكهیه، چاكهیهکی زوری بهرانبهر به نالیوشا کردوه. نالیوشاش نهوی خوشدهویت و ریزی لی دهگریت. پیاوکی نیجگار بهدهسه لات و دهسترؤیشتوه، راسته كه نیسته كهسیکی بهتهمهنه، بهس هیشتا بهشی نهوهی به بهروه ماوه كه كچیکی لاوی وهك نیوه به باوهشی كراوهوه پیشوازی لی بکات... پیشت سهارهت به نیوه قسهم لهگهئ کردوه. نهو دهتوانیت دهستان بگری و یارمهتیتان بدات بو نهوهی بجیته مائی خوتان... نهو خانویکی رازاوهتان له نزیك مائی یهکیك له خزمهكانیهوه بو دابین دهکات. من دهمیكه نه مهسه لهیهم لهگهئ باسکردوه، نهو كه خاوهن ههستیکی شهریفانهیه، نهو بابته هینده کاری تیگرد و وروژاندی كه به خوئی داوای لیگردم ههرجی زوتر به نیوهی بناسینم... نهو به شیوهیهکی تاییهت هوگری شته جوانهكانه، باوهر به قسهكانم بکن، پیره میردیکی به خشنده و بهریزه و باش دهزانیت قهدری كهسانی شایسته بگریت، ههر لهم دوا بیانهش، له مهسه لهیهكدا چاكهیهکی كهورهی بهرانبهر به باوکتان نواندوه.

ناتاشا وهك نهوهی كه مار گهستییتی بهرزه پا راست دهبیتهوه. نیسته كه له ههموو شتیك تیگه یشتوه، هاوار دهکات:

- وازم لی بهین و خیرا لیبه برؤن.

- بهس كچی خوم، نیوه نهوه نازانن كه له ریگهی كۆنتهوه باوکیشتان سوودمه ند دهبیته...

ناتاشا ديسان به هاوارهوه دهئیت: ((باوكم هيچ شتيكى ئىيوه ناويت، برۇن بهلاى ئىشى خۇتانهوه و وازم ئى بهينن.))

- ئاه، خوداى من، ئىيوه چهنده پشووكورت و بهدبينن.

پاشان به جورىك له نيگه رانييهوه سهيرىكى دهوروبهري دهكات و دهئى: ((من شاينهى وها رەفتاريك نيم))، دواى نهوه سهفته نهسكه ناسيكي گهوره له گيرفانى دهردهئىنى و لهسهرى دهروات: ((بههرحال، هيوادارم مؤلهتم پى بدن كه وهك نيشانهى ريز و خوشهويستى من و به تاييهت ريز و خوشهويستى كؤنت <<ن>>، نه م سهفته نهسكه ناسهتان پيشكهش بكه م. نهو راييسپاردووم كه نه م كاره بكه م. نه م سهفته نهسكه ناسه ده هزار رۇبل له خو دهگريت.)) وهختيك دهبينن ناتاشا هه لچوو و به سيمايهكى پر له رق و قينهوه ههستاوته سهري، دهئيت: ((سه برتان هه بيت، پشوودريژ بن و تا كؤتا گوى بو قسه كانم بگرن: خو دهزانن كه باوكتان له دادگاييه كه دا دؤراوه: نه م ده هزار رۇبله بو قهره بوو كردنه وهى زيانى نه و له ...))

ناتاشا هاوار دهكات: ((برۇنه دهري، لي ره برۇن و پاره كه شتان له گه ل خۇتان بهن! ئىسته سه لاندتان كه مروفيكى چه پهل، چه پهل، چه پهل!))

شازاده به رهنكى په ريو و به رقيكى له راده به دهره وه هه لدهستيت.

بيگومان بو نهوه هاتبوو هه تا هه لسه نگانديك بو دۇخه كه بكات، ههروه ها ويستويهتى نهوش بزاني كه داخو نه م ده هزار رۇبله چ كاريگه ريبهكى له سه ر ناتاشا ده بيت كه نه م دۇخه دا هه مووان پشتيان تيكردوه و هيچ پاره يهكى بو دابينكردى پيوستيه كانى رۇژانهى نييه ... كؤنت پيره مي رديكى هه رزه و داوين پيس بو و نه م كابرا كه موكورتش، چه ندان جار له م جو ره خزمه تانهى بو نه و نجام دابوو. به س له بهر نه وهى رقى له ناتاشا بووه و سه ير دهكات دۇخه كه به و جو ره نه چوو ته پيش كه نه و هه زى ئى بووه، ده موده ست شيو ازى قسه كردنه كه ي ده گوريت و به شادييهكى نازار دهرانه وه هه ول ده دات زياتر ناتاشا بريندار بكات <<تا لايه نى كه م به ده ستى خانى نه گه ريته وه>>.

شازاده بو نه وهى گورزيك له ناتاشا بوه شينيت، به دهنگيكي له رزوكه وه دهئيت: ((باش نييه به م جو ره خۇتان تووره بكه ن، كچه كه م. به هيچ شيوه يه ك باش نييه. من پيشنيارتان بو ده كه م و ده موييت يارمه تيتان بده م، به س ئيوه نووتتان به رزه ده كه نه وه ... پي ده چيت نه زانن كه پيوسته سو پاسگوزارى من بن، من زور له ميژه ده متوانى وهك باوكى لاويكى جلف و هه رزه كه فريوى ئيوه خواردوه، به گرتنتان بده م و بتا نخه مه به نديخانه ي كچانى لارى ... هه! هه! هه!))

بهس هر لهو ساته‌دا من و دكتور گه‌يشتینه مائی ناتاشا و جا له‌بهر نه‌وهی له موبه‌قه‌که‌وه ده‌نگیم بیست، به دکتورم گوت تاویک له‌وئی رابوه‌ستی تا گوئی بو دوا‌هه‌مین رسته‌ی شازاده رادیرم. پاشان له‌گه‌ل پیکه‌نینی وه‌رزه‌ری شازاده‌دا، هاوکات هاواری نائومی‌دانه‌ی ناتاشا به‌رز بووه‌وه که گوتی: ((ناه! خواجه گیان!)) جا نه‌وسا من ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌م کرده‌وه و په‌لاماری شازاده‌م دا.

به هموو هیزی خومه‌وه زله‌یه‌کم تی سره‌واند و تفیکم لی کرد. ویستی ده‌ستم لی بکاته‌وه، بهس هرکه سه‌یری کرد دوو که‌سین، دوا‌ی هه‌نگرتنه‌وه‌ی نه‌سکه‌ناسه‌کانی سه‌ر میزه‌که، یه‌کسه‌ر بوی ده‌رچوو. به‌ئی، من به چاوی خوم نه‌م دیمه‌نه‌ی نه‌وم بینی. به تیروکیکه‌وه که نه‌سه‌ر میزی موبه‌قه‌که هه‌لم گرت، دوا‌ی که‌وتم... وه‌ختیک که گه‌رامه‌وه ژووری، سه‌یر ده‌که‌م ناتاشا تووشی نوبه‌ی ده‌ماری بووه و ده‌یه‌ویت له ده‌ست دکتور را بکات، نه‌ویش ناتاشای گرتووه و ده‌یه‌ویت نارامی بکاته‌وه. ماوه‌یه‌کی زوری خایاند هه‌تا هیورمان کرده‌وه، دوا‌جار توانیمان له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی دریزی بکه‌ین و بیخه‌وینین، خه‌ریکی ورینه‌کردن بوو.

به ترسیکی له راده‌به‌ده‌ره‌وه له دکتورم پرسی: ((دکتور چیه‌تی؟))

دکتور وه‌لامی دامه‌وه: ((په‌له مه‌که‌ن، جاری ده‌بی‌ت تا ماوه‌یه‌ک له‌ژیر چاودیریم‌دا بی‌ت و بیر بکه‌مه‌وه... بهس حالی باش نییه. ته‌نانه‌ت بوی هه‌یه تووشی په‌شیویی زه‌ینیش بی‌ت... بهس به‌هه‌رحال، به پیی توانا هه‌ول ده‌ده‌ین به‌ر به نه‌خوشییه‌که‌ی بگرین.))

له‌و ساته‌دا فکریکی دی یه‌خه‌ی پی‌گرتم. داوام له دکتور کرد بو ماوه‌ی دوو یان سن کاتزمیریکی دی لای ناتاشا به‌می‌نیته‌وه و به‌ئینم بداتی که بو یه‌ک ساتیش جیی نه‌هیل‌یت. به‌ئینی دامی و منیش یه‌کسه‌ر رامکرد به‌ره‌و مال.

نیلی به بی‌تاقه‌تی و په‌ریشانییه‌وه سووچیکی لی گرتبوو، به نیگایه‌کی هه‌ژینه‌ره‌وه نیم ورد ده‌بووه‌وه. بی‌گومان ره‌نگه به‌خوشم له‌و ساته‌دا سیمایه‌کی سه‌یرم هه‌بووب‌یت.

ده‌سته‌کانیم گرتن، له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که و له‌نزیک خومه‌وه دامنیشان‌د و به میهره‌بان‌یییه‌وه ماچم کرد. به ته‌واوی سوور هه‌نگه‌را.

- نیلی، فریشته‌ی من، چه‌زده‌که‌یت نه‌جاتمان به‌دیت، ناماده‌یت فریای هه‌موومان بکه‌ویت؟

به دوودنییه‌وه چاوی تی‌پریم.

- نیلی هه‌موو هیوایه‌کمان به‌تویه. باوکیک هه‌یه، تو نه‌وت دیوه و ده‌یناسیت، نه‌و حاشای له‌کچه‌که‌ی کردووه، دوینی هاته‌نیره و داوا‌ی له‌تو کرد که جیگه‌ی کچه‌که‌ی، جیگه‌ی ناتاشای بو پرکه‌یته‌وه (بیشتر به‌منت گوتبوو که خوش‌ت ده‌ویت) نه‌و کوره‌ش که ناتاشا عاشقی بوو و له‌بهر نه‌و دایک و باوکی خوی به‌جیه‌یشت، نیسته نه‌ویش

وازی له ناتاشا هیئاوه. نهو کورهی که کچی پیره میپرده که عاشقی بوو، کوری ههمان نهو شازاده یه یه که شه ویکیان هات بو ئیره، بیرت دیت؟ تو ته نیا بوویت و رات کردبوو هه تا ئیدی چاوت بهو نه که ویت، دواتریش نه خوش که ویت و... نهو دهناسیت! مرقیکی ناره سه نه!

نیلی راجه نی و سوور هه لگه را. پاشان گوتی: ده زانم.

- به ئی، پیاویکی شهیتان سیفه ته. رقی له ناتاشایه، چونکه کوره که ی، نالیوشا به ته ما بووه له گه ل نهو زه ماوه ند بکات. نه مرؤ نالیوشا چوووه بو سه فهر و کاترمیریک دوا ی نه وهش باوکی یه کسه ر ده چیت بو لای ناتاشا، سووکایه تی پی کردوووه و هه ره شه ی نه وهشی لی کردوووه که له گرتوووخانه ی کچانی لاری توند ده کات. ناتاشا حسییی بو قسه کانی نه کردوووه. تیم ده گه ییت نیلی؟

چاوه ره شه کانی بریقه یان لیوه هات، بهس دهموده ست چاوی له زهوی بری. پاشان به دهنگیکی که م تا زور هه ست پیینه کراوه وه گوتی: به ئی، تیده گه م.

- نیسته ناتاشا ته نیا و نه خوشه، نهوم سپارده دهستی دکتوره که ی خومان و خیرا بو لای تو هاتم. گوئیگره، نیلی، با پیکه وه بچین بو لای باوکی ناتاشا، تو خوشت ناویت و ناتهوئی لای نهوان بمینیته وه، بهس نیمه پیکه وه ده چین بو مایان. که چووینه ژووری، من بهوان ده نیم نیسته تو هاتوویت و بهوه قایلیت که جیگه ی ناتاشایان بو پر بکه یته وه. پیره میپرده که نه خوشه، ناخر خه فته له وه ده خوات که پشتی له ناتاشا کردوووه و له م دوا بیانه شدا شازاده سووکایه تیه کی زوری بهو کردوووه. هه نووکه هه ز ناکات یه که وشه له باری کچه که یه وه ببیستیت، بهس خوشی ده ویت. زوریشی خوشده ویت، له دلدا پیی خوشه له گه لی ناشت ببیته وه، من باش ده رک به وه ده که م. بی چه ند و چوون!... تیده گه ییت چی ده نیم، نیلی؟

هه ر به ههمان دهنگی هیئاوه وه گوتی: به ئی.

له وه خته ی که نه م قسانه م بو ده کرد فرمیسکم له چاو ده باری. جار جار سه یریکی که مروانه ی ده کردم.

- باوه رت به وه هه یه که پیم گوتیت؟

- به ئی.

- که واته ده چین بو لای نهوان، به سوژ و خوشه ویستییه وه به ده مته وه دین و هه ندیک پرسیرت لی ده که ن. من باسه که به لایه کدا ده به م که نهوان سه بارت به رابردوت، دایکت، باپیرت پرسیرت لی بکه ن. توش وه ک چون هه موو شتیکت بو من گیرایه وه، بو نه وانیشی بگیری ره وه. زور به ناسایی باسی هه موو شتیکی بکه و هیج مه شاره وه. پییان بلی که چون پیاویکی به دگه وهه ر پشتی کرده دایکت، چون چونی دایکت له ژیرزه مینی مائی بو بنوقا گیانی له

دهستدا، چۆن به خۆت و دايكت به كۆلانەكاندا وئىل بوونه و سواتتان كردوو، هه‌موو ئەو قسانەى كه پىتى گوتوون و ئەو وه‌سپه‌تانه‌ش كه ئەكاتى گيانكە‌نشادا بۆتى كردوون، هەر هه‌موويان بۆ بگيرە‌روه. هه‌روه‌ها باسى باپيره‌ش بكه. پىيان بلى كه باپيره‌ت هەر سه‌رى نه‌هيناوته‌ راسته و دايكتى نه‌يه‌ه‌شيوه، دايكىشت توى ناردوووه بۆ لاي هه‌تا داواى لى بكه‌يت بىته ژوور سه‌رى و له‌و دواهه‌مين ساته‌دا لى ببووريت، به‌س باپيره‌ت نه‌مه‌ى په‌سه‌ند نه‌كردوووه و دايكىشت به‌ حاشالېكراوى مردوووه. هه‌موو شتيكيان بۆ بگيرە‌روه، له‌و ماوه‌يه‌دا كه تۆ به‌ باسكردنى ئەم شتانه‌وه خه‌ريك ده‌بيت، پيره‌مېرده‌كه‌ش دلى نه‌رم ده‌بيت و راي ده‌گوريت. چونكه‌ ده‌زانى كه ئاليوشا نه‌مرو وازى له‌ كچه‌كه‌ى هيناووه و نه‌ويش به‌ سووك و رسواكراوى، به‌بى يارمه‌تيدهرىك، بى پشت و په‌نايه‌ك له‌به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ى سووكايه‌تى پىكردنى دژمه‌كه‌يدا ته‌نيا ماوه‌ته‌وه. ئەو ته‌واوى ئەمشتانه‌ ده‌زانيت، نىلى... فرىاي ناتاشا بكه‌وه! وه‌ره، رازى ده‌بيت؟

هاته وه‌لام: ((به‌ئى.)) به‌ دژواى هه‌ناسه‌ى ده‌دا، نيگايه‌كى توند و پشكنه‌رانه‌ى گرتە من، شتيكى وه‌ك سه‌رزه‌نشى تيدا ده‌خويندرايه‌وه و من له‌ قوولايى بوونمدا هه‌ستم به‌وه كرد.

به‌س تازه من نه‌مه‌ده‌توانى له‌و برپاره‌ پاشگه‌ز بېمه‌وه. برپايه‌كى زۆرم پىي هه‌بوو. ده‌ستى نىليم گرت و پىكه‌وه وه‌ده‌ركه‌وتىن. كاترْمير نزيكه‌ى دووى داواى نيوه‌رو بوو. ئاسمان سامال بوو. ئەم داويانە‌دا هه‌وا گه‌رم و به‌تين بوو، له‌دوووه‌ ده‌نگى گه‌رمه‌ى يه‌كه‌مين هه‌وره‌گه‌رمه‌كانى به‌هار ده‌هاته گوى. گىجه‌ئووكه‌ تۆز و خوئى كۆلانە‌كانى به‌ ئاسماندا ده‌برد.

سواری گاليسكه‌كه‌ بووين. نىلى به‌ دريژايى رىگه‌كه‌ بېده‌نگ بوو. جاروبار به‌و نيگا سه‌ير و مه‌ته‌ل ناميزه‌يه‌وه چاوى لى ده‌كردم. سنگى به‌ توندى سه‌ر و خوارى ده‌كرد و جا له‌به‌ر نه‌وه‌ى نه‌وم به‌خۆمه‌وه ده‌گوشى و ده‌ستى له‌نيو ده‌ستم بوو، ده‌نگوت دلى له‌ سنگيدا جىگه‌ى نابيته‌وه و ده‌يه‌ويت ده‌رپه‌ريت.

رینگه که در یژ ببوووه و بیکوتا دهاته بهرچاو. دواچار گه یشتینه جی و من به دئیکی پر خورپهوه خوم به مائی دایک و باوکی ناتاشادا کرد. نه مددزانی داخو به چ نه نجامیک دهگم و چون نهو مائه به جیده هیلم، بهس هر نهو ندم دهرانی که ده بیت هه تا پیره میرده که بهوه رازی نه کهم که نه ناتاشا ببووری و نه گه ئی ناشت ببیتتهوه، نهوا نهو مائه جینه هیلم.

کاترمیر ببوووه چوار و ژن و میرده که وهک هه میسه ته نیا بوون. نیکولای نه خوش و ژاکاو بوو. بی تاقهت و رهنگه پریو نه سر کورسییهک دانیشتبوو و په رویه کیشی نه سه ری پیچابوو. ئانا نه ته نیشتییهوه دانیشتبوو و جار جاریش به پارچه په رویهک که نه سرکه دا خوساند بووی، لاجانگه کانی نهوی ته ر دهکردن و ههیتا ههیتاش به سیمایه کی ره نجاو و پرسیار نامیزهوه چاوی لی دهبری، که پیده چوو بهم کاره ی پیره میرده که زیاتر نارحدهت بکات. به که نه رهقییهوه نهقی نه خوی بری بوو و ناش زاتی نه ده کرد نهو بیده نگییه بشکینیت. به دهرکه وتنی چاوه روانه کراوی نیمه، ههردووکیان هه په سان. ئانا که منی نه گه ل نیلی بینی ترسی لی نیشته و سه رته تا به چه شنیک لیمانی دهروانی که وهک بلیت تووشی خه تایهک بووبیت.

نه گه ل چوونه ژوره وه مدا گوتم: ((نهوه نیلیه که مم بو هیانوان. به باشی بری لی کردووه تهوه و خوی بریاری داوه بیت بو لاتان. باوهشی بو بکه نهوه و خوشتان بویت...))

پیره میرده که به به دگومانیهوه سهیریکی کردم، بهم نیگایه یدا وا دهرده کهوت که هه موو شتییک دهرانیته، دهرانیته که نیسته ناتاشا ته نیا ماوه تهوه، پشتگوئ خراوه و رهنگه سووکایه تیشیان پی کرد بیت. زوری ههز لیوو دهرک به نهینیی هاتنمان بکات و ههردووکیان به نیگایه کی پرسیار نامیزهوه نه نیمه یان دهروانی. نیلی نه ترساندا دهستمی دهگوشی و چاوی نه زهوی بری بوو. ته نیا جار جار به ترس و نه رزهوه، وهک ناژه ئیکی بچکوله که کهوت بیتته ته نهوه، سهیریکی دهروبه ری ده کرد. بهس ئانا زور زوو هاتهوه سه ر خوی و به پیر نیلیهوه هات، نهوی ماچ کرد و لاواندییهوه، ته نانهت دایه پرمه ی گریان و بی نهوهی دهستی به ریدات، به جووله یه کی میهره بانانه نهوی نه ته نیشته خویهوه دانیشاند. نیلی به لاچاو و به نیگایه کی کونجکولانه ی تیکه ل به سه رسامیهوه چاوی نهو بری بوو. بهس وهختیک ئانا نه م کاره ی کرد و به لاواندنه وهوه نیلیی نه تهک خویهوه دانیشاند، جا نه بهر نهوهی نه یدهرانی ئیدی ده بیت چی بکات، به نیگایه کی ساده دلانه و پر نه چاوه روانیهوه سهیریکی منی کرد. نیکولای دم

و نووتی به یه کدا دا، تا رادهیهک سۆسهی نه وهی ده کرد که من بۆچی نیلیم هیناوه بۆ مائیان. وه ختیک که زانیی سهر و سیما نارازی و پر له به دگومانیه که ی سهرنجی منی راکیشاوه، دهستی خسته سهر سهری و له پر به منی گوت:

- سهرم ژان دهکات، فانییا.

به بیدهنگی دانیشتبووین و منیش نه مدهزانی له کوپوه دست پیبکه م. ژووره که نیوه تاریک بوو، که نه که هه وری رهش ئاسمانیان دا پۆشیبوو و دووباره له دووره وه دهنگی هه و ره گره دههات.

نیکۆلای گوتی: ((نه م سال هه و ره گره و برووسکه کان زووتر له سالانی پیشوو دهستیان پیکردوووه. بهس بیرم دیت له سالی ۱۸۳۷، زووتر له نیستهش دهستیان پیکردبوو.))

ئانا ئاهیکی هه ئکیشا و به که مرووییه وه پیشنیاری کرد: ((پیتان چونه سه ماوه ره که دا بگیر سینم؟)) بهس هیج که سیک وه لای نه دایه وه و نه ویش رووی له نیلی کرد و پرسیی:

- ناوت چییه، کچۆنه که م؟

نیلی به دهنگیکی نزم ناوی خوئی پی گوت و دیسان چاوی له زهوی برییه وه. پیره میرده که به نیگایه کی جیگیر لی ورد ده بووه وه.

پاشان به باریکی وروژاوانه وه گوتی: ((ناوی راسته قینه ت ئیلنایه، وانیه؟))

نیلی به به ئی وه لای دایه وه و دیسان بیدهنگی هه موو لایه کی گرته وه.

نیکۆلای دیسان گوتی: ((منیش کچه پلکیکم هه بوو که ناوی ئیلنا بوو. به نیلش بانگیان ده کرد. باش له بیرمه.))

ئانا دووباره پرسیی: ((باشه، کچۆنه که م، یانی تۆ نه باوک، نه دایک و نه هیج که سیک دیکه شت نییه، نه ری؟))

نیلی به دهنگیکی هه راسان و به شیوه یه کی خیرا وه لای دایه وه: ((راسته.))

- منیش هه ر و ام بیستوووه. دایکت له میژه نه مری خوای کردوووه؟

- نا، ماوه یه کی زۆر نییه.

ئانا له باریکدا که به سۆز و به زه ییه وه لی دهروانی، به دووپات کردنه وه وه گوتی: ((کچه داماوه که م، کچه داماوه که م.))

نیکۆلای جیی به خوئی نه دهگرت و به په نه کهانی ته پلی به میژه که لیده دا.

نانا دريژهي به پرسپاره شهرمانه‌كاني دا و پرسپي: ((داڤكت بياني بووه؟ نيوه واتان نه‌گوت، نيكولاي؟))

نيلى به چاوه ره‌شه‌كاني، وهك بلييت داواي يارمه‌تيم ني بكات، به دزيبوه سهرينيكي كردم. هه‌ناسه‌ي قورس و ناهاسه‌نگ بوو.

من گوتم: ((داڤكي، باوكيكي ئينگليز و داڤكيكي رووسي هه‌بوو، بهم پييه زياتر رووسي بووه، بهس نيلى نه دهره‌وي ولات هاتووته دونياوه.))

- ياني داڤك و باوكي پيكه‌وه چوونه‌ته دهره‌وي ولات؟

نيلى ته‌واو سوور هه‌لگه‌را. نانا دهموده‌ست تيگه‌يشت كه په‌ننيكي داوه و نه حه‌بيته نيگاي تووره‌ي مي‌رده‌كه‌يدا هه‌لله‌ري. نيكولاي سهرينيكي سهرزه‌نش ناميزي نه‌وي كرد و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌كه رووي وه‌رگي‌را.

بهس پاشان نه‌ناكاو رووي نه‌ژنه‌كه‌ي كرده‌وه و گوتي: ((داڤكي فريوي پياويكي ناره‌سه‌ن و چه‌په‌ئي خواردوو. كچه‌ي داماو مائي باواني جيده‌هيلييت و پاره‌كه‌ي باوكي نه‌مشتي ماشوقه‌كه‌ي ده‌ني، نه‌و پياوه به‌فيل و ته‌له‌كه پاره‌كه زهوت ده‌كات، نه‌و ده‌باته دهره‌وي ولات و داواي دزيني پاره‌كش نه‌وي به‌ره‌لاي ده‌كات. پاشان پياويكي ره‌سه‌ن په‌يدا ده‌بييت و تا مردن نه‌گه‌ل ژنه‌ي بيچاره‌دا ده‌مينيته‌وه. وه‌ختيكي كه نه‌و پياوه دوو سال نه‌مه‌وه‌به‌ر ده‌مريت، ژنه ده‌گه‌رپيته‌وه بو‌لاي باوكي.)) پاشان رووي نه‌من كرد و به‌شيويه‌كي توندوتيزانه گوتي: ((تو بهم شيويه به‌سهره‌ته‌كه‌ت بو‌گي‌رامه‌وه، فانيا، وانبييه؟))

نيلى به‌وپه‌ري په‌شوكانه‌وه هه‌ستا و به‌ره‌و لاي ده‌رگه‌ي ژوره‌كه رويشت.

نيكولاي دواچار ده‌ستي به‌ره‌و لاي نيلى دريژر كرد و گوتي: ((وهره ئيره، نيلى. نه‌لاي من دابنيشه، ئيره)) پاشان به‌سهريدا چه‌مبييه‌وه، به‌هيمني ته‌ويليي ماچ كرد و ده‌ستيكي به‌سهريدا هينا. نيلى هه‌لله‌ري... به‌س خوي كوئترول كرد. نانا ئيجگار سه‌رسام ببوو، به‌نيگايه‌كي ليوريژر نه‌هيوايه‌كي دره‌وشاوه‌وه، چاوي نه‌مي‌رده‌كه‌ي بري.

نيكولاي كه هه‌روا ده‌ستي به‌سهره‌ي نيلىدا ده‌هينا و جار جاريش به‌نيگايه‌كي تووره‌وه نه‌نيمه‌ي ده‌رواني، گوتي: ((ده‌زانم نيلى، كه نه‌م پياوه چه‌په‌ل و شه‌يتان سيفه‌ته بووه مايه‌ي فه‌وتاني داڤكت و هه‌روه‌ها نه‌وه‌ش ده‌زانم كه داڤكت خوشه‌ويستيبه‌كي زوري بو‌باوكي هه‌بووه و ريزي لي‌گرتوو.))

داواي گوتني نه‌م قسانه، گونا ره‌نگپه‌ريوه‌كاني كه‌ميك سووربوونه‌وه و هاوكات خوي نه‌سهركردي نيمه به‌دوور ده‌گرت.

نیلی به شهرم و هاوکات به شیوهیه کی کاریگەر، له گه‌ل نه‌وهی که هه‌وئی ده‌دا سه‌یری هه‌ج که سێک نه‌کات، گوتی:
(دایکم نه‌وی زۆر خوشده‌ویست، زۆر زیاتر له‌و خوشه‌ویستییه‌ی که نه‌و بو کچه‌ی هه‌بیوو.)

نیکۆلای به‌ شیوازیکی زهر، که هه‌ر ده‌نگوت مندالیکه، له‌ باریکدا که ئیدی نه‌یده‌توانی به‌ر به‌ تووره‌بوونی خۆی
بگریت و له‌ هه‌مان کاتیشدا له‌ به‌ر پشوو کورتییه‌که‌ی ته‌ریق ده‌بووه‌وه، پرسیی: (تو چووزانیت؟)

نیلیش به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌ق وه‌لامی دایه‌وه: (ده‌زانم، چونکه‌ باوه‌شی بو دایکم نه‌کرده‌وه و... نه‌وی ته‌ره‌کرد.)

نیکۆلای به‌ ته‌ما بوو شتیکی بلی، بو نمونه‌ پیره‌میره‌که‌ چهند هۆکار و پاساویکی جددیی بو له‌ خۆنه‌گرتنه‌وه‌ی
کچه‌که‌ی هه‌بووه، به‌س دوا‌ی نه‌وه‌ی سه‌یریکی ئیمه‌ی کرد، بیده‌نگ بوو.

نانا که به‌ پیداکرییه‌وه ده‌یویست گفتوگۆکه‌ به‌م ئاراسته‌یه‌دا به‌روا و درێژه‌ بکیشی، له‌ ناکاو پرسیی: (نه‌ی دوا‌ی
نه‌وه‌ی که با پیره‌ت باوه‌شی بو نه‌کردنه‌وه، ئیوه‌ رووتان له‌ کوی کرد، له‌ کوی ده‌ژیان؟)

نیلی هاته‌ وه‌لام: (که له‌ ده‌ره‌وه‌ گه‌راینه‌وه، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ دووی با پیره‌م گه‌راین، به‌س نه‌ماندۆزییه‌وه. جا هه‌ر
له‌و کاتانه‌دا دایکم پیی گوتم که با پیره‌م له‌ رابردوودا زۆر ده‌وله‌مه‌ند بووه و نیازی کردنه‌وه‌ی کارخانه‌یه‌کی
هه‌بووه، به‌س هه‌نوکه‌ زۆر که‌مده‌سته، چونکه‌ نه‌و پیاوه‌ی که دایه‌ له‌ گه‌ ئیدا رابکردووه، هه‌موو پاره‌کانی با پیره‌ی
زه‌وت کردن و دواتریش نه‌یداونه‌ته‌وه. خۆی نه‌مه‌ی پئ گوتم.)

نیکۆلای سه‌ریکی له‌قاند و گوتی: نه‌!

نیلی که زیاتر له‌ جاری پشوو و رووژابوو و ده‌یویست له‌ گه‌ل نه‌وه‌ی که قسه‌ بو نانا بکات، هاوکاتیش وه‌لامی
نیکۆلای بداته‌وه، درێژه‌ی پئ دا: (هه‌روه‌ها دایکم گوتی که با پیره‌ زۆر لیلی تووره‌یه، خۆی تاوانباره‌ و ئیسته‌ش
ببجگه‌ له‌ باوکی هه‌ج که سێکی دیی له‌م دونیایه‌دا نییه. دایه‌ له‌ گه‌ل کردنی له‌م قسانه‌دا فرمیسی دهرشت.
به‌رله‌وه‌ی بگه‌رپینه‌وه‌ بو ئیره، به‌ منی گوت: << باوکم نامه‌خشیت، به‌س له‌وانه‌یه‌ نه‌و کاته‌ی که چاوی به‌ تو
ده‌که‌ویت، بجیته‌ دلییه‌وه‌ و خوشتی بویت، جا هه‌ر له‌ به‌ر تو منیش به‌خشیت. >> دایه‌ زۆری خوشده‌ویستم، که له‌م
قسانه‌ی ده‌کرد، به‌رده‌وام ماچی ده‌کرد و ده‌یلاوانده‌وه، زۆریش له‌و ساته‌ ده‌ترسا که چاوی به‌ با پیره‌ ده‌که‌وی.
منی فی‌رکرد دوعای بو بکه‌م و خۆیشی دوعای بو ده‌کرد. هه‌روه‌ها ده‌شیگوت که به‌ر له‌و رووداوه، وه‌ختیک که له‌ گه‌ل
نه‌و ژیاوه، با پیره‌ نه‌می زۆر خوش ویستوه، زیاتر له‌ هه‌موو که‌سێکی نیو له‌م دونیایه. دایکم پیاوێ بو ژه‌نیوه‌ و
با پیره‌شم نه‌وی ماچ کردوه و چهندان دیاریی بو هیناوه... به‌س جاریکیشیان له‌ رۆژی له‌دایک بوونی دایه‌دا، لیک
تووره‌ ده‌بن و ده‌بیته‌ ده‌مه‌ده‌میان، چونکه‌ با پیره‌م وا بیر ده‌کاته‌وه‌ که دایکم نازانیت نه‌و به‌ ته‌مایه‌ چ دیارییه‌کی
بداتی، که چی دایکم ده‌می‌ک له‌ وه‌وبه‌ر نه‌وه‌ی زانیوه. دایکم جووتیک گواره‌ی ویستوه‌ و با پیره‌شم وای نیشانداده‌ که
گه‌ردانه‌ی بو کریوه. وه‌ختیکیش که با پیره‌ گواره‌کان ده‌داته‌ دایکم و تیده‌گات که نه‌و زانیویه‌تی چ دیارییه‌کی بو

هیناوه، له رقاندا هار دهبیټ و نیوهی نه و رۆژه قسهی له گه ل ناکات. بهس پاشان خوی دهچیت بو لای، نه و ماچ دهکات و داوای لیپووردنی لی دهکات...))

نیلی چوو بووه دونیای باسه که ی خویه وه و گونا رهنگه رپوه کانی گوترهنگ ببوون. دیار بوو دایکی زۆریه ی کات باسی رۆژه خوش و پر له شادییه کانی رابردووی خوی بو کردووه. له سووچیکی ژیر زه مینه که دا کزی کردووه، کچه که ی گرتووه ته باوهش و ماچی کردووه (ته نیا دلخوشییه ک بو مابوووه) و جا بیئاگا له وهی که نه م باسانه ئاسه واریکی خراپ له سه ر دلی ههستیاری و نزارانه ی کچۆله که به جی دههیلن، هه ر خه ریکی باسکردنی نه و رۆژانه بووه و نه یزانیوه که نه و له چاو ته مه نی خوی زۆر فامیده تره.

بهس نیلی کتوپر له قسه کردن وهستا، پیده چوو گه رابیته وه سه ر باری ئاسایی خوی و به نیگایه کی پر له گومان و دوودنییه وه سه یریکی چوارده وری کرد. نیکۆلای چرچیکی خسته ته ویلییه وه و هه ر به هه مان شیوه به په نجه کانی ته پلی به میزه که لیده دا، له هه مان کاتدا دلۆپه فرمیسیک له گوشه ی چاوی ئانادا وه دیار که وت که پیده تگانه به ده سمائه که ی خه ریکی سرینی بوو.

نیلی به دهنگیکی گیارو دریزه ی پی دا: ((وهختیک که تازه هاتبوینه وه بو ئیره، دایه زۆر نه خوش بوو. ماوه یه کی زۆر له دوی با پیره گه راین، بهس بۆمان نه دۆزرایه وه: له جیه کی ته ریک و ژیرزه میندا ژووریکمان به کری گرت.))

ئانا به په ژاره وه گوتی: ((جیه کی پر له درد و نه خوشی، ههروه کو خوی.))

نیلی وه لای دایه وه: ((به ئی، دایه هیج پاره یه کی نه بوو.)) به گوتنی نه م قسه یه خرۆشا و دریزه ی پی دا: ((به منی دهگوت هه ژاری شوهره یی نییه، بهس که سانی ده و نه مه ند سوو کایه تی به که مده ستان ده که ن و... خوایش سزایان ده دات.))

نیکۆلای له باریکدا که رووی له من بوو و هه وئی ده دا سیمایه کی خه مساردانه ی هه بیټ پرسیی: ((له فاسیلی ئۆستروف، له مائی بۆنۆفا ده ژیان؟)) نه م پرسیاره ی به جو ریک کرد که وه ک بلاییت له پیده نگی بیزار بوویټ.

نیلی وه لای دایه وه: ((نا سه ر هتا له کۆلانی بو رۆژا نیشه جی بووین، شوینیکی تاریک و هه ناسه گر بوو. دایه حائی ته وای تیکچوو، بهس هه ر توانای جوولانی هه بوو. من جله کانیم ده شوشت و نه ویش هه ر خه ریکی گریان بوو. بیوه ژنییک که میرده که ی نه فسه ریکی کۆچکردوو بوو و ههروه ها کارمه ندیکیش که دایمه به سه ر خوشی ده هاته وه مائی، له گه ل ئیمه ده ژیان. کارمه نده که هه میسه ده یکرده ده نگ و هه را و ئیمه ی ده ترساند. من زۆری لی ده ترسام. دایه ده ییردمه نوینه که ی خویه وه و له باوه شییدا منی به خۆوه ده گوشی، نه ویش له ترساندا هه لده نه رزی، کارمه ندی ده و نه ت گویی به م شتانه نه ده دا هه ر خه ریکی قیر و هو ر بوو. رۆژیکیان به ته ما بوو له و بیوه ژنه بدات که زۆر پیر بوو

و به گۆچان ریئی ده کرد. دایکم دئی پیی سووتا و بهرگریی لی کرد، جا نهوسا کهوته سهر و گوئیلاکی دایکم و منیش
یه کسه به گژییدا چوم.))

نیلی له قسه کردن وهستا. نهام یاده وهرییه شله ژاندهووی و چاوهکانی بریقانه وه.

نانا که چوو بووه دونیای نهام به سه رهاتانه وه، بو ساتیکیش چاوی له نیلی لانه ددها و نیلیش رووی ده می لهو بوو، جا
به بیستنی نهام قسانه هاواری لی ههستا و گوتی: ((ناه، خواجه گیان!))

نیلی دریزی پی دا: ((دایه دوا ی نهو رووداوه، نییدی نهو مائه ی به جیهیشت و منیشی له گهل خوی برد. به یانی بوو
که نهام پیشهاته روویدا. نییدی نیمه ههتا شهو بهو کولانانه دا ویل بووین، دایه دهستی گرتبوو و بهردهوام دهگریا.
من زور هیلاک بووم و به دریزیایی رۆژ هیچم نه خواردبوو. دایه بهردهوام له بهرخووه قسه ی ده کرد و ههیتا ههیتا به
منیشی دهگوت: <<نیلی، به هه ژاری بمینه ره وه، گهر منیش مردم، شوین قسه ی هیج که سیك نه که ویت، نه چیتنه مائی
هیج که سیك، به ته نیا بمینه ره وه، هه ژاربه و بوخوت کار بکه، گهر کاریشت دهست نه که ویت، نهوا سوال بکه، بهس
هه رگیز سهر به مائی نهوانی دی"دا نه که ویت.>> به نیو کولاندا راده بوردین و ههوا تاریک ببوو، دایه له پر هاواری
کرد: <<نازورکار! نازورکار!>> جا سه گیکی گه وه که توژیک تووکی پیوه مابوو، به رهو رووی رایکرد و خوی فریادیه
باوهشی. دایه رهنگی په ری، دیسان هاواری کرده وه و له بهردهم پیره میردیکی بالابه رزی گۆچان به دهست که چاوی له
زهوی بری بوو و ریی ده کرد، کهوته سهر نه ژنو. پیره میرده که با پیره م بوو. زور لاواز بوو و جلیکی په رپووتی له بهر
بوو. یه که مین جارم بوو چاوم پیی بکه وی. رووخساری بیپره نگ و بیزار دیار بوو، نهویش سه رهتا حه په سا، بهس
وهختیک که بینیی دایکم له بهرده میدا نه ژنو ی داداوه و باوهشی به پییه کانیدا کردووه، خیرا چوووه لایه که وه، نهوی
له خوی دوورخسته وه و به ته قه ته قی گۆچانه که یه وه به په له دوور که وته وه. نازورکار مایه وه و به قروسکه
قروسک سیمای دایکی ده نیسایه وه، پاشان به رهو لای با پیره م رای کرد، جا قه پی به داوینی که واکه ییدا کرد و نهوی
به رهو دوا راکیشا، بهس پیره میرده که نهوی دایه بهر گۆچان. نازورکار جاریکی دی به قروسکه قروسک هاته وه بو
لامان، بهس با پیره م بانگی کرد و نهویش به ناچاری و ههروه ها به قروسکه وه شوینی که ویت. دایکم ههر به هه مان
شیوه نه ژنو ی له سهر زهوی دادابوو و بهو حاله وه مابوو وه، دهتگوت مردووه، خه لکی له دهورمان کۆببوونه وه و لهو
کاته شدا پۆلیسه کان ده رکه و تن. من ده گریام و هه و ئم ددها دایکم له سهر زهوییه که هه ئبستینه وه. دوا جار
هه ستایه وه، سه یریکی ده ور به ری کرد و له گهل من به ری که ویت. من نهوم گه رانده وه بو مائی. خه لکه که تا ماوه یه کی
زور، له باریکدا که سه ریان با ددها، ههر چاویان له دوومان بوو...))

نیلی بیدهنگ بوو تا هه ناسه یه که هه ئبکیشی و بیته وه سه رخوی. رهنگی په ری بوو، بهس له نیگایدا بریاریکی
بنجبرانه ده خویندرا یه وه. دیاربوو که دوا جار بریاری داوه <<هه موو شتیك>> باس بکات. لهو دۆخه دا ته نانه ت
باریکی دنه دراوانه ی پیوه ده بینرا.

نيكۆلاي به سيمايه‌كى مۆن و دهنگيكي له‌رزۆكه‌وه گوتى: ((داىكت دلى باپيره‌تى ئيشاندبوو و به‌م پييه نه‌وئيش ناهه‌قى نه‌بوو پشتى تيبكات.))

ئىلى به شيوازيكي رهق گوتى: ((قسه‌ى داىكم نه‌مه بوو. نه وهختى گه‌رانه‌وه‌دا به منى گوت: << نه‌وه باپيره‌ت بوو، ئىلى. من تاوانم به‌رانبهر به‌و كردوو، نه‌و منى له‌خۆى ببهرى كردوو و خوداوهنديش ههر له‌بهر نه‌و هۆيه سزام ده‌دات. >> ته‌واوى نه‌و شه‌وه و رۆژانى دواترئيش، نه‌و به‌رده‌وام نه‌م قسه‌يه‌ى دووباره ده‌كردوه. به‌جۆريك قسه‌ى ده‌كرد كه ده‌تگوت نه‌قلى له‌ده‌ست داوه.))

نيكۆلاي هه‌روا بېده‌نگ بوو.

ئانا كه به بېده‌نگييه‌وه ده‌گريا، پرسى: ((هه‌ر نه‌و وهخته بارتان كرد؟))

- داىكم نه‌و شه‌وه نه‌خۆش بوو، بيوه‌ژنه‌كه برياريدا بار بكات و بچيت بو مائى بوئوقا، ئيمه‌ش بو دووبه‌يانى كه‌وتينه گه‌لى و چووین بو نه‌وى، كه گه‌يشتینه جى، دايه په‌كى كه‌وت و سى حه‌فته نه جیگه‌دا كه‌وت: من ئاگادارىي نه‌وم ده‌كرد. ئىدى هيچ پاره‌يه‌كه‌مان پى نه‌مابوو، بيوه‌ژنه‌كه و ئيشان ئاليكساندريچ يارمه‌تيمانان ده‌دا.

من وهك روونكرده‌وه گوتم: ((مه‌به‌ستى كابرآى تابووتسازه.))

- كه دايه كه‌ميك باش بووه‌وه و توانيى له جیگه‌كه‌ى هه‌ستتته‌وه، باسى ئازۆركارى بو كردم.

ئىلى بېده‌نگ بوو، نيكۆلايش له‌بهر نه‌وه‌ى باسه‌كه هاتبووه سهر ئازۆركار، خۆشجال ديار بوو. جا پاشان وهك نه‌وه‌ى بيه‌ويت به ته‌واوى سيمای خۆى له ئيمه‌ بشاريتته‌وه، زياتر به‌سهر كورسييه‌كه‌يدا چه‌مبييه‌وه و پاشان گوتى: ((داىكت چيى له‌باره‌ى ئازۆركاره‌وه ده‌گوت؟))

ئىلى گوتى: ((نه‌و به‌رده‌وام باسى نه‌وى بو ده‌كردم و ته‌نانه‌ت له‌و كاته‌شدا كه نه‌خۆش بوو و وړينه‌ى ده‌كرد، هه‌موو قسه‌كانى هه‌ر له‌سهر نه‌و بوون. كه حائى باشت بوو، باسى نه‌وه‌ى بو كردم كه له رابردوودا ژيانى چۆن بووه... جا دواتر باسى ئازۆركارى بو كردم: رۆژيكيان كه له هاورينه‌هه‌وار ده‌بيت، سه‌ير ده‌كات كۆمه‌ته مندائيك ته‌نافيكيان له مى ئازۆركار ناوه و ده‌يانه‌وى بيخه‌نه نيو رووباره‌وه، جا نه‌وئيش بره پاره‌يه‌كيان ده‌داتى و ئازنه‌كه ئازاد ده‌كات. باپيره وهختيك چاوى به ئازۆركار ده‌كه‌ويت، پيگه‌نين ده‌يگرى و ده‌ست به قاقا ليدان ده‌كات، به‌س له‌و كاته‌دا ئازۆركار هه‌ئديت. دايش ده‌ست ده‌كات گريان، باپيره‌ش ترسى لى ده‌نیشى و ده‌ئيت هه‌ر كه‌سيك ئازۆركار بدۆزيتته‌وه نه‌وا سه‌د رۆبلى ده‌درئيتى، نه‌و ده‌دۆزنه‌وه و باپيره‌ش وهك پادا‌شت سه‌د رۆبلى ده‌داته كابرآ و ئىدى له‌وه‌ودا خوو به ئازۆركاره‌وه ده‌گرئيت. دايه هينده‌ى خۆشويستوه كه ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل خۆيدا خه‌واندوويه‌تى. بوى گي‌رامه‌وه كه ئازۆركار له رابردوودا له‌گه‌ل تاقميك شانۆگه‌رى گه‌رۆكدا كۆلانه و كۆلانى كردوو، زانيويه‌تى له‌سهر

دوو پى رابوھستىت، به مه يموونىكى سەر پشتىبىهوه بسوورپىتهوه، به تزهنگ راهىنان بكات و چهندان كارى دى... جا نهو كاتهى كه دايه باپىرهم جىدههپلى، باپىره نازوركار لاي خوى گل ده داتهوه و دايمه نه گه ل نهو به كۆلانه كاندا ده سوورپىتهوه، هر نه بهر نه وهش بوو كه نهو وهختهى دايكم چاوى به نازوركار كهوت، ده موده ست واى گومان برد كه باپىرهم نهو ناوهيه...))

نىكۆلاى به ئاشكرا هيوادار بوو به هاتنه ئاراي باسى نازوركار، قسه و باسه كه به ئاراسته يهكى ديكه دا بروت. ناوچاوى مؤنبييهكى زياترى پىوه ده بينرا و ئىدى هيچ پرسىاريكى نه كرد.

ئانا پرسىي: ((له وهودوا ئىدى چاوت به باپىرهم نه كه وهتهوه؟))

- وهختىك دايه حالى باشر بوو، جاريكى دى چاوم پىي كهوتهوه... رويشتبووم بو نان كرپن: نه ناكاو پىاويكم نه گه ل نازوركاردا بينى، سه يريم كرد و باپىرهم ناسىبهوه. خوم لادا و به ديواره كهوه نووسام ههتا نهو رابوورى. باپىره تا ماوهيهكى زور چاوى نه من برى، هينده ترسناك بوو كه من زيرهم كرد، پاشان رابوورد. نازوركار منى ناسىبهوه و به دهورمدا دهستى كرده هه لبهز و دابهز و ئىسانه وهى دهسته كانم. من يه كسه ر به رهو مائهوه بهرئ كه وتم و وهختى رويشتن، ئاورىكم دايه وه و بينيم كه باپىره خوى به نانه واكه دا كرد. نهوجا به خومم گوت گهر بمىنمه وه بىگومان هه ندىك پرسىارم لى دهكات: نه بهر نهوه ترسام و وهختىك كه گه رامه وه مائى، هيچ شتىكم به دايه نه گوت، ترسى نهوم هه بوو ديسان نه خوش بكه ويتهوه. به يانبييه كهى نه چووم بو نانه وا، گوتم سهرم ژاندهكات. كه دوو رۇژ دواترئش چوومه وه بو نهوئى، نهوم نه ديت، بهس هينده ترسابووم كه به هه موو تواناى خومه وه رامده كرد. بهس به يانبييه كهى كه له سهر كۆلانه كه بامداوه، يه كسه ر چاوم بهو كهوت و نازوركارئش له بهر ده ممددا راوه ستابوو. رامكرد، به كۆلانىكدا سوورامه وه و له درگه يهكى ديكه وه خوم به نانه واكه دا كرد، بهس دووباره تووشى هاتمه وه و هينده ترسابووم كه له جىي خوم وشك بووم و نه متوانى جوولنه بكه م. باپىره وهك جاره كهى دى، تا ماوهيهكى زور چاوى تىپرئيم. پاشان دهستىكى به سهرمدا هينا، دهستى گرت و نه گه ل خويدا بردمى، نازوركارئش به كلكه نه قىوه دوامان كهوتبوو. لهو كاته دا زانيم كه باپىره به باشى ناتوانيت له سهر پىيه كانى رابووستى، به يارمه تى گۆچانه كهى خوى راده گرت و دهسته كانى ده له رزين. منى برده لاي فرؤشيارىكى كه روك كه له كۆلانه كه دا شيرىنى وشك و سىوى ده فرؤشت. سىويك، مژمه يهك و دوو چوره كى بو كرئيم كه يه كىيان شىوهى ماسى و نهوى ديكه شيان هى كه له شىرى هه بوو، كه كيفه كهى كرده وه ههتا پاره ده ربه نييت، دهسته كانى به چه شنىك ده له رزين كه سكه يهكى پىنج كۆپىكى له دهست كهوته خوار. من بوم هه لگرته وه و دامه دهستى، سكه كه و شيرىنبىيه وشكه كانى پىدام، دهستى به قزما هينا و هر به هه مان شىوه بى نه وهى يهك قسه ش بكات، به رهو مال بهرئ كهوت.

ئەوجا من گەرامەوہ بۆ مائی و ھەموو شتیکم بۆ دایکم گێڤرایەوہ و گوتم کہ یەکەم جار بە بینینی باپیرە ترسابووم و ئە لایە کدا خۆم شار دەبوو. دایە سەرەتا باو دەری بە قسەکانم نە دە کرد، بەس پاشان ھیندە دنجۆش بوو کہ تەواوی ئەو شەو ھەر پرسیاری ئی دە کردم، منی ماچ دە کرد و دە گریا، وەختیکیش کہ ھەموو شتیکم بۆ گێڤرایەوہ گوتی ئیدی نابیت ئەو بترسم، چونکہ ئەو منی خۆش دەویت و بە تاییەت بۆ بینینی من سەردانی ئەوئی کردوو. دواتر پیمی گوت کہ ئەگەل باپیرە نەرم و نیان بم و قسە ی ئەگەل بکەم. بە یانییە کە ی، گەرچی بەوم گوتبوو کہ باپیرە ئەو کاتانەدا نابیت ئەوئی، بەس چەند جارێک بە بیانوی شت کرپنەوہ منی ناردە دەری. خۆیشی بە دوامدا دەھات و ئە سووچیک خۆی دەشاردەوہ. ئەو رۆژانە باران دەباری، دایەش سەرما ی بوو و دیسان نە خۆش کەوتەوہ.

باپیرە بۆ ھەشت رۆژ دواتر دیسان سەروشکی دەرکەوتەوہ، دیسان چۆرەک و مژمژە ی بۆ کرپمەوہ، بەس ھەر بە ھەمان شیوہ ھیچ قسە یەکی نە دە کرد. وەختیک کہ رۆیشت، بیدەنگانە کەوتەم پە یجۆری کردنی، چونکہ پێشتر بە خۆم گوتبوو کہ شۆینی دەکەوم و دەبیت بزانی مائی ئە کوئیە و پاشان بە دایکمی رادەگە یەنم. من ئە پیا دەریکە ی بەرانبەرەوہ دوا ی کەوتبووم بۆ ئەو ی نە مبینیت. مائە کە ی ئە شۆینیکی دوور بوو، ئەک ئەو شۆینیکی ئە ئە وەختی مردنی تیبدا نیشتە جی بوو، ئە کۆلانی پێشا، ئەومی سیبەمی بینایەکی گەرە. دەرەنگ گەرامەوہ مائی. دایە زۆر نیگەران ببوو، چونکہ نەیدەزانی بۆ کوئی رۆیشتووم. بەس کہ بە سەرھاتە کەم بۆ گێڤرایەوہ زۆر خۆشجال بوو و بیریاری دا سبەینی دیدەنیی باپیرە بکات. وەلی بۆ بە یانییە کە ی رای گۆرا، زاتی دیدەنی کردنی باپیرە نەبوو و بۆ ماوہی سێ رۆژی تەواو ئە دوودنی دا بوو. دوا جار منی بانگ کرد و گوتی: ((گوییگرە نیلی، من ئیستا کە نە خۆشەم و ناتوانم ئە مال بچمەدەر. بەس نامە یە کەم بۆ باپیرەت نووسیوہ، برۆ بۆ لای و نامە کە ی بە دەری. ئە وەختی خویندەنەوہ ی نامە کە دا باش ئە روو خساری وردبەوہ و ھەموو قسەکانیشی ئە گوئی بگرە، جا پاشان ئە بەر دە میدا بکەوہ سەر ئە ژنۆ، ماچی بکە و ئیی بپاریوہ کە بە مە خشییت...)) دایە منی ماچ کرد و فرمیسکی بە چاودا ھاتە خوار. بەر ئە رۆیشتنم خاچی بۆ کیشام، دوعا ی خویند و داوا ی ئی کردم کہ ئەگەل ئەو، ئە بەر دەم کۆتە ئی پیرۆزدا بکەومە سەر ئە ژنۆ و دواتریش سەرە پای ئەو ی کہ نە خۆش بوو، ھەتا بەر دەرگە کە راییی کردم. وەختیک کہ لام کردەوہ و روانیم، سەیر دەکەم ھیشتا ئە بەر دەرگە کە دا راوہ ستاوە. کہ گە یشتە مائی باپیرە، دەرگە کەم کردەوہ، شەوژە نە کە ی دانە خستبوو. باپیرە ئە بەر دەم میزە کە دانیشتبوو، نان و پە تاتە ی نامادە کراوی دە خوارد. نازۆرکار ئە تە نیشتیبەوہ وەرکەوتبوو. ئە نا خوار دەرگە ی ئەو ی دەروانی و کلکە ئە قیی بوو. پە نچەرەکانی ئەم ئە پارتمانە بچووک بوون و کەشی ژوورە کەش نیوہ تاریک بوو. ھەموو ناوما ئە کە ی بریتی بوو ئە میز و کورسیبەک، بە تەنیا دە ژیا. چوومە ژوورەوہ. بە چە شنیک ترسا کہ رەنگی پەری و لەرزی ئی نیشت. منیش ترسام و ھیچم پی نە گوترا. تەنیا چوومە لای میزە کە و نامە کە ی دایکەم خستە سەری. وەختیک باپیرە چاوی بە نامە کە ی دایکەم کەوت، ھیندە توورە بوو کہ یە کسەر ھەستایەوہ، دەستی دایە گۆچانە کە ی و ئیی بەرز کردمەوہ، بەس پیبدا نە کیشام، منی بردە سەر سەراکە و

به رهو دهري پائي پيوه نام. هيشتا چند پليکانيکم نه بريوو که ده رگه کهي کرده و نامه هه نه پچراوه کهي به رهو لام فريدا، گه رامه وه مائي. هه موو شتيکم بو دايه گي پرايه وه. دايه ديسان که وته وه نيو جيگه ...)

۸

که قسه کاني نيلى گه يشتنه نيره، کتوپر شريخه ي توندي هه وره تريشقه به رز بووو وه و دنوي درشتي باران بهر شيشه ي په نجه رکان که وتن، ژوره که نوقمي تاريکي بوو. نيکولاي دهنگوت ترساوه و خاجيکي به سر سنگييه وه کيشا. هه موومان بيدهنگ بووين.

نيکولاي سه يريکي په نجه رکان ي کرد و گوتي: ((هيچ نييه، بهم زوانه خوش دهکاته وه.))

پاشان له جيگه کهي هه ستا و به ژوره که دا دهستي به پياسه کرد. نيلى به نيگا نهوي په يجوړي ده کرد. تووشي په ريشانيه کهي نانسايي ببوو. من ناگام نه و حالته ته ي بوو، بهس نه و خوي له من نه ده گه ياندا و سه يري نه ده کردم.

نيکولاي ديسان له سر کورسيه کهي دانيشته وه و پرسى: ((باشه، نه ي پاشان چي روويدا؟))

نيلى به هه راسانيه وه سه يريکي چوارده وري کرد.

- نيدي چاوت به با پيره ت نه که وته وه؟

- با ...

نانا به پاپشتي کرده وه گوتي: دريژه ي بدهري نازيم ...

- بو ماوه ي سن هه فته ي ته واو، تا داهاتني زستان، نيدي چاوم پيي نه که وته وه. پاشان زستان داهات و به فر دا يکرد. وه ختيک که ديسان له هه مان جيگه چاوم به با پيره که وته وه، زور خوشحال بووم ... چونکه دايه خه مي

ئەوۋى بوو كە ئىدى دەرنەكەۋىتەۋە. كە ئەوم بىنى، دەسنەنقەست چوومە پىادەرىكەى ئەۋبەر ھەتا بزانیۋىت كە ئىي رادەكەم. ۋەختىكىش لام كەردەۋە، سەير دەكەم باپىرە ھەنگاۋەكانى خىرا كەردوون ھەتا پىم رابگاتەۋە، پاشان كەردىيە راکەردن و ھاۋارى كەرد: ((ئىلى، ئىلى)) نازۇركارىش بە راکەردن دۋاى كەۋتەبوو، دلم پىي سووتا و راۋەستام، باپىرە پىم راکەرىشتەۋە، دەستى گەرت و ئەگەن خۇيدا بەردى، ۋەختىكىش كە دەنگى گەرىانىمى بىست راۋەستا، ئىمى روانى، چەمبىيەۋە و ماچى كەردم، ھەر ئەۋ ۋەختەشدا زانىي كە پىلاۋەكانم كۆنە و دراون، ئە منى پرسىي كە ئاىا پىلاۋى دىكەم نىبىيە؟ دەمودەست گۆتم: دايە ئىدى ھىچ پارەيەكى نەماۋە و خاۋەن مائەكەش بە خىرا خۇى تىكە نانىكەمان دەداتى. باپىرە ھىچى نەگۆت، بەس منى بەرد بو بازار، جووتىك پىلاۋى بو كرىم و گۆتى ھەر ئەۋى ئە پىيان بەكەم، پاشان منى بەرد بو مائەكەى خۇى كە ئە كۆلانى پىشا دابوو. بەس بەر ئەۋەى بچىنە مائى، خۇى بە شىرىنى فرۇشىيەكدا كەرد و كىكىك و دوو مژمژەى بو كرىم، ۋەختىك كە چوۋىنە مائەكەى، پىمى گۆت كىكەكە بەخۆم، ئە ماۋەى خاۋەردنى كىكەكەدا، ھەر سەيرى دەمى دەكەرد، جا پاشان مژمژەكانى پىدام. نازۇركار سەرى ھىنابوۋە سەر مېزەكە و داۋاى كىكى دەكەرد. پارچەيەكەم پىدا و باپىرەش دەستى بە پىكەنەن كەرد، پاشان منى ئە تەنىشت خۇيەۋە دانىشانە، دەستى بە سەردما ھىنا و پرسىي: ئاىا تا ئىستە فىرى ھىچىان كەردووم، ھىچ دەزانم؟

ئەۋجا مەنىش پىم گۆت كە چى دەزانم و چى نازانم، پاشان گۆتى ھەموو رۇژىك نىكەى كاترمىر سىي پاش نىۋەرۇ بچم بو مائى ئەۋ، ھەتا وانەم پى بلىتەۋە. دواتر رايىسپاردم بچمە لاي پە نەجەرەكە، رۋوم ۋەربگىرۇم و تا بەخۇى پىم نەئىت لا نەكەمەۋە. بە گۆيم كەرد، بەس بە ھىۋاشى سەرم چەرخاند و سەيرم كەرد لايەكى پىشتىيەكەى ھەئەرىۋە و چوار رۇبلى تىدا دەرھىنا.

پارەكەى پىدام و گۆتى: ((ئەمانە تەنىيا بو خۆتن.))

ۋىستەم ئىي ۋەربگىرم، بەس كەمىك بىرم كەردەۋە و گۆتم: ((گەر تەنىيا بو خۆمن ئەۋا نامەۋىن.))

باپىرە كتوپر توۋرە بوو و گۆتى: ((پارەكەت ھەئەبگەرە و برۇ.))

ۋەختى رۇشىتنىش ئىدى ماچى نەكەردم. كە گەرىشتەۋە مائى، ھەموو شتىكەم بو دايە گىراپەۋە، بەس ئەۋ سات دۋاى سات حالى خراپتر دەبوو. خويندكارىكى زانكو كە سەردانى مائى تابووتسازە دراۋسىكەمانى دەكەرد، بە دايكەم رادەگەرىشت و دەرمانى دەرخوارد دەدا.

دايە رايىسپاردبووم كە بەردەۋام سەردانى باپىرە بەكەم. باپىرە كىتېبىكى ئىنجىل و دانەيەكى جوگرافىياشى كرىبوو، ئەسەر ئەۋ كىتېبانە وانەى پى دەگۆتمەۋە. فىرى دەكەردم كە ئەم سەرزەۋىيە چەند كىشۋەرى تىدايە، چ جۆرە مروفانىكىيان تىدا دەژىن، ناۋى دەرىياكانى فىر دەكەردم و دەيگۆت كە ئە سالانى كۇندا ئەۋى چى رۋوى داۋە، پاشان مەسىح چۆن ئە ھەموو گوناحەكانى ئىمە خۇشبوۋە. ۋەختىكىش كە خۆم پرسىيارم ئى دەكەرد، زۇر خۇشحال دەبوو. جا

له بهر نه وه، له وودوا بهر ده وام پرسپارم ئی ده کرد و نه ویش هه موو شتیکی بو شی ده کردمه وه. زۆریه ی کات قسه ی له سهر خودا ده کرد. جاروباریش له جیبی وانه خویندن یاریمان له گه ن نازۆرکار ده کرد. نه ویش ببوو هاورپیه کی نزیکم، فیرم کردبوو چون به سهر ته خته یه کدا باز بدات، با پیره ش به بینینی نه م جوو له یه ی نه و ده که وته پیکه نین و دهستی به سهرمدا دهینا. زۆر به که می پیده که نی، هه ندیک رۆژ قسه ی زۆری ده کرد و پاشان له کتوپریکدا، وه ک نه وه ی که خه وتیبت، جوو له ی ئی ده بر، به لام چاوه کانی کرابوونه وه. تا ده مه و نیواره نه م باره دا ده مایه وه و نه و وه ختانه دا سیمایه کی زۆر ترسناک و پیری په ییدا ده کرد... یان هه ندیک جار که ده گه یشتمه ماله که ی، سه یرم ده کرد که له سهر کورسییه که ی دانیشتوو و فکر و خه یال بر دوویه تیبه وه، وه ک نه وه ی که ه یج شتیکی نه بینیت.

نازۆرکاریش له بهر پیه کانیدا وه رده که وت. چاوه ری ده مام، کوکه م ده کرد، به س با پیره م هه ر نه ده هاته وه سه ر خو ی.

جا نه وسا ده گه رامه وه بو مائی، دایه له جیگه که ییدا چاوه ری می ده کرد، هه موو شتیکی بو ده گپرایه وه، تا نیوه شه و قسه م بو ده کرد و نه ویش به سهر نه چه وه گو یی بو ده گرتم. پیم ده گوت که با پیره جیی کردوو، چ چیرۆکیکی بو گپراومه ته وه، چ وانه یه کی پی گوتوو مه ته وه...

وه ختیکیش باسی نه وم بو ده کرد که چون نازۆرکارم فیرم کردوو به سهر پارچه ته خته یه کدا باز بدا و با پیره ش به بینینی نه م دیمه نه پیکه نیوه، نه ویش له ناکاو دهستی به پیکه نین ده کرد. تا ماوه یه کی زۆر به شادمانییه وه پیده که نی و داوای ئی ده کردم دیسان له سهره تاوه هه موو به سهره اته که بگپرمه وه. هه میشه به خۆم ده گوت: << داخۆ له بهرچی دایه به م راده یه با پیره ی خوشده ویت و که چی نه و ه یج خوشه ویستییه کی بو نه م نییه؟ >> بو جاری داها توو که چوممه وه بو لای با پیره، پیم راگه یاند که دایه به چ راده یه ک نه و ی خوشده ویت. به سیمایه کی تووره وه و بی نه وه ی ه یج قسه یه ک بکات، تا کۆتا گو یی بو قسه کانم گرت. پاشان لیم پرس ی بو چی دایه نه وه نده نه و ی خوشده ویت و دایمه هه وائی ده پرسیت، که چی نه و هه رگیز ه یج پرسپاریکم سه بارت به دایه ئی ناکات؟ با پیره تووره بو و کردمییه ده ری. ساتیک له پشت ده رگه که مامه وه، وه ئی له ناکاو ده رگه که ی کرده وه و بانگی کردم، به س هه روا تووره بو و ه یچی نه ده گوت. وه ختیکیش دهستم به خویندنه وه ی ئینجیل کرد، دووباره لیم پرسیی وه بو چی له دایه خوش نابیت، نه ی مه گه ر مه سیح نه یگوتوو: ((یه کدی تان خوشبو ی و چاوپوشی له هه له کانی یه کتری بکه ن))؛ نه وسا کتوپر هه ستایه سه ر پی و گو تی: بیگومان دایه نه م قسانه ی له دم نام، جا بو دووه مین جار له ژووره که وه ده ری نام و گو تی ئیدی سه ر به و ماله دا نه که مه وه. منیش گوتم مادام وایه چیدی هه ز ناکه م چاوم پیی بکه ویت، پاشان نه ویم به جیه یشت...

با پیره بو به یانییه که ی باری کرد...

نیکو لای رووی له په نه ره که کرد و گو تی: ((خو گوتم بارانه که زوو خوشده کاته وه، ته واو بوو... نه وه تا هه تاویش ده رکه وته وه، ده بینیت قانی؟))

نانا به سەر و سیمایه‌کی دوودلانه‌وه روانییه می‌رده‌کە‌ی، به‌س چاوه پر له سۆزه‌کانی که تا نه‌و کاته نارام بوون، له پر بریقه‌یه‌کی رقاوییان تیدا دره‌وشایه‌وه. بی‌ نه‌وی هیچ قسه‌یه‌ک بکات ده‌ستی نیلی گرت و نه‌وی له‌سەر نه‌ژنۆی دانیشاندا و گوتی:

- بو‌خومی باس بکه، فریشته‌که‌م، به‌خۆم گۆی بۆ قسه‌کانت ده‌گرم. نه‌وانه‌ی که دنیان وه‌کو به‌رده، باشتر وایه...

قسه‌که‌ی پی‌ ته‌واو نه‌کرا و که‌وته گریان. نیلی به‌ نیگایه‌کی پرسیارنامیزه‌وه سه‌یرمی کرد، دوودل و هه‌راسان بوو. نیکۆلای سه‌یریکی منی کرد، شانەکانی هه‌لته‌کاندن و ده‌موده‌ست پشته‌ی تیکردین. من گوتم: ((دریژه‌ی پی‌بده، نیلی.))

- تا ماوه‌ی سی‌ رۆژ نه‌گه‌رامه‌وه بۆ لای با‌پیره، دایه نه‌و وه‌ختانه‌ حالی خراپتر ببوو. ئیدی هیچ پاره‌یه‌کمان نه‌بوو بۆ نه‌وی خوراک و ده‌رمانی پی‌ بکرین، هیچ شتی‌کمان نه‌بوو تا بیخۆین، خاوه‌ن مائه‌که‌شمان که‌سیکی ده‌ستکورت بوو و هیچ شتیکی نه‌بوو تا به‌مانداتی، دواتریش ده‌ستی کردبووه پرته و بۆله که گوايه بووینه‌ته بارگرانی به‌سه‌ریه‌وه. نه‌وسا، بۆ رۆژی سی‌یه‌م هه‌ستامه‌وه و جلم له‌به‌ر کرد. دایه پرسیی بۆ کو‌ی ده‌چم. گوتم ده‌مه‌ویت بچم بۆ لای با‌پیره و داوای پاره‌ی لی‌ بکه‌م. دایه دئی زۆر به‌مه‌ خوشبوو، چونکه‌ بۆم گێرا‌بووه‌وه که با‌پیره ده‌رمی کردوو و منیش گوتوو‌مه ئیدی ناگه‌ریه‌وه بۆ لای، دایه‌ش به‌ گریان‌ه‌وه تکای لی‌ کردم که سه‌ردانی با‌پیره بکه‌م. له‌وی پی‌یان گوتم که با‌پیره باری کردوو و منیش چووم بۆ مائه‌ تازه‌که‌ی. وه‌ختیک چوومه ژووری، هه‌ستایه سەر پی، به‌ گژمدا هات، رکی گرت، به‌س ده‌موده‌ست پی‌م گوت که دایه زۆر نه‌خۆشه، داموین و بۆ کرینی ده‌رمان <<په‌نجا کو‌پیک>>مان پی‌ویسته، هه‌روه‌ها هیچ شتی‌کمان نییه بیخۆین. با‌پیره ده‌ستی به‌ هات و هاوار کرد، منی له ژووره‌که وه‌دەرنا و ده‌رگه‌که‌شی داخست. به‌س له وه‌ختی کردنه ده‌روه‌مدا، پی‌م گوت نه‌وه‌نده له پلی‌کانه‌کاندا ده‌مینمه‌وه تا پارم ده‌داتی و هه‌تا وه‌ریشی نه‌گرم له‌وی نارۆم. داوای نه‌وه چووم له پلی‌کانه‌کاندا دانیستم، داوای تاویک ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه و که روانی من له‌وی دانیستووم، نه‌وسا دووباره ده‌رگه‌که‌ی داخسته‌وه. چه‌ند خوله‌کیک تیپه‌ری، دیسان ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه و به‌ بینینی من هه‌مدیس دا‌یخسته‌وه. ئەم کاره‌ی چه‌ندباره کرده‌وه، دا‌جار له‌گه‌ل نازۆرکار له ژووره‌که وه‌دەرکه‌وت، ده‌رگه‌که‌ی داخست و بی‌ نه‌وی هیچ بلێت به‌ ته‌نیشتمدا رابرد. منیش هیچم پی‌ نه‌گوت و تا ئیواره له‌وی مامه‌وه.

نانا گوتی: ((کچه داماه‌که‌م، ده‌بی‌ت هه‌وای نیو نه‌و پلی‌کانانه چه‌نده سارد بووبی‌ت.))

نیلی هاته وه‌لام: ((که‌وا نه‌ستوره‌که‌م له‌به‌ر بوو.))

- با که‌وای نه‌ستوو‌ریشته‌ له‌به‌ر بووبی‌ت... ده‌بی‌ت چ ده‌ردیسه‌ریه‌کت کیشابی‌ت! باشه، پاشان با‌پیره‌ت چیی کرد؟

ئیوه‌کانی نیلی که‌وتنه له‌رزین، به‌س هه‌واییکی زۆری دا هه‌تا به‌سه‌ر خۆیدا زال بی‌ت.

- وەختىك گەرايەو ھەوا تەواو تارىك ببوو، كە پىي بەرم كەوت ھاوارى كرد و گوتى: ((كى لېرەيە؟))

گوتىم من. بېگومان لاي وابوو دەمىكە ئەوئىم جېھىشتوو، بەس كە بىنىي ھىشتا ئەوئىم، زۆر سەرسام بوو و تا ماوئەيەك ئە بەردەمدا راوئەستا. ئە پىر بە توندى گۆچانەكەي دەستى بە پلىكانەكاندا كىشا، بە ھەئەداوان سەركەوت، دەرگەي ژوورەكەي كەردەو و بۆ خوئەكەي دواتر ھاتەدەر و چەند سەكەيەكى <<پىنج كۆپىكى>>ى بۆ فېرئىدما سەر پلىكانەكان، جا ھاوارى كرد: ((ھا بگرە، ئەمە دار و نەدارى منە، بە دايكىشت بلى ئىي نابوورم.))، پاشان چوو ژوورئ و بە توندى دەرگەكەي پىوئەدا. سەكەكان بە پلىكانەكاندا خلۇر بوونەو. من ئەو تارىكىيەدا بۇيان دەگەپام. باپىرەش بېگومان كە زانئىبووى پلىكانەكان تارىكن و من سەكەكانم بۆ نادۆزئىنەو، دەرگەكەي كەردەو و بە مۆمىكى داگىرساوئە ھاتە سەر پلىكانەكان. ئەبەر رۆشئايى مۆمەكەدا بە ئاسانى سەكەكانم دۆزئىنەو. باپىرەش ئە ھەنگرتنەوئەياندا يارمەتئىمى دا، گوتى ھەمووى ھەفتا كۆپىكە و پاشان چووئە سەرى. كە گەپامەو بۆ مان، پارەكەم دايە دايكەم و بەسەرھاتەكەم بۆ گىرايەو. جا دايە ھالى خراپتر بوو و ھەرئەھا منىش، بە درئىزايى شەو تام ئى ھاتبوو، ئەو شەو زۆر ئە باپىرە توورە بووم و ھەر بېرم ئەو دەكردەو. دەمەوبەيان، وەختىك كە دايە خەوى لىكەوت، چووئە دەرەو و بەرەو مائى باپىرە رامكرد، بەس ئەسەر پردىك راوئەستام، ئەو ساتەدا بوو كە سەر و شكلى <<ئەو پىاو>> دەرگەوت.

من گوتىم: ((مەبەستى ئە نارشپىوئە، پىشتر باسىم بۆ كردون، نىكولاي سىرگەقىچ، ھەمان ئەو كەسەيە كە ئەگەن كابراي بازركان ئە مائى بۆئىنۇقا بەشەرھاتن. ئىلى ئەمە يەكەم جارە ئەم بەسەرھاتە بگىرئىتەو، درئىزەي پىبە، ئىلى.))

- چووئە بەردەمى و داوام ئى كرد وەك يارمەتى رۆبلىكى زىوم بەداتئى، سەيرىكى كردم و پرسىي: ((يەك رۆبلى زىو؟))

گوتىم: ((بەئى.))

ئەوسا ئەو پىكەنى و گوتى: ((دوامكەو.))

نەمدەزانى كە دەبىت ئەگەئى برۆم يان نا. ئە پىر پىرەمىردىكەم ئى نزيك كەوتەو كە چاويلكەيەكى زىرئىنى ئە چاو بوو. بىستبووى كە من داواي رۆبلىكى زىوم كردوو. بەرەو لام چەمىيەو و پرسىي: رۆبلىكى زىوت بۆ چىيە؟

پىم گوت كە دايە ئەخوشە و دەبىت بەم پارەيە دەرمانى بۆ بكرم. پرسىي مائمان ئە كوئىيە، ناونىشانەكەي ياداشت كرد و ئەسكەناسىكى يەك رۆبلى پىدام. پىاوئەكەي دىش، كە پىرەمىردەكەي بىنى يەكسەر ئىم دوور كەوتەو و ئىدى پىداگرىي ئەكرد ئەگەئى برۆم. چووئە دوكانىك و رۆبلاكەم ورد كەردەو، سى كۆپىكىم ئە كاغەزىكەو پىچا و جىام كەردەو بۆ دايكەم، ھەفتا كۆپىكەكەي دىم خستە گىرفانم و بەرەو مائى باپىرەم بەرئى كەوتم. كە گەيشتە

ئەوئ دەرگەم كردهوه و ئە ئاسانەكەيدا راوهستام، دەستم بەرزكردەوه، پارەكانم بەرەو لای فرێدان و گۆتم: ((ئەوئش پارەكەتان، ئیوئە حاشاتان ئە دایە كردوو و ئیدی ئەوئش پېوئستی بە پارەئ ئیوئە نییە.)) جا پاشان دەرگەكەم پېوئە دا و پامكرد.

چاوهكانی كهوتنە درهوشانەوه و بە كەم رووبیوهوه سهیریکی ورووئینەری نیکۆلای كرد.

ئانا، نیلیی بەخۆیوهه گۆشی و بی ئەوهی ئە میردهكەئ بروانیئ گۆتی: ((هەر دەبوو وا بكەیت. باپیرەت كەسیکی نارەسەن و بیبەزەیی بووه...))

نیکۆلای گۆتی: ئەم...

ئانا بیسەبرانە پرسیی: باشە، ئەئ دواتر؟ چی بوو؟

نیلی هاتە وهلام: ((دوای ئەوه ئیدی سەردانی باپیرەم ئەكرد و ئەوئش هەوائی ئە پرسئ.))

- ئاە، داموئ ئە، چارهەشی ئە، ئەئ دواتر تو و دایكت چیتان بەسەر هات؟

نیلی بە دەنگیکی ئەرزۆكەوه كە ئە گەروویدا شكا گۆتی: ((دایە رۆژ دوای رۆژ حائی خراپتر دەبوو، ئیدی ئەیدەتوانی ئە جیگەكەئ بیئە دەری. هیچ پارەیهكەمان پئ ئەمابوو، بۆیە ئەگەئ بیوئژنەكە دەستمان بە سوال كرد. مائە و مائمان دەكرد، ئەو ئە كوئانەكاندا خەئکی رادەگرت و داوای یارمەتیئ ئئ دەكردن، ئەو بەم جوئە دەژیا. بە منی دەگۆت سوائكەر نییە و چەند بەئگەیهكی ئە بەر دەست دایە كە دەیسەئینن میردهكەئ ئەفسەر بووه و تییاندا نووسراوه كە ئەو هەژارە. ئەم بەئگانەئ نیشانی خەئکی دەدا و ئەوانیش یارمەتیان دەدا. هەروەها دەیگۆت: ((داوای یارمەتیكردن ئە خەئك، سوائكردن نییە.)) منیش دەكەوتەم گەئ و خەئكیش پارەیان پئ دەداین، ئیمە بەم جوئە ژیانئ خۆمانەمان دەگوزەراندا، دایە بەم مەسەئەیهی زانیبوو، چونكە دراوسێكان تەشەریان ئئ دابوو كە سوائكەرە. بۆئینوؤاش كە بەم باسە دەزانیت، یەكسەر دەچیت بو لای دایە، پئی دەئئ ئەو ئامادەیه من لای خۆئ رابگری و ئەمەش ئە سوائكردن باشترە. پئشتریش چوو بووه لای دایكەم و پارەئ بو هیئابوو، بەس دایكەم پەسەندی ئەكردبوو. ئەوسا بۆئینوؤا بە دایكەم دەئیت كە بۆچی ئەوهئندە ئووتبەرزە و جا پاشانیش خۆراکی بو دەئیریت. بەس وهختیك كە سەرباهت بە من قسە دەكات، دایە ترسی ئئ دەئیشیت و دەست دەكاتە گریان. بۆئینوؤا كە ئەو ساتەدا مەستە، سووكایەتی بە دایكەم دەكات و پئی دەئیت من ئەگەئ بیوئژنی ئەفسەرەكەدا خەریکی سوائكردنم. جا دواتر كە دایە ئەمە دئنیابوووه، كەوتە گریان و پاشان هەستا و جلی ئەبەر كرد، دەستی گرت و ئەگەئ خۆیدا بردم. ئیشان ئالیكساندریج ویستی بەری پئبگریئ، بەس ئەیتوانی، دایە بە قسەئ ئەكرد و مائەكەمان جیھئشت، دایە بە دژواری دەیتوانی رئ بكات، چەند هەنگاوئکی دەنا و دادەئیشت، من بائم دەگرت و بەرزم دەكردەوه. داوای ئئ دەكردم بیبەم بو لای باپیرە. دەمێك بوو هەوا تاریك داھاتبوو. ئەناكاو گەئیشتیئە سەر شەقامیكی گەورە. گالیسكەكان

ئەبەردەم مائىكى گەورەدا رادەوۋەستان، كەسانىكى زۆريان ئىۋە دادەبەزىن. پەنجەرەكان رۋوناك بوون و دەنگى مۇسقىقا دەبىسترا. دايە ئەبەردەم مائەكە راۋەستا، دەستى گرت و گوتى: ((ئىلى، تا كۆتايى تەمەنت بە ھەژارى بىمىنەرەۋە، بە ھەژارى بىمىنەرەۋە، بەس تەنيا مەچۆ بۆ لاي ئەم جۆرە مرقۇقانى، ھەر كەسىك بانگىتى كرد، يان ويستى ئەگەل خۇيدا بتبات، تۆ ھەرگىز داۋى مەكەۋە. تۆش دەتوانىت ئەۋى بىت، دەۋلەمەند بىت، جلى نويىت ئەبەردا بىت، بەس من ھەز ناكەم. ئەم مرقۇقانى نارەسەن و بىبەزەبىن، پىت رادەسپىرم كە بە ھەژارى بىمىنەرەۋە، ئىش بىكەيت، يان تەنانەت سوال بىكەيت، ھەر كەسىكىش داۋى لى كرديت بچىت و ئەگەل ئەۋدا بژىيت، پىي بلى من نامەۋى بىم بۆ مائتان...)) دايە ئەم قسانەى بەدەم نە خوشىبەۋە بۆ كردم. ((

جا ئە بارىكدا كە كۆلمەكانى سوور ببوونەۋە و ئە خەفەتاندا ھەئدەلەرزى، بۆى زياد كرد: ((منىش تا دوا ھەناسە ملكەچى فەرمانەكانى دەبم، تا كۆتايى تەمەنم خەرىكى ئىشكردن دەبم، ھەر ئەبەر ئەۋەش ھاتووم بۆ مائتان، بۆ خزمەتكردن و ئىش كردن، ناشەۋىت بىمە كچتان...))

ئانا باۋەشى بە كچۆلەكەدا كرد و گوتى: ((بەسە، بەسە، ئازىزم. دايكت ئە بارىكدا ئەم قسانەى بۆ كر دوويت كە نە خوش و ناساغ بوۋە.))

نىكۆلاى بە شىۋەبىەكى شەرەنگىزانە گوتى: شىت بوۋە.

ئىلى بە رەقى ۋەلامى دايەۋە: ((رەنگە شىت بوۋىت، بەس ئەمە راسپاردەى ئەۋ بوو و منىش تا كۆتايى تەمەنم ملكەچى دەبم. دايە داۋى گوتنى ئەم قسانە، كەوت و ئە ھوشچوو.))

ئانا گوتى: ((ئەى خودايە، ئە نىۋ كۆلان، بەۋ چلەى زستانە و بە نە خوشىشەۋە!))

- ويستيان بمانبەن بۆ بىنكەى پۆلىس، بەس بەرپىزىك خۆى تىبھەتقورتاندا و ئە منى پرسىي مائمان ئە كويىبە، دە رۆبلى پىدام و داۋى ئە گالىسكە ئىخوۋرەكەى كرد بمانگەيە نىتە مائەۋە. ئەۋ رۆژە بەدوا، ئىدى دايە ئە جىگەكەى نەھاتە دەرى و مرد.

ئانا بە سەراسىمەيى و نارەحەتتەيەۋە پرسىي: ((يانى باۋكى ھەر نەبىبەخشى، ئەرى؟))

ئىلى كە ئەژىر بارى ئازارىكى سەختدا بوو، خۆى كۆنترۇل كرد و گوتى: ((نا، دايە ھەفتەيەك بەر ئەۋەى بمرىت بانگى كرد و گوتى: ((ئىلى، بۆ دواھەمىن جار بچۆ بۆ لاي باپىرەت، داۋى لى بىكە بىتە دىدەنىم و بىبەخشىت، پىي بلى من ئاخىر و ئۆخرەم، تا ھەوت ھەشت رۆژىكى دى دەمرم و ئەم دونىايەدا تۆ بە تەنيا جىدەھىلەم. ھەرۋەھا پىشى بلى كە ئەم دەمى مەرگەدا بەداخەۋەم...)) چووم بۆ لاي باپىرە و ئە دەرگەم دا. دەرگەى كر دەۋە، كە چاۋى بە من كەوت ويستى يەكسەر دەرگەكە دا بخت، بەس من بە ھەردوو دەست پائەم بە دەرگەكەۋە نا و ھاوارم كرد: ((دايە

خهريکه دهریت، داوی نیوهی کردوو، ورن () بهس نهو به پال کردمیبه دهی و دهرگه‌که‌ی پیوه‌دا. گه‌رامه‌وه بو لای دایه، له ته‌کییه‌وه پال که‌وتم، باوه‌شم پییدا کرد و هیچم نه‌گوت، نه‌ویش گرتمیبه باوه‌ش و هیچی نی نه‌پرسیم...)

نیکلای له‌م ساته‌دا هه‌ردوو دهستی خستبوونه سهر میزه‌که و به قورسی هه‌نده‌ستایه‌وه، بهس داوی نه‌وهی به نیگایه‌کی سهر و په‌ریشانه‌وه چاویکی نی کردین، وه‌ک نه‌وهی نیدی هازی تیدا نه‌مابیت، خوی خسته‌وه سهر کورسییه‌که. نا‌سهرنجی نه‌دا، نیلی زیاتر به‌خووه‌گوشی دهستی به‌گریان کرد.

نیلی گوتی: ((بو دوا‌هه‌مین رۆژ، نزیکه‌ی عه‌سر، دایه‌ به‌ر نه‌وهی به‌ریت، بانگی کردم، دهستی گرت و گوتی: <<نه‌مرو ته‌مه‌نم دوا‌یی پی دیت، نیلی>> ویستی شتیکی دیشم پی‌بلیت، بهس نه‌یتوانی. چاوانی ده‌یانروانی، بهس ده‌نگوت من نابین، وه‌لی ده‌سته‌کانمی هه‌روا له‌نیوه‌ دهستی خویدا گرتبوون و ده‌یگوشین، به‌هیمنی ده‌ستم له‌نیوه‌ دهستی ده‌ره‌ینا و رامکرده‌ ده‌ی. به‌راکردن هه‌تا به‌ر ده‌رگه‌ی مائی با‌پیره‌ نه‌وه‌ستم. وه‌ختیک چاوی پی‌م که‌وت، یه‌کسه‌ر هه‌ستایه‌ سهر پی، به‌چه‌شنيک ترسا که‌ ده‌موده‌ست له‌رزی نی‌نیشت، ده‌ستیم گرت و ته‌نیا گوتم: <<خه‌ریکه‌ ده‌ریت>>. نه‌وسا یه‌کسه‌ر گۆچانه‌که‌ی هه‌نگرت و به‌هه‌له‌داوان دوام که‌وت، ته‌نا‌ه‌ت خه‌ریک بوو کلاوه‌که‌ی بیر بچیت، هه‌وا زۆر سارد بوو، کلاوه‌که‌یم کرده‌ سهری و پی‌که‌وه‌ که‌وتینه‌ راکردن، داوام نی‌کرد په‌له‌ بکات و خیرا گالیسه‌که‌یه‌ک به‌کرئ بگریت، چونکه‌ دایه‌ له‌م ده‌قه و نه‌وه‌ده‌قه دایه‌. بهس نه‌وه‌ ته‌نیا هه‌وت کۆپیکی پی‌بوو. گالیسه‌که‌کانی راده‌گرتن، له‌گه‌ل گالیسه‌که‌وانه‌کان چه‌ند و چوونی ده‌کرد، بهس نه‌وان پی‌یان راده‌بوارد و قه‌شه‌ریشیان به‌نازۆرکار ده‌کرد، نا‌خر نازۆرکاریشمان له‌گه‌ل بوو. نا‌چار به‌راکردن که‌وتینه‌ ری، با‌پیره‌ ماندوو بوو‌وو و به‌دژواری هه‌ناسه‌ی ده‌دا، بهس وی‌رای نه‌وه‌ش، له‌سه‌ر راکردنه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. له‌پر به‌ریوه‌وه و کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌وت. ده‌ستیم گرت و به‌رپی‌م خسته‌وه. ریک به‌ر له‌داهاتنی شه‌و گه‌یشتینه‌ مائی، بهس دایه‌ مردبوو... با‌پیره‌ که‌ چاوی پی‌ی که‌وت، ده‌سته‌کانی به‌یه‌کدا کی‌شان، له‌رزی نی‌هات و بی‌نه‌وه‌ی هیچ بلیت لای دایه‌وه‌ دانیش. منیش چوومه‌ لای، ده‌ستیم گرت و هاوارم کرد: <<بروانه، نه‌ی مروقی بی‌به‌زه‌یی، دلت ناوی خوارده‌وه>> نه‌وسا با‌پیره‌ هاواری کرد و وه‌ک مردوویه‌ک که‌وته‌ سهر زه‌وی...

نیلی له‌باوه‌شی نا‌نا هاته‌ ده‌ی، ته‌واو نار‌ه‌ه‌ت بوو، به‌ره‌نگی په‌ریوه‌وه له‌ناوه‌راستمان راوه‌ستا، بهس نا‌نا به‌فرکه‌یه‌ک خوی گه‌یانده‌ نه‌و، دووباره‌ له‌باوه‌شی گرت‌وه‌وه و وه‌ک نه‌وه‌ی که‌ نیله‌می بو‌هات‌بیت گوتی:

- له‌مه‌ودوا خۆم هه‌م، خۆم ده‌بمه‌ دایکت، تو ده‌بیته‌ کچم. به‌نی، نیلی، با‌لیره‌ برۆین و له‌م مروقه‌ بی‌ره‌حمانه‌ دوور بکه‌وینه‌وه‌ که‌ ده‌رد و نازاری نه‌وانی دی شادیان ده‌کات. خودا به‌خوی هه‌قیان نی‌ده‌کاته‌وه‌!... وه‌ره‌ نیلی، وه‌ره‌ با‌لیره‌ برۆین...

هەرگیز ئەوم ئە بارودۆخیکی ئاوهادا نەدیتبوو و پیم وانەبوو که بهو رادهیه بورووزی و خەفەتبار بییت، نیکۆلای ئەسەر کورسییه کهی هەستا و به دەنگیکی پچر پچرهوه لپی پرسیی:

- ئەوه بۆ کوئ دەچیت، ئانا؟

ئانا ئە باریکدا که نیلیی بهرهو دەرگه که رادهکیشا گوتی: ((بۆ لای ئەو، بۆ مائی کچه کهم، ناتاشا))

- سەبرکه، راوهسته! ...

- سەبرگرتن ئەگەل مرۆقیکی وهك تۆدا بیسووده. دەمیکه سەبرم گرتوو، هەر وهها ئەویش، خواحافیز!

ئانا دواي گوتنی ئەم قسانه، لای ئە میزده کهی کردوه و واق و ور ئە جیی خوی راوهستا. به دەستی ئەرزۆک کلاوه کهی ئە دەست گرتبوو و په ئە پەل خەریکی ئە بەرکردنی کهواکهی بوو.

ئانا دەستهکانی به باریکی تکا نامیزهوه خستبوونه سەر سەنگی، ئە دۆخیکیدا که باوهری به راستیه تیی ئەو دیمه نهی بهرچاوی نەدەکرد و زاتی نەبوو برۆا بهو خوشبه ختییه بکات، گوتی: ((تۆیش... تۆیش ئەگە ئەم دییت؟))

- ناتاشا، ناتاشای من ئە کوئییه، کچه کهم ئە کوئییه؟

پیره میزده که به شیوهیه کی خۆنه ویستانه ئەم قسانه ی ئە دەم دەرچوون: ((ناتاشا کهم بۆ بهیننه وه. ئە کوئییه؟))

گۆچانه کهم بهرهو لای درێژ کردبوو، لپی وهرگرتم و بهرهو دەرگه که فرکه ی کرد، ئانا هاواری ئی هەستا: ((به خشیویه تی!))

بەس بەر ئەوهی کابرای پیره میزده بگاته ئاسانهی دەرگه که، ئە کتوپریکیدا دەرگه کرایه وه و ناتاشا خوی به ژووریدا کرد، رەنگی پەری بوو، چاوهکانی بریقەیان دەهات و دەتگوت تایان لیها توهه. جلهکانی ئەبەر باراندا تەر و تلیس بیوون. سەرپۆشه کهی خلیسکا بوو و کهوتبووه سەر شانەکانی، نووکی بژانگه پرەکانی دتۆپه بارانیان لیوه دەتکا.

به هه ئەداوان خوی به ژووریدا کرد، که چاوی به باوکی کهوت، ئەبەر ده مییدا کهوته سەر ئەژنو و دەستهکانی بهرهو ئەو درێژ کردن.

وهك چۇن مندا ئىككى ھەلدەستىنى تەتەۋە، نىكۆلايش بە ھەمان شېۋە ئەۋى ھەستاندەۋە، بردى و ئەسەر كورسىيەك داينىشاندا، پاشان بە خۇي ئەبەردەمىدا كەۋتە سەر ئەژنۇ. دەست و پىي ئەۋى دا يە ماچ، بە نىگا ھەئى دەلوۋشى و سەر و پروۋى نوقمى ماچ كوردبوو، دەتگوت برۋاى بەۋە نىيە كە جارىكى دى گەراۋەتەۋە بۇ لايان، جارىكى دى دەيىنىت و دەنگى دەبىستىت، دەنگى كچەكەي، ناتاشا! ئانا بە چاۋى فرمىسكاۋىيەۋە كچەكەي ئە باۋەش كوردبوو، سەرى بە سنگىيەۋە دەگۈشى و دەتگوت ھەر ئىستە ئە خۇ دەچىت، ئىدى تواناى قسە كوردنى نەبوو.

نىكۆلاى بە دەنگىكى پىچر پىچرەۋە دەيگوت: ((نازىزم!... ژىنى من!... كەيف و شادىم!...)) دەستى ناتاشاى گرتبوو و ھەك ئەۋىندارىك، چاۋى برىبوۋە پروخسارە بىرەنگ، لاۋاز، جوان و چاۋە برىقە دارەكانى.

دەيگوت: ((گيانى من!... تەمەنى من!... كەيف و شادىي ژىنم!...)) جا ديسان بىدەنگ دەبوۋەۋە و سەرمەستانە چاۋى ئى دەبرىەۋە. ھەروا ئە بەردەمىدا كەۋتەبوۋە سەر ئەژنۇ و بە خەندەيەكى كال و مندا لائەۋە بە ئىمەي دەگوت: ((كى بە منى گوتبوو لاۋاز بوۋە؟)). جا ديسان گوتى: ((راستە، كەمىك لاۋاز بوۋە، رەنگىشى پەرىۋە، بەس چاۋى ئى بىكەن چەندە جۈنخاسە!)) پاشان ئەژىر بارى قورسى ئەۋ شادىيەدا، كە دەتگوت رۇحى تواناى بەرگەگرتىنى نىيە، ديسان بىدەنگ بوۋەۋە.

ناتاشا گوتى: ((باۋكە گيان، ھەستەۋە، منىش دەمەۋىت ماچتان بىكەم...))

نىكۆلاى پروۋى كوردە ژنەكەي و گوتى: ((ئە، نازىزەكەم، ئانا خۇ بىستت كە بچكۆلەكەم چەندە بە سۇزەۋە ئەم قسەيەي كورد.))

جا بە لەرزەۋە باۋەشى پىداكرد.

- نا، ناتاشا ئەۋە منم كە دەبىت خۇم بىخەمە بەر پىيەكانت، ھەتا ئىم خۇش بىتت و منىش بە تەۋاۋى بوۋنەۋە ھەستى پى بىكەم، من ئىدى شايەنى لىبوردنى تۇنىم، حاشام ئى كرىت، نەفرەتم ئى كرىت، دەبىستىت ناتاشا،

من تۆم بە نەفرەت كرد! بەس تۆ نە دەبوو باوەر بکەیت. ئەى بچكۆلەى بېرەحم، بۆ ئەوەندە خۆت لە من بە دوور گرت؟ باش دەترانى كە چ پېشوازيهكت لى دەكەم... ئا، ناتاشا، بىرت دىت كە لە رابردودا چەندم خۆش دەويستىت؟ بە هەموو بوونەمەوه خۆشم دەويستىت، باشە، ئىستە دوو هېندەم خۆش دەويستىت، ئەوه چى دەئيم، هەزار هېندەى رابردووم خۆشتر دەويستىت، گەر بەهاتبايت، دلم دەر دەهينا و دەمخستە بەر پېهەكانت... ئا، ئەى شادىي ژيانى من.

ناتاشا بە دەنگىكى نزم و لەرزۆكەوه، ئە بارىكدا كە فرمىسك بەرچاوى گرتبوو گوتى: ((كەواتە ماچم بکە، ئەى مروقى بېرەحم، وەك داىكەم لىو و رووم ماچ بکە.))

نىكۆلاى دواى ئەوهى كە تا ماوهيهكى دريژ ئەوى بە باوهشيبهوه گوشى، گوتى: ((چاوهكانت، چاوهكانىشت ماچ دەكەم، وەك رابردوو، بىرت دىت؟ ئا، ناتاشا يانى تەنانەت هەر بۆ ساتىكيش غەرييبى ئيمەت نەكرد؟ من كەم تا زۆر هەموو شەويك خەونم پىتەوه دەديت، هەموو شەويك دەهاتىت بۆ لام و من بە بينىت چاوم پىر دەبوو ئە فرمىسك، جارىكيان ئە خەوما مندا ل بوويت، وەك ئەو وەختانەى كە دە سالان بوويت و تازە دەستت بە پىنانۆ ژەنن كردبوو، جليكى كورتى رەنگىنت ئە بەر بوو، پىلأويكى جوانىشت ئە پىندا بوو، هەروەها چەند دەسبەندىكى سوورىشت ئە دەستدا بوو. بىرت دىت، ئانا، كە دەستەكانى چەندە بچكۆلانە و جوان بوون؟ هاتىت بۆ لام، ئەسەر ئەژنۆم دانىشتىت و دەستت كرده مەم... كەواتە ئەى مندائى لاسار لات وابوو كە من بە نەفرەتم كردوويت و گەر بگە پىتەوه من باوهشت بۆ ناكەمەوه؟... بەس من، گوئيگرە، ناتاشا، هەميشە ئە دەورى مائەكەت بووم، داىكت ئاگادار نەبوو، هېچ كەس نە يەدەزانى، جار جار ئەژيىر پە نچەرەكەتدا رادەوهستام، جاروبارىش تا نيوەرۆ بە دەوروبەرى مائەكەتدا دەسوورامەوه، ئوميدەم وابوو بىتە دەرى و ئە دوورەوه چاوم پىت بکەوى، جا شەوانەش هەميشە ئە كەنار پە نچەرەكەتدا مۆمىك داگىرسابوو، هەر مە پرسە كە چەند جار بەو ئوميدەوه هاتووم بۆ ئەوى، تەنانەت بۆ بينىنى مۆمەكەت، يان تەنيا بۆ ئەوهى سىبەرەكەت بىينم و بە دريژايى شەو دوعات بۆ بکەم. ئايا تۆ بىرى منت دەكرد؟ هەرگىز دوعات بۆ دەكردم؟ دئە بچوو كەكەت هەوائى پى نە دەدايت، كە من ئەوى، ئەژيىر پە نچەرەكەتدا رادەوهستام؟ هەر مە پرسە كە بە وزستانە، چەند جار بە پليكانى مائەكەتدا سەر كەوتووم، دەرەنگانىك، نيوەشەوان، ئەو بادا كە تاريكەدا چاوهرپىم كردوويت، يان گويم بە دەرگەكەتەوه ناوه، بە هيوای ئەوهى كە دەنگت يان پىكە نىنەكەت بىيستە... باوەر دەكەيت كە من هەرگىز بە نەفرەتم كردبىت؟ چەند شەويك ئە مەوبەر هاتمە بەر دەرگەى مائەكەت، ويستم پىت بلىم كە لىت خۆش بوومە، بەس ئەو ساتەدا هەر ئە خۆمەوه گەرامەوه... ئا، ناتاشا!))

هەستايە سەر پى، ناتاشاى ئەسەر كورسييه كە هەستاند و توند ئە باوهشى گرت، پاشان ئەسەرى رۆيشت:

- ئەو ئىستە لىرەيه، ئەسەر دلم! ئا، ئەى خوايه! سوپاس بۆ هەموو شتىك، بۆ هەموو شتىك، بۆرق و توورەبىت، بۆ سۆز و ميهره بانىت!... بۆ ئەوهى كە دواى ئەو توفانە سامناكە، ديسان خۆرى خۆت پى نیشان دايەنەوه! سوپاس

بۆ ئەم ساتە پر ئە خوشبەختییە! ئاھ گەرچی ئییم سووک و رسوا کراوین، بەس گرنگ ئەوویە که نیسته ههمومان
لە دەوری یە کدیین. نیسته نووتبەر زو بەدەفەران، چی دەئین با بلین، با سەرکەوتن هەر بۆ ئەوان بیت، با بماندەنە
بەر بەرد، ترست ئە هیچ نەبیت، ناتاشا... دەست دەخەینە نیو دەستی یەك و من پێیان دەئیم: ((ئەو کچە ئازیز و
تاقانە کەمە، ئەو کچە ی که ئە گیانم خوشتر دەویت، ئەو کچە بیگوناخە ی که سووکایەتییان پیکرد، بەس من
خۆشم دەویت و پیرۆزی دەکەم.))

ناتاشا که ئە باوەشی باوکی دابوو، دەستی بەرەو من درێژ کرد و گوتی: ((ئاھ، قانیا، قانیا، قانیا!))

هەرگیز ئەو ستەم بیر ناچیتەووە که فکری لای من بوو و بانگی کردم!

نیکۆلای سەیریکی چواردەوری کرد و پرسیی: ((ئەی نیلی ئە کوئیە؟))

ئانا گوتی: ((ئاھ، بە ئی، کوا نیلی، خنجیلانە کەم، خۆ ئەومان بیر نە مابوو.))

بەس نیلی ئەوئ نەبوو و بی ئەووی سەرنجی هیچ کەسیکی راکیشا بیت، بە دزییەووە خۆی بە ژووری خەوتنە کە دا
کردبوو. هەموومان چووین بۆ ئەوئ، نیلی بە ترس و لەرزەووە خۆی ئە سووچیکدا حەشار دابوو. نیکۆلای هاواری کرد:
((نیلی، کچۆئە کەم، چی دەکەیت لێرە؟)) جا ویستی باوەشی پێدا بکات، بەس نیلی بە نیگایەکی مکوورەووە چاوی
تی بری. دەتگوت هۆشی لەسەر خۆی نییە و گوتی: ((دایە، دایە ئە کوئیە؟)) پاشان دەستە لەرزۆکەکانی بەرەو
ئیمە درێژ کردن و دووبارە گوتییەووە: ((دایکم ئە کوئیە؟)) دەنگیکی جەرگەر ئە گەرۆویەووە هاتە دەری، رووخساری
گرژ بوو و دواي تووشبوونی هە ئەم تیکی توندی فی کەوتە سەر زەوی

پاشبەند

دواھە مین یادگار بیه کان

ناوھ راستی مانگی حوزهیران بوو، هه واش گهرم و هه ئماوی. مانه وه له شار شتیکی دژوار بوو، پیاده پیکان داخ ببوون، تهپ و تۆز تهواوی شاری گرتبوویهوه، جوړهها بونیش به هه وادا بلاو ببووهوه... بهس ئهوهی باش بوو که هه وره گهرمه کان له ئاسویهکی دووردهسته وه گهرمه یان نیوه هات، بهره بهره ئاسمان تاریک بوو، با هه ئی کرد و تهواوی تهپ و تۆزه که ی له شار دوورخسته وه. چهند دئوپه بارانیکی درشت که وتنه سهر زهوی. چهند ساتیک دواتر، ئاسمان وهک ئهوهی دهی کرد بیته وه، نیزمه بارانیکی به سهر شاردا باراند. بۆ نیو کاتر میتر دواتر که دیسان خۆر ده رکه وته وه، په نجهری ژووره که مه کرده وه و به هه موو توانامه وه نه وه هه و باراناوییه م هه ئده مژی. سهرمه ستانه ده مویست پینووس و کاغز و خاوهن کار و تهواوی کاره کانم پشتگوی بخه م و به ره و لای «ئازیزانم» رابکه م، که

له فاسیلی ئۆستۈپ بولۇن. بەس گەرچى ئۇ ۋەسەسەيە زۆر بەھىز بوو ۋەلى بەسەر خۇمدا زال بووم و بە جۇرئىك له پەستىيە ۋە گەرامە ۋە سەر قە ئەم و كاغەزەكەم: دەبوو ھەر چۆنئىك بوو كارەكەم تەواو بىكەم! خاۋەن كارەكەم داۋاى دەكرد و ئەگەر نا ھىچ پارەيەك له ئارادا نەبوو. بەس ئەمشەو بۇ خۇم ئازاد دەبووم، ئازاد بە وىنەى ھەوا، ئەمشەو پاداشتى دوو رۇژ و دوو شەو كارکردنى بەردەوام ۋەردەگرت. ئىدى ئىستاكە كارەكەم تەواو بوو، پىنئوسەكەم دەخمە سەر مېز و له شۆينەكەم ھەئدەستم. پشت و سنگم ژان دەكەن، ھەرۋەھا سەرىشم. ئەم ساتەدا ھۆشم تەواو ئالۆزە و دواھەمىن ۋەتى دكتورەكەم له گۆيمدا دەزنگىتە ۋە: ((نا، ھىچ وزەيەك بەرگەى گۆشارىكى ئەم جۆرە ناگرىت، ئەمە كوشندەيە!)) ۋىپراى ئەۋەش تا ئىستە بەرگەم گرتە! سەرم دەسوورئ و بە ھەزار حائىك دەتوانم خۇم بە پىئە رابگرم، بەس دئەم لىۋان لىۋە له شادىيەكى بى كۆتا. چىرۆكەكەم تەواو بوو، خاۋەن كارەكەم گەرچى تا ئىستە ۋەك يارمەتى برە پارەيەكى پىداوم، بەس ۋەختىك كە چىرۆكەكەم پىدا دىسانەۋە برە پارەيەكى دىكەم دەداتى، تەننەت گەر پە نجا رۇبلىش بىت بۇ من زۆرە، دەمىكە برە پارەيەكى ئاۋەھام له گىرفانى خۇمدا نەديۋە. بە پەرۋشەۋە كالاۋەكەم لەسەر دەكەم، دەستئوسەكەم لەژىر بائەم دەنېم و بە خىرايىيەۋە له مال دەچمە دەرى، بەرەو مالى ئەم ئالىكساندرا پتروۋىچە ئازىزە بەرى دەكەم.

بەر ئەۋەى له مال دەرچىت دەستم پىي راکەيشت. ئەۋىش ئەم دوايىانەدا دەستى دابوۋە كارىك كە ھىچ پەيۋەندىيەكى بە ئەدەبىياتەۋە نەبوو، بەس كارىكى پر داھات بوو، ئەو كارەى سپاردبوۋە دەستى يەھوودىيەكى رەشپىست كە له دەفتەرەكەيدا بۇ ماۋەى دوو كاتژمىر پىكەۋە گفتوگۆيان كىردبوو. بە سىمايەكى مېھرەبانانەۋە دەستى بەرەو لام درىژ كىرد و بە دەنگىكى ھىمەن و لەسەرخۇ ئەحوالى پرسى. ئەو مەۋقئىكى زۆر باشە و گائتەى لى دەرىچى من زۆر قەرزارى ئەوم. ئەو گوناهى چىيە گەر تەواۋى تەمەنى خۇى له دونىاي ئەدەبىياتدا بەسەربىت و ھاۋكات كاسبكارىش بىت؟ باش دەركى بەۋە كىردوۋە كە ئەدەبىياتىش پىۋىستى بە كەسانى كاسبكار ھەيە، له كاتى خۇشىدا سۇسەى ئەم مەسەئەيەى كىردوۋە. رىز و ستايش بۇ ئەۋ! لەبارەى كاسبى و كرىن و فرۆشەۋە، دەستىكى بالاي ھەيە و ھىچى نەھىشتوۋەتەۋە.

بە خەندەيەكى دل پەسەندەۋە پىشۋازىيە له ھەۋالى تەواۋىۋى چىرۆكەكەم كىرد، چۈنكە بەتەما بوو له ژمارەى داھاتوۋى گۆقارەكەيدا بلاۋى بىكەتەۋە، سەرى لەۋە سورماۋە كە چۈن دواچار تۋانىۋەمە بەم خىرايىيە كارىك تەواو بىكەم و ئەمەش بۇ ئەۋ ماىەى شادى و سەرسامىيە. پاشان بەرەو گا سندوۋقەكە دەروا و پە نجا رۇبلم بۇ دەھىنئىت تا بە ئىنەكەى خۇى بىباتەسەر. ھاۋكات گۆقارىكى نەيارم دەداتە دەست و ئامازە بە ستوۋنى رەخەكان دەكات كە له ۋتارىكدا چەند وشەيەكىان سەبارەت بە دواھەمىن رۇمانى من نووسىۋە.

چاويكى پيدا دەخشيئىم، بابەتەكە ئەلايەن كەسكەۋە نووسراۋە كە ئەگەرچى ھېرشى نەكردوۋمەتە سەر، بەس تاجىشى ئەسەر نەناوم: بەمە زۆر خوشحالم. كابرانى <<روونووسكەر>>^۱ نە دريژەي قسەكانيدا نووسيوپەتى كارەكانى من <<بۆنى ئارەقەيان ليوە دىت>>، واتا زۆر بە نووسىنەكانەمەۋە ھىلاك دەبەم و ئارەقەيان پيوە دەريژم تا دواجار كاريكى شياۋ و باش بىخەمە بەردەست.

ھەردوۋكەمان ئە تىرقەي پىكەنىنمان دا. بەوم گوت چىرۆكە تازەكەمەم ئە ماۋەي دوو شەو و رۇژدا نووسيوۋە و گەر ئەم <<روونووسكەر>>ى كە رەخنە ئە واسواسى زىاد ئە رادەي من دەگرىت، داخو گەر بەمە بزانيئ دەبىت چ كاردانەۋەيەكى ھەبىت؟

- بەس باش ناكەن، نىشان پتروفيچ بۇچى ھىندە خۇتان ھىلاك دەكەن و شەۋانەش ھەر خەرىكى نووسىن دەبن؟

ئەم ئالىكساندەر پتروفيچە مروفيكى زۆر ئەبەر دلانە، بەس تەنيا يەك عەببى ھەيە كە ئەۋىش داۋەرى كردنە ئە كارە ئەدەبىيەكاندا، جا بەتايىت ئە بەرامبەر كەسانىكىشدا كە زۆر باش ئەو دەناسن. بەس من نامەۋى سەبارەت بە ئەدەبىيات و توۋىژى ئەگەل بىكەم، پارەكەم وەردەگرم و كلاۋەكەم ھەئدەگرم. ئالىكساندەر پتروفيچ دەيەۋىت بچى بۇ فىلاكەي و ۋەختىك كە دەزانى من بەتەمام بچم بۇ قاسىلى ئۇستز، بە مېھرەبانىيەۋە پىشنيار دەكات كە بە گالىسكەكەي بەگەيەنىت. دەئىت:

- زانيوتانە، گالىسكەيەكى نويم كرىۋە، ھىشتا نەتان ديوە. زۆر جوانە.

دەچىنە سەر پايكانى بەردەم بىناكە. ئە راستىدا گالىسكەكەي زۆر جوانە و ئالىكساندەر پتروفيچ زۆر دلى پىخۇشە، ھەز دەكات نىشانى تەۋاۋى دۇستەكانى خۇى بدات.

ئە دريژايى رىگەدا ديسان دەچىتەۋە سەر ھەندىك سەرنج و تىببىنى سەبارەت بە ئەدەبىياتى ھاۋچەرخ. كەبىفى بەۋە دىت ئەبەردەم مندا ئەم بارەيەۋە قسان بكات و ئەو قسانەي كە ئەم دوايىانەدا ئەم نووسەر و ئەو نووسەرەۋەي بىستون، كە برۋايەكى تەۋاۋى بە سەرنج و بۇچوۋنەكانىان ھەيە، دوۋبارە بكاتەۋە. ئەم بارەيەۋە ھەندىك جار، ھەر ئەخۇۋە بايەخ و رىژىكى زۆر بۇ ھەندىك پرس دادەنىت. ھەندىك جارپىش دەستكارى راۋ بۇچوۋنەكان دەكات و بە سەقەتى ئە شوينى نەگونجاۋدا دەريان دەبرىت. منىش بەبى ئەۋەي راۋبۇچوۋنىك دەربىرم گويى بۇ شل دەكەم و ستايشى ئەۋ ھەموو راۋبۇچوۋن و خەيال پلاۋيانە دەكەم. بە خۇم دەئىم: ((ئەم پياۋە، رەنگە ھەموو كاتى خۇى بۇ پەيداكردىنى پارە تەرخان كىردىت: بەس نا پىۋىستى بە ناۋبانگىش ھەيە، ناۋبانگى ئەدەبى، ناۋبانگ دەركردن ۋەك بلاۋكەرەۋەيەكى گەۋرە، يان رەخنەگرىكى باش))

^۱ روونووسكەر: ئەبەرگەرەۋە: نووسەرەۋە.

لەم ساتەدا خەریکی دووبارەکردنەوهی سەرنج و بۆچوونیکیە که سێ رۆژ لەمەوبەر بەخۆم ئەگفتوگۆیە کدا پێم گوتبوو، که چی ئەو کردوویەتییه هی خۆی و بە روومیدا دەداتەوه. بەس ئالیکساندەر پتروقیچ زۆر بەی کات تووشی ئەم جوړە زەین کویریە دیت و دوستانەکانیشی بەم خائە لاواز و بیزیانەیی ئەو دەزانن. ئە گالیسکه کهیدا دانیشتوو و خەریکی وتاردانە، هیندە ئەبەخت و چارەنووسی خۆی رازیه که هەر باسی مەکه! نیستاکە وەک خویندکاریکی زانکۆ دانیشتوو و ئە بابەتیکی ئەدەبی دەکوڵیتەوه و دەنگە هیمن و بەرپزانیەکی یارمەتییه کی باشی دەدات بۆ ئەم لاف و گەزاف لیدانەیی. بەرە بەرە بەو ئە نجامە دەگەم که ئالیکساندەر پتروقیچ تەواوی نووسەران بە راستگۆ و سەر راست دەزانیت، یان بە پیچەوانەوه بە گەمژە یان بی ناوەز. هەلبەتە ئەم جوړی داوهری کردنە ئە دڵە زیاد ئە رادە سافەکی ئالیکساندەر پتروقیچەوه سەرچاوه دەگریت.

بەس من نیدی گوی بۆ قسەکانی ناگرم. ئە قاسیلی ئۆسترف دام دەبەزینیت و منیش بەرەو لای دوستانم رادەگەم. ئەمەش کۆلانی سیزدەهەم و ئەوێش مائە بچووکه که یان. ئانا که چاوی پێم دەکویت، دەستەکانی دەجووڵینیتهوه، پە نجه دەخاتە سەر نووتی بۆ ئەوهی بیدەنگم بکات.

بە چرپە پێم دەنیت: ((نیلی تازە خەوی لیکەوتوو، توخوا هە ئی مەستیینه. زۆر لاواز بووه، زۆر خەمی ئەومە. دکتور گوتووێتی هیچی نییه. خۆ مرۆف سەر لەم دکتۆرهی تۆ دەرناکات. ئیشان پتروقیچ، تەریق نابیتەوه؟ بۆ خوانی فراوین چاوه‌رپیت بوون... ئەوه دوو رۆژە چاومان پیت ئەکهوتوو.))

بە دەنگیکی نزم گوتم: ((خۆ من پێم گوتبوون که تا دوو رۆژی دی سەردانتان ناکەم. کاریکم ئە بەر دەستدا بوو که دەشیا تەواوی بکەم...))

- بەس خۆ بە نیئت دابوو که بۆ خوانی فراوین لای ئیمە بیت، بۆچی ئەهاتیت؟ نیلی، ئەم فریشتە چکۆلانەیه، ئە جیگە کهی هاتە دەری و گوتی جارێ چاوه‌رپیی قانیا دەبم، جا قانیای ئیمەش هەر خودا دەیزانی ئە کوئیە. نیستە کاتر میڕ شەشی پاش نیوه‌رۆیه. تۆ تا نیستە ئەکوێ بوویت؟ نا، هاوار ئە دەست ئیوهی تە ئەکه‌باز. نیلی هیندە نارەحەت بوو که ئەمدەزانی چۆن نارامی بکەمەوه... خوشبەختانە خەوی ئی کەوت، ئەم فریشتەیهی من. سەرباری ئەوهش، نیکۆلای چوو بۆ شار و که میکی دی بۆ چا خوار دەنەوه دەگەریتهوه... پێشنیاری کاریکیان بۆ کردوو، ئیشان پتروقیچ، بەس کاتیکی بیر ئەوه دەکه‌مەوه که شۆینی کارەکی ئە پرمەیه، وەختە دڵم بوەستی...

- ناتاشا ئە کوئیە؟

- ئە حەوشیه، نازیزم! برۆ بۆ لای... ئەویش ئەم دوا ییانه‌دا رەفتاری زۆر سەیره. نازانم چیبه‌تی... نا، ئیشان پتروقیچ، زۆر نارەحەتم، ئەوێم دنییا دەکاتەوه که خوشحال و رازییه، بەس من باوهری پی ناکەم... برۆ بۆ لای، پاشان بە دزییهوه بۆم باس بکە بزانیم دەردی چیبه... باش؟

بەس ئىدى گۆي بۇ قىسەكانى ئەو ناگرم و دەچم بۇ حەوشە. ئەمە حەوشەيەكى بچووكە و سەر بە بىناكەيە، درىژىيەكەي بىست ھەنگاويك دەبىت و پانىيەكەشى ھەر ھەمان ئەندازەيە و پرە ئە گول و گيا: سى درەختى گەورەي پر ئە نق و پوپ، چەند سىي دارىكى بچووك، چەند ياسە زەردە و سىيا دەرمانيك، بنە تودرپكىك و دوو باخچەي شلىكى تىدايە، دوو بارىكە رىي پىچا و پىچىش بە بەينىاندا دەروات. نىكولاي زور بەم حەوشەيەو ھۆگرە و دەئى بەم نزيكانە قارچكىشى تىدا دەروى. نىلى زورى حەز ئەم شوينەيە: زۆربەي كات بە كورسيەكەو دەيىننە ئىرە، چونكە ئىستە بوو بە چرا و تاقانە مروارى خىزانەكە. بەس ئەو ھەش ناتاشا. بە خەندەيەكى خوشجالانەو دىتە پىشوازىم و دەستى بەرەو لام درىژ دەكات. وای كە چەندە لاواز بوو، رەنگى چەندە پەريو! ئەو ھەش تازە بە تازە ئە نە خوشى نە جاتى بوو و ئە جىگە ھاتووتە دەرى.

دە پرسى: چىرۆكەكەت تەواوكرد قانىيا؟

- تەواوم كرد و ئىدى ئەمشەو ئازادم.

- سوپاس بۇ خوا! خۇ ئە پە ئە پە لىاندا تىكت نەدا، ھا؟

- چار چىيە! سەرەراي ئەو ھەش ئەم بابەتە ھىچ شتىك ناگورپىت. وەختىك ئەژىر بارى ئەم گوشارە پۇحىيەدا كار دەكەم، دەكەمە ھەنومەرچىكى ھەستى تاييە تىيەو: بىرم رۇشتر دەبىتەو و بە قوونى تى دەفكرم، ئەوسا بەسەر شىوازى خۇمدا زال دەبەم، وەختىك كە دەورۇژىم، باشتر دەنووسم. ھەموو شتىك رايى دەبىت...

- ناھ، قانىيا! قانىيا!

سەرنجەم داوہ كە ناتاشا ئەم دوايىانەدا سەبارەت بە ناوبانگ و سەرکەوتنى ئەدەبىم زور ھەستىارە. تەواوى ئەو كىتپانەي خويندوووتەو كە ئە ماوہى ئەم سالانەي دوايىدا نووسىومن و تاو نا تاويك سەبارەت بە پلانى داھاتووم پرسىارم ئى دەكات، تەواوى ئەو رەخنە و توئىژىنەوانە دەخوئىتەو كە ئەسەر بەرھەمەكانم نووسراون و بە ھەندىكىان زور قەئس دەبى، دەيەوئىت ئە كايەي ئەدەبىياتدا جىگەيەكى بەرز بگرم. ھىندە بە گوروتىن و راشكاوييەو ھىواكانى دەردەبىرپىت كە ئەم ھۆگرىيە نوئىيەي تەواو سەرسامم دەكات.

- گوشارىكى زور دەخەيتە سەر خوت، قانىيا، خوت دەخەيتە ژىر بارى كارى سەختەو، دواجار تەندروستىت ئەدەست دەدەيت. سەيرى <<س>>بكە، بە دوو سال جا چىرۆكىكى نووسىو و <<ن>> ئە ماوہى دە سالدا تەنھا يەك رۇمانى بلاوكردوووتەو، بەس بە سەرنج و وردىيەكى زۆرەو كارى ئەسەر كردوو، تەنانەت بچووكترىن كەمتەر خەمى ئە كارەكەيدا بەدى ناكرىت.

- به ئى، وهلى نهوان ژيانيان دابينه، ناچار نين له ماوهيهكى دياريكراودا بابه تيك بنووسن، كه چى من... من قه له م
فروشم! بهس نه مانه هه مووى قسه ي بى سوودن، با وازيان لى بهينين، هاوريكه م. باشه هيچى تازه هه يه؟

- به ئى، بهر له هه موو شتيك، نامه يه كم له لايهن <<نهو>> هوه بو هاتوه.

- هيشتاكه ش؟

- به ئى.

نهمى گوت و نامه كه ي ناليوشاي پيدام. نهمه سييه مين نامه ي دواي جيا بوونه وه يان بوو. يه كه مين نامه ي له
مؤسكووه بو ناردبوو كه پيده چوو له بارىكى په شيو هوشانه دا نووسيبىتى. له نامه كه دا نووسيبوى نه وه نومهرجه ي
كه نيسته نهوى تيكه وتوو، ريگه ي پينادات به ئينه كه ي جيبه جى بكات و بگه رپته وه بو مؤسكو. له نامه ي دووه مدا
رايگه يان دبوو كه به م نزيكانه دپته وه و هاوسه رگيرى له گه ل دهكات، تازه نه وه برپاريكه و دراوه، له م دونيا يه دا
هيچ هيژيك ناتوانيت بهر هه ئستى بكات. بهس به شيو ازى نووسينه كه يدا ديار بوو كه ناوميده و دهسه لاتيكي دى
نه وه نه ده سوورپىنى، ههر له نيسته وه گومانى له جيبه جيكردى نه وه قسه يه هه يه كه دهيكات. له بابه تيكي ديدا
نووسيبوى كه كاتيا مايه ي سووكنايه تي و تاكه پشتيوانى نه وه. من په له پهل نامه ي سييه م هه ئچراند.

به دست و خه تيكي ناشيرين، كه نه ده خوينا رايه وه و ديار بوو په له پهل نووسراوه و چه ند په ئه يه كي فرميسك و
مره كه بى پيوه بوو، دوو لاپه رى ته واوى نووسيبوو. ههر له ديزه كانى سه ره تاوه دياربوو كه ناليوشا چاوى له
ناتاشا پوشيوه و هانى دابوو نه وه له بير بكات. هه ولى دابوو پيى نيشان بدات كه هاوسه رگيريه كه يان نه كرده يه،
كه سانيكى ديكه ريگرييان لى دهكهن كه دهسه لاتيكي زوريشيان هه يه و نه مانيش هيچيان پيناكريت، دواچار گه ر
زه ماوه ند بكه ن نه وا بى له به دبه ختى هيچى ديكه يان پى نابريت، چونكه هاوشانى يه كدى نين. بهس نه ييتوانى بوو
ههر به م شيوه يه دريژه به نامه كه بدا و له پر وازى له بيانوو و پاساو هيئانه وه هيئانبوو و له جيى نه وه ي كه نامه كه
بدرپىنى و دست به نووسينى نامه يه كي دى بكات كه نه وه ديئانه ي سه ره وه ي له ناودا نه بيت، داني به وه دا نابوو كه
به رامبه ر به ناتاشا گونا حباره، مرؤقيكى لاوازه و تواناي به ره ئستى كردنى باوكى نييه. نووسيبوى ناتوانى
باسى راده ي خه م و بيتافه تي خوى بكات، پيى وايه به ته واوى ده توانيت ناتاشا خوشبه خت بكات و نه وه دنيا يه كه
بو يه كدى كراون، به پيداگرى و مكورپيه وه به لگه و مه نتيق هيئانه وه كه يان باوكى رهد كردوو ته وه و له هه مان
كاتدا كتوپر ده ستى به وه سفكردى نه وه خوشبه خت يه كردبوو كه له رپى نه م جيا بوونه وه يه وه، به هه ردوو كيان
ده برپت. نه گه ر زه ماوه نديشيان بكر دبا نه وا تا كوتايى ته مه ن به بوئنه ي نه م لاوازي نواندنه وه نه فره تي له خوى
ده كرد... پاشان بو تا هه تا مائناوايى له ناتاشا كردبوو. نووسينى نه م نامه يه بو نه وه كه نه شكه نجه بوو،
دياربوو كه خوشى له خوى نه گه يشتوو. فرميسك بهر چاوه كانه م گرت. ناتاشا نامه يه كي دى پيدام كه له لايهن
كاتياوه نيرد رابوو. له هه مان پاكه تي نامه كه ي ناليوشا دابوو، بهس به جيا لاك و مور كرابوو. كاتيا به كورتى و

له چەند دیریکدا وتبووی که ئالیوشا زۆر خەمگینه. بەردەوام فرمیسک دەریژیت و گەلیک ناومیده، تەنانەت که میکیش نه خوش که وتوو. بەس <<ئەو>> بە خۆی ئەگەلی دایە و ناگای لیبه تی. کاتیا هەولێ دابوو بۆ ناتاشای روون بکاتەوه که نابێ پێی وابیت دلی ئالیوشا هەروا بەناسانی دەسرهوی و یان خەم و خەفەتە که ی جادی نیبه. هەروها ئەمەشی بۆ زیاد کردبوو: ((هەرگیز نیوه ئەبیر ناکات، بە ئەبەرچا و گرتنی هەستەکانی بی رادە نیوهی خوش دەویت، بۆ ئەبەدیش خوشتانی دەویت، گەر رۆژیکیش دابیت که ئیدی نیوهی خوش نهویت، یان بیرتان لی بکاتەوه و نازار نه چێژیت، ئەوا من ئیدی خوشم ناویت...)) هەردوو نامە کهم دایەوه دەست ناتاشا و بێدەنگانە نیگایە کمان ئەگەل یە کدی ئالوگۆر کرد. دەقی دوو نامە که ی پیشووش هەر شتیکی ئەم بابەتە بوو، هەنووکە بیریانمان دابوو بە گشتی هیچ قسە یە ک سەبارەت بە رابردوو ئەکەین. ناتاشا ئەژیر باری نازاریکی تاقەت پروکیندا بوو، بە روونی ئەمەم دەبینی، بەس تەنانەت ئەبەردەم منیشدا، ئەیدەو بیست ئەو بارە یەوه هیچ قسە یە ک بکات.

دوای گەرانەوه بۆ مائی باوکی بۆ ماوهی سێ هەفتە بە ئەرز و تاییەکی توندەوه ئە جیگە کهیدا که وتبوو و زۆر بە کهمی دەیتوانی ئە جیگە که ی بیته دەری. نیگۆلای قەرار بوو کاریک پەیدا بکات و بارو دۆخیان گۆرانکاریی بەسەردا بیته، من و ناتاشا زۆر بە کهمی ئەم بارە یەوه قسەمان دەکرد و دەمانزانی که دەبیته رۆژی ئە یە کدی جیا ببینەوه. وێرای ئەو هەموو سۆز و خوشەو بیستییهی که بۆ منی دەردەبری و سەرنج و گەرنگییهی زۆری پی دەدام و بە وردییەوه گۆیی بۆ قسەکانم دەگرت، لام وابوو که دەیهو بیته زەحمەتەکانی رابردوو بۆ قەرەبوو بکاتەوه. بەس ئەم هەستە نازار بە خەشە زوو بە زوو ئەنیوچوو، تیگە یشتەم که بیستیکی دیکە ی هەیه، زانیم زۆر بە سادەیی خوشیدەویم، بی رادە بە منەوه هۆگرە و ناتوانیته بەبی من و نیگەران بوونم دیریژە بە ژیان بدات، هیچ خوشکیک هەرگیز بە ئەندازە ی ناتاشا بڕاکە ی خۆی خوش ئەدەو بیست. دەمانزی که جیا بوونەوه که ی داها توومان دلی دەشکینی، ئەشکە نجهی دەدات، ئەویش دەیزانی که من ناتوانم بەبی ئەو بژیم، بەس ئەم بارە یەوه هیچ قسە یە کمان ئەدەکرد، وێرای ئەو هەش بە تیرو تەسە لی گفتوگۆمان ئەسەر ئەو رووداوانە دەکرد که ئە پیشماندا بوون.

هەوائی باوکیم لی پرسی، هاتە وه لام:

- پیم وایە هەر نیسته دەگەریتەوه، بە لیینی داوه بۆ چا خوار دهنهوه لی ره بیته.

- هیشتا بۆ بە دەست هینانی ئەم کارە ئە هەول و تەقە لادایە؟

- بە لی، بیگومان بە دەستی دەهی نیته. پیویست ئەبوو بجیتە دەرهوه، بە یانیش دەیتوانی بجیت بۆ ئەوی.

- ئە ی بۆچی رۆیشتوو؟

- ئەبەر ئەوهی ئەم نامە یەم پی گە یشت.

دوای که می‌ک بیده‌نگی، دیسانه‌وه وتی: ((هیئنده <<نیگه‌رانی منه>> که له راستیدا به‌رگه‌ی ناگرم، قانیا. لام وایه هم‌میشه بیر له من ده‌کاته‌وه. دننیم زور خه‌ف‌ته له و ناسوری و دهرده‌سه‌ریبانه ده‌خوات که له به‌رده‌م دانه و بیریان لی ده‌که‌مه‌وه. ته‌واوی خه‌مه‌کانم کاریگه‌ری و ره‌نگ‌دانه‌وه‌یان له‌سه‌ر نه‌وه‌یه. ده‌بینم که جار جار ناشیانه هه‌ول ده‌دات به‌سه‌ر خویدا زال بییت، وای نیشان بدات که خه‌می منی نییه. خوئی خوشحال بنوینیت، بیبکه‌نییت، سه‌رگه‌رممان بکات. دایه‌ش له‌م دواییبانه‌دا نار‌ه‌حه‌ته و بر‌وا‌ی به‌م که‌یف و شادیبانه‌ی من نییه، نا‌ه هه‌ل‌ده‌کیشت... نه‌ویش نازانییت ر‌وا‌له‌ت سازی بکات...)) پاشان به‌ بیبکه‌نینه‌وه بوی زیاد کرد: ((دایه مر‌وفیکی رو‌وراسته! جا نه‌مر‌و وه‌ختیک که نه‌م نامه‌یه‌م پی‌ گه‌یشت، باوکم ده‌موده‌ست کاریکی کرده بیانوو و چوو‌ه ده‌ری. من نه‌وم له‌م خوم و له‌هه‌موو که‌سیکی نیو نه‌م دونیایه خوشتر ده‌ویت، قانیا.)) سه‌ری دانه‌واند و ده‌ستی گ‌وشی و در‌یژه‌ی پیدا: ((ته‌نانه‌ت له‌ تویش زیاتر...))

به‌ر له‌وه‌ی که دیسان بیته‌سه، دوو جار به‌ ده‌وری حه‌وشه‌که‌دا پیاسه‌مان کرد، دو‌جار گ‌وتی:

- فیلیپ نه‌مر‌و هات بو لامان، دوینی‌ش هات.

- به‌لی، له‌م دواییبانه‌دا خووی به‌ نیوه‌وه گرت‌وه. نایا ده‌زانییت بوچی دیت‌ه نی‌ره؟

- دایه متمان‌ه‌یه‌کی زوری به‌وه هه‌یه. لای وایه که شت‌گه‌لیکی زور ده‌زانییت، له (یاسا و شت) دا شار‌ه‌زایی هه‌یه و ده‌توانییت هه‌موو کیشه‌یه‌ک چار‌وب‌ر بکات. ده‌زانییت دایه خه‌ف‌ته له‌ چی ده‌خوات؟ له ناخی دله‌وه نار‌ه‌حه‌تی نه‌وه‌یه که من بو نه‌بوومه سازاده. شه‌وانه له‌به‌ر نه‌م فکره خوئی لینا‌که‌ویت و پی‌م وایه که نه‌م باب‌ه‌ته‌ی له‌گه‌ل فیلیپ‌دا باس کرد‌وه. زاتی نییه له‌م باره‌یه‌وه هیج قسه‌یه‌ک له‌گه‌ل باوک‌دا بکات، لای وایه که فیلیپ ده‌توانییت یارمه‌تیمان بدات و سوود له‌ یاسا وه‌ر‌بگر‌ییت. هه‌ل‌به‌ته فیلیپ‌یش قسه‌کانی ر‌ه‌د ناکاته‌وه.))

- ته‌له‌که‌بازی ناو‌ها نه‌م جو‌ره کارانه‌ی لی ده‌وه‌شیت‌ه‌وه! تو چون نه‌م شتانه‌ت زانیون؟

- دایه به‌ خوئی پیی گ‌وت‌وم... هه‌ل‌به‌ته به‌ ناراسته‌وه‌خو...

له‌وم پرس‌ی: ((نه‌ی نیلی، ته‌ندروستی چونه؟))

ناتاشا به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رز‌ه‌نش نامیز گ‌وتی: ((سه‌یرم لی‌ت دیت، قانیا! تازه به‌ تازه هه‌والی نه‌وم لی ده‌پرس‌یت!))

نیلی ببوو‌ه چه‌ پکه گ‌ولی خیزانه‌که و ناتاشا خوشه‌ویستییه‌کی زوری بوی هه‌بوو. دو‌جار به‌ ته‌واوی بوونیه‌وه خوئی بو نه‌وه تهر‌خان کرد‌بوو. دام‌وا‌ی ناو‌ها هه‌ر‌گیز پی‌ش‌بینی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد که رو‌وبه‌رووی نه‌م جو‌ره مر‌وفه سو‌زدار و به‌زه‌یبانه بیته‌وه! به‌ خوشحالییه‌وه ده‌مر‌وانی که دله‌ پر له‌ رق و قینه‌که‌ی دو‌جار نه‌رم بووه و ر‌وحی به‌ رووی هه‌مووندا ناو‌ه‌لا کرد‌وو. له‌ به‌ران‌به‌ر سو‌ز و خوشه‌ویستی نه‌واندا، به‌ هه‌یه‌جانیکی نه‌ خوشانه‌وه ده‌هاته وه‌لام که

به ته‌واوی له‌گه‌ل خوره‌وشتی رابردووی، که بریتی بوو له شه‌ره‌نگیزی، سه‌سه‌ختی و به‌دگومانی، ناکوک بوو. گهرچی نیلی ماوه‌یه‌کی زور نه‌و فرمی‌سکانه‌ی لی شاردینه‌وه که به بونه‌ی نه‌م ناشت‌بوونه‌وه‌یه‌وه له چاوانیدا په‌نگیان خواردبووه‌وه، به‌س دوا‌جار خوی به‌ده‌سته‌وه دا. سه‌ره‌تا زور هوگری ناتاشا بوو و پاشان خووی به نیکولایه‌وه گرت. به‌س من، بو نه‌و بووبوومه شتیکی ته‌واو پیویست و گهر تا ماوه‌یه‌ک منی نه‌دیت‌بوویا، نه‌خوشیبه‌که‌ی تاوی ده‌س‌ند. دوا‌ه‌مین جار که بو ماوه‌ی دوو رۆژ نه‌چووبوومه دیداری و به ته‌واو‌کردنی رۆمانه‌که‌مه‌وه خه‌ریک بووم، دوا‌ی دنیا‌یه‌ک کردوکوش جا توانیم نارامی بکه‌مه‌وه. نیلی هیشتا به ته‌واوی پرووی نه‌کرا‌بووه‌وه و شه‌رمی ده‌کرد به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو و نازادانه هه‌ستی خوی ده‌بربری.

هه‌موومان له خه‌می نه‌ودا بووین. به شیوه‌یه‌کی سه‌ری‌پییانه قایل بووبوو که له مائی نیکولای بمینیته‌وه: کاتی ئوغ‌کردن نزیک ببوووه و رۆژ دوا‌ی رۆژ حائی خراپ‌تر ده‌بوو. هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ی که هی‌نام بو مائی نیکولای، یانی نه‌و رۆژه‌ی که له‌گه‌ل ناتاشا ناشت بوونه‌وه، نه‌خوش که‌وت. به‌س نه‌وه چی ده‌ئیم؟ نه‌و دا‌یمه‌ی خوا نه‌خوش بوو. نه‌خوشی له‌میژه جیی خوی له‌ودا خوش کردبوو، به‌س هه‌نوکه به شیوه‌یه‌کی نه‌قل نه‌برانه ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد. به دروستی نازانم نه‌خوشیبه‌که‌ی چی بوو و باش ناتوانم قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌م. راسته که نۆره‌ی فی‌کانی له‌چاو رابردوودا زیاتر ببوون، به‌س گوشاری ده‌ماری و تایی به‌رده‌وام ناچاریان ده‌کرد له‌م رۆژانه‌ی دوا‌ییدا هه‌میشه له جیگه‌ دا بیت. سه‌یر له‌وه‌دا بوو که تا چه‌نده نه‌خوشیبه‌که‌ی تاوی ده‌س‌ند، ره‌فتار و ره‌وشتی نه‌رم و نیان‌تر ده‌بوو و زیاتر متمانه‌ی به‌ ئیمه‌ ده‌کرد.

سی رۆژ له‌مه‌وبه‌ر که به ته‌ک جیگه‌که‌ییدا راده‌بووردم، ده‌ستمی گرت و منی به‌ره‌و لای خوی راکیشا. نه‌و ژووره ته‌نیا ئیمه‌ی تی‌دا بووین. رووخساری له تاو تادا گری گرتبوو (به شیوه‌یه‌کی توفینه‌ر لاواز ببوو)، چاوه‌کانی بریقه‌یان ده‌هات. به جوونه‌یه‌کی گه‌شه‌نگانه‌وه به‌ره‌و لام چه‌میبه‌وه، ده‌ستی کرده ملم و ماچی کرد، جا پاشان یه‌کسه‌ر داوا‌ی ناتاشای کرد. من بانگیم کرد، نیلی داوا‌ی لی کرد له که‌ناریکی ته‌خته خه‌وه‌که‌یه‌وه دا‌بنیشی و ته‌ماشای بکات...

به ناتاشای گوت: ((منیش هه‌زم ئیبه ته‌ماشاتان بکه‌م. دویشه‌و خه‌وم به ئیوه‌وه بی‌نی و نه‌مشه‌ویش هه‌روا ده‌بیت... زۆره‌ی کات ئیوه‌ دینه‌ خه‌وم... هه‌موو شه‌ویک...))

به روونی ده‌یویست شتیکی، یان هه‌ستیکی که له دئیدا په‌نگی خواردبووه‌وه و نازاری پی‌ده‌گه‌یاندا، ده‌بربری و دلی خالی بکاته‌وه، به‌س خویشی تینه‌ده‌گه‌یشت که چ هه‌ستیکه و نه‌شیده‌زانی به چ شیوه‌یه‌ک ده‌ری ببری‌ت...

نیلی دوا‌ی من، زیاتر له هه‌مووان به نیکولایه‌وه هوگر بوو و خوشه‌ویستیبه‌کی زوری بوی هه‌بوو. ده‌بی نه‌وه‌شی بو زیاد بکه‌م که نیکولایش به نۆبه‌ی خوی، هی‌نده‌ی ناتاشا نه‌وی خوش ده‌ویست. ده‌ستیکی بالای بو خسته‌ن پی‌که‌نین و د‌خوش‌کردنی نه‌و هه‌بوو. هه‌رکه پیی ده‌نایه ژووره‌که‌ی نه‌و، پی‌که‌نین و گائته و گه‌پ ده‌ستی پی‌ده‌کرد. کچه‌ی نه‌خوش به وینه‌ی مندائیک ده‌که‌وته که‌یف و شادی، سه‌ری ده‌خسته سه‌ر پیره‌می‌رده‌که، ناز و نووکی به‌سه‌ردا ده‌کرد،

خەۋنەكانى خۇي بۇ دەگىپراپىيە، ھەئبەتە زۆربەيانى ئە بەركى خۇيدا دەردەھيئا، پاشان داواي ئە پىرەمپىردەكە دەكرد كە ئەۋىش خەۋنەكانى خۇي بگىپرىتەۋە و ئەۋىش ئە بەرانبەر ئەم (كچۆلە نازەننەيدا، نىلى) تەۋاۋ شاد و خۇشحال دەبوو و رۇژ داۋاي رۇژىش زىاتر پىيەۋە ھۆگر دەبوو.

شەۋىكىيان، داۋاي خاچكىشان و دوعاكردن بۇ نىلى، ئە ژوورەكەي ئەۋ ھاتە دەرى و بە منى گوت: ((خوداۋەند بۇ قەرەبووكردەۋەي تەۋاۋ مەينەت و دەردەسەرىيەكانى رابردوومان ئەۋى بۇ ناردووين.))

دەمەۋ نىۋاران ھەموومان ئە دەۋرى يەكدى كۆ دەبوۋىنەۋە (فيلپىش كەم تا زۆر ھەموو رۇژىك سەردانى دەكردين)، دكتورىش بېۋە ھاۋرپىيەكى نىكى نىكۆلاي و جار جار ئە كۆرەكەماندا نامادەگىي ھەبوو. ئەۋسا نىلىمان بە خۇي و كورسىيەكەيەۋە دەھىنايە نىۋو كۆرەكە و دەركەي ھەيوانەكەشمان دەخستە سەر پىشتا. چاومان ئە ھەۋشەكە دەپرى كە ئەبەر پىرشنگى خۇي دەمەۋ نىۋاراندا سەرانسەر دەكەۋتە درەۋشانەۋە. بۇن و بەرامەي سەۋزە گىيا و ياسە زەردە دەھاتە نىۋو ژوورەكە. نىلى ئەسەر كورسىيەكەي، بە نىگايەكى سۆزدارانەۋە چاۋاي لى دەپرىن و گۆيى بۇقسەكانمان شل دەكرد. جاروبار دەخروشا و چەند قسەيەكى دەكرد. نىمە بە نىگەرانىيەۋە گۆيمان بۇقسەكانى دەگرت، چونكە ھەندىك يادگارىي دەگىپراپىيەۋە كە ئەدەبوو بە ھىچ شىۋەيەك ناماژەيان پى بكرىت. من، ناتاشا و نىكۆلاي و ئانا خۇمان بە گوناحبار دەزانى كە ئەۋ رۇژە لىگەرابوۋىن سەربووردەي ژيانىمان بۇ بگىپرىتەۋە. دكتور بە ھەموو شىۋەيەك دژى زىندوۋكردەۋەي ئەم بىرەۋەرىيەنە بوو و ھەمىشە ھەۋئى گۆرىنى باسەكەي دەدا. ئەۋسا نىلى ھەۋئى دەدا وى بنوۋىنى كە ئاگاي ئەم كىرەكۆشانەي نىمە نىيە و ئەگەل دكتور و نىكۆلاي دەستى بە پىكەن دەكرد.

ئەگەل ئەۋەشدا، رۇژ داۋاي رۇژ ھالى نالەبارتر دەبوو، زىاد ئە رادە ھەستىيار بېۋو. لىدانى دلى نا رىكۆپىك بوو. تەنانەت دكتور بە منى گوت بۇي ھەيە بەم نىكانە بمرى.

من ئەم بارەيەۋە ھىچم بە نىكۆلاي و ھاۋسەرەكەي نەگوت، نەمدەۋىست نارەھەتەيان بكام. نىكۆلاي دنىيا بوو كە تا ۋەختى رۇيشتن تەندروستىي باش دەبىتەۋە.

ناتاشا ئەگەل بىستنى دەنگى باوكىدا گوتى: ((ئەۋە باوكىشەم ھاتەۋە. با بچىنە ژوورى قانىيا.))

نىكۆلاي ھەركە پىي نايە ژوورەكەۋە، ۋەك خۇي ھەمىشەيى خۇي، بە دەنگى بەرز دەستى بە قسە كىرد. ئانا بە جوۋلەي سەر و دەست ناماژەي پىدا كە بە ھىۋاشى قسە بكات. نىكۆلاي كە چاۋاي بە نىمە كەۋت، ھىۋر بوۋەۋە و دەستى بە گىپرانەۋەي ھەۋل و تەقەللاكانى كىرد: دنىيايان كىردبوو ئەۋ نىشەي كە داۋاي كىردوۋە بۇي دابىن كراۋە و ئەۋىش ئەم بارەيەۋە زۆر خۇشحال بوو.

دهسته‌کانی لیک خشاندن، به نیگه‌رانییه‌وه سه‌یریکی ناتاشای کرد و گوتی: ((دوای پازده رۆژیکی دی به‌ری ده‌که‌وین)) بهس ناتاشا به بزیه‌ک وه‌لامی دایه‌وه و نه‌وی ماچ کرد، دواچار پیره‌می‌رد له‌م باره‌یه‌وه خه‌یالی ناسووده بوو.

به شادمانییه‌وه هاواری کرد: ((با برۆین، با برۆین هاواری‌کانم، با برۆین. بهس قانیا به‌جیه‌یشتنت بۆ من کاریکی زۆر دژواره... (ده‌بی نه‌وه‌تان بیر به‌ینمه‌وه که به له‌به‌رچاوگرتنی نه‌و خوره‌وشته‌ی که هه‌بیوو، گهر له هه‌لومه‌رجیکی دیکه‌دا بووبا، یانی گهر نه‌یزانی بووبا من عاشقی ناتاشام، پېشنیاری بۆ ده‌کردم که منیش له‌گه‌نیاندا برۆم.))

دوو‌باره سه‌یریکی کچه‌که‌ی کرده‌وه و درپژهی پیندا: ((چارمان چیه‌ه هاواری‌کانم؟ قانیا به‌جیه‌یشتنتی تو شتیکی به نازاره، بهس گۆرینی شوینی نیشته‌جی بوون، گیانیکی تازه به به‌ر هه‌مووماندا ده‌کاته‌وه... گۆرینی شوینی ژیان، یانی گۆرینی <<هه‌موو شتیکی>>))

نانا پرسیی: ((نه‌ی چی له نیلی بکه‌ین؟))

- نیلی؟ باشه، راسته که نه‌م کچه نازیزه‌مان نیسته که می‌ک نه‌خوشه، بهس بیگومان تا نه‌و وه‌خته ته‌ندروستی باش ده‌بیته‌وه. نیسته‌ش باشر بووه.

به سیمایه‌کی نیگه‌رانه‌وه سه‌یریکی منی کرد، وه‌ک بلیت ده‌بوو من نه‌م کی‌شه‌یه‌ی بۆ چاره‌سه‌ر بکه‌م، پاشان پرسیی: ((رای تو چیه‌ه، قانیا، نیسته حائی چۆنه؟ باش نوستوو؟ هیچ پېشها‌تیک رووی نه‌داوه؟ ده‌بی نیسته له خه‌و هه‌ستابیت، ها؟ ده‌زانیت نانا: میزه بچووکه‌که له هه‌یواندا داده‌نین، نه‌توش سه‌ماوهره‌که به‌ینه، له‌گه‌ل هاواری‌کانمان له‌وی کۆده‌بینه‌وه، نیلیش دیت... فکره‌یه‌کی باشه، نه‌ری؟ بهس هه‌ر به‌راست، هیشتا هه‌نه‌ستاوه؟ ده‌رۆم بزانه‌م، سه‌یریکی ده‌که‌م))، جا که بینیی نانا دیسان به سه‌ر و ده‌ست ناماژهی بۆ ده‌کات، بۆی زیاد کرد: خه‌مت نه‌بی هه‌لی ناستینم.

نیلیش له‌و کاته‌دا به‌ناگا هاتبوو و بۆ چاره‌کیک دواتر، هه‌موومان وه‌ک هه‌میشه له‌ ده‌وری سه‌ماوهره‌که دانیشتبووین.

نیلیان به کورسیه‌که‌یه‌وه هیئا، دکتۆر و فیلیپش گه‌یشتنه نه‌وی. فیلیپ ده‌سته گۆلیکی زه‌نبه‌قی گه‌وره‌ی بۆ نیلی هیئابوو. بهس بیتا‌قه‌ت بوو و به سیمایدا نیگه‌ران ده‌ینواند.

به‌راست، هه‌ر به‌و جوهری که پېشتریش ناماژم پئی کرد، فیلیپ هه‌موو رۆژیک سه‌ردانی نه‌وانی ده‌کرد و نانا په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی له‌گه‌ندا دروست کردبوو، بهس به هیچ شیوه‌یه‌ک قسه‌یان له‌باره‌ی ئالیگساندرا نه‌ده‌کرد.

فیلیپیش ناوی نهوی نهدهینا. به نانام گوتبوو که نالیکساندرا هیشتا هاوسه ری <<شهرعی>> ی فیلیپ نیبه، بریاری دابوو که نیلی نه داوه تی مائهوهی بکات و نه به هیچ شیوهیهک ناوی بهینی. بهم پیبه همموان و به تاییهت نانا پابهندی هم بریاره بوون. نه لایهکوهه گهر ناتاشا لهوی نامادهگیی نه بووبا و نهو بهسهرهاتانه روویان نه دابوو، نهوا بوی هه بوو لهم بارهیهوه نهوهنده پیداکریی نه کردبا.

نیلی نهو شهوه زور خه مگین و خه یالای دهینواند. دهنگوت خهویکی ناخوشی دیوه و هیشتا بیری لی دهکاتهوه. بهس وا دیاروو زور دلی بهو گولانه خوشه که فیلیپ بوی هینابوو و ههروهها به چیژهوه لیی دهروانین که کرابوونه گولدانیکهوه و نه تهنیشتییهوه دانرابوون.

نیکلای پرسیی: ((پیدهچی زورت حز له گول بیت، نیلی؟)) پاشان به باریکی خرؤشاهوه بوی زیاد کرد: ((په لهت نه بی، بهیانی دهییینیت! ...))

نیلی وهلامی دایهوه: ((به لی، زورم حز لیپانه و بیرم دیت که جاریکیان چه پکه گولیکمان بو دایه هینابوو. نهو سهردهمانه ی که هیشتا <<لهوی>> بووین (مه بهستی له <<نهوی>> دهرهوهی ولات بوو)، دایه هممو مانگیک نه خوش دهکوت، جا من و هینریش بریارمان دا که باش بووهوه و نه ژورهکهی هاته دهری (بو مانگیک دهچوو که له ژورهکهدا که وتبوو)، تهواوی ژورهکان به گول برازینینهوه. ههر واشمان کرد. شهویکیان دایه پیمانی گوت بهیانی همموومان پیکهوه بهرچایی دهخوین. نهوسا من و هینریش سه رله بهیانی له خه وهستاین. هینری گولگه لیکی زوری کری و نیمهش له ریگهی هندیکی سهوزه گیای دیکهوه هاوشیوهی چند تالیکی پیچاوپیچمان لیکردن و به ژورهکهدا هه لمان واسین. چند چه پکیکی دیکه شمان کردنه نیو گولدانه کانهوه. وهختیک که دایه له ژورهکهی هاته دهری، نیجگار سه راسیمه بوو و چیژیکی زوری لهو دیمه نه وهرگرت، هینریش خوشحال بوو... بیرم دیت...))

نهو شهوه نیلی له هممو کاتیکی دی بیزار و بیثاقه تتر بوو، دکتور به سیمایهکی نیگه رانهوه لیی دهروانی. بهس نیلی حزیکی زوری بو قسه کردن هه بوو. ماوهیهکی دریز، تا داهاتی شهو ههر باسی بیرهوه بیهکانی دهرهوهی ولاتی بو کردین. نهو و دایکی و هینری گه شتگه لیکی زوریان کردبوو، به بیر هاتنهوهی هم یادهوه ریپانه زور دهرووژا. به خه مگینییهوه باسی ناسمانی شین، کیوی بهرزی به فرگرتوو، بهسته له کهکانی سروشت، نهو گوماوانه ی که پیاندا رابردبوون، پاشانیش ده ریچهکان، دولهکانی نیتالیا، گولکان، درهختهکان، خه لکی لادیکان، جلهکانیان، رووخساری خوربروو و چاوه ره شهکانیانی ده کرد. نهو دیدار و پیشهاتانه ی بو گیراینهوه که هاتبوونه ریپان، دواتر دهستی به باسی شاننی گهوره، کوخهکان، کلیساکان و گومهزه گهورهکانیان کرد که به گلوی رهنگا ورهنگ رپوناک کرابوونهوه، پاشان هاته سه ر باسی شاریکی گهرمی باشوور، که دهریا و ناسمانیکی شینی هه بوو... نیلی تا نهو کاته هه رگیز بهم تیر و تهسه لی و ورده کارییهوه باسی بیرهوه ریپهکانی خوی بو نه کردبووین. به سه رنجیکی

زۆرەو گۆيمان بۇ قسەكانى دەگرت. تا ئەو ساتە ھېچ زانىيارىيەكمان لەسەر ئەو يادگاربييانەى نەبوو، يادگارى نىو شارىكى مۇن كە بە ناسمانىكى تاريك، كەشيكى تاقەتپروكىن و بىزاركەر، ھەوايەكى پىس، كوختگەلىكى گرانبايى و قوراوى، خۆرەتاوىكى بىپرەنگ و نىشتەجىيانىكى بەدەفەر و نىوہشيت، كە تا ئەو كاتە ھېچمان لەبارەوہ نەبىستبوو، شاريك كە ئەو و داىكى لەوئىندەرى دەردەسەرىيەكى زورىان كىشابوو. ئەوانم دەھىنايە بەرچاوى خۆم كە لە ژىرزەمىنىكدا يەكدىان لە باوہش گرتووە و يادى رابردوويان ھىنرى كە ئىدى بوونى نەبوو و شارگەلىكى جوان دەكەنەوہ. ھەروہا نىلېم دەبىنى كە دواى مردنى داىكى بە تەنيا ماوہتەوہ و بۇنۇفا بە لىدان و سەرسەختى دەيەوى پەلكىشى نىو چە پەلكارىى بكات...

بەس ئىدى نەيتوانى درىژە بە قسەكانى بدا، حالى خراپ بوو و بردىانەوہ بۇ ژوورەكەى. نىكۇلاى زۆر ترسابوو و داخى ئەوہى بوو كە ھىشتبوومان ئەم قسانە بكات. نىلى تووشى فى بوو، شتىكى ھاوشىوہى لە ترپە كەوتنى دل. تا نىستە چەند جارېك تووشى ئەم حالەتە ببوو، وەختېك كە ھەئەتى فىكەى تەواو بوو، نىلى گوتى دەيەوى چاوى بە من بكەوى. دەيوست بابەتىكى تايبەتم بۇ باس بكات. ھىندە پىداگرېى كرد كە دكتور دواجار مۇلەتى پىدام لەگەلىدا بە تەنيا بەمىنەوہ. ھەمووان ژوورەكەيان جىھىشت.

وہختېك كە تەنيا ماينەوہ گوتى: ((قانيا، دەزانم كە ئەوان لايان وايە من لەگەلىاندا دەرپۇم، بەس نارۇم، چونكە ناتوانم، لەگەل تۆ دەمىنەوہ، ئەمە ئەو شتە بوو كە دەموست پىتى بلىم.))

بە نەركى خۆم زانى كە قاىلى بكەم ھەتا لەگەل ئەواندا برۇا: پىم گوت لە مالى نىكۇلايدا ھەمووان ھىندەيان خۆشەوئىت كە حىببى ئەندامىكى خىزانەكەى خويانى بۇ دەكەن و گەر نەكەوئىتە گەلىان ھەمووان بىتاقەت دەبن، كە چى لە مالى مندا، بە پىچەوانەوہ، ژيانىكى سەخت و دژوار بەسەر دەبا و وپراى ئەو ھەموو خۆشەويستىيەى كە بۇ ئەوم ھەيە، دەبىت لىك جيا ببىنەوہ.

بە شىوہىەكى بنجرانە ھاتە وەلام: ((نا، مەحالە: زۆرەى كات داىە دىتە خەوم، پىم دەلى ئەگەل ئەواندا نەرپۇم و لىرە بەمىنەوہ. دەلى لەبەر ئەوہى باپىرەم بە تەنيا جىھىشتووە تووشى گوناحىكى گەورە بوومە و لە وەختى كردنى ئەم قسانەشدا دەكەوئىتە گريان. دەمەوى لىرە بەمىنەوہ و ئاگام لە باپىرە بىت.))

بە سەرسامىيەوہ گوتە: ((وەلى بەخوت باش دەزانىت كە باپىرەت مردووە!)) لىم رامما و فكر و خەيال داىگرت، پاشان گوتى:

- جارېكى دى باسى مردنەكەيم بۇ بكە. ھەموو شتىكم بۇ بگىرەرەوہ و ھېچ شتىك مە پەرىنە.

نەم داوايەي ئەو تەواو سەراسىمەي كىردىم، بەس بە تەوايى وردەكارىيەو بە سەرھاتنى مردنەكەيم بۇ گىرپايەو. واى بۇ دەچوم كە تەووشى ورنەكەردن بوويىت، يان بە بۇنەي نەم داواھەمىن ھەئەتەو ھالى تىكچووويت و ھىشتا نەھاتىيەتەو سەر خۇي.

بە سەرئەو گويى بۇ قەسەكانم گرت. بىرم دى بە درىزايى ئەو ماوہەيەي كە قەسەم بۇ دەكرد، تەنەت بۇ ساتىكيش چاوەرەش و بىمارەكانى لى لا نەدەدام. ھەواي نىو ژورەكە بەرە بەرە تاريك دادەھات.

دواي تەواويونى قەسەكانم، دووبارە بۇ ساتىك تىفكرى و بە شىوہەيەي يەكلاكەرەوانە گوتى: ((نا، قانيا، باپيرە نەمردووە. داہە زۇرپەي كاتەكان باسى باپيرەم نەگەل دەكات، دوينى كە پىم گوت باپيرە مردووە، زۇر نارەھەت بوو، دەستى بە فرمىسك رشتن كرد و گوتى نا ئەو ە راست نىيە، دەسنەنقەست پىميان گوتووە ئەو مردووە، دەنا ھىشتا ماوہ و رۇژانە خەريكى سوانكردنە، ەك چۇن من و تۆ نە رابردوودا ئەو كارەمان دەكرد، ھەمىشەش نەو شويەيە كە بۇ يەكەمىن جار چاوم پىي كەوت، ئەو شويەيەي كە من نەوي خۇم خستە بەر پىي و نازۇركار منى ناسىيەو.))

- بەس ئەمە تەنيا خەونە، نىلى، خەويكى نارەھەتكەرە، چونكە تۆ نە خۇشيت.

- منىش ھەروا بە خۇم دەئىم و نەو بارەشەو قەسەم نەگەل ھىچ كەسيك نەكردووە. تەنيا ھەزم دەكرد ئەمانەت بۇ باس بكەم. بەس ئەمرو بەر نە ھاتنى تۆ، خەوم بە باپيرەو بىنى. نە ماڭەكەيدا دانىشتبوو و چاوەرپى من بوو. زۇر لاواز بوو بوو و سىمايەكى تۇقنەرى ھەبوو. بە منى گوت ماوہى دوو رۇژە خۇي و نازۇركار ھىچيان نە خواردووە، جا ئىم توورە بوو و سەرکۆنەي كىردم. ھەروەھا گوتى ئەفيونى نەماوہ و بەبى ئەفيون ناتوانى درىژە بە ژيان بىدا. ئەمانە ھەمووى راستن قانيا، رۇژىك دواي مردنى داہە، چووم بۇ لاي و ھەمان ئەو قسانەي بۇ كىردم. بە تەواوي نەخۇش بوو و ئىدى نە ھىچ تىنەدەگەيشت. ئەو رۇژەش كە نەم قسانەي بۇ كىردم، بە خۇم گوت: ((دەچم بۇ سەر پرد و سوال دەكەم و نان و پەتاتەي نامادەكراو و ئەفيونى بۇ دەكرد.)) پاشان وام ھاتە بەرچاو كە ئەوئىم و خەريكى سوال كىردىم، باپيرەش نەو دەوروبەرەنەيە، چەند ساتىك چاوەرپى ماو و پاشان ھات تا بزائى چەندىم سوال كىردووە، پارەكەي لى وەرگرتەم و گوتى: ((ئەم پارەيە بۇ كىرىنى نان، ئىستەش برۇ پارەي پەتاتە و ئەفيونەكە پەيدا بكە.)) ھەر واشم كىرد. دووبارە ھاتەو و پارەكەي لى وەرگرتەم، بەوم گوت پىويست نەبوو بىت بۇ لام، بەخۇم پارەكانم بۇ دەھىنا و ھىچم بۇ خۇم گل نەدەدايەو. ئەوسا ھاتە وەلام: ((وەلى نا، تۆ دزىم لى دەكەيت، بۇنۇقا گوتوويەتى تۆ دزىت، ھەر نەبەر ئەوہش بە ھىچ شىوہەيەك ناھىلەم نە ماڭەكەمدا بىمىنيتەو. چىت نەو سكە پىنج كۇپىكىيە كىرد؟)) دەستم بە گريان كىرد چونكە باوہرى پى نەدەكردم، بەس گويى نەدەدا و ھاوارى بەسەردا دەكردم: ((پىنج كۇپىكىت نە من دزىوہ)) جا دواتر ھەر نەسەر پردەكە دەستى بە ئىدانم كىرد. نازارىكى زۇرم پىگەيشت و

گه لیک گریام... هەر له بهر نه وه شه که ئیسته پیم وایه زیندوو، له شوینیکدا خهریکی پیاسه کردنه و چاوه رپی منه...))

دوو باره هه و ئم دا بهیینه مه وه سه ر خو، ئه م فکری له میشک دوور بخه مه وه و دوا جاریش لام وابوو که توانیومه ئه م کاره بکه م. گوتی ناویری بخه وئ، چونکه دیسان خه ون به با پیره یه وه ده بینیت. دوا جار ده سته کانی له مام ئالاند، سه ری به سنگمه وه گو شی و گوتی:

- ویرای نه وه ش، قانییا، ناتوانم له تو دوور بکه ومه وه. گه ر له بهر با پیره م نه بووبا، نه وا هه موو ته مه نم له گه ل تو به سه ر ده برد.

نیلی تووشی ته نگه زه یه کی ده ماری بوو بوو و هه مووان نیگه رانی نه و بوون. من نه وم بو دکتورم گپراهه وه که نیلی پیمی گوتبوو و داوام لیکرد رای بنجبرانه ی خویم له سه ر نه خوشییه که ی نه و پی بلیت.

به سیمایه کی تیفکرانه وه گوتی: ((هیشتا خویشم دنیا نیم: هه ول دده م سه ری ئی ده ر بکه م. به هه رحال، نه و به م نه خوشییه وه ده مریت و هیج نه گه ریکی زیندوو مانه وه ی له ئارادا نییه. به م زووانه ده مریت. هه ر به و جو ره ی که داوات ئی کردم، له م باره یه وه هیج به وان نا ئیم، به س زور نا ره حه تم و بریارم دا به یانی پشکنینیکی بو بکه م، به شکوم نه خوشییه که ی سوو کتر بوو بیت. به س هه ر به راستی به زه بییم به م مندا له دا دیته وه، هه ر ده ئیبت کچی خومه... کچوله یه کی له بهر دلانه! رۆحیکی زور گه ش و شادی هه یه.))

نیکۆلای زور خه مگین بوو. به منی گوت:

- فکریه کم به میشکدا هاتوو، قانییا: نه و زور حه زی له گو له. به یانی، وه ختیکی له خه و رابوو، هه مان نه و کاره ی بو ده که یین که هینری بو دایکی نه وی کرد بوو و نه مرۆ بوی گپراهه وه، به مه سه راسیمه ی ده که یین... نه و به هه یه جان و خرۆشانیکی زوره وه نه و به سه رهاته ی بو گپراهه وه.

من گوتم: ((به س هه نوو که هه یه جان و خرۆشان هیج خاسیه تیکی بو نه و نییه...))

- به ئی، به س هه یه جان و خرۆشانی چیربه خش شتیکی دیکه یه! نه زموونه کانی من په سه ند بکه، ئازیز، هه یه جانه چیربه خشه کان هیج زیانیکیان نییه، ته نانه ت بو ی هه یه بینه شیفا به خشی، یارمه تی ته ندروستیی بدهن.

نه و فکریه ی که به میشکیدا رابرد بوو، هینده ی وروژان دبوو که جیی به خو ی نه ده گرت. توانام نه بوو له م کاره ی پاشگه ز بکه مه وه. راپوێژم له گه ل دکتور کرد، به س به ر نه وه ی دکتور رای خو ی ده ربیریت، پیره میرده که کلاوه که ی هه لگرت و له مال وه ده رکه وت هه تا نه خشه که ی خو ی جیبه جی بکات. وه ختی رویشتن به منی گوت: ((له م نزیکانه دا گوئخانه یه ک هه یه، گوئخانه یه کی دئرفین. باخه وانه کانی نه وی به نرخیکی ئیجگار هه رزان گو له کان ده فروشن.

نەم بارەيەو دەو قسە نەگەل ئەودا بکە هەتا نەم دەستبلاوئەم قەئس نەبیت... باشە، کەواتە دەست بەکار دەبم... نە، بەئی، دەمویست نیت پیرسم نئستە نیازی کویت هەیه، هاوړی نازیز؟ تۆ کارەکتەت تەواو کردوو، هیچ حسیبیکت نەگەل خاوەن کارەکت نەماوە، بەم پێیە ناچار نیت بگەرئیتەو بە ما، وانیبە؟ نەمشەو لێرە بمینەرەو. نە ژوورەکە خۆتدا، هەرۆک رابردوو، بیرت دیت؟ جیگەکت هیشتا وەک خۆی ماوە و کەس دەستی ئی نەداوە. بۆ خۆت وەک پاشایەک بۆی دەنوویت. باشە؟ دەمینیتەو؟ بەیانی کەمیک زوو نە خەو هەلەستین، گۆلەکان دەنیرن و نزیکی کاتژمیر هەشت پیکەو ژوورەکە دەرازینینەو. ناتاشایش یارمەتیمان دەدات: نەو سەلیقە ی نە ئیمە باشترە... رازییت؟ کەواتە شەو لێرە دەمینیتەو، باشە؟))

بیرام دا شەو ئەوئ بمینەرەو، پیرەمیرد دواچار بە نامانجی خۆی گەیشت. دکتۆر و فیلیپ مائناواییان کرد و رۆیشتن. نیکۆلای کاتژمیر هەشت چوو بخەوئ. نەو رۆژە فیلیپ بیئاقەت و دپەرۆش دیار بوو، دەیویست شتیکم پئ بلی، بەس هەئیگرت بۆ کاتیکی دی. وەختیک مائناواییم نە دوستانم کرد و چوومە ژوورەکەم، بەو پەری سەرسامیبە سەیر دەکەم فیلیپ ئەوئیبە. نە پشت میزەکەو دانیشتبوو و خەریکی هەلەدانەوئ لا پەری کتیبیک بوو. چاوەرپئ من بوو.

- رام گۆراو قانیا، دەمەوئ هەر نئستە بابەتەکت بۆ باس بکەم. بەسەرھاتیکی گەمژانەیه، تەنانەت دەشکرئ بلیین جیگە ی داخە...

- چی قەوماوە؟

- نەم شازادە کلۆچیە دەو حەفتە نەمەوبەر خۆی توورە کردبوو و منیش تا نئستە هەر نارەحەتم و لیبی بە رقدا کەوتووم...

- چۆن؟ نەکا هیشتا پەییوەندیت نەگەئیدا مابیت؟

- هیشتا هیچ نەگوتوو، کە چی تۆش دەستت بە چۆن و بۆچیەکانت کردوو، وەک بلییت کارەساتیک رووی دا بیت. تۆیش هەر دەئیبیت نالیکساندرایت، یان هەموو ژنانی پشوو کورتی دی... تاقەتی ژنانم نەماوە!... گەر قارە قاری قالۆیکیش بییستن دەمۆدەست دەئین ((نەیه رۆ دەبئ چی قەوما بیت))

- توورە مەبە فیلیپ؟

- بە هیچ شیوەیەک توورە نیم. وەئی دەبیت بە دیدیکی مەنتیقیا نەو نە مەسەلەکان بڕوانیت... هەر ئەو نەو نەو بەس!

تا ماوەیەک بیدەنگ بوو، دەنگوت لیم دنگران بوو. منیش ئیدی هیچ نەگوت.

- دهنانیت هاوری، سه ره داویکم پهیدا کردوه... یان له راستیدا پهیدام نه کردوه، چونکه هیچ سه ره داویک بوونی نییه، بهس لام وایه... به له بهرچا وگرتنی هه ندیک شت، بهم نه نجامه گه شتووم که نیلی... رهنگه... به کورتیبه که ی کچی شهرعی شازاده بییت.

- نه وه چی ده نییت؟

- دیسان دهستی کرده وه به باره بار: << نه وه چی ده نییت >>

پاشان به جووله یه کی نانومیدانه وه هاواری کرد: ((له راستیدا پیوا له گه ل نیوه و ماناندا ناتوانی دوو قسه بکات. نایا من به دننیا ییبه وه هیچ قسه یه کم بو کردوویت، ها گیله پیوا؟ نایا من گوتوومه: << سه لئیندراوه >> که نه وه کچی << شهرعی >> ی شازاده یه؟

من که ته واو سه راسیمه بوو بووم قسه م پی بری و گوتم: ((گوئیگره، نازیز، توخوا هاوار مه که و به ته واوی هه موو شتیکم بو روون بکه ره وه. دننیا به که ده رک به قسه کانت ده کم. بهس باش بیر بکه ره وه، بزانه نه وه قسانه ی که ده یانکه ییت تا چ راده یه ک گرنگن و چ نه نجامیکیان لی ده که ویته وه...))

- نه نجام؟ چیی تریش؟ به چ به لگه یه ک؟ نا کرئ بهم جو ره بوی برۆین و نه وه قسانه ش که بو تیان ده کم له به یینی خو ماندان. پاشان بو ت روون ده که مه وه که بو چی نه م بابه ته م خستوو ته بهر باس. نه مه کاریکی پیویسته. بیده نگ به و گوئیگره. بیریش نه چی که نه م بابه ته ته نیا له به یینی خو ماندا یه... ته واوی مه سه له که ش نه مه یه: زستانی رابردوو، دوا ی مردنی نه سمیت، شازاده هه رکه له وار شو گه راپه وه، ده موده ست دوا ی نه م مه سه له یه که وت، یان له راستیدا ده کرئ بلین که له سائی رابردوو وه خه ریکی نه م مه سه له یه بو وه. بهس نه وه وه ختانه ناما نجیکی دیی هه بوو، وه لی نیسته به دوا ی ناما نجیکی دیکه وه یه. بابه ته گرنگه که نه وه یه که نه وه سه ره دا وه که ی لی ون ببوو. سی زده سال له مه وه بهر کچه که ی نه سمیتی له پاریس به ره لا کرد بوو، بهس به رده وام چاودیزی نه وه ی ده کرد، ده یزانی له گه ل هیئری ده ژینی و نه خوشه، به کورتیبه که ی هه موو شتیکی له سه ر نه وه دهنانی، وه لی کتوپر سه ره دا وه که ی له ده ست ده رچوو. پیم وایه نه مه ش له کاتی مردنی هیئری و گه رانه وه ی کچه که ی نه سمیت بو پترسبورگ روویدا. ده یتوانی له پترسبورگدا نه وه بدو زیتته وه، جا گه ر هه ر ناویکی دیکه شی له خوی بنابا، بهس پیوا وه کانی نه وه له ده ره وه ی ولات، راپورته گی له نادروستیان پی دابوو. پییان را گه یان دبوو که له شاریکی بچوو کی باشووری نه لمانیادا ده ژی. نه وانیش هه ر به راستی بر وایان وابوو، چونکه له بهر که مته ر خه میی خو یان لییان تیکچوو بوو و که سیکی دیکه یان لی ببوو نه وه. سائیک یان زیاتر به م جو ره رابرد. له ما وه ی نه م سائه دا شازاده که وته گومانه وه: به پیی هه ندیک به لگه و نیشانه وای به میشکدا هاتبوو که نه م ژنه، نه و ژنه نه بووه که نه وه مه به ستیبه تی. نه ی کچه که ی نه سمیت له کوئیبه؟ له بهر خو وه بیری کرده وه (هه ر وا، به بی هیچ به لگه یه کی تاییه ت) ده بی نه وه له پترسبورگ بییت. نه م ما وه یه دا، هه ندیک به دوا دا چوونی له ده ره وه ی ولات نه نجام دا، لی ره ش هه ندیک به دوا دا چوونی کرد،

بهس دیار بوو که نهیده ویست ریگه به کی زور ره سمی بگریته بهر: نهو کاته دا بوو که من پیی ناشنا بووم. منیان پی ناساند بوو: پییان گوتبوو که من خه ریکی نهو جوړه کارانم، خاوه نی نه زموونم و نازانم چی و چی... جا نه بهر نهوه باسی مهسه نه که ی بو کردم، بهس به شیوه به کی ته ماوی، نه م شهیتانه به شیوه به کی لیل و ناروون قسه ی نه گه ل کردم. نه قسه کانیدا تووشی هه له ده بوو. قسه کانی دوو باره ده کردنه وه و هاوکاتیش رووداوه کانی به شیوه ی جوړاوجور بو باس ده کردم... به هه حال، مروّف هه رچه نده فیلباز بیت، ناتوانی ته واوی سه ره داوه کان بشاریته وه، نه وه شتیکی ته واو روونه! منیش به هه موو توانای خو مه وه دوا ی نه م مهسه نه یه که وتم، که ر و کویرانه، به و په ری وه فادارییه وه، به کورتیبه که ی هه روه ک کوپله یه ک خو م خسته خزمه تیبه وه، بهس به پیی نه و ریسیایه ی که من هه میشه نه کاره کانمدا پهیره ویی لی ده کم و نه هه مان کاتدا به پیی یاسای سروشت (چونکه نه م یاسایه سروشتییه) نه خو م پرس ی: بهر نه هه موو شتیکی نایا نه مه هه مان نه و شته یه که شازاده پیویستی پییه تی و قسه ی نه باره وه کردووه؟ دوا ی نه وه ش نایا هیج بابه تیکی دی نه پشت نه م مهسه نه یه وه نیبه که نه گه ل مندا باسی کردووه؟ تو بلیتی شتیکی لی نه شارد به مه وه و ته نیا به شیکی بابه ته که ی نه گه ل باس کردیم؟ ناخر گه ر نه م گریمانه یه راست ده رچییت، هه ر به و جوړه ی که توش به و میشکه شاعیرانه یه ته وه ده توانیت ده رکی پی بکه یت، نه وا کلاوی نه سه ر ناوم. یانی با وای دابنیین که نیازه ناشکراکه ی نرخ ی یه ک رپولی هه یه و به جیه نیانی نیازه شاراوه که ی چوار رپول، به م پییه من زور گه مزه م گه ر نیازه شاراوه که ی به یه ک رپول به چی به ینم که نه راستیدا ده بیت نه به رانه بر نه و کاره دا چوار رپول وه ریگرم. جا من دهستم به تاووتوی مهسه نه که کرد و چهند سه ره داویکم به ده ست هیئا. یه کیکیانم نه ریگه ی خو یه وه به ده سته ینا و دووه مینیشیان نه لایهن که سیکه وه که ناگای نه م مهسه نه یه نیبه و سییه مینیشیان به هو ی زیره کیی خو مه وه. گه ر لیم بپرسیت چون نه وم به میشکدا هات، نه وا پیت ده نیم هو کاره که ی خودی شازاده بوو، ناخر نه و به سیمایه کی نیگه ران و به شیوه به کی بی سه برانه به دوا ی مهسه نه که وه بوو و نیدی منیش گومانم بو دروست بوو. نه و بوچی ده بوو ترسی هه بی؟ نه و ته نیا کچیکی نه دهستی باوکیدا ده ره یناوه و رفاندووه یت، دووگیانی کردووه، پاشانیش ویلی کردووه! نه م به سه ره اته به هیج شیوه به کی جیی سه رسامی نیبه! نه مه بو نه و ته نیا رابواردنیک بووه و بهس. شازاده دار بیبه ک نیبه که به م بایانه به رزیت... بهس ترسی هه یه، به م پییه منیش گومانم نه حه قیقه ته که کرد. نه ریگه ی هیئرییه وه به هه ندیک سه ره داوی گرنگ گه یشتم. هه له ته به خو ی مردووه، بهس یه کیک نه که چه مامه کانی (نیسته لی ره، نه پترسبورگه و هاوسه ری نانه وایه که) که نه رابردوودا عاشقی نه و بووه و ویرای نه وه ی به میرد بووه و هه وت هه شت مندالیشی به دوا وه بووه، بهس بو ماوه ی پازده سال، هه تا کاتی مردنی، عاشقی نه و بووه. به فر و فیلیکی زور جا دوا جار توانیم وای لی بکه م بابه تیکی گرنگیم بو باس بکات. هیئری به پیی خووی نه لمانیه کان، یادگارییه کانی خو ی نووسیوه ته وه و جا بو نه وه ی ناروون. که میک بهر نه مه رگی، هه ندیک نه نووسینه کانی خو ی بو ده نی ری، نه م که چه مامه ی ته نیا سه رنجی بابه ته شاعیرانه کانی داوه و گوپی به شته کانی دی نه داوه... بهس من نه و زانیارییه نه ی که پیویستم بوون، نه و نووسینانه دا به دهستم هیئان و نه م نامانه سه ره داویکی دیکه یان خسته بهر دهستم. نه رییا نه وه به به ری ز نه سمیت و

کچه که ی ناشنا بووم که سهرمایه که ی نهوی به با کردبوو، دهرکم بهوه کرد که شازاده سامانه که ی نهوی حه په نووش کردووه و دواچار له ناماژه و قسه ناراسته و خو و نهو رستانه ی که نارهازاییان پیوه دیار بوو، له نه سلی مهسه له که تیگه ی شتم: یانی، باش گوئیگره، بزانه چی ده ئیم، فانییا، هیچ بابه تیگی یه کلاکه ره وه یان تیدا نه بوو. نه م هیئریه بی ناووزه حه قیقه ته که ی شاردووه ته وه و ته نیا چهند ناماژه یه کی پی کردوون، بهس له نیو نهو هه موو قسه و ناماژانه ی نهودا حه قیقه تیگی گه وره م بو دهرکه وت: شازاده هاوسه رگری له گه ل کچه ی نه سمیتدا کردووه. بهس له کوئی، که ی، چون، له دهره وه ی ولات یان لیړه، کوان نهو به لگانه ی که نه م مهسه له یه پشتراست ده که نه وه؟ زانینی دژواره. ته نیا براله فانییا، با به کورتیبه که ی پیته بلیم که هه رچه نده گه رام و هه ولندا، هیچم دست نه که وت! بهس سهرنه نجام نه سمیتم دوزیبه وه، بهس نهو له کتوپریکدا مرد، ته نانه ت بو م نه ره خسا چاویکم پیی بکه وی. پاشان به هه لکه وت زانیم نهو ژنه ی که گومانم بو ی ده چوو، له فاسیلی نوستر ف مردووه، دوا ی مهسه له که که وتم و سهره داویکم به دست هیئا. به ره و فاسیلی نوستر ف: بیرت دیت، هه مان نهو روژه ی که تووشی یه کتری بووین. نهو روژه زور شتم زانی. بو نه وه ی هیچم نه هیشتیبه ته وه، ده بی بلیم که نیلی له و کاته دا یارمه تیبه کی باشی دام. (

قسمه پی بری و گوتم: ((بزانه، تو پیت وایه نیلی ناگای نه م مهسه له یه هه یه؟))

- چ مهسه له یه ک؟

- که کچی شازاده یه؟

به سیمایه کی فیلبازانه و سیخناخ له سهرزه نشه وه نیم ورد بووه وه و گوئی: ((وه لی خوت هه موو شتیگ دهرانیت، بوچی نه م پرسیاره نابه جییا نه م لی ده که یت، ها حولی خودا؟ نه مه نه سلی بابه ته که نیبه، نه سلی بابه ته که نه وه یه که نهو نه ک هه ر ته نیا کچی شازاده یه، به لکه کچی شرعیی شازاده شه، حالی ده بیت؟))

سهرسامانه گوتم: ((ریی تیئاچیت.))

- منیش سهره تا ده مگوت: «ریی تیئاچیت»، نیستاکه ش هه ندی سات به خوم ده ئیم: «ناچیته نه قلعه وه!» بهس راستیبه که ی نه وه یه که «ریی تیده چیت» به پیی هه ندی گریمان، وه ها حه قیقه تیگ بوونی هه یه.

- نا، فیلیپ، نا، زیاده روئی ده که یت، نیلی نه ک هه ر به ته نیا ناگاداری نه م مهسه له یه نیبه، به لکه کچی شرعیی نه ویش نیبه. گه ر دایکی وه ها به لکه یه کی یاسایی له بهر دستدا بوویا، نهوا چون ده یتوانی چاره نووسیکی نه وه نده تال و بیړه حمانه له پترسبورگدا بو خوی هه لیبزیری و له سه رووی نه وه شه وه، مندا له که ی له هه لومه رچیکی ناوهادا به ته نیا جیبه یلی. گالته ده که یت! ریی تیئاچیت.

- منیش هەر وای بۆ دەچوو، ئەمرۆش، هەر ئەم نادنیاییه بووه بەر بەستی سەر ڕینگەم. بەس راستییەکی ئەوەیە کە کچەکی ئەسمیت کەسیکی کەم ئەقل و شێت بووه. ژنیکی ئاسایی نەبووه: کەمیک بیر نە شێوی ژبانی بکەرەوه، تەواو شاعیرانە و بێ بنەمایە، هەموو ئەم فکر و خەیاڵە شاعیرانانە بە ئەنجامیکی پووج و ئاسایی دەگەن. خۆزگە هەر ئەوەندە بووبا، ئە سەرەتاوە شازادە بە فریشتە سەر ڕووی زەوی زانیوه و بە تەواوی بوونییهوه عاشقی بووه، متمانەییەکی ئە رادەبەدەر و بێ سنووری بەو هەبووه، لام وایە کە هۆکاری شێت بوونەکەشی ئەوه نەبووه کە شازادە ئەوی خۆش نەویستوو و پشتی تیکردوو، بەئکە لەبەر ئەوەیە کە دواتر زانیویەتی تووشی هەڵەییەکی چەندە گەوره بووه. شازادە کەسیکی <<خیاڵەتکار>> بووه و ئەوی بەرەڵا کردوو، دواجار هیچ حەیا و حورمەتیکی بۆ ژنە بیچارەکە نەهێشتوو تەوه. ڕۆحی خەیاڵپەرورەنە و ئانقلابی ژنە نەیتوانیوه بەرگەکی گۆرانی کتوپرانی جەوهەری ئەو بگریت. ئەسەرۆی ئەمانەشەوه، ئەو بابەتە سووکایەتیەکی گەوره بووه بەرانبەر بە ئەو، خۆ حالی دەبیت؟ ترسی ئی نیشتوو و بە تەواوی حورمەتی شکاوه، جا لەبەر ئەوه بەوپەڕی سووکایەتی پیکردنەوه پشتی ئە شازادە کردوو. تەواوی پەییوەندیەکانی نیوانیان پساندوو، بەئگە و سەندەکانی دراندوون، تەنانەت چاوپۆشیشی ئەو پارەیه کردوو کە هی باوکی بووه، چونکە بە حسیبی خۆی، ویستویەتی بە نەفس و سروشت بەرزیی خۆی سووکایەتی بەو کەسە بکات کە ئەمی فریو داوه، ئەو بە دز و کلاوچی ناوژەد بکات و ئە هەموو تەمەنیدا بە چاویکی سووکەوه ئی بروانیت. تەنانەت ئەو ساتەدا بە خۆی گوتوو کە بوونە ژنی ئەو عەییە و شوورەییە. تەلاق ئە یاساکانی ئی ئەدا بوونی نییە، بەس ئە راستیدا بە شێوەیەکی نافەرمی ئیک جیا بوونەتەوه: دواي ئەو هەموو ئەهەمەتی و چەرەسەریانە کە شازادە بەسەر ئەویدا هینابوون، ئیدی چۆن دەیتوانی داوی پشتیوانی کردنی ئی بکات؟ تۆ بیر ئەوه بکەرەوه کە ئەم ژنە شیتە ئە پێخەفی نەخۆشیدا چیی بە کچەکی گوت: ((مەچۆ بۆ لای مەرۆفە دەوڵەمەندەکان، بمرە، ئیش بکە، بەس مەچۆ بۆ لای ئەوان، جا هەر جۆرە مەرۆفانیکیش بن.)) ئەمە مانای وایە کە هیشتا هیوادار بووه <<کەسیک>> بێ بە دەمییهوه و کۆمەکی بکات و ئەمیش ئە رپی رەدکردنەوهی ئەو کۆمەکەوه، سووکایەتی پی بکات و ئەم رپیەشەوه تۆلەیی خۆی بستینییتەوه. بە کورتییەکی ئەو ئە جیی نان، بە خەون و خەیاڵ ژیاوه. نیلی زانیارییهکی زۆری خستە بەر دەستم. تا ئیستەش جار جار زانیاریی دیی ئی دەردەهینم. بیگومان دایکی نەخۆش بووه، سیلاوی بووه، ئەم نەخۆشییه سەرەرای بەدبەختیی دی، وا ئە کەسی تووش بوو دەکات کە ئەبەرانبەر زۆرەیی نەرەحتییەکاندا هەستیار بیت. بەس ئە زمانی یەکیک ئە دراوسێکانی بۆنۆفاوه بیستوو مە کە دایکی نیلی نامەییەکی بۆ شازادە نووسیوه: بەئی، بۆ خودی شازادە!

من بێ سەبرانە پرسیم: ((جا ئەسلی هەییە؟ نامەکەشی بۆ ناردوو؟))

- من ئەوه دنییا نیم. کچەکی ئەسمیت ڕۆژیکیان ئەگەڵ یەکیک ئە دراوسێکانی بۆنۆفا (هەمان ئەو ژنە کە ئارایشیکی زۆری کردبوو، بێرت دیت، ئیستە ئە ریکخراوی گرتنی ژنانی خەتابار دەستگیرە) دواوه و داوی ئی کردوو نامە کە بگەییەنیتە دەستی شازادە، نامەکی نووسیوه، بەس بۆی نەناردوو، سی حەفتە بەر ئە مردنی نامەکە ئەو

ژنه وەرگرتوووتهوه: مهسه له که ناشکرایه: گهر نیازی ناردنی نامه که ی هه بوویا، نهوا پپووستی نه ده کرد وهری بگریتهوه. بهس نازانم که دوا جار نهو نامه یه ی ناردووو یان نا، به نه گهر یکی زور وا دهرده که وی که نه ییناردووو. چونکه شازاده ته نیا دوا ی مردنی زانیومه تی نهو له پترسبورگ دهژی. ده بییت زور بهم بابه ته خوشحال بوو بییت.

- به ئی، بیرم دیت که ئالیوشا ده یگوت باوکی نامه یه کی پیگه ییوه که زوری خوشحال کردووو، وه ئی نه م بابه ته بو ماوه یه که له مه و بهر ده گهر یته وه، لایه نی که م دوو مانگ بهر له نیسته. باشه، نه ی دوا ی نه وه؟ به ته مایت چی له شازاده بکه ییت؟

- من؟ گوئیگره: هیچ گومانیکم له راستییه تی نه م بابه ته نییه، بهس و ئیرای نهو هه موو هه وئ و ته قه لایانه م، هیچ به نگه و سه نه دیکم نییه. دۆخه که ناله باره. ده بییت له دهره وه ی ولات به دوا د اچوون بکه م، بهس له کوئی؟ هیچ که سیك نازانی. هه ئبه ته به و نه نجامه گه یشتوو م که ده بییت مملانیی له گه ل بکه م. ته نیا ده توانم جار جار نماژه به م بابه تانه بکه م و بیترسیئم، ده زانم...

- باشه، نه ی دواتر؟

- سوودی نه بوو، نه که وته ته نه وه، بهس زور ترسا، به راده یه که ترسا که هه تا نیسته ش ههر هه ئده له زریت. دیدار و گفتوگو گه یکی زورمان له گه ل به کدی ساز دا: نازانیت که چون خوی فه قیر ده کرد. جار یکیان خوی به شیوه یه کی دۆستانه هه موو شتیکی بو گێرامه وه. نهو وه ختانه وای ده زانی که من ناگام له «هه موو شتیکی» هه یه. باش قسه ی ده کرد، به هه ستیکی دۆستانه وه، هه ئبه ته به و په ری بیه رمییه وه دروی له گه ل ده کردم. ههر له و کاته دا بوو که تیگه یشتم چه نده ئیم ده ترسیت. بو ساتیک خوم وه که سیکی خول نیشاندا که ده یه ویت فیل له به رانه ره که ی بکات، هه ندیک هه ئه شه ییم به رانه بر کرد هه تا بیترسیئم، پاشان ده سه نه قسه ت چه ند قسه یه کی ناشیرینم پی گوت، هه ره شه م ئی کرد، بویه نهو کارانه م کرد هه تا منی وه که گه مره یه که بیته بهرچاو و دوا جار قه پ به قولا په که دا بکات. بهس بیه ره رفی و زانیی ده مه وی فیلی ئی بکه م. بو دووه مین جار خوم کرده سه رخوش، نه م فیله شم سه ری نه گرت. مروقیکی زیره ک و بیژییه، خو نه م قسانه تیده گه ییت، قانیا؟ ده بوو بزانه م له بهر چی ئیم ده ترسی و دوا ی نه وه ش تیگیگه یه نم که من زور نه وه زیاتر ده زانم که به روا له ت ده یینوینم...

- باشه، نه ی دوا یی کارتانه به کوئی گه یشت؟

- به هیچ کوئی، من ده بوو به نگه و سه نه دم له بهر ده ستدا بوویا، بهس نیمه. نهو نه وه تیگه یشت که من بی نه وه ی که چه یای به م هیچ کاریکی دیکه م له ده ست ناییت، نهو ته نیا له م شته ده ترسیت، بو نه م مه به سه ش وه ک پپووست هه وئی خوی داوه. ناگاداریت که به ته مایه به م نزیکانه زه ماوه ند بکات؟

- نا...

- سائی داهاتوو زهماوند دهکات و هەر سائیك له مهوبهر برپاری له سهر داوه، لهو کاته دا دهزگیرانه که ی چواره سائه بووه و نیسته پازده سالانه، لام وایه نهو کچه داماو هیشتا به روانکه ده به ستیبت. دایک و باوکی خوشحالن. نازانی که چه نده به مهرگی ژنه که ی خوشحال بوو. دهزگیرانه که ی کچی جه نه رانیکه، پاره یه کی زوری هه یه، نیجگار زور! هه رگیز من و تو نه و ونده شانسمان نییه که هاوسه ریکی ناوهامان به نسیب بیبت.

فیلیپ به توندی مشتەکوئەیه کی به میزه که دا کیشا و هاواری کرد: ((بهس نهو پازده رۆژ له مهوبهر فریوی دام و منیش لهو باره یه وه هه رگیز له خۆم نابوووم... خویری ناوها!))

- بو مه گهر چیی کرد؟

- به ئی، تیگه یشتم که نهو زانیی من به لگه ی << کاریگهر >> م له بهر ده ستندا نییه و ههستم ده کرد نه م مه سه له یه هه تا زیاتر دریزه بکیشت، نهو زیاتر ده رک به خائی لاوایی من ده کات. کاریکی نه و ونده گرنگ و دوو هه زار رۆبلی هه قده ست! ئای له م سهرشورییه گه وره یه، هه ر ده ئیبت تفی کردووه ته ناو چاوم. پیمی گوت: ((فیلیپ فیلیپو فیچ، هیشتا هه قدهسته که تانم نه داوه (له رابردوودا به پیی ریکه وتنی نیوانمان سه د و په نجا رۆبلی پیدابووم) جا له بهر نه وه ی له سهر سه فه رم، با دوو هه زار رۆبلی دیکه شت بده می. هیوادارم که << کاره که مان >> ئیدی به گشتی کوئایی پی هاتیببت.)) منیش وه لامم دایه وه: ((به ته واوی کوئایی پی هاتووه، شازاده.)) ته نانه ت زاتم نه بوو سهیری ناوچاوی بکه م. به خۆم ده گوت گهر لیی بروانم نه وا ده زانیبت که به ته مام فکری بخوینمه وه. له دئی خویدا ده یگوت: ((باشه، که واته پاره یه کی باشت ده سکه وت؟ گه مژه یه کی وه ک تو شایه نی نه وه نییه، بهس من له ریگه ی خوادا نهو پاره یه ت پی دده م.)) له رقاندا خوشم نه مزانی چۆن نه ویم به جیهیشت!

به نارچه تیبیه وه گوتم: ((وه ئی نه م کاره نهو په ری چه په ئییه، فیلیپ، نه ی چاره نووسی نیلی چی لی دی؟))

- نه ک هه ر به ته نیا چه په ئییه، به لکه نهو شایه نی له داردانیسه، کاریکه... کاریکه... نازانم چۆن وه سفی نه م کاره بکه م!

- خواجه گیان، نهو لایه نی که م ده بوو داهاتووی نیلی دابین بکات.

- ده بوو، به ئی، بهس چۆن ده کری وای لی بکه یین مل بو وها کاریک بدات؟ نه ریگه ی ترساندنه وه؟ نه گه ری سه رکه وتن له ریگه ی ترساندنه وه زور که مه. من دوو هه زار رۆبلم نهو وه رگرت و نه ویش زانیی هه موو نهو ترسه ی که بو نهوم دروست کردووه ته نیا بابیی دوو هه زار رۆبلی بووه. به خوشم لام وابوو که هه ر بابیی نه و ونده بیبت! نیسته ده ته وی چۆن نهو بترسینم؟

تاراده یه ک به ناومیدیبیه وه گوتم: ((یانی مه سه له ی نیلی هه ر لیره دا کوئایی پی دیت؟))

فیلیپ سهرای پای که و ته له زرین و به رقهوه گوتی: ((نا، به هیچ شیوهیهک. ناهیلیم مهسه له که لیږه دا کۆتایی پی بیت. خه ریکم به دواي رینگه یه کی دیکه دا دهگه پریم، قانیا، به ته وای لیبراوم. قه ییدی چیبیه، با دوو هزار رۆبلیشم وهرگرتیبت. هیچ گرنگییهک بهم بابه ته نادم، نهوم له بهرانبهر نهو سووکایه تییه دا وهرگرتوو که پیم کراوه، چونکه نه م ناره سه نه کلاوی له سهر نام، گالته ی پی کردم. خه له تاندمی و له سه رووی نه وه شه وه پیمی رابوارد. نا، ناتوانم بهرگه ی نه مه بگرم... نیسته له رپی نیلی دهسته کار ده به مه وه. به پپی هه ندیک لیکوئینه وه دننیم که به لگه کان لای نهون. نهو <<هه موو>> شتییک ده زانی... دایکی هه موو شتیکی بو گپراوته وه. به ده م تا و ورینه کردنه وه، توانیویه تی ته وای مه سه له که بو کچه که ی روون بکاته وه. هیچ که سیکی دی نه بووه هه تا درده دئی له گه ل بکات، نیلی له ته نیشتییه وه بووه و نهویش درده دئی خوی بو کردوو.)) پاشان به شادمانییه وه دهسته کانی لیکشاندن و له سه ری رۆیشت: ((له وانه شه به لگه و سه نه ده کانی په یدا بکه یین. نیسته حالی بوویت که من بوچی زۆربه ی کات لیږه درده که وم؟ سه ره تا له بهر نه وه یه که من و تو هاوړی یه کدین، نه مه ئیدی هیچ قسه یه کی له سه ر نییه. دووم له بهر نه وه یه که چاویکم له نیلی بی، سییه میش هاوړیکه م، چ بته وئ و چ نه ته وئ ده بی یارمه تیم به دیت، چونکه نیلی نه لقه له گوئی تویه!))

- به ئی، هه ئبه ته، نهو کاره ت بو ده که م، به سه ده بیت تۆیش به ئین به دیت که هه موو نه م کارانه له بهر خاتری نیلی ده که ییت، بو نه م کچه داماو ی که کویره وه رییه کی زۆری دیوه، نه ک بو بهر ژه وه ندیی خۆت...

- بوچی پی ت وایه له پیناو بهر ژه وه ندیی خۆم یان بو که سیکی دی کار ده که م؟ گرنگ نه وه یه به ئامانجی خۆمان بکه یین. هه ئبه ته نه م کچه بی نه وایه له پیش هه موو شتیکه وه یه. هه ستی مرۆقدوستی وا ده خوازیت. قانیا به وه تۆمه تبارم مه که که ته نیا بیر له خۆم ده که مه وه. من مرۆقیکی که مده ست و نه دارم، به سه خویری ئاوها نه ده بوو سووکایه تی به که سیکی وه ک من بکات! یانی تو بروات وایه که من له گه ل کلاوچیبیه کی ئاوها دا ده ست تیکه ل ده که م؟ هه رگیز.

جه ژنی گوئبارانه که ی به یانیمان سه ری نه گرت، نیلی سات دوا ی سات حالی ناله بارتر بوو و ئیدی نه ییتوانی له ژووره که ی بیته ده ری.

ئیدی هه رگیزیش نه ییتوانی له ژووره که ی بیته ده ری.

دوا ی پازده رۆژی دی گیانی له ده ست دا. له ماوه ی نه م حه فته ی گیانکه نشته یدا، ته نانه ت بو جاریکیش نه هاته وه سه ر خوی و نه ییتوانی له ده ست نه م خه ییالاتانه خوی نه جات بدات. ده تگوت میشکی له کار که وتوو. تا دوا هه مین سات برۆای وابوو که با پیره ی بانگی ده کات، لیی تووره یه که بوچی سه ردانی ناکات، گوچانه که ی به زه ویدا ده کوتی و فه رمانی پی ده کات که بچی له کۆلانه کاندای سوال بکا و نان و نه فیونی بو بکریت. زۆربه ی کات به ده م خه وه وه ده گریا و وه ختیکیش به ناگا ده هات، ده یگوت خه و ی به دایکییه وه دیوه.

جاروبار وا دردهكهوت كه ميشكى هاتووتهوه سهر خوئى. رۆژيكيان من و نهو به تهنيا بووين، بهرهو لام چه ميبهوه، دهستى خسته نيو دهسته لاواز و تادارهكهيهوه و گوتى:

- قانيا، وهختيك كه مردم، نهگه'ل ناتاشا زه ماوه نند بكه!

پييم وايه ده ميك بوو كه نه م فكرهئى له سهردابوو و دهستى لئى هه'نه دهگرت. بئى نهوهئى وه لامى بدهمهوه بزهيه كم بو كرد. نهوسا نهوئيش بزهيهكى بو كردم. به په نجهئى لاواز و به سيمايهكى مهكربازانهوه هه'ره شهئى لئى كردم پاشان ماچمى كرد.

سئى رۆژ بهر له مردنى، له نيوارهيهكى دئرفيني هاويندا، داواى كرد په ردهكان لابده نهوه و په نجهرهئى ژوو ردهكهئى بكه نهوه كه به سهر حهوشه كه دا ده پروانى. تا ماوهيهكى زور سهيرى گول و سهوزاييهكانى كرد. كه خو'ر ناوابوو له پريكددا داواى كرد نييمه به تهنيا جئى بهيلن. به دهنگي كهوه كه به ناسته م دهبيسترا، چونكه دهنگى زور لاواز ببوو، پييمى گوت:

- قانيا، من به م زووانه ده مرم، زور زوو. دهههئى تكات لئى بكه م له بيرم نه كه يت. ههروهها نه مهشت به يادگارى بو جئده هيلم (كيسهيهكى پئى نيشاندام كه نهگه'ل خاچيكددا به گهردن بيهوه شو'ر ببوووه). دايم كه مرد نه مهئى پييدام. دواى مردنم نه م كيسهيه ببه، نهوهئى كه تبييدا نووسراوه بيخوينه رهوه. نه مرؤ به وان ده نييم كه نه م كيسهيه بو تويه. دواى نهوهئى كه خوئنده تهوه، بچو بو لاي <<نهو>>، پيئى بلئى من مردووم، هه رگيزيش ليئى خوش نه بووم. پيئى بلئى ماوهيهك له مهو بهر نييجيلم خوئنده وه، تبييدا هاتوووه: ((له هه موو دژمنهكانتان خوش بين)). نهوه م خوئندوو تهوه و وي'راى نهوهش هه ر ليئى خوش نه بووم. چونكه دايم بهر له مردن، نهو وهختهئى كه هيشتا ده يتوانى قسه بكا، به منى گوت: ((نهو به نه فرهت ده كم)). منيش به نه فرهتى ده كم، بهس نهك له بهر خاترى خو'م، به نكه له بهر خاترى دايه... بوئى بگي'ره رهوه كه دايه چون مرد، دواى نهوهش من چون نهگه'ل بوئنوفا به تهنيا مامهوه و تووشى چئى بووم. هه موو شتيكى بو بگي'ره رهوه، پيئى بلئى كه من سهربارى نهوهش هه ر وام به باش ده زانى كه لاي بوئنوفا به مينه مهوه، بهس بهو مه رجهئى نه چم بو لاي نهو...

نيئى لهگه'ل گوتنى نه م قسانه، به ته واوى رهنگى په رى، چاوهكانى بريقانهوه و دئى هينده به توندى دهستى به نييدان كرد كه له نارهحه تبيياندا خوئى به سهر پشتييه كاندا دا و تا ماوهيهكى زور هيچى نه گوت و هه ر له م باره دا مايهوه. سه رنه نجام به دهنگيكى لاوازه وه گوتى:

- بانگيان بكه، قانيا، دهههئى مائناوايى له هه موويان بكه م. مائناوا قانيا.

بو دوا هه مين جار به توندى منى به خوئيه وه گوشى. دوسته كانمان هاتنه ژوو رهوه. نيكو لاي نه يده توانى باوه'ر بهوه بكات كه نيئى خهريكه ده مرئيت، نه يده توانى نهو بابه ته په سهند بكات. تا دوا هه مين سات لهگه'ل نييمه هه ر

ئىنكارى دەكرد و دەيگوت حالى باش دەيىتەو. ئە نىگەرانيياندا وەك تەختە وشك بېووهو: چەندان رۇژ و شەوى بەديار نىلپىيەو بەسەر بردبوو. ئە دواھەمىن شەوكاندا خەو نەچووبوو چاوى. ھەولئ دەدا بچووكرتىن داخووزىي ئەو بەجئ بەيئى و وەختىكىش ئە ژوورەكەي ئەو وەدەر دەكەوت، ئە كوئى گريانى دەدا. بەس بۇ ساتىك دواتر بەسەر خۇيدا زال دەبوو، ھىواداربوو و جەختىشى ئەسەر دەكردەو كە ئەو سەلامەتتى بەدەست دەھيئىتەو. ژوورەكەي ئەوى پەر ئە گول كرىبوو. رۇژىكىان دەستە گولپىكى گەورەي سوور و سىپى بۇ كرى: بۇ پەيداكردى ئەو گولانە و پىشكەشكردىيان بە نىلپى نازىزى، رېگەيەكى دووردرىژى برىبوو... ئەم كارانەي دەبوونە ھوى خرۇشان و بە ھەيەجان ھاتنى كچۇئەكە. بە تەواوى بوونىيەو وەلامى ھەموو ئەو سۇز و خۇشەويستىيەي دەدايەو كە ئەوانى دى ئە بەرانبەريدا دەريان دەبرى. ئەو شەوى كە مائاوايى لى كردين، نىكۇلاي نەيدەويست باوەر بەو بەيئىت كە ئەو دواھەمىن شەوى زىندووبوونىيەتى. نىلى بزەي بە دەمەو دەكرد و تەواوى ئەو شەو ھەولپىدا خۇي دڭخۇش نىشان بدات، گائتەي ئەگەل ئەو دەكرد و تەنانەت پىشەكەنى. وەختىك كە جىمانھىشت، ھەموومان ھەر ھىوادار بووين. بەس بۇ بەيانىيەكەي ئىدى ئە قسەكردىن كەوت، بۇ دوو رۇژ دواتر گيانى ئەدەست دا.

ئىستەش پىرەمىردەكەم ئەبەر چاوه كە تابووتەكەي بە گول داپۇشيوە و ناومىدانە ئە رووخسارى ھەئماسىو و بى گيانى، خەندەي وشكبووى سەر لىوانى و دەستەكانى كە بە شىوہيەكى خاچناسا خرابوونە سەر سنگى، رامابوو. دەنگوت ھەر بەراستى مندالى خۇي بوو. فرمىسكى بۇ مەرگى ئەو دەرشت. من، ناتاشا و ئەوانى دىكەش ھەولمان دەدا دئەوايى بكەين، بەس ئەو بە ھىچ شىوہيەك نەدەسرەوت و سووكنايى نەدەھات، دواى مردنى نىلپىش بە سەختى نە خۇش كەوت.

ئانا، كىسەكەي ئە مى نىلى كرىبوو و پادەستى مى كرى. ئەو نامەيەي كە داىكى بۇ شازادەي نووسى بوو، ئەم كىسەيەدا بوو. ئە رۇژى مردنى رۇئەكەيدا مى نامەكەم خوئندەو. شازادە ئەو نامەيەدا بە نەفرەت كرابوو و تىيىدا نووسرابوو كە ناتوانى ئەو بەبەخشىت، ئە دواھەمىن رۇژەكانى مردنىدا، باسى ھەموو ئەو نارەھەتى و سەختىيانەي بۇ ئەو كرىبوو كە ئە چاوەروانىي نىلپىدا بوون و تكاى لى كرىبوو خەمىك ئەو بخوات. نوسىبووى: ((ئەو مندالى تۆيە، كچتە، خۇيشت <<دەزانىت>> كە ئەو <<ئە راستىدا مندالى تۆيە.>> بەوم گوتووە دواى مردنم بى بۇ لات و ئەم نامەيەت پى بدات. گەر باوہش بۇ نىلى بكەيتەو، ئەوانەيە ئەو دونيا لىت بىوورم، ئە رۇژى قىامەت ئە بارەگاي خوداونددا دەپارپىمەو ھەتا ئە گوناحەكانت بىوورىت. نىلى ئاگاي ئە ناوەرۇكى نامەكە ھەيە، نامەكەم بۇ خوئندووەتەو، <<ھەموو شتىك>>م بۇ شى كرىدووەتەو. <<ھەموو شتىك>> دەزانىت...))

بەس نىلى وەسىيەتەكەي داىكى جىيەجى نەكرىبوو، ھەموو شتىكى دەزانى، بەس ئەگەل ئەوہشدا نەچوو بۇ لاي شازادە و بى ئەوئەي ئەگەلئ ئاشت بىيىتەو، گيانى ئەدەست دا.

دواى بە خاكسپاردن، ئەگەن ناتاشا چووين بۇ جەشەكە . رۇژىكى گەرم و درەخشان بوو. بۇ جەفتەى داھاتوو كۇچيان دەكرد. ناتاشا نىگايەكى سەير و مكوورى كردم و گوتى :

- قانيا، قانيا، تەواوى ئەمانە تەنيا خەونىك بوون، ئەى وانىيە؟

پرسيم: چى يەك خەون بوو؟

وئامى دايەو: ((ھەموو شتىك، تەواوى ئەو رووداوانەى كە ئە ماوہى ئەم يەك سائەدا رووياندا. بۇچى خۇشبەختىتم نابوود كرد؟))

جا ئە نىگايىدا ئەم رستەيەم خوئندەوہ:

- رەنگە من و تۆ بمانتوانىيا يەكدى خۇشبەخت بکەين، بۇ ئەبەد!

كۇتايى

فەرھەنگۆك

پیتی «ا»

ئامیان / ھەوین

پیتی «ب»

بیژی / زۆل ، زۆزان ، ھەرامزادە

بە شینەیی / بە کاوہ خۆ ، بە ھیواشی ، لەسەر خۆ

بەرگومان / گومان لیکراو ، بەرشک

بە توون / بە جە ھەنە

بەستینی / بەستۆرەیی ، زریباری ، کەنارینی ، ھەنگەوت لە کەنار ناودا .

باداک / شوینی وچان و ئیسراحتە دوتای ریزە پلیکانیک .

پیتی «پ»

پاگیرە / پیگیرە ، باریکە لە ترس یان شلەژانەو ھەرچاوە دەگریت و کەسی تووشبوو توانای ھەنگاوانی نییە .

پیدزه/ پادزه ، پادزی ، رۆیشتن له سه ر سنگی پی ، رۆیشتن به دزییه وه.

په یجوری/ شوین هه ئکردن ، به دوا دا چوون ، شون ورکه رده ی

پرچ/ قز ، نه گریجه ، زۆنف ، قزئ

پیهاتن/ دان پیدانان ، په نه نامای

پیوار/ نااماده

پلک/ پوور ، مه تیه

پیته «ت»

تووپردان/ فریدان ، فرهدای

ته ره کردن/ ده رکردن ، تارنان ، ته ره که رده ی ، تارنیای

ته نگه تاو بوون/ ئوقره ئی بران ، وه ره ز بوون ، جارز بوون

پیته «ج»

جوشانه / ناوی گیای کوئیندراو که وه ک درمان به کار ده هیئریت.

پیته «چ»

چاروبېر/ دۇخى كۆتايى پېنان به كېشه و ناكۆكى .

پېتى «ح»

خۆل/ كېژ ، لاژگ ، هېر

پېتى «خ»

خرکردنه وه / كۆکردنه وه

خانگمان / دئپيس ، به دگومان

پېتى «د»

دووچاوهكى / داوهرى كردنى ناله بار له سهر خه ئكى . جيا كردنه وه و به به رزدانانى چينيك له چينيكى دى .

دهمه لاسكه / لاسايى كردنه وه به گائته جارى و سووكايه تى پيكرده وه .

دهل/ ديل ، دهئه ، ميبينه ي سهگ

ديرى كردبوو / درهنگى كردبوو

دهسبار/ يارمه تى

دهسپاگر/ كاتگر ، بيزاركه ر

پیتى «ر»

پاویەر/ رېبوووار

رەژوو/ خە ئووز

پیتى «ز»

زیانە خرۆ ، زیانبەخش ، زەرەدەر

زالوو/ زالووی ، کرمی ئە ئقەییی خوینمژ

پیتى «س»

سۆسەکردن/ بۆچوون ، گومانبردن ، گەیشتنە ئە نجام ئە پێی گومان و خەیا ئە وه .

سرگا/ دەستەمۆ ئە بوو ، بزۆرك ، دپ ، هار

سووکەسەر/ هەرزه ، گوینەدەر

سەرسەرا/ هۆل

پیتى «ش»

شارسان/ شار ، باژیر

شەكرىت/ پاشتىلانە ، ئەو بېرە پارە و ناومائەى كە ئەگەل بۆكىي دەنپىرن بۆمائی زاوا.

شەوہ/ موروو ، مورى ، مۆرى ، موروى پەش و قەترانى .

شىۋو/ وپىرەگانى ، نانى ئىۋارە

شەوژەن/ ئائقەرىزى دەگە ، كلۆم

شەمزائو/ شىۋار ، پەرش و بلاو ، خەمىن ، پەشىۋحال

پىتى «ف»

فراۋىن/ قئاوہتوون ، نانى نىۋەرۋ

پىتى «ق»

قووجاۋ/ نووقاۋ ، داخراۋ

قاملک/ پەنجە ، ئەنگوست ، پەنجى

قاچچى/ دەرگەوان

قاسە/ دەخىلە

پىتى «ك»

كۆرەمۇل/ كۈنە مەك ، شوپىنى تەنگ و تارىك و نەشپا و بۇ نىشتە جى بوون .

كوئك و مووش / گەران ، پشكنين ، بەدوادا چوون

پىتى «گ»

گەرمۇ / رەشەپەنگەراو ، خۇبردوو

گانۇش / پاتە ، باتى ، پىلاويكى لاستىكى كە ئە قور و تەر و تووشى بەسەر پىلاوى چەرمىدا ئە پى دەكرىت بو
بەرگىكردن ئە قور و تەرايى .

گىزى كردن / فىل كردن ، گرى كردن

گاسندوق / سندوقى قوورس و قايمى پۇلايى كە پارە و بەنگە تىدا هەئدەگىرىت .

گەنە / گەنى ، مىرووى بچووكى خوئىمۇ .

گىيانكەشت / گىيانە لا ، ساتەوختى گىاندان و مردن .

پىتى «ل»

لاقردى / جەناكبازى ، گائتە ، قەشمەرى ، جەفەنگبازى

لوز / قەپوز

لى نىبوونەو / لى ورد بوونەو ، چاو تىپرىن ، هەئسەنگاندنى بارى دەموچاو بە نىگا .

پیتی «م»

مژمژہ / مہ ساسہ

مروؤف / نہ مین ، فانی ، ہہ لگری سیفہ تی مہرگا .

پیتی «ن»

نالوؤک / پاپوش ، پیلاویکی سووکہ کہ نہ مائہوہ نہ پی دہکریت .

ناکلؤکار / نہ شیاو ، نہ گونجاو ، نالہ بار

نیوان سال / کہ سیک کہ تہ مہنی نہ نیوان چل تا پہ نجا سال دا بیٹ .

پیتی «و»

وہرکہ وتن / وتہ رہی ، مؤین ، پالکہ وتن یان خہ وتنی نازہل .

پیتی «ہ»

ھامۇشۇ/ ھاتوچۇ ، تېكە ئى

ھەيەجان/ كاردانەۋەيەكى ھەستى يان ئاكارى نە بەرانبەر دۇخى چاۋەپرواننەكراۋدا .

ھېزىم/ دارى بېرواۋە و نامادەكراۋ بۇ سووتاندن .

ھەيتا ھەيتا/ پەيتا پەيتا ، يەك بە دواى يەك